GEOGRAPHICA ANTIQUA, HOC EST: SCYLACIS PERIPLUS MARIS MEDITERRANEI...

GEOGRAPHICA ANTIQUA,

HOC EST:

SCYLACIS

Periplus maris mediterranei.

ANONYMI

Periplus Mæotidis paludis & Ponti Euxini.

AGATHEMERI

HYPOTYPOSIS GEOGRAPHIÆ

Omnia Græco-Latina.

ANONYMI

Expositio totius Mundi Latina.

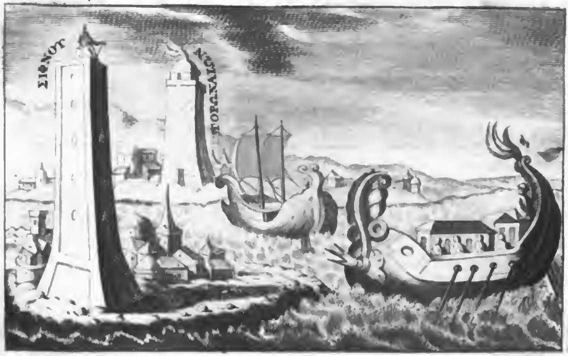
CUM NOTIS

ISACI VOSSII, JAC. PALMERII, SAM. TENNULII.

Edente

JACOBO GRONOVIO,

cujus accedunt emendationes.

LUGDUNI BATAVORUM
Apud JORDANUM LUCHTMANS, 1697.

Illustri, Amplissimo & Eruditissimo

VIRO

HENRICO de BLEYSWYCK,

J. V. D. summis honoribus apud Delphenses functo & hinc Delegatis Hagæ Ordinibus adscripto, Societatis Indicæ Moderatori, studiorum fautori & cognitori peritissimo

Jacobus Gronovius S. P. D.

QUum præterito anno LXXIII spatium maris inter Barcinonem ac Massiliam sic transmitterem, ut semper litora in conspectu haberem, & statis horis succederem terræ, potui & didici concipere felicitatem veteris Græciæ. Illa ubi primum intellexit nobilem

iſtam & liberam mentem non poſſe terminis ullis coerceri, hoc beatitudinis genere ſe ſuccinxerat, ut & in terra ambulare & in mari navigare pro lubitu poſſet. Sed eadem in proximas ſemper oras quoque dimittendis coloniis, & Majoris Græciæ nomine ad alterum latus collocato, & verſus ſeptentrionem Boſporis ita occupatis, ut quicquid ibi agerent ac loquerentur homines, Græcum eſſet, hoc ſibi confecerat, ut extra ſeſe contemplari nitoris ſui elegantiam poſſet. Ad cujus ſpectaculi dulcedinem quis non Athenienſium aliquando evolavit remis veliſque? Sed procedente potentia paulatim ad proſpectum mediterranei maris illecta eadem natio, omnes ſinus ac promontoria ejus inſedit & cinxit: & licet æmulatio inter ejus regiones ac potentiæ certamen incenderet frequentia bella de obtinendo maris imperio, utique tamen conſpiratio omnes una & eadem tenuit, ut ne voluptas publica circumnavigandi ejus turbaretur. Nec id tantum deliciarum causâ, quum & iſta navigiorum geſtatio lenis eſſet, ideoque mallent plurimi navigatione uti, quàm itinere terreſtri. Cupiditas diſcendi & percipiendi *Qualis & hæc docti ſit poſitura Dei*, adegit meliorem hominum partem, ut & ipſi committentes vitam

ſuam

ſuam ligneis muris jucundum hoc inventum ambulandi per aquas experirentur. Sed & poſtquam tentaverant, cupiverunt ad ſuos exponere vel ipſa intervallorum ſpatia vel rerum per eos curſus occurrentium proprietates, ſi quæ erant vel in fluxu maris, vel in natura litoris, vel in elegantia accolarum, prout quique ſtudioſe litora ſua luminibus urbium aut privatorum ædificiorum diſtinguere properabant. Placuit recenſere promontoria trium continentium in id incurrentia, circumflexa hîc molliter, ibi periculoſius immiſſa, vel ſinus modo pronos, modo leni anfractu incurvos. Sed præſertim ut ipſi circumferentes Græciam, ejus ornamenta paulatim ubique figerent, ac ΠΟΛΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ non in Europa tantum, ſed Aſia quoque & Africa audirent. Quid multa? imo ut geographiam potiſſimum diſcerent ex mari, tanquam proverbiali & veridica locutione jactantes τὴν θάλασσαν γεωγραφεῖν τὰ πλεῖστα.

Hinc tot libellos ſingulari periplωn appellatione inſignes quondam inter curioſa ſtudiorum inſtrumenta expoſuit ſupellex Græca, quorum nihil ad nos niſi ſola ipſa vox & auctorum nomina & tenuia fragmenta pervenit. Menippos velis an Leones vel Apollonidas vel Nymphodoros & multos alios numerare. Neque enim vel unus vel pauci fuerunt,

 quum

quum & ipſum tempus varia proderet, nec attentio univerſorum ad eandem rem ſe adverteret. Verum evanuerunt omnes, & non quaſi in Seriphias exilii anguſtias & preſſum turba æſtuarium miſſi latitarent, ſed ſcopulo impacti ſubmerſique fuiſſent, ita obſcurum illum æternæ perniciei fundum petiverunt. Quæ ſpeciminis inſtar nos ſolantur, exiguæ ſunt partes, in quas inſpexit quondam Arrianus, eæque vel in extremis ad boream receſſibus vel prorſus extra mediterraneum mare. Hujus circuitus quum in terris fuerit velut via quædam lactea, & innumeris immenſiſque olim effulſerit ſideribus, id vero eſt, quod ego jucundiſſime circare, & ſimul peragrare, ſoleo. Ad quam rem quum nullus adſpiret mihi adeo amœnam auram, nullus inter rupes & promontoria & vada tam molliter me deducat quam Scylax, potes opinor colligere, Vir Ampliſſime, illum in deliciis mihi præcipue fuiſſe. Illo gubernatore lætus aliquoties conſcendi, & quamvis non ἑβδομήκοντα πλόας ὑπὲρ τὴν Μαλέαν, ut ille Flavius Zeuxis, fecerim, at certe & Cyaneas & Syrtes & Chelidoniarum ſtrepitus aliquoties cum timore licet acceſſi. Cujus navigationis meæ quum exſtare documentum optarem, divinitus accidit, ut & raritas exemplarium, & typographi deſiderium, & poſtremi edito-

ris

ris vana tandem post longissimam dilationem frustratio, etiam ratio loci mei huc rem compulerint, ut confieret. Sic nosti sæpe evenire, ut ipsum Tempus agat rem.

Verum ut decentius in hoc negotio versarer, in circumspiciendo sollicitus fui, cui & rerum ipsarum & hujus temporis & hominum, ad quos pertinebat ea causa, perito tanquam venerando censori rationem istius vitæ meæ, quam occupavit hæc cura, redderem. Tu autem, Vir Summe & Eruditissime, primus & ultimus, hoc est unicus, mihi semper obvenisti, cui se cogitatio & propensio mea agglutinaret. Nam quum honores in patria gesti jam per sæcula sicut titulorum multitudinem nomini stemmatique tuo suppeditantes perinde ut ab eodem exornati, te quoque conspicuum & reverendum ex alto præbeant; tum Musarum contubernio, quod perpetuo dilexisti, in oculos & linguam eorum omnium, qui easdem amant, delatus singulari quodam splendore emines; & dum in sermones de studiis venire non detrectas, calidos & acres ingentis cujusdam sublimitatis & notitiæ radios in colloquentium pectora inferens, dimittis eos quadam superfundente se vel lætitia vel admiratione defixos. In quibus quum & ipse censear, & multos, quos familiaris-

simos

ſimos habeo, numerare poſſim; accedit ea ratio, quod unus ſuperſtes (& utinam diu!) maneas, qui vel noviſſima editione occupatum Voſſium, vel deinceps & noveris, & ex animo quod res eſt pronuntiare queas. Quod unum precor, ut abs te liceat mihi contendere.

In eo namque difficilis mihi hæc cauſa eſt, quod quum anno XXXIX hic Scylax ederetur, quò honori Salmaſiano lenocinium fieret, & Scylacis hæc opera ad ætatem ſatis decoram eveheretur, poſtea anno LVIII editæ ſint notæ ad Melam, quæ per omnium novem Muſarum horrores memoriam Salmaſianam cum multiplici doctrinæ offenſa damnarent, & præſertim cum objurgatione Græcorum poſteriorum hunc periplum cujuſvis potius eſſe perſuadere velint quam Scylacis. Quorum prius unaquæque pagina effectu probare conatur, nec ad nos pertinet: poſterius in promiſſione ſecundarum curarum hæſit huc uſque, ut multa alia, quibus æquales ſuos eximie deluſit. Hinc quò non depreſſum fuiſſet hoc opus, ſi intra quadraginta annos, quibus deinde ſupervixit, ſecundas ejus curas nanciſci potuiſſet? Certe hæc diu oportuit cocta fuiſſe in Voſſiana domo, adeo ut etiam perſuaſerit patri, qui in Hiſtoricis propterea Græcis huc veni-

re

re ſuſtinuit, ut, opinor, ex ingeſtu filii ſcriberet aliquem ante ſæcula non ita multa feciſſe hoc compendium, quod ipſe perinde ac filius Iſaacus tantundem intelligerent, fortaſſe temporibus demum Cæſaris Conſtantini Porphyrogennetæ, quo regia auctoritate ex præſtantiſſimis ſcriptoribus laudabilia excerpi ſolent. Quæ omnia & ſingula ego conſiderans, pravas de Græcis ſuſpiciones facile illius viri conſuetudini donare potui, & ad varia attendens multis partibus malui gratulari invento & edito per Davidem Hœſchelium Scylaci, quam temere inſultare illis, quos non noveram peccaviſſe. Jamprimum quum nudam in eo ac deſertam contemplarer Hiſpaniam, Carthaginienſium imperia nulla ibi agnita, ſolummodo in quibuſdam litoris partibus nonnulla eorum emporia, nequivi imaginari id adeo ſimpliciter narratum celare fraudem, ſi nihil aliud, quia res tanti non erat; atque unde colligere malui ætatem hujus ſcripti excedere ultra Carthaginienſium in Hiſpaniam expeditiones, ac præſertim Barcæ Hamilcaris tempora, quæ conſtat poſt bellum Punicum primum fuiſſe. Rurſus quod Brundiſini oppidi gloriam ex continuo trajectu in Epirum ne tangat quidem, nullam in eo calliditatem ſupponere potui, atque adeo collegi ante Roma-

 norum

norum potentiam ad eos tractus extensam conscriptum. Porro quod Lysimachia nulla illi nota, etiam Antiochia Syriæ, etiam Thessalonica, contra Olynthus nondum eversa, etiam Thebæ adhuc τεῖχος tantum; nullam potui in eis odorari astutiam, & hinc non modo ante vel successores, vel Alexandrum ipsum, sed etiam ante Philippum (præsertim ne Pella quidem gloriose nominata) etiam ante Epaminondam florentem & Thebas erigentem suspicari scripta. Quid quum nondum ex Adria circa Padum ejectos scribat Tyrrhenos, unde postremos ab Senonibus expulsos testatur Polybius: an id fraudulente etiam ab Græculi posterioris ingenio interpretabimur? Hinc crescente vigenteque Lacedæmoniorum potestate evincitur hic libellus compositus ab Scylace seu vero, seu assumpto illustri nomine, ut non in omnibus ei convenire cum fragmentis, quæ ex veteri Scylace citantur, vix sit causa, quam mirari admodum sit necesse; & utique initium Troadis post Abydum statuitur in hoc scripto, prout ex Scylace Caryandensi notavit Strabo. Invitus enim adspexi Vossium patrem scribentem [cumque eidem Straboni lib. XIII Scylax dicitur initium capere Troados ab Abydo. In quo abitur ab Scylace, quem habemus. Nam hic incipit eam a

Dar-

Dardano] ubi se miris modis innectit. Quid enim clarius dici potest, quam habet noster Scylax? Præmittit ille Ἄβυδος, καὶ τὸ στόμα κατὰ Σηστὸν τῆς Προποντίδος τοῦτό ἐστι: hinc pergit ἐντεῦθεν δὲ Τρῳὰς ἄρχεται. An ἐντεῦθεν non est ἀπὸ τῆς Ἀβύδου καὶ τοῦ στόματος? an quia Dardanum primam Troadis vocat, ideo ab ea illam incipit? Decidant loquutionem priscam scholia Apollonii Rhod. lib. 1, 1115. ἡ δὲ Τρῳὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης. Itaque incipit regio non ab loco; quem primum suum numerat, sed quem extremum & maxime vicinum agnoscit in alieno, ut facit noster quoque Scylax. Utique Cius fluvius etiam in eodem agnoscitur, prout Is. Vossius ad hanc rem produxit Scholiasten Apollonii Rhodii ad librum primum, inter testimonia, & rursus in notis. Sane etiam ab ista novitate tuentur eum Ἐκεχειρίας ad Pontum Euxinum, indubitata vetustatis nota; de quo genere est, quod Chalcedona nominat, non Byzantium. Hunc igitur scriptorem ab doctissimo Hœschelio editum quum studiosissime & legisset maximus Salmasius & in scriptis adsidue produceret ad aliquid in eo docendum ac molliendum, & hinc sine dubio in familiari sermone frequentissime ostentavisset alacri juveni, Vossius aggressus est ita, ut judicaret fœdam paginam esse, quæ non illo laudatissimo

 nomi-

nomine effulgeret. Unde quum multa feliciter ageret, non potuit tamen tanta esse faustitas, ut aut omnibus occurreret, aut in omnibus, quæ tangeret, bene provenirent cogitata. Hinc certatim illius libri usu succinxerunt operas suas tum quicunque χαρμίνης, tum præsertim Cluverius passim quoque adductus ab Vossio, tum postea Holstenius, Bochartus, Palmerius Grentemesnilius. In quibus hic adeo amavit Scylacem, ut quæ in illo notaverat, non judicaverit satis esse, si semel in Exercitationibus legerentur. Repetivit igitur quæ potuit in volumine de Græcia Antiqua; imo & juvit eum corrigere, quæ jam correxerat Vossius non modo filius, sed & quod in Suida observaverat pater Gerardus in Historicis Græcis, debuit quoque conspici pag. 11. Ita scilicet oportebat fieri. Bochartus religiose observat, ne quem locum advocandi Scylacis prætermittat, & ubi res flagitat, manum quoque instaurantem admovere non cunctatur. Holstenium quantopere oblectaverit, nuper contigit videre, quum postuma ejus hic vel Romæ ederentur; qui vel solâ Cestride regione in Illyriis restitutâ æquiparat omnium ingenia.

Post hos & tales viros an accedere debuerim, tuum, Vir Amplissime, judicium facio. Equidem dede-

dederam in Stephano & Pomponio ſpecimina, & tum Japida Megaridis Atticæque terminum repoſueram, tum in Adrumeto & ſinu Cercinite patebant curæ meæ pignora. Alia non minoris momenti putabam penes me habere, quæ diutius premere non patiebantur illa tria, quæ enumeravi ſupra. In qua parte ſi cenſendi locus mihi quoque relinquatur, aut potius apud te profitendi, quam non temere ad hanc editionem proceſſerim, vel ſi nihil præter unum iſtud ἀκρωτηρῶν in pagina XL proferri à me potuiſſet, certe ſic adiutus Scylax denuo ſe oſtendi cupiviſſet in loco, ubi tantopere laborabat, & in integrando fatiſcunt duo heroes, ignotaque eſt Græcia, & truncatur vocabulo, quo antiquitus & forſan frequenter uſa fuit. Id abhinc exſtabit. Ne dicam hoc verbum eſſe, quod valido quaſi tormento profligat illas ſuſpiciones de propinqua nobis ætate hujus ipſius Scylacis; ad quam cauſam non levius molimentum præbet Dicæarchus, qui conſpectas ſane & notabiles partes excerpſit ex hoc ipſo Scylace; cui ſpero hac vice à me ſatisfactum eſſe.

Ne Voſſiani laboris primitias ullo genere delibarem, Periplum Ponti Euxini & Mæotidis paludis, nomine ſcriptoris & capite ſpoliatum, Scylaci adglutinatum reliqui. Hæc una, opinor, ſatis juſta

 cau-

caufa erat procedendi per eadem veftigia. Sed tanto libentius ita feci, quia non dubito hoc fcriptum fuiffe, quod cogitationem primam de edendo Scylace fubjecerit & impulerit. Nam eo ipfo anno, quo typi fignificant prodiiffe volumen, cui præfuit Voffius, nempe XXXIX; id ab fe defcriptum ille ipfe Voffius in adverfariis chirographo fuo adnotavit, ut pariter illud acceperit ab Salmafio, pariter fervor publicandi inceſſerit. Hic enim ille fons eft, ex quo manavit ifta *Marciana Trajani uxor* pag. 160. ifta mentio *finus Carcinitidis* pag. 149. iftud τῆς Βοσπόρȣ pag. 157. bis pofitum, quafi quod Grammatici obfervant de vocibus τάρταρος & ἰσθμὸς, & quidem ex Pindaro, dilatare vellet ad hanc quoque vocem: aliaque, quæ præterire malui, quam notulis figere, quarum copiam fane non amo. Utinam ille potuiffet quædam non fcribere! Nihilominus ut id fcriptum in hoc acervo legi vellem, neceffitatem quoque attulerunt fingularem ipfi hi dies. Nam quum in eo non tantum appareat facile cuicunque legenti latitare verficulos & levi mufa elaboratam quandam verborum feriem; fed ipfe literarum Rex Scaliger in epiftola id fignificaverit; non defuit Voffius huic ejus magni viri indicio, quin ex verficulis digeftis & demonftratis faceret notas, atque gradus pedef-

que

que plurimorum produceret ostentaretque. Immo hinc progrediens etiam ex Scymno Chio petitos esse monuit. Unde quæ absurditas illa fuit nuperorum Romanorum, sive Stephanum Gradium respicias, sive Carolum Moronum, ut ante annos XII in hac urbe voluerint edi fragmenta Scymni Chii sub ea venditatione, quasi quæ essent *hactenus non edita?* quum ante annos triginta in vicinâ Amstelodamo eadem evulgata essent in volumine, quod ab quolibet studentium quotidie terebatur, certe teri supponebatur. Nec modò voluerint edi; sed quod monstro simile est, etiam edita sint, nec puduerit jactitari eadem hoc titulo ipso. Hæc tum vidi, ut fatear verum, cum magno meo risu, qui non fui adhibitus ad illam rem, a qua maxime abhorreo, qui ita sæculo & stultitiæ publicæ imponere non didici. Certe enim omnia, quæ illic proferuntur tribus magnis paginis 374, 376, 378. in hoc libello quisquis contulerit, inveniet: adeo ut ferme credat ea concinnavisse Holstenium ex hoc ipso scripto. Id enim quum in Palatina bibliotheca versaverit Salmasius, ita volentibus fatis transgressum esse novimus in Vaticanam, cui ille præfuit. Certe & idem hiatus, qui ab Vossio deprehenditur pag. 134 post vocem ἐπέχοντα, est etiam in Holstenianis Scymni Chii. Hoc tantum interest,

quod

quod Holſtenius acutior Voſſio potuerit verſus plures annumerare. Et ſic tamen reſtare deprehendas, quos neuter animadvertit. Interim omnia adminiſtrantur ad hunc modum, ut ſatis lepidam varietatem in plurimis cognoſcat, quiſquis ſingula inſpexerit. In quo illud contigit ſane ridiculum, quod & Voſſius pag. 137 agnoſcat τ'ϐλαν incolentes Scythas, nec minus eandem loci appellationem evulget Holſtenius pag. 379; uterque etiam in Latinis fideliter exprimentes. Sic quum agatur, editur tamen in Holſtenianis Caſtigationibus Stephani pag. 335. [*τϐλα legitur corrupte in deſcriptione Ponti Anonymi manuſcripta*] Utique nequibat ignorare Holſtenius, hanc Anonymi deſcriptionem ab Voſſio eſſe editam, nec debuit Anonymi vocare ea verba, quæ ipſe viderat eſſe Scymni Chii. Iſta autem hujus Scymni fragmenta ſic conglutinata quando contigerit Salmaſio nanciſci & foliis illis potiri, audire placet ex epiſtola Iſ. Caſauboni CCCCCXVIII, qua ad Salmaſium ſcripta libet exornare hanc præfationis partem.

Accepi nudius quartus, quas anni novi Kalendis ad me dederas. Accidit mihi eas legenti, quod nunquam non quoties aliquid a te accipio literarum: ut a tuarum lectione doctior ſemper diſcedam. Nam de Periplo

plo Mæotidis quam mihi gratum illud acroama fuiſſe cenſes? quum præſertim auctoris nomen ſimile quid polliceatur iis Periplis, qui jam ſunt editi. Itaque te hortor atque adeo obteſtor, ut opus integrum tibi deſcribas, & tantum theſaurum tibi perire ne ſinas. Ubi ad nos redieris, ſperamus ejus inſpiciendi libri fore aliquando nobis copiam. Neque enim te fugit eo genere argumenti ſemper nos eſſe delectatos. Poteras cum Stephano tuo eum ſimul edere, niſi te graviora, ut video, tenerent occupatum. De epigrammatis mira ſunt quæ narras. etſi equidem non dubito ita eſſe, uti ſcribis. Opto tibi ſic læta omnia, ut brevi omnia, quæ meditaris, perficere ex animi ſententiaqueas. Ego certorum hominum ἀβελτηρίᾳ *multis repente calamitatibus obrutus animum pene deſpondi* ταῖς καλαῖς Μούσαις ἀποταξάμενος. *Deus, ſpero, mihi meisque aderit, quos multiplex fraus & iniquitas nonnullorum proxime inopiam redegit. Vale optime & eruditisſime Salmaſi. Lut. Pariſ.* I V. *Eid. Feb.* CIↃ IↃC VIII.

Poſt hos Agathemero ut ſæpe vacaverim, ſollicitavit ejus laborioſa affatim pro iſtorum temporum captu diſciplina initiandi primas geographi operas; ne dicam interim prodi quoque talia, quæ vix apud alios invenias, certe fruſtra quæras. Ea igitur ratio me inſtigavit, ut tertium in hoc corpuſculo darem ei locum, ſimul & rarus conſpe-

ctus in officinis librariis, quum tamen ejus quoque notitia non ſit ſine aliqua commoditate. Unde præſtiti penſum familiæ debitum, quum avunculus meus feliciter ſatis illum producendo in publicum ſervaviſſet; ſane ad hanc cauſam, ut frequens ubique exſtaret. Quin etiam ſatis ſuperque videbatur peccatum, quod per triginta annos ex hoc auctore oſtentaretur vel Τοριασον & ex indice *Toriaſum promontorium*, vel planta pulli equini in Sardiniæ ſimilitudinem ficta: & ſimilia, quæ ſpuria & incognita ut denique verum & genuinum exciperet, maturum tempus licite opinabar veniſſe. Etiam data erat occaſio inſpiciendæ partis ex alio veteri codice deſcriptæ, unde vel acceſſione vocum vel immutatione licebat nonnihil præſidii afferre. Plurima tamen attingere nolui, quum à multitudine notarum abhorrerem & pro jure hereditario ſatius ducerem, ſi ipſam interpretationem, quæ ſane poterat eſſe concinnior, ex decoro adjuvarem & inſtaurarem, prout quoque conatus fui.

Ut priora ſtare poſſe opinor judicio tuo, cujus ſubtilitati ad laudem genitus es; ita pergo ſignificare denique me putaviſſe illis acceſſionem commodam futuram eſſe in Expoſitione, ut appellatur, totius mundi & gentium, idque Te, Vir doctiſſime & harum rerum exſequentiſſime, pro-

probaturum ſpero. Anteceſſerat videlicet non invenuſtum Salmaſianæ induſtriæ & fortunæ ſpecimen. Ut alterum hoc ſequeretur, ſororia prorſus neceſſitudo, quam & materia & ſervator inducebant, flagitabat. Prius erat Græcum, hoc Latinum; utque illud Voſſio conceſſit publicandum, ita hoc poſterius ſubminiſtratum ab Jureto multorum talium poſſeſſore & doctiſſimo viro, ipſe commiſit Jacobo Gothofredo. Hic autem ſingulari laboris genere frui optans, non modo notis adjuvare intelligentiam ejus ſcripti voluit; ſed quum jure ſibi imaginaretur eſſe Græci opuſculi interpretationem, ex ſe revocare tentavit Græca, eaque denuo in Latinum transfudit. Quo utroque delectari voluiſſe eum non vitupero; ſed publice inde venire aliquod emolumentum non video. Nam neque hic libellus legi debet Latinæ linguæ gratiâ, & ſententia ejus tamen ſic aperta eſt, ut per illas tranſlationes plane non fiat clarior. Interim hæc ratio agendi iſtam invexit moleſtiam, quod nonnullos in his quoque terris deceperit, qui Græca illa pro antiquis adſpicientes, illepide & ridicule citarent inde partes ad linguæ illius doctrinam probandam, quorum infelicitati parco. Propterea hanc ſarcinam ut nimis tædioſam & periculo mixtam & plane non utilem gravans

hinc abegi, ipſum ſolum vetus exemplar edere dignatus, quia & dignum eſt, ut noſtris cognoſcatur, & continet nonnulla, unde egregie illuſtrari antiqua poſſint, quod dies docebit. Etiam Geographus Ravennas nuper à me his terris crebrior immiſſus hanc laciniam trahere videbatur. Sed & ita egi tanto juſtius, quod multa in eo occurrant longe aliter tractanda, quam fecit Gothofredus. Ad quam rem exemplo poſſunt eſſe verba pag. 258. *Habes ergo omnem Ægypti regionem coronatam fluvius, qui ſic vocatur Nilus.* Nihil facilius occurrere legenti poteſt, quam ut corrigat *fluvio*, ut facit quoque Gothofredus, etiam in Græcis dicens πᾶσαν Αἰγύπτου χώραν, ἐστεφανωμένην ποταμῷ, quum tamen ſatis ex vetere ſcriptura pateat auctorem ſcripſiſſe: *Habes ergo omnem Ægypti regionem. Coronat eam fluvius.* Sic monſtrum eſt pag. 261. *In contemptu ſemen ſolus populus Alexandriæ*, quod non minus monſtroſe vertit ἐν ὑπεροψίᾳ σπορὰ μόνος, vel μόνον, ὁ λαὸς τῆς Ἀλεξανδρείας. At voluit auctor *In contemtus enim ſolus pop. Al.* Satis conſtat nullum populum ſic ferocem & loquacem fuiſſe. Vel *in contemtus eminet*, ut alibi *Cæſarea in multa eminens.* Sed tetrius monſtrum hæret 265. *Dirracium enim propter habitantium malitiam adō (magis vero ut dicunt) deſcendit & non apparuit.* Ita quum legat vetus ſcriptura, paren-

renthesi tamen per editorem interposita, Gothofredus illud *magis vero* in margine intelligit *vero propius*. Hinc Græce exprimit τὸ Διῤῥάχιον (Græci non nisi Δυῤῥάχιον agnoscunt) γὰρ διὰ τὴν τῶν οἰκούντων πονηρίαν παρὰ θεοῦ (μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς ὡς λέγουσι) διήχησεν, καὶ οὐκ ὤφθη. Quis audivit illam parenthesin istud significare? & cur in Latinis eam ita mutavit *id enim vero similius dicitur?* Certe si credit ita Græce scriptum fuisse, non debuit ita in Latinum trajicere: neque enim hæc sibi respondent. Præterea si id vero similius, quæ alia tum fuit narratio minus similis vero? Itaque patet imperfecta agendi ratio, ut verissime restituat sententiam Pater, *Dirracium enim propter habitantium malitiam à Deo maris versa, ut dicunt, descendit & non apparuit*, hoc est Græce, ἠφάνισται. Gentiles illos tunc etiamnum fuisse innuit, & Neptunum ἐνοσίχθονα inscripsisse isti cladi. Tale, quod pag. 256 de Nisibi & Edessa scribit *quæ in omnibus viros habent optimos, & in negotio valde acutos & bene nantes præcipue.* Non aliter ac si ita interpretatus fuisset nummos illarum urbium, in quibus sæpe excuduntur Genii illarum, ad quorum pedes apponuntur fluvii præterlabentes in figura hominis natantis, ut passim videre est. At Gothofredus intelligit *navigantes*, quasi utique Mesopotameni ad Persas & Indos navigaverint commercandis eorum mercibus: unde interpreta-

tur *ἐς πλέοντας.* Et tamen de eorum navigationibus nihil oſtendit. At vera reſtitutio flagitabat *& venerantes præcipue.* Fuerunt enim ſuperſtitioſi; & id ſolet annotare, ut in Ægypto *viros ſimiliter nobiles, Deos colentes eminenter*: ut in Libya habet *pios & prudentes.*

Et iſta eſt conditio ac ratio harum veteris Geographiæ memoriarum; quam lætor, quum coram te, Vir Conſultiſſime, ita ſimpliciter edidi, ſimul etiam licuiſſe junctim admiſcere, qua tractatione & cura hanc literaturæ noſtræ partem exercuerim. Quæ qualiſcunque eſt, certe ejus quidem me nullo modo poteſt pœnitere. Nam vel tot præſtantium hominum veſtigia relegi, unde ſemper dulcis quædam admonitio incedentem reficit ac delectat; vel quia mihi conſcius ſum temporis ac laboris bene & hilariter impenſi. Quod ſi tamen vel utrumque hoc vel alterutrum abeſſet; nihilominus placerem mihi vel iſtorum libellorum cauſa, quos amo, & per quos ad inquirenda alia ſæpe inſtructus ac formatus ſum. Verum gratiſſima erit hæc recordatio, & frequenter ad eadem attentius reviſenda incendar, ſi in his potuerit aliquid eſſe, quod tuo judicio ſe commendare poſſit. Ego quidem teſtor ita me ſcripſiſſe, quaſi tibi ſcriberem, Viro in primis Batavici nominis, & in penſitandis bene ſcriptis intel-

telligenti & uni ex reliquiis aurei ſæculi reſiduo: unde & cavi, ne quid mihi excideret ab illa utiliore ac delectabili doctrina alienum locoque meo indignum; & ſuperjacere fortunam præcedentium atque ornamenta diſciplinæ noſtræ ampliare tum ſperavi, tum conatus fui. Sed noſti non ſemper adeſſe nobis Herculea tela. Quare ſi antiquitatem ſatis profunde inveſtigare nequivi; at ſatis juvabit me, ſi per hæc agnoſcar inveſtigaviſſe viam reverentiæ erga te meæ declarandæ & confirmandæ. Vale, Ampliſſime & Graviſſime Vir, diuque & ſtudiis & patriæ & nomini tuo publice privatimque felix vive. Lugduni a. d. XVII Calend. Februar. cIↃ IↃc xcvii.

TESTI-

TESTIMONIA VETERUM DE SCYLACE.

Herodotus Melpomene.

Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη. ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι, τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθηίην ἐρέειν, καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. Οἱ δὲ ὁρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς εἰς θάλασσαν. Διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἑσπέρην πλέοντες, τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον εἶπα, ἀπέστειλε περιπλώειν Λιβύην.

Aristoteles Polit. VII. cap. XIV.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐ ῥᾴδιον λαβεῖν, οὐδέ ἐστιν, ὥσπερ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ, εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερὸν ὅτι διὰ πολλὰς ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Strabo lib. XIII.

Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται τὴν Τρῳάδα.

Idem

Idem lib. XIV.

Εἶθ' εὐθὺς ἡ Μύνδος λιμένα ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργυλία καὶ αὕτη πόλις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρύανδα λίμνη καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἣν ᾤκουν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

Harpocration.

Ὑπὸ γῆς οἰκοῦντες, λέγει ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

Marcianus Heracleota in Epitome Artemidori, & Menippi.

Οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάσσης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράψαντες. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς, καὶ Βοτθαῖος. Οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερονυκτίων, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. Sic puto legendum.

Philostratus in vita Apollonii Tyanei lib. III. cap. XIV.

Σκιάποδας δὲ ἀνθρώπους, ἢ Μακροκεφάλους, ἢ ὁπόσα Σκύλακος συγγραφαὶ περὶ τούτων ᾄδουσιν, οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς, οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς.

In voce Καρύανδα apud Stephanum.

Καρύανδα πόλις καὶ λίμνη ὁμώνυμος, πλησίον Μύνδου, καὶ Κῶ. Ἑκαταῖος Καρυάνδαν αὐτὴν φησι. Τὸ ἐθνικὸν Καρυανδεὺς ὡς Ἀλαβανδεύς. Ἐντεῦθεν ἦν Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος.

Scholiastes ad I. lib. Apollonii Argonauticon.

Κίος πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοὶ, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλήσιοι· καὶ ποταμὸς δὲ ἐστιν οὕτως ὀνομαζόμενος τὴν Μυσίαν περιρρέων, οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς. περιρρέει δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

Idem ad lib. IV. Apollonii.

Τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον Μάνιον. Sic legendum.

Constantinus Porphyrogenneta in Themate Armeniaco.

Οὔτε γὰρ Στράβων ὁ Γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καίτοι Καππαδόκης ὢν τὸ γένος, ἐξ Ἀμασείας τῆς πόλεως, οὔτε Μένιππος, ὁ τοὺς σταδιασμοὺς τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀπογραψάμενος, οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανδηνὸς, οὔτε ἄλλος τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων.

Joannes Tzetzes Chiliade VII.

Καρυανδέως Σκύλακος ὑπάρχει τι βιβλίον
Περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι,
Οὕσπερ φασὶ Σκιάποδας, καί γε τοὺς Ὠτολίκνους,
Ὧν οἱ Σκιάποδες πλατεῖς ἔχουσιν ἄγαν πόδας,
Καιρῷ τῆς μεσημβρίας δὲ πρὸς γῆν καταπεσόντες,
Τοὺς πόδας ἀνατείναντες, σκιὰν αὐτοῖς ποιοῦσι·
Μεγάλα δ' οἱ Ὠτόλικνοι τὰ ὦτα κεκτημένοι,
Ὁμοίως σκέπουσιν αὐτοὺς τρόπῳ τῶν σκιαδείων.
Ὁ Σκύλαξ οὗτος γράφει δὲ καὶ ἕτερα μυρία
Περί γε Μονοφθάλμων τε, καὶ τῶν Ἐνοτικτόντων
Καὶ Ἐκτραπέλων ἄλλων τε μυρίων θαυμάτων.
Ταῦτα φησὶ δ' ὡς ἀληθῆ μηδὲ τῶν ἐψευσμένων.
Ἐγὼ τῇ ἀπειρίᾳ δὲ ταῦτα ψευδῆ νομίζω.

Rufus Festus Avienus in ora maritima.

\- - - - - *Multa rerum junximus*
Ex plurimorum sumta commentariis.
Hecatæus istic quippe erit Milesius,
Hellanicusque Lesbius, Phileas quoque
Atheniensis, Caryandæus Scylax,
Pausimachus ille, prisca quem genuit Samos;
Quin & Damastes nobili natus Sige. &c. Sic lege,

Idem alibi:

Sed ad columnas quicquid interfunditur
Undæ æstuantis, stadia septem vix ait
Damastes esse. Caryandæus Scylax
Tantum patere, quantus æstus Bosporo est.

ΑΔΗ-

Α Δ Η Λ Ο Υ.

ΣΚΥΛΑΞ ὁ ΚΑΡΥΑΝΔΕΥΣ ἀρχαιότατος μέν ἐστιν ἀνήρ· τῶν δὲ μερῶν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, καὶ τῆς ἔνδον Ἡρακλειῶν στηλῶν θαλάσσης πέρα, τῶν πολλῶν ἀγνοουμένων, περίπλους τῆς οἰκουμένης ἀναγράψαι προείλετο. Τὰ μὲν γὰρ τῆς ἑώας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα κατέστησε· τὰ δὲ τῶν ἑσπερίων ἐθνῶν, ἡ Ῥωμαίων ἀνδρεία πολέμῳ τούτων κρατήσασα. Τῆς μὲν οὖν ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων ἁπάντων διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας οὐκ ἴσχυσεν ἐφικέσθαι. Μέρη δὲ πλεῖστα καλῶς καὶ ἀνελλιπῶς περιέπλευσεν, ὥσπερ τὸν Ἰόνιον ἤτοι Ἀδρίαν κόλπον. καὶ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν, μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἐθνῶν· ἔτι μὲν ἕτερα μέρη τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῇ, σαφῶς παραστήσας. Δοκεῖ δέ πως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν, ὥσπερ ἀπολογίαν τινα, πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφόδρα χωρίων τὰ πλεῖστα τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἅμα ζητεῖν τινὶ εἰδέναι βουλόμενος. Τῆς δὲ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνδρὸς γνώρισμα, τὸ μήτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τὸν Μακεδόνων βασιλέα, μήτε τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ χρόνου· ὥστε οὐκ ἄντις ἁμάρτοι θαύματος ἄξιον ἡγούμενος τὸν ἄνδρα τῶν πλείστων ἐφικέσθαι δυνηθέντα. Αἴλιος Διονύσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ πρώτῳ φησὶν, ὅτι Δαρείῳ προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα.

Suidas.

ΣΚύλαξ Καρυανδεὺς· πόλις δέ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα· Μαθηματικὸς καὶ μουσικός· ἔγραψε περίπλουν τῶν ἐκτὸς Ἡρακλέους στηλῶν· τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα· γῆς περίοδον· ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

Πρὸς τὸν σφόδρα

ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένον ἄνδρα,

ΙΑΚΩΒΟΝ ΓΡΟΝΩΒΙΟΝ,

Τὰ Σκύλακος τοῦ Γεωγράφου πάνυ ἐπανορθωθέντα
ἀνακοινούμενον.

Φίλτατ' ἐμοὶ, χαῖρ' Ανερ· Χαῖρε Γρονώβιε, Φοίβου
Μουσάων τ' ἱερεῦ, καὶ μέγα τῶνδε κλέος.
Εἰπέ μοι· ἐς πόσον αὐξήσεις σὺ χαρίσματ' ἀριθμὸν,
Σὴν πολλὴ τέρψει χρήσιμα Μουσοφίλοις;
Οὐδὲ βίοιο ἐᾷς μέρος ἥκιστον παραφεύγειν,
Ὧι, ἵνα μή τι πόνων σῶν ὑπόδειγμα δίδως.
Μηδὲ ἔτος, οὐ μὴν, οὐδ' ἡμέρα ἐστὶν ἄμοιρος.
Πᾶς χρόνος εὐφυίας μνῆμά τι σῆς κατέχει.
Πωλύβιός τε, Μελᾶς τε, καὶ ἐν τοῖς Λίβιος ἵστωρ.
Αμμιανὸς, Κικέρων, Λείψανα Κοστονικά·
Καὶ Αρποκρατίων, καὶ πλείω οὐκ ὀνομάζειν
Ράδια, σῶν στίλβει σήματα λαμπρὰ πόνων.
Νῦν σπουδῆς ἐπὶ τοῖσδε τεῆς γυμνήμασι καλοῖς
Κυδάλιμον γυμνᾷς χωρογράφον Σκύλακα.
Καὶ μετὰ τὸν Σκύλακα πολλοὺς ἀποληψόμεθ' ἄλλους,
Οἷς τόκον ὡραῖον σῆς φρεσὶ προξενέεις.
Νῦν μοι καὶ τόδε εἰπέ. Χαρίσμασιν ἶσα τοσούτοις
Ανταποδώσουσιν Μουσοφίλοι τινά σοι;
Συγγνώμην προσήνιμον, Ανερ Χαριέστατε, τούτοις,
Αξιον οὐχ ὅ, τί σοι δοῖεν, ἔχουσιν ἅλις·
Πλὴν ἀλλ' ἐν στήθεσσι σέβουσι ΓΡΟΝΩΒΙΟΝ Οἶκον
Εἰς εὐεργεσίας χρῆμά τι Δαιμόνιον.

Ι. ΙΕΝΣΙΟΣ.

ΣΚΥΛΑΚΟΣ τοῦ ΚΑΡΥΑΝΔΕΟΣ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, καὶ ΑΣΙΑΣ, καὶ ΛΙΒΥΗΣ; καὶ ὅσα καὶ ὁποῖα ἔθνη ἕκαστα, ἑξῆς καὶ χῶραι, καὶ λιμένες, καὶ ποταμοὶ, καὶ ὅσα μήκη τῶν πλῶν, καὶ αἱ νῆσοι αἱ ἑπτὰ αἱ οἰκούμεναι, καθότι ἑκάστη κεῖται τῆς ἠπείρου.

SCYLACIS CARYANDENSIS

Periplus maris habitabilis EUROPÆ, ASIÆ, LIBYÆQUE; item quæ, & quales gentes quæque; deinceps regiones, portus, & fluvii, & quantæ navigationum longitudines; item septem insulæ habitatæ, prout quæque adjacet continenti.

EUROPA.

INCIPIAM autem ab Herculeis columnis, quæ sunt in Europa, usque ad Herculeas columnas, quæ in Libya sunt, & usque Æthiopas magnos. Sunt ve-

ro

ΕΥΡΩΠΗ.

ΑΡΞΟΜΑΙ δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ μέχρι Αἰθιόπων τῶν μεγάλων. Εἰσὶ δὲ ἀλλή-

λων

Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.] Non plures, quàm binas columnas, statuit Scylax; quanquam verba hæc aliud videantur significare. Sic quoque infra loquitur: & tamen paret, non de pluribus, quàm binis columnis, id esse accipiendum: Γάδειρα εἰσὶν νῆσοι αὗται πρὸς τῇ Εὐρώπῃ· τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει, καὶ Ἡράκλειαι στῆλαι κατὰ ταύτας, ἡ μὲν ἐν τῇ Λιβύῃ ταπεινὴ, ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὑψηλή. Non tamen nescius

sum,

λων κατ' ἀντικρὺ αἱ Ἡράκλειαι στῆλαι, καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐμπόρια πολλὰ Καρχηδονίων, καὶ πηλὸς, καὶ πλημμυρίδες, καὶ πελάγη.

ro invicem ex adverso Herculeæ columnæ, distantque inter se diei itinere. Ultra Herculis columnas, quæ sunt in Europa, multa sunt Carthaginensium emporia, & cœnum, & æstus, & pelagi.

ΙΒΗΡΕΣ.

IBERI.

sum, multos in altera fuisse sententia. Hesychius: στήλας διστόμους τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἔνιοι αὐλὰς νήσους εἶναί φασιν, οἱ δὲ προχώματα, οἱ δὲ τῆς ἠπείρου ἄκρας, οἱ δὲ πόλεις, καὶ οἱ μὲν δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ τέσσαρας. Palæphatus quoque capite de Phorcynis filiabus tres columnas esse Herculeas ait. Cæteri tamen ferme omnes in eo conveniunt, binas tantum esse; quod verius, ut arbitror. *Vossius.*

Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ] Hinc paret, Scylaci non ignotam fuisse eam Hispaniæ partem, quæ est ultra columnas. Inquit enim, multa esse Carthaginensium emporia hoc loco. Similiter Rufus Festus:

Ultra has columnas propter Europæ latus,
Vicos & urbes incolæ Carthaginis
Tenuere quondam.

Infra etiam Scylax noster meminit Sacri promuntorii, quod est extimum in eo latere. Verum totum hunc tractum nullo nomine designat. Iberos enim, quos primam Europæ partem obtinere ait, a freto orditur. Quod ultra columnas igitur, minime Iberia esse potest. Europæ tamen adscripsisse, ex eo patet, quod Sacrum promuntorium in Europa collocet. Plurimi enim antiquorum, quod crebræ essent Carthaginensium coloniæ hoc in loco, Libyæ tribuerunt universum illum tractum. Auctor est Festus, ubi agit de Hermate ad Sacrum promontorium:

Porro illud Herma jure sub Libyci soli
Fuisse pridem plurimi autores ferunt.
Nec respuendus testis est Dionysius,
Libyæ esse finem qui docet Tartessium.

Quicquid igitur est à Sacro promuntorio, usque Tartessios, Libyæ adscribebatur. *Vossius.*

In citando magis suæ fuit versionis memor, quam Scylacis verborum. *Gronovius.*

Καὶ πηλὸς καὶ πλημμυρίδες καὶ πελάγη] Hujus rei manifestum indicium est, quod Rufus Festus inquiat, morem fuisse Carthaginensibus,

Ut planiore texerent fundo rates,
Quo cymba tergum fusior, brevius mare
Prælaberetur. Vossius.

Τῆ

IBERI.

Europæ primi ſunt Iberi, Iberiæ gens, fluviuſque Iberus: & inſulæ ibi ſunt binæ, quibus nomen Gades. Harum una urbem habet, quæ diei itinere ab Herculeis columnis abeſt. Deinde emporium, urbs Græca, cui nomen Emporium. Sunt autem hi Maſſilienſium coloni. Prætemavigatio Iberiæ eſt VII dierum, & VII noctium.

ΙΒΗΡΕΣ.

Τῆς Εὐρώπης εἰσὶ πρῶτοι Ἴβηρες, Ἰβηρίας ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἴβηρ· καὶ νῆσοι ἐνταῦθα ἔπεισι δύο, αἷς ὄνομα Γάδειρα. Τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει ἀπέχουσαν ἡμέρας πλοῦν ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν. Εἶτα ἐμπόριον, πόλιν Ἑλληνίδα, ᾗ ὄνομα Ἐμπόριον· εἰσὶ δὲ οὗτοι Μασσαλιωτῶν ἄποικοι. Παράπλους τῆς Ἰβηρίας ζ ἡμερῶν, καὶ ζ νυκτῶν.

LIGU- ΛΙ-

Τῆς Εὐρώπης εἰσὶ πρῶτοι Ἴβηρες, Ἰβηρίας ἔθνος] Primam Europæ portionem Iberos obtinere, inquit Scylax. Eoſque à columnis exorditur. Recte. Nondum enim detecta erat pars ulterior Iberiæ. Ideoque nullum adhuc nomen ſortita erat. Imo ne Polybii quidem ævo, cum jam maxima ex parte explorata eſſet, generali aliqua appellatione inſignita fuit hæc Hiſpaniæ pars. Diſerte id teſtatur Polybius lib. III. Καλεῖται δὲ τὸ μὲν παρὰ τὴν καθ' ἡμᾶς παρῆκον ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, Ἰβηρία. Τὸ δὲ παρὰ τὴν ἔξω καὶ μεγάλην προσαγορευομένην, κοινὴν μὲν ὀνομασίαν οὐκ ἔχει, διὰ τὸ προσφάτως κατωπτεῦσθαι. κατοικεῖται δὲ πᾶν ὑπὸ βαρβάρων ἐθνῶν καὶ πολυανθρώπων. Idem quoque teſtatur Charax lib. III. rerum Græcarum apud Conſtantinum Imperatorem de adminiſtratione imperii cap. XXIV. Τὴν δὲ Ἱσπανίαν Ἕλληνες τὸ πρῶτον Ἰβηρίαν ἐκάλουν, οὔπω ξύμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν προσηγορίαν μεμαθηκότες, ἀπὸ μέρους τῆς γῆς τῆς ἐπὶ πρὸς ποταμὸν Ἴβηρα· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζονται γῆν πᾶσαν κατοικοῦντες. Ὕστερον δὲ φασὶν αὐτὴν μετακεκλῆσθαι Πανίαν. Sic emendandus ille locus, qui in editis conſpurcatiſſimus eſt. *Voſſius.*

Εἶτα ἐμπόριον πόλιν Ἑλληνίδα, ᾗ ὄνομα Ἐμπόριον] Omnino ſcribendum eſt, εἶτα Ἐμπόριον πόλις Ἑλληνίς. Non enim in Gadibus Emporiæ. *Voſſius.*

Hæc ita mutare cui libet poteſt, ſed nec minus ridere cui libet. Nam ſane videntur inter voces ἐμπόριον & πόλιν non pauca deeſſe, quibus Scylax ab Gadibus reverſus ad internum mare progreſſus eſt ad πόλιν Ἑλληνίδα, ᾗ ὄνομα Ἐμπόριον. Et cui id non patet? Itaque ſeparari eæ voces per notam intercedentis lacunæ oportuit, non mutari. *Gronovius.*

ΛΙΓΥΕΣ, καὶ ΙΒΗΡΕΣ.

Ἀπὸ δὲ Ἰβήρων ἔχονται Λίγυες, καὶ Ἴβηρες μιγάδες, μέχρι ποταμοῦ Ῥοδανοῦ. Παράπλους ἀπὸ Λίγυος Ἐμπορίου μέχρι Ῥοδανοῦ ποταμοῦ δύο ἡμερῶν, καὶ μιᾶς νυκτός.

LIGURES, & IBERI.

Post Iberos sequuntur Ligures, & Iberi mixti, usque Rhodanum fluvium. Præternavigatio Ligurum ab Emporio usque Rhodanum fluvium, duorum dierum, & unius noctis.

ΛΙΓΥΕΣ.

Ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ ἔχονται Λίγυες μέχρι Ἀντίου. Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς Μασσαλία, καὶ λιμήν. Ἄποικοι αὗται Μασσαλίας εἰσίν. Παράπλους δέ ἐστι ταύτης ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ μέχρι Ἀντίου ἡμερῶν δ, καὶ νυκτῶν δ. Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι Ἀντίου ἡ χώρα πᾶσα αὕτη εὐλίμενος.

LIGURES.

Post Rhodanum fluvium sunt Ligures, usque ad Arnum. In ista regione urbs est Græca Massilia, cum portu. *** Massiliensium hæ sunt coloniæ. Præternavigatio vero hujus à Rhodano fluvio usque ad Arnum est dierum IV, & noctium IV. Ab Herculeis autem columnis usque ad Arnum, omnis hic tractus portus habet commodos.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

Ἀπὸ δὲ Ἀντίου Τυῤῥηνοὶ ἔθνος μέχρι Ῥώμης πόλεως. Παράπλους ἡμερῶν δ, καὶ νυκτῶν δ.

TYRRHENI.

Post Arnum Tyrrhenorum est gens, usque ad urbem Romam. Præternavigatio dierum IV. & noctium IV.

ΚΥΡ-

COR-

Παράπλους ἀπὸ Λίγυος Ἐμπορίου] Mendosus locus. Scribendum arbitror, παράπλους Λιγύων ἀπὸ Ἐμπορίου μέχρι Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, &c. *Vossius*.

Μασσαλία, καὶ λιμήν· ἄποικοι αὗται Μασσαλίας εἰσίν] Defectus est, ut recte observavit Cluverius. Siquidem Scylax hic recensuit urbes, Tauroentium, Olbiam, Antipolin; & postea subjunxit. ἄποικοι δὲ αὗται Μασσαλίας εἰσίν. *Voss.*

Μέχρι Ἀντίου] Ubique hic pro Ἀντίου legit Cluverius, Ἄρνου. *Vossius*.

Tempo-

CORSICA.

Ex adverso autem Tyrrheniæ sita est insula Corsica. Navigatio vero à Tyrrhenia in Corsicam est diei *unius*, ac dimidiæ. Et insula in medio hujus navigationis habitata, cui nomen Æthalia. aliæque complures desertæ insulæ.

SARDINIA.

A Corsica insula in Sardiniam insulam est tertiæ diei partis navigatio. Et in medio est insula deserta. A Sardinia vero in Libyam diei noctisque est navigatio. In Siciliam vero à Sardinia iter duorum dierum noctisque. Sed redeo rursum ad continentem, unde ad Corsicam digressus eram.

LATINI.

Post Tyrrheniam sequuntur Latini, usque ad Circæum. Etiam Elpenoris tumulus est Latinorum. Præternavigatio autem Latinorum diei noctisque est.

VOL-

ΚΥΡΝΟΣ.

Κατὰ δὲ Τυῤῥηνίαν κεῖται νῆσος Κύρνος. Ἔστι δὲ ἀπὸ Τυῤῥηνίας ὁ πλοῦς εἰς Κύρνον ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Καὶ νῆσος ἐν μέσῳ τῷ πλῷ τούτῳ οἰκουμένη, ᾗ ὄνομα Αἰθαλία, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἔρημοι νῆσοι.

ΣΑΡΔΩ.

Ἀπὸ δὲ Κύρνου νήσου εἰς Σαρδὼ νῆσον πλοῦς ἡμέρας τρίτον μέρος. Καὶ νῆσος ἐρήμη ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ Σαρδοῦς δὲ εἰς Λιβύην, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Εἰς δὲ Σικελίαν ἀπὸ Σαρδοῦς πλοῦς ἡμερῶν δύο καὶ νυκτός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν εἰς τὴν Κύρνον ἐξετραπόμην.

ΛΑΤΙΝΟΙ.

Τυῤῥηνίας ἔχονται Λατῖνοι μέχρι τοῦ Κιρκαίου. Καὶ τὸ τοῦ Ἐλπήνορος μνῆμα ἐστὶ Λατίνων. Λατίνων παράπλους ἡμέρας καὶ νυκτός.

* ΟΛ-

Tempore Polybii quidem huc usque Ligures extenderant dominium suum. Sed dubito, an id pertineat ad ætatem Scylacis, qui utique infra agnoscit Etruscos etiamnum ultra Apenninum versus Adriaticum mare porrectos, quales eos Polybius non suo tempore, sed longe ante agno-

ΟΛΣΟΙ.

Λατίνων δὲ ἔχονται Ὀλσοί. Ὀλσῶν δὲ παράπλους ἡμέρας μιᾶς.

ΚΑΜΠΑΝΟΙ.

Ὀλσῶν δὲ ἔχονται Καμπανοί· καὶ εἰσὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται ἐν τῇ Καμπανίᾳ, Κύμη, Νεάπολις. Κατὰ ταῦτα ἐστὶ Πιθηκοῦσσα νῆσος καὶ πόλις Ἑλληνίς. Παράπλους δὲ τῆς Καμπανίας ἐστὶν ἡμέρας μιᾶς.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ.

Καμπανῶν δὲ ἔχονται Σαυνῖται· καὶ παράπλους ἐστὶ Σαυνιτῶν ἡμέρας ἥμισυ.

ΛΕΥΚΑΝΟΙ.

Λευκανοὶ Σαυνιτῶν ἔχονται μέχρι Θουρίας. Ὁ πλοῦς δέ ἐστι παρὰ Λευκανίαν ἡμερῶν ϛʹ καὶ νυκτῶν ϛʹ. Ἡ δὲ Λευκανία ἐστὶν ἀκτή.

VOLSCI.

Post Latinos sequuntur Volsci. Volscorum vero prætervnavigatio diei unius.

CAMPANI.

Post Volscos sunt Campani. Et hæ Græcæ urbes sunt in Campania; Cyme, & Neapolis. Hic est Pithecusa insula cum urbe Græca. Prænavigatio vero Campaniæ est diei unius.

SAMNITES.

Campanis contigui sunt Samnites. Samnitum vero prænavigatio est diei dimidiati.

LUCANI.

Samnites sequuntur Lucani usque ad Thurios. Prænavigatio vero Lucaniæ est dierum VI, & noctium VI. Est au-

vit. Itaque literæ ipsæ, prout Hoeschelius edidit, quater offerunt non Ἄρ-νου, sed Ἀλπίου, sive ita vocaverit extremum maritimarum Alpium, sive ipsum Albium Intemelium. *Gronovius.*

Λατίνων δὲ ἔχονται Ὄλσοι] Lege Ὀλσκοί, ut jam alii observarunt. *Vossius.*

Scilicet Ὄλσοι non potuerunt ab Scylace pronuntiari, qui ab Latinis *Volsci*, quum *marceo* Latini potuerint enuntiare Græcum μαραίνω, & *erit* iidem modo dixerint *escit*, modo *esit*. *Gronovius.*

Ἡ δὲ Λευκανία ἐστὶν ἀκτή] Hæc verba quia non intelligeret, delebat Cluverius. Nobis certum est, ἀκτὴν hic significare peninsulam, sive terram, quæ utrinque mari alluitur, ut est Lucania, atque Attica; quam ἀκτὴν dictam primò, apud Stephanum Apollodorus docet, διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς κα-
θικνεῖ

διενεῖαζ εἰς θάλασσαν. Τρίγωνα γὰρ οὖσαι αἱ συνιοῦσαι ἀπὸ τὸ Σούνιον ἑκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι. Attica igitur, quoniam erat ἀκτή, sive peninsula, *Attica* appellata est. Sic ἀκτῆς vocem Scylax sæpe usurpat. Infra, ubi Hermæum promuntorium describit, inquit, ἐστὶ δὲ ἀκτή, δι' ἧς ἰσθμός ἐστι. Nullus enim esset verborum horum sensus, ni hic ἀκτὴ pro *peninsula* sumatur. Herodotus quoque Melpomene binas Asiæ peninsulas ἀκτὰς appellat, quamvis totus ille locus pessime habitus sit ab interpretibus. Unius peninsulæ bina crura sunt hæc. Unum est, quod à Phaside usque Sigeum excurrit: alterum, quod à Sigeo, sive Mariandynum sinu, Phœnicen usque protenditur; eaque est Asia minor. Hoc enim pacto Herodoti verba emendanda: ἡ αὐτὴ αὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μαριανδυνῶν κόλπου, μέχρι τοῦ πρὸς Φοινίκην κειμένου, τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι Τριοπίου ἄκρης. Ineptum est, quod vulgo legitur. Alteram peninsulam faciunt sinus Persicus, & Arabicus, nimirum Arabiam. Paullo post Libyam similiter ἀκτὴν appellat, quod sit περίῤῥυτος, præterquam ubi Asiæ jungitur. Libya igitur est ἀκτή, δι' ἧς ἰσθμός ἐστι. Scylax infrà, λέγουσι δέ τινες τούτους τοὺς Αἰθίοπας παρήκειν συνεχῶς οἰκοῦντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἶναι ταύτην θάλατταν συνεχῆ, ἀκτὴν δὲ εἶναι τὴν Λιβύην. Hesychius: ἀκτή ἐστι προσχώσις ἐν τῷ ἐξέχοντι μέρει τοῦ αἰγιαλοῦ. Inde patet, non peninsulas tantum, sed etiam quævis promuntoria ita appellari. Sane Apollonius Rhodius Acherusium promontorium ἀκτὴν appellat. Item Nicandri est apud Stephanum: Καναστραίης πέτρος ἀκτῆς. Et Hesychii: Κωλιάς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα, καὶ ἴσως διὰ τὸ κωλῇ ἐμφερὲς εἶναι. Et sexcenta hujusmodi. At apud Dicæarchum ἀκτὴ aliud est. Pro *amœnis* namque utitur hoc vocabulo. Versus sunt Posidippi de Platæis:

Ναοὶ δύο εἰσί, καὶ στοά, καὶ τοὔνομα,
Καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σαράμβου κλέος.
Τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δ' Ἐλευθερίοις πόλις.

Vulgo postremus ille versiculus pessime sic legitur,

Τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δὲ ἐλευθέροις πόλις.

Quorum verborum sensus est nullus. Ἀκτὴν hic accipe pro *amœnis*. Glossæ Ἀκταί, *amœnia*. Sensus vero horum verborum est, urbem non esse, quod vacua, & incolis destituta sit, maximaque parte ex amœniis constet. Ubi vero Eleutheria celebrantur, quia magnus tum hominum ibi sit concursus, fieri urbem. Eleutheria namque quoque quinquennio Platæis agitabantur; ut à veterum plurimis traditum est. Sed vocem ἀκτῆς potius hic accipe pro secreto, & abdito loco; ut explicat Cl. Salmasius. Non enim putat Latinum esse *amœnia*, de locis sine mœnibus. Neque Græcos unquam hoc sensu usos eo verbo. Vel pro *amœnia* in illis Glossis scribendum, *amœna*: vel certe, hoc *amœne*, & *amœnum*, dixisse veteres, ut *hilare* & *hilarum*, *acre* & *acrum*. Sed *amœna*, vel *amœnia*, Græcis ἀκτὰς vocari, secretorum littorum recessus, in quibus ἀπόλαυσιν maris fruebantur, ac epulabantur ut plurimum voluptarii homines: quod ἀκτάζειν dicebant; unde proverbium, σήμερον ἀκτάζομεν, *Gra-*

m

ἀκτή. Ἐν ταύτῃ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε. Ποσειδῶ, Ιαι, καὶ Ἐλαία Θουρίων ἀποικία, Πανδοσία, Πλαταιεῖς, Τερίνα, Ἱππώνιον, Μέζα, Ῥήγιον ἀκρωτήριον, καὶ πόλις.

ΣΙΚΕΛΙΑ.

Κατὰ δὲ Ῥήγιον ἐστι Σικελία νῆσος ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπέχουσα στάδια ιβ', ἐς Πελωριάδα

autem Lucania peninſula. In ea ſunt hæ urbes Græcæ, Poſidonia, & Elea Thuriorum colonia, Pandoſia Plataeenſium, Terina, Hipponium, Medma, Rhegium promuntorium, & urbs.

SICILIA.

Ex adverſo Rhegii eſt Sicilia inſula, duodecim ab Europa ſtadiis diviſa; à Rhegio nimirum.

in littore epulabimur, & genio indulgebimus. Cujus meminit Plutarchus. *Actas* Latinos vocaſſe has litorum amœnitates, Servius annotavit ad Æneid. v. ad hunc verſum; *At procul in ſola ſecreta Troades acta.* Idem confirmat Gloſſarium; *Acta, littora amœna.* Hinc *actare*, conſiſtere in littore, ἀκτάζειν. Neque hoc tantum capitur de littoralibus locis; ſed etiam aliis, quamvis ſint mediterranei. Locupletiſſimus eſt teſtis Heſychius: Οἶδε δὲ καὶ ἄλλο τι ἡ συνήθεια, καλοῦμεν ἀκτὴν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος οἶμαι τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα. Ἐκεῖνοι τε γὰρ ἐς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἱστῶνται· αὕτη τε τοὺς ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. Ita lege. Sic itaque capienda eſt vox ἀκτὴ apud Dicæarchum. Nam Platææ urbs in mediterraneis eſt. Latini *littora* vocant locos ſolitarios, & deſertos. Cicero de Quincto fratre: *Non homo, ſed littus, atque aër, & ſolitudo mera.* Ita quoque intelligendus locus ille Petronii: *Nec diu tamen lachrymis indulſi; ſed veritus, ne Menelaus etiam anteſcholanus inter cætera mala ſolum me in diverſorio inveniret; collegi ſarcinulas, locumque ſecretum, & proximum littori, mœſtus conduxi.* Nihil certius. *Voſſius.*

Ἐν ταύτῃ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε, Ποσειδῶ, ἴαι] Sic hunc locum reſtituit Cluverius: Ἐν αὐτῇ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε· Ποσειδωνία, καὶ Ἔλεα Θουρίων ἀποικία, Πανδοσία Πλαταιείων, Τερίνα, Ἱππώνιον, Μέδμα, &c. *Voſſius.*

Credimus, an riſit Cluverius, dum coloniam fingit, quam nullam prorſus fuiſſe non potuit ignorare; etiam ipſe qui Cluverium citandum judicavit, Voſſius. Platæenſes ex media Bœotia coloniam duxerunt in Italiæ Lucaniam? Ordo, quo in enumerando utitur Scylax, literæ, prout edidit Hoeſchelius, clamant auctorem ſcripſiſſe Πανδοσία, Κλαμπιτία. *Gronov.*

Ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπέχουσα στάδια ιβ'.] Inſulæ non pro parte Europæ cenſentur à pluribus Geographis, ſed adjacere dicuntur. Sic & infra Scylax de Creta, ἐγγυτάτω γὰρ Λακεδαίμων κεῖται τῆς Εὐρώπης. *Voſſius.*

Εἰς

mirum in Pelorum. In Sicilia autem gentes Barbaræ sunt hæ; Elymi, Sicani, Siculi, Phœnices, Trojani. Hi quidem Barbari; habitant vero & Græci. Promuntorium Siciliæ est Pelorus. A Peloro urbes Græcanicæ hæ sunt. Messana cum portu, Tauromenium, Naxus, Catana, Leontini. Ad Leontinos vero per Teriam flumen sursum navigando xx stadia. Symæthus amnis, & urbs Megaris, & portus Xiphonius. Megaridem autem sequitur urbs Syracusæ, cum duobus portubus. Horum unus intra murum, alter vero extra. Post hanc vero urbs Helorus, & Pachynus promontorium. Post Pachynum autem sunt hæ urbes Græcæ; Camarina, Gela, Agrigentum, Selinus, Lilybæum promuntorium. Post Li-

δια ἀπὸ Ῥηγίου. Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔθνη βάρβαρα τάδε ἐστίν. Ἐδύνοι, Σικανοὶ, Σικελοὶ, Φοίνικες, Τρῶες. Οὗτοι μὲν Βάρβαροι, οἰκοῦσι δὲ καὶ Ἕλληνες. Ακρωτήριον δὲ Σικελίας Πελωριάς. Πόλεις δὲ εἰσὶν ἀπὸ Πελωριάδος Ἑλληνίδες αἵδε· Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Ταυρομένιον, Νάξος, Κατάνη, Λεοντῖνοι. Εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ τὴν ῥίαν ποταμὸν ἀνάπλους κ′ σταδίων. Σύμαιθος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρὶς, καὶ λιμὴν Ξιφώνειος. Ἐχομένη δὲ πόλις Μεγαρίς ἐστι Συράκουσαι, καὶ λιμένες ἐν αὐτῇ δύο. Τούτων ὁ ἕτερος ἐντὸς τείχους, ὁ δ᾽ ἄλλος ἔξω. Μετὰ δὲ ταύτην πόλις Ἕλωρον, καὶ Πάχυνος ἀκρωτήριον. Ἀπὸ Παχύνου δὲ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Καμάρινα, Γέλα, Ἀκράγας, Σελινοῦς, Λιλύβαιον ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ Λιλυ-

Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔθη Βάρβαρα τάδε ἐστίν· Ἐδυνοί, Σικανοὶ, Σικελοὶ, Θοίνικες, Τρῶες] Recte hic pro Θοίνικες Hœschelius legit Φοίνικες. Sed & Ἐδυνοί mutandum est in Ἔλυμοι. *Vossius.*

Εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ τὴν Ῥίαν] Sic emendat hunc locum Cluverius: Εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ Τηρίαν ποταμὸν ἀνάπλους μ′. σταδίων, Σύμαιθος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρὶς, καὶ λιμὴν Ξιφώνειος. Ἐχομένη δὲ Μεγαρίδος πόλις ἐστὶ Συράκουσαι. *Vossius.*

Hoc posterius, quod Cluverius tentat, & refert Vossius, non est emendare, sed torquere. Tu scribe πόλις μεγάλη ἐστὶ Συράκουσαι. *Gronovius.*

Λιλυβαίου πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς Ἱμέρα. Ἔστι δὲ ἡ Σικελία τρίγωνος. τὸ δὲ καλὸν ἕκαστον αὐτῆς ἐστὶ μάλιστα στάδια μφ'. Κατὰ πέραν πόλιν Λιπάρα νῆσος ἐστὶ, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Μύλαι, καὶ λιμήν. Ἔστι δὲ ἀπὸ Μυλῶν ἐπὶ Λιπάραν νῆσον πλοῦς ἡμέρας ἥμισυ. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἀπὸ γὰρ Ῥηγίου πόλεις εἰσὶν αἵδε. Λοκροὶ, Καυλωνία, Κρότων, Λακίνιον ἱερὸν Ἥρας, καὶ νῆσος Καλυψὼ, ἐν ᾗ Ὀδυσσεὺς ᾤκει παρὰ Καλυψοῖ, καὶ ποταμὸς Κρᾶθις, καὶ Σύβαρις, καὶ Τυρία πόλις. Οὗτοι ἐν τῇ Λουκανίᾳ Ἕλληνες.

Lilybæum est urbs Græca Himera. Est autem Sicilia triangularis, ac quodque ejus latus est stadiorum circiter cIↃ cIↃ IↃ. Circa Himeram urbem Lipara insula est, & urbs Græca Mylæ cum portu. A Mylis in Liparam insulam dici dimidiati est navigatio. Sed redeo rursum ad continentem, unde diverteram. Post Rhegium urbes hæ; Locri, Caulonia, Croton, Lacinium fanum Junonis, & Calypsus insula, in qua Ulysses habitabat apud Calypso, & fluvius Crathis, & Sybaris, & urbs Thurium. Hi in Lucania Græci.

ΙΑΠΥΓΕΣ.

Μετὰ δὲ τὴν Λουκανίαν, Ἰάπυγες μιζον ἔθνος μέχρι Ἀρίωνος ὄρους τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἀδρίᾳ· Παράπλους παρὰ τὴν Ἰαπυγίαν ϛ' ἡμερῶν, καὶ ϛ' νυκτῶν. Ἐν δὲ τῇ Ἰαπυγίᾳ οἰκοῦσιν

JAPYGES.

Post Lucaniam est Japygum gens, usque ad Arionem montem, qui est in sinu Adriatico. Præternavigatio Japygiæ est dierum VI, & noctium VI. In Japygia vero habitant Græci, urbes-

Τὸ δὲ καλὸν ἕκαστον αὐτῆς ἐστὶ μάλιστα στάδια μφ'.] Sic emendavit hunc locum Cl. Salmasius, τὸ δὲ κῶλον ἕκαστον αὐτῆς ἐστὶ μάλιστα στάδια βφ'. *Vossius.*

Κατὰ πέραν πόλιν Λιπάρα νῆσος ἐστὶ] Puto legendum, κατ' Ἱμέραν πόλιν, &c. Et mox νῆσος Καλυψοῦς, tum καὶ ποταμὸς Κρ. &c. *Vossius.*

Ἰάπυγες μισοῦν ἔθνος] Lege, Ἰάπυγες εἰσὶν ἔθνος, non μίσον ἔθνος, ut Hœschelius, quod falsum est. *Vossius.*

Κρα-

urbesque in ea sunt hæ; Heraclea, Metapontum, Tarentum, & Hydruntum portus in ipso Adriatici, sive Jonii sinus ore.

σιν Ἕλληνες, καὶ πόλεις εἰσὶν αἵδε· Ἡράκλειον, Μεταπόντιον, Τάρας, καὶ λιμὴν Ὕδρους, ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀδρίου, ἢ τῷ τοῦ Ἰονίου κόλπου στόματι.

DAUNITÆ.

Post Japyges, & Arionem montem, Daunitarum gens est. In hac gente linguæ sive ora hæc sunt; Laternii, Osci, Cramones, Ferentani, Peucetiique, qui pertingunt à Tyrrheno mari Adriam usque. Præternavigatio vero regionis Dauniorum est dierum, noctiumque duarum.

ΔΑΥΝΙΤΑΙ.

Μετὰ δὲ Ἰάπυγας ἀπὸ Ἀρίονος ὄρους Δαυνῖται ἔθνος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει γλῶσσαι, ἤτοι στόματα τάδε· Λατέρνιοι, Ὀπικοὶ, Κραμόνες, Βορεοντῖνοι, Πευκετιεῖς· διήκοντες ἀπὸ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους εἰς τὸν Ἀδρίαν. Παράπλους τῆς Δαυνίτιδος χώρας ἡμερῶν δύο, καὶ νυκτῶν.

UM- OM-

Κράμονες, Βερεοντῖνοι] Legit Cluverius, Φρεντανοί. *Vossius.*

Et potuit quidem ille lib. II. Italiæ antiq. pag. 595. ubi hos Frentanos profert, erroribus, ut ait, implicita hæc verba magis vituperare, quam recte intelligere. Unde & ipsum & Frentanos missos facimus. Quod attendi debet, Scylax nunc non memorat gentes in ipsa propria & arcte sumpta Daunia habitantes, sed generatim intermiscet aliquid de universa magna Græcia. Ut hæc non de gentibus, urbibus & portubus illic positis, sed dialectis linguarumque differentiis per omnem illum tractum sint accipienda. Itaque clare ait auctor εἶναι γλώσσας ἤτοι στόματα τάδε, non populos. Nec minus id elucet ex vocabulo Ὀπικοί, quos nusquam & nunquam in Daunia regione reperiemus. Scilicet Priscorum Latinorum propriam fuisse linguam docet Festus in v. *Assiratum.* Rursum Sabinos & Magnam Græciam Livius 1, 18. vocat gentes sermone dissonas. Item Oscam fuisse Samnitium linguam testatur idem 10, 20. Brutates bilingues etiam dictos ab Ennio Festus ait, quod Brutii & Osce & Græce loquerentur. Etiam Tarentinorum, Rheginorum ac Mesapiorum verba occurrunt in Etymologico. Sed neque si Φρεντανοὶ admittimus, hæc verba solis Dauniæ limitibus contineri queunt. Etenim hos quinque populos ait a Tyrrheno ad Superum mare pertinere. Id non potest esse Daunia. Quare est hoc velut ἐπιμίξημα totius de majore Græcia sermonis & sicut Πευκετιεῖς, quos per-

ΟΜΒΡΙΚΟΙ.

Μετὰ δὲ Δαυνίτας ἔθνος ἐστὶν Ὀμβρικοί. καὶ πόλις ἐν αὐτῷ Ἀγκὼν ἐστί. Τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος τιμᾷ Διομήδην εὐεργετηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἱερόν ἐστιν αὐτοῦ. Παράπλους δὲ τῆς Ὀμβρικῆς ἐστὶν ἡμερῶν δύο, καὶ νυκτός.

UMBRI.

Post Daunitas est Umbrorum gens. Et in ea est Ancon urbs. Hæc gens Diomedem colit, à quo beneficiis affecta fuit, & ejus *ibi* est fanum. Prænavigatio autem Umbriæ est duorum dierum, & *unius* noctis.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

Μετὰ δὲ τὸ Ὀμβρικὸν Τυρρηνοί· διήκουσι δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους ἔξωθεν εἰς τὸν Δαφνίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτῇ Ἑλληνὶς, καὶ ποταμός· καὶ ἀνάπλους εἰς τὴν πόλιν κατὰ ποταμὸν ὡς κʹ σταδίων.

TYRRHENI.

Post Umbros Tyrrheni sequuntur: pertinent autem & hi ab mari Tyrrheno Hadriam usque: urbsque in iis est Græca, cum amne: & navigatio ad hanc urbem juxta fluvium est stadiorum xx. Extendit vero

ro

peram in Πικέντες mutat Cluverius, nomen gentile est intra majorem Græciam, ita per Βορεοντῖνοι similiter intelligere videtur populum tunc inter præcipuos ejus plagæ celebrem. Huic nihil propius substitui potest præter Βρεντεσῖνοι. Brundisium enim illic est antiquissima urbs, & sub isto nomine comprehenduntur Calabri. Λατέρνιοι item qui hîc dicuntur, nulli sunt, nisi mutatis literis eosdem putes, quos Λευτερνίους appellat Strabo lib. VI. pag. 281, prout regionem Λευτερνίαν; pro quo Λευτέρνιος & Λευτερνία dixerat Stephanus in V. Ἀκυλήια, ut non passus fuit perire ea verba illic accuratissimus Berkelius. Λευτερνίαν quoque vocavit Tzetzes citatus Cluverio lib. IV. Italiæ ant. p. 1271. Horum posteri sane habuerunt suam propriam & ab cæteris distinctam linguam. Porro in voce Δρίνος, qua Garganum intelligi statuit Cluverius, nequit esse dubium, quin resideat Δρίον memoratus Straboni lib. VI. pag. 284. *Gronovius.*

Διήκουσι δὲ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους] Scribe, διήκουσι δὲ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους ἔξωθεν εἰς τὸν Ἀδρίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτοῖς Ἑλληνὶς, καὶ ποταμός. Sic enim loquuntur Græci, διήκοντες διήκουσι. Ità & in Periplo Ponti Euxini, παρήκει διήκουσα, de cursu Achillis, aliaque hujusmodi. *Vossius.*

Ita in hac nota agit Vossius, quasi voculam καὶ aboleret, quam in Latinis

ro ſeſe Tyrrhenia ab mari extero, uſque ad ſinum Adriaticum; ab urbe Piſa uſque Spinam urbem; quod eſt trium dierum iter.

CELTÆ.

Poſt Tyrrhenos eſt Celtarum gens; qui relicti ſunt in expeditione ad anguſtias uſque Adriam. Et iſtic eſt intimus ſinus Adriatici receſſus.

VENETI.

Poſt Celtas Venetorum eſt natio, & fluvius Eridanus in iis. Unde ad eos à Spina urbe diei unius eſt navigatio.

HISTRI.

Poſt Venetos ſunt Hiſtri, & fluvius Iſter. Hic fluvius, quem-

δίων. Καὶ Τυῤῥηνία ἐστὶν διήκουσα ἀπὸ τῆς ἔξωθεν θαλάττης ἕως εἰς τὸν Ἀδρίαν κόλπον· ἀπὸ πόλεων πόλεως· καὶ ἐστὶν ὁδὸς ἡμερῶν τριῶν.

ΚΕΛΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Τυῤῥηνοὺς εἰσὶ Κελτοὶ ἔθνος, ἀπολειφθέντες τῆς στρατείας ἐπὶ στενῶν μέχρι Ἀδρίου· ἐνταῦθα δέ ἐστιν ὁ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου κόλπου.

ΕΝΕΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Κελτοὺς Ἐνετοί εἰσιν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἠριδανὸς ἐν αὐτοῖς. Ἐντεῦθεν δὲ παράπλους ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ Πίσης πόλεως ἡμέρας μιᾶς.

ΙΣΤΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἐνετοὺς εἰσὶν ἔθνος Ἴστροι, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. Οὗ-

tinis tamen expreſſit: ubi vice verſa vocem ἔξωθεν negligit, id quod facit ex imitatione Cluverii, quum in nota bene retineat. Sed ſequentia ſatis docent Scylacem ita ſcripſiſſe, & quid intelligat. *Gronovius.*

Ἀπὸ πόλεων πόλεως] Legit hic Cluverius, ἀπὸ πόλεως Πίσης μέχρι Σπίνης πόλεως. Et ſane ſic ſcribendum videtur. *Voſſius.*

In qua mutatione tam Cluverius profecto, qui auctor eſt, quam Voſſius, qui ſuaſorem agit, violenti ſunt & intolerabiles. Quæ enim hæc ratio tractandi ſcriptorem antiquum? Tu leges opinor mecum ἀπὸ Ποπλωνίου πόλεως *ab urbe Populonio*, ſatis nota, & eam ſignat, quia maxime inter urbes Etruſcas procurrit in mare Tyrrhenum. Utique de urbe Piſa demum ſequitur in Venetis. *Gronovius.*

Ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ Πίσης] Legit Cluverius, ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ Σπίνης. *Voſſius.*

Ita eſt. Sed bene, quod Cluverius ait ſe reſtituere, quæ reſtitui poſſe videntur, nempe ipſi. Unde quum Cluverius reſtituta ſic vertat Latine

Οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει ἐνδιακοσίως εἰς Αἴγυπτον. Παράπλους δὲ τῆς Ἰστριανῶν χώρας ἡμέρας καὶ νυκτός.

quemadmodum & Nilus in Ægypto, per ſeptem oſtia in Pontum delabitur. Prætemavigatio autem Hiſtrianorum regionis eſt diei noctiſque.

ΛΙΒΥΡΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἴστρους Λιβυρνοί εἰσιν ἔθνος.

LIBURNI.

Poſt Hiſtros Liburnorum gens

hujus autem litoris tractus eſt ad eos a Spina urbe unius diei iter debuit vel puer Voſſius animadvertere, quum illud ὅθεν Cluverius in vertendo omittat. Porro ipſe Voſſius quum vult ejus vocis rationem ducere, non modo puerile aliquid implicat, ſed ſtultiſſimum. Quid enim eſt illud *unde*, hoc eſt, vel a Venetis vel ab Eridano, & tamen a Spina urbe? an vero cauſæ redditio in ea reſidet? Vix dixeris, utrum ſermo ſit an vagitus? item unius diei iter dicit eſſe ad eos, ſcilicet Venetos. Ad quam partem Venetorum? non enim unus modo locus eorum erat. Et quidem mirabiliter eos extendit Scylax, dum poſt Venetos ponit ſtatim Iſtros. Immo manifeſtum eſt legi debere ἐπ' αὐτῆς Ακυλίης πόλεως. *Gronovius.*

Οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει ἐνδιακοσίως εἰς Αἴγυπτον] Locus eſt corruptus, quod nemo non videt. Alter codex habet, ἐνδιαγοσίως: quod nihil juvat. Forte ſic legendum, οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει πενταστόμως, ὡς Νεῖλος κατ' Αἴγυπτον. Veteres enim credidere, altero ſeſe oſtio Danubium in mare Adriaticum exonerare: quod nemo neſcit, qui Ἀργοναυτικῶν Apollonii legerit. Pomponius lib. II. cap. III. *Amnes autem, Æas, & Naro, & alius ab eo, qui jam dictus eſt Iſter.* Sic repoſuit Pintianus, quum ante legeretur, *& Danubius, qui dictus eſt Iſter.* Atqui nemo veterum dixit, eſſe Iſtrum hoc loco, qui ſit diverſus ab illo altero Iſtro: ſolum dicunt, ex eo fluere, vel negant prorſus eſſe hoc loco Iſtrum, qui Iſtriam dividat. Sic igitur reſcribe, *ex Danubio, qui jam dictus eſt, Iſter.* Loquitur enim juxta falſam veterum opinionem. *Voſſius.*

Quid velit Voſſius de altero codice, neſcio. Notavit Hœſchelius *M. S. uterque* ἐνδιαγοσιῶς. In eo nihil debuit mutare noſter. Quid autem? an hoc eſt emendare, ſi pro una illa voce ſcribas πενταστόμως, ὡς Νεῖλος? Quaſi vellet oſtendere facultatem ſuam in Græcis. Nonne melius tibi & Scylaci ſatisfactum dices, lector, ſi afferam ἐν Δέλτα σχήματι ὡς? Sic enim ſcriptum fuit, quum ſignificaretur ἐν Δέλτα σχήματι in literæ Delta habitu, prout contingit ad Ægyptum, quod notiſſimum. Id autem fieri nequit, niſi diviſio fiat alvei in oſtia. Sententiam in loco Melæ vides, quam avide retinuerit, ut in pueritia conceptam tota ætate circumgeſtaverit, quum ſit inanis omnino

gens est. Ea in gente maritimæ civitates sunt; Lias, Idassa, Attienites, Dyyrta, Halupsi, Olsi, Pedetæ, Hemioni. Hi muliebri imperio subjecti sunt, liberorumque sunt virorum uxores: coëunt autem cum suis servis, vicinarumque regionum viris. Huic regioni hæ adjacent insulæ, quarum possum recensere nomina: sunt vero & aliæ complures ibi sine nomine, Istris insula stadiorum CCCX, latitudine CXX. Clitri Litria, Mentorides, hæ sunt magnæ insulæ; inde Catarbates fluvius. Præternavigatio

ἔθνος. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει πόλεις εἰσὶ παρὰ θάλατταν, Λιάς, Ἴδασσα, Ἀττιενίτης, Δυύρτα, Ἀλοῦψοι, Ὀλσοὶ, Πεδῆται, Ἡμίονοι. Οὗτοι γυναικοκρατοῦνται, καὶ εἰσὶν αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐλευθέρων· μίσγονται δὲ τοῖς ἑαυτῶν δούλοις, καὶ τοῖς πλησιοχώροις ἀνδράσι. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν αἵδε νῆσοι εἰσὶν, ὧν ἔχω εἰπεῖν τὰ ὀνόματα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι ἀνώνυμοι πολλαὶ, Ἴστρις νῆσος, σταδίων τί. πλάτος δὲ ρκ΄. Κλειτρὰ Λιτρία, Μεντορίδες· αὗται δὲ αἱ νῆσοι εἰσὶ μεγάλαι, Καταρβάτης ποταμός. Παράπλους τῆς

omnino præ illo, quod bene legitur in MSS. prout ipse citat; de quo alias. *Gronovius*.

Πόλεις εἰσὶ παρὰ θάλατταν Λιάς] Forte, Ἰάς. Stephanus, Ἰὰς Ἰλλυρίας μέρος, οἱ οἰκοῦντες Ἰάται. *Vossius*.

Certe hæc omnia sunt corruptissima, ut liceat circumspicere opem. Quam valde dubito an afferat istud Ἰλλυρίας μέρος? Quomodo enim sic intelligetur Liburnorum urbs? Nec tamen occurrit commodius. Ninia urbs recensetur Straboni, sed non in principio Liburniæ. Itaque sequentia Ἴδασσα, Ἀτιενίτης videntur confusa esse pro Δαρσάτικα, Σενίτης, pro quibus in Plinio ex Ptolemæo leguntur *Tarsatica*, *Senia*; sicut in eodem Plinio dicuntur *Hymani*, quos Scylax Ἡμίονοι, & qui huic Πεδῆται, ipse ex Callimacho Peucetias agnoscit. *Gronovius*.

Λιτρία] Literis transpositis videtur esse Κυρίκτα. *Gronovius*.

Ἀλοῦψοι] Puto legendum, Λοψοί. *Vossius*.

Μεντορίδες] Insularum Mentoridum, quod sciam, nemo meminit. Mentores hic describit Periplus, qui falso Marciano Heracleotæ attribuitur:

Ὑπὲρ δὲ τούτους Ἴσμενοι, καὶ Μέντορες.

Stephanus: Μέντορες, ἔθνος περὶ τοὺς Λιβυρνούς. Vide quoque Aristotelem libello περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. *Vossius*.

Oi

τῆς Λιβυρνίδος χώρας ἡμερῶν δύο.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ.

Μετὰ δὲ Λιβυρνούς εἰσιν Ἰλλύριοι ἔθνος, καὶ παροικοῦσιν οἱ Ἰλλύριοι παρὰ θάλατταν μέχρι Χλωνίας τῆς κατὰ Κέρκυραν τὴν Ἀλκινόου νῆσον. Καὶ πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς ἐνταῦθα, ᾗ ὄνομα Ἡράκλεια, καὶ λιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Λωτοφάγοι καλούμενοι, βάρβαροι οἵδε, Ἱεραστάμναι, Βουλινοί, Ὑλλινοί. Βουλινῶν λινοτέρμονες, Ὕλλοι· οὗτοι δέ φασιν Ὕλλον τὸν Ἡρακλέους αὐτοῦ κατοικῆσαι· εἰσὶ δὲ βάρβαροι. Κατοικοῦσι δὲ χερρόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ παρασόνιον ὀρθόν, ταύτην παροικοῦσι. Βουλινοὶ δέ εἰσιν ἔθνος Ἰλλυρικόν.

tio Liburnorum regionis eſt dierum duorum.

ILLYRII.

Liburnos ſequitur Illyriorum gens, habitantque Illyrii ad mare uſque Chaoniam, quæ eſt ex adverſo Corcyræ, Alcinoi inſulæ. Eſtque ibi urbs Græca, cui nomen Heraclea, cum portu. Sunt & qui Lotophagi dicuntur; barbari hi; Hieraſtamnæ, Bulini, Hyllini. Bulinorum vicini ſunt Hylli. Dicunt vero hi, Hyllum, Herculis filium, illic habitaſſe. Sunt autem Barbari. Incolunt peninſulam paulo minorem Peloponneſo. Huic peninſulæ contermini ſunt Bulini. Bulini vero ſunt gens Illyriorum. Præternavigatio regionis

Οἱ Ἰλλύριοι παρὰ θάλατταν μέχρι Χλωνίας] Legendum Χαονίας, ut teſtantur ſequentia, Μετὰ δὲ Ἰλλυριοὺς Χάονες, &c. Ut jam olim emendavit Salmaſius. *Voſſ.*

Ἱεραστάμναι, Βουλινοί, Ὑλλινοί Βουλινῶν λινοτέρμονες] Corruptiſſimus locus. Ego ſic caſtigabam, Ἱεραστάμναι, Βουλινοί, Ὑλλινοί, Βουλινῶν ἀγχιτέρμονες Ὕλλοι. *Voſſius.*

Κατοικοῦσι δὲ χερρόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ παρασόνιον ὀρθόν, &c.] Hæc admodum corrupta ſunt. In codice Hervurtii aliquanto melius erat ſcriptum, ſic nimirum: Κατοικοῦσι δ. χ. ο. ε. τ. Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χερρονήσου παρασόνιον ὀρθὸν [ἴσ. παρὰ τὴν vel παραιτόνιον] ταύτην παροικοῦσι, Βουλινοὶ δέ. Sed quid illud παρασόνιον ὀρθόν? forte ita legendus eſt totus hic locus, κατοικοῦσι δὲ χερρόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χερρονήσου παρὰ τὴν πόλιν Ὀρεστόλαον ταύτην παροικοῦσι Βουλινοί. Βουλινοὶ δέ εἰσιν, &c. minime tamen hic mihi ſufficio. Sane, quæ hic Scylax narrat, eadem quoque Scymnus Chius tradit; cujus verſus emendatos hîc apponam.

Ἑξῆς

nis Bulinorum, ad ſinum Neſtæum, eſt longæ diei.

κόν. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Βουλινῶν χώρας ἡμέρας μακρᾶς ἐπὶ Νεστὸν κόλπον.

NESTÆI.

A Neſto autem urbe navigatio eſt ſinuoſa. Vocatur Manius univerſus hic ſinus. Prænavigatio vero ejus eſt diei unius. Hoc in ſinu hæ ſunt inſulæ; Proteras, Cratiæ, Olynta. Hæ ſtadiis duobus à ſeinvicem diſtant, ſive paulo plus, prope Pharum & Iſſam. Iſtic enim eſt nova Pharus, inſula Græ-

ΝΕΣΤΟΙ.

Ἀπὸ δὲ Νέστου πόλεώς ἐστι κολπώδης. Καλεῖται δὲ Μάνιος ἅπας οὗτος ὁ κόλπος. Παράπλους δέ ἐστιν ἡμέρας μιᾶς. Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νῆσοι, Προτερὰς, Κρατειαὶ, Ὀλύντα. Αὗται δὲ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσι στάδια β', ἢ ὀλίγῳ πλέον, κατὰ Φάρον καὶ Ἴσσαν. ἐνταῦθα γάρ ἐστι νέος Φάρος, νῆσος Ἑλληνίς,

Ἑξῆς δὲ μεγάλη Χερσόνησος Ὑλλική,
Πρὸς τὴν τε Πελοπόννησον ἐξισουμένη.
Πόλεις δὲ αὐτῇ φησὶ πέντε καὶ δέκα
Ὕλλους κατοικεῖν ὄντας Ἕλληνας γένει.
Τὸν Ἡρακλέους γὰρ Ὕλλον οἰκιστὴν λαβεῖν,
Ἐκβαρβαρωθῆναι δὲ τούτους τῷ χρόνῳ.

Vide quoque Stephanum de Cherſoneſo Hyllica, & Euſtath. in Dionyſium; quorum verba tam inepte quidam intellexerunt, ut Cherſoneſum Hyllicam, & Hiſtricam, eandem putarint. *Voſſius.*

Ut collatio iſta verborum Scii commoda, ſic emendatio & advocatio urbis Ortoplæ inſana, quum ab Plinio & Ptolomæo jungatur Lopſicæ Liburnicæ. Habes omnia emendata ex codice illo Herwarti, Κατοικοῦσι δὲ χερρόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χερρονήσου παρὰ τὴν ὄχθην ταύτην παροικοῦσι Βουλινοί. *Poſt Cherſoneſum præter oram illic inhabitant Bulini*, ut repetitur iſta poſterior vox in MS. codice. *Gronovius.*

Νεστοί] Neſtus eſt urbs. Hujus ἐθνικὸν Stephano eſt Νέστιος. Nec tamen Scylacem puto ſcripſiſſe Νέστιοι, ſed Νεσταῖοι. Idque auctoritate Scholiorum in Apollonium, ubi hic locus ex Scylace citatur. Τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον Μάνιον. Καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' γεωγραφουμένων φησὶ, μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσταῖοι. Sic legendum. *Voſſius.*

Ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ] Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ melius poteſt legi; ut olim jam vidit Salmaſius. *Voſſius.*

Κρατειαί] Puto eaſdem eſſe, quas Plinius Creteas appellat. *Voſſius.*

λωὶς, καὶ Ἴσσα νῆσος· καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται. Πρὶν δὲ ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμὸν παραπλεῦσαι, πολλὴ χώρα ἀνήκει σφόδρα εἰς θάλασσαν. καὶ νῆσος τῆς παραλίας χώρας ἐγγύς, ᾗ ὄνομα Μελίτη. καὶ ἑτέρα νῆσος ἐγγὺς ταύτης, ᾗ ὄνομα Κέρκυρα ἡ μέλαινα· καὶ ἐρρέχει περὶ τὸ ἀκρωτήριον νῆσος αὕτη τῆς παραλίας χώρας σφόδρα. Τῷ δὲ ἑτέρῳ ἀκρωτηρίῳ καθήκει ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμόν. Ἀπὸ δὲ τῆς Μελίτης ἀπέχει στάδια κ΄. τῆς δὲ παραλίας χώρας ἀπέχει στάδια η΄.

Græca, & Issa insula; & hæ quidem Græcorum urbes. Antequam vero ad Naronem fluvium perveniatur, magna admodum regionis hujus pars in mare excurrit. Et insula maritimæ huic regioni propinqua est, cui nomen Melita. Vicina huic est & alia insula, cui nomen Corcyra nigra. Et plurimum abest promontorio suo hæc insula ab maritima istac regione. Altero vero promuntorio pertingit ad Naronem fluvium: à Melita abest stadiis xx: à maritima regione, stadiis VIII.

ΜΑΝΙΟΙ.

Ἀπὸ δὲ Νεστῶν ἐστιν ὁ Νάρων ποταμός· ὁ δὲ εἴσπλους εἰς τὸν Νάρωνα ἐστὶν οὐ στενός. Εἰσπλεῖ δὲ

MANII.

Post Nestæos est Naro fluvius. Navigatio autem in Naronem non est angusta. Siquidem

Καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται] Scylax hic insulas πόλεις appellat: sed de eo inferius dicemus. *Vossius.*

Καὶ ἐρρέχει περὶ τὸ ἀκρωτήριον] Alius codex ἐκτρέχει. Sed certissima est magni Salmasii lectio, ἀπέχει. *Vossius.*

Imo non alius codex habet ἐκτρέχει, sed est ea conjectura Hœschelii. Sed forsan in verbo ἐρρέχει residet origo τῆς ῥαχίας, tum aliis, tum Polybio memoratæ lib. I. cap. 37. ut innuat insulam hanc circa promontorii oras pati vehementes ferventesque maris æstus. Illud *abesse* enim non intelligo. *Gronovius.*

Νεστῶν] Hic quoque pro Νεστῶν lege Νεσταίων, ut supra. *Vossius.*

Εἰσπλεῖ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρης] Hic est Græcismus Vossianus, quum Hœschelius ediderit τριήρεις, per jotacismum orta confusione ex τριήρης. *Gron.*

Οὕτω

dem in eum invehuntur triremes, aliaque navigia ad Emporium, quod ſurſum ſitum, abeſt à mari ſtadiis LXXX. Manii autem hi Illyriorum eſt gens. Supra id Emporium vaſtus eſt lacus, qui pertingit uſque ad Autariatas, gentem Illyricam. Et inſula in hoc lacu eſt ſtadiorum CXX. cujus agri ad colendum perquam commodi ſunt. Ab hoc lacu Naro fluvius profluit. A Narone ad Drilonem fluvium diei navigatio eſt. A Drilone vero fluvio diei dimidiati navigatio eſt: ac Cadmi, & Harmoniæ, ibi ſunt lapides, & fanum, procul Drilone fluvio. A Drilone autem fluvio navigatur Buthoën, & Rhizonem Emporium.

δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρεις. καὶ πλοῖα εἰς τὸ ἄνω ἐμπόριον ἀπέχον ἀπὸ θαλάσσης στάδια π΄. Οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἰλλύριοι ἔθνος Μανιοί. Λίμνη δέ ἐστι τοῦ εἴσω τοῦ Ἐμπορίου μεγάλη, καὶ ἀνήκει ἡ λίμνη εἰς Αὐταριάτας ἔθνος Ἰλλυρικόν. Καὶ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ ἔνεστι σταδίων ρκ΄· ἡ δὲ νῆσος αὕτη ἐστὶν εὐγέωργος σφόδρα. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς λίμνης ὁ Νάρων ποταμὸς ἀπορρεῖ. Καὶ ἀπὸ τοῦ Νάρωνος ἐπὶ τὸν Ἀρίωνα ποταμὸν ἡμέρας ἐστὶ πλοῦς. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ πλοῦς ἡμέρας ἥμισυ· καὶ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα, καὶ ἱερὸν, ἄπωθεν τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς, καὶ τὸ ἐμπόριον.

ENCHELEI.

Poſt Rhizonem ſunt Encheleі, Illyriorum gens. Ex Buthoë

ΕΓΧΕΛΕΙΣ.

Ἰλλυριῶν ἔθνος εἰσὶν οἱ Ἐγχελεῖς ἐχόμενοι τοῦ Ῥιζοῦντος.

Οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἰλλύριοι.] Lege Ἰλλυριῶν cum Cl. Salmaſio. *Voſſius.*

Ἐπὶ τὸν Ἀρίωνα] Nuſquam exſtat id nomen. Scribe itaque Δρίλωνα: & ſic quoque poſtea ubique. *Voſſius.*

Εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς καὶ τὸ Ἐμπόριον] Puto ſcribendum eſſe, εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς καὶ Ῥίζονα τὸ ἐμπόριον. De Butua verſus eſt Sophoclis: Βουθόην Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη. Apud Ptolomæum ſcribitur Βουλύα, pro Βουθύα, ſive Βουτύα. *Voſſius.*

Ἐχόμενοι τοῦ Ῥιζοῦντος] Ῥιζοῦς Theſſaliæ urbs erat: ſed ea nihil ad hanc. Pu-

τος. Ἐκ Βουθόης δὲ εἰς Ἐπίδαμνον, πόλιν Ἑλληνίδα, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ὁδὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν.

thoë autem in Epidamnum, urbem Græcam, navigatio est diei noctisque; iter vero trium dierum.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ.

Καὶ ἀντίον δέ ἐστιν τὸ Ἰλλυρικὸν ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ Ἐπίδαμνός ἐστι, καὶ ποταμὸς παρὰ τὴν

ILLYRII.

Ad Oedantium est Illyriorum gens, in qua Epidamnus urbs, & fluvius urbem præter-

to itaque legendum, ἰσχόμβροι τοῦ Ῥίζονος. *Vossius.*

Καὶ ἀντίον] Emendat magnus Salmasius, καὶ Οἰδάντιον. *Vossius.*

Hanc Oedantium refutat satis Palmerius Grentemesnilius in Græciæ lib. I. cap. 22, mavultque lectionem vulgatam manere, quæ nihil habeat absurdi, imo cum locorum situ bene conveniat. Nam a Buthoa urbe in Illyrico litore mare flexum incipit, & versus orientem, magno sinu facto in terras se insinuat, tum recepto Drilone fluvio, paulatim ad occidentem litus recurrit, usque ad promontorium & peninsulam, ubi sita erat Dyrrhachium, & ideo tanta emergit differentia inter maritimum iter rectum, quod brevius; & terrestre, quod per magnum circuitum fiebat ob litoris flexum. Ergo solo mari intercedente Buthoa Dyrrhachium spectabat, & erat ex adverso, illa ad septentrionem, hæc ac meridiem, & sic non male Scylax dixit καὶ ἀντίον. Sic doctus ille vir. Et certe merito ista Salmasio-Vossiana rejicit, quum Scylacis mos sit ubique adversativam ponere statim post præpositionem, ante substantivum. Id ab illis nunc invertitur in hoc uno exemplo. In v. Ἑρμιὼν dicit Καὶ ἀντικρὺ δὲ αὐτοῦ: in v. Καρχηδὼν scribit καὶ ἐναντίον αὐτῶν. Etiam quum in uno tantum Stephano ejus mentio reperiatur, non apposito, quam partem Illyridos potissimum obtineat, videant illi, quemadmodum probitatem ejus possint firmam reddere. Sed & Palmeriana relinquens aliter existimo Scylacem agere. Nam quum Illyrii distincti sint in varios populos, quorum nonnullos infra quoque nominat, etsi loco multum scrupuloso, videtur hic etiam appellasse populum, in cujus finibus sita est Epidamnus. Sane erit hæc ratio non paulo probatior. Lego igitur: Ταυλάντιοι δὲ ἐστὶν τὸ Ἰλλυρικὸν ἔθνος. Ptolemæus Ταυλαντίων Δυῤῥάχιον. Hinc Euphorion conjungit Ἄστεα Δυῤῥαχίης τε καὶ ἔθνεα Ταυλαντίνων, apud Stephanum in Δυῤῥάχιον, a quo & ex Eratosthene citatur ἰσχόμβροι οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. In sequentibus forsan legi debet ᾧ ὄνομα πόλαι Αἶψος. Merito quidem Vossiana deserit Vir egregius. Sed quæso quis intelligit ipsius verba? Quid illud, est, quod ab Orico magis descendit ad mare? utrum terra, an aqua? Utique enim Æas fluvius intelligi non potest; & inter

terfluit, cui nomen Palamnus. Ex Epidamno autem in Apolloniam, urbem Græcam, duorum dierum via. Apollonia vero abest à mari stadiis L, & fluvius Æas urbem præterlabitur.

τὴν πόλιν παραῤῥεῖ, ᾧ ὄνομα Πάλαμνος. Ἐκ δὲ Ἐπιδάμνου εἰς Ἀπολλωνίαν πόλιν Ἑλληνίδα ὁδὸς ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ν΄, καὶ ποταμὸς Δίας παραῤῥεῖ τὴν πόλιν. Ἀπὸ

δὲ

inter Amantiam & Oricum alius fluvius Ptolemæo ponitur, nimirum Celydnus. Longe alia desiderantur. Scribo: εἰς τὸν Ἰόνιον ἡ Ὀρεστιὰς καθήκει ἐς θάλατταν. *Ab Orico magis intra Ionium sinum Orestias ad mare pertinet per stadia LXXX. Amantiæ vero stadia sunt LX.* Omnis Geographia veritatem hujus conjecturæ probat. Et καθήκειν ἐς θάλατταν non usurpat Scylax pro descendere in mare; sed de latitudine, quam possident ad mare litorales regiones. Sic in Μολοττοὶ καθήκουσι κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὴν θάλατταν, *exiguum spatium ad mare possident.* Sic & de Arcadia. *Gronovius.*

ᾧ ὄνομα Πάλαμνος] Puto eundem esse ac illum, qui Ptolomæo est Πανύασις. *Vossius.*

Καὶ ποταμὸς Δίας παραῤῥεῖ τὴν πόλιν] Lege, καὶ ποταμὸς Αἴας, &c. *Vossius.*

Ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας εἰς, &c.] Hic locus est, si quis alius, salebrosus forte & corruptus, & in quo mentem auctoris investigare est difficile. Ideo excusandi sunt, si qui impegerunt, nec auctoris sententiam assequuti sunt, quam forte ego nec assequi potero, licet id tentare aggrediar. Vir eximius, qui eum auctorem nuper edidit, & Latine expressit cum notis eruditissimis, quem nominare hoc loco non convenit, quando ab eo dissentire cogor, sic transtulit ultima verba: *ab Orico civitate Oriciæ, quæ intra Ionium sita est, ad mare stadia sunt LXXX. ad Amantiam vero stadia LX.* Quæ translatio cum rei veritate pugnat; nam certissimum est Oricum civitatem sitam fuisse ad ipsum maris littus, ut patet ex Cæsare *Civil.* 3, ubi de Cn. Pompejo Oricum expugnare tentante, sic ait: *tres cohortes Orici tuendi causa reliquit* (Cæsar,) *iisque custodiam longarum navium tradidit . . . . huic officio præerat oppidoque Acilius legatus: is naves nostras in interiorem partem post oppidum reduxit . . . . quibus rebus cognitis Cn. Pompeji filius, qui classi Ægyptiæ præerat, ad Oricum venit . . . . & reliquis partibus simul ex terra scalis & classe mœnia oppidi tentans.* Ex his Cæsaris verbis luce clarius est, Oricum non fuisse situm stadiis octuaginta a mari, sed ad ipsissimum litus. Ergo puto sic exprimi debere Scylacis verba: *ab Orico magis intra Ionium sinum, quam est Oricia regio, stadia* 80. *descendit in mare, ab Amantia vero* 60. Sed eos numeros non esse corruptos nollem asseverare, non enim con-

δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια τκ΄. Καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραρρεῖ. Πρὸς Ὠρικοῦ εἴσω μᾶλλον εἰς τὸν Ἰόνιον τῆς Ὠρικίας καθήκει εἰς θάλατταν στάδια π΄. τῆς δὲ Ἀμαντίας στάδια ξ΄. Ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτίντανες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας, καὶ Καρίας, μέχρι Ἡδωνίας ἐν τῇ Κάστιδι χώρᾳ

tur. Ab Apollonia autem ad Amantiam ſunt ſtadia c c c x x. Et Æas fluvius, à Pindo monte delapſus, Apolloniam præterfluit. Ab Orico, civitate Oriciæ, quæ intra ſinum Jonium ſita eſt, ad mare ſtadia ſunt l x x x: ad Amantiam vero ſtadia l x. Omnibus contermini in locis mediterraneis Atintanes, ſupra Oriciam, & Ca-

veniunt iis, quæ ſupra dixit eodem loco, ſcilicet ab Apollonia ad Amantiam eſſe ſtadia 320. Nam Apollonia a mari diſtabat ſtadiis 50, ut ipſe Scylax nos docet, ad quod ſpatium ſi addas ſtadia ſexaginta, emerget numerus ſtadiorum 110. ab Amantia ad Apolloniam per circuitum & maris littus, quod ſuadet falſum eſſe numerum ſtadiorum 350. ſupra poſitum, vel vice verſa, ſi numerus 320. verus eſt, falſos eſſe alios neceſſe eſt. *Palmerius.*

Recte hic doctiſſimus vir diſtinctionem ponit ante voculam ἐν. Sed ſcire oportet a Voſſio eam imprudenter vel de induſtria deletam, quum Hœſchelius eandem ſervaſſet poſt verbum εἶναι, male tranſlatam. *Gron.*

Ἀγίντανες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας] Corrige Ἀτίντανες, ex Strabone, Polybio, Stephano, Lycophrone, aliiſque. Apud Thucydidem lib. 11. legitur, Ἀτιντᾶνες: ſed corrupte. Horum regionem Ariſtoteles Ἀτλαντίαν vocat in libello de mirabilibus. Legendum vero eſt Ἀτιντανίαν. Verum alibi in eodem libello multo corruptius legitur, ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ τῇ πλησίον κειμένῃ τῆς τῶν Ἀτλαντίνων χώρας, &c. Sed & hic pro Ἀτλαντίνων legendum eſſe Ἀτιντάνων, non dubitandum. *Voſſius.*

Καὶ Καρίας μέχρι Ἡδωνίας ἐν τῇ Κάστιδι] Locus eſt adeo corruptus, ut vix ſimilem in Scylace invenias. Quid enim hic facit Καρίας? quid Κάστιδι? præterea an fidem meretur, Atintanas uſque Hedoniam Thraciæ extenſos fuiſſe? denique quid hic eſt Διὸς ὄνομα? Puto, ſic reſtituendum eſſe totum hunc locum: Ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτίντανες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Χαονίας μέχρι Αἰμονίας ἐν τῇ Ἐσπώτιδι χώρᾳ εἶναι λέγονται. ἐκ τούτου πεδίον ὀνομαζόμενον Ἐρύθεια. Ἐνταῦθα ὁ Γηρυόνης λέγεται ἥκειν, καὶ τοὺς βοῦς βουκολεῖν. Plurimi enim ex veteribus arbitrati ſunt, Herculem non ex ea Erythia, quæ extra columnas Herculis, boves Geryonis abegiſſe; ſed ex Epiro. Et ſic certe ſentit Hecatæus, auctor antiquiſſimus; ut teſtis nobis eſt Arrianus lib. 11. cujus verba

Cariam, usque Hedoniam in Castidis regione esse dicuntur. Deinceps est campus appellatus Erythia. Istuc Geryonem venisse fama est, bovesque pavisse. Prope sunt montes Ceraunii in Epiro, & insula ibi parva est, cui nomen Sason. Hinc in Oricum navigatio est tertiæ diei partis.

ρα εἶναι λέγεται δὲ Διὸς ὄνομα Ἐρυθεῖα. Ἐνταῦθα ὁ Γηρυόνης λέγεται ἥκειν, καὶ τοὺς βοῦς βουκολεῖν. Κατὰ ταῦτα ἐστὶ τὰ Κεραύνια ὄρη ἐν τῇ Ἠπείρῳ, καὶ νῆσος παρὰ ταῦτα ἐστὶ μικρὰ, ᾗ ὄνομα Σασών. Ἐντεῦθεν εἰς Ὠρικὸν πόλιν ἐστὶ παράπλους ἡμέρας τρίτον μέρος.

ORI- ΩΡΙ-

ba minime pigebit adscribere; Γηρυόνην δὲ ἐφ' ὅντινα ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη πρὸς Εὐρυσθέως τὰς βοῦς ἀπελάσαι τὰς Γηρυόνου, καὶ ἀγαγεῖν εἰς Μυκήνας οὐδέν τι προσήκειν τῇ γῇ τῇ Ἰβήρων, Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς λέγει. Οὐδὲ ἐπὶ νῆσόν τινα Ἐρύθειαν ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης σταλῆναι Ἡρακλέα. Ἀλλὰ τῆς Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γενέσθαι Γηρυόνην, καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτον φαῦλον ἆθλον τιθέμενον. Idem plane legitur apud Eustathium in commentariis ad Dionysium, verbis parum mutatis. Illustris de hac re locus est apud Arisiotelem περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων: ubi inquit, in Ænianum regione, circa urbem Hypatam, inventam esse columnam, cum antiquissima hac inscriptione.

Ἡρακλέης τέμενός τε Κυθήρᾳ Περσεφαάσσᾳ
    Τηδεργεινῆας ἀγέλλων ἐλάων κατ' Ἐρύθειαν ἄγων.
    Τὰς δ' ἐδάμασσε πόθῳ Πασιφάασσα θεά.
Τῇδε δέ μοι τέκνα τῷδ' ὀρύθοιτη δάμαρτι
    Νυμφογενὴς Ἐρύθη, δὴ τότ' ἴδωκα πέδον
    Μναμόσυνον φιλίας, φηγῷ ὑπὸ σκιερᾷ.

Quibus versibus ille statim subjicit, ex eo tempore locum illum in Epiro Erythium appellatum fuisse. Neque enim in Oceano usquam reperiri insulam Erythiam. Sed non possum hic præterire ea, quæ de desolatæ hujus inscriptionis emendatione & illustratione ad me scripsit vir illustris & incomparabilis Cl. Salmasius. Verba ejus ex literis excerpta hic apponam. Duæ, inquit, sunt inscriptiones, non una, & totidem quidem versibus constantes. Prima est Herculis, qui τέμενος, hoc est, certum agri spatium consecravit Φερσεφαάσσῃ, sive Proserpinæ, alias Cereris filiæ; hic vero Cytheres, hoc est Veneris, cum per illa loca transiret, abductas boves ex Erythia Epirotica ducens. Hunc eundem Herculem amore illius Φερσεφαάσσης captum fuisse, eadem inscriptio declarat. Jam verba ipsa constituamus, quæ depravatissima sunt in omnibus editis:

Ἡρα-

Ἡρακλῆς τιμῆσε Κυθήρας Φερσεφαάσσῃ,
Τῇδ᾽ ἀγέλην ἐλάων, ἐκ δ᾽ Ἐρύθης ἀνάγων.
Τόνδ᾽ ἱδάμασσε πόθῳ Φερσεφάασσα θεά.

Poteſt & legi, ut vulgatum eſt, Παοσιφάασσα, ut eadem ſit ἐπιθετικῶς, quæ Φερσεφάασσα, *Proſerpina omniluca.* Melius tamen Φερσεφάασσα. Ea eſt, quæ & Περσέφασσα, aut Φερσέφαττα, & Περσεφόνη, Latinis Proſerpina, Cereris filia. Hic dicitur Cytheres filia, id eſt, Veneris. Certe Venerem & Lunam, eandem eſſe deam, plerique veterum tradiderunt; & Lunam, & Cererem eandem. Hercules autem in hac inſcriptione Proſerpinæ amore captus traditur; quem & fabulæ eundem cum Dite patre volunt eſſe. Raptum vero Proſerpinæ etiam in Epiro contigiſſe quidam ſcripſere, à rege quodam Molotto, quem Ἀϊδωνέα appellarunt. Scripſimus, ἐκ δ᾽ Ἐρύθης ἀνάγων, vel ἀπάγων. Quæ indubitata eſt emendatio. Non enim in Erytheam duxit armenta Hercules; ſed ex Erythea abduxit, ſive Epiroticam velis, ſive malis illam ultra Gades. Ἐρύθη pro Ἐρύθεια tralaticium eſt; ut Πηνελόπη, Πηνελόπεια, Κυθήρη, Κυθέρεια. Ἡρακλῆς autem τιμῆσαι dicitur Perſephaeſſæ, qui dat & aſſignat illi τίμιον. Quod verbum hoc ſenſu tralaticium, & aliquot locis mihi lectum. Sequitur altera inſcriptio, quæ nihil pertinet ad priorem. Erythe νυμφογενὴς, unde nomen, ut videtur, nactus eſt ille Epiri locus, conſecravit marito, natoque, locum arboribus conſitum: mortuis nempe, qui ipſorum monumento cederet, ut mos fuit veterum. Verba ipſa ita mihi videntur conſtituenda.

Τηλεδάμῳ τέκνῳ καὶ Εὐρύτῳ ἣ δάμαρ αὐτοῦ
Νυμφογενὴς Ἐρύθη δὴ τόδ᾽ ἔθηκε πέδον
Μναμόσυνον φιλίας, φηγῶν ὑποσκιερόν.

Ex τῇδε δέ μοι, fecimus Τηλεδάμῳ, quod eſt nomen proprium filii Erythes. Nunquam cuiquam, niſi nominatim appellato, iſtiuſmodi conſecrationes fieri ſolitæ. De Euryto fateor eſſe divinationem, ſive Εὐρύθῳ magis placeat, ſive Εἰρύθῳ, ut idem nomen habuerit maritus ac conjux; quia fortaſſe ex eodem patre, ut illo ſæculo non inuſitatum. Εἴρυθος autem pro Ἔρυθος, ut εἱρόν poëticè pro ἱερόν. Conjugem eſſe, quæ marito dedicat hoc monumentum cum agri ſpatio adjuncto, manifeſtum eſt. Falſum igitur, quod editum eſt, ἠδὲ δάμαρ τῇ. Correximus etiam φηγῶν ὑποσκιερόν, pro φηγῷ ὑπὸ σκιερῷ, ita ſententia poſtulante. Ineptum quippe eſſe πέδον dedicare, quod totum tegeretur umbra fagi. At per φηγῶν ὑποσκιερὸν πέδον intelligit fagis conſitum & inumbratum, τὸ ἄλσος. Hactenus Salmaſius. *Voſſius.*

Hunc locum miſere depravatum emendavit vir eruditiſſimus Iſaacus Voſſius in ſuis ad hunc auctorem notis, & multa & præclara congeſſit ad hujus loci intelligentiam: non uſquequaque tamen mihi litaſſe videtur τῇ εὐστοχίᾳ, (*fælici conjecturæ*) ideo noſtram ſuper eo loco ſententiam proferre nobis cum ſua gratia liceat. Et bene quidem pro Ἀγχίλωνις legendum cenſet Ἀπιτανίς. Optime etiam meo judicio τῆς Καρίας mutat in Χαονίας: ſed in ſequentibus non ſatis apte videtur legiſſe Αἰμονίας ἐν τῇ Ἐπείροιδι χώρᾳ εἶναι λέγονται. Nam

&

ORICII.

Oricii inhabitant Amantiæ regionem: Amantini vero sunt Illyrii. A Bulinis huc usque extenduntur Illyrii. Os vero Jonii sinus est à Cerauniis montibus

ΩΡΙΚΟΙ.

Οἱ δὲ Ὠρικοὶ κατοικοῦσιν τῆς Ἀμαντίας χώραν. οἱ δὲ Ἀμαντιεῖς εἰσὶν μέχρι ἐνταῦθα Ἰλλύριοι ἀπὸ Βουλινῶν. Τὸ δὲ στόμα τοῦ Ὀνέου κόλπου ἐστὶν ἀπὸ Κεραυνίων

& Scylax postea de Thessalia scribit, quam Αἱμονίαν non vocat, & nimis recedit ea lectio a vulgata. Igitur ejus emendationem apponam, deinde & meam, ut habeat lector, quod eligat. Sic igitur vult legi doctissimus Vossius: ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτιντᾶνες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Χαονίας μέχρι Αἱμονίας ἐν τῇ Ἑστιώτιδι χώρᾳ εἶναι λέγονται. ἐκ τούτου πεδίον ὀνομασμένον Ἐρυθεία. *Omnibus collimitanei in mediterraneo Atintanes, supra Oriciam & Chaoniam usque ad Hæmoniam in Estiotide esse dicuntur. Deinde campus vocatus Erythia.* In qua mutatione illud non videtur convenire, quod Æmoniam partem Estiotidis videtur facere, cum sub nomine Æmoniæ antiquo tota Thessalia comprehendi soleat, & potius dicendum foret Ἑστιώτιδος ἐν τῇ Αἱμονίᾳ, tum addit duas voces, quarum in eo loco nullum est vestigium, nempe ἐκ τούτου. Præterea cum ex loco Arriani probet Ἐρυθείαν fuisse in Epiro circa Ambraciam, tamen per hanc mutationem eam transferre videtur circa Estiotidem Thessaliæ. Hæc me cogunt doctissimi viri, & nunquam mihi sine honore nominandi, emendationem in hac parte non admittere. sed minima mutatione sic legere: ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Χαονίας μέχρι Δωδωνίας. Ibi pono punctum: deinde Ἐν τῇ Κασίδι χώρᾳ εἶναι λέγεται πεδίον ὄνομα Ἐρυθεῖα: Et credo de voce Δωδωνία omnes manus daturos, nam Chaoniam Dodonia sequitur in Molosside, vel etiam Chaoniæ latius sumptæ pars erat, & ut ab Orico Oriciam regionem nominavit Scylax, sic a Dodone celebriore multo Dodoniam fecit. De Castide nihil est, quod dicam: ejus enim seu regiunculæ seu loci alibi quod sciam non fit mentio. Sed ideo non est forte exterminanda ex hoc loco ea vox. Nam quot loca, quot regiunculæ fuerunt, quarum auctores, qui ad nos usque pervenerunt, vel semel vel nunquam fecerunt mentionem? Ideo donec aliunde lux affulgeat, nihil mutandum in ea voce putarem, si mei arbitrii res foret: de eo judicabis erudite lector. *Palmerius.*

Pro ἐν Κασίδι χώρᾳ lege minima conversione Κεστρίδι, quæ prorsus plena ingenii & eruditionis emendatio debetur Luc. Holstenio, viro in studiis his præcipuo. Hunc enim locum ab eo in ejus notulis ad Stephanum pag. 327. innui puto, quem vere vocat vexatissimum. *Gronovius.*

Ὠρικοὶ] Scribe, Ὠρίκιοι. Quæ sequuntur, suspecta sunt. *Vossius.*

Τὸ δὲ στόμα τοῦ Ὀνέου κόλπου ἐστὶν ἀπὸ Κεραυνίων &c.] Quisnam sit ille sinus Oneus,

 nul-

νίων ὀρῶν μέχρι ἄκρας Ἰαπυγίας. Ἐπὶ δὲ Ὑδρόεντα πόλιν ἐν τῇ Ἰαπυγίᾳ ἀπὸ τῶν Κεραυνίων στάδια τοῦ διάπλου ὡς φ΄ ἐστι τὸ στόμα τοῦ κόλπου. Τὰ δὲ ἐντὸς ὁ Ἰόνιος. Λιμένες εἰσὶ πολλοὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ· τὸ δὲ αὐτὸ Ἀδρίας ἐστὶ, καὶ Ἰόνιος.

tibus usque Japygiæ promuntorium. Ad urbem autem Hydruntem in Japygia à Cerauniis, stadiis navigationis quasi D patet os hujus sinus. Intus est sinus Jonius. Portus vero sunt in Adria multi: & idem est Adriaticus, ac Jonius sinus.

ΧΑΟΝΕΣ.

Μετὰ δὲ Ἰλλυριοὺς Χάονες. Ἡ δὲ Χαονία ἐστὶν εὐλίμενος. οἰκοῦσι δὲ κατὰ κώμας οἱ Χάονες. Παράπλους δέ ἐστι Χαονίας ἥμισυ ἡμέρας.

CHAONES.

Post Illyrios sunt Chaones. Chaonia vero portus habet commodos, & habitant vicatim. Præternavigatio Chaoniæ est diei dimidiati.

ΚΟΡΚΥΡΑ.

Κατὰ δὲ Χαονίαν νῆσός ἐστι Κόρκυρα, καὶ πόλις Ἑλληνὶς ἐν ταύτῃ λιμένας ἔχουσα τρεῖς κατὰ τὴν πόλιν. Τούτων ὁ εἷς κάλλιστος. Ἐπιβάλλει δὲ ἡ Κόρκυρα καὶ ἐπὶ τὴν Θεσπρωτίαν πλεῖον, ἢ ἐπὶ τὴν Χαονίαν. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

CORCYRA.

Circa Chaoniam Corcyra insula est, & urbs Græca in ea cum tribus portubus propinquis. Ex his unus est pulcherrimus. Vergit autem Corcyra magis ad Thesprotiam, quam ad Chaoniam. Sed rursum ad continentem me confero, unde digressus eram.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Χαονίαν Θεσπρωτοί εἰσιν ἔθνος. Οἰκοῦσι δὲ καὶ οὗτοι

THESPROTII.

Post Chaoniam sequuntur Thesproti. Habitant & hi vicatim;

nusquam invenio. Novi quidem Oneos, gentem Illyricam: sed quid hi ad rem? tu, si emendatum velis locum, rescribe: τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἰονίου, quam lectionem sequentia satis confirmant. *Vossius.*

Λιμὴν

catim; bonosque etiam portus habet hæc regio. Portus istic, cui nomen Elæa. In hunc Acheron fluvius exoneratur, palusque Acherusia, unde Acheron amnis fluit. Præternavigatio Thesprotiæ est diei dimidiati.

CASSOPI.

Post Thesprotiam sequitur Cassopia. Habitant & hi vicatim. Pertingunt vero usque ad sinum Anactorium. Præternavigatio Cassoporum regionis est diei dimidiati. Sinus autem Anactorius, ab alveo usque ad intimum recessum ejus, paulo minor est stadiis cxx. Os vero est stadiorum iv. latitudine.

MOLOSSI.

Post Cassopiam sequitur Molossorum gens, qui & ipsi pagatim habitant. Pertingunt

ii

οὗτοι κατὰ κώμας· ἔστι δὲ καὶ αὕτη εὐλίμενος. Ἐνταῦθά ἐστι λιμὴν, ᾧ ὄνομα Ἐλεά. Εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ποταμὸς ἐξίησιν Ἀχέρων, καὶ λίμνη Ἀχερουσία, ἐξ ἧς ὁ Ἀχέρων ῥεῖ ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Θεσπρωτίας ἥμισυ ἡμέρας.

ΚΑΣΣΩΠΟΙ.

Μετὰ δὲ Θεσπρωτίαν Κασσωπία ἐστὶν ἔθνος. Οἰκοῦσι δὲ καὶ οὗτοι κατὰ κώμας. Παροικοῦσι δὲ οὗτοι ἕως εἰς τὸν Ἀνακτορικὸν κόλπον. Παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Κασσωπῶν χώρας ἥμισυ ἡμέρας. Μικρῷ δὲ ἐλάττων ὁ Ἀνακτορικὸς κόλπος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος ἕως εἰς τὸν μυχὸν σταδίων ρκ'. Τὸ δὲ στόμα εὖρος στάδια δ'.

ΜΟΛΟΤΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Κασσωπίαν Μολοττοί εἰσιν ἔθνος. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι κατὰ κώμας· καθήκουσι δὲ κατὰ

μικρὸν

Λιμὴν ᾧ ὄνομα Ἐλεά] Puto, scribendum, Ἔλαια ex Ptolemæo. Unde Ἐλαιάτις χώρα apud Thucydidem. Alii videntur hunc portum appellare λιμένα γλυκύν. Confundit vero hunc vir maximus ad Strabonem cum palude Acherusia. Sed male, quod è Scylace manifestum fit. Acheron enim prius in paludem Acherusiam defluit: quæ & inde nomen accepit. Inde vero in portum dulcem devehitur, marique miscetur. Ita enim Thucydidis verba capienda. *Vossius.*

Κασσωπία] Utrumque dicitur & Κασσωπία, & Κασσιοπία. *Vossius.*

Μολοττοί] Alter codex habebat Μολοττία: utrunque recte. Latini *Molossiam*

μικρὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν θάλατταν, εἰς μεσογείαν δὲ πολλή. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Μολοττίας χώρας στάδια μ΄.

ii hoc loco, quamvis exiguo ſpatio, uſque ad mare: maxima enim ex parte mediterranei ſunt. Prætemavigatio Moloſſiæ eſt ſtadiorum XL.

ΑΜΒΡΑΚΙΑ.

Μετὰ δὲ Μολοττίαν Ἀμβρακία πόλις Ἑλληνίς. Ἀπέχει δὲ αὕτη ἀπὸ θαλάττης στάδια π΄. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θαλάττης τεῖχος, καὶ λιμὴν κάλλιστος. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἑλλὰς συνεχὴς εἶναι μέχρι Πηνειοῦ ποταμοῦ, καὶ Ὁμολίου Μαγνητικῆς πόλεως, ἥ ἐστι παρὰ τὸν ποταμόν. Παράπλους δὲ τῆς Ἀμβρακίας στάδια ρκ΄.

AMBRACIA.

Poſt Moloſſiam Ambracia eſt, Græca civitas. Abeſt hæc à mari ſtadiis LXXX. Habet vero ad mare murum, & portum pulcherrimum. Hinc Græcia contigua eſſe incipit, uſque flumen Peneum, & Homolium Magneſiæ civitatem, quæ eſt ad fluvium. Prætemavigatio Ambraciæ eſt ſtadiorum CXX.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀμβρακίαν Ἀκαρνανία ἔθνος ἐστί. καὶ πρώτη πόλις αὐτόθι Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, καὶ Εὔριπος, καὶ Οὔριτον ἐν τῷ Ἰκονίῳ, καὶ

ἔξω

ACARNANIA.

Ambraciam Acarnaniæ regio ſequitur: & prima hujus regionis eſt civitas Argos Amphilochicum, & Euripus, & Uritum in Iconio, & extra ſinum

Anacto-

vocant. Fallitur autem vir maximus Carolus Sigonius, quod *Moloſos* ſcribere conetur pro *Moloſſis* apud Livium; ut recte in omnibus codicibus legebatur; eo ſcilicet quod ſic in vitioſo Stephani codice foret ſcriptum. *Voſſ.*

Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἑλλὰς συνεχὴς εἶναι] Ipſiſſima exſtant apud Dicæarchum:

Ἡ δ᾽ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας εἶναι δοκεῖ
Μάλιστα συνεχὴς τὸ πέρας· αὕτη δ᾽ ἔρχεται
Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Πηνειόν, ὡς Φιλέας γράφει,
Ὄρος τε Μαγνήτων Ὁμόλην κεκλημένον, &c.

Secundum illum verſum ſic lege:

Μάλιστα συνεχὴς τὸ πέρας αὐτῆς δ᾽ ἔρχεται. *Voſſius.*

Καὶ Οὔριτον ἐν τῷ Ἰκονίῳ] Monſtrum eſt hæc lectio, nec facile eſt dicere,

quid

Anactorium, urbs Anactorium, & portus Acta, & urbs Leucas cum portu. Hæc pertingit usque Leucatam promuntorium. Procul à mari erat prius hæc civitas & Epileucadii appellabatur. Acarnanes autem, seditione laborantes, mille à Corinthiis colonos accepere; qui coloni, iis occisis, ipsi regionem tenent. Ea nunc insula est, isthmo perfosso. Deinceps est urbs Phe-

ἔξω τοῦ Ἀνακτορικοῦ κόλπου, Ἀνακτόριον, καὶ λιμὴν Ἀκτὴ, καὶ πόλις Λευκὰς καὶ λιμήν. Αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκαταίων ἐστὶν ἀκρωτήριον πόρρωθεν τῇ θαλάττῃ. Αὕτη ἡ πόλις τὸ πρὶν καὶ ἐπὶ Λευκαδιοστῶν ὠνομάζετο. Ἀκαρνᾶνες δὲ στασιάσαντες ἔλαβον ἐκ Κορίνθου ἐποίκους χιλίους· οἱ δὲ ἔποικοι, ἀποκτείναντες τούτους, τὴν χώραν αὐτοὶ ἔχουσιν. Αὕτη δ' ἐστὶ νῦν νῆσος τὸν ἰσθμὸν ἀποτετα- φρευ-

quid reponendum sit: ex ordine tamen locorum posset quis suspicari legendum esse, καὶ ἱερὸν ἐν τῷ Ἀκτίῳ *Et sacrum in Actio. Palmerius.*

Recte profecto vir doctissimus ita appellat, licet taceat prior editor. At mihi nec præcedens Euripus illa Acarnaniæ uspiam apparet. Et difficile probatu erit, id sacrarium tempore Scylacis illic jam fuisse. Imo locus Actii posterioris videtur notari in illis λιμὴν ἀκτή. Itaque legere tentabam καὶ Ἐχῖνος, καὶ Θύρειον ἐν τῷ Ἰονίῳ. Notum utrumque oppidum Stephano in Acarnania. *Gronovius.*

Καὶ λιμὴν Ἀκτὴ] Id accipiendum de Acta Acarnanum urbe, de qua vide Stephanum. *Vossius.*

Αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκαταιῶν] Illustris vir, Cl. Salmasius sic hunc locum emendavit. Αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκάταν, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον· πόῤῥω δὲ τῆς θαλάττης. αὕτη ἡ πόλις ἦν τὸ πρὶν καὶ Ἐπιλευκάδιοι ἐπωνομάζετο. *Vossius.*

An non potius? αὕτη ὄνομα ἔχει ἐπὶ τοῦ Λευκάτου, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον Κριθωτὴ ἐν τῇ θαλάττῃ. Crithoten hanc videbis notam Geographis ut ἄκραν Ἀκαρνανίας. *Gronovius.*

Στασιάζοντες] Scire debes sic edere Vossium, at Hœschelius exhibuit στασιάσαντες, quod revocavi. *Gronovius.*

Αὕτη δὲ ἐστὶ νῦν νῆσος τὸν Ἰσθμὸν ἀποτεταφρευμένη] Thucydidis ætate peninsula etiamnum erat Leucadia. Scylacis autem tempore, aut non multo ante, videtur hic isthmus perfossus fuisse. Postea rursus obstructæ sunt humo istæ angustiæ. Plinius lib. IV. cap. I. *Leucadia peninsula, quondam Neritis appellata, opere accolarum abscissa à continenti, ac reddita ventorum flatu congeriem*

φερομένη. Μετὰ δὲ ταῦτα πόλις Φαρά· καὶ κατὰ ταῦτα νῆσός ἐστιν Ἰθάκη, καὶ πόλις καὶ λιμήν. Μετὰ δὲ ταῦτα νῆσος Κεφαλληνία. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἀπέλιπον. Μετὰ ταῦτα πόλις Ἀλύτια, καὶ κατὰ ταύτην νῆσος Κάρνος, καὶ πόλις Ἀστακὸς, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀχελῷος, καὶ Οἰνιάδα πόλις. Καὶ εἰς ταύτας τὰς πόλεις ἀνάπλους ἐστὶ κατὰ τὸν Ἀχελῷον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀκαρνάνων ἐν μεσογείᾳ. Παράπλους δὲ Ἀκαρνανίας ἐστὶν ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ Ἀκαρνανία ἐστὶ πᾶσα εὐλίμενος,

Pheræ; circa quam Ithaca insula, in qua urbs cum portu. Postea insula Chephalenia. Sed rursus ad continentem redeo, unde abieram. Sequitur inde urbs Alyzia. Circa hanc est Carnus insula, & urbs Astacus cum portu, & fluvius Achelous, & urbs Oeniadæ. In has urbes navigatio est secundùm Acheloum. Sunt & aliæ Acarnanum civitates mediterraneæ. Prætervectio autem Acarnaniæ est dierum duorum. Omnis vero Acarnania commodos habet portus. Multæ ei insulæ adjacent,

geriem arenæ accumulantium, qui locus vocatur Dioryctos stadiorum longitudine trium. Ipse tamen Plinius lib. 11. cap. xc. adversari sibi videtur, cum inquit, *mare perrupisse Leucada:* cum hic tamen dicat, opere accolarum abscissam esse à continenti. Sed bis puto redditam esse continenti. Nam Livius lib. XLIII. (*si prior pars hujus libri Livio adscribenda sit*) diserte testatur, belli Philippici tempore peninsulam fuisse. *Leucadia nunc insula est, vadoso freto, quod perfossum manu, ab Acarnania divisa. Tum peninsula, & ab occidente regioni artis faucibus cohærens.* Sic scribendum. Tempore Livii, & Strabonis, & etiam aliquanto antea, constat, insulam fuisse. Postea vero rursum continenti annexa est. Nec enim aliter Plinius sibi constat. *Vossius.*

Πόλις Φαρά] Puto legendum Φεραί. Ea autem civitas Ætolorum apud Stephanum, & Eustathium in comment. ad Homerum, qui ex eo hausit. Sæpe enim civitates Ætolorum, & Acarnanum, confunduntur. *Vossius.*

Ἀλύτια] Scribe cum Salmasio, Ἀλυζεία. *Vossius.*

Κάρνος] Stephanus, Κάρνος νῆσος Ἀκαρνανίας. *Vossius.*

Οἰνιάδα] Salmasius Οἰνιάδαι ut omnes. *Vossius.*

Παράπλους δὲ τῆς Ἀκαρνανίας] Noctes sæpissime sub diebus comprehenduntur

jacent, quas Achelous, dum humum aggerit, continenti jungit. Vocantur hæ insulæ Echinades, & sunt desertæ.

νος, καὶ κατὰ ταύτας νῆσοι παράκεινται πολλαί, ἃς ὁ Ἀχελῷος προσχωννύων ἤπειρον ποιεῖ. Καλοῦνται δὲ Ἐχινάδες αἱ νῆσοι. εἰσὶ δὲ ἔρημοι.

ÆTOLIA.

Post Acarnaniam Ætolia est regio, & urbes in ea hæ; Calydon, Alicyrna, Molycria, & sinus Delphicus. Os hujus sinus est stadiorum x. & in eo fanum, & Naupactus urbs. Multæ quoque aliæ Ætolorum civitates mediterraneæ ea in regione sunt. Prætervectio autem Ætoliæ diei unius. Ætolia vero extenditur ultra omnem Locrida à mediterraneis

ΑΙΤΩΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀκαρνανίαν Αἰτωλία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Καλυδών, Μύκαρνα, Μολυκρεία, καὶ ὁ Δελφικὸς κόλπος. Στόμα δὲ τοῦ κόλπου τούτου ἐστὶ στάδια ί. καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱερόν, καὶ Ναύπακτος πόλις. καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλεις εἰσὶν ἄλλαι πολλαὶ Αἰτωλοῖς ἐν μεσογείᾳ. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Αἰτωλίας ἡμέρας μιᾶς. Ἡ δὲ Αἰτωλία παρήκει τὴν Λοκρίδα πᾶσαν

duntur à Scylace, ut & hic. Nam alii duorum dierum & noctium prænavigationem Acarnaniæ taxant. Dicæarchus:

- - - - ἡμερῶν δὲ καὶ νυκτῶν δύο
Ἐφ' ὁ παράπλους αὐτῆς· Ἔχεται δ' Αἰτωλία.

Vulgo pessime apud Dicæarchum, ἡμερῶν δίχα καὶ νυκτῶν δύο. Quod miror alios non observasse. *Vossius.*

Καλυδών, Μύκαρνα] Magni Salmasii emendatio est, Ἀλίκυρνα pro Μύκαρνα. Vide Stephanum, qui solus hujus urbis meminit. *Vossius.*

Sed ut pagi, & in Acarnania siti: quæ descriptio hinc alienior. Et certe Μακυνία vel Μακύνη fuit hic urbs, unde ethnicum Μακυνεύς, ut jubent appellare eam viri docti, quum Stephani editiones interponant literam ρ, quæ aliis potuit omissa, aliis retenta fuisse, certe ad hanc Scylaceam Μύκαρνα valde appropinquat. Et tamen istud Salmasianum nuperrime sub nomine Holstenii recoxerunt viri sane χαρίεντες. *Gronovius.*

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱερόν] Forte legendum καὶ ἐπ' αὐτῷ Ῥίον. *Et juxta mons præruptus.* De quo Thucydides, Polybius, Diodorus, Strabo, Plutarchus, Pausanias, & alii. *Palmerius*

Εἰσ-

πᾶσαν ἀπὸ μεσογαίας μέχρι Αἰνιανῶν.

neis locis uſque Ænianas.

ΛΟΚΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Αἰτωλοὺς Λοκροί εἰσιν ἔθνος, ἐν οἷς εἰσιν Ὀζόλαι καλούμενοι. Καὶ πόλεις αἵδε, Εὐανθίς, Ἄμφισσα. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτοις πόλεις ἐν μεσογείᾳ. Παράπλους δέ ἐστι τῆς χώρας Λοκρῶν τὸ ἥμισυ ἡμέρας.

LOCRI.

Ætolos ſequitur Locrorum gens, in quibus ſunt qui dicuntur Ozolæ: urbeſque hæ; Euanthis, Amphiſſa. Habent & hi urbes mediterraneas. Prætervectio vero Locrorum regionis eſt diei dimidiati.

ΦΩΚΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Λοκροὺς εἰσὶν ἔθνος Φωκεῖς κατὰ τὸ Κύρραιον πεδίον, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφοὶ πόλις, καὶ Ἀντίκυρα πόλις, οὗ βέλτιστα ἐλλεβορίζονται. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Φωκέων χώρας ἥμισυ ἡμέρας.

PHOCENSES.

Poſt Locros ſunt Phocenſes juxta Curæum campum, & Apollinis templum, urbs Delphi & urbs Anticyra, ubi optime purgantur helleboro. Prætervectio Phocenſium regionis eſt dimidiati diei.

ΒΟΙΩΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Φωκεῖς Βοιωτοί εἰσιν ἔθνος,

BOEOTI.

Phocenſes ſequuntur Bœoti,

Εὐανθὶς] Lege. Οἰανθίς: eſt enim urbs Locrorum Ozolarum ad mare ſita, de qua Thucydides, Scylax, Plinius, Pauſanias, Mela, &c. Ptolemæus quidem, & Tabulæ habent Εὐανθία, ſed tota antiquorum turba contra eſt, & Stephanus ex Hellanico & Hecatæo Οἰανθείαν & Οἰάνθην habet. Ideo ſi poſtea mutato nomine Εὐανθὶς vel Εὐανθία vocata eſt, quod ex Ptolomæo & Tabulis conjicere licet, id non obtinebat tempore Scylacis, qui inter antiquos numeratur, & qui procul dubio ſecundum ſui temporis morem Οἰανθὶς vel Οἰανθὶς ſcripſerat. Sed ſciolus quidam exſcriptor ex poſteriorum more corrigere aggreſſus eſt. *Palmerius.*

Κυρραῖον πεδίον] Vel cæco patet reſcribendum eſſe Κιῤῥαῖον. Id neglexit & inſuper ei habuit doctiſſimus Voſſius, ut obviam: nam eximia viri eruditio non patitur aliter judicare. *Palmerius.*

Κερσαὶ

ti, urbesque hæ; Corsiæ, Siphæ, & portus Eutretus, & murus Bœotorum. Prænavigatio autem Bœotiæ minor est, quam diei dimidiati.

MEGARENSES.

Post Bœotos sequitur Megarensium gens, & urbes hæ; Ægosthena, Pegæ, munimentum Gerania, Aris. Prænavigatio Megarensium regionis est stadiorum c.

CO-

ἔθνος, καὶ πόλεις αἵδε· Κορσιαὶ, σφάσις, καὶ λιμὴν Εὔτρητος, καὶ τεῖχος ὁ Βοηθῶν. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας ἥμισυ ἡμέρας ἔλαττον.

ΜΕΓΑΡΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς Μεγαρεῖς εἰσὶν ἔθνος, καὶ πόλεις αἵδε. Αἰγοσθένιαι, Πηγαὶ, τεῖχος Γεράνεια, Ἄρις. Παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας στάδια ρ′.

KO-

Κορσιαὶ] Κορσεία est aliis. Stephanus, Χορσία πόλις Βοιωτίας· Παυσανίας ἐνάτῳ. Ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος, πόλισμά ἐστι Χορσία. Sic enim scribendum. Sane in Pausania non scriptum est Χορσία, ut ille, sed Κορσεία. Puto idcirco, id ipsius Stephani esse errorem, quod vitiosum codicem secutus fuerit. Facile enim mutatur K in X. *Vossius.*

Σφάσις] Lego Σίφαι, ex Ptolemæo, Stephano, & aliis. Pausaniæ est Τίφα. Absque dubio corrupte. *Vossius.*

Λιμὴν Εὔτρητος, καὶ τεῖχος ὁ Βοηθῶν] Scribe τεῖχος τῶν Βοιωτῶν, ut Salmasius. *Vossius.*

Κιγοσθένιαι] Optime magnus Salmasius, Αἰγόσθενα. *Vossius.*

Ἄρις] Corrupta lectio. Forte Ἄρνη, quod tamen non puto. Nam alii hanc Bœotiæ attribuunt. *Vossius.*

Πηγαὶ, τεῖχος, Γεράνεια,] Laborat hic locus a mala interpunctione, & a mendo etiam. Lege, Πηγαὶ τεῖχος, Γεράνεια ἄκρις, si tamen vox ἄκρις, Homero & Poëtis usurpata, a Geographis, qui soluta metro oratione scripserunt, potuit usurpari: aliter legendum foret ἄκρα. Male τεῖχος Geraniæ junctum est: non enim unquam ibi fuit urbs seu castellum, quod sciam, sed Thucydides eum locum vocat στενὸν *angustias*: omnes alii montem vocant, nam in montibus sæpe sunt angustiæ. At Πηγαὶ munimentum fuit Megarensium, de quo passim occurrit mentio apud auctores. ***Palmerius.***

Immo videtur vox postrema Ἄρις esse contracta ex Αἰγειρος. Ita enim Theopompo vocatam fuisse Megaricam urbem, quæ aliis Αἰγείρουσα vulgo, testatur Stephanus. *Gronovius.*

Στάδια ρ′] Legit Hœschelius, σταδίων ρ′. Sed male. Sic semper loquitur Scylax. *Vossius.*

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.

Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς ἡ Κόρινθος πόλις ἐστὶν, ἱερὸν αἴγινον, ἰσθμός.

CORINTHUS.

Post Megarenses est Corinthus urbs, fanum Iunonium, isthmus.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Ἐντεῦθεν ἤδη ἄρχεται ἡ Πελοπόννησος. Ἔστι δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐπὶ ἡμῶν θάλασσαν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ στάδιοι τετταράκοντα, ταῦτα κολπώδη. Παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας ἥμισυ ἡμέρας.

PELOPONNESUS.

Deinceps sequitur Peloponnesus. Ab istoc autem mari usque nostrum mare est iter per isthmum quadraginta stadiorum, idque sinuosorum. Præternavigatio regionis Corinthiorum est partis diei dimidiæ.

ΣΙΚΥΩΝ.

Μετὰ δὲ Κόρινθον Σικυὼν πόλις. Ταύτῃ παράπλους σταδίων ρκ΄.

SICYON.

Post Corinthum Sicyon civitas. Hujus prætervectio stadorum cxx.

ΑΧΑΙΟΙ.

ACHÆI.

Ἰσθμὸς] Videtur hic aliquid deesse. Quod jam observavit Salmasius. Pro ἱερὸν αἴγινον vero lege, ἱερὸν Ἥραιον, vel ἱερὸν ἅγιον Ἥρας. *Vossius.*

Emendat Vossius ἱερὸν Ἥραιον, vel ἱερὸν ἅγιον Ἥρας. Ultimum præferrem: nam ἱερὸν Ἥραιον non solet dici, ut nec ἱερὸν Ποσειδώνιον, nec ἱερὸν Ἑρμαῖον, nec ἱερὸν Ἀρτεμίσιον, sed absolute Ἥραιον, Ποσειδώνιον, Ἑρμαῖον, Ἀρτεμίσιον, Δῖον, Ἡράκλειον: non enim sumitur adjective τὸ Ἥραιον, sed mutato ordine dicendum foret Ἥραιον ἱερὸν, utrumque substantive. Tum magis accedit ad vulgatam lectionem ἱερὸν ἅγιον. Suspicari etiam quis posset non insulse, legendum esse, ἱερὸν ἄκρον, ubi erat ἱερὸν Ἀκραίας Ἥρας ex Strabone. *Palmerius.*

Video admodum suspensos viros doctos, & alter satis exegit alterius cogitationes; ne dicam ab ipsis auctoribus valde diffidenter prolatas, ut exstare videatur etiamnum locus tentandi posteris. Nempe describit situm occidentalem Isthmi, sicut inferius orientalem, ubi memorat ita, ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ πρὸς ἠῶ, καὶ τεῖχος Κεγχρείας καὶ ἰσθμὸς, οὗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Eodem ordine nunc progredi voluisse videtur. Scribe igitur: ἱερὸν, Λέχαιον, ἰσθμός. Sic Plinius opponit, *Lechæon hinc*, *Cenchreæ illinc.* Adde Ptolemæum & omnes alios. *Gronovius.*

Ταῦτα κολπώδη] C. H. ταῦτα κολπώδη πάντα. *Vossius.*

Ταύτῃ παράπλους] Leg. ταύτης. *Vossius.*

Πελ-

ACHÆI.

Poſt Sicyonem eſt Achæorum natio: in qua hæ civitates; Pellene, Ægira, Ægium, Ægæ, Rhypæ, Rhium promuntorium, Patræ, Dyme. Prætervectio Achajæ eſt ſtadiorum DCC.

ΑΧΑΙΟΙ.

Μετὰ δὲ Σικυῶνα Ἀχαιοὶ ἔθνος· καὶ πόλεις εἰσὶν ἐν αὐτοῖς αἵδε. Πελλωνή, Ἄπειρα, Αἴγιον, Αἰγαίας, Ῥύπος, ἐξωχειρίς, Πάτραι, Δύμη. Παράπλους δὲ τῆς Ἀχαΐας χώρας στάδια ψʹ.

ELIS.

Poſt Achæos eſt Elis: urbeſque in ea, Cyllene cum portu, & fluvius Alpheus. Habent & alias multas civitates Elienſes mediterraneas. Circa hanc regionem eſt Zacynthus inſula, in qua urbs cum portu. Præternavigatio vero regionis Elienſium uſque ad Lepreatas eſt ſtadiorum DCC.

ΗΛΙΣ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς εἰσὶν ἔθνος Ἦλις· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, Κυλλήνη, καὶ λιμήν, καὶ ποταμὸς Ἀλφειός. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη συνοικία πόλεων Ἠλείας ἐν μεσογείᾳ. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐστὶ νῆσος Ζάκυνθος, ἐν ᾗ καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Παράπλους δὲ τῆς Ἠλείων χώρας ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν στάδια ψʹ.

AR- AP-

Πελλωνή] Lege Πελλήνη, ut omnes. *Voſſius.*

Ἄπειρα] In utroque MS. ad marginem legebatur Αἴγειρα: recte. *Voſſius.*

Αἴγιον, Αἰγαίας, Πύπος] Legendum Αἰγιον, Αἰγαί, Ῥύπαι, &c. *Voſſius.*

Totum hunc locum fœliciſſime reſtituit doctiſſimus Voſſius, niſi quod pro Ῥύπαι mallem ſcripſiſſet Ῥύπες, ut apud Stephanum & hoc loco. *Palmerius.*

Ἐξωχειρὶς] Non dubito, quin reſcribendum ſit, ἐξοχὴ Ῥίου, ut de Rhio promuntorio accipiatur. Nam ἄκρα proprie ſunt ἐξοχαὶ ἠϊόνων. *Voſſius.*

Συνοικία πόλεων Ἠλείας ἐν μεσογείᾳ] Legendum omnino, Ἠλείοις. *Voſſius.*

Ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν] Forte legendum, ἄχρι πόλεως Λεπρεατῶν. Niſi mavelis delere τὸ πόλεως. *Voſſius.*

Lege ἐπὶ τὸ Λεπρεατῶν. *Palmerius.*

Si nunc egit de ſpatio curſus uſque ad Lepreum urbem, debuit igitur in capite ſequenti tantum eam intelligere Χώραν Λεπρεατῶν, quæ erat ab urbe iſta verſus Meſſeniam: quod ſatis abſonum. Et in v. Λακεδαίμων dicit quidem

ΑΡΚΑΔΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἦλιν Ἀρκαδία ἔθνος ἐστίν. Καθήκει δὲ ἡ Ἀρκαδία ἐπὶ θάλατταν κατὰ Λεπρέων ἐκ μεσογείας. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν πόλεις αἱ μεγάλαι αἵδε· Τέγεα, Μαντίνεια, Ἡραῖα, Ὀρχομενὸς, Στύμφαλος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας στάδια ρ΄.

ARCADIA.

Post Elin sequitur Arcadia: Pertingit autem Arcadia à tractu mediterraneo usque mare ad Lepreum. Mediterraneæ vero civitates magnæ in ea sunt hæ; Tegea, Mantinea, Heræa, Orchomenus, Stymphalus: habent & alias urbes. Prætervectio Lepreatarum regionis stadiorum est c.

ΜΕΣΣΗΝΗ.

Μετὰ δὲ Ἀρκαδίαν ἐστὶν ἔθνος Μεσσήνη, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε, πρώτη Μεσσήνη, καὶ λιμὴν Κυπάρισσος, ἀπέ-

χουσα

MESSENIA.

Post Arcadiam est Messenia, & urbes in ea hæ sunt. Prima Messene, & portus Cyparissus distans à mari stadiis VII. Itho-

me

ἴως ἐπὶ, sed in aliis locis tantum μέχρι, vel πρὸς, vel ἐπὶ, vel ἕως, ut non admodum quoque placeat copiosum illud ἄχρι ἐπὶ. Desideratur loci nomen, quod quum esset agri Lepreatis, tamen medio inter se & Lepreum intervallo dabat Arcadiæ accessum ad mare. Id vide an sit ἄχρι Ἐπίου Λεπρεατῶν. *Gronovius.*

Εἰσὶ δὲ πόλεις αἱ μεγάλαι] Lege ex Cod. altero, εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν μεσογείᾳ αἱ μεγάλαι αἵδε, &c. *Vossius.*

In his miror, cur vocem αὐτῶν expellat Vossius, quum utique de illa nihil dicat Hœschelius, ut haud dubie in MSS. exstet. *Gronovius.*

Παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας] Non mirandum, Scylacem heic, ubi de Arcadia loquatur, ad Lepreatas convertere sermonem. Nam Arcadia mediterranea est regio, & nusquam mari vicina, nisi apud Leprium urbem maritimam; quæ obstat, quominus ad mare pertingat; & idcirco Lepreatarum præternavigationis stadia enumerat, non Arcadum. *Vossius.*

Πρώτη Μεσσήνη καὶ λιμὴν Κυπάρισσος] Scylacis tempore nulla adhuc urbs fuit Messene, sed nomen erat totius regionis, non urbis, ut optime notavit Pausanias Messeniacorum initio, & tunc demum Messene urbs facta fuit, postquam Thebani duce Epaminonda Messenios exules undiquaque revocaverunt pluribus post Scylacis Periplum annis, quippe qui opus illud Dario Ocho dicaverit, quod ait antiqua hypothesis ad Scylacem. Tum

Mes-

me est in mediterraneo tractu, & abest à mari stadiis LXXX. Prætervectio vero Messeniæ est stadiorum CCC.

χῶρα ἀπὸ θαλάττης στάδια ζ. Ἰθώμη ἐν μεσογείᾳ ἀπὸ θαλάττης στάδια π'. Παράπλους ἢ τῆς Μεσσηνίας χώρας στάδια τ'.

LACEDÆMON.

Deinceps est Lacedæmon, & urbes in ea sunt hæ; Asine, Methone, Achilleus portus, huic obversum tergum habet Psamathus portus. In medio horum portuum est fanum Neptuni mari imminens, Tænarus, & Las urbs cum portu, Gythium in quo est navale cum portu, & fluvius Eurotas, & Bœa urbs, & Malea promunto-

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ.

Λακεδαίμων ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Ἀσίνη, Μοθώνη, Ἀχίλλειος λιμὴν, καὶ Ἀντίπυγος, τούτου Ψαμαθοῦς λιμήν. Τούτων ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ προέχον εἰς θάλασσαν ἱερὸν Ποσειδῶνος, Ταίναρος, καὶ Λᾶς πόλις καὶ λιμὴν, Γιθείων, ἐν ᾧ νεώριον καὶ τεῖχος, καὶ ποταμὸς Εὐρώτας, καὶ Βοία πόλις, καὶ Μα-

Messene urbs non fuit prima secundum ordinem quem sequitur Scylax, imo fere ultima. Ideo credo excidisse hoc loco nomen Πύλος, de qua meminisse debuit ob loci celebritatem, & quod sequitur, καὶ λιμὴν Κυπάρισσος, *Et portus Cyparissus*. Id omnino suadet. Fuit enim Cyparissus portus in Pyli Messeniaci vicinia. Itaque puto legendum: πρώτη Μεσσήνης Πύλος καὶ λιμὴν Κυπάρισσος. *Palmerius.*

Ἀχίλλειος λιμὴν καὶ Ἀντίπυγος] Scribe cum Salmasio, Ἀχίλλειος λιμὴν, & ἀντίπυγος τούτου Ψαμαθοῦς λιμήν. Non enim nomen proprium, sed attributivum. *Vossius.*

Ἀσίνη, Μοθώνη, Ἀχίλλειος λιμὴν] Hæc procedunt ordine turbato: nam Mothone seu Methone fuit adhuc Messenæ, & secundum ordinem, quo procedit, debuit locari ante Asinem, quam facit Laconiæ principium. Tum Coronem non numerat urbem in eo littore satis celebrem. Itaque vel Scylacis codex non est satis integer & valde corruptus, vel ipse Scylax vir ex Asia longe a Peloponneso, de ejus regionis partitione & Urbibus non satis doctus fuit. *Palmerius.*

Γυθείων] Scribe, Γύθειον, ut Salmasius. *Vossius.*

Βοία πόλις] Sic omnes, præter Ptolemæum; apud quem Βοιαὶ pro Βοία. *Vossius.*

Μαλέα ἄκρα, ΚΥΘΗΡΑ, κατὰ ταύτην κεῖται Κύθηρα νῆσος, καὶ πόλις καὶ λιμήν. Κατὰ δὲ ταύτην ἐστὶ Κρήτη νῆσος. Μετὰ δὲ ταύτην ἡ προειρημένη ἄκρα Μαλέα, Σίδη πόλις καὶ λιμήν, Ἐπίδαυρος πόλις καὶ λιμήν, Πρασία πόλις καὶ λιμήν, Μέθανα πόλις καὶ λιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις Λακεδαιμονίων. Ἐν μεσογείᾳ δ' ἔστι Σπάρτη, καὶ ἄλλαι πολλαί. Παράπλους δὲ τῆς Λακεδαιμονίων χώρας ἡμερῶν γʹ.

torium: cui vicina eſt Cythera inſula, & in ea urbs cum portu. Prope hanc rurſum Creta eſt, inſula, poſt hanc ſupra memoratum promuntorium Malea, Sida urbs, & portus, Epidaurus urbs cum portu, Praſia urbs cum portu, Methana urbs cum portu. Habent & multas alias Lacedæmonii civitates. In mediterraneo tractu eſt Sparta, aliæque multæ. Prætervectio regionis Lacedæmoniorum eſt dierum III.

ΚΡΗΤΗ.

Κατὰ Λακεδαίμονα νῆσος κεῖται Κρήτη. Ἐγγυτάτω γὰρ Λακεδαίμων κεῖται τῆς Εὐρώπης. Διάπλους δὲ ἀπὸ Λακεδαίμονος,

CRETA.

Circa Lacedæmonem Creta ſita eſt inſula. Proxima enim regionum Europæ ei eſt Lacedæmon. Navigatio autem à Lacedæmo-

Κύθηρα κατὰ ταύτην] Sic jam emendavit Salmaſius, καὶ Μαλέα ἄκρα κατὰ ταύτην κεῖται, Κύθηρα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμήν. *Voſſius.*

Non placet ita violente aliquid expellere, quod primo impetu vix intelligas. Itaque vocem ΚΥ ΘΗΡΑ majore charactere exprimi cenſui, ut pateat eſſe interjectionem Scylacis in capite præfigere ſoliti nomen regionis, de qua eſt acturus, quod rurſus videtur feciſſe in voce Κρητη, ubi ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ ab Voſſio etiam trahitur in ſuſpicionem. *Gronovius.*

Κατὰ δὲ ταύτην ἐστὶ Κρήτη νῆσος] Hæc ſequitur & ipſa, & de ea mox dicit ſimilia, ut nunc deſignari non debeat. Sed ſcripſit auctor Κρανάη. *Gronovius.*

Μέθανα πόλις καὶ λιμήν] Tranſpoſuit ſitum hujus urbis, ſi ita ſcripſit Scylax. Nam Methana fuit inter Trœzenem & Epidaurum Sacram dictam, quod fefellit Scylacem, qui ſupine & inadvertenter Methanam tranſtulit ad alterum littus, ubi fuit alia Epidaurus Limera dicta. *Palmerius.*

Ἐπὶ

dæmone, usque promuntorium Cretæ, in quo urbs Phalasarna, est iter diei. Post Phalasarna est Criumetopon promuntorium. Ad notum vero navigatio est in Libyam. A Chersoneso ad littora Cyrenæorum navigatio est diei noctisque. Longitudo Cretæ est stadiorum MMD. Est vero angusta, & extenditur ab Solis occasu in Solis ortum. Inhabitant Cretam Græci; hi quidem Lacedæmoniorum coloni, illi Argivorum,

μονος, ἕως ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, ἐφ' ᾧ ἐστὶ πόλις Φαλάσαρνα, ἡμέρας δρόμος. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρνων Κριοῦ μέτωπον ἐστὶν ἀκρωτήριον. Πρὸς νότον δὲ ἄνεμον πλοῦς εἰς Λιβύην. Ἐπὶ Χερρονήσου δὲ τὰς ἁλιάδας τῆς Κυρηναίων πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐστὶ δὲ ἡ Κρήτη μακρὰ στάδια ͵βφ'. Στενὴ δὲ, καὶ τέταται ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν πρὸς ἡλίου ἀνατολάς. Οἰκοῦσι δὲ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνες, οἱ μὲν ἄποικοι Λακεδαιμονίων, οἱ

Ἐπὶ Χερρονήσου δὲ τὰς ἁλιάδας] Salmasii est lectio, Ἀπὸ Χερρονήσου εἰς τὰς ἁλιάδας τῆς Κυρηναίων, &c. *Vossius*.

Et ad hoc Salmasianum formatur ab interprete Latina versio. Etiam ab aliis annotatur Chersonesus in Creta. Itaque hactenus illa bene cedunt. Verum nullus adeo ventorum inscius aut fuit aut est, ut ad notum ventum diceret institui solitam navigationem ex Creta in Libyam, hoc est, ex septentrione meridiem versus, quo respectu Creta jacet ad Libyam. Certe quum Jason ex Pelio flexurus Peloponnesum ad Delphos præter opinionem a Malea deferretur in Africam, id non vento noto factum dicit Herodotus libro IV. sed ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορέην καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην. Nam notus contra favet ex Africa navigantibus in septentrionem. Itaque Strabo quum lib. XVII. peragrat Cyrenaicam, dicit ejus partem κεῖσθαι κατὰ Κριοῦ μέτωπον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ, nempe ex Cyrenaica solventibus, de qua narrat. Denique si omnia in illis consideres, quæ istic colligatio, qui nexus? Videtur igitur sic emendandus hic locus. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρνων Κριοῦ μέτωπόν ἐστιν ἀκρωτήριον πρὸς νότον ἄνεμον. πλοῦς δὲ εἰς Λιβύην ἐπὶ Χερρονήσου τὰς ἁλιάδας τῆς Κυρηναίων· ὁ δὲ πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. *Post Phalasarna est Criumetopon promontorium ad ventum notum* scil. spectans, vel ab eo latere versus austrum, *unde navigatio in Libyam ad Haliadas Chersonesi Cyrenæorum. Est autem navigatio diei & noctis.* Chersonesus Cyrenes magna satis nota est, & in sequentibus facit ejus mentionem Scylax. Etiam Κριοῦ μέτωπον καλεῖσθαι τὸ νότιον ἀκρωτήριον annotavit ibidem Strabo pag. 474. *Gronovius.*

οἱ δὲ Ἀργείων, οἱ δὲ Ἀθηναίων, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς ἄλλης ὁπόθεν ἔτυχεν. Εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ αὐτόχθονες πόλεις πολλαὶ ἐν Κρήτῃ. ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ ὡς ἀκρωτηρίῳ ἐστὶ πρώτη πόλις πρὸς ἥλιον δυόμενον ἡ προειρημένη Φαλάσαρνα, καὶ λιμὴν κλειστός, Πολύῤῥηνα, καὶ διήκει ἀπὸ Βορέου πρὸς Νότον. Δικτυνναῖον Ἀρτέμιδος ἱερὸν πρὸς Βορέαν ἄνεμον τῆς χώρας Περγαμίας. Πρὸς Νότον δὲ Ὑρσακίνα. Κυδωνία, καὶ λιμὴν κλειστός, πρὸς Βορέαν. Ἐν μεσογείᾳ δὲ Σάλυρος πόλις. Πρὸς Νότον Μέλισσα πόλις, καὶ λιμὴν παρὰ Κριοῦ μέτωπον.

rum; isti Atheniensium, alii vero ex aliis Græciæ partibus, undecunque sors tulit. Sunt & inter eos quidam indigenæ. Urbes in Creta sunt multæ. Prima ejus civitas Phalasarna jam dicta, in promuntorio versus solem occidentem sita est. Habet hæc portum clausum, Polyrrhena; quæ â Borea usque ad Notum pertingit. Dictynnæum Dianæ fanum est versus Boream in regione Pergamia. Ad Notum vero Hyrtacina. Cydonia cum portu clauso est ad Boream. In mediterraneo tractu est Elyrus urbs. Ad Notum autem Lissa urbs cum

Κρήτης θέσις] Aliquis id margini adscripsit, unde in textum irrepsit. *Vossius.*
Id nequaquam pro vero habendum est. Sed est interpositum ab ipso Scylace, ut simile jam antea occurrebat, & infra sequetur. Unde has voces majore charactere exprimi curavi. *Gronovius.*

Ὡς ἀκρωτηρίῳ ἐστὶ πρώτη πόλις] Πρὸς τῷ ἀκρωτηρίῳ, Salmasius. *Vossius.*

Placuit ea conjectura Vossio, ut probat versio. Sed quale tandem in Creta fuit promontorium versus solem occidentem, Scylaci tam accurate notatum his duobus judicibus? Nominat nullum. Aliis ibi ponitur Corycus. Id ignoratur Scylaci, qui ipsam πόλιν πρὸς ἥλιον δυόμενον agnoscit primam Phalasarna, velut describente Strabone τῶν ἄκρων τὸ μὲν ἑσπέριόν ἐστι τὸ περὶ Φαλάσαρνα, ut studiose illic interpres, *de extremitatibus occidua est circa Phalasarna*, idque εἰς δύο ἀκρωτήρια μεριζόμενον. Hinc patet erroneam esse conjecturam istam, & aliud cernes dici ad Scylace, si attendas scripsisse: ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ. Ὡς ἀκρωτηριῶ, ἐστὶ πρ. hoc est, ut scindam in partes, ut particulatim exsequar. Verbum istud ignotum est hodie, nisi quod ex Hesychio docemur Ἀκρωτηρίσαι, κόψαι, quod ipse H. Stephanus & alter Græculus nequiverunt ferre, ideoque mutabant in Ἀκρωτηριάσαι, sed inepte: & recta vetus scriptura in Hesychio, cujus exemplum hîc dat Scylax. *Gronovius.*

Ὑρσακίνα] Recte Johan. Meursius, vir maximus, legit, Ὑρτακίνα. *Vossius.*

Σάλυρος] Legendum Ἔλυρος, ut recte observavit idem Meursius. *Vossius.*

Πρὸς νότον Μέλισσα] Scribe, Πρὸς νότον δὲ Λίσσα, vel Πρὸς νότον μὲν Λίσσα. *Vossius.*

Καὶ

portu, ad Criû-metopon. Ad Boream mons est pulcherrimus, & in eo portus Olûs, & urbs. Ad Boream est Apteræa regio. Deinde Lampæa, & pertingit hæc ad utranque partem, fluviusque Mesapus in ea est. Deinceps Osmida, Eleuthernæ ad Boream. Ad Notum est Sybrita, cum portu. Ad Notum

Πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον ὄρος κάλλιστον, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς, καὶ Πᾶν. Πρὸς Βορέαν δὲ ἄνυα Ππερία χώρα. Εἶτα ἡ Λαμπαία, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν, καὶ ποταμὸς Μεσάπος ἐν αὐτῇ ἐστί. Μετὰ δὲ Ὀσμίδαν, Ἐλεύθερναι πρὸς Βορέαν. Πρὸς Νότον δὲ Συβρίτα, καὶ λιμήν. Πρὸς Νότον Φαι-

Καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς καὶ Πᾶν) Πάνονα Ptolemæo est urbs Cretæ, sed mediterranea. Lege itaque cum Salmasio, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς, καὶ πόλις: ut πόλιν, & λιμένα, dicat esse τὸν Ὀλοῦντα. Oluntis vero urbis meminerunt plurimi. *Vossius.*

Πρὸς Βορέαν δὲ ἄνυα Ππερία χώρα] Lege, πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον ἡ Απτεραῖα χώρα. Urbs ipsa dicitur Ἄπτερα, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. Et hinc χώρα Απτεραῖα. Diodorus Siculus lib. v. Οἱ δ' ἐν κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαῖοι Δάκτυλοι παραδίδονται πρῶτοι τοῦ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου φύσιν ἐξευρεῖν, τῆς αὐτῆς Απτεραίων χώρας, περὶ τὸν καλούμενον Βερέκυνθον, καὶ τὴν ἐργασίαν, δι' ἧς κατασκευάζεται). Sic legendus locus ille Diodori. vulgo enim pessime legitur, τῆς Ἀνκοπτεραίων χώρας &c. *Vossius.*

Relinquo Diodorum. In aliis nihil nisi quod Meursius habet; nisi quod audacior literas αν contemnit ac deglutit. Sed quæ potuit fuisse causa Scylaci, ut sic insipide repeteret illa πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον? Hanc debuerat edere auctor hujus mutationis. Item quæ causa potuit depravare librarium, ut modo recte scriberet, nunc tantopere corrumperet? Quin etiam Olûs hic dicitur esse versus boream, quum tamen Strabo id attribuat regioni Phæstiæ; Phæstum autem dicitur condidisse Minos ἐπὶ θαλάσσης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, & πρὸς νότον mox ponit Scylax. Hæc omnia videre licet in collectionibus Meursii. His ut singulis vix succurram, ita certe videtur hinc corrigendum Ολοῦς, Κάντανος, Βοίη, Ἀπτεία, Απτεραία. Sunt nota omnia. Πᾶν pro urbe ex hoc uno loco tolerare potuit Meursius, quod miror. *Gronovius.*

Μετὰ δὲ Ὀσμίδαν, Ἐλεύθερναι] Lege Μετὰ δὲ, Ὄσμιδα, Ἐλεύθερναι πρὸς Βορέαν. *Vossius.*

Sed vulgatam commode interpretatur Meursius *post Osmidam vero Eleuthernæ.* Ordinem satis conspicuum facit ipsa hæc loquutio. *Gronovius.*

Πρὸς νότον δὲ Συβρίτα καὶ λιμήν.] Hæc nimis aperte posita sunt ab Scylace, quam ut mererentur ab Meursio negligi solum Ptolemæum citante, ut mediter-

Φαιστός. Πρὸς Βορέαν Πάξος, καὶ Κνωσσός. Πρὸς δὲ Νότον Γορτύνα, Βαῦκος. Ἐν μεσογείᾳ δὲ Λύκτος, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν. Πρόσις διήκει ἀμφοτέρωθεν. Γρεάνος ἀκρωτήριον Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν Κρήτῃ. Λέγεται δὲ εἶναι ἑκατόμπολις.

tum Phæstus. Ad Boream Oaxus, & Cnossus. Ad Notum Gortyna, Caunus. In mediterraneo tractu est Lyctus, & pertingit hæc ad utranque partem. Præsus utrinque pertingit. Itanus promuntorium Cretæ ad solem Orientem. Sunt & aliæ urbes in Creta. Dicitur vero centum urbes habere.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ.

Κυκλάδες δὲ αἵδε εἰσὶ κατὰ τὴν Λακεδαιμονίαν χώραν οἰκούμεναι· Μῆλος καὶ λιμήν, κατὰ δὲ ταύτην Κίμωλος, κατὰ δὲ ταύτην Νωχίορος, κατὰ δὲ ταύ-

CYCLADES INSULÆ.

Circa Lacedæmoniam regionem Cyclades insulæ sunt habitatæ hæ; Melus cum portu; prope eam Cimolus; circa hanc Oliarus; vicina huic Sicinus,

diterraneam urbem ostentaret. Immo ut Scylaci constet veritas, descripsi Florentiæ iter Creticum posterioris temporis, ubi in australi litore ponuntur *Pergamea*, *Lapsa*, *Matalia*, *Pinotisa*, *Suveta*, *Nichiton*, *Sfichium*. Hanc enim tertiam ab ultima reor eandem esse. Addendus Geographus Ravennas. *Gron.*

Πάξος] Recte eruditissimus Meursius legit, Ὀαξός. *Vossius.*

Βαῦκος] Legendum Καῦνος ex Stephano, ut jam vidit Salmasius. *Vossius.*

Sed L. Holstenius in Stephanianis pag. 270. vitiose sic legi annotabat pro Ῥαῦχος, quod certe proximum vulgato, & propinquius quam Salmasianum, & miror prætermissum ab Meursio, qui pag. 58. de hac urbe agit. Sed moratur, quod Stephanus testetur esse ἐν μεσογείᾳ τῆς Κρήτης. *Gronovius.*

Πρόσις,] Puto legendum esse, Πραῖσος. *Vossius.*

Γρεάνος] Hujus promuntorii nemo meminit. Nisi forte legendum sit, Ἴτανον, ex Plinio. *Vossius.*

Sed forsan in hoc sedet memoria Γερμμὶν urbis, ut vocat Stephanus, & collegit Meursius. *Gronovius.*

Κίμωλος] Sic Dicæarchus, Strabo, & Plinius ubique, Ptolomæo tamen hæc vocatur Κιμωλίς. *Vossius.*

Κατὰ ταύτην Νωχίορος] Lego, κατὰ ταύτην Ὠλίαρος, ex Ptolemæo, Plinio, aliisque; quod jam Salmasius vidit. *Vossius.*

Κατὰ

cinus, quæ & urbs; juxta hanc Thera; prope quam Anaphe; circa eam vero Aſtypalæa. Sed redeo ad continentem, unde digreſſus eram.

τούτων Κίνες, αὕτη ἡ πόλις. Κατὰ δὲ τούτων Θήρα, κατὰ δὲ τούτων Ἀνάφη, κατὰ δὲ τούτων Ἀστυπάλη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ARGUS.

Poſt Lacedæmonem eſt Argos civitas, & in ea urbs Nauplia cum portu. Mediterraneæ vero, Cleonæ, Mycenæ, & Tiryntha. Prætervectio circum Argiæ regionem (eſt enim ibi ſinus dictus Argolicus) ſtadiorum CL.

ΑΡΓΟΣ.

Μετὰ δὲ Λακεδαίμονα πόλις ἐστὶν Ἄργος, καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις, καὶ λιμήν. Ἐν μεσογείᾳ δὲ Καθῶναι, καὶ Μυκῆναι, καὶ Τίρυνθα. Παράπλους τῆς Ἀργείας χώρας κύκλῳ (ἔστι γὰρ κόλπος ὁ Ἀργολικὸς καλούμενος) στάδια ρν'.

EPIDAURUS.

Epidaurus regio Argum excipit. Inde enim ad ſinum ſtadia tantum ſunt XXX. Poſt Epidau-

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Ἡ Ἐπίδαυρος δὲ χώρα μετὰ Ἄργος. Καθήκει γὰρ εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ'. Μετὰ δὲ τὴν Ἐπί-

Κατὰ δὲ τούτων Κίνες] Puto legendum, κατὰ δὲ τούτων Σίκινος, quæ inſula memoratur Ptolemæo, & Plinio. Straboni hæc Σίκινος vocatur. *Voſſius.*

Αὕτη ἡ πόλις] Lege αὕτη καὶ πόλις. *Voſſius.*

Ἀστυπάλη] Aliis Ἀστυπάλαια. *Voſſius.*

Πόλις ἐστὶν Ἄργος] Cave hic πόλιν pro unica urbe accipias. Quomodo enim una urbs in altera? accipe itaque hic pro communione civitatium, & pro ipſa regione. Sed de eo alibi. *Voſſius.*

Καθῶναι] Scribe Κλεῶναι, ex omnibus. Idem.

Ἐπίδαυρος] Plurimi ſunt, qui confundant haſce duas Epidauros, quæ ſunt in ſinu Argolico. Nam ſcribunt, duas tantum in Peloponneſo eſſe Epidauros; unam apud Eleutherolaconas, alteram ad ſinum Saronicum. Hujus vero nullam mentionem faciunt, tanquam eadem foret ac Epidaurus Laconicæ, cum tamen Strabo, & alii, manifeſte diſtinguant, addentes etiam hanc Λιμηρὰν quaſi λιμενηρὰν, quod portuoſa eſſet, cognominatam fuiſſe. *Voſſius.*

Καθήκει γὰρ εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ'] Reſpicere operæ pretium eſt Latina

F 2 Voſſii

Ἐπιδαυρείαν χώραν, Ἁλία, καὶ λιμήν. Αὕτη ἐστὶ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. Περίπλους ταύτης ἐστὶ σταδίων ἑκατόν.

dauriam regionem Halia, cum portu. Sita hæc est in ore sinus Argolici. Prætervectio hujus est stadiorum centum.

ΕΡΜΙΩΝ.

HERMION.

Μετὰ δὲ ταύτην Ἑρμιὼν πόλις ἐστὶ, καὶ λιμήν. Ταύτης δὲ περίπλους σταδίων π΄. Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Σκύλλαιόν ἐστιν ἀκρωτήριον τοῦ κόλπου τοῦ πρὸς ἰσθμόν. Ἔστι δὲ τὸ Σκύλλαιον τῆς Τροιζηνίας. Καταντικρὺ δὲ αὐτοῦ ἐστὶ Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηναίας χώρας. Κατὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ νη-

Deinceps est Hermion civitas cum portu. Hujus prænavigatio est stadiorum LXXX. Post Hermionen est Scyllæum, promuntorium sinus ejus, qui est ad isthmum. Est vero Scyllæum in Trœzenia. Ex adverso ejus est Sunium promuntorium Atticæ regionis. Circa hoc

Vossii *Inde enim ad sinum stadia tantum sunt* XXX. Ubi enim in Græcis vel istud *inde* vel alterum *tantum*? Dicit Scylax, *pertinet enim in sinum istum stadia* XXX, quibus indicat Epidaurum obtinere partem sinus Argolici, & quidem ita, ut litus XXX stadiorum in eo habeat sui juris. *Gronovius.*

Ἁλία καὶ λιμήν] Hujus urbis nomen Thucydides pluraliter effert lib. I. ut & ejus Scholiastes: cujus verba sunt, Ἁλιαὶ ὀξυτόνως, πόλις Πελοποννήσου περὶ Τροιζῆνα τῆς Ἀργολικῆς μοίρας. *Vossius.*

Ἑρμιὼν] Aliis Ἑρμιόνη. Male apud Ptolomæum legitur Ἐρμιόνη sine adspiratione. *Vossius.*

Ἔστι δὲ Σκύλλαιον τῆς Τροιζηνίας] Recte scribit Σκύλλαιον, ut omnes; non, Σκύλλιον, nt corrupte legitur apud Ptolomæum. Livius lib. XXXI id promuntorium non Troezeniis, sed Hermionibus, adscribit. Verba ejus sunt. *Classis à Corcyra ejusdem principio æstatis cum L. Apustio legato profecta, Malea superata, circa Scyllæum agri Hermionici, Attalo regi conjuncta est. Vossius.*

Ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηναίας χώρας] Forte melius, ut infra, τῆς Ἀθηναίων χώρας. Ἀθηναίαν enim χώραν, raro, aut potius nunquam, dicunt scriptores: sed Ἀττικὴν χώραν. Ut neque Ἀθηναίας γυναῖκας, sed Ἀττικάς. Ut jam dudum observatum est Illustri Salmasio. *Vossius.*

Sed istud Ἀθηναίων est ipsius Hœschelii. *Gronovius.*

Τούτου

hoc est Belbina insula cum urbe. Prætervectio hujus sinus ab ore, intus usque ad isthmum, est stadiorum Iↄ CCXL. Est vero hic sinus circa os totus rectus.

νῆσος Βέλβινα, καὶ πόλις τούτου τοῦ κόλπου. Ἀπὸ τούτου τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν ἰσθμὸν στάδια ἐστὶ ψμ΄. Ἔστι δὲ ὁ κόλπος οὗτος αὐτῆς κατὰ τὸ στόμα εὐθύτατος.

TROEZEN.

Post Hermionen Trœzen civitas, cum portu. Prætervectio ejus est stadiorum XXX. Deinceps sequitur insula Calauria, cum urbe, & portu. Prætervectio ejus est stadiorum CCC.

ΤΡΟΙΖΗΝ.

Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Τροιζὴν πόλις καὶ λιμήν. Παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια λ. Μετὰ δὲ ταύτα νῆσος ἐστὶ Καλαυρία, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια τ΄.

ÆGINA.

Circa hanc est Ægina insula, cum urbe, & duobus portubus. Sed redeo ad continentem, unde diverteram.

ΑΙΓΙΝΑ.

Κατὰ δὲ ταύτην νῆσος ἐστὶ, καὶ πόλις Αἴγινα, καὶ λιμένες δύο. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

EPIDAURUS.

Post Trœzeniam est civitas Epidaurus cum portu. Prænavigatio regionis Epidauri stadiorum XXX.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Μετὰ δὲ Τροιζηνίαν πόλις Ἐπίδαυρος, καὶ λιμήν. Παράπλους δὲ τῆς Ἐπιδαυρίας χώρας στάδια λ΄.

CO- KO-

Τούτου τοῦ κόλπου. Ἀπὸ τούτου] Ita distinguendus, & emendandus est hic locus: Κατὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ νῆσος Βέλβινα καὶ πόλις. Παράπλους τούτου τοῦ κόλπου, ἀπὸ τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν ἰσθμὸν στάδια ἐστὶ ψμ΄. Non dubitandum de hac lectione. *Vossius.*

Grave & acerbum istud imperium quidem. Nam plane non video, cur vel vox παράπλους hic insulciri debeat, aut altera vox τούτου expelli. Distinxeris enim ita: Κατὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ νῆσος Βέλβινα καὶ πόλις. Τούτου τοῦ κόλπου ἀπὸ τούτου τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν Ἰσθμὸν στάδια ἐστὶ ψμ΄. *Circa hoc est Belbina insula cum urbe. Hujus sinus ab hoc ore* (nempe ubi est Scyllæum) *intus usque ad isthmum, sunt stadia* Iↄ CC XL. Quid requiritur ad integritatem hujus locutionis? *Gronovius.*

ΚΟΡΙΝΘΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ πρὸς ἠῶ, καὶ τεῖχος Κεγχρείας, καὶ ἰσθμός, οὗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ἐντεῦθεν ἡ Πελοπόννησος λήγει. Ἔστι δὲ καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ χώρα Κορινθίοις, καὶ τεῖχος Σιδοῦς, καὶ ἕτερον τεῖχος Κρεμμύων. Παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας μέχρι τῶν ὁρίων τῶν Μεγαρέων στάδια τʹ.

CORINTHIA.

Post Epidaurum est Corinthiorum regionis ea pars, quæ Orientem spectat, & oppidum Cenchreæ, & Isthmus, ubi fanum Neptuni. Hic est finis Peloponnesi. Est vero & regio extra Isthmum Corinthiorum, & oppidum Sidûs, & aliud oppidum Crommuonia. Prætetnavigatio Corinthiorum regionis usque terminos Megarensium, stadiorum est c c c.

ΜΕΓΑΡΑ.

Ἀπὸ δὲ τῆς Κορινθίων χώρας Μέγαρα πόλις ἐστὶ, καὶ λιμὴν, καὶ Μεγαία τεῖχος. Παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέως χώρας μέχρι Ἄπιδος, ἐστὶ γὰρ οὗτος ὅρος τῆς Ἀθηναίων χώρας, στάδιοι ρμʹ.

MEGARA.

Post Corinthiorum regionem est Megara urbs cum portu, & Nisæa oppidum. Prætetnavigatio Megarensium regionis, usque Apidem (est enim hic terminus Atheniensium regionis) stadiorum c x l.

AT- AT-

Μετὰ δ' Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ πρὸς ἠῶ] Non ita capiendum, quasi Corinthiorum regio Epidauriis sit ad auroram: hoc enim falsum: sed id dicit, post Epidaurum esse regionis Corinthiorum eam partem, quæ auroram spectat. Supra enim jam descripsit alteram ejus partem, quæ occasum respicit. *Vossius.*

Καὶ Μεσαία τεῖχος] Legendum omnino, Νίσαια. Quod est ἐπίνειον, & τεῖχος τῶν Μεγάρων. *Vossius.*

Μεγαρέως χώρας] Μεγαρέων lege. *Vossius.*

Μέχρι Ἄπιδος] Hæreo, quod nusquam id nomen inveniam. Nec tamen mutandum arbitror. Nam & ipse Scylax statim post repetit id verbum, inquiens: Ἀπὸ Ἄπιδος χώρας ἐπὶ Σούνιον στάδια ρμʹ. Certo hinc liquet, fuisse locum, qui Megarenses ab Atticis dirimeret. Sed qualis is fuerit, ignoro. Sane Strabo lib. IX. satis disertis verbis testatur, Megaram ab Attica dister-

ATTICA.

Post Megarenses sunt Atheniensium oppida. Et primum Atticæ est Eleusis, ubi fanum Cereris,& munimentum. Circa hoc est insula Salamis, & urbs cum portu. Deinceps est Piræeus, ejusque crura, & Athenæ. Piræeus vero portus habet tres. Anaphlystus munimentum cum portu. Sunium promuntorium, & munimentum, cum duobus portubus. Rha-

ΑΤΤΙΚΗ.

Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς εἰσὶν Ἀθηναίων πόλεις. Καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσὶς, οὗ ἱερὸν Δήμητρός ἐστι, καὶ τεῖχος (καὶ νῆσος Σαλαμίς.) Κατὰ τοῦτο ἐστὶ Σαλαμὶς νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Ἔπειτα ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ σκέλη, καὶ Ἀθῆναι. Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ'. Ἀνάφλυστος τεῖχος, καὶ λιμήν. Σούνιον ἀκρωτήριον, καὶ τεῖχος, καὶ λιμένες

terminari binis montibus, quos κέρατα vocabant; Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ, τῇ κατὰ Σαλαμῖνα, κεῖται συμβαίνει τὰ ὅρια τῆς Μεγαρικῆς, καὶ τῆς Ἀτθίδος, ὄρη δύο, ἃ καλοῦσι Κέρατα. Idem quoque Plutarchus in vita Themistoclis scribit. *Vossius.*

Sed esse hanc confessionem ista eruditione indignam docui ad Stephani Ἐθνικὰ, unde egregie patet vocalem ι ab principio excidisse, quum scripserit Scylax Ἴαπιδος. *Gronovius.*

Καὶ νῆσος Σαλαμίς] Puto delenda esse hæc verba. *Vossius.*

Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ'] Omnes ferme arbitrantur, Piræeum ideo triplicem dictum, quod tres portus comprehenderet: nimirum ipsum Piræeum, Phalerum, & Munychiam. Verum qua ratione Phalerus, & Munychia, Piræei portus dici mereatur, equidem non video: & prorsus omni id ratione caret. Nam quamvis uno murorum claustro septi essent, diversi tamen erant portus, maximoque à se invicem distabant spacio. Sed diserte docet Pausanias, jam antequam Themistocles Phalerum, & Munychiam, Piræeo junxisset, tres habuisse portus. Verba ejus sunt: Θεμιστοκλῆς δὲ ὡς ἦρξε (τοῖς γὰρ πλέουσιν ἐπιτηδειότερος ὁ Πειραιεὺς ἐφαίνετο οἱ προκεῖσθαι, καὶ λιμένας τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἔχειν τοῦ Φαληροῦ) τοῦτο σφίσιν ἐπίνειον εἶναι κατεσκευάσατο. Nullus itaque dubito, quin ideo triplex dictus sit Piræeus, quod tres diversæ stationes in eo essent. Et sane ex his tribus stationibus unam Piræei nomine fuisse insignitam, facile mihi persuadeo. Alteram dictam fuisse Κανθάρων, videtur innuere Hesychius: Κανθάρων, λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν Πειραιεῖ. Tertia appellata est Ζέα. Hesychius: Ζέα ἡ Ἑκάτη παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ εἷς τῶν ἐν Πειραιεῖ λιμένων ἀπὸ τοῦ κρατοῦ τῆς Ζειᾶς· ἔχει δ' ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Recte hic Hesychius κλει-

λιμένες δύο. Ῥαμνοῦς τεῖχος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι λιμένες ἐν τῇ Ἀττικῇ πολλοί. Περίπλους τῆς Ἀθηναίων χώρας στάδια αρμ΄. Ἀπὸ Ἄπιδος χώρας ἐπὶ Σούνιον στάδια μμζ΄. Ἀπὸ Σουνίου μέχρι τῶν ὅρων τῶν Βοιωτίων στάδια χν΄. Κατὰ δὲ τὴν Ἀττικὴν εἰσὶ νῆσοι αἱ Κυκλάδες καλούμεναι, καὶ πόλεις αἵδε ἐν ταῖς νήσοις.

Rhamnus munimentum. Sunt & alii complures in Attica portus. Circumnavigatio Athenienſium regionis, eſt ſtadiorum MCXL. Ab Apide regione uſque ad Sunium ſtadia ... ... A Sunio uſque ad terminos Bœotiæ, ſtadia DCL. Circa Atticam ſunt inſulæ Cyclades appellatæ, urbeſque in iis hæ ſunt.

ΝΗΣΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ.

Κέως, αὕτη τετράπολις, καὶ λιμὴν, Κορησία, Ἰουλὶς, Αἰ-εραι.

INSULÆ CYCLADES.

Ceos, hæc quatuor urbibus conſtat, Pœeeſſa cum portu

κλειστοὺς appellat tres hoſce portus ſive ſtationes. Septo namque Munychiæ continebantur. Ideo Munychiam, Rhodiorum urbi, comparat Strabo lib. IX. Τὸ μὲν παλαιὸν ἐπτείχιστο καὶ συνῴκιστο ἡ Μουνυχία, παραπλησίως, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις προσειληφυῖα τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ, καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων. *Voſſius.*

Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ΄.] Ad hæc doctus commentator optime reprehendit eos, qui putarunt Piræeum ideo triplicem dictum, quod tres portus comprehenderet, ſcilicet ipſum Piræeum, Phalerum, & Munychiam. *Nam* (ait) *quamvis uno murorum clauſtro ſepti eſſent, diverſi tamen erant portus, maximoque a ſe invicem diſtabant ſpatio. Sed diſerte docet Pauſanias, jam antequam Themiſtocles Phalerum, & Munychiam junxiſſet, tres habuiſſe portus.* Certe, ſi qui fuerunt, qui id putaverunt, jure objurgandi fuerunt. Sed neſcio quare vir doctiſſimus iis concedat, Piræeum & Phalerum eodem muro clauſos fuiſſe a Themiſtocle, & id dixiſſe Pauſaniam. Nam neque id Themiſtocles unquam fecit, nec id unquam dixit Pauſanias. Optimam ſententiam prodit doctiſſimus vir nimia & falſa concedendo adverſariis ſuæ opinionis. *Palmerius.*

Κέως, αὕτη τετράπολις, καὶ λιμὴν Κορησία &c.] Hæc inſula Ptolomæo vocatur Κία, quamvis Pintianus in comment. ad Pomp. Melam, conatus eſt legere Κίως, infelici profectò auſpicio. Loquitur enim Ptolomæus juxta Romanorum morem, quibus Cia hæc inſula vocabatur, ut teſtatur Plinius lib. IV. cap. XII. *Deinde Ceos, quam noſtri quidam dixere Ciam.* Et ſic etiam

portu, Coresia, Iulide, & Carthæa. Inde Helena, Cythnus insula, cum urbe. Scriphus insula, cum urbe, & portu. Siphnus. Paros cum duobus portubus, quorum unus

ρα. Ἑλένη, Κύθνος νῆσος, καὶ πόλις. Σέριφος νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Σίφνος. Πάρος λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν ὁ

etiam scripsit Pomponius Mela, quamvis apud eum legatur *Cianos*. Cum enim librarius nesciret *Ceon* à Romanis *Ciam* appellari, sic scripsit: *Cia u. os* i. e. *Cia*, *vel Ceos*, & hinc *Cianos*. Ovidius in Epist. Acontii ad Cydippen *Cæam* nominat. Sed male pro *Cia*.

Insula Corycis quondam celeberrima nymphis
Cingitur Ægæo nomine Cæa mari.

Hic pro *Corycis* vir doctus legebat *Carystis*. Sed quis non videt, id plane metro adversari? Legendum itaque puto *Corisiis*. Ex quatuor enim civitatibus hujus Ciæ insulæ una erat *Corisus*. Quamvis nonnulli scribant *Corissus*, alii vero *Coresus*, & *Coressus*. Scylacis autem nostri locum sic emenda: Κίως αὕτη τετράπολις, Ποιήεσσα, ᾗ λιμήν, Κορησία, Ἰουλίς, Καρθαία. Nam τετράπολιν esse hanc insulam, produnt omnes, non τρίπολιν. Dicæarchus:

Ἐγγὺς Κίως πρώτη τετράπολις, Σουνίου
Νῆσος ὑπόκειται ᾗ λιμήν, &c.

Sed mendosus est hic versus. Quis enim unquam Sunium promuntorium inter insulas Cycladas retulit? Nugæ. Sic lege:

Ἐγγὺς Κίως πρώτη τετράπολις Σουνίου
Νῆσος ὑπόκειται ᾗ λιμήν.

Sunio enim proxima est Ceos. *Vossius.*

An non credere licet ipsam Pœeessam olim quoque dictam nomine ipsius insulæ, & idcirco eam non nominari ab Scylace? *Gronovius.*

Κίως αὕτη τετράπολις.] Hunc locum mutilum optime supplevit Vossius. Sed in eo, quod castigandum credit Pintianum, eo quod apud Ptolemæum pro Κία vult legi Κίως, non possum ei consentire: bene enim mihi videtur eam vocem mendosam correxisse. Nam quod ait Ptolemæum loqui Romanorum more, quibus ea insula Cia vocabatur, & Plinium auctorem citat, vadimonium deserit Plinius, cujus plurimæ & antiquæ editiones aliam exhibent lectionem ab ea, quam ex suo codice proponit: *deinde Ceos quam nostri quidam dixere Ceam*, terminatione duntaxat mutata, ut ad sonum linguæ Latinæ accommodaretur. Sed cur Ptolemæus, qui Græce & Græcis scribebat, nomina locorum Græcis barbare scripsisset? certe rationem non video: nam ubique vocabula Græca Græce exhibet, nisi forte in ipsa Italia, cujus pars Magna Græcia vocabatur. Nec est, quod dicam

quis

τ ἕνα κάθιστον. Νάξος, Δῆλος, Ῥήνη, Σκῦρος, Μύκονος, αὕτη δίπολις. Τῆνος καὶ λιμήν. Ἄνδρος καὶ λιμήν. Αὗται μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε. Πρὸς Πόντου Ἴος, καὶ λιμήν. Ἐν ταύτῃ Ὅμηρος τέθαπται. Ἀμοργὸς, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμήν. Ἴκαρος, δίπολις. Μετὰ δὲ Ἄνδρον Εὔβοια νῆσος, αὕτη τετράπολις. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ Κάρυστος, Ἐρετρία καὶ λιμὴν, Χαλκὶς καὶ λιμὴν, Ἑστιαία καὶ λιμήν. Ἡ δὲ Εὔβοια ἀπὸ

unus pulcherrimus. Naxus, Delus, Rhene, Scyrus, Myconus, cum duabus urbibus. Tenus cum portu. Andrus cum portu. Hæ quidem ſunt Cyclades inſulæ. Sub his vero ſunt aliæ inſulæ hæ. Ad Notum Ios cum portu, in qua Homerus ſepultus eſt. Amorgus, quæ tribus conſtat urbibus, & portu. Icarus, in qua binæ urbes. Poſt Andrum vero eſt Eubœa inſula; in qua urbes quatuor, quæ ſunt hæ; Caryſtus, Eretria cum portu, Chalcis cum portu, Heſtiæa cum portu. Eubœa autem, à Ce-

quis dicat Ovidio, qui Cæam dixit, non pro Cia, ſed pro Cea, verſus gratia, eo quod ι in Κίως brevis eſt ſyllaba natura, cum ι ſit anceps. Soli Iones, qui aliquando ε in ι mutant, ſua dialecto Κίον vocarunt, non vero Κίαν, ut Herodotus Lib. 8. at Ptolemæus communi dialecto utitur, non Ionica. *Palmerius.*

Κάθιστον] Lege Κάλλιστον. *Voſſius.*

Imo eſt hoc in vocabulo, quod in v. Ἄργος occurrebat in voce Καθῶναι, quod Voſſius optime reſtituit in Κλειῶναι. Similiter nunc α & θ poſita ſunt pro λ & ε, ut pro κάθιστον Scylax ſcripſerit κλειστόν. Tales portus ubique narrantur ab Scylace & notavit Hœſchelius in Creta. *Gronovius.*

Μύκονος] Dicæarchus:

- - - - - - εἶτεν ἰχθυόεσσαν

Μύκονος. Μετὰ ταύτην Τῆνος ἐστὶ καὶ λιμήν.

Sic legendum. Vulgo eſt Μύκολος. *Voſſius.*

Πρὸς πόντου Ἴος] Quid hic ſibi vult πρὸς πόντου? Non enim in Ponto, vel ad Pontum, ſita eſt Ἴος. Nullus dubito, quin ſit ſcribendum, πρὸς νότον Ἴος. *Voſſius.*

Πρὸς Πόντου Ἴος] Hunc locum corruptiſſimum emendavit doctus commentator, & vult legi πρὸς νότον, multo melius. Sed dum totius capitis feriem con-

Cenæi Iovis fano usque Geræstum Neptuni fanum, est stadiorum cIↃcccL. Latitudine vero angusta est Eubœa. In Ægæo vero pelago insulæ sunt hæ. Circa Eretriam, Scyrus cum urbe. Icus, in qua binæ urbes. Peparethus, cui tres urbes cum portu. Sciathus, in ea binæ urbes, cum portu. Sed jam redeo ad continentem, unde abieram.

ἀπὸ Κηρωναίου Διὸς ἱεροῦ ἐπὶ Γέραιστον Ποσειδῶνος ἱερὸν εἰσὶ στάδια ατν΄. Τὸ δὲ πλάτος στενή ἐστιν ἡ Εὔβοια. Ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσὶ νῆσοι αἵδε. Κατὰ Ἐρετρίαν, Σκῦρος καὶ πόλις. Ἴκος, αὕτη δίπολις. Πεπάρηθος, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμήν. Σκίαθος, αὕτη δίπολις, καὶ λιμήν. Μετὰ ταῦτα ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

B OE O T I A.

Post Athenas sunt Bœoti. Pertingunt enim & hi usque ad hoc mare. Primum in ea est fanum Delium. Au-

Β Ο Ι Ω Τ Ι Α.

Μετὰ δὲ Ἀθήνας εἰσὶ Βοιωτοὶ ἔθνος. Καθήκουσι γὰρ καὶ οὗτοι ἐπὶ ταύτην τὴν θάλασσαν. Καί ἐστιν ἐν αὐτῇ πρῶτον ἱερὸν Δήλιον. Αὐ-

considero, mihi venit in mentem legi debere Σποράδων Ἴος: nam post Cycladum recensionem sequi debet Σποράδων recensio. Nihil igitur mihi videtur convenientius, quam sic legere: αὗται μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε Σποράδων. Ἴος &c. *Hæ quidem sunt Cyclades insulæ, sub eas vero aliæ insulæ sunt hæ Sporadum.* nihil certius est. Nam cum de aliis omnibus nihil dixerit, an πρὸς νότον vel πρὸς ἄρκτον, πρὸς ἕω vel πρὸς δύσιν, cur potius de ea parva & ignobili insula dixisset πρὸς νότον quam de cæteris? *Palmerius.*

Mirabilis absurditas, in qua sic offenderent. Distinctio manifeste juvat: Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε πρὸς Πόντον. Ἴος &c. Certe Ios non est ad notum, sed ad boream & versus Pontum. *Gronovius.*

Mox abusus est auctoritate sua Vossius, qui in margine editionis suæ ponit [C.H. Βέρνιστον, male] Quasi codex Hervarti pro voce Γεραιστὸν ita haberet, quum Hœschelius det γέρνιστον, non ex illo codice, sed scribi etiam sic notans. *Gronovius.*

Ἀπὸ Κηρωναίου Διὸς ἱεροῦ] Omnino legendum, Κηναίου Διός. Hujus Cenæi Jovis mentionem facit Æschylus apud Strabonem lib. X.

Εὔβοιδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
Ἀκτήν, κατ᾽ αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

 Nec

Αὐλὶς ἱερὸν, Εὔριπος, τεῖχος Ἀνθηδὼν, τεῖχος Θῆβαι, Θεσπιαὶ, Ὀρχομενὸς ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας χώρας, ἀπὸ Δηλίου μέχρι τῶν Λευκῶν ἐρίων, στάδιοι σν΄.

Aulis fanum, Euripus, oppidum Anthedon, oppidum Thebæ, Thespiæ, Orchomenus in mediterraneo tractu. Sunt & aliæ urbes. Præternavigatio vero Bœotiæ regionis, à Delio usque montes Albos, stadiorum CCL.

ΛΟΚΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς εἰσὶ Λοκροὶ ἔθνος. Καὶ εἰσὶ κατ' Εὔβοιαν αὐτοῖς πόλεις αἵδε· Λάρυμνα, Κυνόσουρος, Ἀλόπη. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Λοκροῖς. Παράπλους δὲ τῆς χώρας αὐτῶν στάδια σ΄.

LOCRI.

Post Bœotos sunt Locri. Hæque sunt eorum circa Eubœam civitates: Larymna, Cynosurus, Alope. Habent & alias multas civitates Locri. Prætervectio eorum regionis est stadiorum CC.

ΦΩ- PHO-

Nec ab his admodum dissimile est, quod apud Sophoclem in Trachiniis legitur, ubi Dejanira Licham alloquitur:

Ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιὶς, ἔνθ' ὁρίζεται
Βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ.

Id nomen à Cenæo promuntorio Eubœæ (cujus meminere Strabo, Ptolomæus, & Plinius) cum Hercules eo appulisset, accepisse, testatur ejus Scholiastes. *Vossius.*

Αὐλὶς ἱερὸν, Εὔριπος] Holstenius in notatis ad Ortelium videtur legisse Εὔτρητος pag. 79. *Gronovius.*

Ἀπὸ Δηλίου μέχρι τῶν λευκῶν ὁρίων.] *A Delio usque montes Albos.* Sic vertit interpres. Properanter & festinante calamo procul dubio hæc scripsit: ὅρια enim non sunt ὄρη *montes*, sed *termini*, *limites:* aliter procul dubio interpretatus esset, ut debebat, si non alio properasset, & correxisset, ut corrigere necesse est μέχρι τῶν Λοκρῶν ὁρίων, *usque ad Locrorum terminos*; nulli enim sunt ibi montes Albi. Sic etiam infra Scylax in Cilicia. Παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων, *Paraplus Ciliciæ a Pamphyliæ finibus*, ubi Vossius optime, *a Pamphyliorum terminis. Palmerius.*

Κυνόσουρος] Nihil muto, quamvis aliis Κυνὸς vocetur. Strabo lib. IX. Κυνὸς δ' ἐστὶ τὸ ἐπίνειον ἄκρα περατίζουσα τὸν Ὀπούντιον κόλπον. Hujus & Homerus lib. II. Iliad. meminit, ut alios mittam. Conflata enim hæc vox ex Κυνὸς, quod est hujus loci nomen, & οὐρός. Οὐροὶ autem Hesychio sunt, τὰ νεώρια, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ τὰ ἀφορίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια, δι' ὧν καθέλκονται.

PHOCENSES.

Locros sequuntur Phocenses. Pertingunt enim & hi ad hoc mare. Urbes eorum sunt hæ: Thronium, Cnemis, Elatea, Panopeus. Habent quoque alias civitates mediterraneas. Prætervectio Phocensium regionis est stadiorum cc.

ΦΩΚΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Λοκροὺς εἰσὶ Φωκεῖς. Διήκουσι γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην. Καὶ πόλεις αὐτοῖς εἰσὶν αἵδε· Θρόνιον, Κνημὶς, Ἐλάτεια, Πανοπεύς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις αὐτοῖς ἐν μεσογαίᾳ. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Φωκέων χώρας στάδια σ'.

MELIENSES.

Post Phocenses sunt Melienses, sinusque Meliacus. Ad hunc sinum sunt, qui dicuntur Limodorienses, urbesque hæ; Eri-

ΜΗΛΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Φωκεῖς εἰσὶ Μηλιεῖς, καὶ ὁ κόλπος ὁ Μηλιεύς. Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ εἰσὶ οἱ Λιμοδωριεῖς καλούμενοι αἵδε, Ἐρινεὸς,

κοῖ]. Consule præterea de hac voce Eustathium ad II. Iliad. Potest tamen legi, Κυνὸς οὐρὸς, ut eodem recidat, ac si diceret Κυνὸς ἐπίνειον. *Vossius.*

Placeant hæc auctori. Palmerio placebat recidi duas posteriores syllabas ut ab alio additas, quod aperit in Græcia. Sed frustra. Scylacis manus fuit Κῦνος, Ὀποῦς, Ἀλόπη. *Gronovius.*

Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ εἰσὶν οἱ Λιμοδωριεῖς καλούμενοι, αἵδε] Puto leg. εἰσὶν οἱ Λιμοδωριεῖς καλούμενοι, καὶ πόλεις αἵδε. Quinam autem sint Limodorienses, docet Hesychius: Λιμοδωριεῖς οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου, ἀπορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ κατοικίσαντες περὶ Ῥόδον καὶ Κνίδον. Δίδυμος δὲ τοὺς περὶ τὴν Οἴτην κατοικοῦντας οὕτω λέγεσθαι διὰ τὸ λιμώττειν, καὶ μοχθηρὰν ἔχειν τὴν γῆν. *Vossius.*

Non possum mihi persuadere hunc locum esse sanum, sed turbatus mihi videtur totus contextus, & miror a Scylace Dorienses, qui & ultra montes Oetæos in mediterraneo juxta Phocidem habitabant, hic poni tanquam ad sinum Meliensem habitantes, & cum Meliensibus conjungi, de quibus si loqui volebat Scylax, melius eos cum Phocensibus junxisset. Scio equidem κόλπον etiam intelligi posse de quodam recessu inter montes, sed hic non posse ita sumi manifestum est, nisi locus sit luxatus vel mutilus. Nam Meliensis sinus non potest extendi ultra Oetam montem & Ænianas usque ad Pindum, ubi siti fuerunt Dores. Quod ad vocem Λιμοδωριεῖς, quæ a solis Grammaticis firmatur, Hesychio & Didymo, nullus Historicus aut Geographus de ea meminere. Ego credo Didymum ex hoc loco ac-

νος, Βοῖον, τὸ Γούνιον. Ἐνταῦθα Θερμοπύλαι, Τραχὶς, Οἴτη, Ἡράκλεια, Σπερχειὸς ποταμός.

ΜΑΛΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Μαλιεῖς ἔθνος. Ἔστι

Erineus, Boëum Cytinium. Illic Thermopylæ, Trachis, Oeta, Heraclea, Sperchius fluvius.

MALIENSES.

Deinceps sunt Malienses, Pri-

accepisse, quæ de ea voce dixit. Aliquis audaculus diceret reponi debere: οἱ ἐπὶ Πίνδῳ Δωριεῖς: ego vero nihil movebo. Id tantum proferre non dubitabo, totum hoc caput non mihi videri sanum, & apud me non multum habere auctoritatis. *Palmerius.*

Βοῖον] Sic omnes, nisi quod differant in accentu, præter Ptolomæum: apud quem legitur, Βοιῶ, ἢ Βίον, pro Βοῖον. Stephanus, vel potius qui eum in compendium redegit, arbitrabatur, hanc eandem esse, de qua Homerus in catalogo, Βοίβην τε γλαφυρὰν, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν. Sic namque hunc versum scribendum esse, statim docebimus. Sed non leviter fallitur. Quippe Βοίβη Homeri est in Thessalia, ut & reliquæ urbes, quas recenset: hæc autem est Doridis, ut mittam maximum utriusque vocis discrimen. Sed ecce, ipse seipsum castigat, cum inquit Βοίβος (lege Βοίβη) πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος, &c. Cæterum quod versum illum Homeri attinet, ille in vulgatis omnibus sic legitur:

Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν.

Nec recens ista lectio: quippe & Eustathius sic videtur legisse. Immo & jam diu ante Eustathium variationem istam in codicibus fuisse, colligo. Quippe apud Stephanum in vocibus Γλαφυραὶ, & Ἰωλκὸς, eodem plane modo exaratum. Alibi verò apud eum, ut diximus, sic legitur:

Βοίβην τε γλαφυράν.

Et hæc quidem est vera lectio. Nulla enim urbs fuit unquam in tota Græcia, nedum in Thessalia, cui nomen *Glaphyræ*. Aliter si foret, Strabo ejus meminisset, quippe qui tam diligenter omnia ea loca, quorum Homerus mentionem facit, ordine persequatur. Atqui is lib. IX. à Boebe transit statim ad Iolcon. Neque mirari quispiam debet, quod de ea apud Eustathium legatur. Nam hic manifestè fatetur, se ex Ethnicographo hausisse: Ethnicographus vero, qui est Stephanus, vitiosum Homeri codicem secutus fuit. Cur autem hic Homerus Βοίβην γλαφυρὰν vocet, clarum est ex Strabone: quoniam Βοίβη χωρίον ἐπὶ τῇ λίμνῃ Βοιβηΐδι κείμενον. Sed hæc hactenus: quæ eo libentius annotavi, quod viderem, lectionem eam constanter in cunctis Homeri codicibus repræsentari; cum sine dubio falsissima sit. *Vossius.*

Τὸ Γούνιον] Legendum Κύτινιον, ex omnibus. *Vossius.*

Μετὰ δὲ Μαλιεῖς ἔθνος] Hinc patet, errare eos, qui Melienses, & Malienses,

ſes, eoſdem putant; ſcilicet eo quod ſinus Meliacus, & Maliacus, idem plane ſit. Sed nihil hoc mirum, cum utraque gens partem ejus obtineat. Miror etiam in hunc errorem impegiſſe Scaligerum, notis ad Catullum. *Voſſius.*

Ex hoc loco concludit ſummus vir errare eos, qui Malienſes & Melienſes eoſdem eſſe putant, eo quod ſinus Meliacus & Maliacus idem plane ſit, & miratur in hunc errorem impegiſſe Scaligerum. Ego certe (fateor) in eodem errore verſor, nec à ſententia Scaligeri hujus loci auctoritate demoveri poſſum. Nam & hæc duo capita videntur non ſatis ſana, & turbata, ut ſupra notavi, & in iis doctus commentator quædam optime mutavit: credo etiam male disjuncta eſſe. Si ipſius Scylacis opus integrum haberemus, videremus forte ita eum non diſtinxiſſe, ut male diſtinxit vel abbreviator vel exſcriptor. Nam quavis ſponſione depoſita contendere paratus ſum nullum alium auctorem ita diſtinxiſſe (de antiquis dico) licet omnes fere de iis populis fecerint mentionem. Herodotus lib. 7. ubi Xerxis & ejus exercitus proceſſum & manſiones ſatis exacte deſcribit, ſic ait: Ξέρξης δὲ ϗ ὁ πεζὸς πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης ϗ Ἀχαιΐης ἐσβεβληκὼς ἦν ϗ δὴ τριταῖος ἐς Μηλιέας. *Xerxes & peditatus cum tranſiviſſet per Theſſaliam & Achaiam, tertia die pervenerat ad Melienſes.* Secundum diſtinctionem hujus loci Scylacis, per Malienſes neceſſario debebat iter facere, antequam ad Melienſes perveniret, quorum ditio ſecundum hujus loci ſententiam anguſtiſſima ſola Trachine ſeu Heraclea urbe gloriari poterat. Nam Thermopylæ Scylacis tempore erant anguſtiæ, non urbs; Oeta mons, Sperchius fluvius. At Malienſes Lamiam, Phalara, Anticyram, Pyraſum, Malεam urbes incolebant, quarum pleræque ad littus maris. Sed operæ pretium eſt audire ipſa Herodoti verba eodem libro paulo poſt: ταῦτα μὲν τὰ ἐν Θεσσαλίῃ, ϗ τὰ ἐν Ἀχαιΐῃ· ἀπὸ δὲ τουτέων τῶν χώρων ἤϊε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον θαλάσσης. *Hæc quidem Theſſaliæ ſunt & Achaiæ: ab iis vero regionibus ibat in Melidem juxta ſinum maris.* Adverte ex Achaia in Melidem pervenit Xerxes nulla Malienſium facta mentione. Poſtea vero ſinum deſcribit, cui adjacent partim planicies ſatis patens, partim anguſtiæ. Planities illa ſecundum Scylacem & ejus diſtinctionem debuit eſſe Malienſium; nam, ut vult, Melienſes ad Trachinem & Oetam habitabant & ad Thermopylas: Malienſes vero Phthiotidi vicini erant. At Herodotus totum ſinum Melienſibus tribuit, & cum tam prolixe Perſarum facta in iis locis exequatur, mirum foret, eum ne verbum quidem feciſſe de Malienſibus, ſi in eo tractu tot urbes incolebant diverſi à Melienſibus. Æſchylus etiam Herodoto σύγχρονος in dramate, quod Perſæ inſcribitur, nuncium inducit de Perſarum fuga ſic narrantem:

Στρατὸς δὲ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
Διώλλυθ'. οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
Δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοί·
Διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκίων χθόνα,

Καὶ

Καὶ Δωρίδ᾽ αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ,
Κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος πέδον,
Καὶ Θεσσαλῶν πόλις &c.

Quæ ſic Latine redduntur,

Exercitus vero reliquus in Bœotorum terra
Perierunt: alii quidem deſiderio fontium
Siti laborantes, alii anhelantes vacui
Tranſivimus in Phocenſium terram
Et Doricum ſolum, & Meliea ſinum, ubi
Sperchius irrigat campum benigno potu
Et inde nos terræ Achaidis campus,
Et Theſſalica urbs, &c.

Vides lector, Μηλιᾶ κόλπον campum dicit a Sperchio irrigatum, & eum campum cum Achaia continuat nulla Malienſium facta mentione. Sed audiamus Thucydidem, qui libro 3 de Heracliæ in Trachinia conditu ſic ait de Melienſibus: Μηλιεῖς οἱ ξύμπαντες εἰσὶ μὲν τρία μέρη, παράλιοι, ἱερῆς, Τραχίνιοι? Si hoc accipias, quaſi exceptis Malienſibus, quinam erunt illi παράλιοι, nam totum littus à Sperchio ad Thermopylas & Locros eſt anguſtum & abruptum ſine oppidis & vicis, de quibus meminerint auctores. Παράλιοι igitur nulli poſſunt eſſe Thucydidi, quam ii, qui Phalara, Anticyram & Echinum habitabant. Rurſus idem lib. 5. ſic ait: Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι μάχη ἐγένετο πρὸς Αἰνιᾶνας καὶ Δόλοπας καὶ Μηλιέας καὶ Θεσσαλῶν τινάς. Niſi hoc loco intellexit per Μηλιέας etiam eos, qui Μαλιεῖς dicuntur hoc Scylacis loco, quinam erunt ii, qui cum Trachiniis bellum gerebant? Nam Τραχὶς ſola urbs erat τῶν Μηλιέων ſecundum Scylacis diſtinctionem, quæ urbs, quoniam regionem incolebat aſperam, montoſam & ſterilem, gravis erat finitimis Paraliis, campos feraciores colentibus. In loco priore citato ex Thucydide difficile eſt dictu, quinam fuerint ἱερῆς: nemo enim præter eum de iis (quod legerim) loquutus eſt. Scintillam tamen lucis facit Callimachus in Delum, ubi de Hyperboreorum primitiis, quæ Apollini quotannis mittebantur, & de iis qui eas excipiebant, ſic canit:

\- - - - - - - - - - Ἀ Δωδώνηθε Πελασγοὶ
Τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται
Γηλεχέες, θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος·
Δεύτερον ἱερὸν ἄστυ καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
Ἔρχονται.

Quæ Pelaſgi in Dodone primum recipiunt longe venientia, Humi cubantes miniſtri loquacis Lebetis. Secundo ſacrum oppidum & ad montes Melidis terræ veniunt.

Cum Thucydide videtur quandam urbem vel regionem Melienſium Sacram vocare, eo quod eas primitias a Dodonæis, qui etiam ſacri erant, recipiebant. Non piget id obiter notaſſe, ut Thucydidi lux fieret. Sed ad

rem

rem. Strabonem etiam testem audiamus, is lib. 9. sic: ἤδη δὲ ἐστὶ ταῦτα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου· μετὰ γὰρ τὸν Ὀπούντιον συνεχής ἐστιν οὗτος. *Jam autem hæc sunt sinus Maliaci: nam post Opuntium ille continuatur.* Hujus Strabonis loci ut vim declinaret vir solers, fatetur Maliacum & Meliacum idem esse. Sed inde sequitur Malienses & Melienses idem esse. Nam ut a regionibus dicuntur sinus, veluti Opuntius ab Opunte urbe, Pagasiticus ab urbe Pagasæ, Toronaicus à Torone, Corinthiacus à Corintho, sic Maliacus, qui & Meliacus, à Maliensibus, qui & Melienses. At si diversi sunt Melienses & Malienses, Maliensium debet esse sinus Maliacus: Meliensium vero sinus Meliacus. At sinum Maliacum tribuit Strabo iis, qui Locros Opuntios attingebant: ii autem fuerunt Μηλιεῖς, Melienses, ubi Trachin. Itaque Melienses illi etiam Malienses vocabantur. Strabo igitur non admittit eam differentiam. Sed & Pausanias, dum omnes populos recenset, qui jus habebant mittendi ad Amphictyonum consessum, Μαλιέας solos nominat, nulla distinctione facta τῶν Μηλιέων, in quorum tamen ditione secundum eam distinctionem, quam oppugnamus, fiebat conventus Pylaicus. Unicum addam locum Diodori, qui si bene consideretur, res plana erit, & illa distinctio evanescet. Loquitur de societate, quæ facta est inter Athenienses, Ætolos, & multos alios Græciæ populos contra Macedonas, ut ab eorum jugo Græcia liberaretur Alexandro mortuo, quod bellum Lamiacum vocatum est gestum duce Leosthene Atheniensi contra Antipatrum: recensionem igitur facit eorum, qui ob ejus belli societatem cum Atheniensibus fœdus fecerant, & sic ait: τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ μὲν πρὸς Μακεδόνας ἀπέκλινον, οἱ δὲ τὴν ἡσυχίαν εἶχον. Αἰτωλοὶ μὲν οὖν ἅπαντες πρῶτοι συνέθεντο τὴν συμμαχίαν, καθάπερ προείρηται, μετὰ δὲ τούτους Θετταλοὶ μὲν πάντες πλὴν Πελιναίων. Οἰταῖοι δὲ πλὴν Ἡρακλεωτῶν, Ἀχαιοὶ δὲ Φθιῶται πλὴν Θηβαίων, Ἠλιεῖς δὲ πλὴν Μαλιέων· ἑξῆς δὲ Δωριεῖς ἅπαντες. Quæ Latine sic redduntur: *Aliorum autem Græcorum alii ad Macedonas inclinabant, alii quiescebant. Ætoli igitur omnes primi fœdus societatis fecerunt, ut jam dictum est: post eos vero Thessali omnes exceptis Pelinæis, Oetæi exceptis Heracleotis, Achæi Phthiotæ præter Thebanos, Elienses vero exceptis Maleis.* Non dubium est lector, quin videas ex ordine recensionis excidisse majusculam M. in voce ηλιεῖς: nam ibi fuerunt Μηλιεῖς post Achæos Phthiotas, nulli vero Ἠλιεῖς. Ait igitur Melienses omnes exceptis Maleis in fœdere comprehensos fuisse. Urbs fuit in littore sinus Meliaci seu Maliaci Malea, quam Stephanus terminatione Attica vocat Μαλιεύς, quam dictam dicit ἀπὸ Μάλου τοῦ Ἀμφικτύονος, *a Malo Amphictyonis*: eam urbem, a qua, ut credo, dictus fuit Maliacus sinus & tota regio, excepit expresse a generali Meliensium consensu, ut Pelinæum Thessaliæ ab universorum Thessalorum societate. Dico igitur Diodorum per Μηλιεῖς intellexisse etiam eos, quos Μαλιεῖς vocat Scylacis distinctio, quando Maleam excipit ab eorum universalitate. Ideo & Anticyram & Pirasum & Phalara & Echinum sub nomine τῶν Μηλιέων comprehendit. Iidem igitur οἱ Μαλιεῖς & οἱ Μηλιεῖς, hi Atheniensibus & omnibus Ionici generis, illi Doriensibus

Ἔστι δὲ Μαλιεῦσιν ἡ πρώτη πόλις Λαμία, ἐσχάτη δὲ Ἐχῖνος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Μαλιεῦσι, μέχρι οὗ ὁ κόλπος ἐπιθίγῃ. Καὶ τῇ Μαλεῶν χώρᾳ ἐποικοῦσιν ἄνωθεν ἀπὸ μεσογαίας Αἰνιᾶνες, καὶ δι' αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου.

Prima Malienſium civitas eſt Lamia, poſtrema vero Echinus. Sunt & aliæ civitates Malienſibus, uſque ad ſinum Maliacum. Supra Malienſium regionem in mediterraneo tractu habitant Ænianes, perque eos fluit Sperchius amnis, extra ſinum Maliacum.

ΑΧΑΙΟΙ.

Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ Φθιῶται ἔθνος. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐπ' ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι, ὡς ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κόλπου Ἀχαιῶν πόλεις αἵδε. Ἀλιτρόπες, Λάρισσα, Με-

ACHÆI.

Eſt & in Achæis gens Phthiotarum. Ad ſinum vero Pagaſeticum ſiniſtram verſus ſurſum naviganti, quaſi in medio hujus ſinus ſunt hæ Achæorum civitates: Alitropes, Lariſſa, Me-

ſibus ſic dicti. Cauſa diverſitatis emerſit ex Heracleæ conditu: nam Lacedæmonii, qui Heracleam habitavere, Dorice Μαλιεῖς mutato ſono protulerunt, & vocarunt eos, qui antea a ſeipſis & Æolibus, qui eos undequaque circumdabant, Μηλιεῖς vocabantur. Ab eo tempore auctores diverſe pronuntiavere, modo cum Æolibus Μηλιεῖς proferentes, modo cum Heracleenſibus Μαλιεῖς, unde κόλπος Μηλιεὺς & Μαλιεύς, Μηλιακὸς & Μαλιακὸς idem eſt ſinus, qui etiam aliquando Λαμιακὸς ab urbe Lamia dictus. Ideo Herodotus, qui Ionice loquitur, ſemper Μηλιεῖς habet, ut & Thucydides & Æſchylus Athenienſes antiqui. Aliud etiam argumentum addam ex Scylace ipſo: ait enim, καὶ τῇ Μαλέων (lege Μαλιέων) χώρᾳ ἐποικοῦσιν ἄνωθεν ἀπὸ μεσογαίας Αἰνιᾶνες καὶ δι' αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου. Attende lector, Ænianes, qui vicini erant Heracleenſibus & Oetæis, habitabant mediterranea loca ſupra Malienſes. Iidem igitur Malienſes & Melienſes. Nam ſupra Malienſes, ſi intelligendi ſunt ii, qui in oppoſito littore incolebant Maleam, Piraſum, Echinum, non accolebant Ænianes, ſed Phthiotæ. Ideo Melienſes etiam Malienſes dicebantur ſecundum diverſam dialectum, & hæc credo ſufficiunt ad firmandam Joſephi Scaligeri ſententiam. *Palmerius.*

Τῇ Μαλεῶν χώρᾳ] Lege τῇ Μαλιέων χώρᾳ. *Voſſius.*

Ἀλιτρόπες] Vide num ſcribendum ſit Ἀλόπη. Adi Strabonem. *Voſſius.*

Lege

Melitæa, Demetrium, Thebæ. Habent & alias Achæi urbes mediterraneas.

THESSALIA.

Post Achæos Thessalia est. A tractu vero mediterraneo juxta angustias ad mare usque ad sinum Pagaseticum sunt stadia x x x. Civitates autem Thessaliæ ad mare sunt hæ; Amphanæ, Pagasæ. Mediterraneæ vero; Pheræ, Larissa, Pharsalus, fanum Pelinnæum, Scotusa, Cranon. Sed & alias Thessali civitates mediterraneas habent. Thessalia vero in mediterraneo tractu extenditur ultra Ænianes, & Dolopes,

&

Μελιτιάδας, Δημήτριον, Θῆβαι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀχαιοῖς ἐν μεσογαίᾳ.

ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία καθήκει ἐπὶ θάλατταν ἐκ μεσογείας κατὰ στενὸν εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον στάδιοι λ΄. Καὶ εἰσὶ Θετταλίας πόλεις αἵδε ἐπὶ θαλάττῃ. Ἀμφίναιον, Παγασαί. Ἐν δὲ μεσογείᾳ, Φέραι, Λάρισσα, Φάρσαλος, ἱερὸν Πελληναῖον, Σκότουσα, Κραῖνον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Θετταλῶν ἐν μεσογείᾳ. Ἡ δὲ Θετταλία παρήκει ἐν μεσογείᾳ ὑπὲρ Αἰνιάνων, καὶ Δολόπων,

Lege, si mihi credis, Ἄντρωνες, Λάρισσα, Μελίτεα, (vel Μελιτεία, ut correxit optime vir summus in suis notis) nam & varie hæc ultima scribitur apud auctores. Thucydides & alii Μελιτίαν, Polybius & alii Μελιταίαν habent. Ἀλόπη vero, quam subjicit vir ille doctissimus, nimis longe abesse videtur à vulgata lectione. *Palmerius.*

Μελιτιάδας] Lege cum Salmasio, Μελίτεια. Urbs est Thessaliæ, quam Scylax attribuit Achæis. *Vossius.*

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία] Distingue, Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία· Καθήκει ἐπὶ θάλατταν, &c. *Vossius.*

Ita mallem intelligere & interpretari Græca; *Post Achæos autem Thessalia, pertinet ad mare ex mediterraneo per angustum spatium: ad sinum Pagaseticum stadia* x x x, nempe ejus regionis sunt. *Gronovius.*

Ἀμφίναιον] Stephanus, Ἀμφαναί, χωρίον Θετταλίας. Legendum itaque, Ἀμφαναί, vel Ἀμφάναια. *Vossius.*

Ἱερὸν Πελληναῖον] Scribe, ἱερὸν Πελινναῖον. Urbs namque vocatur Πέλιννα, non Πελλήνη, quæ est Achaiæ Peloponnesiacæ civitas. *Vossius.*

Κραῖνον] Κράνων ex Stephano, & aliis, emendat Salmasius. *Vossius.*

πων, καὶ Μαλιέων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ Μαγνήτων, μέχρι Τέμπων. Τοῦ δὲ Παγασητικοῦ κόλπου μῆκος ἐστὶν ἀπὸ στόματος εἰς τὸν μυχὸν πλοῦς περιαρισίδιος. Τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ ἐστὶ στάδια ε. Ἐν δὲ τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐστὶ νῆσος Κικύνηθος, καὶ πόλις.

& Malienses, & Achæos, & Magnetas, usque Tempe. Sinus autem Pagasetici longitudo, ab ore usque ad intimum recessum, est navigationis antemeridianæ. Os ejus patet stadiis v. In sinu vero Pagasetico est insula Cicynethos cum urbe.

ΜΑΓΝΗΤΕΣ.

Ἔθνος δὲ Μαγνήτων παρὰ θάλατταν, καὶ πόλεις αἵδε· Ἰωλκὸς, Μοθώνη, Κορακαὶ, Σπάλαυθρα, Ὀλιζὼν, Ἴσαι λιμήν. Ἔξω δὲ τοῦ κόλπου Παγασητικοῦ Μελίβοια, Ῥιζοῦς, Εὐρυμέναι, Μύραι. Ἐν μεσογείᾳ δὲ ἐποικοῦσιν ἔθνος Περραιβοὶ, Ἕλληνες. Μέχρι ἐντεῦθα

MAGNETES.

Magnetum autem gens ad mare habitat, urbesque in ea sunt hæ: Iolcus, Methone, Coracæ, Spalathra, Olizon, cum portu. Extra sinum Pagaseticum; Melibœa, Rhizûs, Eurymenæ, Myræ. In mediterraneo tractu Perhæbi habitant, natio Græca. Et hactenus

Περιαρισίδιος πλοῦς] Vide, quid de hac navigatione annotarit magnus Salmasius in exercitationibus suis Plinianis. *Vossius.*

Κικύνηθος] Recte observavit Hœschelius, legendum esse Κικυνηθος. *Vossius.*

Μοθώνη] Malim Μεθώνη, ut omnes: ut & statim pro Σπάλαυθρα, Σπάλαθρα. *Vossius.*

Ὀλιζὼν ἴσαι λιμήν] Lege, Ὀλιζὼν καὶ λιμήν, ut Salmasius. *Vossius.*

Ἴσαι λιμήν] Forte legendum Ἴποι λιμήν. Facilis enim lapsus ab isto in illum, de quo loco vide Herodotum lib. 7. Sed tamen nihil affirmo. *Palmerius.*
Hos ille ponit manifeste istic in Pelio, quod non pertinuit ad sinum Pagasæum. Sed notissimus in eodem sinu fuit portus Ἀφέται, de quo idem Herodotus cap. 193. & ample Stephanus Byzantius. Inde priores literæ forsan interciderunt. *Gronovius.*

Εὐρυμέναι] Stephanus, Εὐρυμέναι, πόλις Θεσσαλίας. *Vossius.*

Μύραι] Puto ex similitudine vocis præcedentis id vocabulum in textum irrepsisse. *Vossius.*

Ἐπι-

nus ab Ambracia extenditur Græcia. Juxta mare vero ubique, plane Græcanicam præ se ferre speciem.

θα ἐστὶν ἀπὸ Ἀμβρακίας συνεχὴς ἡ Ἑλλάς. Ἐπιεικῶς δὲ καὶ ἐπὶ θάλατταν πᾶσα Ἑλλάδι ὅμοιον ἐςί.

MACEDONIA.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Post Peneum fluvium sunt Macedones, & sinus Thermæus. Prima Macedoniæ urbs est Heraclium, Dium, hinc Pydna urbs Græca, Methone urbs Græca, & Aliacmon fluvius, Alorus urbs, & fluvius Ludias, Pella urbs, & regia in ea, navigaturque in eam per Ludiam. Axius fluvius, Echedorus fluvius, Therma urbs,

Ἀπὸ δὲ Πηνειοῦ ποταμοῦ Μακεδόνες εἰσὶν ἔθνος, καὶ κόλπος Θερμαῖος. Πρώτη πόλις Μακεδονίας Ἡράκλειον, Δῖον, Πύδνα πόλις Ἑλληνίς, Μεθώνη πόλις Ἑλληνίς, καὶ Ἀλιάκμων ποταμός, Ἀλωρὶς πόλις καὶ ποταμὸς Λυδίας, Πολάγγιλις, καὶ βασίλειον ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάπλους εἰς αὐτὴν ἀνὰ τὸν Λυδίαν. Ἄξιος ποταμός, Δῶρος ποταμός, Θέρμη πόλις,

Ἄνζα

Ἐπιεικῶς δὲ ἐπὶ θάλασσαν] Sine dubio hic ulcus aliquod latet. *Vossius.*

Πύδνα] Pomponius hanc *Cydnam* appellat. Ubi Pintianus legebat *Pydnam*, sed male. Nam *Pydnam* appellari *Cydnam* testatur Stephanus: Κύδνα πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ἡ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται. *Vossius.*

Ἀλωρὶς] Salmasius, Ἄλωρος, ut omnes. Apud Plinium *Oloros*, male. *Vossius.*

Λυδίας] Epitomator Strabonis Λουδίας, Ptolomæus Λύδιος, Harpocratio Λοιδίας. *Vossius.*

Πολάγγιλις] Lege cum Salmasio, Πέλλα πόλις, &c. *Vossius.*

Sed in notis ad Melam mutavit sententiam, censens transpositas esse literas & scribendum πόλις Αἰγαί. *Gronovius.*

Δῶρος ποταμὸς] Legendum omnino est Ἐχέδωρος. Sic enim Apollodorus lib. II, & Ptolomæus, item Etymologici Magni auctor, cujus verba adscribam: Ἐχέδωρος ποταμὸς Μακεδονίας ὁ πρότερον Ἡδωνὸς καλούμενος, ὁ ἔχων, ὥς φασι, δῶρα χρυσοῦ· γὰρ καταφέρειν ψήγματα, οἱ ἐγχώριοι ἀγροῖκοι δέρματα αἰγῶν κείραντες, καὶ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. Cætera, quæ apud eum sequuntur, nugas equidem crediderim. Hujus aquam Xerxis copiis ad potum non suffecisse, tradit Herodotus lib. VII, cap. CXXVII. Sed miror, apud eum binis locis legi Χείδωρος, cum tamen scribendum sit Ἐχέδωρος. *Vossius.*

Ἄνεια

Ἄνδα Ἑλληνίς, Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. Καὶ πόλεις αἵδε ἐν τῇ Παλλήνῃ Ἑλληνίδες· Ποτίδαια ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἰσθμὸν ἐμφράττουσα, Μένδυ, Ἄφυτις, Ὀραμβηΐς, Σκιώνη, Κανάστραιον τῆς Παλλήνης ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἔξω δὲ τοῦ ἰσθμοῦ πόλεις αἵδε· Ὄλυνθος Ἑλληνίς, Μηκύβερνα Ἑλληνίς, Ἰσμύρια Ἑλληνίς, καὶ κόλπος Συρμονικός, Τορώνη πόλις Ἑλληνίς, καὶ

urbs, Ænea civitas Græca, Pallene promuntorium longe in mare prominens. Et hæ urbes Græcæ sunt in Pallene; Potidæa isthmum in medio obstruens, Mende, Aphytis, Thrambus, Scione, Canastræum sacrum Pallenes promuntorium. Extra isthmum sunt urbes hæ; Olynthus urbs Græca, Mecyberna urbs Græca, Sermylia urbs Græca, & sinus Syrmonicus, Torone urbs Græca, cum por-

Ἄνια] Livius *Aniam* appellat. Cæteris tamen est Ἄινδα. *Vossius.*

Μένδυ, Ἄφυτις] Lege Μένδη, Ἄφυτις, ut Salmasius. *Vossius.*

Ὀραμβηΐς] Arbitror legendum, Θράμβος, ut Lycophron, & Stephanus. Idem quoque urbis nomen apud Herodotum lib. VII, cap. CXXIII. corruptum est, στρατιὴν παρελάμβανε ἐκ Θεράμβω. Legendum autem est, Θράμβου. *Vossius.*

Κανάστραιον] Sic quoque Ptolomæus. Herodotus Καναστραίην ἄκρην appellat. Stephanus Κάναστρον, quem vide. *Vossius.*

Ἰσμύρια Ἑλληνίς] Arbitror legendum, Σερμυλία, quæ est circa hunc tractum. Stephanus Σερμυλία πόλις περὶ τὸν Ἄθων, ὡς Ἑκαταῖος. Vide præterea de hac Thucydidem. Herodoto lib. VII. est Σερμύλη. *Vossius.*

Κόλπος Συρμονικός] Omnino legendum, κόλπος Τορωνικός. *Vossius.*

Καὶ κόλπος Συρμονικός] Forte Σερμυλικός, a Sermylo urbe in eo tractu. Στρυμονικός propius accederet ad vulgatam lectionem, sed nondum videtur locus de eo tractandi, nam post Athon montem tanum incipit. Hæc scripseram, sed postquam commentaria doctissimi Vossii inspexi, vidi eum reposuisse Τορωνικός, meliori certe ratione, etsi non tam accedat ad vulgatam lectionem. *Palmerius.*

Eadem magno Bocharto sententia hæserat aliquando legi debere Σερμυλικός, quam notaverat in Stephano ad hanc vocem. Verba sunt Herodoti VII, 132. Ἑλληνίδας τάσδε πόλις, Τορώνην, Γαληψόν, Σερμύλην, Μηκύβερναν, Ὄλυνθον· ἡ μὲν νῦν χώρη αὕτη Σιθωνίη καλέεται). Hinc posset subjici Σιθωνικός. *Gronovius*

Δῖον

portu, Dium urbs Græca, Thyſſus urbs Græca, Cleonæ urbs Græca, Athos mons, Acrothoi urbs Græca, Charadriæ urbs Græca, Holophyxus urbs Græca, Acanthus urbs Græca, Alapta urbs Græca, Arethuſa urbs Græca, Bolbe lacus, Apollonia urbs Græca. Sunt & aliæ multæ Macedoniæ urbes mediterraneæ. Eſt vero regio ſinuoſa. Prætervectio ejus circum ſinus eſt dierum duorum. Poſt Macedoniam Strymon flu-

καὶ λιμὴν, Δῖον Ἑλληνὶς, Θῦσος Ἑλληνὶς, Κλεῶναι Ἑλληνὶς, Ἄθως ὄρος, Ἀκροθῶται Ἕλληνες, Χαραδρεῖαι Ἑλληνὶς, Ὀλόφυξις Ἑλληνὶς, Ἄκανθος Ἑλλήνιον, Ἄλαπτα Ἑλληνὶς, Ἀρέθουσα Ἑλληνὶς, Βολβὴ λίμνη, Ἀπολλωνία Ἑλληνίς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Μακεδονίας ἐν μεσογείᾳ πολλαί. Ἔστι δὲ κολπώδης. Παράπλους δὲ περὶ τοὺς κόλπους δύο ἡμερῶν. Μετὰ δὲ Μακεδονίαν Στρυμὼν ποταμός· οὗτος ὁρί-ζει

Δῖον] Mentionem ejus facit Thucydides, & ex eo Stephanus: cujus verba ſunt, Δῖον πόλις Θρᾴκης πρὸς τὸν Ἄθῳ, ὡς Θουκυδίδης. Meminit & Herodotus, libro VII. capite XXII. *Voſſius.*

Θῦσος Ἑλληνὶς] Lego, Θύσος, ut Herodotus lib. VII. Niſi potius per duplex σσ, Θύσσος ſcribendum ſit: ut apud Thucydidem legitur, Pliniumque. Strabonis epitome Θύσσαν vocat.

Κλεῶναι] Alias Κλεωναί. *Voſſius.*

Ἀκροθῶται Ἕλληνες] Hoc eſt ἐθνικὸν ab Ἀκρόθῳοι: quæ eſt urbs in cacumine montis Atho, ut inquit Mela, quamvis aliter eam vocet; ut & alii omnes, qui in nomine hujus urbis diſcrepant. Forte tamen ſcripſit Scylax, Ἀκρόθῳοι Ἑλληνίς. *Voſſius.*

Χαραδρεῖαι Ἑλληνὶς] Nihil mutandum. Male Hœſchelius Χαραδροῦς reponit. *Voſſius.*

Ἄκανθος, Ἑλλήνιον] Lege Ἄκανθος Ἑλληνίς. *Voſſius.*

Ἄλαπτα] Forte legendum Ἄκτα, & ex ordine locorum id ſequitur. Sed ἄκτα videtur fuiſſe non urbs quædam, ſed ſpatium & longitudo quædam littoris. Plutarchus lib. de quæſtionibus Græcis id littus vocat Ἀρείνου ἀκτήν. An Scylax ſcripſerit Ἀρείνου ἄκτα, judicet lector. *Palmerius.*

Βολβὴ λίμνη] Sic omnes hanc paludem vocant. Stephanus tamen, in voce Βοῖβος, eam Βοίβην appellare videtur, cum inquit: ἔστι καὶ ἐν Μακεδονίᾳ λίμνη Βοίβη. Sed metuo, ne vitioſos codices ſecutus fuerit, ut centies in eo obſervare eſt. *Voſſius.*

Στρυμὸν] Lege Στρυμών. *Voſſius.*

Ἀμ-

ζει Μακεδονίαν, καὶ Θρᾴκην. | fluvius: hic Macedoniam, & Thraciam, disterminat.

ΘΡΑΚΗ. — THRACIA.

Διήκει δὲ ἡ Θρᾴκη ἀπὸ Στρυμῶνος ποταμοῦ μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Εἰσὶ δὲ ἐν Θρᾴκῃ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Ἀμφίπολις, Φάγρη, Γαληψὸς, Σισύμη, καὶ ἄλλα ἐμπόρια, Σαγίον. Κατὰ ταῦτα ἐστιν Ἔλασος νῆσος.

Extenditur Thracia à Strymone fluvio usque Istrum fluvium, qui est in Ponto Euxino. In Thracia vero urbes Græcæ hæ sunt; Amphipolis, Phagres', Galepsus, Oesyma, aliaque emporia, Sagium. Circa hæc est Thasus insula, cum urbe, &

Ἀμφίπολις] De hac Stephanus: Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην· ἥτις ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο· κέκληται δὲ Μυρκίνη (lege Μύρκινον) καὶ Ἠιόνα. Ἀμφίπολιν δὲ διὰ τὴν περίῤῥοιαν τοῦ Στρύμονος, ὡς Θουκυδίδης ποιητής. Sed quam miserè hic cæcutiat, ex ipso Thucydide, quem testem affert, videamus quæso. Primum quod attinet, hanc urbem prius ἐννέα ὁδοὶ dictam fuisse, fateor. Id enim ex Thucydidis lib. IV, & Polyæni lib. VI, ubi de Agnone agit, satis manifestum est. Alterum vero, quod sequitur, palam falsum est. Myrcinum enim diversum esse oppidum ab Amphipoli, diserte testatur Thucydides, cum inquit: τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο· καὶ Μύρκινός τε αὐτῷ προσεχώρησεν Ἠδωνικὴ πόλις. Item alibi, ubi copias Brasidæ enumerat: καὶ Μυρκινίων, καὶ Χαλκιδέων χιλίους πελταστὰς εἶχε, πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. Sed & Eionem aliam esse ab Amphipoli, idem Thucydides declarat, cum hanc maritimum esse emporium ait. Nam Amphipolis urbs est mediterranea, & viginti quinque stadiis inde abest. Verba ejus sunt: ὁρμῶντο δ' ἐκ τῆς Ἠιόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἅγνων ὠνόμασεν &c. quem vide. *Vossius.*

Φάγρη] Puto legendum, Φάγρης, ut Thucydides, & Stephanus. *Vossius.*

Σισύμη] Legendum est, Οἰσύμη; ut rectè monet Mausacus in notis ad Harpocrationem. *Vossius.*

Καὶ ἄλλα ἐμπόρια Σάγιον] Lege meo periculo Σαίων. Nam littus illud tenebant Σαῖοι, gens Thracica, satis ex versu Archilochi nota. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, *Clypeo Saiorum aliquis gloriatur.* Vide Strabonem lib. 12, ubi disces gentem prius Sintias vocatam, postea Σίντυς, deinde Σαιοὺς, & suo tempore Σάπας vel Σαπαίους. *Palmerius.*

Κατὰ ταῦτα ἐστιν Ἔλασος νῆσος, καὶ πόλεις] Ratio ipsa postulat, ut legatur:

Κατὰ

& duobus portubus, quorum unus est clausus. Sed eo unde digressus eram revertor. Circa hanc Neapolis, Datum urbs Græca, quam condidit Callistratus Atheniensis, & fluvius Nestus, Abdera urbs, Cudetus fluvius. Urbes vero, Dicæa, & Maronea. Vicina his in continenti sunt emporia Drys, Zone. Prope hæc est Samothrace insula cum portu, fluvius Hebrus, & ad eum Doriscus murus, Ænus urbs cum

σος, καὶ πόλεις, καὶ λιμένες δύο, τούτων ὁ εἷς κλειστός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν, ὅθεν ἐξετραπόμην. Νεάπολις κατὰ ταύτην, Δάτον πόλις Ἑλληνὶς, ἣν ᾤκισεν Καλλίστρατος Ἀθηναῖος, καὶ ποταμὸς Νέστος. Ἄβδηρα πόλις, Κούδητος ποταμός. Αἱ δὲ πόλεις, Δίκαια καὶ Μαρωνεία. Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ἠπείρῳ ἐμπόρια Δρυζώνη. Σαμοθράκη κατὰ . . . καὶ λιμὴν, ποταμὸς Δορίσκος, Ἀδαβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος, Αἶνος πόλις

Κατὰ ταῦτα ἐστὶν Θάσος νῆσος, καὶ πόλις &c. Ptolomæo hæc insula vocatur Θαλασσία· vereor tamen, ne legendum sit Θάσος, vel Θάσος, vel potius Θασσία. *Vossius.*

Νεάπολις] Meminit & hujus Ptolomæus. *Vossius.*

Δάτον πόλις Ἑλληνὶς, ἣν ᾤκισεν Καλλίστρατος Ἀθηναῖος] Stephanus: Δάτον, πόλις Θράκης. Ἡρόδοτος ἐνάτῃ· Ἠδωνῶν δὲ τοῦτό φασιν, οἱ οἰκοῦντες Δατήνιοι. Sic namque legendus est ille locus. Eustathius in commentariis ad Dionysium hanc Thasiorum facit coloniam. Eum consule. *Vossius.*

Κούδητος ποταμὸς] Nemo hujus fluvii meminit. Ego tamen arbitror, hunc eundem esse, de quo Ælianus lib. xv. cap. xxv. Historiæ animalium loquitur: Λόγος ἔχει τοὺς ἵππους τοὺς πίνοντας ἐκ τοῦ Κοσσινίτου ποταμοῦ· ἔστι δὲ οὗτος ἐν Θράκῃ, δεινῶς ἐκθηριοῦσθαι. ἐκδίδωσι δὲ ὁ ποταμὸς οὗτος εἰς τὴν Ἀβδηριτῶν, καὶ ἀναλίσκεται εἰς τὴν Βιστονικὴν λίμνην. *Vossius.*

Cujus hæc arbitria esse sanequam inepta demonstravi ad Pomponium Melam 2, 2, 103. *Gronovius.*

Δρυζώνη] Leg. Δρῦς, Ζώνη, Stephanus: Δρῦς πόλις Θράκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ὀρφέως δρύας, hunc locum appellat Nicandri Scholiastes: Τῆς Αἴνου πλησίον ἐστὶν ὁ ποταμὸς Ἕβρος οὐ μακρὰν δὲ τοῦ ποταμοῦ καὶ Ζώνη πόλις, μεθ' ἣν αἱ Ὀρφέως Δρύες εἰσὶν, ὑφ' ἃς τὸ Ζηρύνθιον ἄντρον. *Vossius.*

Σαμοθράκη κατὰ . . . . καὶ λιμὴν] Legendum, Σαμοθράκη κατὰ ταῦτα νῆσος, καὶ λιμὴν. *Vossius.*

Ποταμὸς Δορίσκος, Ἀάβαρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος] Dorisci fluminis mentio apud neminem, quod sciam, est. Puto itaque sic scribendum hunc

πόλις καὶ λιμὴν, τείχη Αἴνων ἐν τῇ Θρᾴκῃ, Μέλας κόλπος, Μέλας ποταμὸς, Δερὶς ἐμπόριον, Κόβρυς ἐμπόριον Καρδανῶν, καὶ ἄλλος Κύπασγις, Ἴμβρος καὶ Λῆμνος κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον. Ἴμβρος ἐστὶ νῆσος καὶ πόλις, καὶ Λῆμνος

cum portu, muri Ænon in Thracia, Melas ſinus, Melas fluvius, Deris emporium, Cobrys emporium Cardianorum, & urbs Cypaſis, Imbrus & Lemnus circa Melanem ſinum. Imbrus eſt inſula cum urbe, & Lemnus

locum: Ποταμὸς Ἕβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ Δορίσκος τεῖχος: quam conjecturam aſſerunt verba Herodoti, quæ extant lib. VII: Ὁ δὲ Δορίσκος ἐστὶ τῆς Θρηΐκης αἰγιαλός τε, καὶ πεδίον μέγα· διὰ δὲ αὐτοῦ ῥέει ποταμὸς μέγας Ἕβρος, ἐν τῷ τεῖχός τε ἐδέδμητο βασιλήϊον· τοῦτο τὸ δὴ Δορίσκος κέκληται. *Voſſius.*

Qui ſane hoc pacto hunc locum commode ſatis compoſuit, ſi Herodotum ſpectes: nam ſi Scylacem attendas, negari non poteſt quin violentius paulo egerit. Ac longe mollius curabitur Scylax, ſi ſcribatur ποταμὸς Ἄρισβος καὶ Ἕβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος. Ariſbus enim illic loci fluvius in Hebrum influens. *Gronovius.*

Τείχη Αἴνων ἐν τῇ Θρᾴκῃ] Putat vir ſummus commentator hunc locum eſſe corruptum, ſed deeſt tantum unum ι jota: nam legendo Αἰνίων optime ſe habebit. Ænii enim habuerunt quædam caſtella in eo littore, quæ hoc loco Scylax vocat Αἰνίων τείχη. De iis Demoſthenes oratione de falſa legatione, ubi loquitur de iis locis, quæ Philippus occupaverat: ἐν δὲ τούτῳ Δορίσκον, Θρᾴκην, τὰ ἐπὶ τείχων. *In eo autem Doriſcum Thraciam & muros.* Ubi credo legendum Θρᾴκης τὰ &c. & rurſus, ἡλίκον ἐστὶν ἀδίκημα, τὸ Θρᾴκην καὶ τὰ τείχη προέσθαι, *Quanta eſt injuſtitia, Thraciam & muros prodere.* Aliquod ex iis caſtellis videtur Alcibiades ſibi muniviſſe, & id ei à ſuis adverſariis crimini dabatur. Plutarchus in ejus vita: ἐνεκάλουν δὲ αὐτῷ καὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν ἐν Θρᾴκῃ περὶ Βιζάνθην αὐτῷ καταφυγὴν, *Improperabant etiam ei & munitionem murorum in Thracia circa Byzanthen ad refugium*: Sed tamen Byzanthe non ſatis vicina Æno. *Palmerius.*

Δερὶς ἐμπόριον] Tacent de hoc emporio veteres Geographi. Veriſimile tamen eſt, fuiſſe Deræorum civitatem: de quibus, qui Stephanum in epitomen redegit, ſic ſcribit: Δεραῖοι Θρᾴκιοι ἔθνος· Ἡρόδοτος Δερσαίους αὐτούς φησι. *Voſſius.*

Κόβρυς ἐμπόριον Καρδανῶν] Pro Κόβρυς, ſi Stephanum ſequamur, legendum eſt Κῶβρυς. Pro Καρδανῶν vero ſcribe Καρδιανῶν. *Voſſius.*

Καὶ ἄλλος Κύπασγις] Lego, Κύπασις. Stephanus Byzantius: Κύπασις, πόλις περὶ Ἑλλήσποντον. *Voſſius.*

Χερ-

mnus insula cum portu. Sed rursum ad continentem redeo, unde abieram. Post sinum Melanem est Chersonesus Thracica: urbesque in ea sunt hæ; Cardia, Ide, Pæon, Alopeconnesus, Araplus, Elæûs, Sestus,

μνος νῆσος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Χεῤῥόνησος μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον ἐστὶν ἡ Θρᾴκη ἀχεῤῥόνησος· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Καρδία, Ἴδη, Παιὼν, Ἀλωπεκόννησος, Ἄραπλος, Ἐλβιοῦς, Ἄβυδος, Σηστὸς·

Χεῤῥόνησος μετὰ δὲ τὸν Μέλανα] Dele τὸ, Χεῤῥόνησος: & scribe, Μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον, ἐστὶν Θρᾴκη χεῤῥόνησος. *Vossius.*

Male hoc loco duo capita confunduntur; nam ἐξετραπόμην est finis præcedentis capituli, Χεῤῥόνησος est titulus sequentis, & debet majusculis scribi, ut aliorum capitum tituli, & initium sequentis est Μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον &c. *Palmerius.*

Ἐλβιοῦς] Omnino legendum est, Ἐλαιοῦς, ex omnibus. *Vossius.*

Ἄβυδος] Quid hoc monstri? an Abydus Chersonesi Thracicæ urbs? certe non magis, quam Sestus Phrygiæ. Trunca itaque vocabulum Abydi, quod est à librario, non ab auctore; ut satis patet ex iis, ubi Phrygiam describit. Animadverterat siquidem, Sestum, & Abydum, Heronis & Leandri amoribus celeberrimas urbes, sæpissime ab auctoribus conjungi. Itaque & hic Abydi nomen interserendum esse putavit. *Vossius.*

Hic locus ἤλκωται βαρύως, fere desperatus est, & optime quidem ultimam vocem Ἄβυδος expunxit clarissimus Vossius, optime & Ἐλβιοῦς in Ἐλαιοῦς mutavit, cæteris non admovit manum, sed quid erit mali, si aliquid tentemus? ergo sic tot ulceribus mederi tentabam: Καρδία, Χειδεία, Πάνορμος, Ἀλοπηκόννησος, Ἀνάπλους, Ἐλαιοῦς &c. Χειδεία locus fuit Chersonnesi, Xenophonti memoratus Hellenicorum 2, quo ex clade ad Ægospotamos se receperunt Athenienses. Panormus locus est maritimus Cherronnesi apud Plinium lib. 4. cap. 11. Ἀνάπλους certe eo loci apud alios auctores non extat. Sed quoniam video locum in Bosporo ita dictum, eo quod inde ascendebant naves contra Bospori decursum versus Pontum Euxinum tendentes, facile suadeor, etiam in Hellesponti angustiarum initio fuisse quendam locum ab eadem ratione sic vocatum de quo loquatur hoc loco Scylax. Sed hæc est mera conjectura, si quis meliora docebit, gratias agam. *Palmerius.*

Apparet, quid agant, vel potius, audeant viri docti, mirifice expellendo vel apponendo, ut uterque nihil mereatur, nisi ut prætermittantur. Pro voce Παιὼν, patet manifeste oportere scribi Ηιὼν, quod miror nemini obvenisse. Stephanus clare. Ηιὼν πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ. Qui ibi intellexit Cherso-

I 2 nesum

Σηστὸς· ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος ἐστὶ στάδια ϛ'. Ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμοῦ Κρῆσσα, Κρηθωτὴ, Πακτύη. Μέχρις ἐνταῦθα ἡ Θρᾴκη ἀχερρόνησος. Ἐκ Πακτύης δὲ εἰς Καρδίαν διὰ τοῦ αὐχένος πεζῇ στάδια μ', ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν· καὶ πόλις ἐν τῷ μέσῳ, ᾗ ὄνομα Ἀγορά. Χερρονήσου μῆκος ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλεοῦντα, ταύτῃ γάρ ἐστι μακροτάτη, στάδια υ'. Μετὰ δὲ τὴν Χερρόνησον ἔστι Θρᾴκια τείχη τάδε· πρῶτον, Λευκὴ ἀκτὴ, Τειρίστασις, Ἡράκλεια, Γάνος, Γανίαι, νέον τεῖχος, Πέρινθος πόλις καὶ λιμήν.

Sestus; ad os Propontidis sunt stadia VI. Intus est Ægos flumen, Cressa, Crethote, Pactye. Huc usque est Chersonesus Thracica. A Pactya vero Cardiam pedestri itinere per angustias sunt stadia XL, à mari ad mare. In medio est urbs appellata Agora. Longitudo Chersonesi à Cardia Elæuntem, ibi enim maxima ejus longitudo, stadiorum est CD. Post Chersonesum Thracica oppida hæc sunt: primum, Littus album, Tiristasis, Heraclea, Ganus, Ganiæ, novus murus, Perinthus urbs cum portu, Da-

nesum Thracicam ex more, quo solet ita simpliciter eam nominare, ut patet ex Καρδία & aliis locis. Qui conatur pro Ἄρπαλος reponere Ἀνάπλους, quum id sine auctore ullo aggrediatur, quem de eo dabit notorem? Itaque ut & Ἄρπαλος & Ἄβυδος accipiant medicinam; equidem quum sint illic duæ antiquissimæ urbes, & ab Herodoto aliisque memorentur Μάδυτος, & Ἄψυνθος, deliberandum, an non sit pro duobus potius illis substituendum Ἄψυνθος, Ἐλαιοῦς, Μάδυτος. *Gronovius.*

Ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος ἐστὶ στάδια ϛ'.] Leve aliquod vulnus huic lectioni subesse, quilibet facile videt: cui medeberis, si ita legas, Σηστὸς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος, τὸ ἐστὶ στάδια ϛ'. *Vossius.*

Ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμοῦ] Lege: Ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμὸς, Κρῆσσα, Quamvis apud neminem hujus oppidi mentio fiat: nisi sit *Cissa* Plinii. *Vossius.*

Θρᾴκη ἀχερρόνησος] Sic quoque supra scriptum est. Sed non dubito, quin ambobus locis legendum sit Θρᾳκία χερρόνησος. *Vossius.*

Ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλεοῦντα] Lego, ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλαιοῦντα· ταύτῃ γάρ ἐστι μακροτάτη &c. *Vossius.*

Τειρίστασιν] Plinius *Tyristasin* vocat. *Vossius.*

Γάνος, Γανίαι] *Ganos* urbs est Plinio circa hunc tractum. Suidæ πρὸς τῇ Θρᾴ-

Daminum oppidum, Selymbria urbs cum portu. Ab hac usque ad os Ponti sunt stadia D. Anaplûs vocatur tractus hic in Bosporo, donec ad fanum deveneris. Ultra fanum latitudo oris Ponti stadiorum est VII. Ad Pontum vero urbes Græcæ in Thracia hæ sunt; Apollonia, Mesembria, Odesopolis, Callatis, & Ister fluvius. Præternavigatio Thraciæ à Strymone usque Sestum est dierum duorum, & duarum noctium. A Sesto, usque os Ponti, duorum dierum, & duarum noctium. Ab ore Ponti vero usque Istrum fluvium dierum trium, & noctium trium. Omnis prætervectio

λιμὴν, Δαμινὸν τεῖχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λιμήν. Ἀπὸ ταύτης ἐπὶ στόματος τοῦ Πόντου εἰσὶ στάδιοι φ'. Ἀνάπλους καλεῖται ὁ τόπος ἀνὰ Βόσπορον μέχρι ἂν ἔλθῃ ἐφ' ἱερόν. Ἀφ' ἱεροῦ δὲ τοῦ στόματος ἐστὶ τοῦ Πόντου εὖρος στάδια ζ'. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Πόντῳ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε ἐν Θρᾴκῃ· Ἀπολλωνία, Μεσημβρία, Ὀδησσόπολις, Κάλλαβις, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. Παράπλους δὲ τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι Δηστοῦ δύο ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Δηστοῦ μέχρι στόματος τοῦ Πόντου δύο ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Ὁ σύμπας περίπλους ἀπὸ Θρᾴκης,

Θρᾴκη ὄρος ἐστὶν ἡ Γάνος. Γάνος καὶ Γανιάδα χωρία ἐστὶ Θρᾳκικά. *Vossius.*

Δαμινὸν τεῖχος] Puto, corruptum esse vocabulum: & an non rescribendum sit Δαόνιον, admodum ambigo. Daonii autem meminerunt Cedrenus, & Nicetas Choniates, qui eam vicinam Perintho facit; in quo planè ei cum hoc nostro Scylace convenit. *Vossius.*

Sed commodius hanc appellationem Scylacis Holstenius componit cum Stephano, qui testatur Δαώνιον τεῖχος Θρᾴκης. *Gronovius.*

Ὀδησσόπολις] Male coaluerunt in unam duæ voces. Lege. Ὀδησσὸς πόλις. *Palmerius.*

Κάλλαβις] Lege Κάλλατις. *Vossius.*

Μέχρι Δηστοῦ] Recte Hœschelius monet, utrobique pro Δηστοῦ, scribendum esse, Σηστοῦ. *Vossius.*

Ὁ σύμπας περίπλους ἀπὸ Θρᾴκης] Emendo, ὁ σύμπας περίπλους Θρᾴκης, ἀπὸ ποταμοῦ Στρυμόνος, μέχρι &c. *Vossius.*

Θράκης, καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος, μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ ὀκτὼ νυκτῶν.

ΣΚΥΘΙΑ, ΤΑΥΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Θρᾴκην εἰσὶν Σκύθαι ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτοῖς Ἑλληνίδες αἵδε. Τρίοσης ποταμος, Νεώνεον πόλις, Ὀφιοῦσα πόλις. Ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος ἀκρωτήριον

ctio Thraciæ, à Strymone fluvio, uſque Iſtrum flumen, eſt octo dierum, & octo noctium.

SCYTHIA, TAURI.

Poſt Thraciam ſunt Scythæ, urbeſque in Scythia Græcæ ſunt hæ; Tyras flumen, Niconium urbs, Ophiuſa urbs. In Scythia vero Taurorum gens habitat peninſulam continentis: in mare

Ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ] Sine dubio hic mendum latet. Quomodo enim hæc conſiſtere poſſunt? Ait, à Strymone Seſtum biduo, & binoctio, perveniri: inde uſque os Ponti idem eſſe ſpatium. Ab ore autem Ponti, Iſtrum aduſque fluvium, dierum trium, ut noctium totidem, ſpatium intereſſe. Atque hic habes univerſæ Thraciæ tractum littoralem. Quomodo igitur hic tradit præternavigationem Thraciæ octo eſſe dierum, noctiumque? Nulli dubitemus, quin ſupra reſcribendum ſit: Παράπλους δὲ τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Σηστοῦ τριῶν ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν τριῶν. Et hoc modo ſibi conſtabit Scylax.

Τρίοσης] Lege, Τύρας, vel potius, Τύρης, ut Herodotus ſemper. *Voſſius.*

Νεώνεον πόλις, Ὀφιοῦσα πόλις] Pro Νεώνεον lege Νικώνιον, ut dicitur Ptolomæo. Aliis Νικωνία. Stephanus: Νικωνία πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου. Hæc eadem verba & apud Suidam leguntur. Inepte tamen, cum Niconia ſit ultra Tyram fluvium, maximoque ab Iſtri oſtiis ſpatio diſtet; ut ex Ptolomæo, & Strabone præcipue, liquet; unde Stephanus illud hauſit. Is ſiquidem libro VII inquit, ab Iſtro ἐπὶ Τύραν ποταμὸν πλωτὸν ἐννακόσιοι στάδιοι. Et paulo poſt: Ἀναπλεύσαντι δὲ ἑκατὸν τετταράκοντα σταδίους, ἐφ' ἑκάτερα πόλεις, ἡ μὲν Νικωνία, ἡ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ὀφιοῦσα. Niconia itaque quam longiſſime ab oſtiis Iſtri aberat: utpote quæ eſſet ultra Tyram amnem. Ophiuſa vero erat circa Tyram, eoque Iſtro vicinior. Minime vero audiendus eſt Ptolomæus; qui & Ophiuſam ultra Tyram collocat. Neque in eo tantum errat, ſed in altero etiam, quod diverſam faciat hanc Ophiuſam ab Tyra oppido. Tyras enim prius vocabatur Ophiuſa: ſed deinde à Tyra amne ei nomen Tyræ impoſitum eſt, ut teſtatur Plinius lib. IV. cap. XI: *Clarus amnis Tyra, oppido nomen imponens, ubi antea Ophiuſa dicebatur.* Similiter Stephanus: ὁ Πολύστομος ποταμὸν, καὶ τὴν πόλιν Τύραν λέγει· τοὺς δὲ πολίτας Τυρανούς· ἐκαλεῖτο δὲ Ὀφιοῦσα. Quæ manifeſte Ptolomæum refellunt. *Voſſius.*

Ἐπὶ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος &c.] Locus ſine dubio corruptus. Sanaveris

mare autem excurrit hæc peninſula. Incolunt Tauricam Græci, urbeſque eorum ſunt hæ: Cherſoneſus emporium, Arietis frons promuntorium Tauricæ. Deinceps rurſum ſunt Scythæ, urbeſque Græcanicæ in ea hæ: Theudoſia, Cytæa, & Nymphæa, Panticapæum, Myrmecion. Navigatio recta ab Iſtro ad Arietis frontem eſt dierum trium, & noctium trium. Secundum terram altera parte major: eſt enim ſinus. Eſt vero in hoc ſinu inſula deſerta, cui nomen Leuce, ſacra Achilli.

τήριον τῆς ἠπείρου· εἰς θάλατταν δὲ τὸ ἀκρωτήριόν ἐστι. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἕλληνες οἵδε. Χερρόνησος ἐμπόριον, Κριοῦ μέτωπον ἀκρωτήριον τῆς Ταυρικῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσὶ Σκύθαι πάλιν, πόλεις δὲ Ἑλληνίδες αἵδε ἐν αὐτῇ· Θευδοσία, Κύδαια, καὶ Νύμφαια, Παντικάπαιον, Μυρμήκειον. Παράπλους εὐθὺς, ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Κριοῦ μέτωπον, τριῶν ἡμερῶν καὶ τριῶν νυκτῶν. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος· ἐστὶ γὰρ κόλπος. Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ τούτῳ νῆσός ἐστι, νῆσος δὲ ἐρήμη, ᾗ ὄνομα Λευκή, ἱερὰ τοῦ Ἀχιλλέως.

Ab

naveris utcunque, ſi ſic legas: ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος ἀκρωτήριον τῆς ἠπείρου. Εἰς θάλατταν δὲ τὸ ἀκρωτήριον ἐξέχει σφόδρα. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἕλληνες, καὶ πόλεις αἵδε, &c. Sed notandum, ἀκρωτήριον ſumi hic à Scylace pro Cherſoneſo, ſive peninſula. Sic quoque vox ἄκρα ſupra uſurpatur, ubi de Macedonia agit: Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. Pallenen enim promuntorium nemo dixit. Sed Canaſtræum Pallenes promuntorium vocant. *Voſſius.*

Χερρόνησος ἐμπόριον] Non puto id intelligendum de antiqua illa Cherſoneſo, de qua Strabo lib. VII. ſed illa altera Heracleotarum colonia, quam *Megaricen* etiam dictam teſtatur Plinius lib. IV. cap. XII. *Voſſius.*

Ἐν αὐτῇ] Supple χερρονήσῳ. Adhuc enim verſatur in deſcriptione Tauricæ Cherſoneſi. Legendum foret alioqui, ἐν αὐτοῖς. *Voſſius.*

Κυδαία] Lego, Κύταια. *Voſſius.*

Νυμφαία, Παντικάπαιον] Aliis eſt Νύμφαιον: ſed crebro apud Geographos iſtiuſmodi occurrit diverſitas; ut & etiam in ſequenti vocabulo. Nam quod hic Παντικάπαιον vocat, aliis Παντικάπαια quoque eſt. *Voſſius.*

Μυρμήκειον] Malim Μυρμήκιον. *Voſſius.*

Ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ νῆσός ἐστι, νῆσος δὲ ἐρήμη &c.] Libentiſſime ejicerem, νῆσος δὲ, niſi viderem, & alibi ſic locutum eſſe Scylacem. *Voſſius.*

Ἐν

λέως. Ἀπὸ δὲ Κριοῦ μετώπου πλοῦς εἰς Παντικάπαιον, ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐστὶ στάδια κ΄. Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου. Ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εὐθὺς εἰσπλέοντι, (στερεᾶς) εἰσὶν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι. Καθήκουσι γὰρ ἐκ τῆς ἔξω θαλάσσης ὑπὲρ τῆς Ταυρικῆς εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην Συρμάται ἔθνος, καὶ ποταμὸς Τάναϊς ὁρίζει Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Παράπλους ἁπάσης τῆς Εὐρώπης ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ περιπλέοντι τοὺς κόλπους παρὰ γῆν, λογιζόμενος σῶσαι γεγραμμέναι εἰσὶ νύκτες ἀντὶ τούτων ἡμέρας, καὶ ὅπου στάδιοι εἰσὶ γεγραμμένοι, ἀντὶ τῶν φ΄ στα-

Ab Arietis fronte Panticapæum diei noctisque spatio navigatur. A Panticapæo ad os Mæotidis paludis sunt stadia xx. Palus vero Mæotis dicitur dimidia pars Ponti esse. In hanc paludem naviganti, sinistram versus quamprimum obvii fiunt Scythæ. Pertingit enim à mari extero super Tauricam usque Mæotim paludem gens Syrmatarum, & fluvius Tanais Asiam & Europam dividit. Præternavigatio universæ Europæ, ab Herculeis columnis, quæ sunt in Europa, terræ sinus circumnaviganti, si enumeres singulas noctes à nobis recensitas, & vicissim dies pro his capias, ubi vero stadia expressa sunt, pro Iↄ stadiis capias diei navigationem (cum dimi-

Ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εὐθὺς εἰσπλέοντι στερεᾶς εἰσὶν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι] Legendus sic est hic locus, ut recte admonet Hœschelius: ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εἰσπλέοντι, εἰσὶν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι. Videtur enim incuria quadam exscriptorum iteratum fuisse vocabulum ἀριστερᾶς, atque id errori huic viam stravisse. *Vossius.*

Παρὰ γῆν λογιζόμενος σῶσαι] Sic emendavit hunc locum incomparabilis vir Cl. Salmasius: παρὰ γῆν λογιζόμενος ὅσαι γεγραμμέναι εἰσὶ νύκτες, ἀντὶ τούτων ἡμέρας, καὶ ὅπου στάδιοί εἰσι γεγραμμένοι, ἀντὶ τῶν φ΄ σταδίων ἡμερήσιον τὸν πλοῦν &c. *Vossius.*

Itane, ut tam belle procedat oratio Græca περιπλέοντι . . . λογιζόμενος . . . γίνεται? Miror tamen nihil amplius adferri ab Vossio. Nam sequentia verba τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους penitus omittit in interpretatione. Immo est locus egregius, unde lucidissime colligitur & verissime, quam solitus fuerit

dimidiam Ponti partem exæquet Mæotis palus) fit dierum CLIII. Maximi vero in Europa fluvii funt, Tanais, Ifter, & Rhodanus.

σαδίων ἡμεραὶ τοῦ πλεόνυς, γίνεται τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλυς, τοῦ Πόντυ ὄντος ἴσυ καὶ τοῦ ἡμίσεος μέρυς τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἡμερῶν ρνγʹ. Μέγισοι δὲ ποταμοὶ εἰσὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὁ Τάναϊς, ὁ Ἴςρος, ὁ Ῥοδανός.

ASIA.

ΑΣΙΑ.

rit Scylax grandioribus illis divifionibus interdum immifcere minores & magis fingulares cum titulo, qui materiam omnem in fe contrahat. Id hoc loco clariffimum eft, ubi voces Παράπλυς πάσης τῆς Εὐρώπης confiderandæ funt pro titulo, nequaquam annexæ fequentibus, quæ incipiunt ab vocibus Ἀπὸ Ἡρακλείων σηλῶν &c. tum fcribendum λογιζομένῳ τι ὅσαι. Ex literis enim ω τι • commutatæ & confectæ funt ος σω. Sic nifi fallor, omnia funt liquida & aperta. Cæterum id quod ftatuo, patet quoque ex loco fuperiore in pagina 66. ubi plane non ambigo, quin ita fcripferit Scylax. Καὶ ἄλλος Κύπασις. ΙΜΒΡΟΣ ΚΑΙ ΛΗΜΝΟΣ. Κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον Ἴμβρος ἐςὶ νῆσος καὶ πόλις, καὶ Λῆμνος &c. *Gronovius.*

ΑΣΙΑ.

Ἀπὸ Ταναΐδος δὲ ποταμοῦ ἄρχεται ἡ Ἀσία Σαυρομάται, καὶ πρῶτον ἔθνος αὐτῆς ἐστὶν ἐν τῷ Πόντῳ Σαυρομάται. Σαυρομάτων δέ ἐστιν ἔθνος γυναικοκρατούμενοι.

ΜΑΙΩΤΑΙ.

Τῶν γυναικοκρατουμένων ἔχονται Μαιῶται.

ΣΙΝ-

ASIA.

Post Tanaim fluvium incipit Asia, & prima ejus gens in Ponto est Sauromatarum. Horum quoque ex gente sunt Gynæcocratumeni, sive qui à mulieribus reguntur.

MÆOTÆ.

Gynæcratumenis contermini sunt Mæotæ.

SIN-

Ἄρχεται δὲ ἡ Ἀσία, Σαυρομάται καὶ πρῶτον] Vocem Σαυρομάται puto suprascribendam esse novo tmemati: sequens autem particula καὶ, delenda est. *Vossius.*

Μετὰ δὲ Μαιώτας Σιντοὶ ἔθνος] Diversi hi sunt à Sintiis Thraciæ, quos Sapas etiam appellant. Stephanus: Σάπαι ἔθνος Θρᾴκης. Λέγονται Σαπαῖοι καὶ Σίντιοι. Sic legendum. Sindi vero iidem sunt ac Sintii. Hesychius: Σίνδοι ἔθνος Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ Σινδικὸς λιμὴν λεγομένη. Pro Ἰνδικὸν scribendum Σινδικόν. Quod ipsum mendum apud eundem, cum scribit: Κερκέται ἔθνος Ἰνδικόν, pro Σινδικόν. Alibi etiam recenset civitatem Βόσπορον τῆς Ἰνδικῆς: ubi similiter legendum est Σινδικῆς. Pariter peccatum in Αστερυσία, Ἰξιβάται, & aliis in locis. Etiam apud alios is error propagatus est. Herodotus lib. IV. Ἐς δὲ Θεμίσκυραν τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς (κατὰ τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ Πόντου εὐρύτατον) τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόος. Ubi interpretes legunt, ἐκ τῆς Σκυθικῆς. Male. Legendum, Σινδικῆς. Posterioris tamen ætatis Græci Sindicam videntur appellasse Indicam. Quare nec magnopere cum quoquam contenderim, qui apud Stephanum, & Hesychium, Indicos retineat. Antiquiores tamen omnes unanimi consensu Sindos & Sindicam vocant: ut saltem dubium non sit, quin & ita Herodotus scripserit. Recentiores vero eam regionem etiam Indiam appellasse, ostendit Socrates, Hist. Ecclesiasticæ lib. I. cap. XV. Ἡνίκα οἱ ἀπόστολοι κλήρῳ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πορείαν ἐποιοῦντο, Θωμᾶς μὲν, τὴν Πάρθων ἀποστολὴν ὑπεδέχετο. Ματθαῖος δὲ [lege Ματθίας] τὴν Αἰθιοπίαν· Βαρθολομαῖος δὲ ἐκληροῦτο τὴν συνημμένην ταύτῃ Ἰνδίαν τὴν ἐνδοτέρω ἣν προσοικεῖ βαρβάρων ἔθνη πολλά, διαφόροις χρώμενα γλώσσαις. Non assentio iis, qui id capiunt de Indis orientalibus: licet ea apud omnes recepta sit opinio: ut qui credant, Bartholomæum in Indiam venisse, non verò in hanc Sindicam. Vereor

&

SINTI.

Post Mæotas, gens Sintorum. Pertingunt hi & extra paludem. Urbesque in iis Græcæ sunt

ΣΙΝΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Μαιώτας Σιντοὶ ἔθνος. Διήκουσι γὰρ οὗτοι καὶ εἰς τὸ ἔξω τῆς λίμνης. Καὶ εἰσὶν ἐν αὐτοῖς πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Φα-

& ne æquè fallantur, qui putant, Andream, fratrem Simonis Petri, & Matthiam, ad Christianam religionem propagandam profectos esse in Æthiopiam illam magnam, quam hodie Abasenam dicunt. Longè mihi verisimilius fit, pervenisse illos in Æthiopiam Ponticam, quæ in Colchorum est regione, & Sindicæ, sive Indiæ, contermina est. Liquet id ex Hieronymi catalogo scriptorum Ecclesiasticorum, cujus verba adscribam: *Andreas, frater Simonis Petri, ut majores nostri prodiderunt, Scythis, & Sogdianis, & Saccis, prædicavit Euangelium Domini nostri Jesu Christi, & in Augusta civitate prædicavit, quæ cognominatur Magna, ubi est irruptio Apsari, & Phasis fluvius: illic incolunt Æthiopes interiores.* Et post: *Matthias, cum unus esset è numero septuaginta, allectus in ordinem undecim Apostolorum, in locum Judæ Iscariotæ, qui fuit proditor, in altera Æthiopia, ubi est irruptio Apsari, & Hyssi portus, prædicavit Euangelium, cum essent homines agrestes.* Recte itaque Socrates interiorem Indiam Æthiopiæ interiori vicinam facit, cum ambæ sint ad Pontum, sibique conterminæ. Falsi vero sunt, qui credunt, Andream & Matthiam Apostolos in Æthiopia sub Ægypto Euangelium prædicasse: aut qui Bartholomæum ad Indos Orientales concessisse credunt. Quæ tamen opinio non tantum apud Europæos obtinet; sed etiam ad Indos, & Æthiopas, propagata est. Hanc Ponticam Æthiopiam nonnulli inter veteres Libyam appellarunt. Sane id facit Palæphatus apud Harpocrationem: Παλαίφατος δ' ἐν ἑβδόμῃ Τρωϊκῶν, ἐν τῇ Λιβύῃ φησὶν ὕστερον Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους. Vide quoque Suidam in voce Μακροκέφαλοι, ubi id ipsum reperies. Nihil igitur mutandum. Forte hi Libyes sunt, quos eo deductos à Nabucodrosoro videtur significare Megasthenes, cum inquit: Ναβουκοδρόσορον Ἡρακλέος ἀλκιμώτερον γεγονότα ἐπί τε Λιβύην, καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι, ταύτας δὲ χειρωσάμενον ἀπόδασμον αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσαι. Ad quæ verba Scaliger: *In Ægyptum expeditionem fecisse, diserte constat ex* XXIX, XVIII, *Ezechielis. Inde in Libyam transisse non inviti credimus. Sed de Iberia dubitamus, nisi sit Iberia ad partes Ponti Euxini. Quod quidem sequentia probant, in quibus dicitur, devictarum nationum colonias ad dexteriora Ponti deportatas.* Imo sequentia contrarium testantur. Juxta enim Megasthenem, Iberes illi Asiatici sunt Europæorum Iberorum coloni. Nulli igitur ante in Asia Iberi, cum quibus bellum potuerit gerere Nabuchodonosorus. Vel si fuere, fuerunt ad dexteram Ponti. Nihil

Φαναγόρȣ πόλις, Κῆποι, Σινδικὸς λιμὴν, Πάτȣς.

sunt hæ: Phanagori urbs, Cepi, Sindicus portus, Patus.

ΚΕΡΚΕΤΑΙ.

Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμένα Κερκέται ἔθνος, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Τορικὸς καὶ λιμήν.

CERCETÆ.

Post Sindicum portum Cercetæ sequuntur, & urbs Græca Toricus cum portu.

ΑΧΑΙΟΙ.

Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος.

ACHÆI.

Post Cercetas gens est Achæorum.

ΗΝΙΟ- HE-

itaque fecerit Nabuchodonosorus, si eos ad dexteriora Ponti deduxerit, quando & antea ibi fuerint. *Vossius.*

Πάτȣς] Hunc locum Strabo lib. XI. appellat, τὰ Βάτα. Sæpissime enim confunduntur Π, & Β: ut Βρεττανία, Πρεττανία; Αμβρακία, Αμπρακία; Ναβαταῖοι; Ναπαταῖοι; & sexcentis talibus. Hujus quoque urbis Ptolomæus meminit: cujus verba sic legenda: Μετὰ τὴν Κορονδάμην ἐν τῷ Πόντῳ πόλιν, Βάτα πόλις, Ψύχρȣ ποταμȣ̃ ἐκβολαί. *Vossius.*

Equidem appropinquant admodum literæ & totidem syllabæ. An etiam situs conveniat, dubito, nec jam exigendi opera est. Sed utique ad Scylacem maxime facit locus Plinii lib. VI. cap. 6. *Cepi Milesiorum, mox Stratoclia, & Phanagoria, & pæne desertum Apaturos.* In qua postrema voce cernis omnes easdem literas, ejusque appellationis ratio constat ex Strabone, qui licet pro fano tantum habeat, Plinius in urbis numerum redigit, ut etiam diu post Geographus Ravennas, cui dicitur *Appatura. Gronovius.*

Πόλις Ἑλληνὶς Τορικὸς] Ptolemæus recenset ἄκραν Ταρβικήν. *Vossius.*

Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος] Orchomeniorum hos esse colonos, nonnulli arbitrati sunt; ut testatur Strabo lib. IX. Græcos saltem esse, vel nomen ipsum satis testatur. Rufus Festus:

------- *Indeque Achæi*
Ab Xanthi ripis, atque Idæo Simoënte
Inter chauri crepassent scruposas convallis
Transvexere larem.

Versum illum corruptissimum sic emenda, *Inter chauricrepas, & scruposas convalles. Vossius.*

Μετὰ δὲ Κοραξὶς Κορικὴ ἔθνος] Puto legendum, Κωλικὴ, & Κωλικήν. Idque auctore Stephano: Κῶλοι ἔθνος πρὸς τῷ Καυκάσῳ· ἡ χώρα Κωλική. Vicinam fuisse Coraxis gentem, alibi testatur; Κοραξοὶ ἔθνος Κόλχων πλησίον Κώλων. *Vossius.*

Γιλωνοὶ

HENIOCHI.

Post Achæos gens est Heniochorum.

CORAXI.

Post Heniochos gens est Coraxorum.

COLICA.

Post Coraxos est Colica gens.

MELANCHLÆNI.

Post Colicam sequuntur Melanchlæni, & in iis Metasoris fluvius, & Ægipius fluvius.

GELONI.

Post Melanchlænos sunt Geloni.

COLCHI.

Post hos sequitur Colchorum gens, & Dioscurias urbs, & Tyenis urbs Græca, & Tyenis fluvius, & Cherobius fluvius,

ΗΝΙΟΧΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Ἡνίοχοι ἔθνος.

ΚΟΡΑΞΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἡνιόχους Κοραξοὶ ἔθνος.

ΚΟΡΙΚΗ.

Μετὰ δὲ Κοραξοὺς Κορικὴ ἔθνος.

ΜΕΛΑΓΧΛΑΙΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Κορικὴν Μελάγχλαινοι ἔθνος, καὶ ποταμὸς ἐν αὐτοῖς Μετάσωρις, καὶ Αἰγύπιος ποταμός.

ΓΕΛΩΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Μελαγχλαίνους Γέλωνοι.

ΚΟΛΧΟΙ.

Μετὰ δὲ τούτους Κολχοὶ ἔθνος, καὶ Διοσκουρὶς πόλις, καὶ Γυηνὸς πόλις Ἑλληνίς, καὶ Γυηνὸς ποταμὸς, καὶ Χερόβιος πο-

Γελωνοὶ] Gelonos Asiaticos habet Ἀργοναυτικὸν id, quod sub Orphei nomine prodit:

Καὶ ῥα πανημερίῃσι πονήθμοι εἰρεσίῃσι
Μαιώτας πρώτους ἀφικάνομεν ἀβροχίτωνας,
Ἠδὲ Γελωνὸν ἔθνος, βαθυχαίταν τ' ἄπλητα φῦλα. *Vossius.*

Διοσκουρὶς] Lege Διοσκουριάς; ut omnes. *Vossius.*

Καὶ Γυηνὸς πόλις καὶ Γυηνὸς ποταμὸς] Forte legendum est Τυηνὶς utrobique, ex Stephano, Τυηνὶς πόλις Κόλχων, ἀπὸ Τυηνίδος ποταμοῦ. Nisi mavelis Πυῆνις. Stephanus: Πυῆνις πόλις Κόλχων· τὸ ἐθνικὸν Πυηνίτης. *Vossius.*

Χερόβιος] Forte Χῶβος, ex Arriano, aliisque. *Vossius.*

ποταμὸς, Χόρσος ποταμὸς, Ἄρειος ποταμὸς, Φάσις ποταμὸς, καὶ Φάσις Ἑλληνὶς πόλις, καὶ ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποταμὸν σταδίων ρπ΄, εἰς πόλιν Μάλην μεγάλην βάρβαρον· ὅθεν ἡ Μήδεια ἦν. Ἐνταῦθα ἐστὶ Ῥὶς ποταμὸς, Ἴσις ποταμὸς, Ἄψαρος ποταμός.

vius, Chorsus fluvius, Arius fluvius, Phasis fluvius, & Phasis urbs Græca, & navigatio secundum hunc fluvium stadiorum est CLXXX, ad Malam civitatem Barbaram, unde erat Medea. Ibi est Rhis flumen, Isis fluvius, Apsarus fluvius.

ΒΟΥΣΗΡΕΣ.

Μετὰ δὲ τοὺς Κόλχους Βούσηρες ἔθνος, καὶ Δαραάνων ποταμὸς, καὶ Ἀρίων ποταμός.

BYZERES.

Colchos sequuntur Byzeres, & Daraanon fluvius, & Arion fluvius.

ΕΚΕΧΕΙΡΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Βούσηρας Ἐκεχειριεῖς ἔθνος, καὶ ποταμὸς Πορδανὶς, καὶ

ECECHIRIES.

Post Byseras sequitur gens Ecechiries, & fluvius Prytanis,

Χόρσος ποταμὸς] Forte Χάριστος, ut vocat Arrianus. *Vossius.*

Εἰς πόλιν Μάλην μεγάλην, βάρβαρον] Malam urbem in Colchis non novi, in qua Medea nota sit. Scribo itaque, εἰς πόλιν Κύταιαν. Cytas enim sive Cytæam patriam Medeæ faciunt omnes. Stephanus: Κύται, πόλις Κολχικὴ, πατρὶς Μηδείας. Unde crebro poetæ Medeam vocant Cyteïda virginem, quod notissimum. *Vossius.*

Ἴσις ποταμὸς] Lege Ἴσις, ut est apud Arrianum, Plinius lib. VI. cap. IV. *Flumina Acampsis, Isis, Mogrus, Bathys.* Sic legendus est ille locus, non ut vulgo: *Flumina Campseonisis, Nogrus, Bathys. Vossius.*

Βούσηρες] Scribe, Βύζηρες. Stephanus: Βύζηρες ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ· ἐστι καὶ Βυζηρικὸς λιμήν. Item alibi in voce Χοῖ, ex Hecatæo: Χοῖοι δ᾽ ὁμουρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Βύζηρες. Non Δίζηρες, ut vulgo. *Vossius.*

Ἐκεχειριεῖς] Suspecta lectio. *Vossius.*

Ποταμὸς Πορδανὶς, καὶ Ἄραβις ποταμὸς] Forte scribendum; ποταμὸς Πρύτανις, καὶ Ἄχαβις ποταμός. Ita habet Arrianus; nisi is mendosus sit, & pro Ἄχαβις legendum Ἄρκαδις, ut habet Ptolomæus. Sed prius malim. Ita enim & Ammianus Marcellinus. *Vossius.*

Certe hæc vocabula Ὠδεινιὸς & Λίμνη Ἄραβις notari videntur ab Geographo Ravennate in libro v. *Gadinio, Athenas, Arcabis.* Ut Λίμνη videatur extitisse pro Ἀτήνη vel Ἀθήνη. *Gronovius.*

Λίμνη

nis, & Archabis fluvius, Limne urbs, Odinius urbs Græca.

καὶ Ἄρχαβις ποταμὸς, Λίμνη πόλις, Ὠδεινιὸς πόλις Ἑλληνίς.

BECHIRI.

Post Ecechirics est gens Bechirorum, Bechiricus portus, Bechirias urbs Græca.

ΒΕΧΕΙΡΟΙ.

Μετὰ Ἐκεχειριεῖς Βέχειροι ἔθνος, Βεχειρικὸς λιμὴν, Βεχειρὰς πόλις Ἑλληνίς.

MACROCEPHALI.

Post Bechiras gens est Macrocephalorum, & Psorôn portus, Trapezûs urbs Græca.

ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ.

Μετὰ δὲ Βέχειρας Μακροκέφαλοι ἔθνος, καὶ Ψωρῶν λιμὴν, Τραπεζοῦς πόλις Ἑλληνίς.

MOSSYNOECI.

Post Macrocephalos sunt Mossynœci, & Zephyrius portus, Chœrades urbs Græca, Martis insula. Hi montes inhabitant.

ΜΟΣΣΥΝΙΚΟΙ.

Μετὰ δὲ Μακροκεφάλους Μοσσυνικοὶ ἔθνος, καὶ Ζεφύριος λιμὴν, Χοιράδες πόλις Ἑλληνὶς, Ἄρεως νῆσος. Οὗτοι ὄρη κατοικοῦσιν.

TIBARENI.

Post Mosynos sequitur gens Tibarena.

ΤΙΒΑΡΗΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Μοσυνοὺς ἔθνος ἐστὶ Τιβαρηνοί.

CHA- XA-

Λίμνη πόλις] Ptolomæo videtur esse Ξυλίνη πόλις. *Vossius.*

Βέχειροι] Alter codex legit Βεχειρική. *Vossius.*

Βεχειρὰς πόλις] Βεχειρὶς, vel Βεχειριάς. Ita Salmasius. *Vossius.*

Μοσσυνικοί] Legendum Μοσσυνοίκοι, vel Μοσσυνοί. *Vossius.*

Ζεφύριος λιμὴν] Meminit hujus quoque portus Arrianus. *Vossius*

Χοιράδες πόλις Ἑλληνὶς] Stephanus: Χοιράδες, πόλις Μοσσυνοίκων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Τιβαρηνοῖσι δὲ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Μοσσύνοικοι ὁμουρέουσι· ἐν δὲ αὐτοῖσι Χοιράδες πόλις. Sic enim legendus locus iste. *Vossius.*

Μοσυνοὺς] Repone Μόσυνας. Sic quoque eos appellat Nicolaus Damascenus in libello de moribus apud Stobæum. De iisdem Pomponius lib. I. cap. XXI: *Ultra Tibarenos, Mosynoeci turres ligneas subeunt, notis corpus omne persignant, propatulo vescuntur, promiscue concumbunt. Et palam reges suffragio deligunt,* &c. Sic rescripsit Hermolaus Barbarus; eumque temere secutus Pintianus, & Scottus, cum antea legeretur *Mossyni.* Utrumque enim dicitur.

ΧΑΛΥΒΕΣ.

Μετὰ δὲ Τιβαρηνοὺς Χάλυβες εἰσὶν ἔθνος, καὶ Γενέτης λιμὴν κλειστὸς, Ἀμένεια πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Ἀσονεία ἀκρόπολις Ἑλληνίς.

CHALYBES.

Post Tibarenos gens est Chalybum, & Genetes portus clausus, Amenia urbs Græca, & Iasonium promuntorium est urbs Græca.

ΑΣΣΥΡΙΑ.

Μετὰ δὲ Χάλυβας Ἀσσυρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Θερμώδων, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Θεμίσκυρα, Λύκαστος ποταμὸς, καὶ πόλις Ἑλληνὶς, Ἅλυς ποταμὸς, καὶ Κάρουσα πόλις Ἑλληνὶς, Σινώπη πόλις Ἑλληνὶς, Κερασοῦς πόλις Ἑλληνὶς,

ASSYRIA.

Post Chalybas est Assyria, & fluvius Thermodon, & urbs Græca Themiscyra, Lycastus fluvius, & urbs Græca, Halys fluvius, & Carussa urbs Græca, Sinope urbs Græca, Cerasus urbs Græca, Ocheræus

dicitur. Sequentia verba Pomponii sic rescribe: *Promiscue concumbunt, & palam. Reges suffragio deligunt.* Hanc emendationem firmat Diodorus Siculus libro XIV, de Mossynœcis agens: Βαρβαρώτατοι δ' ἐφαίνοντο οἱ στρατιῶται τοῦτο διεληλυθέναι τὸ ἔθνος, καὶ ταῖς μὲν γυναιξὶν αὐτοὺς πλησιάζειν ἁπάντων ὁρώντων. Nihil sane miri dixisset Pomponius, si scripsisset, reges ab iis palam suffragio deligi. Apud Valerium quoque Flaccum libro V. male emendarunt *Mossynœci*, cum antea legeretur *Mossynichi*.

> *Vos quoque non notæ mirati vela carinæ*
> *Mossynichi: vos & stabulis Macrones ab altis,*
> *Byzeresque vagi*, &c.

Hic pro *Mossynichi* scribe *Mossyni*. Male namque medentur huic loco, qui ita rescribunt.

> *Mossynœci: vos stabulis Macrones ab altis*,

Etsi in pluribus sic codicibus legatur: sed inepte. *Vossius.*

Γενέστηλς λιμὴν κλειστός] Lege, Γενήτης λιμὴν κλειστός. Stephanus, Γενήτης, λιμὴν καὶ ποταμὸς &c. Quod jam observatum est Salmasio. *Vossius.*

Ἀσονεία ἀκρόπολις Ἑλληνὶς] Arbitror scribendum, Ἰασώνιον, pro Ἀσονεία, cujus meminit Arriani epitomator in Periplo Ponti, & Ptolomæus. Videsis quoque de hoc Strabonem. Pro ἀκρόπολις vero, quod hic locum non habet, lege, ἄκρα καὶ πόλις. *Vossius.*

Κάρουσα] Arrianus, & Marcianus Heracleota, Κάρουσαν vocant, per simplex sigma. *Vossius.*

Ὀχέ-

ræenus fluvius, Harmene urbs Græca cum portu, Tetracis urbs Græca.

νις, Ὀχέραινος ποταμὸς, Ἁρμένη πόλις Ἑλληνὶς καὶ λιμὴν, Τετράκις πόλις Ἑλληνίς.

PAPHLAGONIA.

Post Assyriam sequitur Paphlagonum gens. Est in ea Stephane portus, Colussa urbs Græca, Cinolis urbs Græca, Carambis urbs Græca, Cytorus urbs Græca, Sesamus urbs Græca, & Parthenius fluvius, Tijum

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀσσυρίαν Παφλαγονία ἔθνος. Ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ Στεφάνη λιμὴν, Κολοῦσα πόλις Ἑλληνὶς, Κορωνὶς πόλις Ἑλληνὶς, Κάραμβος πόλις Ἑλληνὶς, Κύτωρος πόλις Ἑλληνὶς, Σήσαμος πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Παρθένιος ποταμὸς, Τίβιον

Ὀχέραινος ποταμὸς] Non puto alibi reperiri hunc fluvium. In fragmento epitomes Artemidori, & Menippi, hic describitur Ὀχοσβάνης ποταμός. *Vossius.*

Apud Plinium VI, 3. leguntur hæc: *Est & Ceraunus intus clarus*, omnino fluvium denotantia, ut collegit eruditus editor, qui in altero codice Regio illic testatur legi *Cœranus*. Attende, mi lector, an non sit hic ipse. *Gronovius.*

Κορωνὶς πόλις Ἑλληνὶς] Κορώνη Stephano Bithyniæ civitas est. Sed ea nihil ad hanc Paphlagonicam. Legendum itaque arbitror Κινωλίς. Strabo lib. XII: Μετὰ δὲ Κάραμβιν Κίμωλις, καὶ Ἀντικίμωλις, καὶ Ἀβώνου τεῖχος. Utrumque enim dicitur, & Κίμωλις, & Κίνωλις. Arrianus habet Κίνωλις: & sic etiam τμημάτιον illud Artemidori Ephesii & Menippi, quod à Marciano Heracleota in Epitomen contractum est. Hujus verba sic legenda: Ἀπὸ Αἰγινήτου ἐπὶ Κίνωλιν κώμην καὶ ποταμὸν στάδια ξ'. ἔχει δὲ καὶ ὕφορμον. Εἰς τὴν καλουμένην Ἀντικίνωλιν στάδια ξ'. Non, ut vulgo; ἀπὸ Αἰγινήτου ἐπὶ Κινώλην κώμην καὶ ποταμὸν. ἔχει δὲ καὶ ὕφορμον εἰς τὴν καλουμένην Ἀντικίνωλιν στάδια ξ'. *Vossius.*

Κάραμβος] Scribendum est, Κάραμβις, ut omnes nuncupant. *Vossius.*

Κύτωρος] Male antea legebatur, Κύτωρις. Diodorus Siculus libro XIV hanc Tibarenis attribuit, non Paphlagoniæ; ut Scylax: Ταύτην μὲν ἐν τὴν χώραν ἐν ἡμέραις ὀκτὼ διεπορεύθησαν. τὴν δὲ ἐχομένην ἐν τρισὶν, ἣν ἐκάλουν Τιβαρηνίαν. Κἀκεῖθεν εἰς Κοτύωρα πόλιν παρεγένηθησαν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον. Sic legendum. Nam Κοτύωρα nonnulli veterum etiam appellarunt τὴν Κύτωρον. Ut Xenophon, unde hæc habet Diodorus. *Vossius.*

Παρθένιος ποταμὸς] Lege cum magno Salmasio, Παρθένιος. *Vossius.*

Τίθιον πόλις Ἑλληνὶς, καὶ λιμὴν Ψύλλα, καὶ ποταμὸς Καλλίχορος.

Tijum urbs Græca, & portus Psylla, & fluvius Callichorus.

ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΙ.

MARIANDYNI.

Μετὰ δὲ Παφλαγονίαν Μαριανδυνοὶ εἰσὶν ἔθνος. Ἐνταῦθα πόλις ἐστὶν Ἡράκλεια Ἑλληνὶς, καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ ἄλλος ποταμὸς Ὕπιος.

Post Paphlagoniam Mariandynorum est natio. Illic est Heraclea urbs Græca, & fluvius Lycus, & alius fluvius Hypius.

ΒΙΘΥΝΟΙ.

BITHYNI.

Μετὰ δὲ Μαριανδυνοὺς, εἰσὶ Θρᾴκες Βιθυνοὶ ἔθνος, καὶ ποταμὸς Σαγάριος, καὶ ἄλλος ποταμὸς Ἀρτώνης, καὶ νῆσος Θλινίας. Οἰκοῦσι δὲ αὐτὴν Ἡρακλεῶται, καὶ ποταμὸς Ῥῆβας, εἶτ' εὐθὺς Πόρος, καὶ τὸ προειρημέ-

Mariandynos sequuntur Thracica gens Bithyni, & flumen Sangarius, & aliud flumen Artanes, & Thynias insula. Inhabitant hanc Heracleotæ, & fluvius Rhebas, statim dein est fretum, & suprà memoratum fanum

Τίθιον πόλις Ἑλληνίς] Scribendum puto, Τήϊον π. Ἑλληνίς. Sic Strabo passim appellat τὴν Κίον. Nec aliter Constantinus Porphyrogenneta in Themat. Imp. Orientalis, & Eustathius ad Homerum. Non itaque audiendus vir maximus, qui apud Strabonem Τίειον reponit, pro Τήϊον, idque auctoritate Stephani. Potius ego crediderim, ipsum Stephanum esse emendandum, scribendumque Τήϊον apud eum, non Τίειον. *Vossius.*

Μαριανδυνοὶ] Nonnulli Μαριανδηνοὶ scribunt, per τὸ ι. Sed utrumque dicitur. Xenophon initio Κύρου παιδείας, vocat eos Μιγαδηνούς: Ἦρξε δὲ καὶ Βακτρίων, καὶ Ἰνδῶν, καὶ Κιλίκων. ὡσαύτως δὲ Σακῶν, καὶ Παφλαγόνων, καὶ Μιγαδηνῶν. Sed scribe Μαριανδυνῶν. *Vossius.*

Σαγάριος] Sæpius legitur Σαγγάριος. Sed variis id vocabulum modis effertur. Quidam Σάγαρον appellant: Latinorum nonnullis est Sagaris: & sic quoque dicitur in libello de fluminibus, qui Plutarcho adscribitur. *Vossius.*

Ἀρτώνης] Lege Ἀρτάνης, ut appellat Arrianus in Ponto Euxino. Vel Ἀρτάννης, ut Marcianus Heracleota in Epitome Artemidori & Menippi. *Vossius.*

Νῆσος Θλινιάς] Legendum, Θυνιάς. *Vossius.*

Εἶτ' εὐθὺς Πόρος] Fuit, quum putarem, legendum, Βόσπορος. Sed nihil mutandum. Πόρος quoque appellatur hoc fretum ab Appiano; ubi inquit, Mi-

fanum in ostio Ponti, post hoc est urbs Chalcedon extra Thraciam, deinde sinus Olbianus. Prætervectio Mariandynorum usque ad intimum sinus Olbiani recessum (tantæ enim magnitudinis est Bithynorum Thracia) dierum est trium. Ab ostio vero Ponti, usque ad Mæotidis paludis ostium, secundum Europam & Asiam æqualis est navigatio.

ρημένον ἱερὸν ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καὶ μετὰ τοῦτο πόλις Χαλκηδὼν ἔξω Θράκης, μεθ' ἣν ὁ κόλπος ὁ Ὀλβιανός. Παράπλους ἀπὸ Μαριανδυνῶν μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Ὀλβιανοῦ (τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ Βιθυνῶν Θράκη) ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, ἕως τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης, παραπλήσιος ἐστὶν ὁ πλοῦς, ὅτε παρὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

MYSIA.

Thraciam excipit gens Mysorum. Est vero ea ad sinistram Olbiani sinus naviganti in Cianum sinum usque Cium. Mysia autem est peninsula. Urbes in ea Græcæ sunt hæ; Olbia cum portu, Callipolis cum portu, promuntorium sinus

ΜΥΣΙΑ.

Μετὰ δὲ Θράκην Μυσία ἔθνος. Ἔστι δὲ τὸ ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Ὀλβιανοῦ κόλπου ἐκπλέοντι εἰς τὸν Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου. Ἡ δὲ Μυσία ἀκτή ἐστι. Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε. Ὀλβία καὶ λιμήν, Καλλίπολις καὶ λιμήν, ἀκρωτήριον τοῦ Κιανοῦ

Mithridati in animo fuisse, πολεμεῖν ἐκ τῆς Εὐρώπης ὄντι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὸν Πόρον ἐν μέσῳ θέμενον, ὃν κληθῆναί τινες νομίζουσι Βόσπορον, ἴσως διαπεραιωθείσης, ὅτε βοῦς γενομένη κατὰ ζηλοτυπίαν Ἥρας ἔφυγεν. *Vossius.*

Εἰς Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου &c.] Hæc Cius est, quæ postea Prusa est appellata; ut testantur, cum alii, tum Strabo lib. XII. τῷ δ' Ἀστακηνῷ κόλπος ἄλλος (nimirum Cianus) συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μάλιστα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον· ἐν ᾧ Προῦσά ἐστιν, ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα. Emendandus est Memnon de Tyrannis Heracleæ, apud Photium: ἐκεῖθεν ὁ Τριάριος ἐπὶ Προυσιάδα τὴν ἐπιθαλάσσιον μετὰ τῆς δυνάμεως παραγίνεται. Αὕτη δὲ Κίος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, &c. Vulgo legitur, Κίερος; ut alio item loco apud eundem. Sed male utrobique. *Vossius.*

Κιανοῦ κόλπου, καὶ ἐν ἀριστερᾷ Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Μυσίας εἰς Κίον ἡμέρας μιᾶς.

sinus Ciani, ad sinistram Cius urbs, & Cius fluvius. Prætervectio Mysiæ usque Cium est diei unius.

ΦΡΥΓΙΑ.

Μετὰ δὲ Μυσίαν Φρυγία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Μύρλεια, καὶ Ῥύνδακος ποταμὸς, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ Βέσβικος νῆσος, καὶ πόλις Πλακίου, καὶ Κύζικος ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐμφράττουσα τὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ Ἀρτάκη. Κατὰ ταῦτα νῆσος ἐστὶ καὶ πόλις Προκόννησος, καὶ ἑτέρα νῆσος εὐλίμενος Ἐλαφόννησος. Γεωργοῦσι δὲ αὐτὴν Προκοννήσιοι. Ἐν δὲ τῇ ἠπείρῳ πόλις ἐστὶ Πρίαπος, Σάρος, Λάμψακος, Περκώτη,

PHRYGIA.

Mysiam sequitur Phrygum gens, urbesque Græcæ hæ; Myrlea, & Rhyndacus flumen, ad quod est Besbicus insula, & urbs Placia, in angustiis est Cyzicus isthmum obstruens, intra angustias est Artace. Circa hæc est Proconnesus insula cum urbe, aliaque insuper insula Elaphonesus, commodis instructa portubus. Hujus agrum colunt Proconnesii. In continenti est urbs Priapus, Parium, Lampsacus, Percote, Aby-

Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμὸς] Schol. Apollonii lib. I. Κίος ἐστι πόλις Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτοι Μυσοὶ, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτοι Μιλήσιοι. Καὶ ποταμὸς δέ ἐστιν, οὕτως ὁ ποταμὸς ὀνομαζόμενος τὴν Μυσίαν παραρρέων, οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς· παραρρεῖ δὲ καὶ τὴν πόλιν οὗτος. *Vossius.*

Πόλις Πλακίου] Malim, πόλις Πλάκιον, vel Πλακίη. *Vossius.*

Ἐλαφόννησος] Hinc patet, errare Plinium lib. v. cap. XXXI: ubi Proconnesum, & Elaphonnesum, unam eandemque esse insulam asserit. Idem & alios nonnullos autumasse comperi ex Etymologico Magno, in voce Προκόννησος: ubi inquit, ὑπὸ ἐνίων Προκόννησος Ἐλαφόννησος κέκληται. Sic enim legendum esse arbitror, non Ἀδελφόννησος, ut vulgo. Nec aliunde puto hanc opinionem profluxisse, quam quod πρὸξ, & ἔλαφος, idem fere sit. *Vossius.*

Σάρος] Res ipsa docet, legendum esse, Πάριον. Plin. lib. v. cap. XXXII: *Deinde Percote oppidum, & Lampsacum, antea Pityusa dictum. Parium colonia, quam Homerus Adrastium appellavit. Oppidum Priapos*, &c. Atqui diver-

Abydus, ostiumque, quod ad Sestum Propontidis hoc est.

TROAS.

Hinc Troas exordium capit, urbesque in ea Græcæ sunt hæ; Dardanus, Rhœteum, Ilium, quæ stadiis xxv. à mari abest, & in ea est fluvius Scamander. Circa hæc est Tenedus insula cum portu; unde est Cleostratus Astrologus. Oppida in continenti sunt, Achæum,

κώτη, Ἄβυδος, καὶ τὸ στόμα κατὰ Σηστὸν τῆς Προποντίδος τοῦτό ἐστι.

ΤΡΩΑΣ.

Ἐντεῦθεν δὲ Τρωὰς ἄρχεται, καὶ πόλεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ἐν αὐτῇ αἵδε· Δάρδανος, Ῥοίτειον, Ἴλιον· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς θαλάττης στάδια κέ, καὶ ἐν αὐτῇ ποταμὸς Σκάμανδρος. Καὶ νῆσος κατὰ ταῦτα κεῖται Τένεδος καὶ λιμὴν, ὅθεν Κλεόστρατος ὁ Ἀστρόλογος ἐστί. Καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ τείχη καὶ Ἀγχιαλεῖον, καὶ

diversam facit Strabo Adrastiam a Pario lib. XIII: ἡ μὲν οὖν Ἀδράστεια πόλις μεταξὺ Πριάπου, καὶ Παρίου, ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου, καὶ Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν ἱππικὴν. Sic lege. Idem facit Stephanus: nec dubium, quin is ex Strabone hauserit. Sed puto Plinium eo respexisse, quod statim post hæc verba subdit Strabo: εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἑρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον, κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος. *Vossius.*

Τὸ στόμα κατὰ Σηστὸν τῆς Προποντίδος τοῦτο ἐστι] *Ostium ad Sestum Propontidis hoc est*. Ita supplendo resarcivi hunc locum, ex editione Hœschelii, quum nullo genere adsequerer, cur ex editione sua Vossius omiserit quintam & sextam in Græcis vocem: quod etsi opiner vitio typorum contigisse, tamen nec in Latinis eam tetigit. *Gronovius.*

Ὅθεν Κλεόστρατος ὁ Ἀστρόλογος ἐστί] Hic Cleostratus primus duos hædos, quos Heniochus manu sinistra tenet, inter sidera ostendisse traditur. Autor ejus rei Hyginus in Astronomicis: *Hædos Cleostratus Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse*. Octaëterida quoque primum excogitasse, auctor est Censorinus *Vossius.*

Τείχη καὶ Ἀγχιαλεῖον] Puto legendum, τείχη καὶ Ἀχαιὸν, vel Ἀχαίιον, pro Ἀγχιαλεῖον. Strabo lib. XIII: μικρὸν δὲ προελθοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης, ἔστι τὸ Ἀχαίιον, ἤδη τῆς Τενεδίων περαίας ὑπάρχον. *Vossius.*

Lego hunc locum paulo aliter, quam vir summus, qui vult legi τείχη καὶ Ἀχαίιον. Ignoscat, si credo melius convenire legi, Σιγεῖον καὶ Ἀχίλλειον. Loca sunt nota & obvia in libris. *Palmerius.*

Nec dubitari potest, quin ipsæ literæ confirment prorsus postremum illud

καὶ κρατῆρες Ἀχαιῶν, Κολῶναι, Λάρισσα, Ἀμάξιτον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἵνα Χρύσης ἱερᾶτο.

Achæum, crateres Achivorum, Colonæ, Lariſſa, Amaxitum, & fanum Apollinis, ubi Chryſes ſacra peragebat.

ΑΙΟΛΙΣ.

ÆOLIS.

Ἐντεῦθεν δὲ Αἰολὶς χώρα καλεῖται. Αἰολίδες δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν ἐπὶ θαλάττῃ αἵδε. Κέ-

Regio, quæ ſequitur, Æolis appellatur. Civitates in ea Æolicæ ad mare ſunt hæ; Ce-

Ἀχίλλειον, quod propterea Holſtenius quoque ſic conjecerat in margines Stephani, ut patet pag. 61. ut ambigi de illo non deceat. Prius cur ab eodem ſit intactum, non intelligo, utpote non minus pravum, nec ſatisfacere poteſt Palmerii Σίγειον, quum id nimis extendatur, etſi egregius ille vir viderit, quo tendi oporteret, quod etiam docent exempla ab Holſtenio adſcripta. Scilicet ſcripſit Σίγη καὶ Ἀχίλλειον. Σίγη enim appellatur etiam Stephano. Auſonius quoque dixit in Epitaphio Achillis. *Oſſa leguntur litore Sigæo. Gronovius.*

Κρατῆρες Ἀχαιῶν] Ego putem hoſce crateres Scylacis eſſe eoſdem, ac eos, quos Strabo λιμνοθαλάττας, & paludes, appellat, his verbis lib. XIII: Συμπεσόντες γὰρ, ὅ τε Σιμόεις, καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐν τῷ πεδίῳ πολλὴν καταφέροντες ἰλὺν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν, καὶ τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας καὶ ἕλη ποιοῦσι. Hauriunt enim hæ λιμνοθάλατται, & paludes, omnem eorum fluminum aquam, non ſecus ac crateres. Et ſane quemadmodum κρατὴρ proprie eſt, ἐν ᾧ τι κεράννυται, ſic etiam hæ limnothalattæ, & paludes κρατῆρες appellantur, quod in iis aqua Simoentis, & Scamandri, miſceatur. Sinum fuiſſe olim hic loci, auctor eſt Herodotus lib. II: τῶν γὰρ ὀρέων τῶν εἰρημένων τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ γ' ἐφαίνετό μοι εἶναι κοτὲ κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ τά τε περὶ Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἔφεσόν τε, καὶ Μαιάνδρου πεδίον. Et hac de cauſa arbitror, accolas, effoſſa humo, lacus crebriores feciſſe, quo ſuperfluentum Simoentis, & Scamandri undis, eſſent receptacula. Quod ipſum ſatis conſtat Ægyptios quoque factitaſſe, ut, Nilo ſuam inundante regionem, aquæ in effoſſis lacubus deſiderent. *Voſſius.*

Equidem ſi fuerunt effoſſi iſti κρατῆρες, unde illis accidet nomen Achæorum, quum ab his effoſſi non ſint? Non convenit exemplum Ægypti cum hac regione. Si vetus lingua Græcorum reſpiciatur, totus ſinus Surrentinus ſive Neapolitanus olim Crater dictus, ut notat Holſtenius ad Ortelium pag. 27, idque verum eſt, quum teſtetur Strabo libro V. unde excerpſit quoque Ortelius. Scribit CL. Sponius. Mais preſentement l'entrée du port de Troye en eſt bouchée, & il y reſte peu d'eau dans le baſſin, qui eſt preſque tout comblé de ſables. *Gronovius.*

Ἀμάξιτον] Al. Ἀμαξιτός. *Voſſius.*

Κί-

Cebrene, Scepsis, Neandria, Pityia. Prætervectio Phrygiæ à Mysia usque Antandrum est *.

Κέβρην, Σκῆψις, Νεάνδρεια, Πιτύεια. Παράπλους Φρυγίας ἀπὸ Μυσίας μέχρι Ἀντάνδρου.

LESBUS.

Circa hæc est Lesbus, Æolum insula, urbesque in ea v; Methymna, Antissa, Eressus, Pyrrha cum portu, Mitylene binis instructa portubus. Circa hanc est insula cum urbe, Pordoselene appellata. Sed ad continentem redeo, unde ad insulas concesseram.

ΛΕΣΒΟΣ.

Κατὰ ταῦτα ἐστὶ νῆσος Αἰολὶς Λέσβος, ε πόλεις ἔχουσα ἐν αὐτῇ τάσδε, Μήθυμναν, Ἄντισσαν, Ἐρεσσὸν, Πύῤῥαν καὶ λιμένα, Μιτυλήνην λιμένας ἔχουσαν δύο. Κατὰ δὲ ταύτην νῆσος ἐστὶ καὶ πόλις, ὄνομα δὲ ταύτης Πορδοσελήνη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην ἐπὶ τὰς νήσους.

LYDIA.

Post Antandrum, & Mysiam inferiorem (extendebatur verò prius Mysia usque ad Teuthraniam) sequitur nunc Lydia. Mysi autem in superiorem continentis tractum concesserunt. Urbes in ea, & in Lydia, Græcani-

ΛΥΔΙΑ.

Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰνδίσης τὸ κάτω ἦν πρότερον μὲν δὲ αὐτὴν ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας, νῦν δὲ Λυδία. Μυσοὶ δ' ἐξανέστησαν εἰς τὴν ἤπειρον ἄνω. Εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑλληνίδες, καὶ ἐν τῇ Λυδίᾳ

Κέβρην] Aliter Κεβρήνη. *Vossius.*

Πιτύεια] Omnino legendum Πιτύεια. *Vossius.*

Παράπλους Φρυγίας ἀπὸ Μυσίας μέχρι Ἀντάνδρου] Puto, hic deesse numerum stadiorum, dierumve. *Vossius.*

Πορδοσελήνη] Strabo, & Stephanus, inquiunt, Περοσελήνην hanc appellasse nonnullos ἐκκλίνοντας τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος. *Vossius.*

Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰνδίσης] Corruptissimus est locus. Nec tamen, quomodo emendandus sit, possim affirmare. Mirum enim in modum confusi sunt harum gentium limites: quod Strabo lib. XIII. satis indicat. Cogitabam, num legendum esset hoc pacto: Ἀπὸ Ἀντάνδρου, καὶ τῆς Μυσίας, τῆς κάτω (ἦν πρότερον μὲν αὕτη ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας) ἡ νῦν Λυδία. Sed alii viderint. *Vossius.*

Lege

δία αἵδε· Ἄσυρα, οὗ τὸ ἱερὸν οἱ Ἀδραμύτιον. Ἡ δὲ χώρα Λεσβία, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἡ Κίων χώρα, καὶ πόλις Ἀταρνεύς. ὑπὸ δὲ ταῦτα ἐπὶ θάλατταν λιμὴν Πιτάνη, καὶ ποταμὸς Κάικος. Μετὰ Πιτάνην Ἐλαία, Χρύνειον Ἀχαιῶν λιμήν. Ἐν τούτῳ λέγονται Ἀχαιοὶ βουλεύσασθαι ἐπὶ τὸν Τήλεφον, πότερον στρατεύοιεν, ἢ ἀπίοιεν. Πόλις Μυρίνα καὶ λιμὴν, Κύμη καὶ λιμήν. ὑπὲρ δὲ Κύμης ἐν μεσογείᾳ πόλις Ἑλλωνίς ἐστιν Αἰγαί,

canicæ ſunt hæ; Aſtyra, ubi eſt fanum Dianæ, Adramytium. Regio verò hæc eſt Lesbiorum. Supra hanc Chiorum regio, & urbs Atarneus. Inferiùs ad mare eſt portus Pitane, & fluvius Caïcus. Pitanen ſequitur Elæa, Gryneum Achivorum portus. In hoc fama eſt Achivos deliberaſſe, utrum Telepho arma inferrent, an diſcederent. Urbs Myrina cum portu, Cyme cum portu. Supra Cymen in mediterraneo tractu eſt

Lege καὶ τῆς Ἴδης. Nam Antandrus ſub Ida monte fuit: cætera per ſe ſtare poterunt, ſi legas τὰ κάτω. *Palmerius.*

Ἄσυρα οὗ τὸ ἱερὸν οἱ Ἀδραμύτιον] Corruptus locus. Sic mihi videtur conſtituendus: Ἄστυρα οὗ τὸ ἱερὸν Ἀρτέμιδος. Ἀδραμύττιον. Sic namque Strabo lib. XIII.: Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν· ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ᾗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προσστατούμενον μετ᾽ ἁγιστείας ὑπ᾽ Ἀντανδρίων, ἢ μᾶλλον γειτνιῶν. *Voſſius.*

Optime repoſuit Voſſius Ἄστυρα, & ex loco Strabonis nobis præluxit ad veram lectionem: non dubito igitur, quin ſcripſerit Scylax: Ἄστυρα οὗ τὸ ἱερὸν οἱ Ἀδραμύττιοι Ἀδραμύττιον, *Aſtyra, ubi ſacrum habent Adramyttii.* Putavit exſcriptor Ἀδραμύττιοι & Ἀδραμύττιον eſſe repetitionem mendoſam, & alterum ſuſtulit. *Palmerius.*

Ἡ Κίων χώρα καὶ πόλις Ἀταρνεύς] Lege, ἡ Χίων χώρα. Loquitur autem hic Scylax de locis, quæ Lesbii, & Chii, in continente poſſederunt; quæ ſanè non paucæ fuerunt. Quin ipſa quoque Troas Lesbiorum fuiſſet jure hæreditario, ni eam Athenienſes, duce Phrynone, præoccupaſſent; ut ſatis conſtat ex Strabonis lib. XIII. Atarneus autem Chiorum fuit: id namque ipſis mercedis loco datum a Mazare, quod Pactyam ei reſtituiſſent: ut cognoſcere eſt ex Herodoti lib. I: ἐξέδοσαν δὲ τὸν Πακτύην οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνέϊ μισθόν. Τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου ἐστὶ χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου ἀντίος. *Voſſius.*

Χρύνειον Ἀχαιῶν λιμὴν] Lege, Γρύνειον. Stephanus: Γρύνειον πολίχνιον Μυριναίων, οὗ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ ναὸς πολυτελὴς λευκοῦ λίθου. ἐν ᾧ τιμᾶται. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ. Sic namque legendus hic locus,

est urbs Græca Ægæ, & Leucæ cum portubus, & Smyrna ubi Homerus agebat, Phocæa cum portu, & Hermus fluvius, Clazomenæ cum portu, Erythræ cum portu. Circa has est Chius insula cum portu. Ad continentem me denuo confero. Agra urbs cum portu, Teos urbs cum portu, Lebedus, Colophon, in mediterraneo tractu est Notium cum por-

γαι, καὶ Λεῦκαι, καὶ λιμένες, καὶ Σμύρνα ἐν ᾗ Ὅμηρος ἦν, Φώκαια καὶ λιμὴν, καὶ Τερμὸς ποταμὸς, Κλαζόμεναι καὶ λιμὴν, Ἐρυθραὶ καὶ λιμήν. Κατὰ ταύτας νῆσος ἐστὶ Χῖος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον. Ἄγρα πόλις καὶ λιμὴν, Γῶς πόλις καὶ λιμὴν, Λέβεδος, Κολοφῶν, ἐν μεσογαίᾳ Νότιον καὶ λι-

locus, ut patet è Strabone lib. XIII. cujus ipsissima hæc sunt verba de Grynio. *Vossius.*

Καὶ Λεῦκαι καὶ λιμένες] Lege καὶ Λεῦκαι λιμήν: Cæterum ordo, quem sequitur Scylax, est turbatus, & quædam posita sunt ὕστερον πρότερον. Nam Phocæam & Hermum debebat memorare ante Leucas & Smyrnam. *Palmerius.*

Merito offendit ad hos λιμένας Vir nobilis. Sed quis ille mos est tot literas ejiciendi? Unde Λεῦκαι credit ab Scylace portum modo considerari? Res clara est, & literæ docent καὶ Τῆμνος. Strabo lib. XIII. Ταῖς Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον καὶ τὴν Τῆμνον. Plinius. V, 29. *Fuit in ora ejus oppidum Temnos, . . . Leuce in promontorio. Gronovius.*

Τερμὸς ποταμὸς] Quis non videt, legendum esse Ἕρμος ποταμός? *Vossius.*

Ἄγρα πόλις] Vix dubitem, quin hæc sit eadem, quæ Ptolemæo est Ἄγαρα, quam Lydiæ adscribit. Admodum enim falluntur, qui putant, hanc eandem ac Ægas Æolicas; quas jam supra recensuit Scylax. *Vossius.*

Non potest esse Αἰγάρα, quam urbem Ptolemæus Lydiæ adscribit, quæ non attingebat mare (pace commentatoris doctissimi dixerim) sed omnino legendum Ἔραι, quæ urbs erat in eo ordine cum portu, Teiis vicina, de qua Thucydides lib. 8. & Strabo lib. 14, cujus locum adscribam, quoniam emendatione opus habet: Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθρὰς πρῶτον μὲν Γέραι πολίχνιον, εἶτα Τήϊον, *Prius autem, quam veniatur ad Erythras, primum quidem Eræ oppidulum.* Lege ex Thucydide, πρῶτον μὲν γ' Ἔραι, πολίχνιον ἐστὶ Τηΐων. Sed de hoc loco ad Strabonem infra dicendum erit. *Palmerius.*

Γῶς πόλις] Omnino legendum, Τέως πόλις. *Vossius.*

Κολοφῶν, ἐν μεσογαίᾳ Νότιον καὶ λιμὴν] Distingue aliter: Κολοφῶν ἐν μεσογαίᾳ, Νότιον καὶ λιμὴν, ut necesse est. *Palmerius.*

λιμὴν, Ἀπόλλωνος Κλαρίου ἱερὸν, Καΰστρος ποταμὸς, Ἔφεσος καὶ λιμὴν, Μαραθήσιον, καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Μαγνησία πόλις Ἑλληνὶς, Ἄννα, Πανιώνιον, Ἐρασιστράτιος, Χαραδροῦς, Φώκαια, Ἀκαδαμὶς, Μυκάλη· ἐν τῇ Σανίων χώρα ταῦτα ἐστίν. Πρὸ δὲ τῆς Μυκάλης Σάμος ἐστὶ νῆσος πόλιν ἔχουσα καὶ λιμένα κλειστόν. Ἄυτη ἡ νῆσος οὐκ ἐλάσσων ἐστὶ Χίου. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἐπὶ τῆς Μυκάλης ἐστὶ πόλις Πελινὴς λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἕνα κλειστόν. Εἶτα ποταμὸς Μαίανδρος. Παράπλους δὲ Μυσίας καὶ Λυδίας, ἀπὸ Ἀστυρέων μέχρι Μαιαν-

portu, Apollinis Clarii fanum, Cayſtrus fluvius, Epheſus cum portu, Marathesium, & in continenti Magneſia urbs Græca, Anæa, Panionium, Eraſiſtratius, Charadrûs, Phocæa, Acadamis, Mycale: hæc in Samiorum regione ſita ſunt. Mycalæ objacet Samus inſula, quæ urbem habet, & portum clauſum. Non minor eſt Chio hæc inſula. Sed ad continentem denuò me confero, unde digreſſus eram. Ad Mycalen urbs eſt Priene, cum portubus duobus, quorum unus eſt clauſus. Deinde Mæander fluvius. Prænavigatio Myſiæ, & Lydiæ, ab Aſty-riis

Ἄννα. Πανιώνιον] Omnino ſcribendum Ἄναια, non Ἄννα. Ut jam vidit vir incomparabilis Cl. Salmaſius. Eſt autem Anæa urbs Ioniæ; quamvis nonnulli Cariæ attribuant, è regione Sami. *Voſſius.*

Ἐρασιστράτιος, Χαραδροῦς] Nihil alii Geographi, aut Hiſtorici, de his: uti neque iis cognita Ἀκαδαμὶς, quam ſubjungit. Sunt autem omnia hæc loca agri Samii; ut ſatis teſtatur, cum inquit: ἐν τῇ Σαμίων χώρα ταῦτα ἐστίν. Sic namque reſcripſimus, pro Σανίων. Sed de locis, quæ Samii in continenti poſſederunt, conſule cum alios, tum Strabonem lib. XIV. *Voſſius.*

Itaque ut pro virili inſtauremus, pro voce Φώκαια, quam urbem alieno loco ponit, & recte jam ſuperius locata eſt, patet legi debere Φύγελα, quæ ſatis nota apud omnes Geographos, & circa has partes, ita ponente Plinio, ut poſtquam ab Priene conſideraviſſet oram Trogiliam, in qua Panionium, addat, *Juxta à fugitivis conditum Phygela fuit.* In voce Ἀκαδαμὶς ſunt omnia ſimilia voci Ακανδαλὶς, quam ponit Plinius V, 27. in Lycia. *Gronovius.*

Πελινὴς] Πριήνη legendum eſſe, quilibet ſatis videat. *Voſſius.*

Παράπλους δὲ Μυσίας, καὶ Λυδίας, ἀπὸ Ἀστυρέων] Quid hoc monſtri? quid huc

riis usque Mæandrum fluvium, duorum est dierum, & unius noctis.

Μαιάνδρου ποταμοῦ, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς μιᾶς.

CARIA.

Post Lydiam sequitur Caria; & urbes in ea Græcæ sunt hæ; Heraclea, deinde Miletus, deinde Myndus cum portu, Halicarnassus cum portu clauso, aliusque circa insulam est portus, & fluvius, Calymna insula, Caryanda insula, & urbs, & portus: incolæ ejus Cares: insula Côs, & urbs cum portu clauso. Vicinus his est Ceramicus sinus Cariæ, Syme insula, & Nisyrus cum portu. Denuo ad continentem me recipio. Promuntorium sacrum Triopium, Cnidus urbs Græca,

ΚΑΡΙΑ.

Μετὰ δὲ Λυδίαν Καρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑλληνίδες αἵδε· Ἡράκλεια, εἶτα Μίλητος, εἶτα Μύνδος καὶ λιμὴν, Ἁλικαρνασσὸς καὶ λιμὴν κλειστὸς, καὶ ἄλλος λιμὴν περὶ τὴν νῆσον καὶ ποταμὸς, Κάλυμνα νῆσος, Κρυΐνδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν, οὗτοι Κᾶρες, νῆσος Κῶς καὶ πόλις καὶ λιμὴν κλειστός. Κατὰ ταῦτα Κεραμιακὸς κόλπος τῆς Καρίας, Συμησὸς δὲ Εὖρος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον. Ἀκρωτήριον ἱερὸν Τριόπιον, Κνίδος πόλις Ἑλληνὶς, καὶ

huc τὴν Ἀσσυρίων facit? quis credat ab Assyriis, qui Thermodontem accolunt, Mæandrum usque bidui noctisque velificatione perveniri? apage nugas hasce, & lege Ἀστυρίων. Ab Astyra enim orditur Scylax descriptionem Mysiæ, & Lydiæ. Sed de hac supra. *Vossius.*

Κρυΐνδα νῆσος] Scribe Καρυάνδα: & habebis patriam Scylacis nostri. *Vossius.*

Κατὰ ταῦτα Κερμικὸς κόλπος] Scribe, Κεραμικός. Urbs enim dicitur Κέραμος. Cave autem putes, Con insulam vicinam huic sinui. Rhodo enim proximus sinus Ceramicus: Coos Triopio, de quo infra Scylax. Schol. Theocriti ad Idyll. XVII: ἡ Βερενίκη θυγάτηρ Ἀντιγόνης τῆς Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ, ἱστορηκότος τὴν ἐν Κῷ περὶ Τριόπιον τῶν Δωριέων σύνοδον, καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην πανήγυριν &c. Ita legendum. Vulgo enim pessime, τὴν ἐν περιτροπίᾳ. *Vossius.*

Συμησὸς δὲ Εὖρος καὶ λιμὴν] Mutila lectio. Forte sic emendandus locus: Σύμη νῆσος, καὶ Νίσυρος καὶ λιμήν. *Vossius.*

καὶ χώρα ἡ Ῥοδίων, καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Καῦνος Καρικὴ πόλις καὶ λιμὴν κλειστός, Κράγος ἀκρωτήριον.

ca, & Rhodiorum regio, & in continenti Caunus, Carica urbs, cum portu clauſo, Cragus promuntorium.

ΡΟΔΟΣ.

Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις, ἀρχαία πόλις. Καὶ ἐν αὐτῇ πόλεις αἵδε· Ἰάλυσος, Λίνδος, Κάμειρος. Κατὰ δὲ τὴν Ῥόδον αἵδε νῆσοι εἰσὶν οἰκούμεναι· Χαλκεία, Τῆλος, Κρά-

RHODUS.

Circa hoc eſt Rhodus inſula tribus conſtans urbibus, urbs antiqua: & in ea urbes hæ; Ialyſus, Lindus, Camirus. Prope Rhodum inſulæ habitatæ ſunt hæ; Chalcia, Telus, Caſus,

Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις ἀρχαία πόλις] Nihil mutandum eſſe arbitror. Inſulas enim πόλεις appellari, nihil novi. Sic & ſupra; Φάρος νῆσος Ἐλληνίς· καὶ Ἴσσα νῆσος, καὶ πόλεις Ἐλληνίδες αὗται. Himerius apud Photium in oratione, quæ inſcribitur, εἰς τὴν τῆς Κυπρίων ἐπιδημίαν, inquit, τὴν Κύπρον οἱ ποιηταὶ θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται. Ὥσπερ τὴν Δῆλον Ἀπόλλωνι. Ἡ γὰρ Κύπρος πόλις μεγάλη. Sic quoque apud Euſtachium Archilochus Thaſum τρισοιζυρὴν πόλιν vocat. Apud Ariſtophanem Sicilia inſula dicitur πόλις, cum de ea ſic loquitur:

Οἷα πόλις τάλαινα διαλυμαίνεται.

Unde apud Heſychium: πόλιν τὴν Σικελίαν, ἀντὶ τῆς νῆσον. Sic legendum. Vulgo perperam πολίχνην, Σικελίαν ἀντὶ τῆς νῆσον. Anacreonti Samus ἄστυ νυμφίων appellatur. Idem Heſychius: ἄστυ νυμφίων, τὴν Σάμον Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔυδρος ἐγένετο. Sed, ut inquit Julius Pollux lib. IX: τοῖς ποιηταῖς καὶ τὰς κώμας λέγουσι πόλεις, οὐ προσεκτέον. Sed nequeo ſatis mirari, quod cum Pollux hoc loco inquiat, κώμας a poëtis quibuſdam urbes vocari, ſtatim, in teſtimonium iſtius rei, ſubdat hos Euripidis verſus:

Εὔβοια Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις. Ixione.

Ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις. Temenidis.

At quis unquam Eubœam, & Peloponneſum, κώμην dixit? certe nemo. Harpocration etiam in voce Κεῖοι, teſtis eſt, Lyſiam, in oratione περὶ τῆς ἰδίων εὐεργεσιῶν, ita ſcripſiſſe: Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη. Unde mirum videtur Joſephum libro I. contra Appionem, reprehendere Ephorum, quod tradiderit, πόλιν μίαν εἶναι τοὺς Ἴβηρας, τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἑσπερίας γῆς κατοικοῦντας. Plane enim fallitur ipſe. Græci quippe, ut ex his, quæ jam attulimus, ſatis patet, non tantum πλειόνων κωμῶν κοινωνίαν appellant πόλιν, ſed etiam πλειόνων πόλεων κοινωνίαν.. *Voſſius.*

Κράγος] Corrige cum Salmaſio, Κάσος. *Voſſius.*

Θιανισ-

ſus, Carpathus tribus conſtans urbibus. Et prætervectio Cariæ, à Mæandro fluvio uſque ad Cragum Cariæ promuntorium, eſt duorum dierum. Sed rurſum me ad continentem confero, unde abſceſſeram.

Κράσος, Κάρπαθος, αὕτη τρίπολις. Καὶ ὁ παράπλους Καρίας, ἀπὸ Μαιάνδρου ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Κράγον ὅ ἐστι Καρίας ἀκρωτήριον, δύο ἡμερῶν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

LYCIA.

Poſt Cariam ſequitur gens Lyciæ. Lyciorum civitates ſunt hæ, Telmiſſus cum portu, & fluvius Xanthus, per quem navigatur ad urbem Patara, quæ portum habet, Phellus urbs cum portu. Circa hæc eſt inſula Rhodiorum Megiſta, Limyra urbs, in quam adverſo flumine navigatur, inde Gagæa

ΛΥΚΙΑ.

Ἀπὸ δὲ Καρίας Λυκία ἐστὶν ἔθνος· καὶ πόλεις Λυκίοις αἵδε· Θεανιοσὸς καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ξάνθος, δι' οὗ ἀνάπλους εἰς Πάταρα πόλιν, καὶ λιμένα ἔχει, Φελλδὸς πόλις καὶ λιμήν. Κατὰ ταῦτα νῆσος ἐστὶ Ῥοδίων Μεγίστη, Λίμυρα πόλις, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμὸν, εἶτα Λιγαία πόλεις εἶτα

Θεανιοσὸς καὶ λιμὴν] Emenda, Τελμισσὸς καὶ λιμήν. *Voſsius.*

Ξάνθος, δι' οὗ ἀνάπλους εἰς Πάταρα πόλιν] Hæc acriter exagitat Voſſius in notis ad Melam, adeo ut Xanthi oſtia ab Limyris remotiora & ultra Patara notet fuiſſe ſita, immo ut id falſum eſſe dicat & omnino verum eſſe vel erraſſe Scylacem, vel ita ſcripſiſſe Ξάνθος δι' οὗ ἀνάπλους εἰς πόλιν. Πάταρα πόλις ἣ καὶ λιμένα ἔχει. Equidem ſcribit Strabo, μετὰ τὸν Ξάνθον eſſe Πάταρα; ſed eo ſermone non abigitur hæc urbs ab Xanthi ripa. Immo Appianus lib. IV. Belli Civilis, quum Πάταρα deſcribat πόλιν ἐοικυῖαν ἐπινείῳ Ξανθίων, certe ſignificat appoſita fuiſſe illi fluvio, per quem deſcenſus erat ad ejus velut navale. Itaque ἀνάπλους qui innuitur ab Scylace, poteſt accipi non multus ab mari. Etiam ἀνάπλους ex mari ad urbem Limyra erat circiter XX. modo ſtadiorum. *Gronovius.*

Φελλδὸς πόλις] Lege Φελλὸς πόλις, ex omnibus. *Voſſius.*

Εἶτα Λιγαία πόλεις] Forte legendum eſt: εἶτα Γαγαία πόλις. Stephanus: Γάγαι πόλις Λυκίας, ἣν καὶ παλαιὸν τεῖχος, καὶ χώραν φησὶν Ἀλέξανδρος, ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Sæpiſſime enim urbium nomina, quæ in αι terminantur, fiunt ſingularia, additione τοῦ α, ut Αἰγαὶ Αἰγαία, Πύλαι Πυλαία, Ἀμφαναὶ Ἀμφαναία, & ſexcentis aliis. *Voſſius.*

εἶτα Χελιδονίαι, ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο, καὶ Διονυσιὰς νῆσος, ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν Σιδηροῦς. Ὑπὲρ δὲ τούτου ἱερὸν Ἡφαίστου ἐν τῷ ὄρει, καὶ πῦρ πολὺ αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς καίεται καὶ οὐδέποτε σβέννυται. Καὶ ἐὰν προσέλθῃς ἀπὸ θαλάττης ἀνώτερον, ἔστι Φασηλὶς πόλις καὶ λιμήν. Ἔστι δὲ τοῦτο κόλπος καὶ Ἴδυρος πόλις, νῆσος Αὐρεία, Τεία, Ὀλβία, Μάσηδος, καὶ ποταμὸς . . . . Περτίπολις, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος.

Gagæa urbs, inde Chelidoniæ, promuntorium cum duabus infulis, & Dionyfias infula, promuntorium & portus Siderûs. Supra id eft fanum Vulcani in monte, multufque ignis terra editus ardet fua fponte, neque unquam extinguitur. Si vero à littore ad fuperiora conceffcris, occurret urbs Phafelis cum portu. Deinde eft finus & urbs Idyrus, infula Lyrnatia, Olbia, Magydus, & fluvius Cataractes, Perge urbs, & fanum

Εἶτα Χελιδόναι ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο] Lego, Χελιδονίαι. Hujus promuntorii meminit Plinius lib. v. cap. XXVII. Strabo ἄκραν ἱερὰν vocat lib. XIV. Sed miror, cum Dionyfius Alexandrinus, Strabo, Plinius, & alii plures, tres Chelidonias infulas faciant, Scylacem binas tantum dicere. *Voffius.*

An opus erat priore hujus annotationis parte ei, qui legerat Hœfchelii notam, quæ fic ad hunc locum habet? (m. f. Χελιδωνίαι. Ptolem. Χελιδονίαι, Strab. Χελιδονίαι & Χελιδονίαι lib. 16.) Et tamen hanc exftare Voffius noverat. *Gronovius.*

Διονυσιὰς νῆσος] Malim Διονυσία νῆσος, ut Plinius lib. v. cap. XXX. *Voffius.*

Ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν Σιδαροῦς] Puto, hanc eandem effe, ac illam, de qua Stephanus, Σιδαροῦς πόλις Λυκίας, καὶ λιμὴν, &c. Sic legendum. *Voffius.*

Ἔστι δὲ τοῦτο κόλπος, καὶ Ἴδυρος πόλις] Lego, ἔστι δὲ κατὰ τοῦτο κόλπος, καὶ Ἴδυρος πόλις. Idyri autem urbis meminit ethnicographus; quamvis is eam Pamphyliæ tribuat: Ἴδυρος πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας. Ἢ καὶ Ἰδυρὶς ὀξυτόνως. *Voffius.*

Νῆσος Αὐρεία, Τεία, Ὀλβία, Μάσηδος καὶ ποταμὸς * * * Περτίπολις] In alio codice erat, καὶ ποταμὸς Καταρᾶ * * Unde fac Καταῤῥάκτης. Totum autem locum ex emendatione magni Salmafii ita refcribe: νῆσος Λυρνατία, Ὀλβία, Μάγυδος, καὶ ποταμὸς Καταῤῥάκτης ποταμὸς, Πέργη πόλις καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος. *Voffius.*

Utique Καταράκτης hic vel Καταῤῥάκτης etiam notus fuit & publicatus in hoc loco ab Hœfchelio, & Λυρνατία fuerit Lyciæ χερρόνησος vel χωρίον, non legitur fuiffe νῆσος. Unde forfan erit, ut hæc Scylacis νῆσος Αυρεια poffit effe Ste-

num Dianæ. Prætervectio Lyciæ est diei & noctis. Secundum terram vero altera est parte longior. Est enim sinuosa.

PAMPHYLIA.

Lyciam excipit Pamphyliæ regio, urbesque in ea sunt hæ; Aspendus urbs, ad quam adverso amne navigatur; amni vero nomen est Eurymedon. Inde urbs Syllium, item alia urbs Side Cumæorum colonia, cum portu. Prætervectio Pamphyliæ à Perga est diei dimidiatæ. Sunt & aliæ urbes in Pamphylia, Cibyra, inde Coracesium.

CILICIA.

Post Pamphyliam sequitur Cilicia, urbesque in ea sunt hæ; Selinûs, Charadrus urbs cum

δος. Ἐντεῦθεν παράπλους ἐστὶν ἀπὸ Λυκίας ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐστὶ γὰρ κολπώδης. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος τούτου.

ΠΑΜΦΥΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Λυκίαν ἐστὶ Παμφυλία ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε, Ἄσπενδος πόλις, εἰς ταύτην ὁ ἀνάπλους γίνεται κατὰ ποταμὸν, ὁ δὲ ποταμός ἐστιν Εὐρυμέδων. Εἶτα πόλις Σύλλον, ἄλλη πόλις Σίδη Κυμαίων ἀποικία, καὶ λιμήν. Παράπλους Παμφυλίας ἀπὸ Πέργης ἥμισυ ἡμέρας. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Παμφυλίας, Κίβυρα, εἶτα Κορακήσιον.

ΚΙΛΙΚΙΑ.

Μετὰ δὲ Παμφυλίαν Κιλικία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Σελινοῦς, Χαράδρους

Stephani Byzantii νῆσος Αργαῖς. Porro hanc oram Lyciæ sic retulit Geographus Ravennas lib. 11. *Aspendos*, *Perge*, *Antrapa*, *Cambra*, *Magydo*, *Erinudi*, *Atalia*, *Olivia*, *Faselis*. Ubi in quarto & tertio vocabulo patet residere literas vocis Καταῤῥά, quasi præter Catarącten fluvium fuerit aliquod instar urbis in ostio ejus exstructum. Etsi videatur ante vocem Πέργη fluvius præivisse. *Gronovius*.

Ἐντεῦθεν παράπλους ἐστὶν ἀπὸ Λυκίας] Suspectus locus. Forte; Πέργη πόλις, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐνταῦθα. Παράπλους δὲ ἐστὶν Λυκίας ἡμέρας καὶ νυκτός. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος τούτου. Ἐστὶ γὰρ κολπώδης. Inquit Lyciam, procul a littore cursum tenenti, spatio diei & noctis prætervehi: oras vero legentibus, laciniasque sinuum circumeuntibus, biduo & binoctio opus esse, cum sit maxime sinuosa. *Vossius*.

Σύλλον] Scribendum omnino est, Σύλλιον, vel Σύλλειον. *Vossius*.

Να-

δροῦς πόλις καὶ λιμήν. Ἀνεμούριον ἄκρα καὶ πόλις, Ναμαος πόλις, καὶ νῆσον ἔχει. Πρὸς δὲ τὴν Σητὸν λιμένα Ποσειθέριον, Σάλον, Μυοῦς, Κελενδερὶς πόλις, καὶ λιμὴν Ἀφροδίσιος, καὶ λιμὴν ἕτερος, Ὁάνοι πόλις Ἑλληνὶς ἀπέχουσα, Σαρπηδὼν πόλις, Ἔρημος καὶ ποταμὸς, Σόλοι πόλις Ἑλληνὶς, Ζεφύριον πόλις, ποταμὸς Πύραμος, καὶ πόλις Μαλλὸς, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους

κατ

cum portu, Anemurium promuntorium & urbs, Nagidus urbs, quæ insulam habet. Ad Setum vero portum est Poscitherium, Solûs, Celenderis urbs, & portus Aphrodisius, item alius portus Hoani urbs Græca distans * * * Sarpedon urbs, Eremus & fluvius, Soli urbs Græca, Zephyrium urbs, fluvius Pyramus, & urbs Mallus, ad quam adverso navigatur amne, em-

porium

Νάμαος πόλις, καὶ νῆσον ἔχει] Puto, legendum esse, Νάγιδος. Stephanus: Νάγιδος πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Μετὰ δὲ Νάγις πόλις, ἀπὸ τοῦ Νάγιδος κυβερνήτου, καὶ νῆσος Ναγιδοῦσα. Νάγιδος δ' ἐκλήθη, διὰ τὸ Νάγιν αὐτὴν κτίσαι. *Vossius.*

Πρὸς δὲ τὴν Σητὸν λιμένα] Ita etiam Latina Vossii *Ad Setum vero portum*, quo nomine prorsus nemo illic fuit. Sed egregie nomen illi verum restituo τὴν Σύκην. Ex Stephano & Athenæo nota fuit viris doctis Cilissa illa Σύκη: sed eam hîc positâm fuisse unus profecto nos docet Ravennas Geographus ita recensens hæc loca, *Anemurion*, *Arsinoe*, *Sicæ*, *Celenderis*, ut abhinc ille Scylacem sit stabiliturus. Arsinoen quoque notat Strabo ἔχειν πρόσορμον. *Gronovius.*

Ποσειθέριον] Ποσείδειον, Salmasius. *Vossius.*

Λιμὴν Ἀφροδίσιος] Aliis Ἀφροδισιά. *Vossius.*

Ὁάνοι πόλις Ἑλληνὶς ἀπέχουσα] Existimo, hic numerum stadiorum, vel navigationis spatium, intercidisse: imò vereor, ne & ipsum urbis nomen corruptum sit. *Vossius.*

Satis liquido in vocabulo primo residet urbs Ὄλμοι, quæ aliis appellata Ὄλμος, quam plane facit Strabo Celenderi vicinam, nisi quod postponat, quum Scylax videatur priorem locare. Sed id constat sæpius accidere. *Gronovius.*

Σαρπηδὼν πόλις ἔρημος καὶ ποταμὸς] Suspectus locus. Forte leg. Σαρπηδὼν πόλις, ὅρμος καὶ ποταμός. Verius tamen puto, Σαρπηδὼν πόλις καὶ λιμὴν ἔρημος καὶ ποταμός. Sic quoque infra; αὗται πᾶσαι λιμένας ἔχουσι ἐρήμους. *Vossius.*

Non potest dubitari, quin pro Ἔρημος sit reponendum Λάτμος. Hoc

enim

porium Adana cum portu, Myriandrus Phœnicum, Thapſacus fluvius. Prætervectio Ciliciæ, à Pamphyliorum terminis, uſque Thapſacum flumen, eſt trium dierum & duarum noctium. A Sinope vero, quæ in Ponto, per continentem, & Ciliciam uſque Solos, à mari ad mare, iter eſt dierum v.

κατὰ τὸν ποταμὸν, ἐμπόριον Ἀλάνη καὶ λιμὴν, Μυρίανδος Φοινίκων, Θάψακος ποταμός. Παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων μέχρι Θαψάκου ποταμοῦ τριῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο. Ἐκ δὲ Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σολουσιδος, ἐστὶν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν ἡμερῶν ε.

CYPRUS.

ΚΥΠΡΟΣ.

Circa Ciliciam eſt Cyprus inſula; urbeſque in ea ſunt hæ; Salamis Græca civitas, cum portu clauſo ad hibernandum commodo, Carpaſia, Cerynia,

Κατὰ δὲ Κιλικίαν ἐστὶ νῆσος Κύπρος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Σαλαμὶς Ἑλληνὶς, λιμένα ἔχουσα κλειστὸν χειμερινὸν, Καρπάσεια, Κερώνεια, Λη-

enim nomine locus & fluvius illic occurrit apud Strabonem, ὁ Λάτμος ποταμὸς καὶ κώμη ὁμώνυμος, ideo Scylax quoque noluit dare dignationem urbis. *Gronovius.*

Ἐμπόριον Ἀλάνη καὶ λιμὴν] Lege ex emendatione viri incomparabilis Clar. Salmaſii, Ἀδάνη: quamvis ea ſit mediterranea. *Voſſius.*

Μυρίανδος] Μυρίανδρος erat ſcribendum. *Voſſius.*

Ἐκ δὲ Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σολούντος &c.] Facile, qui attendat, animadvertet, locum eſſe depravatum. Lego, Ἐκ δὲ Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σόλους, ὁδός ἐστιν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν ἡμερῶν ε. Neque eſt, quod quiſquam dubitet de hac noſtra emendatione. Ecce verba Herodoti lib. II. Ἡ δὲ Αἴγυπτος τῇ ὀρεινῇ Κιλικίῃ μάλιστά κῃ ἀντίη. Ἐντεῦθεν δὲ ἐς Σινώπην, τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, πέντε ἡμερέων ἰθεῖα ὁδὸς εὐζώνῳ ἀνδρί. Nihil certius. *Voſſius.*

Λιμένα ἔχουσα κλειστὸν] Nihil mutandum. Λιμὴν κλειστὸς idem eſt, qui κλειστός. Similiter λιμένα κλυστὸν, etiam κλυτὸν dixerunt veteres, ablegato τῷ σ. Gloſſographus: λιμένα κλυτὸν, τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάττης λιμένα, ἐκβεβλημένου τῷ σ. Vide eum. *Voſſius.*

Κερώνεια] Sic ſcribendum, non Κερύνια, ut apud Ptolomæum. Plinio eſt Cinyria tranſpoſitis literis. Male *Voſſius.*

Λήπηθις Φοινίκων, Σόλοι, καὶ αὕτη λιμένα ἔχει χειμερινὸν, Μάριον Ἑλληνὶς, Ἀμαθοῦς, αὐτόχθονές εἰσιν. Αὗται πᾶσαι λιμένας ἔχουσαι ἐρήμους. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν μεσογείᾳ βάρβαροι. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

nia, Lapethus Phœnicum, Soli, & hæc habet portum ad hyemandum commodum. Marium urbs Græca, Amathus, cujus incolæ indigenæ ſunt. Omnes hæ civitates portus habent vacuos. Sunt & aliæ urbes Barbaræ in tractu mediterraneo. Sed ad continentem redeo, unde diſceſſeram.

ΣΥΡΙΑΣ, ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ.

Ἔστι μετὰ Κιλικίαν ἔθνος Σύροι. Ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ οἰκοῦσι τὰ παρὰ θάλατταν Φοίνικες ἔθνος, ἐπὶ στενὸν ἔλαττον ἢ ἐπὶ τέτταρας ὄντας σταδίους, ἀπὸ θα-

SYRIÆ, & PHOENICÆ.

Poſt Ciliciam Syrorum gens ſequitur. Syriæ vero tractum litoralem habitat Phœnicum natio. Ea, quà maximè coarctatur, ne quatuor quidem

Λήπηθις] Scribe, Λάπηθος. *Voſſius.*

Μάριον] Unus tantum Stephanus hujus urbis meminit. *Voſſius.*

Miror unde huic adoleſcenti ita ſcribere in mentem venerit, quum utique Ortelius Stephano addat Plinium, qui eam urbem quoque nominaverit. Et tamen ad locum Plinii ita agit Harduinus, ut & ipſe videatur non niſi illos duo Ortelianos habere auctores, in quibus ille muſſitat, quum vellet utique notam facere, qualem Holſtenius ad v. Ἀρσινόη, immo alii Stephani interpretes intra Scylacem, Plinium, & Stephanum ſubſiſtentes, mirifice ſtudioſi. Quid igitur, quum legerunt Diodorum Siculum lib. XIX. cap. 59. Ἀπαγγείλαντες ὅτι Νικοκρέων μὲν καὶ τῶν ἄλλων οἱ κράτιστοι βασιλεῖς πρὸς Πτολεμαῖον πεποίηνται συμμαχίαν· ὁ δὲ Κιτιεὺς καὶ Λαπήθιος (nam male editur Λαπίθιος, quum ea ſyllaba recte ſe habeat in Scylace) ἔτι δὲ καὶ Μάριος καὶ Κερυνίτης τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν συντίθενται). Scilicet quum in ejuſdem libri capite 62. legimus Συνείωκεν δὲ τὸν βασιλέα τῶν Μαρίων προσπαραγόμενοι τὸν Ἀμαθουσίων δυνάστην ἵνα κηρύξαι ὅμηρα δοῦναι, ubi & Κερυνίαν & Λάπηθον, & Κιτίων πόλιν adjungit, id tolerabimus, & non ſtatim vel Μαρίων, vel Μαριέων intelligemus? Certe hos non nominaret Diodorus, niſi ſupponeret urbem Μάριον. *Gronovius.*

Ἔλαττον ἢ ἐπὶ τέτταρας ὄντας σταδίους] Puto legendum τετταράκοντα, & ſic intelligo: *in anguſtiis minoribus ſtadiorum quadraginta, alicubi vero neque ſtadiorum decem latitudinem habent.* Nam quæ foret ea phraſis, τέτταρας ὄντας στα-

dem stadiis abest à mari: aliis vero in locis x. stadiorum latitudinem non exæquat. Ultra Thapsacum fluvium est Tripolis Phœnicum, Aradus insula & portus, regia Tyri & portus, VIII. circiter stadiis à terra distans, & in peninsula alia civitas Tripolis: ea ex Arado, & Tyro, & Sidone deducta est, & una in civitate urbes tres, muroque unaquæque diverso continetur, & mons Dei fa-

θαλάττης· ἐνιαχῇ δὲ οὐδὲ ἐπὶ σταδίους ί τὸ πλάτος. Ἀπὸ δὲ Θαψάκου ποταμοῦ ἐστὶ Τρίπολις Φοινίκων, Ἄραδος νῆσος καὶ λιμὴν, βασίλεια Τύρου, ὅσον ή στάδια, καὶ λιμὴν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ Χερρονήσῳ ἑτέρα πόλις Τρίπολις. αὕτη ἐστὶν Ἀράδου, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἐν τῷ αὐτῷ τρεῖς πόλεις, καὶ περίβολον ἑκάστη τοῦ τείχους ἴδιον ἔχων, καὶ ὄρος Θεοῦ πρόσωπον,

σταδίους, profecto ex τετταράκοντα deleto forte κ, duas voces τέτταρας ὄντας fecerunt exscriptores. *Palmerius.*

Ἀπὸ δὲ Θαψάκου ποταμοῦ] Apud neminem Thapsaci fluminis mentionem puto exstare. Urbem Thapsacum & alii memorant. *Vossius.*

Βασίλεια Τύρου ὅσον ή στάδια καὶ λιμὴν] Verba hæc ordini suo sic restituenda sunt; βασίλεια Τύρου καὶ λιμὴν, ὅσον ή στάδια ἀπὸ γῆς. *Vossius.*

Si forte: nam dubito, an tantæ trajectioni donari oporteat hunc locum, quem interpretor; *regia Tyri circiter octo stadia* occupans spatio, *& portus ab terra*, hoc est, versus Syriam, non ad occidentem & magnum mare. *Gronovius.*

Ἑτέρα πόλις Τρίπολις αὕτη ἐστὶν Ἀράδου καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος] Hæc multo celebrior est, quam illa altera Tripolis, quæ præcessit: cujus sane nullam alibi mentionem fieri arbitror; hujus vero apud Historicos, & Geographos, passim mentio occurrit. Libet hic subjicere accuratissimam ejus descriptionem ex Diodori Siculi lib. XVI. Κατὰ τὴν Φοινίκην, ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος ὄνομα Τρίπολις οἰκείαν ἔχουσα τῇ φύσει τὴν προσηγορίαν. τρεῖς γὰρ εἰσὶν ἐν αὐτῇ πόλεις σταδιαῖον ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαι διάστημα· ἐπικαλεῖται δὲ τούτων ἡ μὲν Ἀραδίων, ἡ δὲ Σιδωνίων, ἡ δὲ Τυρίων· ἀξίωμα δ' ἔχει μέγιστον αὕτη τῶν κατὰ τὴν Φοινίκην πόλεων, ἐν ᾗ συνέβαινε τοὺς Φοίνικας συνέδριον ἔχειν, καὶ βουλεύεσθαι περὶ τῶν μεγίστων. *Vossius.*

Περίβολον ἑκάστη τοῦ τείχους ἴδιον ἔχων] Ita edidit hunc locum Vossius, parem in eo syntaxin constituens, quam Clar. le Moyne quondam in fragmento Cratini ad Barnabæ Epistolam pag. 753. ἴσθι προσποιηκώς. quam quum rogarem quomodo tueretur, negabat suum esse ad verba attendere. Ita illi sunt

ferreo

πον, Τῆρος καὶ λιμὴν, Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν, Βορινὸς, πορφυρέων πόλις, Σιδὼν πόλις καὶ λιμὴν κλειστὸς, Ὀρνίθων πόλις Σιδωνίων. Ἀπὸ Λεόντων πόλεων, μέχρι Ὀρνίθων πόλεως, Τυρίων πόλις Σάρα. Εἶτα ἄλλη πόλις Τύρος λι-

facies, Tyrus cum portu, Berytus urbs cum portu, Borinus, Porphyreon urbs, Sidon civitas cum portu clauſo, Avium civitas Sidoniorum. A Leonum civitate, uſque Avium civitatem, eſt Tyriorum urbs Sarra. Inde alia urbs Tyrus, cum portu, qui

ferreo ſtomacho. At Hœſchelius dederat ἀξίβολον ἑκάστῃ τοῦ τείχους, quem dativum ſecundus editor in primum convertit. Debuit progredi, ut etiam legeretur εἶχεν vel εἶχον. *Gronovius.*

Τῆρος καὶ λιμὴν] Puto legendum: Τύρος πόλις; quamvis nullo auctore. Crebrum enim eſt Tyri nomen his in locis, ut ex ſequentibus patet. *Voſſius.*

Itaque quum ita ſine auctore ullo ſuſtinet conſtituere Geographiam veterem, quid niſi infeliciter delirat? Certe enim conſtat ſcriptum ab Scylace eſſe Τριήρης. Strabo lib. XVI pag. 754 quum egiſſet de præcedente Tripoli, eique συνεχὲς εἶναι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος, pergit: Μεταξὺ δὲ Τριήρης χωρίον τι. Sic ex urbe paulatim declinaverat iſte locus inter ætatem Scylacis & Strabonis, cujus cauſa eſt apud Polybium v, 68. Antiochus Marathum prætergreſſus ποιησάμενος τὴν εἰσβολὴν κατὰ τὸ καλούμενον Θεοῦ-πρόσωπον, ἧκε πρὸς Βηρυτὸν, Βότρυν μὲν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος, Τριήρη δὲ καὶ Κάλαμον ἐμπρήσας. *Gronovius.*

Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν] Stephanus ſic vocatam inquit hanc urbem διὰ τὸ εὔυδρον. Βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς. Heſychius Βὴρ, τὸ φρέαρ. Nimirum, באר. *Voſſius.*

Σιδὼν καὶ λιμὴν κλειστὸς] Pro κλειστός. Sic quoque ſupra de Salamine in Cypro; ad quem locum vide, quæ notavimus. Portus enim Sidoniorum claudi poterat, adeo ut tuto in hoc naves hibernarent. Sed operæ pretium fuerit, ſi de nobiliſſimo hoc Sidoniorum portu conſulas Achillem Tatium in limine ſuaviſſimi operis. *Voſſius.*

Ἀπὸ Λεόντων πόλεων] Lege, πόλεως. *Voſſius.*

Βορινὸς πορφυρέων πόλις] Omnino amplectenda lectio illuſtris Salmaſii; Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν Βορινὸς, Πορφυρεὼν πόλις. *Voſſius.*

Valde ambigo, an ſecedi ſic oportuerit ab ſcriptura primigenia, quam Hœſchelius dedit πορφυρέων; nam videtur intellexiſſe urinatores ipſos ad piſcandas purpuræ conchas, ut ſit ſecundus caſus τοῦ πορφυρεύς. Certe urbs Πορφυρεὼν Stephano, ut videtur, ex Polybio v, 68 memorata hinc longe abeſt, utpote vicina regno Ægypti. *Gronovius.*

Τυρίων πόλις, πόλις Σάρα] Atqui Sara ſive Sarra, eadem eſt, quæ Palætyrus: Palæ-

qui intra muros continetur. Hæc insula est Tyriorum regia, & abest à continenti stadiis III. Palætyrus urbs, quam fluvius mediam perlabitur, & urbs Ecdippum, & fluvius, & Ace urbs,	λιμένα ἔχουσι ἐντὸς τείχους. Αὕτη δὲ ἡ νῆσος βασίλεια Τυρίων, καὶ ἀπέχει στάδια ἀπὸ θαλάττης γ'. Πάλιν Τύρος πόλις, καὶ ποταμὸς διὰ μέσης ῥεῖ, καὶ πόλις τῶν * * * καὶ πο-

Palætyrum verò statim post recenset. Præterea constat, Græcos hoc ævo ignorasse Sarram. Sero enim a Romanis id nomen acceperunt. Sarram vero esse Palætyrum, non est, quod quisquam ambigat. Mentio ejus est Josuæ cap. XIX. De ea enim intelligendum, non de Tyro insula, quam multis demum sæculis post conditam esse, testantur Josephus, Eusebius, aliique. Palætyrus ergo Græcorum, est Latinorum Sarra; unde Carthaginensium origines esse constat. Tyrum enim insulam ita nemo dixit. Quamvis Hebræi ignorent discrimen: utramque enim, & Tyrum veterem, & Tyrum insulam צר appellant communi vocabulo. Ex quo, quia Græci, Latinique צ, sive τς non habent, tum σ abjecto fecere Τύρος: tum τ rejecto, *Sarra*. Nullo itaque modo apud Scylacem toleranda Sarræ appellatio. Scribe, Τυρίων πόλις Σάρεπτα, ἄλλη πόλις Τύρος &c. quæ est magni Salmasii emendatio. Saraptam nemo ignorat. *Vossius*.

Ἀπέχει στάδια ἀπὸ θαλάττης γ'] Nescio utrum de industria, an per conniventiam Vossius ita interpretatus sit *abest a continenti stadiis* III, quod mutari oportet. *Gronovius*.

Πάλιν Τύρος πόλις καὶ ποταμὸς] Omnino legendum est, Παλαίτυρος. Scio, Ptolomæo, (nisi locus corruptus) Tyrum, vocari Palætyrum: sed quam recte, viderint alii. Inter litorales enim urbes Syriæ numerat Tyrum ἐπέχουσαν κατὰ μῆκος μοίρας ξζ. κατὰ πλάτος λγ'. ς'. Tyrum vero insulam μεσόγειαν, magis ad boream, κατὰ μῆκος, ξζ. πλάτος, λγ. γ. Falluntur enim, qui de eadem Tyro Ptolomæum loqui credunt. Idem error apud Stephanum; ubi inquit, Tyrum quoque Παλαίτυρον vocitatam. *Vossius*.

Καὶ πόλις τῶν * * *] Mirum in modum, quæ sequuntur, exesa sunt. Vestigiorum tamen reliquiis insistendo, hoc potui exsculpere: Καὶ πόλις τῶν Ἐκδιππῶν καὶ ποταμὸς, καὶ Ἄκη πόλις. Ἑξῆς Βῆλος πόλις Τυρίων, Κάρμηλος ὄρος καὶ ἱερὸν Διὸς, Ἄραδος πόλις Σιδωνίων, Συκαμίνων πόλις Σιδωνίων, Ἰόππη. Ἐκτεθῆναι φασιν ἐνταῦθα τὴν Ἀνδρομέδαν τῷ κήτει. Ἀσκάλων πόλις Τυρίων, καὶ βασίλεια ἐνταῦθα τῆς Κοίλης Συρίας. *Vossius*.

Horum primam partem confirmat eximie Geographus Ravennas, *Dora*, *Ptolomagida*, *Ecdippa*, *Tyros*. Sed in sequentibus video negligi reverentiam vetustati debitam. Quomodo enim a se impetrare potuit Vossius, ut omnem mentionem Dori urbis, ne Ravennati quidem omissæ, expulerit?

ποταμὸς, καὶ Ἄκη πόλις, ἔξω πη πόλις τυ * * ὄρος ἱερὸν Διὸς, Ἄραδος πόλις Σιδωνίων * * καὶ ποταμὸς Τυρίων, Δῶρος πόλις Σιδωνίων, * * θῆναι φασὶν, ἐνταῦθα τὴν ἄνδρον - - - - λῶν πόλις Τυρίων, καὶ βασίλειον ἐνταῦθα - - Συρίας παράπλους, κοίλης Συρίας - - - - - Ἀσκάλωνος στάδια αψ´ - - - - - - - ἔθνος Νομάδες ἱπποτροφοῦντες - - - - - - κη μάτων, οἰῶν, καὶ - - - - - - - - - - καὶ καμήλων. Ἔστι δὲ - αὐ- - - - - - - - - ἔπι τὰ πολλὰ - - - - - π τὴν Αἴγυπτον - - - - - - - - ἐν αὐτῇ. Κο - - - - - - - - - - ἔστιν ἐκ τοῦ -

urbs, deinceps Belus Tyriorum civitas, Carmelus mons, & fanum Iovis, Aradus Sidoniorum civitas, Sycaminon urbs, & fluvius Tyriorum, Dorus urbs Sidoniorum, Joppe. Istic Andromedam ceto expositam fuisse, ajunt. Ascalon urbs Tyriorum, & ibi est regia Syriæ cavæ. Prænavigatio cavæ Syriæ ab * - - - - - - - - - ad Ascalonem est stadiorum cIɔ Iɔ cc -

τὸ

alte-

Hæc inviolata manere debet. Quin etiam illud ὄρος ἱερὸν Διὸς non Carmelum intelligit Holstenius ad Ortelium pag. 85. sed Garizim. Sed etiam, licet series cum Ravennate conveniat, equidem cur credatur a Scylace potius dicta πόλις τῶν Εκδίππων, quam τὰ Ἔκδιππα, non intelligo, & forsan ut antea statuit πόλιν τῶν πορφυρέων, ita nunc quoque illic agnoscebatur ab Scylace πόλις τῶν ὑαλιτῶν; istud enim litus plenum ὑαλίτιδος ἄμμου ponitur ab Strabone inter Tyrum & Acen. Hinc docemur utique latere alia, & fortassis pro Ἄραδος reponenda Γάδαρος, quæ Straboni dicitur Γαδαρὶς vicina Azoto & Joppæ. *Gronovius.*

Παράπλους κοίλης Συρίας - - - - Ασκάλωνος] Hæc quidem lacuna indubitate suppleri potest interponendo ἀπὸ Τριπόλεως μέχρι. Etiam mox apparet auctorem loqui de Arabibus. *Gronovius.*

* * * κημάτων] Leg. Βοσκημάτων. *Vossius.*

Σιβω-

alterum vero Pelusiacum. Et rursum scinditur bifariam, partim in Sebennyticum, partim in Mendesium; inde in mare delabitur. A Mendesio autem in Phatnicum ostium: à Pelusiaco in Tanicum defertur ostium: à Canopo vero usque Sebennyticam paludem fluit ostium Bolbiticum ex ea palude. Pleraque Ægypti, quæ ad mare, lacus sunt & paludes. Ea autem est figura Ægypti, ut bipennem referat. Lata enim est secundum mare, in mediterraneis angustior, ad Memphin vero arctissima. Hinc ulterius pergenti à Memphide fit latior, superior ejus pars latissima est. Ægypti pars ea, quæ est supra Memphin, maxima est; minor vero est ea, quæ ad mare. Ostium autem Canopicum Asiam Libyamque distterminat.

τὸ δὲ Πηλουσιακόν. Καὶ πάλιν σχίζεται δίχα. τὸ δὲ Σεβεννητικόν, τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδήσιον, τὸ δὲ εἰς θάλασσαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μενδησίου εἰς τὸ Φατνικὸν στόμα· ἀπὸ δὲ τοῦ Πηλουσίου εἰς τὸ Τανικὸν στόμα· Τὸ δὲ ἀπὸ Κανώπου μέχρι Σεβεννυτικῆς λίμνης· Καὶ στόμα τὸ Βολβιτικὸν ῥεῖ ἐκ τῆς λίμνης. Ἔστι δὲ τὰ πολλὰ τὰ παρὰ θάλατταν Αἰγύπτου λίμναι καὶ ἕλη. Ἔστι δὲ Αἴγυπτος τοιάδε τὴν ἰδέαν ὁμοία πελέκει. Ἔστι γὰρ κατὰ θάλατταν πλατεῖα, κατὰ δὲ μεσογείαν στενωτέρα, κατὰ δὲ Μέμφιν στενωτάτη αὐτῆς. Ἔπειτα δὲ εἰς μεσογείαν ἀπὸ Μέμφεως ἰόντι πλατυτέρα, κατὰ δὲ τὸ ἀνώτερον αὐτῆς πλατυτάτη. Τὸ μέρος τὸ ἄνωθεν Αἰγύπτου, Μέμφιδος ἐστὶ τὸ πλεῖστον ἢ τὸ παρὰ θάλασσαν. Τὸ δὲ Κανωπικὸν στόμα ὁρίζει Ἀσίαν καὶ Λιβύην. Παράπλους δ' ἐστὶν Αἰγύπτου

Σεβεννητικόν] Pro Σεβεννυτικόν. *Vossius.*

Τὴν ἰδέαν ὁμοία πελέκει] Pulchre Ægyptum bipenni, sive securi utrinque acumen habenti comparat. De simplici enim securi, quam Græci ἡμιπέλεκκον, vel ἀξίνην simpliciter, barbari etiam διξτράλιον appellant, capi hoc neutiquam potest. Unam siquidem securis alam constituit Ægyptus inferior; sive Delta utrumque. Ad Memphin igitur, ubi Ægyptus in arctissimum contrahitur, est foramen sive ὀπή, cui scapus ligneus accommodatur. Superior Ægypti portio alteram securis alam exprimit. Plane itaque securim refert Ægyptus, dempto manubrio. Qualis etiam est illa Simmiæ. Sciolus quispiam

γύπ]ου ἀπὸ Πηλουσίου στόματος στάδια ψτ'. Τῆς δὲ Ἀσίας ὁ περίπλους (ἔστι γὰρ περιφερὴς) λογιζομένῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν περὶ Εὐρώπης γέγραπται, ἡμερῶν ἐστι πζ'. Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι Κανωπικῷ ἐστὶ νῆσος ἐρήμη, ᾗ ὄνομα Κάνωπος, καὶ σημεῖα ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Μενέλεω τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀπὸ Τροίας, ᾧ ὄνομα Κάνωπος, τὸ μνῆμα. Λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοί τε, καὶ οἱ περίχωροι, οἱ τοῖς τόποις, Πηλούσιον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Κάσιον, καὶ Κάνωπον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν νῆσον, αὐτὸ μνῆμα τοῦ κυβερνήτου.

ΑΙ-

nat. Prætervectio Ægypti ab ostio Pelusiaco est stadiorum ɪɔ cc ʟxxx. Asiæ vero circumvectio (tortuosa namque est) eodem modo, ut de Europa scriptum est, supputanti; est dierum ʟxxxvɪɪ. Ad ostium Canopicum est insula deserta, quæ appellatur Canopus: & gubernatorem Menelai, cui nomen Canopus, á Troja eo venisse, indicium est, ejus ibi sepulcrum. Ajunt autem Ægyptii, eorumque iis in locis accolæ, Pelusium venisse in Casium, Canopum vero in hanc insulam, ubi & monumentum gubernatoris hujus exstat.

LI-

quispiam manubrium huic securi aptarat. Sed hoc non esse ab ipso auctore, invictis argumentis ostendit Cl. Salmasius. Quamvis in eo differentia sit, quod in hac securi brachia ferrea æqualia non sint, ut in illa Simmiæ. Superior enim illa Ægypti pars, quæ ultra Memphin, multo latior est, longiusque excurrit. Et id Scylacem voluisse indicare his verbis, nullus dubito. Sic enim illa emendo, τὸ μέρος τὸ ἄνωθεν Αἰγύπτου Μέμφιδος ἐστὶ τὸ πλεῖστον, ἥσσον δὲ τὸ περὶ θάλασσαν. Nullus alioqui erit sensus in his verbis. *Vossius.*

Ἀπὸ Πηλουσίου στόματος στάδια ψτ.] Legendum, στάδια ψπ'. *Vossius.*

Σημεῖα ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Μενέλεω τοῦ κυβερνήτου &c.] In his Latine reddendis interpres magis fuit sollicitus de gubernatore, quam de Menelao, quæ non videtur fuisse mens Scylacis, qui scribit, *& monumenta sunt in illa Menelai, gubernatoris ejus ab Troja*, vel *Trojani nomine Canopi sepulchrum. Gronovius.*

Πηλούσιον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Κάσιον] Peleum huc pervenisse, apud Dionysium, & ejus commentatorem Eustathium, legi. Pelusii nomen alibi in hac re legisse, non recordor. *Vossius.*

Καὶ Κάνωπον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν νῆσον αὐτὸ μνῆμα τοῦ κυβερνήτου] Scripserim; ἢ τὸ μνῆμα τοῦ κυβερνήτου. *Vossius.*

Ἀδυρ-

LIBYA.

Incipit Libya. Poſt Canopicum Nili oſtium, ſunt Adyrmachidæ, natio Libyca. E Thonide vero navigatio eſt ad Pharum, inſulam deſertam, commodis ornatam portubus, at aqua carentem, ſtadia CL. In Pharo autem portus multi. Mariam vero in paludem aquatum eunt: potabilis namque hæc eſt. Navigatio in hanc paludem è Pharo eſt brevis. Eſt & ibi Cherſoneſus, cum portu: prætervectio ejus eſt ſtadiorum CC. Cherſoneſum ſequitur ſinus Plinthinus. Os vero

ΛΙΒΥΗ.

Ἄρχεται ἡ Λιβύη. Ἀπὸ τοῦ Κανωπικοῦ στόματος τοῦ Νείλου, Ἀδυρμαχίδαι ἔθνος Λιβύων. Ἐκ Θωνίδος δὲ πλουσῶν εἰς Φάρον νῆσον ἔρημον, εὐλίμενος δὲ καὶ ἄνυδρος, στάδια ρν'. Ἐν δὲ Φάρῳ λιμένες πολλοί. Ὕδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας λίμνης ὑδρεύονται· ἔστι γὰρ πότιμος. Ὁ δὲ ἀνάπλους εἰς τὴν λίμνην βραχὺς ἐκ Φάρου. Ἔστι δὲ καὶ Χερρόνησος, καὶ λιμὴν ἔστι δὲ τοῦ παράπλου στάδια σ'. Ἀπὸ Χερρονήσου δὲ Πλιθίνη ἐστὶ κόλπος.

Τὸ

Ἀδυρμαχίδαι] Nihil mutandum. Sic namque vocantur etiam Herodoto Melpomene. Meminit & Silius lib. IX:

Et Maſſylæ acies, & ferro vivere lætum
Vulgus Adyrmachidæ.

Sic ſcribe. Emendandus & Stephanus: Ἀδυρμαχίδαι, Λιβυκὸν ἔθνος. *Voſſius.*

Ἐκ Θωνίδος δὲ πλουσῶν] Sine dubio ſcribendum; ἐκ Θωνίδος δὲ πλοῦς εἰς Φάρον νῆσον ἔρημον, εὐλίμενον δὲ, καὶ ἄνυδρον, στάδια ρν'. Voſſius.

At quomodo Homerus Ὀδυσσ. δ. inſulam hanc ἄνυδρον, aquam dicit habere?

Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.

Recte Strabo lib. I. οὔτε τὸ ὑδρεῖον ἐκλείπειν ἀδύνατον, οὔτε τὴν ὑδρείαν ἐκ τῆς νήσου γίνεσθαι φασίν· ἀλλὰ τὴν ἀναγωγὴν μόνην διὰ τὴν τοῦ λιμένος ἀρετήν, τὸ δὲ ὕδωρ ἐκ τῆς περαίας ἀρύσασθαι παρῆν, &c. Mariam enim aquatum ibant: cujus aqua erat potabilis; ut teſtatur Scylax verbis ſequentibus: ὕδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας λίμνης ὑδρεύονται· ἔστι γὰρ πότιμος. Male itaque veterum nonnulli Homerum hic reprehenderunt. *Voſſius.*

Ἀπὸ χερρονήσου δὲ πλιθίνη ἐστὶ κόλπος &c.] Locus mendoſiſſimus. Reſtituendus eſt ſic; ἀπὸ χερρονήσου δὲ πλίνθινος ἐστὶ κόλπος· τὸ δὲ στόμα ἐστὶ τοῦ Πλινθίνου κόλπου εἰς λεύ-

O κὴν

Τὸ δὲ στόμα ἐστὶ τοῦ Πενθινοῦ κόλπου εἰς Λευκὴν ἀκτὴν πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Τὸ δὲ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Πλινθίνου κόλπου δὶς τοσοῦτον. Περιοικεῖται δὲ κύκλῳ. Ἀπὸ δὲ Λευκῆς ἀκτῆς εἰς Λαοδαμάντιον λιμένα, πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ Λαοδαμαντείου λιμένος εἰς Παραιτόνιον λιμένα πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἔχεται Ἄπις πόλις. Μέχρις οὖν ἐνταῦθα Αἰγύπτιοι ἄρχουσιν.

ro finus Plinthini ad Albam actam usque, patet diei noctisque navigatione. Ad extremum autem finus Plinthini recessum duplo majus est spatium. Circumhabitatur vero hic finus. Ab Alba acta ad portum Laodamantium est diei dimidiati navigatio. A portu Laodamantio, ad portum Paraetonium, navigatio diei dimidiati. Post hunc est Apis urbs. Huc usque Ægyptiorum patet regnum.

ΜΑΡΜΑΡΙΔΑΙ.

Ἀπὸ δὲ Ἄπιδος ἔθνος Λιβύων ἐστὶν οἱ Μαρμαρίδαι, μέχρις εἰς Ἑσπερίδας. Ἀπὸ δὲ Ἄπιδος ἐπὶ Τυνδαρέου σκοπέλους πλοῦς ἡμέρας. Καὶ ἀπὸ Τυνδαρέων σκοπέλων εἰς Πλύνους λιμένα πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Πλυνῶν εἰς Πετρᾶντα μ. πλοῦς ἥμισυ

MARMARIDÆ.

Ultra Apin, usque ad Hesperides, sunt Marmaridæ, gens Libyca. Ab Apide verò usque ad scopulos Tyndareos navigatio diei. A Scopulis Tyndareis usque Plynos portum navigatio diei. E Plynis ad Petrantem portum est diei dimi-

κὴν ἀκτὴν, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Sinus hic Herodoto lib. II appellatur Πλινθινήτης. Oppidum enim est Πλινθίνη, Ptolemæo, & Stephano; cujus verba sic rescribe, Πλινθίνη πόλις τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τῆς Μαρείας. Ὁ πολίτης Πλινθινήτης. Non, ut vulgo, Σαμαρείας. *Vossius.*

Ἐπὶ Τυνδαρέου σκοπέλους] Lege, ut Salmasius, Τυνδαρέους: & mox, Τυνδαρέων. *Vos.*

Εἰς Πλύνους λιμένα] Alii vocant Πλυνὸν λιμένα. *Vossius.*

Ἐκ Πλυνῶν εἰς Πετρᾶντα] Hujus Petrantis mentionem habes apud Ptolomæum, ubi scribitur, Πέτρας μεγάλης λιμὴν: sed videtur librariorum incuria factum, ut hic μεγάλης legatur, pro μεγάλη, qui putarunt Πέτρας esse genitivum a Πέτρα. Idem error est in Petrantis parvæ appellatione. Cum enim Ptolomæus scripsisset, Πέτρας μικρὸς λιμὴν: illi rescripserunt, Πέτρα σμικρὸς λιμήν. Cæterum emendandus est hic Scylax, & sic legendum: ἐκ Πλυνῶν

εἰς

dimidiati navigatio. E Petrante usque Menelaum navigatio diei. E Menelao in Cyrthanium navigatio diei. A Cyrthanio Antipygus portus dimidiati diei navigatione abest. Ab Antipygo in Petrantis parvi portum, diei dimidiati navigatio. Post Petrantem parvum Chersonesus, Azirites portus. Hæc sunt in Cyrenensium regione, navigatio

ἥμισυ ἡμέρας. Ἐκ Πέτραντος εἰς Μενέλαον πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Μενελάου εἰς Κυρθάνειον πλοῦς ἡμέρας. Ἀπὸ Κυρθανείου Ἀντίπυγος λιμὴν πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ Ἀντιπύγου, Πέτρας ὁ μικρὸς λιμὴν πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ Πέτραντος μικροῦ Χερρόνησοι Ἀζιρίδες λιμήν. ταῦτα τῆς Κυρηναίων χώρας ἐστὶ, πλοῦς ἡμέρας. Ἐν δὲ

εἰς Πέτραντα μεγάλην πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Nullum enim hic locum habet numerus μ'. *Vossius.*

Itane? quum ipse increpet librarios Ptolemæi: quum agnoscat Πέτρας, Πέτρας: sic quoque dicet Πέτραντα μεγάλην ex Scylace? Apage hoc genus supplementi, præsertim quum manifeste sequatur Πέτραντος μικροῦ. Sed & in margine aliter conjiciebat *f.* λιμένα. Itaque saltem facies Πέτραντι μέγαν. *Gronovius.*

Ἐκ Πέτραντος εἰς Μενέλαον] Ptolomæus Menelaum inter loca mediterranea recenset. *Vossius.*

Ἐκ Μενελάου εἰς Κυρθάνειον &c.] Ptolomæo est Σκυθράνιος λιμήν. Sine dubio vitiose. *Vossius.*

Ἀντίπυγος λιμὴν] Ptolemæo dicitur Ἀντίπυργος λιμήν: sed & hoc mihi suspectum est. Male in tabulis Peutingerianis legitur, *Antipege*, pro *Antipygus*. Quamvis in itinerario Antonini, sive potius Æthici, non habeatur. Unde tamen haustum est, quicquid in illis legitur tabulis. *Vossius.*

Hunc Scylacis Ἀντίπυγον λιμένα mirabiliter confirmat Geographi Ravennatis sera memoria, qui lib. IV recenset in his locis *Gonia*, *Antipegoni*, *Cardum*. *Gronovius.*

Χερρόνησοι Ἀζίτιδες λιμὴν] Quænam sint hæ Chersonesi, nescio. Hoc verisimile est, de iisdem loqui circa finem hujus capitis, ubi vocantur Χερρόνησοι τῶν Ἀπιδῶν: unde patet, alterutrum esse corruptum: vel fortasse utrumque. Ptolomæus hic recenset Chersonesum magnam, ut & alii. *Vossius.*

Ita micavisse in tenebris bonum juvenem quis miretur, quum sint meræ tenebræ, quas spero dissipabo. Etenim de una Chersoneso locutum nunc Scylacem docent sequentia Ἐν δὲ τῷ μέσῳ Πέτραντος καὶ Χερρονήσου. Etiam Hœschelius edidit Ἀχιτίδες. Inde patet scripsisse Ἀπὸ Πέτραντος μικροῦ Χερρόνησος, Ἀζιρίτης (vel Ἀζιλίτης) λιμήν. Est enim hic locus quantivis pretii, unde lux datur omnibus, qui vel Ἄζιριν urbem vel Ἄζιλιν memorarunt, ut Herodoto,

δὲ τῷ μέσῳ Πέτραντος καὶ Χερρονήσου εἰσὶ νῆσοι Διδωνία, καὶ Πλατέαι. Ὕφορμοι δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰσιν. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ σίλφιον φύεσθαι γύης. Παρήκει δὲ ἀπὸ Χερρονήσου διὰ τῆς μεσογείας, μέχρι Ἑσπερίδων, παρὰ

gatio dici. In medio verò Petrantis & Cherſoneſi, inſulæ ſunt Aëdonia, & Platæa. Portus habent hæ inſulæ. Ulterius ſunt loca, quibus Laſerpitium producitur. A Cherſoneſo autem, ſecundum terram,

to, Stephano, Callimachi ſcholiaſtæ, unde viri docti jam excerpſerunt, ut certa ejus noſcatur jam poſitio. Hujus portus mentionem quoque facit Syneſius, ſed paulum mutato nomine in Epiſtola IV. πλώτε ναῦν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χαρίεντι. Ἀζάριον οἶμαι καλοῦσιν αὐτό. Ubi Petavius notat Ptolem. in deſcriptione Libyæ Azar montis meminiſſe, & Azarorum Plin. lib. 6. cap. 29. At hi Pliniani Azari ſunt ad ſinum Arabicum, quum Syneſius naviget in mari mediterraneo ab Alexandria, & Pharium quoque Myrmeca nominet; Ptolemæus autem iſtum montem ponat ἐν τῇ ὑπὸ Αἴγυπτον Αἰθιοπίᾳ. Itaque egregie iſta conveniunt. Intellexit Syneſius hunc ipſum, ſive ille tunc Ἀζάριος quoque vocatus fuerit, ſive ſcripſerit Ἀζίριον. Certe ego non dubito, quin hunc ipſum innuat Geographus Ravennas in vocabulo *Mecirις*, ut legitur in codice Lugdunenſi, ubi Gallica editio habet *Metiris*, ſtatim ante voces modo ex eodem citatas. Itaque his interpretationem accommodavi, quam Voſſius alieniſſimam hanc dederat: *Poſt Petrantem parvum navigatione diei ſunt Cherſoneſi Achitides cum portu, quæ ſunt in Cyrenenſium regione. Gronovius.*

Νῆσοι Διδωνία καὶ Πλάτεια] Puto ſcribendum Ἀηδωνία καὶ Πλάταια. Ptolomæo hæc eſt Ἀηδωνίς. De Platæa vero inſula vide Herodotum lib. IV. Cæterum vehementer falli, qui hanc Aedoniam, ac Platæam, eandem faciunt, ex hoc Scylacis loco manifeſtum eſt. *Voſſius.*

Τὸ σίλφιον φύεσθαι γύης] Quid velit poſtrema vox, nec exprimit Voſſius, nec ipſe aſſequor, pro qua repono γνήσιον. *Gronovius.*

Παρήκει δὲ &c.] Vides mirifice hunc locum ab Voſſio adminiſtrari. Nam & viam ipſe comminiſcitur, quæ nulla eſt in Græcis. Tum illa verba διὰ τῆς μεσογείας & παρὰ γῆν accipit conjunctim vertens *ſecundum terram locaque mediterranea.* Quod eſt intolerabile. Imo ſenſus eſt; hoc ſilphium, vel regio veri ſilphii ferax *procedit ab Cherſoneſo per mediterraneam regionem uſque ad Heſperidas.* Hîc diſtingues, & pergit Scylax in maritimis. *Prope terram circiter ſtadia quadraginta quingenta Aphrodiſias inſula.* Cum ſequentibus enim his illa pars jungenda. *Gronovius.*

Ἐγγὺς

ram, locaque mediterranea, usque Hesperidas, ducit via stadiorum plus minus cIↄcIↄIↄ. Aphrodisias insula statio navium, Naustathmus portus. Navigatio ad hunc à Chersoneso unius diei. A Naustathmo ad portum Cyrenes stadia c. A portu vero ad Cyrenen sunt stadia LXXX. In mediterraneo namque tractu est Cyrene. Portus autem isti commodum omni tempore appulsum præbent. Sunt & alia in parvis insulis refugia, & stationes, multæque peninsulæ, in interjectis locis. A portu Cyrenes ad Barces portum stadia Iↄ. Barcæorum autem civitas abest à mari stadiis c. A portu Barces ad Hesperidas stadia Iↄ cxx.

Phy-

παρὰ γῆν, ἐγγὺς στάδια μφ΄ μάλιστα. Ἀφροδισιὰς νῆσος ὕφορμος, Ναύσταθμος λιμήν. Πλοῦς ἀπὸ Χερρονήσου ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ναυστάθμου εἰς λιμένα τὸν Κυρήνης στάδια ρ΄. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος εἰς Κυρήνην στάδια π΄. Ἔστι δὲ Κυρήνη ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ λιμένες πάνορμοι. Καὶ ἄλλαι δὲ καταφυγαὶ ὑπὸ νησιδίοις, καὶ ὕφορμοι, καὶ ἀκταὶ πολλαὶ, ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ. Ἐκ δὲ λιμένος τῆς Κυρήνης μέχρι λιμένος τοῦ κατὰ Βάρκην στάδια φ΄. Ἡ δὲ πόλις ἡ Βαρκέων ἀπὸ θαλάσσης ἀπέχει στάδια ρ΄. Ἐκ δὲ λιμένος τοῦ κατὰ Βάρκην ἐφ᾽ Ἑσπερίδας στάδια χκ΄. Ἐκ δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένος, καὶ χωρεις ἐστιν ἐσχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων

ψά-

Ἐγγὺς στάδια μφ΄] Omnino emenda βφ΄. Error sollemnis in omnibus libris, quod β΄ & μ΄, eodem pene modo exararint veteres. *Vossius.*

Ἡ δὲ πόλις ἡ Βαρκέων] Scribe, Βαρκαίων. *Vossius.*

Ἐκ δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένος, καὶ χωρεις ἐστι ἐσχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων ψάδι] Nihil corruptius hoc loco. Tentabam sic: ἐκ δὲ Κυρηναίων εἰσὶ λιμένος. κἂν χωρεία ἐστι ἐσχισμένα, μέχρι Ἑσπερίδων ψ΄ στάδια. *Vossius.*

In his tenebris id tamen patet, distinxisse auctorem, Φυκοῦς κόλπος, ἄπης δὲ ἐνταῦθα. Opinor enim significari nunc id ipsum ab Scylace, quod Pomponius Mela dixit ab Bryone promontorio incipientem oram usque ad Phycunta importuoso litore pertinere. Ut in voce Ἄπης notetur innavigabilis, etsi in Græcis fragmentis non exstare meminerim alteram ejus vocis mentionem. Sed & præcedentia forsan hoc innuunt: *Est autem Cyrene regio importuosa & ora sunt secta. Usque ad Hesperidas sunt hæc, Phycus sinus, sed* inna-

ψάδε, Φυκῆς κόλπος. Ἄνης δὲ ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κόλπος τῶν Ἑσπερίδων. Ἔστι δὲ τόπος ζαθὴς ὀργυιῶν ιη. ἀπότομος κύκλῳ, οὐδαμοῦ ἔχων κατάβασιν. Ἔστι δὲ δύο σταδίων πανταχῇ, οὐκ ἔλαττον εὖρος, καὶ μῆκος. Οὗτος ἐστὶ σύσκιος δένδρεσιν ἐμπεπλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὡς ὅτι μάλιστα πυκνοτάτοις. Τὰ δένδρα ἐστὶ λωτὸς, μηλέαι παντοδαπαὶ, ὑραὶ, ἄπιοι, μεμήκυλα, σύμνα, ἄμπελοι, μυρσίναι, δάφναι, κισσὸς, ἐλαῖαι, κότινοι, ἀμυγδαλαὶ, καρύαι. Τῶν δὲ χωρίων ἃ οὐκ εἴρηται. Ἔστι δὲ κατὰ τὸν κῆπον Ἄμπελος Ἄπιος, ἀλλάσσοντα στάδια λ. Χερρόνησος, κῆποι πλεῖστοι, Ζωεφρ-πις,

* * *

* * *

Phycus ſinus. Illic eſt hortus Heſperidum. Eſt vero locus profundus orgyis XVIII. præruptus circumquaque, nuſquam deſcenſum habens. Ubique verò duobus ſtadiis non minor eſt latitudo, & longitudo. Hortus hic opacus eſt arboribus in ſe invicem implicatis, quam maximè denſis. Arbores ſunt lotus, mali omnis generis, Punicæ, pyri, arbuti fructus, mora, vites, myrti, lauri, hederæ, olivæ, oleaſtri, amygdali, juglandes. Loca vero circa hortum nondum memorata hæc ſunt. Ampelus abeſt ab Api ſtadiis XXX. Cherſoneſus, horti plurimi,

innavigabilis. Sic Græca erunt. Ἔστι δὲ Κυρήνη ἀλίμενος, καὶ χωρία ἐστὶν ἰχθυοφόρα. Μέχρι Ἑσπερίδων, παράπλους Φυκὸς κόλπος, ἄνης δέ. *Gronovius.*

Ἄνης δὲ ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κόλπος τῶν Ἑσπερίδων] Et hic locus vehementer corruptus eſt, quod nemo non videat. Optime autem emendavit magnus Salmaſius; ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κῆπος τῶν Ἑσπερίδων· ἐστὶ δὲ τόπος βαθὺς ὀργυιῶν ιη, ἀπότομος κύκλῳ, οὐδαμοῦ ἔχων κατάβασιν· ἐστὶ δὲ δύο σταδίων πανταχῇ οὐκ ἔλαττον εὖρος καὶ μῆκος. Οὗτος ἐστὶ σύσκιος δένδρεσιν ἐμπεπλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὡς ὅτι μάλιστα πυκνοτάτοις. Τὰ δένδρα ἐστὶ λωτὸς, μηλέαι παντοδαπαὶ, ῥοαὶ, ἄπιοι, μιμαίκυλα, συκάμινα, ἄμπελοι, μυρσίναι, δάφναι, κισσὸς, ἐλαῖαι, κότινοι, ἀμυγδαλαὶ, καρύαι· τῶν δὲ χωρίων, ἃ οὐκ εἴρηται), ἐστὶ κατὰ τὸν κῆπον, Ἄμπελος, ἄπιος ἀλλάσσοντα στάδια λ. Χερρόνησος, κῆποι πλεῖστοι, Ζηνέρτις, Τεύχειρα, Καυκάλου κώμη, Ἑσπερίδες πόλις καὶ λιμήν. *Voſſius.*

Τῶν δὲ χωρίων ἃ οὐκ εἴρηται] Horum ſententia videtur, *locorum vero nonnulla non memorantur*, nomen non habent, ut ſit idem ac χωρίων ἐστιν ἃ.

Mox

rimi, Zenertis, Tauchira, Caucali vicus, Hesperides, urbs, & portus, & fluvius circa urbem Ecceus. Ad istæc loca à Chersonesis Antidum, hæc quidem Cyrenæis, illa verò Barcæis subsunt, usque Hesperidas.

NASAMONES, & MACÆ.

Post Hesperidas sinus est magnus, qui appellatur Syrtis, stadiis, ut quàm proximè dicam, LXXX. Ejus latitudo ab Hesperidibus ad Neapolim, quæ in ulteriori littore, trium dierum noctiumque navigatione patet. Accolunt eam Nasamones, gens Libyca, usque ad intimum partis sinistræ recessum. Ultra hunc est Libyum natio. Ad Syrtim vero usque ad os ejus Macæ hyemem agunt greges ad mare claudentes. Æstate vero,

πις, Ταύχειρα, Καυκαλοῦ κώμη, Ἑσπερίδες, πόλις καὶ λιμὴν καὶ ποταμὸς ἐπὶ τῇ πόλει Ἐκκειός. Κατὰ ταῦτα τὰ χωρία ἀπὸ χεῤῥονησῶν τῶν Ἀντίδων, τὰ μὲν Κυρηναίων, τὰ δὲ Καρκαίων ἐστὶ, μέχρι Ἑσπερίδων.

ΝΑΣΑΜΩΝΕΣ, καὶ ΜΑΚΑΙ.

Ἀπὸ δὲ Ἑσπερίδων κόλπος ἐστὶ μέγας, ᾧ ὄνομα Σύρτις· ὡς δὲ εἰπεῖν ὅτι μάλιστα εἰκάζοντι στάδια π΄. Ἔστιν αὐτῆς τὸ πλάτος ἀπὸ Ἑσπερίδων εἰς Νέαν πόλιν τὴν πέραν πλοῦς ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Περιοικοῦσι δὲ αὐτὴν Λιβύων ἔθνος Νασαμῶνες μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ. Τοῦτον δὲ ἔχονται Λιβύων ἔθνος. Παρὰ τὴν Σύρτιν μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιδος Μακαὶ χειμάζουσιν, ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλείοντες.

Mox digero, Ἔστι δὲ κατὰ τὸν κῆπον Ἄμπελος, Ἄπιος ἀπέχουσι στάδια α΄. *Præterea circa hortum est Ampelos* urbs *ab Api abest stadia mille. Gronovius.*

Τὰ δὲ Καρκαίων ἐστὶ] Omnino legendum, Βαρκαίων. *Vossius.*

Τοῦτον δὲ ἔχονται &c.] Nec Græca hæc intelligo, & sequentia opinor pessime distincta, quæ sic opinor collocanda. Τούτῳ δὲ ἔχονται Λιβύων ἔθνος παρὰ τὴν Σύρτιν μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιδος Μακαί. Χειμάζουσιν ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλείοντες· τοῦ δὲ θέρους &c. *Huic apposita est Libyum natio juxtà Syrtin usque ad Syrtis os Macæ. Hibernant ad mare greges inclusos habentes. Gronovius.*

Μάκαι χειμάζουσιν ἐπὶ θαλάττῃ &c.] Macas inquit hyeme ad mare se continere, pluviatilemque aquam potare, cum nulli sint hic amnes: æstate vero

πες. Τοῦ δὲ θέρους ὑπεκλειπόντων τῶν ὑδάτων ἀπελαύνουσι τὰ βοσκήματα εἰς μεσογαίαν ἄνω μεθ' ἑαυτῶν. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ἔξω τῆς Σύρτιδος ἐστὶ χωρίον καλὸν, καὶ πόλις, ᾗ ὄνομα Κίνυψ· ἔστι δὲ ἔρημος. Ἀπὸ δὲ Νέας πόλεως ἀπέχει εἰς τὴν Σύρτιν στάδια π΄ πάντη. Ὑπ' αὐτὸν δ' ἐστὶ ποταμὸς Κίνυψ, καὶ νῆσος ὕπεστι πρὸς τὸν ποταμόν. Τὸ δὲ βάθος τῆς Σύρτιδος

vero, deficientibus aquis, greges fecum ad fuperiores in mediterraneo tractus abigunt. Ultra Syrtin vero eft campus pulcerrimus, & urbs, cui nomen Cinyps: eft autem deferta. A Neapoli ad Syrtin intervallum eft undique ftadiorum LXXX. Prope eam vero eft Cinyps fluvius, & infula fubeft fluvio. Profunditas autem Syrtidis

ro, cum imbre deftituuntur, ad mediterranea fe loca conferre, ad Cinypa, aliofque, qui in eum amnes devehuntur. Verum hic non fatis convenire videtur Herodotus cum Scylace; qui lib. IV Nafamones, quorum eadem ratio, æftate ait, relictis ad mare pecoribus, ad Ægila fe recipere, ut inde palmulas decerpant. Quæro itaque, fi pecora ad mare relinquantur, quonam potu, pluvia deficiente, alantur? non credo, ea ad mare potatum iviffe; quod in quibufdam Ponti locis contigiffe, Arrianus tradit. Sed non una hirundo facit ver. Ejus præterea rei naturalis eft ratio, propter fluviorum, qui fe in eum exonerant, multitudinem. Prætereanon verifimile, palmarum eos fructum æftate decerpfiffe, ut inquit Herodotus, cum is ante autumnum maturefcat nufquam. Locus Herodoti fic fe habet: Αὐχισίων δὲ τουτέων τὸ πρὸς ἑσπέρης ἔχονται Νασάμωνες ἔθνος ἐὸν πολλόν. Οἱ τὸ θέρος καταλείποντες ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ πρόβατα, ἀναβαίνουσι ἐς Αἴγιλα χῶρον ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας. Sed fi legatur, εἰ μετὰ τὸ θέρος, fublata fuerit omnis difficultas. Et fic fibi invicem conftabunt Scylax, & Herodotus: nimirum ut Nafamones, & Macæ, dicantur æftate in mediterraneis egiffe locis: ingruente vero autumno, pecora ad maritimas oras abegiffe: eo vero tempore autumni, quo palmulæ maturæ redditæ fuerint, rurfum ad mediterranea revertentes loca, eas decerpfiffe, & fic ad fua conceffiffe pecora, hyememque ibi exegiffe. *Voffius.*

Πόλις ᾗ ὄνομα Κίνυψ] Cinypos oppidi meminit Probus ad fecundum Georgicon Virgilii: *Cinyps oppidum eft, & flumen Africæ, regionis Garamantum. Apud eos hirci villofiffimi nafcuntur, quos tondent ad cilicia, quibus nautæ utuntur. Voffius.*

Πρὸς

tidis intra Hesperides ad Philæni aras in intimum hujus sinus recessum navigatio est dierum noctiumque III. Latitudo vero à Cinyphe flumine ad Albas insulas dierum noctiumque quatuor navigatione patet.

LOTOPHAGI.

Quæ sunt extra Syrtim, incolit Libyum Lotophagorum natio, usque ad os alterius Syrtidis. Hi loto utuntur, pro cibo & potu. Post Neapolin in Carthaginensium tractu est Graphara urbs. Eo navigatur à Neapoli spatio diei. A Grapharis est Abrotonum civitas cum portu: hujus prætervectio diei unius. Ab Abrotono verò * * * diei unius. Circa hanc est insula, cui nomen Brachion.

δος ἔσω τῶν Ἑσπερίδων πρὸς τοὺς Φιλαίνου βωμοὺς εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου πλοῦς ἡμερῶν γʹ, καὶ νυκτῶν. Πλάτος δὲ ἀπὸ Κίνυφος ποταμοῦ πρὸς τὰς Λευκὰς νήσους πλοῦς ἡμερῶν τεσσάρων καὶ νυκτῶν.

ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ.

Τὰ δὲ ἔξω τῆς Σύρτιδος περιοικοῦσι Λίβυες Λωτοφάγοι ἔθνος, μέχρι τοῦ στόματος τῆς ἑτέρας Σύρτιδος. Οὗτοι λωτῷ χρῶνται, σίτῳ καὶ ποτῷ. Ἀπὸ δὲ Νεαπόλεως τῆς Καρχηδονίων χώρας Γράφαρα πόλις. Ταύτη παράπλους ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Νέας πόλεως. Ἀπὸ δὲ Γραφάρων Ἀβρότονον πόλις, καὶ λιμήν. Ταύτης ὁ παράπλους ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου ἡμέρας μιᾶς. Κατὰ δὲ ταῦτα ἐστι νῆσος, ᾗ ὄνομα Βραχείων.

Πρὸς τοὺς Φιλαίνου χωμοὺς] Recte observavit doctissimus Jac. Maussacus, in commentariis ad Harpocrationem, esse legendum, βωμούς. *Vossius*.

Γράφαρα πόλις] Ptolomæo est Γαράφα λιμήν; quod metuo ne corruptum sit *V.*

Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου ἡμέρας μιᾶς] Arbitror, hic aliquid deesse post vocem Ἀβροτόνου. Nimirum urbis alicujus nomen, ad quam ex Abrotono una navigatur die. *Vossius*.

Et cur non infulcit, quod deest? quum sit satis manifestum, nempe legendo Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου Οἴη ἡμέρας μιᾶς, quam vocem patet absorptam ab exitu vocis præcedentis & principio sequentis, in quibus sunt eædem literæ. Plinius clare circa hæc loca. *Ibi civitas Oeensis, Cinyps fluvius, ac regio, oppida Neapolis, Gaphra, Abrotonum. Gronovius.*

Νῆσος ᾗ ὄνομα Βραχείων] Nemo, quod sciam, hujus meminit insulæ: ut

Βραχειῶν. Μετὰ Λωτοφάγους Καταρριχίας· ἔστι δὲ ἡ νῆσος αὕτη σταδίων τ΄. Πλάτος δὲ μικρῷ ἐλάττων. Ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς ἠπείρου, ὡσεὶ στάδια γ΄. Ἐν δὲ τῇ νήσῳ γίνεται λωτὸς, ὃν ἐσθίουσιν, καὶ ἕτερος, ἐξ οὗ οἶνον ποιοῦσιν. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι τῷ μεγέθει, ὅσον μιμαίκυλον. Ποιοῦσι δὲ καὶ ἔλαιον πολὺ ἐκ κοτίνων. Φέρει δὲ καρπὸν ἡ νῆσος πολὺν, πυροὺς, καὶ κριθάς. Ἔστι δὲ ἡ νῆσος εὔγειος. Πλοῦς

chion. Poſt Lotophagos Catarichias: eſt autem inſula hæc ſtadiorum ccc. Latitudine vero paulo minor. Abeſt à continenti ſtadiis circiter I I I. In hac inſula naſcitur lotus, quem edunt: aliaque ejus eſt ſpecies, ex qua vinum conficiunt. Loti autem fructus magnitudine ſimilis eſt fructui arbuti. Oleum multum ex oleaſtris faciunt. Producit autem hæc inſula fructum multum, triticum, & hordeum. Eſtque hæc

nec ejus, quæ ſequitur; quam tamen eandem, ac Lotophagitum, arbitror. *Voſſius.*

Λωτὸς ὃν ἐσθίουσι, καὶ ἕτερος] Duas recenſet ſpecies loti: unam, quam edunt, alteram, ex qua vinum ſibi conficiunt, cujus fructus multo major erat, & vinoſior arbuto, ut Scylaci placuit; vel, ut Polybio, olivæ non abſimilis magnitudine. Is egregiè hanc deſcribit apud Athenæum libro XIV. Apud Herodotum in Melpomene ſic legitur. Ἀκτὴν δὲ προέχουσαν ἐς τὸν πόντον, ταύτην τῶν Γινδάνων νέμονται Λωτοφάγοι, οἳ τὸν καρπὸν μοῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι μέγαθος ὅσον τε τῆς σχίνου, Γλυκύτητα δὲ τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος. Ποιεῦνται δὲ ἐκ καρποῦ τούτου οἱ Λωτοφάγοι καὶ οἶνον. Sed ſi loti fructus non major fuerit, quam lentiſci; omnino hæc alia fuerit, quam Scylax, & Polybius, deſcribunt. Ego certe arbitror, hanc eandem eſſe ac eam, quam Scylax lotophagos inquit comedere. Sed illa poſteriora Herodoti verba, quibus indicat, eos inde vinum expreſſiſſe, non accipienda de eadem loti ſpecie. Ita Scylacem ſuperius, cum inquit, λωτῷ χρῶνται σίτῳ, καὶ ποτῷ, non intellexiſſe de eadem loti ſpecie, ex ſequentibus patet. Interim illi loti fructus, unde vinoſum hunc exprimebant ſuccum, majores erant iis, qui in farinæ uſum cedebant: at non è contrario. Et hoc quidem pacto Lotophagi ſolo loto vitam egiſſe dicuntur. Stephanus ex Herodoto: μόνον τοῦ λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι. Miror vero, Strabonem lib. XVII, ridere Artemidorum Epheſium; quod id ipſum retulinet. Verba ejus ſunt: αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἳ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτὸν πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ᾽ ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ: quæ eadem

verba

hæc insula uberis terræ. Navigatio autem à Tarichiis in hanc insulam diei unius. Post insulam hanc est Epichus urbs. Ab insula ad Epichum navigatio diei dimidiati. Ab Eschidibus diei navigatio: & insulà circa hanc est deserta. Post hanc est Cercinnitis insula cum urbe, circaque eam est Thapsus. Prætervectio ab hac in Thapsum diei unius & dimidiæ. A Thapso vero minore intra est Tritonites magnus sinus, in quo est parva Syrtis, Cercinnitica appellata, alte-

Πλοῦς ἀπὸ Ταριχείων εἰς τὴν νῆσον ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ἐστι Ἔπιχος πόλις. Ἀπὸ δὲ τῆς νήσου εἰς Ἔπιχον πλοῦς ἡμέρας ἡμίσεια. Ἀπὸ δὲ Ἐσχίδων πλοῦς ἡμέρας: καὶ νῆσος ἔπεστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμη. Μετὰ δὲ αὐτὴν Ἀνακινίτης νῆσος καὶ πόλις, καὶ κατὰ ταύτην Θάψος. Παράπλους ἀπὸ ταύτης εἰς Θάψον ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Ἀπὸ δὲ Θάψου τῆς μικρᾶς καὶ Δρονίτης ἐστι κόλπος μέγας εἴσω, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρά, Καρκινίτης καλουμένη, πολὺ τῆς ἄλλης

verba etiam leguntur lib. III. Sed mihi cæterorum auctoritas hac in re pluris est, & præsertim Polybii αὐτόπτου. *Vossius.*

Πλοῦς ἀπὸ Ταριχείων] Juxta lectionem Strabonis legendum foret, Ταριχιῶν. Eum vide circa finem operis. *Vossius.*

Ἔπιχος πόλις &c.] Vereor, ne totus hic locus fœde corruptus sit. *Vossius.*

Ἀπὸ δὲ Ἐσχίδων] Sane sunt hæc ignotissima, ut non sine causa metum suum proferat Vossius. Pro his autem, ut Latine appellat, Eschidibus videtur desiderari vetusta & rara vox ἀπὸ δὲ Ἐρεβιδῶν. Quod non aliunde probaverim, nisi ex Stephano. Ἐρεβίδαι, μέρος Λωτοφάγων. Φίλιστος ὀγδόῳ, ad quæ verba consistit omnis amplitudo doctrinæ eorum, qui eum tantis commentariis ampliarunt. *Gronovius.*

Ἀνακινίτης νῆσος] Puto, hanc esse Κερκιννῖτιν Strabonis. *Vossius.*

Δρονίτης ἐστι κόλπος] Opinor, corruptam esse lectionem. Mihi certe placet, ut legatur, Τριτωνίτης. *Vossius.*

Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ Καρκινίτης λεγομένη] Nulla potest ratio dari, quare Syrtis minor vocetur Carcinites. Lego itaque, Κερκιννῖτις: nimirum ab Cercinna insula. *Vossius.*

Quam belle procedant hi duo iuveniles conatus, quam egregie ostentent notitiam Geographiæ, quam valenter etiam senex potuerit sua tueri, declaravi nuper & olim ad Pomponium Melam. Nulla nota Thapsus minor,

 nulla

ἄλλης Σύρτιδος χαλεπωτέρα καὶ δυσπλωτέρα· ἧς τὸ περίμετρον στάδια β΄. Ἐν ταύτῃ τῇ Σύρτιδι ἐνέστηκεν ἡ νῆσος Τρίτωνος καλουμένη, καὶ ποταμὸς Τρίτων. Καὶ αὐτόθεν ἐστὶν Ἀθηνᾶς Τριτωνίδος ἱερόν. Στόμα δὲ ἔχων ἡ λίμνη μικρὸν, καὶ ἐν τῷ στόματι νῆσος ἔπεστιν, καὶ ὁ τῆς ἀνάπωτος, ἐνίοτε ἡ λίμνη οὐκ ἔχων εἴσπλουν συμφαίνουσα. Ἡ δὲ λίμνη αὕτη ἐστὶ μεγάλη τὸ περίμετρον ἔχουσα ὡς σταδίων χιλίων. Περιέπουσι δὲ αὐτὴν Λί-

altera Syrti multo sævior, navigatuque difficilior; cujus ambitus est stadiorum cIↃ cIↃ. In hac Syrti est insula Tritonis appellata, & fluvius Triton. Et illic est Minervæ Tritoniæ fanum. Os vero hic lacus exiguum habet, & in eo insula apparet, si quando mare refugiat. At ubi inundet, non amplius accessum navibus præbet. Lacus autem hic est magnus, ambitum habens stadiorum circiter mille. Cingit vero eum Li-

nulla Syrtis Cercinitica. Itaque legendum monui Ἀπὸ δὲ Θάψου Λέπτις μικρὰ καὶ Ἀδρύμης ἐστί. Κόλπος μέγας ἔσω Κερκινίτης, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ καλουμένη. *Post Thapsum Leptis parva & Adrumetum est. Intus sinus magnus Cercinites, in quo Syrtis est parva appellata.* Geographus Ravennas *Adrimetum*, *Ruspina*, *Lepteminus*, *Tapsum*. Quomodo potuit infra dicere Ἀπὸ Ἀδρύμητος, vel ut Vossius corrigit Ἀδρύμητος, nisi positionem ejus præmisisset? *Gronovius*.

Τὸ περίμετρον στάδια G΄.] Sic videtur rescripsisse Hœschelius, cum in M.S. esset ϟ: forte quod non intelligeret hanc notam, quæ tamen valet cIↃ cIↃ. Infra enim, sic legitur in M.S. Κρήτης αὐτῆς μῆκος στάδια G΄φ. Supra vero jam dixit Cretæ longitudinem esse stadiorum cIↃ cIↃ IↃ. Porro cum Scylax inquit Syrtidis minoris ambitum esse stadiorum cIↃ cIↃ, a Strabone & Plinio dissentit. Non tamen ab uno magis, quam altero. Hic siquidem eam facit stadiorum cIↃ IↃc: alter vero, Polybii auctoritate, ccc M. passuum, quæ sunt stadia cIↃ cIↃ cccc. *Vossius*.

Καὶ νῆσος Τρίτωνος καλουμένη] Melius, ut Salmasius, Τριτωνίς. *Vossius*.

Καὶ ὁ τῆς ἀνάπωτος ἡ] Vix alium locum corruptum, ut hunc, toto Scylace reperias. Jam diu est, quod μέγιστον illud τοῦ αἰῶνος ἄγαλμα Claudius Salmasius, ita conjecerit; καὶ ἐν τῷ στόματι νῆσος ἔπεστιν ὅταν ἄμπωτις ᾖ. ὅταν δὲ πλημμυρὶς, οὐκ ἔτι τὸν εἴσπλουν ναυσὶν ἀποφαίνουσι. *Vossius*.

Λί-

Libyum omnis natio; urbſque eorum eſt in ulteriori ripa, verſus Solis occaſum: omnes enim hi Libyes appellantur, flavi, abſque fuco pulcherrimi. Regio hæc optima eſt, & fœcunda, gregeſque penes ipſos ſunt maximi & plurimi, ipſi ditiſſimi, pulcherrimique. Poſt hanc Syrtin ſequitur Neapolis. Prætervectio vero ab Hadrymeto ad Neapolim eſt dierum III. Poſt Neapolin eſt Hermæum promuntorium, & urbs. Prætervectio à Neapoli uſque Hermæum eſt diei unius, ac dimidiati. A Neapoli ad Iſthmum pedeſtri itinere ſtadia ſunt CLXXX. uſque ad alterum mare, quod Carthaginem alluit. Eſt vero peninſula, quæ habet anguſtias. Prætervectio

Λίβυες πάντες ἔθνος, καὶ πόλις τὸ ὑπερέκεινα πρὸς ἡλίου δυσμάς· οὗτοι γὰρ ἅπαντες Λίβυες λέγονται, ξανθοί, ἄπαστοι, καὶ κάλλιστοι. Καὶ ἡ χώρα αὕτη ἀρίστη, καὶ παμφορωτάτη, καὶ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς ἐστὶ καὶ μέγιστα καὶ πλεῖστα, καὶ αὐτοὶ πλουσιώτατοι, καὶ κάλλιστοι. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ταύτην Νεάπολις ἐστί. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἀδρίμητος ἐπὶ Νέαν πόλιν ἡμερῶν τ΄. Μετὰ δὲ Νέαν πόλιν Ἑρμαῖα ἄκρα καὶ πόλις. Παράπλους ἀπὸ Νέας πόλεως εἰς Ἑρμαίαν ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Ἀπὸ δὲ Νέας ἐστὶν εἰς ἰσθμὸν στάδια ρπ΄, πεζῇ, πρὸς τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὴν πρὸς Καρχηδόνα. Ἔστι δὲ ἀκτή, δι' ἧς ἰσθμός ἐστι. Παράπλους ἀπὸ τοῦ πο-

Λίβυες πάντες] Hæc ſcriptura eſt ab editione Voſſii, quum Hœſchelius dederit Λίβυοι πάντες, quod dubito an non deducat ad Λιβοφοίνικες; vel ad οἱ Βύζαντες, quippe quorum urbem Byzacium mox innuit. *Gronovius.*

Ξανθοί, ἄπαστοι, καὶ κάλλιστοι] Quare hi ἄπαστοι, ſive jejuni dicantur, neſcio. Ego, ſi quid recte judicem, putem reſcribendum, ἄπλαστοι, id eſt, vere pulchri, minimeque fucati, ut aliæ Libyæ gentes, quæ corporis & comarum fuco decorantur. *Voſſius.*

Ἀπὸ Ἀδρίμητος] Scribe, Ἀδρύμητος.] Hadrymetum etenim Græcis eſt Ἀδρίμης. Stephanus, Ἀδρύμης, Ἀδρύμητος, Λιβύης πόλις *Voſſius.*

Καὶ κάλλιστοι. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν &c.] Delendum hic τὸ, καὶ κάλλιστοι. Statim vero poſt legendum eſt omnino, ἡμερῶν τελεῶν, vel ἡμερῶν γ΄. Sæpe enim hæc litera in τ.΄ corrumpitur. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ νέας ἐστι] Malim, νέας πόλεως, ut ſemper. *Voſſius.*

ποταμοῦ ἐντεῦθεν εἰς Καρχηδόνα, ἥμισυ ἡμέρας. Ἡ δὲ Καρχηδονίων χώρα ἐστὶν ἐν κόλπῳ.

ΚΑΡΧΗΔΩΝ.

Μετὰ δὲ τὸν ἰσθμὸν Καρχηδών ἐστι, πόλις Φιάλων, καὶ λιμὴν. Παράπλους ἀπὸ Ἑρμαίας ἥμισυ ἡμέρας εἰς Καρχηδόνα. Ἔπεισι δὲ νησία ἐν τῇ Ἑρμαίᾳ ἄκρᾳ, Ποντία νῆσος, καὶ Κόσυρος. Πλοῦς δὲ ἀπὸ Ἑρμαίας ἐπὶ Κόσυρον ἡμέρας. Ἀπὸ Ἑρμαίας ἄκρας πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, μικρὸν ἀπὸ Ἑρμαίας εἰσὶ νῆσοι τρεῖς μικραὶ κατὰ τοῦτο, ὑπὸ Καρχηδονίων οἰκούμεναι· Μελίτη πόλις καὶ λιμὴν, Γαῦλος πόλις, Λαμπάς· αὕτη πύργους ἔχει δύο ἢ τρεῖς. Ἀπὸ δὲ Κοσύρου ἐπὶ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον Σικελίας, πλοῦς ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ Καρχηδόνα Ἰτύκη πόλις καὶ λιμὴν. Παράπλους δὲ ἀπὸ Καρχηδόνος εἰς Ἰτύκην μιᾶς ἡμέ-

vectio à flumine ex hoc loco ad Carthaginem, est diei unius & dimidiæ. Carthaginensium autem regio est in sinu.

CARTHAGO.

Post Isthmum est Carthago, urbs Phialon cum portu. Prætervectio vero ab Hermæo usque Carthaginem est dimidiati diei. Hermæo promontorio adsitæ sunt insulæ, Pontia & Cosyrus. Navigatio ab Hermæo usque Cosyrum est diei. Ultra Hermæum promuntorium paululum, versus solem orientem, tres ei adjacent insulæ exiguæ, à Carthaginensibus habitatæ; Melita urbs cum portu, Gaulus urbs, Lampas; in hac turres binæ aut tres. A Cosyro vero ad Lilybæum promuntorium Siciliæ, navigatio diei unius. Post Carthaginem Utica urbs cum portu. Prærternavigatio à Carthagine Uticam diei

Ποντία νῆσος] Pontiam insulam describit Ptolomæus in Syrti majori. Sed ea nihil ad hanc. *Vossius.*

Λαμπάς· αὕτη πύργους ἔχει] Forte legendum Λαμπαδοῦσα πύργους ἔχει. Ambigo de nomine ejus insulæ, an, ut hoc loco scriptum fuit, Λαμπαδοῦσα vocari debeat, an Λοπαδοῦσα. Si Λαμπαδοῦσα, nomen habuit procul dubio ἀπὸ τῶν λαμπάδων, & tunc legerem πύργους ἔχει, id est, ignes accensos ad nautas monendos, ne in cautes inciderent. Si Λοπαδοῦσα a rupibus acutis dicta fuit

Ἀπὸ

ei unius. Ab Utica ad Equi promuntorium * * * * Equi urbs, & palus ei adſita eſt, inſulæque in ea, & urbes circa paludem in inſulis hæ ſunt * * * * * Collops Magnus urbs, ex adverſo ejus multæ inſulæ Naxicæ; Pithecuſæ cum portu. Ex adverſo earum eſt inſula, in qua Eubœa eſt civitas, Thapſa urbs & portus, Caucacis urbs cum portu, Sida urbs, Iol promuntorium, urbs & portus, Hebdomus urbs cum portu, Acium inſula, in qua urbs & portus, Pſamathus inſula, cum portu, & ſinus. In hoc

ἡμέρας. Ἀπὸ Ἰτύκης εἰς Ἵππου ἄκραν, Ἵππου πόλις, καὶ λίμνη ἐπ᾽ αὐτῇ ἐστι, καὶ νῆσοι ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ περὶ τὴν λίμνην πόλεις ἐν ταῖς νήσοις αἵδε. Ψέγας πόλις, καὶ ἀπαντίον αὐτῆς νῆσοι Ναξικαὶ πολλαί, Πιθηκοῦσαι καὶ λιμήν. Κατ᾽ ἐναντίον αὐτῶν καὶ νῆσος, καὶ πόλις ἐν τῇ νήσῳ Εὔβοια, Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμήν, Καύκακις πόλις καὶ λιμήν, Σίδα πόλις, Ἰουλίου ἄκρα πόλις καὶ λιμήν, Ἕβδομος πόλις καὶ λιμήν, Ἄκιον νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν ἔπεστι, Ψαμαθοῦς νῆσος, πόλις, καὶ λιμήν, καὶ κόλπος. Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ Βαρ-

ἀπὸ τῶν λεπάδων, quod accedit ad nomen hodiernum: nam *Lipadoſa* ab Italis vocatur, & eſt admodum aſpera cautibus, vel forte a piſcium abundantia, quæ λεπάδες vocantur. *Palmerius.*

Ἀπὸ Ἰτύκης εἰς Ἵππου ἄκραν] Omiſſa hic ſtadia, aut tempus παράπλου. *Voſſius.*

Πόλεις ἐν ταῖς νήσοις αἵδε· Ψέγας πόλις] Sine dubio hoc loco quædam deſunt. Nullas enim hic civitates inſulanas recenſet. Nam pro Ψέγας ſcribendum omnino, Κόλλοψ μέγας. Nec dubito, quin etiam Κόλλοψ μικρὸς hic deſideretur. *Voſſ.*

Πιθηκοῦσαι λιμήν] Phœnices aliter, idem tamen ſignificante vocabulo, hanc civitatem appellabant: ut conſtat ex Diodoro Siculo. lib. xx: dicitque, ſic nominatam eſſe, quod ſimias pro Diis colerent. Plura vide de his apud eum. Videntur autem Pithecuſæ una fuiſſe civitas, quamvis plures urbes fuerint, ut Phœnicum Tripolis, & aliæ. *Voſſius.*

Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμήν] Vide, num ſit, quam Ptolomæus, & alii, Tipaſam appellant. *Voſſius.*

Καύκακις πόλις] Reſtituo, Καυκκίς. *Voſſius*

Ἰουλίου ἄκρα] Latini *Juliam Cæſaream* vocant, Auguſto Cæſare hoc nomen

Βαρτας νῆσος καὶ λιμὴν, Χάλκα πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, Ἀρύλων πόλις, Μὴς πόλις καὶ λιμὴν, Σίγον πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ πρὸ τοῦ ποταμοῦ νῆσος Ἄκρα, πόλις Με - - λιμὴν, Ἄκρος ἡ πόλις, καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἔρημος νῆσος Δρίναυπα ὄνομα, Ἡρακλεία στήλη, ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανιλύη πόλις ἐν ποταμῷ καὶ ἀντίον αὐτῆς τὰ Γάδειρα νῆσος. Ἀπὸ Καρχηδόνος ταύτῃ ἐστὶν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας τοῦ καλλίστου πλοῦ παράπλους ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ νυκτῶν ἑπτά. Γάδειρα εἰσὶν νῆσοι αὗται πρὸς τῇ Εὐρώπῃ. Τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει,

hoc sinu Bartas est insula cum portu, Chalca urbs in fluvio, Arylon urbs, Mes urbs cum portu, Sigum urbs in fluvio, cui objacet insula Acra, urbs Me - - - cum portu, Acrus urbs, in qua est sinus, deserta insula appellata Drinaupa, Herculea columna, Libyæ promuntorium, Apanilye urbs in fluvio. Ex adverso hujus sunt Gades insulæ. A Carthagine hucusque ad columnas Herculeas quam prosperrime prætervehuntur diebus & noctibus septem. Gadium autem hæ insulæ ad Europam pertinent. Harum una urbem habet.

men dante. Non potuit itaque sic scripsisse Scylax: ut qui jam multis ante seculis floruerit. Scripsit ille Ἰὼλ ἄκρα, quæ postea ita, ut diximus, vocitata est. *Vossius.*

Χάλκα πόλις] Stephanus Χάλκη, πόλις Λιβύης, μετὰ δὲ αὐτὴν πόλις Φοινίκων Χάλκη. Phœnicum est hæc Scylacis. *Vossius.*

Σίγον πόλις ἐν τῷ ποταμῷ] *Siga* plerisque, non *Sigum*. *Vossius.*

Πόλις Με * * καὶ λιμὴν] Forte, πόλις Μεγάλη καὶ λιμήν. *Portum magnum* Latini vocant à spatio. *Vossius.*

Mirum sane, cur Vossio non in mentem venerit πόλις Μεταγώνιον καὶ λιμὴν, quam ita volebat ab omnibus prope fretum collocari, ut ne Pomponium Melam quidem exciperet. Sed potuerunt eo nomine fuisse plura vel oppida vel loca. *Gronovius.*

Ἄκρος ἡ πόλις] Est Ἀκράθ Ptolomæi. *Vossius.*

Καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ] Puto, sic rescribendum hunc locum, καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἔρημος νῆσος Δρίναυπα ὄνομα, Ἡρακλείας στήλης ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανιλύη πόλις ἐν ποταμῷ, ἀντίον αὐτῆς τὰ Γάδειρα νῆσοι. *Vossius.*

Videtur ita distinguendum & scribendum: Ἡράκλεια στήλη ἐν Λιβύῃ, ἄκρα Ἀβι-

bet. In his quoque ſunt columnæ Herculeæ: ea quidem, quæ in Libya, humilis: Europæa vero excelſa eſt. Contrarii ſibi invicem ſunt hi vertices: diſtantque inter ſe diei navigatione. Prætervectio Libyæ ab oſtio Canobi, quod in Ægypto, uſque Herculeas columnas, eo modo ſi numeres, quo ſupra in Aſia & Europa ſcriptum eſt, circumnaviganti ſinus eſt dierum LXXV¼. Omnia vero oppida & emporia antè memorata in Libya, à Syrti quæ ad Heſperidas, uſque columnas Herculeas, quæ in Libya, ſunt Carthaginenſium. Poſt Herculeas columnas extra navigantibus, Libyamque in ſiniſtra relinquentibus, occurrit ſinus magnus uſque ad promuntorium Hermæum. Eſt enim & ibi promuntorium Hermæum.

ἔχει, καὶ Ἡράκλειαι στῆλαι κατὰ ταύτας· ἡ μὲν ἐν τῇ Λιβύῃ ταπεινή· ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὑψηλή. Αὗται δέ εἰσιν ἄκραι καταντικρὺ ἀλλήλων· διέχουσι δὲ αὗται ἀπ᾽ ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Παράπλους Λιβύης ἀπ᾽ Αἰγύπτου τοῦ Κανώβου στόματος, μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταῦτα, ἐν περασίᾳ καὶ Εὐρώπῃ γέγραπται, κατὰ τοὺς κόλπους κύκλῳ περιπλέοντι ἡμερῶν οέ, δ΄. Ὅσα γέγραπται πολίσματα ἢ ἐμπόρια ἐν τῇ Λιβύῃ ἀπὸ τῆς Σύρτιδος τοῦ παρ᾽ Ἑσπερίδας μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν ἐν Λιβύῃ πάντα ἐστὶ Καρχηδονίων. Μετὰ δὲ Ἡρακλείας στήλας εἰς τὸ ἔξω πλέοντι, ἔχοντι τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ, κόλπος ἐστὶ μέγας, μέχρι Ἑρμαίας ἄκρας. Ἔστι γὰρ καὶ ἐνταῦθα Ἑρμαία ἄκρα. Κατὰ

At δὲ

Ἀβιλύκη, πόλις Dicebatur enim ut Abila & Abinna, ſic & Abilyx & Abilyce, ut nos docuit Salmaſius in Solinum. Ἀπιλύη editum ab Hœſchelio. *Gronovius.*

Τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταῦτα ἐν περασίᾳ] Facilis hujus loci emendatio. Lego, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ τὰ αὐτά, τὰ περὶ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης γέγραπται, κατὰ τοὺς κόλπους κύκλῳ περιπλέοντι ἡμερῶν οέ. δ΄. *Voſſius.*

Certe iſta Voſſiana quam eſt facilis, tam eſt audax. Non debet addi, non debet demi, quod videbis ſpero in his, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταυτά, ὥσπερ Ἀσία καὶ Εὐρώπη γέγραπται. Sic enim ſequens veſtigia priſcæ lectionis reſtituo. *Gronovius.*

Q Περὶ

δὲ μέσον τῦ κόλπυ κεῖται Πόντιον τόπος καὶ πόλις. Περὶ δὲ τὴν πόλιν λίμνη κεῖται μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ κεῖνται νῆσοι πολλαί. Περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος, καὶ κύπειρος, καὶ φλεῖον, καὶ θρύον. Αἱ δὲ ὄρνιθες λιμελελιφίδες

At medio in sinu est Pontium locus & urbs. Urbi autem adjacet lacus magnus, insulæque in eo sunt complures. Circa lacum nascitur arundo, cyperus, stœbe, & juncus. Meleagrides aves ibi sunt; alibi verò, nus-

Περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος &c.] Totum locum sic restituit magnus Salmasius; περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος καὶ κύπειρος, καὶ θρύον. Αἱ δὲ ὄρνιθες Μελεαγρίδες ἐνταῦθα εἰσιν, ἄλλῃ δὲ ὐδαμῦ, ἂν μὴ ἐντεῦθεν ἐξαχθῶσιν. Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφησιάς. Hunc lacum Plinius quoque, libro XXXVII. cap. II, *Cephesiada* appellat, & juxta mare Atlanticum locat. Scylax eum ponit inter Herculeas Columnas, & Hermæam promuntorium: quod idem est. Est namque & alterum promuntorium Hermæa, præter id, quod Sinus Carthaginensis facit: estque illud extra Columnas, ut supra ex Scylace patuit. Herma enim vocatur hic locus a Græcis, propterea, quod arbitrarentur, Herculem viam hanc capitibus constravisse. Herodotus Polymnia: Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα τῦ ὠκεανῦ. Quippe Herma, auctore Hesychio, notat ἔρεισμα, στήριγμα, ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυμαινόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν τόπον τῆς θαλάσσης. Item alibi: Ἕρματα ὕφαλοι πέτραι. Testatur quoque id ipsum Rufus Festus in ora maritima:

Aliique rursus Herculis dicunt viam:
Stravisse quippe maria fertur Hercules,
Iter ut pateret facile captivo gregi.

Alii alia de causa arbitrati sunt hunc locum ἕρμα appellari. Nimirum quod sepes esset interni & externi maris. Nam Ἕρμα est περίφραγμα Græcis, vel, ut Rufus vertit, *cespitum munitio*: ·

- - - - - Post in occiduum diem
Sacrum hunc vocavit Herma quondam Græcia.
Est Herma porro cespitum munitio,
Interfluumque altrinsecus munit locum.

Quod hic Festus Herma collocat ad promuntorium Sacrum Hispaniæ maxime occidentale, in eo nihil abscedit ab Scylace. Extenditur enim Herma ab promuntorio Hermæa, usque prædictum sacrum promuntorium, quod Scylax proxime testatur, cum inquit: Τέταται δὲ τὸ ἕρμα ἐπὶ ἑτέραν ἄκραν τῆς Εὐρώπης τὴν καταντικρύ. Τῇ δὲ ἄκρᾳ ταύτῃ ὄνομα ἱερὸν ἀκρωτήριον. Id promuntorium *Hermæam* Romani videntur appellasse, *Ad Mercuri*. Antoninus in initio Itinerarii: *Ab exploratione, quæ ad Mercuri dicitur, Tingim usque, M.P.*

nuſquam, niſi inde exportatæ. Paludi vero huic nomen Cephesias, ſinui vero Cotes. Eſt autem in medio columnarum Herculis, & Hermæi promuntorii. Ultra promuntorium Hermæum vaſta extenduntur hermata à Libya uſque in Europam, nuſquam extantia fluctibus, ſed undique ab iis obruta. Tenditur id Herma ad aliud Europæ promuntorium ei adverſum. Vocatur autem id promuntorium ſacrum. Poſt Hermæum promuntorium fluvius excipit Adonis. Invehitur autem hic in lacum magnum. Poſt Adonin eſt alius fluvius magnus

φίδες ἐνταῦθα εἰσὶν, ἄλλου δὲ οὐδαμοῦ, ἂν μὴ ἐντεῦθεν ἐξαχέωσιν. Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφησίας, τῷ δὲ κόλπῳ Κώτης. Ἔστι δὲ Ἡρακλείων στηλῶν, καὶ Ἑρμαίας ἄκρας, ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἑρμαίας ἄκρας ἕρματα τέταται μεγάλα. Ἀπὸ δὲ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, οὐχ ὑπερέχοντα τῆς θαλάττης. Ἐπικλύζει δὲ ἐπ' αὐτὰ ἐνιαχῆ. Τέταται δὲ τὸ ἕρμα ἐπὶ ἑτέραν ἄκραν τῆς Εὐρώπης τὸ καταντικρύ. Τῇ δὲ ἄκρᾳ ταύτῃ ὄνομα ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἑρμαίας ἄκρας ποταμός ἐστιν Ἄνιδος. Ἐξίησι δὲ οὗτος εἰς λίμνην μεγάλην. Μετὰ δὲ Ἀνιδίδυτα ἐστὶν ἄλλος ποταμὸς μέγας

M.P.CLXXIIII. Hic autem locus appellatur exploratio, quod latentia ſub aquis ſaxa bolide ſua nautica prænavigantes explorare cogerentur, ne naufragii periculum ſubirent. Quamobrem Mercurio ejus rei indici & nuncio ſaxum id, ſive promuntorium, dedicarant. Num idem ſit, quod Ampeluſia, dubito. Pomponius Mela lib. I. cap. V: *Primæ partes illæ Europæ, hæ Africæ. Ejus oræ finis Mulucha: caput atque exordium eſt promuntorium, quod Græci Ampeluſiam, Afri aliter, ſed idem ſignificante vocabulo, appellant.* Ptolomæo hic eſt Κώτης ἄκρον: an recte, ambigo. Certe illum ſinum, quem Abyle, & Hermæa promuntoria, conficiunt, Coten appellari, diſerte teſtatur Scylax; non ipſum promuntorium. Urbem tamen ejuſdem cum hoc ſinu nominis refert Plinius lib. v. cap. I: *Promuntorium Oceani extimum Ampeluſia nominatur a Græcis. Oppida fuere Lixa, Cotes, ultra columnas Herculis. Voſſius.*

Ἐξαχέωσιν] Reddidit interpres *exportatæ*: legit igitur ἐξαχθῶσι. *Gronovius.*

Ποταμός ἐστιν Ἄνιδος] Incomparabilis vir Cl. Salmaſius ſic hunc locum reſtituit:

μέγας Λίξος, καὶ πόλις Φοινίκων Λίξος, καὶ ἑτέρα πόλις Λιβύων ἐστὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ λιμήν. Μετὰ δὲ Λίξον, Κράβις ποταμὸς καὶ λιμὴν, καὶ πόλις Φοινίκων Θυμιατηρίας ὄνομα. Ἀπὸ Θυμιατηρίας εἰς Σολόεσσαν ἄκραν, ἣ ἀνέχει μάλιστα εἰς τὸν πόντον. Τῆς δὲ Λιβύης πᾶσα αὕτη ἡ χώρα ὀνομαστοτάτη καὶ ἱερωτάτη. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς ἄκρας ἔπεστι βωμὸς μέγας, Ποινῆς, Ποσειδῶνος. Ἐν δὲ τῷ βωμῷ εἰσὶ γεγραμμένοι ἀνδριάντες, λέοντες,

magnus Lixus, & Phœnicum urbs Lixus, aliaque ultra fluvium est urbs cum portu. Post Lixum Crabis fluvius cum portu, & urbs Phœnicum Thymiateria appellata. A Thymiateria Soloentum promuntorium occurrit, quod plurimum in mare prominet. Libyæ autem hæc regio tota est celeberrima & sacerrima. In summitate vero promuntorii est ara magna, Vindictæ & Neptuno consecrata. In ara autem expressæ sunt imagines, leones, delphines. Arti-

stituit; ποταμός ἐστιν Ἄδωνις· ἐξίησι δὲ οὗτος εἰς λίμνην μεγάλην· μετὰ δὲ Ἄδωνιδα ἐστὶν ἄλλος ποταμὸς μέγας Λίξος. *Vossius.*

Καὶ πόλις Φοινίκων Θυμιατηρίας ὄνομα] Delenda est postrema litera. Θυμιατηρία enim vocatur hæc urbs, ut ex sequentibus patet. Stephanus: Θυμιατηρία πόλις Λιβύης· τὸ ἐθνικὸν Θυμιατήριος: Hanno Θυμιατήριον appellat: Ὡς δὲ ἀναχθέντες τὰς στήλας παρημείψαμεν, καὶ ἔξω πλοῦν δυοῖν ἡμερῶν ἐπλεύσαμεν, ἐκτίσαμεν πρώτην πόλιν, ἣν ἐκαλέσαμεν Θυμιατήριον. *Vossius.*

Ἀπὸ Θυμιατηρίας εἰς Σολόεσσαν ἄκραν, ἣ ἀνέχει μάλιστα εἰς τὸν Πόντον] Inquit, a Thymiateria Soloëntem perveniri. Legendum enim hic arbitror Σολόεντα, ut statim post. Sic quoque Hanno id promuntorium appellat, & Herodotus Melpomene, ubi de Sataspe agit. Ptolomæo est Σολοεντία ἄκρα, Hesychio Σολοεντίς. *Vossius.*

An non literæ flagitant Ἀπὸ Θυμιατηρίας ἐπὶ Σολόεις ἄκρα? Mox non intelligo, cur Vossius ita mutaverit ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου, quum ab Hœschelio sit editum τῷ ἀκρωτηρίῳ. *Gronovius.*

Βωμὸς μέγας, ποινῆς, Ποσειδῶνος] Locus mutilus. Jam diu est, quod illustris vir Cl. Salmasius legerit, πρῶνος pro ποινῆς. Arbitror, ab Hannone hanc aram esse exstructam. Ipse certe hoc loco fani Neptuno à se consecrati meminit. Κἄπειτα πρὸς ἑσπέραν ἀναχθέντες ἐπὶ Σολόεντα, Λιβυκὸν, ἀκρωτήριον, λάσιον δένδρεσι συνήλθομεν. Ἔνθα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἱδρυσάμενοι πάλιν ἐπέβημεν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ἡμέρας ἥμισυ. *Vossius.*

Δα-

Artificiose eam confectam esse ajunt. A Soloente promuntorio fluvius excipit appellatus Xion. Hunc fluvium circumhabitant Æthiopes sacri. Circa hæc est insula, Cerne appellata. Prætervectio vero à columnis Herculeis ad Hermæum promuntorium est dierum duorum. Ab Hermæo promuntorio, ad Soloentem promuntorium, est prætervectio dierum trium. A Soloente vero ad Cernen prætervectio dierum septem. Omnis autem hæc præ-

πες, δελφῖνες· δαίδαλον δὲ φασὶ ποιῆσαι. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος ἄκρας ποταμός ἐστιν, ᾧ ὄνομα Ξιών. Περὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν περιοικοῦσιν Αἰθίοπες ἱεροί. Κατὰ δὲ ταῦτα νῆσός ἐστιν, ᾗ ὄνομα Κέρνη. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν, ἐπὶ Ἑρμαίαν ἄκραν ἡμερῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Ἑρμαίας ἄκρας εἰς Σολόεντα ἄκραν παράπλους ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος εἰς Κέρνην παράπλους ἡμερῶν ἑπτά. Σύμπας δὲ ὁ παράπλους οὗτος

Δαίδαλον δὲ φασὶ ποιῆσαι] *Artificiose eam confectam esse ajunt.* Quis oro id ex illis exsculperet? an vero idem est ac legeretur ποιηθῆναι vel πεποιῆσθαι? Imo ait Scylax *Dædalum fecisse dicunt. Gronovius.*

Ποταμός ἐστιν, ᾧ ὄνομα Ξιών] Nullus, quod sciam, meminit hujus fluvii. Lixum hoc loco describit Hanno; alium ab eo, quem jam supra retulit Scylax. *Vossius.*

Κατὰ δὲ ταῦτα νῆσός ἐστιν, ᾗ ὄνομα Κέρνη] A columnis Herculis Cernen perveniri, inquit Scylax, diebus duodecim. Supra vero jam dixit, ab Carthagine ad Columnas navigari diebus septem, & totidem noctibus. Hanno tamen navigationem ab Carthagine ad Columnas, & ab his ad Cernen, æqualem taxat. Ἔνθα εὕρομεν ἐν μυχῷ τινος κόλπου νῆσον μικράν, κύκλον ἔχουσαν σταδίων πέντε, ἣν κατῳκίσαμεν Κέρνην ὀνομάσαντες· ἐτεκμαιρόμεθα δ' αὐτὴν ἐκ τοῦ περίπλου κατ' εὐθὺ κεῖσθαι Καρχηδόνος· ἐῴκει γὰρ ὁ πλοῦς ἔκ τε Καρχηδόνος ἐπὶ στήλας, κἀκεῖθεν ἐπὶ Κέρνην. Sed de diurna tantum navigatione loquitur hoc loco Scylax. Quod si ea æstate fiat, satis bene conveniunt inter se. De hac Plinius lib. VI. cap. XXXI: *Polybius in extrema Mauritania, contra montem Atlantem, a terra stadia octo abesse prodidit Cernen. Nepos Cornelius, ex adverso maxime Carthaginis, a continente passus mille; non ampliore circuitu duobus millibus.* Ultima hæc verba Cornelium ex Hannone depromsisse, quivis facile viderit; quamvis in ambitu insulæ non conveniant. Sed miror, Polybium Cernen ex adverso Atlantis collocasse, cum tamen Hanno, & Scylax, tam longe

οὗτος ἐστὶ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Κέρνην νῆσον, ἡμερῶν δεκαδύο. Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα οὐκ ἔτι ἐστὶ πλωτὰ διὰ βραχύτητα θαλάττης, καὶ πηλὸν, καὶ φῦκος. Ἔστι δὲ τὸ φῦκος τῆς δοχμῆς τὸ πλάτος, καὶ ἄνωθεν ὀξὺ, ὥστε κεντεῖν. Οἱ

prætervectio ab Herculeis columnis ad Cernen insulam est dierum XII. Quæ sunt ultra Cernen insulam, non amplius navigabilia sunt propter brevitatem maris, & cœnum, & algam. Est vero hæc alga palmi latitudine, superne in acutum desinens, adeo ut pungat. In-

longe ultra Soluntem describant. Nec aliter videtur sensisse Cornelius Nepos. Frustra enim illi sunt, qui inepte adeo hæc verba ejus intellexerunt, ut Cernen prope Carthaginem in ipso sinu descripserint. Somnium, credo, suum stabilient hisce Palæphati verbis: Οἱ δὲ Κερναῖοι κατὰ γένος μέν εἰσιν Αἰθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κυρήνην (lego Κέρνην) ἔξω οὖσαν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Ἄρχουσι δὲ Λιβύην περὶ τὸν Ἄνωνα ποταμὸν κατὰ Καρχηδόνα· εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. Κατὰ Καρχηδόνα, interpretantur *prope Carthaginem*. Sed si extra columnas, quomodo prope Carthaginem? κατὰ hic est καθ' ὁδὸν, ut inquit Hanno. Nihil certius. Nec minus delirant, qui dicunt, esse Hiberniam. Iis, qui S. Laurentii insulam esse contendunt, condonandum, quod non sine auctore errent. Et ita quidem multo plurimi transtulerunt hanc insulam. Translata quibusdam est in novum orbem. Et quo tandem non retulissent, nisi vir incomparabilis Cl. Salmasius eam suo reddidisset loco? *Vossius*.

Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα] Hic jam communem Geographorum morem imitatur Scylax: qui cum ad ea devenissent, quarum nullam haberent cognitionem, ut ignorationem suam hac in parte excusarent, nescio quæ non absurda fingebant, loca æstu & frigore exusta, feris plena, vastis obsita montibus, insuper maria alga, cœno, variisque monstrorum generibus, referta. Sic in Herodoti Melpomene, Sataspes apud Regem Xerxem excusat se, quod ulterius non processerit navigando, quoniam navigium retineretur; nimirum alga, aut cœno. Egregie de hac re Plutarchus Theseo: Ἐν ταῖς γεωγραφίαις οἱ ἱστορικοὶ τὰ διαφεύγοντα τὴν γνῶσιν αὐτῶν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν πινάκων πιεζοῦντες, ἐνίοις παραγράφουσιν ὅτι τὰ δ' ἐπέκεινα, θῖνες ἄνυδροι καὶ θηριώδεις, ἢ πηλὸς ἀϊδνὴς, ἢ πέλαγος πεπηγός. Tatianus contra Græcos: Οἱ μὲν ἐν ταῖς γεωγραφίαις ἐκπονήσαντες, μέχρις ἦν δυνατὸν ἀνθρώπῳ τῶν χωρίων τὴν ἀναγραφὴν ἐποιήσαντο· τὰ δ' ἐπέκεινα λέγειν οὐκ ἔχοντες, διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς θεωρίας, αἰτίας ᾐτιάσαντο, καὶ θαλασσῶν τὴν μὲν πρασώδη τινῶν, τῶν δὲ τῶν μὲν τὸ ἐκπυρεῖ, τῶν δὲ τὸ ψυχρὸν καὶ διαπεπηγός. *Vossius*.

Ἐπεὶ

Institores autem sunt Phœnices. Hi cum venerint in insulam Cernen, gaulos suos eo appellunt, & ibi tentoria figunt: onera vero eximentes ipsi minoribus navigiis in continentem portant. Ii autem, cum quibus negotiantur, sunt Æthiopes.

Οἱ δὲ ἔμποροι εἰσὶ μὲν Φοίνικες. Ἐπὰν καὶ ἀφίκων(ται) εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην, τοὺς μὲν ταῦδους ἐσθ' ὁρμίζουσιν, ἐν τῇ Κέρνῃ σκηνὰς ποιησάμενοι αὐτοῖς· τὸ δὲ φόρτον ἐξελόμενοι αὐτοὶ διακομίζουσιν ἐν μικροῖς πλοίοις εἰς τὴν ἤπειρον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι Αἰθίοπες,

Ἐπὰν δὲ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην,] Vir in omni doctrina summus, Cl. Salmasius, sic emendavit hunc locum: ἐπὰν δὲ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην, τοὺς μὲν γαύλους καθορμίζουσιν, ἐν τῇ Κέρνῃ σκηνὰς ποιησάμενοι· τὸν δὲ φόρτον ἐξελόμενοι αὐτοὶ διακομίζουσιν ἐν μικροῖς πλοίοις, εἰς τὴν ἤπειρον. Γαῦλοι enim sunt τὰ φοινικικὰ πλοῖα Hesychio, & aliis. Narrat hanc eandem rem etiam Herodotus Melpomene, multo plenius. Consule præterea Aloysium Cadamustum cap. XI: ex quo cognosces, id ipsum etiam nunc ibi fieri apud Nigritas nonnullos. Sciendum autem hic est, Scylacem nunc non loqui de Cernes inhabitatoribus: sed de Æthiopibus, qui in continente erant ex adverso hujus insulæ. Fieri enim non potest, ut in insula, cujus circuitus quinque tantum sit stadiorum, ista fiant. Quod si ambitus, juxta Cornelium Nepotem, fuerit duorum passuum millium, ne isto pacto quidem suffecerit. Rufus Festus Æthiopas in Cerne incolas recenset: sed an fides ei habenda sit, dubito. Versus ejus hoc modo legendi sunt:

- - - - At quantum terrarum interna recedunt,
Ut procul Oceano tellus vicina madescat:
Æthiopum populos alit ampli cespitis ora:
Terminus Æthiopum populos alit ultima Cerne.

Sic vero Dionysius: - - - Ἐν δὲ μυχοῖσι
Βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
Αὐτῷ ὠκεανῷ πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.

Nulli hic Æthiopes in insula ponuntur. Unde apparet, Rufum hoc de suo addidisse. Unus Palæphatus Cernen ab Æthiopibus inhabitari, inquit. Sed mihi hac in re Hannonis αὐτόπτου fides potior. Non me movet, quod Plinius Orientalem Cernen ab Æthiopibus teneri ait. Illa enim nihil ad hanc. Et sane fabulosa est, ut jam animadvertit Cl. Salmasius, in divino Plinianarum exercitationum opere. *Vossius.*

Restitutio hæc Salmasii admodum probabilis videtur, præterquam in verbo καθορμίζουσιν, quod reponit pro literis ἐσθ' ὁρμίζουσιν. Palam patet inde fieri debere ἐφορμίζουσιν: & quod vocem αὐτοῖς omittat post ποιησάμενοι, quod plane non est necessarium, & optime illa vox ferri potest. Cæterum ex

hoc

Αἰθίοπες, πρὸς οὓς διατίθενται. Πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα ἐλάφων, καὶ λεόντων, καὶ παρδαλέων, καὶ δέρματα ἐλεφάντων, καὶ ὀδόντων, καὶ τῶν ἡμερῶν βοσκημάτων. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κοσμοςίκτοις, καὶ ἐκπώμασι τοῦ ἐλέφαντος φιάλαις· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν χρῶνται κόσμῳ ψελίοις τοῦ ἐλέφαντος· χρῶνται δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἵππους ἐλεφαντίνῳ κόσμῳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Αἰθίοπες μεςοὶ ἀνθρώπων πάντων, ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, μείζους ἢ τετραπήχεις. Εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ πενταπήχεις, καὶ πωγωνοφόροι εἰσί, καὶ κομῶνται, καὶ κάλλιστοι πάντων ἀνθρώπων οὗτοί εἰσι. καὶ βασιλεύει αὐτῶν οὗτος ὃς ἂν ᾖ μέγιστος. Εἰσὶ καὶ ἱππηλάται,

thiopes. Vendunt verò pelles cervorum, & leonum, & pardalium, pelles insuper elephantum, dentesque, & cicurum gregum. Utuntur Æthiopes pro ornatu poculis variegatis, eburneisque phialis: mulieres pro ornatu utuntur armillis eburneis. Etiam equos suos eburno ornant. Sunt autem hi Æthiopes omnium hominum nobis cognitorum maximi, majores quam quadricubitales. Quidam etiam inter eos sunt quinque cubitorum, & sunt barbati, & comati, omnium hominum pulcherrimi: ac regit ipsos, quicunque apud eos est maximus. Equites vero sunt optimi,

hoc loco videtur emendari debere Scholiastes Juvenalis, à quo *Canna Micipsarum* in Satir. 5 exponitur *gandeia*, & edidit Pithæus, quum dici debeat *gauleia*. *Gronovius*.

Πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα] Præpositionem inclusit uncis Hœschelius hoc modo (πρὸς) quos rejicit quidem Vossius; nullam tamen ejus voculæ rationem in interpretando ponit, quum tamen bene se exprimat Scylax notans Æthiopas hos mutasse merces Phœnicias pellibus hujusmodi, non pecunia, & ad pelles contraxisse. *Gronovius*.

Καὶ δέρματα ἐλεφάντων καὶ ὀδόντων] Lege, καὶ δέρματα ἐλεφάντων μετ' ὀδόντων. *Vossius*.

Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κοσμοςίκτοις] Scribe cum magno Salmasio, οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κόσμῳ ςικτοῖς ἐσθήμασι. Etiam Indis ab Arriano tribuitur ἐσθὴς καταςικτος. *Vossius*.

Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Αἰθίοπες μεςοὶ] Lege μέγιςοι, vel μεῖςοι. *Vossius*.

Μύρει

timi, & sagittarii, & arcum perite tractant, & jaculis utuntur ignitis. Phœnicum vero institores portant ipsis unguenti Ægyptii lapidem, apros castratos, tegulas Atticas, & vasa. Fictilia in vasis festi tempore venalia sunt. Sunt autem hi Æthiopes carnarii, & lac potant; vinum vero è vineis multum conficiunt. Hoc præterea ab ipsis Phœnicibus eo defertur. Habent & civitatem magnam, ad quam Phœnicum mercatores navigant. Inquiunt nonnulli, istos Æthiopas continenter habitantes pertingere inde ad Ægyptum, & id mare esse contiguum: Libyam vero esse peninsulam.

ται, καὶ ἀκοντισταὶ, καὶ τοξόται, καὶ χρῶνται τοῖς βέλεσιν πεπυρακτωμένοις. Οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰσάγουσιν αὐτοῖς μύρον λίθον Αἰγύπτιαν, ἄπρους ἐξαράκτους, κέραμον Ἀττικὸν, καὶ χοῦς. Τὰ πλάσματα ἐστὶν ὤνια ἐν τοῖς χουσὶ τῇ ἑορτῇ. Εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες οὗτοι κρεοφάγοι, γαλακτοπόται, οἶνον δὲ πίνουσι πολὺν ἀπὸ ἀμπέλων. Τὸν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Φοίνικες ἄγουσιν. Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ πόλις μεγάλη, πρὸς ἣν οἱ Φοίνικες εἰσπλέουσιν οἱ ἔμποροι. Λέγουσι δέ τινες τούτους τοὺς Αἰθίοπας παρήκειν συνεχῶς οἰκοῦντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἶναι ταύτην θάλατταν συνεχῆ· ἀκτὴν δὲ εἶναι τὴν Λιβύην.

DIAPHRAGMA PER MARE EUROPAEUM, IN ASIAM, RECTUM PROPEMODUM, LINEAQUE DIRECTA.

ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΤΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ ΕΠΙΕΙΚΩΣ ΕΥΘΥ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΝ.

Incipit vero diaphragma ab Euripo, qui ad Chalcidem: unde

Ἄρχεται δὲ τὸ διάφραγμα ἀπὸ Εὐρίπου τοῦ κατὰ Χαλκίδα· καὶ ἔστιν

Μύρον λίθον Αἰγύπτιαν] Caute & curiose Vossius *unguenti Ægyptii lapidem.* Quod unde exsculpsit? Legerem potius, μύρον, λίνον, Αἰγύπτια, vel simpliciter μύρον, λίθον Αἰγύπτιαν *unguentum & marmor Ægyptium. Gronovius.*

Κρεοφάγοι, γαλακτοπάται] Nemo non videt, legendum, γαλακτοπόται. *Vossius.*

ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΕΥΘΥ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΝ] Imo, ΟΡΘΟΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΥ, ut infra. *Vossius.*

ἐστιν ἐπὶ Γεραιστὸν στάδια ζ', κοινῇ. Ἀπὸ Γεραιστοῦ ἐπὶ Παιώνιον τῆς Ἄνδρου στάδια π'. Ἀπὸ τῆς Ἄνδρου ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα στάδια σπ'. Τοῦ Αὐλῶνος διάπλους εἰς Τεῖνον στάδια ιβ'. Αὐτῆς δὲ τῆς νήσου ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ κατὰ Ῥήναιαν στάδια ρν'. Ὁ δὲ διάπλους εἰς Ῥήναιαν στάδια μ'. Αὐτῆς δὲ Ῥηναίας, καὶ ὁ διάπλους εἰς Μύκινον στάδια μ'. Ἀπὸ δὲ Μυκίνου διάπλους ἐπὶ τοὺς Μελανθίους σκοπέλους προαριστίδιος μικρῷ ἐλάττων σταδίων μ'. Ἀπὸ δὲ Μελανθίων σκοπέλων πλοῦς εἰς Ἴκαρον προαριστίδιος. Αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τ' ἐστὶ μῆκος. Ἀπὸ δὲ Ἰκάρου πλοῦς εἰς Σάμον προαριστίδιος. Αὐτῆς δὲ Σάμου στάδια σ'. Ἐκ Σάμου εἰς Μυκάλην ὁ διάπλους στάδια ζ' τὸ πᾶν.

unde ad Geræstum stadia sunt quasi VII. A Geræsto ad Pæonium Andri stadia LXXX. Ab Andro vero Aulonem stadia CCLXXX. Ab Aulone trajectus in Tenum stadiorum XII. Ipsius vero insulæ ad promuntorium Rhenææ longitudo stadiorum CL: trajectus vero in Rhenæam stadia XL. Ipsius vero Rhenææ & trajectus in Myconum stadia XL. A Mycono trajectus est ad Melantios scopulos paulo minor antemeridiano, stadiis circiter XL. A Melantiis scopulis navigatio in Icarum antemeridiana. Ipsius Icari longitudo est stadiorum CCC. Ab Icaro navigatio in Samum est antemeridiana. Sami longitudo stadiorum CC. E Samo in Mycalen trajectus stadiorum omnino est VII.

Ἀπὸ τῆς Ἄνδρου ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα] Lege ἀπ' αὐτῆς Ἄνδρου &c. Sic enim semper loquitur infra: αὐτῆς δὲ τῆς νήσου ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον, & rursus: αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου, & sic in cæteris. *Palmerius.*

Εἰς Τεῖνον] Lege, ut Salmasius, εἰς Τῆνον. Statim vero, εἰς Μύκονον, & Μυκόνου. *Vossius.*

Ἐπὶ τοὺς Μελανθίους σκοπέλους] Melantios Scopulos prope Theram collocat Apollonii Scholiastes: Μελάντιοι σκόπελοι δύο πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι, ἀπὸ Μέλαντος τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν, τὴν προσηγορίαν ἔχοντες. Sed satis ingens intercedit spatium inter Theram, & Melantios scopulos; ut ex Scylace, & Strabone lib. XIV, patet; apud quem vocantur σκόπελοι Μελάνθιοι, malè. Non enim a Melantho, sed a Melante, sic dicuntur. Statim post scripsimus: αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τ' ἐστὶ μῆκος. Non ἐπὶ μῆκος. *Vossius.*

Ἐὰς

VII. Si ante meridiem è Samo navigent per ſtadia CIↃ CIↃ CCC LXX * * * * * * aliud diaphragma rectum ſecundum longitudinem, * uſque Cytheram ſtadia XXX. Cytheræ vero longitudo ſtadiorum C. Ad Æginam navigatio antemeridiana. Cretæ ipſius longitudo eſt ſtadiorum CIↃ CIↃ IↃ. A Creta in Carpathum ſtadia C. Ipſius Carpathi longitudo ſtadiorum C. A Carpatho ad Rhodum ſtadiorum C navigatio. Ipſius Rhodi longitudo ſtadiorum DC. A Rhodo in Aſiam ſtadia C. Eſt vero trajectus hujus diaphragma ſtadiorum duorum.

πλῶν. Ἐὰν ἐκ Σάμου πλέωσι προσαρεῖς σάδια β΄ τ' μὴ προσλογιζομένου τοῦ πλοῦ * * * * ἕτερον διάφραγμα ὀρθὸν κατ' εὐθὺ * * ἕως Καθήρων σάδια λ΄. Αὐτῶν δὲ Καθήρων μῆκος σάδια ρ΄. Εἰς Αἴγιναν πλοῦς προσαρεσίδιος. Κρήτης αὐτῆς μῆκος, σάδια βφ΄. Ἀπὸ Κρήτης εἰς Κάρπαθον σάδια ρ΄. Αὐτῆς Καρπάθου μῆκος σάδια ρ΄. Εἰς Ῥόδον ἀπὸ Καρπάθου πλοῦς σάδια ρ΄. Αὐτῆς Ῥόδου μῆκος σάδια χ΄. Ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν Ἀσίαν σάδια ρ΄. Ἔστι δὲ τοῦ διάπλου τὸ διάφραγμα σάδια δύο.

MAGNITUDINES INSULARUM.

Maxima eſt Sardinia, deinde Sicilia, tertia Creta, quarta Cyprus, quinta Eubœa, ſexta Corſica, ſeptima Lesbus, octava Rhodus, nona Chius, de-

ΜΕΓΕΘΗ ΝΗΣΩΝ.

Μεγίστη Σαρδώ· δευτέρα Σικελία· τρίτη Κρήτη· τετάρτη Κύπρος· πέμπτη Εὔβοια. ἕκτη Κύρνος· ἑβδόμη Λέσβος. ὀγδόη Ῥόδος· ἐννάτη Χίος· δε-

Ἐὰν ἐκ Σάμου πλέωσι προσαρεῖς] Scribe cum Salmaſio, πρὸ ἀρίστου. *Voſſius.*

Προσλογιζομένου τοῦ πλοῦ] Omnino puto, deeſſe multa. Certe novum hic incipit diaphragma; ΕΤΕΡΟΝ ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΟΡΘΟΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΥ. Unde patet, & finem præcedentis, & initium hujus diaphragmatis, deſiderari. *Voſſius.*

Ἕως Καθήρων] Hic, & proximè, Κυθήρων reſcribendum. *Voſſius.*

δεκάτη Σάμος· ἑνδεκάτη Κόρκυρα· δωδεκάτη Κάσος. τρισκαιδεκάτη Κεφαληνία. τεσσαρεσκαιδεκάτη Νάξος· πεντεκαιδεκάτη Λῆμνος· ὀκτωκαιδεκάτη Αἴγινα· ἐννεακαιδεκάτη Ἴμβρος· εἰκοστὴ Θάσος.

decima Samus, undecima Corcyra, duodecima Casus, decimatertia Cephalenia, decimaquarta Naxus, decimaquinta Lemnus, decimaoctava Ægina, dicimanona Imbrus, vigesima Thasus.

ΤΕΛΟΣ.

FINIS.

PONTI

PONTI EUXINI.	ΠΟΝΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ
ET	καὶ
## MÆOTIDIS PALUDIS PERIPLUS.	## ΜΑΙΩΤΙΔΟΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

* * * * * * * * * *

* * & vinculorum doloris visendi gratia. Inde commemorant, quàm vastam regionem peragrarunt; ubi geminum Europæ, & Asiæ, terminum esse ajunt magnum Phasin. Paludis Mæotidis ambitus dicitur esse stadiorum circiter CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ, millium CIↃ CC. Mæotis autem palus putatur dimidiam Ponti partem exæquare. Flumen vero Tanain, qui Asiæ est terminus, secans utramque continentem in partes duas,

* * * * * * * * * * *

* * σμοῦτε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι. Ἔπειτα καταλέγουσιν, ὅσην χώραν ἐπῆλθον, τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φασίν. Τῆς δὲ λίμνης Μαιώτιδος περίπλους ἐν κύκλῳ, λέγεται σταδίων ἀμφὶ τῶν θ. μίλια ασ'. Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται εἰς ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου. Τὸν δὲ Τάναιν ποταμὸν, ὅς ἐστι τῆς Ἀσίας ὅρος, τέμνων τὴν ἤπειρον ἑκατέρα δίχα, πρῶτοι νέμονται

* * * * σμοῦτε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι] Ex Arriani periplo hæc suppleri possunt; unde ea, & multa hujus opusculi alia, sunt hausta. Omnia enim fere fragmenti hujus auctor ex Scymno Chio, & Arriano, accepit. Sed de eo jam nos in Prologomenis. Locus vero Arriani hic est: Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὅρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. Λέγουσιν γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες, πρὸς τὸν Προμηθέα· ὅτι ἥκομεν τοὺς ἄθλους τούσδε Προμηθεῦ, δεσμοῦτε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι. Ἔπειτα καταλέγουσιν, ὅσην χώραν ἐπῆλθον, τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν &c. Sic corrige. *Vossius.*

Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται εἰς ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου] Dele præpositionem; aut lege, ὡς ἥμισυ. Scylax Caryandenus: ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου. Unde fortassis hausit. *Vossius.*

Πρῶτοι νέμονται αὐτὴν Σαρμάται] Emenda, Συρμάται. Eos hic recenset Scylax. Vide quoque Stephanum, qui sic legit. Est autem ea Sauromatarum natio. Quæ sequuntur, valde mihi suspecta sunt. *Vossius.*

ται αὐτὴν Σαρμάται, διχίλια στάδια ἐπέχοντα, γινόμενα μίλια σν'. Εἶτα μετὰ τοὺς Σαρμάτας Μαιωτῶν γένος Ἰαξαματῶν λεγόμενον, ὡς Δημήτριος εἴρηκεν, ἐφ' οἷς καὶ Μαιῶτις λίμνη λέγεται· ὡς δὲ Ἔφορος λέγει, Σαυροματῶν λέγεται ἔθνος. Τούτοις δ' ἐπιμεμίχθαι τὰς Ἀμάζονας τοῖς Σαυρομάταις λέγουσιν, ἐλθούσας ποτὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν γενομένης μάχης· ἐφ' οἷς ἐπεκλήθησαν οἱ Σαυρομάται γυναικοκρατούμενοι. Εἶτά ἐστι Φαναγόρου πόλις, Κῆποι πόλις. Εἶτα ἐστὶν Ἑρμώνασσα, Φαναγορίατε, ἣν Τηΐους λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε· καὶ Σινδικὸς λιμὴν ἔχων οἰκήτορας Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἥκοντας τόπων. Ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας ἡ νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τῆς Βοσπόρου χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα· ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι, καὶ τοῖς ποταμοῖς ἀδιάβατος, τενάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ πε-

duas, primi accolunt Sarmatæ, regionem patentem stadiis bis mille, quæ sunt millia, CCL*. Post Sarmatas est genus Mæotarum qui Iaxomatæ appellantur; ut testatur Demetrius; à quibus palus Mæotis nomen accepit. Juxta Ephorum vero vocatur Sauromatarum gens. Cum his Sauromatis dicunt coïsse Amazones, cum quondam venissent à prœlio circa Thermodontem fluvium commisso; qua de causa Sauromatæ dicti sunt Gynæcocratumeni. Deinceps est urbs Phænagori, Cepi urbs. Post est Hermonassa, & Phænagoria, quam Teios quondam condidisse dicunt. Inde Sindicus portus Græcos habens incolas, qui istoc à proximis locis confluxerunt. Has urbes continet insula, quæ ad Mæotin est, usque regionem Bosporanorum vastam comprehendens planiciem; cujus nonnullæ partes paludibus & fluviis imperviæ sunt, locisque cœnosis, qui in

Ἐπέχοντα] Deest aliquid. *Vossius.*

Εἶτα ἐστι Φαναγόρου πόλις, Κῆποι πόλις] Hæc, ut & cætera ferme omnia, ex Scymni Chii Periplo; qui comicis conceptus erat versibus, in suam περιήγησιν transtulit noster auctor. Sic autem reducenda sunt ea in senarios:

Εἶτ

Εἶτ᾽ ἐστὶ Φαναγόρου πόλις, Κῆποι πόλις.
Εἶτ᾽ ἐστὶν Ἑρμώνασσα, Φαναγόρειά τε,
Ἣν Τηΐοι λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε.
Καὶ Σινδικὸς λιμὴν ἔχων οἰκήτορας
Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἥκοντας τόπων.
Ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας
Ἡ νῆσος, καὶ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι Βοσπόρου
Χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα
Ἥτις τὰ μὲν τοῖς τε ἕλεσιν, τοῖς τε ποταμοῖς
Ἀδιάβατος, πελάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ πέραν
Ἃ δὲ τῇ θαλάσσῃ, τῇ δὲ λίμνῃ * * *
Τὸ δὲ στόμα ἐκπλέοντι Κιμμερὶς πόλις,
Ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κεκλημένη.
Κτίσις δὲ τυράννων ἐστὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ.
Κῆπος δ᾽ ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων.

Phanagari πόλιν hic diſtinguit a Phanagoria inſula, quam Phanagoras Tejus, cum Perſas fugeret, deduxit. Reſcripſimus itaque,

Ἣν Τήιοι λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε

Non Τίοι, ut antea. Miror vero, Sindicam appellare inſulam, cum revera ſit peninſula. Sed nihil novi, ſæpiſſime inſulas cum pene inſulis confundi. Multis id jam ante probarunt viri docti. Neque id tantum apud Græcos, ſed etiam apud Latinos obtinet. Sic Trapezunta, & Pityunta, inſulas appellat Ammianus Marcellinus lib. XXII. Ipſam quinetiam Sindicam inſulam vocat. Locum, qui eſt libro dicto, adſcribam: *Longo exinde intervallo bene eſt inſula, quam incolunt. Sindi ignobiles, poſt heriles in Aſia caſus conjugiis potiti dominorum, & rebus.* Sed legendum, *pene eſt inſula*, non *bene*. Sequentia vero in ſenarios ita digere, & emenda:

\- - - - - - - Μαιώτιδος
Λίμνης τὸ Παντικάπαιον ἐστὶν ἔσχατον
Τοῖς Βοσπόρου βασιλεῦσιν ὠνομασμένην.
Ἄνω δὲ τούτων ἐστὶ Σκυθικὴ βάρβαρος
Πρὸς τὴν τ᾽ ἀοίκητον συνορίζουσ᾽ ἐστὶ γῆν,
Καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένην.
Πρώτους δὲ φασὶ τὸν Ἴστρον εἶναι Καρπίδας.
Εἴρηκεν Ἔφορος. Εἶτ᾽ αὖ Ἀρωτῆρας πρόσω
Νευρούς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγον.
Πρὸς ἀνατολὰς δ᾽ ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην
Τοὺς λεγομένην Ὑλαίαν οἰκεῖν τε Σκύθας·
Εἶναι δὲ γεωργοὺς ἐχομένους τούτων ἄνω·
Ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον·
Ὑπὲρ δὲ αὐτὴν Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος.
Ἐπέκεινα πάλιν ἔρημον εἶναι ἐχομένην·
Τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος,
Ἕτερά τε πλείονα οὐ διωνομασμένα,

Νομα-

Νομαδικὰ δὲ ηγλέμβα, εὐσεβῆ πάνυ·
Ὧν οὐδεὶς ἐμψύχων ἀδικήσαι ποτ' ἄν·
Οἰκοφόρα δ', ὡς εἴρηκε καὶ σιτούμενα
Γάλακτι, ταῖς Σκυθικαῖς τε ἱππημολγίαις.
Ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
Κοινὴν ἁπάντων τήν θ' ὅλην τὴν οὐσίαν.
Καὶ τὸν σοφὸν δ' Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν
Φησὶν γενέσθαι τῶν σφόδρ' εὐσεβεστάτων.

Hæc omnia ad verbum noster περιηγητὴς ex Scymno Chio: iste vero ex Herodoto; apud quem libro IV eadem leguntur. Sed non ille ejus, unde hausit, nomen suppressit. Siquidem in prologo ad regem Bithyniæ Nicomedem, inter eos, unde sua depromsit, etiam Herodotum recenset. Carpidas autem, quorum hic meminit, alii non norunt. Carpos hic locant Historici; & dubito, an sint iidem. Diversos puto esse ab his Καρπιανοὺς, quos Ptolomæus describit μεταξὺ Πευκίνων καὶ Βαστέρνων. Longiuscule enim illi absunt ab ostiis Istri. Forte sunt Κάρπιοι Ptolomæo in Mœsia inferiori. Τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρχικαπέτη στόματος τοῦ Ἴστρου Ψιλόλιον, μέχρι τῶν τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐκβολῶν, καὶ τὴν ἐντὸς χώραν μέχρι τοῦ Γιεράσου ποταμοῦ κατέχουσι μὲν Κάρπιοι, ὑπὸ τοὺς Τυραγγίτας. Βελτολάγγαι δὲ ὑπὲρ τοὺς Πευκίνους. Sic scribendum. Cave autem hic confundas Peucinos, qui in Peuce insula; cum illis Sarmatiæ, qui ad Peucem montem, juxta Basternas. Sed ignoti mihi videntur fuisse Carpi ad Danubium, hoc saltem nomine, ævo antiquiori. Et præterea Herodotus, unde omnia hæc petita sunt, non meminit eorum. Retinendam itaque arbitror lectionem vulgatam. Nisi pro Καρπίδας, mavelis Καλπίδας. Καλπίδαι vero sunt, quos Herodotus, Mela, Plinius, Calipidas vocant. Sæpissime enim litteræ mediæ, metri gratiâ, auferuntur. Sic apud Dionysium periegeten Σάμαται, pro Σαρμάται: & apud Val. Flaccum lib. VI. *Baternæ* pro *Basternis*, & alia hujusmodi. Potest etiam legi Καλίπιδας. Inter Hypanim, & Istrum, ab omnibus collocantur Callipidæ. Licentius in carmine ad Augustinum:

Hexampeosque lacus fugiens Hypaneius amnis
Callipidum Scythicas resonat spumosus ad undas.

Sic restitue. Reliqua vero, quæ sequuntur, confer cum Herodoto. *Vossius.*

In his versibus est quod attendas, lector. Nam Vossius septimum ita constituit versum Ἡ νῆσος κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι Βοσπόρου, quum in contextu edat ἢ νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου. Unde longe prudentius ejicietur primus ille articulus Ἡ, quam genitivus τοῦ, si modo gradus colligas. Nonum ita ampliat Ἥτις τὰ μὲν τοῖς τε ἕλεσι, τοῖς τε ποταμοῖς, quum in codice exstet ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι, καὶ τοῖς ποταμοῖς, in quibus exstat versus numerosissimus. Sed magis miror sequentem versum Ἄνω δὲ τούτων ἐστὶ Σκυθικὴ βάρβαρος, ut ille ausus est digerere, quum in MS. legatur Ἄνωθεν δὲ τούτων ἡ Σκυθικὴ πόλις, ubi manifeste patet transpositionem innui faciendam una litera dempta Ἄνωθε τούτων ἤδε Σκυθικὴ βάρβαρος. Certe verbum ἐστὶ fatue geminatur & copula audacter interponitur, ubi non requiritur. *Gronovius.*

Apo-

in adverso sunt tractu, quædam etiam mari, & supradicta palude. Egredienti vero os offert se Cimmeris urbs, à Cimmeriis barbaris appellata, condita à tyrannis Bosporanis. Cepus autem à Milesiis deducta est. Et hæc quidem loca sunt in parte Asiæ. At in Europa, in ipso ore Mæotidis paludis, Panticapæum nominatum oppidum, extremum regum Bospori. Supra hæc est Scythiæ barbarus tractus, usque ad inhabitabilis terræ confinia porrectus, omnibusque Græcis ignotæ. Primos ad Istrum habitare Carpidas, Ephorus tradidit: deinde juxta Arotera ulterius, Neuros esse ad usq; terram gelu iterum desertam. Versus orientem vero trangresso Borysthenem, obvios esse Scythas, qui Hyblam inhabitant: supra hos autem habitare Georgos: rursum deinde vastas occurrere solitudines. Supra has est Scytharum Androphagorum natio. Tum iterum excipiunt solitudines.

Pan-

πέραν, ἅδε τῇ θαλάσσῃ, τῇδε λίμνῃ. Τὸ δὲ στόμα ἐκπλέοντα Κιμμερὶς πόλις, ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κεκλημένη· κτίσις δὲ τυράννων οὖσα τῶν ἐν Βοσπόρῳ. Κῆπος δ' ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ τῆς Ἀσίας μέρει. Τῆς δὲ Εὐρώπης ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης τὸ Παντικάπαιον ἐστὶν ἔσχατον τῶν Βοσπόρου βασιλέων ἐπωνομασμένον. Ἄνωθεν δὲ τούτων ἡ Σκυθικὴ βάρβαρος πρὸς τὴν ἀοίκητον συνορίζουσαν ἐστὶν γῆν, καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι ἀγνοουμένην. Πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἴστρον εἶναι Καρπίδας, εἴρηκεν Ἔφορος. εἶτ' ἂν Ἀρωτῆρα πρόσω Νευροὺς τε. μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγων. Πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην ποταμὸν τοὺς τὴν λεγομένην Ὕβλαν οἰκοῦντας Σκύθας εἶναι δὲ Γεωργοὺς ἐχομένους τοὺς τῶν ἄνω· ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον. Ὑπὲρ δὲ αὐτὴν Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος. Ἐπέκεινα πάλιν ἔρημον εἶναι

ἐχο-

Ἀροτῆρα πρόσω] Sic edit Vossius, quum in chirographo suo notaverit ὑπεροσω. Unde erat corrigendum Ἀροτῆρας πρόσω. *Gronovius.*

ἐχομένην. Τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος, ἕτερά τε πλείονα οὐ διωνομασμένα, Νομαδικὰ δὲ καλούμενα, εὐσεβῆ πάνυ· ὧν οὐδεὶς ἐμψύχων ἀδικήσαι ποτ' ἄν. Οἰκοφόρα δὲ, ὡς εἴρηκε, καὶ σιτούμενα γάλακτι ταῖς Σκυθικαῖς ἱππημολγίαις. Ζῶσι δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες κοινὴν ἁπάντων, τήν τε ὅλην οὐσίαν. Καὶ τὸν σοφὸν δὲ Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν φησὶ γενέσθαι τῶν σφόδρα εὐσεβεστάτων, καὶ κατοικῆσαί τινας εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάβακας καλοῦσιν. Εὐσημότατον δὲ εἶναι φησὶν τὸ τῶν Σαυροματῶν, καὶ Γελώνων, καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος. Ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τὸ ὄνομα Μαιῶτις ἑξῆς ἐστιν λίμνη κειμένη, εἰς ἣν ὁ Τάναϊς, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμα Ἀράξεως * ἐπι-

Panticapen transgresso offert se Limnæorum gens, aliæque innumeræ sine nomine, Nomadicæ appellatæ, admodum religiosæ, quorum nemo animantia unquam læserit. Portant hæ suas domos, ut tradidit, lacteque & Scythicis equarum mulctibus victitant. Vivunt autem possessione & bonis communibus omnes inter se. Quin & sapientem Anacharsin, inquit, natum esse apud Nomadicos sive vagos illos, qui maxime religiosi habentur: & quosdam, cum in Asiam redisset, deduxisse, quos vocant Sabacas. Maxime vero celebre inquit esse Sauromatarum, & Gelonorum, & tertium quod Agathyrsorum nuncupatur genus. Deinde est Mæotis palus, quæ à Mæotis nomen id sortita est; in quam Tanais ex Araxe flumine profluens exoneratur. * *

Οὓς δὴ καὶ Σάβακας καλοῦσι] Sabacum nullus meminit. Forte sunt, quos Procopius Σαγίνας, vel Σαγίδας (variant codices) appellat. Nam Hunnis, & Mæotidi proximos facit libro IV Gothicarum rerum. Ὕπερθεν δὲ Σαγίνας, Οὐννικὰ ἔθνη πολλὰ ἵδρυνται. Τὸ δ' ἐντεῦθεν Ὕλαια μὲν ἡ χώρα ὠνόμασται. Sic scribendum. Quæ sequuntur, ita in senarios cogenda, & emendanda sunt:

- - - - - εὐσημότατον δ' εἶναι φασὶ
Τὸ τῶν Σαυρομάτων, καὶ Γελώνων, καὶ τρίτον

Τὸ

> Τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος.
> Ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τοὔνομα
> Μαιῶτις ἑξῆς ἐστὶ λίμνη κειμένη
> Εἰς ἣν ὁ Τάναϊς * * * * *
> Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμ' Ἀράξεως
> Ἐπιμισγόμενος ἱκανῶς ἰφοπεις *
> Ὡς δ' Ἔφορος ἱστόρηκεν ἐκ λίμνης τινὸς,
> Ἧς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφατον. Ἐξίησι δὲ
> Δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην
> Μαιῶτιν, εἰς τὸν Κιμμερικόν τε Βόσπορον.

Agathyrſos hic λιμναίους, ſive Mæoticos, facit Scymnus. Mire de iis diſſentiunt Geographi. Quidam in Thracia ad Hæmum montem collocant. Plures vero, inter quos & Ptolomæus, in Sarmatia Europæa, ad Oceanum Hyperboreum. Marcianus Heracleota in περίπλῳ Sarmatiæ: Ἑξῆς ἐστὶν ὠκεανὸς συνάπτων τῇ Ὑπερβορείῳ καὶ ἀγνώστῳ γῇ. Παροικοῦσι τὸν Χέσυνον ποταμὸν οἱ Ἀγάθυρσοι τὸ ἔθνος τῆς ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας ὄντες. Sic corrigendum. Peſſime hunc locum Marciani legit Stephanus Byzantinus in Ethnicis. Namque pro οἱ Ἀγάθυρσοι, vitioſum ſecutus codicem, habet Σιαγάθυρσοι, vel Σιαγατυργοί. Σιαγάθυργοι, ἔθνος περὶ οὗ φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ Σαρματίας. Sed ſexcenties ἐθνογράφον in ſimilibus lapſum eſſe, quod depravatis uſus fuerit codicibus, alibi videbimus. Correximus etiam:

> Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμ' Ἀράξεως.

Idque Ariſtotelis auctoritate factum à nobis. Is namque in Meteorologicis docet, veterum nonnullos credidiſſe, Tanaim flumen ex Araxe profluere. Locus eſt libro I. Ἐν μὲν οὖν τῇ Ἀσίᾳ πλεῖστοί τε ἐκ τοῦ Παρνίσου καλουμένου φαίνονται ῥέοντες ὄρους καὶ μέγιστοι ποταμοί. Τοῦτο δὲ ὁμολογεῖται πάντων εἶναι μέγιστον ὄρος τῶν πρὸς τὴν ἕω τὴν χειμερινήν. Ὑπερβάντι γὰρ ἤδη τοῦτο φαίνεται ἡ ἔξω θάλαττα, ἧς τὸ πέρας οὐ δῆλον τοῖς ἐντεῦθεν. Ἐκ μὲν τούτου ῥέουσιν ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Βάκτρος, καὶ ὁ Χοάσπης, καὶ ὁ Ἀράξης. Τούτου δὲ Τάναϊς ἀποσχίζεται μέρος ὢν, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην. Sic ſcribendus ille locus. Παρνισὸς Dionyſio περιηγητῇ, & aliis, dicitur Paropaniſus. Fruſtra Olympiodorus Parnaſſum in Aſia quærit. Inepte item Orpheus in Argonauticis;

> Ἔνθα δ' Ἀράξου ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο,
> Ἐξ οὗ Θερμώδων, Φᾶσις, Τάναΐς τε ῥέουσιν.

Nugatur, more ſuo, poeta ille. Sed pergamus, - - - - Ἐξίησι δὲ

> Δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον, - - - -

Recte hic Tanaim δίστομον vocat, ut alii omnes. Ne fallant Troades Senecæ Tragici, cujus in exordio ſtatim Tanais ſeptem ora habere dicitur:

> - - - - - *Columen everſum occidit*
> *Pollentis Aſiæ, cœlitum egregius labor.*
> *Ad cujus arma venit, & qui frigidum*
> *Septena Tanain ora pandentem bibit;*
> *Et qui renatum primus excipiens diem,*
> *Tepidum rubenti Tigrin immiſcet freto.*

 Sic

* ἐπιμισγέσθω ἑκατέως ἐφόδεις. Ὡς δὲ Ἔφορος ἱστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινός, ἧς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφραστον. Ἔξεισι δὲ δίστομον ἔχων

* * * * * Ut vero prodidit Ephorus, è palude quadam, cujus terminus ineffabilis est. Exit autem in Mæotim, Bos-

Sic legendum ex MS. Sed nemo unquam Græcorum tam imperitus fuit, ut Tanain ἑπτάστομον esse proderet. Error iste solum est Romanorum. Quod jam Acron in commentario ad Horatium videtur subodoratus fuisse. Romani namque solent sæpe confundere Tanain, & Istrum, Testis ejus rei etiam est Seneca, in quæstionibus Natural. lib. VI. *Hinc qui medius inter pacata, & hostilia, fluit, Danubius, ac Rhenus, alter Sarmaticos impetus cohibens, & Europam Asiamque disterminans; alter Germanos, avidam gentem belli, repellens.* Non sollicitanda est hæc lectio, quod tamen quidam faciunt. Danubium etiam Tanain vocet Tibullus lib. IV. ad Messallam, cum inquit:

Quoque Hebrus, Tanaisque, Getas rigat, atque Sigynos.

Sic emendandus hic versus. Getæ enim, & Sigyni, ad Istrum sunt; non Tanain. Noli audire alios, qui *Mosonos* substituunt: nam immensum quantum ab Istro, & Tanai, distant. Ineptissimi vero, qui *Morinos* cogitarunt; qui tantum absunt, *Quantum Hypanis Veneto distat ab Eridano.*

Mirabitur forsan aliquis, quod hic inquiat, in Bosporum Cimmerium exonerari Tanain; & quod intra os Mæotidis paludis idem faciat ac os Tanaidis, cum tamen tam vastum intersit spatium. Sane idipsum quoque inquit Arrianus in περίπλῳ Ponti. Τάναϊς ποταμὸς λέγεται ὁρίζειν ἀπὸ τῆς Ἀσίας τὴν Εὐρώπην, καὶ ὁρμᾶται μὲν ἀπὸ λίμνης τῆς Μαιώτιδος, ἐσβάλλει δὲ εἰς θάλασσαν τὴν τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Hunc locum frustra emendare aggressi sunt viri docti. Plutarchus Junior in fragmento de fluminibus, Criu-metopon ad Tanain collocat. Παράκειται δὲ τῷ Τανάϊδι ὄρος τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐνοικούντων προσαγορευόμενον Βρεξάβα, ὅπερ μεθερμηνευόμενον ἐστὶ Κριοῦ μέτωπον. Alibi quoque similia occurrunt exempla, ubi urbes Bosporanæ, Tanaiticæ dicuntur. Ratio ejus rei est, quod Bosporus Cimmerius etiam Tanais appellatus fuerit. Ostendit hoc Procopius lib. IV. de Gothis. Τάναϊν δὲ καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι καὶ τὴν ἐκβολὴν ταύτην ἐκ λίμνης ἀρξαμένην τῆς Μαιώτιδος, ἄχρι ἐς τὸν Εὔξεινον Πόντον. Ammianus Marcellinus hoc fretum appellat *angustias Panticapes*, a Panticapæo urbe, non minus ibi clara, quam Cimmerium. Utrumque enim dicitur, Παντικάπη, & Παντικάπαιον sive Παντικάπαια. Verba ejus sunt libro XXII. *Prope palus est Mæotis amplissimi circumgressus: ex cujus uberrimis venis, per Panticapes angustias, undarum magnitudo prorumpit in Pontum.* Male vulgo legitur, *per patares angustias. Vossius.*

Ἐπιμισγέσθω ἑκατέως ἐφόδεις] Non videntur mihi hæc verba esse desperata adeo

Boſporumque Cimmerium, bifidam vehens undam. Os hujus paludis appellatur Boſporus. A Porthmiu oppido, ſive ab ore Mæotidis paludis, uſque Myrmecium oppidulum, ſtadia L X, milia V I I I. A Myrmecio vero, uſque Panticapæum oppidum celebre ad Boſporum, ſtadia X X V, milia I I I$\frac{1}{3}$. Habet & hæc portum magnum, naviumque ſtationes. Recta autem naviganti à Boſporo, ad os Mæotidis paludis, ſive Tanais, ſtadia LX, milia VIII. A Panticapæo urbe ad Nymphæum urbem, ſtadia X X V, milia I I I$\frac{1}{3}$. A Nymphæo vero ad Acraſcomion ſtadia L X V. milia V I I I $\frac{2}{3}$. Ab Acra autem ad Cy-

ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην Μαιῶτιν, ἐς τὸν Κιμμερικόντε Βόσπορον. Τὸ δὲ στόμα τῆς λίμνης λέγεται Βόσπορος. Ἀπὸ δὲ Πορθμίου χώρας, ἤτοι τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἰς πολίχνιον Μυρμηκίονα λεγόμενον στάδια ξ´, μίλια η´. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μυρμηκίου, μέχρι εἰς Παντικάπαιον πόλιν ἐπίσημον Βοσπόρου στάδια κέ, μίλια γ, γ´. ἔχει δὲ καὶ λιμένα μέγαν καὶ νεώρια. Ἐπ' εὐθείας δὲ πλέοντι ἀπὸ Βοσπόρου ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἤτοι τοῦ Τάνεως, στάδια ξ´, μίλια η´. Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως εἰς Νυμφαῖον πόλιν στάδια κέ. μίλια γ, γ´. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νυμφαίου εἰς Ἄκρας κώμιον στάδια ξέ. μίλια. ή, ∟ς´.

Ἀπὸ

adeo, ut non appareat, quo auctor dirigat. Nam in media voce ſedet manifeſte ἑκατέρως, quo notari vult duobus oſtiis devolvi in Mæotida, unde δίστομον appellari conſtat ex hoc fragmento & nota Voſſii. Lege igitur ἐπιμίσγεθ' οὕτω ἑκατέρως ἐπιφοιτεῖς. Hæſit quoque in his Holſtenius. *Gronovius.*

Ἀπὸ δὲ πορθμίου χωρίου] Stephanus: Πορθμία, καὶ Πόρθμιον, κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. *Voſſius.*

Εἰς πολίχνιον Μυρμηκίονα] Alii Μυρμήκιον, & Μυρμηκίαν, vocant; non Μυρμηκίονα. Viginti à Panticapæo ſtadiis ſitam eſſe, tradit Strabo. *Voſſius.*

Ἤτοι τοῦ Τάνεως] Pro Ταναΐδος. *Voſſius.*

Εἰς Ἄκρας κώμιον] Erat Acra Panticapæorum vicus, oppoſitus Corocondamæ. Teſtis Strabo lib. X I. In tabulis Peutingerianis male, *Acria.* *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ Ἄκρας εἰς Κύτας πόλιν τὴν πρώην λεγομένην Κυδεάκαι στάδια λʹ, μίλια δʹ. Ἀπὸ οὖν Ἀθηναιῶνος μέχρι Κυτῶν Σκύθαι κατοικοῦσιν. Μετὰ δὲ ταῦτα Βόσπορος ὁ Κιμμερικός ἐστιν. Ἀπὸ δὲ Κυτῶν ἐς Κιμμερικῶν πόλιν στάδια ξʹ, μίλια ηʹ. Ἐνταῦθα ὅρμος ναυσὶ τοῖς ἀφ' Ἑσπέρας ἀνέμοις ἄντικρυς. Ἐν δὲ τῇ θαλάσσῃ νῆσοι πετρώδεις οὐ πάνυ μεγάλαι δύο ἀπέχουσιν ὀλίγον τῆς ἠπείρου. Ἀπὸ μὲν στομίου τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἕως τοῦ Κιμμερικοῦ στάδια τʹ, μίλια μʹ. Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως Κιμμερικοῦ στάδια σμʹ, μίλια αμʹ. Ἀπὸ δὲ Κιμμερικοῦ εἰς κώμην Καζέκας ἐπὶ θαλάσσῃ ᾠκισμένην στάδια

Cytas urbem, quæ olim Cydeacæ dicebatur, stadia XXX. milia IV. Ab Athenæone igitur usque Cytas Scythæ habitant. Inde Bosporus Cimmerius sequitur. A Cytis vero ad Cimmerium urbem stadia LX, milia VIII. Ibi est statio navium, ventis ab Occidente spirantibus adversa. In mari verò insulæ binæ, saxosæ, non admodum magnæ, neque multum absunt à continente. Ab ore Mæotidis paludis usque Cimmerium, stadia CCC, milia XL. A Panticapæo urbe ad Cimmericum stadia CCL, milia CIↃXL. A Cimmerico ad oppidum Cazecam, mari adsitum, stadia CLXXX, milia

Εἰς Κύτας πόλιν τὴν πρώην λεγομένην Κυδεάκαι] Nescio, num legendum sit, τὴν πρώην λεγομένην Κύδαιαν, Sic sane Scylax. Alii tamen omnes Κύταιαν vocant. Ptolomæo est Κύταιον. Sed is eam perperam in mediterraneis ponit, contra quam omnes alii. Apud Plinium lib. IV. cap. XII. scribendum est: *Ultra fuere oppida, Cytæ, Zephyrium, Acra, Nymphæum, Dia. Vossius.*

Εἰς Κιμμερικῶν πόλιν] Malim, εἰς Κιμμερίων πόλιν. Infra etiam aliquoties Κιμμερικὸν vocat, quam alii Κιμμέριον. Ptolomæus hanc quoque mediterraneam facit: nescio, qua ratione: Cave autem confundas id oppidum cum altero ejusdem nominis, quod ἐν τῇ περαίᾳ atque itidem in ore Bospori. *Vossius.*

Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως Κιμμερικοῦ] Lego, ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως ἕως Κιμμερίου, &c. *Vossius.*

Εἰς κώμην Καζέκας] Arrianus legit, εἰς κώμην Καζέκα. Sed verior est altera lectio. Sic Acram vicum, Ἄκρας κώμιον vocat. Et ita passim. Ex Arriano igitur hic locus emendandus est. Is enim intervallum inter Panticapæum

lia xxiv. A Cazeca ad Theodosiam urbem desertam, instructam portu, stadia cclxxx, milia xxxvii $\frac{1}{3}$. Hæc urbs olim Græca erat, Milesiorum colonia, multis passim literarum monumentis celebrata. Nunc autem Theudosia Alanicâ, sive Taurorum dialecto, appellatur Ardauda, id est, Heptatheos, sive septem habens Deos. In hac Theudosia dicuntur aliquando Bosporanorum exules habitasse. A Theudosia ad Athenæona portum, sive Scythotaurorum portum deser-

διὰ ρπ΄, μίλια κδ΄. Ἀπὸ δὲ Καζέκας εἰς Θευδοσίαν πόλιν ἔρημον, ἔχουσαν καὶ λιμένα, στάδια σπ΄, μίλια λζ΄. γ. Καὶ αὕτη παλαιὰ ἦν Ἑλλὰς πόλις τῶν Μιλησίων ἄποικος, καὶ μνήμη αὐτῆς ἐστὶν ἐν πολλοῖς συγγράμμασιν. Νῦν δὲ λέγεται ἡ Θευδοσία τῇ Ἀλανικῇ ἤτοι τῇ Ταυρικῇ διαλέκτῳ Ἀρδαύδα, τουτέστιν ἑπτάθεος. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ Θευδοσίᾳ λέγεταί ποτε, καὶ φυγάδας ἐκ τοῦ Βοσπόρου οἰκῆσαι. Ἀπὸ δὲ Θευδοσίας εἰς Ἀθηναιῶνα λιμένα, ἤτοι Σκυθοταύρων λιμένα ἔρημον, στά-
δια

pæum, & Cazeca vicum, taxat stadiorum CCCLXXX. Nostri itaque auctoris verba sic emendanda: Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως ἕως Κιμμερικοῦ στάδια σμ΄, μίλια λβ΄. Ἀπὸ δὲ Κιμμερικοῦ εἰς κώμην Καζέκας ἐπὶ θαλάσσῃ ᾠκισμένην στάδια ρπ΄, μίλια κδ΄. Iↄcc igitur stadia a Panticapæo ad Theudosiam. Ita & Arrianus. Plinius tamen xxxv. P. M. a Theudosia illam abesse tradit. Sed MSS exhibebant xxxvii. P. M. Totus ergo locus ita concipiendus est: *Restat longe validissimum in ipso Bospori introitu, Panticapæum Milesiorum, a Theodosia mill. LXXXII. pass. A Cimmerio vero oppido, trans fretum sito, mill. quinque, ut diximus, pass. Hæc ibi latitudo Asiam ab Europa separat, &c.* Tantundem enim, millia LXXXVII, & stadia Iↄcc. Strabo, alios secutus, Iↄxxx stadia ponit inter Theodosiam, & Panticapæum. *Vossius.*

Καὶ αὕτη παλαιὰ ἦν Ἑλλὰς] Malim legere, ut habet Arianus, καὶ αὕτη πάλαι ἦν Ἑλλὰς, πόλις Ἰωνική, Μιλησίων ἄποικος. Quamvis Stuckius ediderit, Ἑλληνίς. Male. Tractus enim Theudosianus Hellas dicebatur. Unde Mæotin paludem ἐν τῇ Ἑλλάδι ponit Hesychius. Μαιώτης λίμνη, ἐν τῇ Ἑλλάδι. Mox pro συγγράμμασι, Arrianus habet γράμμασι. *Vossius.*

Ἀρδαυδα τουτέστιν ἑπτάθεος] Non legi alibi, Theodosiam appellari Ardaudam, Alanica sive Taurica lingua. Capha vocari creditur. Sed male. Distinguunt enim τὴν Καφᾶ Græci posteriores, a Theudosia. *Vossius.*

Εἰς Ἀθηναιῶνα λιμένα ἤτοι Σκυθοταύρων] Athenæonem ac Scythotaurorum por-

διὰ σ'. μίλια κϛ'. 𐅵.γ. Ἐνταῦθα ὅρμος ναυσὶν ἄκλυστος. Ἀπὸ οὖν Ἀθηναιῶνος λιμένος ἤτοι Σκυθοταύρων εἰς Λαμπάδα, στάδια χ', μίλια π'. Ἐνταῦθα ὅρμος ναυσίν. Ἀπὸ δὲ Λαμπάδων εἰς τὸ Κριοῦ μέτωπον ἀκρωτήριον τῆς Ταυρικῆς ὑψηλὸν ὄρος στάδια σκ'. μίλια κθ'. γ'. Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ τῆς Ταυρικῆς τινες λέγουσιν ἀφικέσθαι ποτὲ κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν

desertum, stadia c c, milia x x v I $\frac{2}{3}$. Ibi est tranquilla navium statio. Ab Athenæone portu sive Scythotaurorum, ad Lampada, stadia I Ↄ c, milia L X X X. Illic est statio navium. A Lampade ad Criu-metopon, arduum Tauricæ promuntorium, stadia ccxx, milia xxvIIII $\frac{1}{3}$. In hanc regionem Tauricam dicunt nonnulli pervenisse aliquando Iphigeniam ex Aulide raptam.

portum eundem facit. Meminit hujus Arrianus. Errat, qui putat eundem esse ac Cenuntem. Plinius multos hic loci Taurorum esse portus testatur lib. IV. cap. XII. *Promuntorium Criumetopon adversum Carambico Asiæ promuntorio, per medium Euxinum percurrens CCLXX. M. P. intervallo. Quæ maxime ratio Scythici arcus formam efficit. Ab eo Taurorum portus multi, & lacus.* Sic enim scribendus ille locus, nisi fallor. Auctor quippe compendii Strabonis illud intervallum inter Criumetopon & Carambim, taxat stadiorum CIↃ CIↃCC lib. VII. Τὸ διάρμα τὸ μεταξὺ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπου στάδιοι β', σ'. Ipse tamen Strabo lib. I. habet stadia CIↃCIↃIↃ. Sed lib. VII. corrigens seipsum, inquit, a Chersoneso urbe Tauricæ, quæ multo inde longius abest, ad Carambim non plura esse stadia, quam bis mille & quingenta. Multo vero pauciora a Criumetopo ad Carambim. Nimirum, CIↃCIↃCC, ut habet epitomator ejus. Quæ sunt millia CCLXXV. Ammianus Marcellinus, lib. XXII, forte e Strabone, ponit bis mille & quingenta stadia inter hæc duo promuntoria. Statim post lege, στάδια, σ'. μίλια κϛ'. 𐅵 ϛ. *Vossius.*

Εἰς Λαμπάδα στάδια χ'.] Meminit hujus loci etiam Arrianus. Ἐνθένδε εἰς λιμένα Σκυθοταύρων ἔρημον, στάδιοι διακόσιοι, καὶ ἔνθεν εἰς Ἁλμιτίδα τῆς Ταυρικῆς στάδιοι ἑξακόσιοι. Ἀπὸ δὲ Λαμπάδος εἰς Συμβόλου λιμένα, Ταυρικὸν καὶ τοῦτον, στάδιοι εἴκοσι καὶ πεντακόσιοι. Non cohærere hæc facile quivis videt. Non enim addidit, quot stadia inter Halmitidem & Lampada sint. Halmyrin tamen lacum putat commentator Arriani, quam in Ostiis Danubii Plinius recenset. Ineptè, Quidam Σαπρὰν λίμνην, quæ in Mæotin exit, augurantur. Sed hæc in cervice peninsulæ, illa vero in fronte. Lege itaque Λαμπάδα, non Ἁλμίτιδα. *Vossius.*

Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ τῆς Ταυρικῆς.] Hos Scymni versus ita ordina:

Ἐν

Ἐν Ταυρικῇ λέγουσιν ἀφικέσθαι ποτὲ
Κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν ἐκ τῆς Αὐλίδος.
Εἰσὶν δὲ τοῖς μὲν ὄχλοις οἱ Ταῦροι συχνοί,
Βίον δ' ὄρειον νομάδα τ' ἐζηλωκότες,
Τὴν τ' ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς
* * * ἱλασκόμενοί τε τοῖς ἀσεβήμασι.
Ἡ Ταυρικὴ δὲ χερρόνησος λεγομένη
Τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχουσ' Ἑλληνίδα
Ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τ' ἀπῴκισαν·
Τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ λόγος
Τοῖς τὴν Ἀσίαν ἔχουσιν ἐντὸς Κυανέων
Ἅμα Δηλίοις τὴν χερρόνησον οἰκίσαι.

De Taurorum feritate & vita, vide cum alios, tum Strabonem. Omnes enim hæ nationes, & eæ quæ in Tauricam migrarunt, & Achæi, & Heniochi, quamvis Græcæ, ἐκβαρβαρωθῆναι ἱστοροῦσι τῷ χρόνῳ, τοῖς ἤθεσι τοῖς τῶν πλησίον. Nemo nescit infestas appellentibus aras deæ Tauricæ. Ἀνθρωποφάγους tamen, nemo dixit, nisi Aristoteles, v Polit. lib. III. cap. IV: Πολλὰ δ' ἐστὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ πρὸς τὸ κτείνειν, καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωποφαγίαν εὐχερῶς ἔχει, καθάπερ τῶν περὶ τὸν Πόντον Ἀχαιοί τε καὶ Ἡνίοχοι, καὶ ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν ἕτερα. Sed scribendum, ἀνθρωποσφαγίαν. Sequitur;

Ἡ Ταυρικὴ δὲ Χερρόνησος λεγομένη, &c.

Cave hoc de tota accipias Taurica. Loquitur hic de urbe ejus peninsulæ, cui Chersonesi nomen inditum. Meminit hujus urbis Stephanus, & in Taurica ponit. Mox etiam aliam recenset ad Carciniten sinum, quæ tamen eadem est. Ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τὴν Κορωνῖτιν πόλις. Sic lege. Male vir doctus Κόρινθον emendat. Coronitis sinus quis sit, infra docet auctor noster. Addit, hanc esse Heracleotarum, & Deliorum coloniam. De Deliis non legi; de Heracleensibus, Plinius lib. IV. cap. XII. *Jugum ipsum Scythotauri tenent: clauduntur ab occidente Cherroneso, ab ortu Scythis Satarchis. In ora a Carcinite oppida Taphræ, in ipsis angustiis peninsulæ. Mox Heraclea Cherronesus libertate a Romanis donatum.* In Vet. Cod. cujus lectiones debeo vir Ill. Cl. Salmasio, legebatur, *ab occidente Cherronesonea.* Unde fac; *Jugum ipsum Scythotauri tenent: clauditur ab occidente Cherroneso, ea ab ortu Scythis Satarchis.* Chersonesiorum enim peninsulam claudunt ab ortu Satarchæ: ubi & Satarchen civitatem recenset Ptolomæus. Ad Isthmum ponuntur a Stephano. In Mæotidem vergentia obtinere inquit Satarchas Pomponius. Quod idem est. Nam & Pontum, & Mæotida, spectant angustiæ. Nullo autem modo in Orientali latere Chersonesi Scythicæ tolerari possunt, quod Græcæ tenent coloniæ. Aliter hunc locum Hermolaus Barbarus legit. Quem refellit multis vir itidem summus, Ferdinandus Pintianus. Sed falsus est uterque. Sequentia vero Plinii verba sic corrige: *In ora a Carcine oppida, Taphræ, in ipsis angustiis peninsulæ: mox Heraclea Cherronesus, libertate a Romanis donatum.* Nullo modo vulgata lectio ferri potest. Statim post, legendum puto; ἐντὸς vel ἐκτὸς Κυανέων, non ἐν τοῖς Κυανέοις. *Vossius.*

γύεισαν ἐκ τῆς Αὐλίδος. Εἰσὶν δὲ τοῖς ὄχλοις οἱ Ταῦροι συχνοὶ, βίον δὲ ἐνόρειον, νομάδα τε ἐζηλωκότες· τήν τε ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς, ἱλασκόμενοι τοῖς ἀσεβήμασι. Ἡ Ταυρικὴ δὲ Χερρόνησος λεγομένη τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχουσα Ἑλληνίδα, ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τε ἀπῴκισαν, τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινὸς τοῖς τὴν Ἀσίαν ἔχουσι ἐν τοῖς Κυανέων ἅμα Δηλίοις Χερρόνησον οἰκῆσαι. Ἀπὸ δὲ Κριοῦ μετώπου εἰς Εὐβούλου λιμένα, Ταυρικὸν καὶ τοῦτον, ἤτοι Σύμβουλον λεγόμενον, στάδια τ΄. μίλια μ΄. Ἐνταῦθα λιμὴν ἄκλυστος. Ἀπὸ δὲ Συμβούλου λιμένος εἰς Χερρόνησον πόλιν, ἤτοι χερσόνησον τῆς Ταυρικῆς, ἄποικον Ἡρακλεωτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ, στάδια ρπ΄, μίλια κδ΄. Ἐνταῦθα ὅρμος καὶ λιμένες καλοί. Ἔχει δὲ παράπλουν τὰ ὅρια τῆς Ταυρικῆς Χερσονή-

σου

raptam. Plurimum vero multitudine abundant Tauri, vitæ montanæ & paſtoritiæ ſtudent, crudelitate barbari & homicidæ, ut qui deos ſtudeant placare impio cultu. Contermina his eſt Cherſoneſus Taurica, urbem habens Græcam, quam Heracleenſes & Delii condiderunt: reddito Heracleenſibus, qui in Aſia, oraculo quodam, ut Cherſoneſum, quæ ex adverſo Cyanearum, una cum Deliis habitatum concederent. A Criû Metopo, ad Eubuli portum ſimiliter Tauricum, ſive Symbulon, ſtadia c c c, milia x l. Portus iſtic eſt tranquillus. A Symbuli portu, ad Cherſoneſum urbem, ſive peninſulam Tauricæ, coloniam Heracleenſium qui in Ponto, ſtadia c l x x x. milia x x i i i i. Ibi ſtatio portuſque pulcherrimi. Prætervectio autem terminorum Tauricæ Cherſoneſi, ab

Athe-

Εἰς Εὐβούλου λιμένα, ἤτοι Σύμβουλον] Συμβόλων, & Συμβούλων λιμὴν aliis dicitur. Fallitur itaque vir magnus, ad Strabonem, cum alterum tantum dici arbitratur. Omnia autem hæc loca alio ordine recenſet Ptolomæus. Sed plurimum is a cæteris omnibus abit. *Voſſius.*

Ἔχει δὲ παράπλουν τὰ ὅρια τῆς Ταυρικῆς &c.] Sequens numerus corruptus eſt. Ita enim ſcribendum; μέχρι Καλοῦ λιμένος, στάδια β, χ΄. μίλια τμς΄. ∟.ς. To-

ta

Athenæone portu, uſque portum Pulchrum, ſtadiorum eſt cccxx, milium xl ½. Ab oppido vero Porthmitide, quod eſt in terminis Europæ, in ore nimirum Mæotidis paludis, ſive Tanaidis, uſque Cherſonem ſta-

σοῦ ἀπὸ Ἀθηναιῶνος λιμένος, μέχρι Καλοῦ λιμένος, στάδια βχ΄. μίλια μβ΄, ∟΄. γ΄. Ἀπὸ δὲ κώμης τῆς Πορθμίτιδος τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς Εὐρώπης, τῆς ἐν τῷ στομίῳ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἤτοι τοῦ Τάνεως κειμένης

ta autem hoc fragmento ſeries ſtadiorum falſa erit, niſi ita ſit, ut hic conſtitui.

A Porthmiu oppido		ARRIANI STADIASMI	
Myrmecium	LX.		
Panticapæum	XXV.	A Panticapæo	
Tyritacen	XXXV.		
Nymphæum	XXV.		
Acram vicum	LXV.		
Cytas	XXX.		
Cimmerium	LX.		
Cazecam	CLXXX.	Cazecam	CCCCXX.
Theudoſiam	CCLXXX.	Theudoſiam	CCLXXX.
Scythotauron	ƆC.	Scythotauron portum	CC.
Lampada	IƆC.	Lampada	IƆC.
Criumetopon	CCXX.		
Symbulon portus	CCC.	Symboli portum	IƆXX.
Cherſoneſon	CLXXX.	Cherſoneſum	CLXXX.
Carcinitin	IƆC.	Carcinitin	IƆC.
Portum pulchrum	IƆCC.	Portum pulchrum	IƆCC.

A Porthmiu igitur oppido Cherſonem ſive Cherſoneſum, ſunt ſtadia cIↄ cIↄ CCLX. A Scythotaurων portu, ad portum Pulchrum, cIↄ cIↄ Iↄc. Etiam hoc verum erit, quod ſupra ait, a Porthmitide ad Cimmerium eſſe ſtadia, ccc. Omnino itaque ſuperius legendum; Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου εἰς Τυριτάκην πόλιν στάδια, λέ. μίλια, δ΄. ∟΄. ϛ΄. Ἀπὸ δὲ Τυριτάκης πόλεως εἰς Νυμφαῖον πόλιν στάδια, κέ. μίλια γ΄. γ΄. Tyritacen urbem Ptolomæus, & alii, hic recenſent. Stephanus; Τυριτάκη, πόλις Πόντου. Τὸ ἐθνικὸν Τυριτακαῖος, καὶ Τυριτακηνὸς τῷ συνήθει τύπῳ. Hoc vero eſſe non poteſt, quod inquiat, a Panticapæo ad Cimmerium eſſe ſtadia, CCXL: & quod Arrianus a Panticapæo, ad Cazecam numeret ſtadia CCCCXX. Non a Panticapæo, ſed a Myrmecio eſſe tot ſtadia, dicendum ipſis fuerat. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ κώμης τῆς Πορθμίτιδος] Sequentia verba ſic ſcribe; ἤτοι τοῦ Τανάϊδος κειμένης ἕως Χερσῶνος, στάδια βσξ΄. μίλια, πέ. γ΄. Supra Πορθμίου χωρίον appellat, quod hic Πορθμίτιδα. *Voſſius.*

νης ἕως Χερσῶνος στάδια βσξʹ, μίλια τβʹ, γʹ. Ὁμοῦ ἀπὸ Βοσπόρου, ἤτοι Παντικαπαίου, ἕως πόλεως Χερσῶνος στάδια βσʹ. μίλια σϙγ. γʹ. Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος εἰς Κορονίτην, ἤτοι Κερκινίτην λεγομένην, στάδια χʹ, μίλια πʹ. Ἀπὸ δὲ Κορονίτιδος ἤτοι Κερκινίτιδος εἰς Καλὸν λιμένα Σκυθικοῦ Χερσωνίτιδος, στάδια ψʹ, μίλια ϙγʹ. γʹ. Ἀπὸ οὖν Καλοῦ λιμένος μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἤτοι Δανάπρεως καλουμένου πάλιν Σκύθαι κατοικοῦσιν. Ἀπὸ δὲ Καλοῦ λιμένος κόλπος ἐκδέχεται καλούμενος Καρκινίτης, διήκων ἐς Ταμυρειάκους. Ἔστιν δὲ ὁ κόλπος στάδια βσνʹ, μίλια τʹ. Μὴ περιπλέον-

τι

stadia CIↃ CIↃ CCLX, milia CCCII⅓. Simul à Bosporo sive Panticapæo, usque Chersonem urbem, stadia CIↃ CIↃ CC, milia CCXCIII⅓. A Chersone ad Coroniten sive Cerciniten stadia IↃC, milia LXXX. A Coronitide sive Cercinitide ad Pulchrum portum Scythicæ Chersonitidis, stadia IↃCC, milia XCIII⅓. A portu Pulchro usque Istrum flumen sive Danaprin, rursus habitant Scythæ. A Pulchro portu sinus excipit appellatus Carcinites, pertingens usque Tamyriacam. Sinus vero est stadiorum CIↃ CIↃ CCL, milium CCC. Eum vero

si

Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος εἰς Κορονίτην ἤτοι Κερκινίτην] Arriano Κερκινῖτις. Aliis Carcinites, a Carcine oppido. *Vossius.*

Μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἤτοι Δανάπρεως] Hoc falsum. Non enim Danapris est Ister, sed Borysthenes. Docet hoc ipse autor infra. Delendum igitur, ἤτοι Δανάπρεως. Hodie etiamnum appellatur *Danambre*. Plerumque conjungitur cum *Danastro*, a veteribus. Is est Hypanis, qui eodem cum Borysthene ostio in Pontum profluit. Vir doctus tamen in notis Chronologicis, ad Nicephori Patriarchæ Historiam, Tyram esse arbitratur. Sed male. Hoc quoque tempore, ab accolis dicitur *Denistrus*. Arabibus Hypanis similiter est, *Dinest*: Borysthenes vero *Danabres*. Male itaque in Jornandis Geticis, cap. v. legitur, *Borysthenem ab accolis Danubium* vocari. Scribendum enim *Danubrum*. *Vossius.*

Ταμυρειάκους] Alii omnes hoc promuntorium vocant, Ταμυράκην. Omnino sic legendum. Statim post similiter lege; Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου Ταμυράκης. Et sic quoque infra, pro Ταμυρειάκης. *Vossius.*

Ἐπ'

si non circumnaviges, sed recta per isthmum iter facias; sunt stadia ccc, milia xl. Intra Tamyriacam est palus non magna. A Tamyriaces promuntorio Achilleus cursus, qui est littus admodum longum, & arctum, pertingens canali suo ad stadia cIↃ cc, milia clx. Latitudinem vero habet jugerum quatuor. Extremitates ejus pæne redduntur insulæ. Abest autem à continente stadiis lx, milibus viii. In medio vero ejus est cervix, isthmo similis, id est, angusta, continenti sive terræ annexa; cujus longitudo ad stadia xl, milia v$\frac{1}{3}$ extenditur. Porro à Tamyriaca prænaviganti jam dictum Cursum usque aliud promuntorium Cursus Achillis, quod dicitur Sacer Hecates lucus, ad Borysthenem fluvium navigabilem, qui nunc Da-

ντι τοίνυν αὐτὸν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείας πλέοντι τὸν ἰσθμὸν, εἰσὶν στάδια τ', μίλια μ'. Ἔσω δὲ Ταμυριάκης ἐστὶν λίμνη οὐ μεγάλη. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου Ταμυριάκους παρήκει ὁ Ἀχίλλειος δρόμος, ὅπερ ἐστὶν ἠιών, τουτέστιν αἰγιαλὸς σφόδρα μακρὰ, καὶ στενὴ, διήκουσα τὸν πόρον ἐπὶ σταδίους ασ', μίλια ρξ'. Τὸ δὲ πλάτος ἔχουσα τετράπλεθρον. τὰ δὲ ἄκρα αὐτῆς νησίζοντα ἔχει. Ἀφέστηκεν δὲ τῆς ἠπείρου στάδια ξ', μίλια η'. Κατὰ μέσην δὲ αὐτῆς αὐχὴν ἰσθμοειδὴς, τουτέστιν στενώδης, τῇ ἠπείρῳ ἤτοι τῇ γῇ συνάπτει. ἐπὶ στάδια μ', μίλια ε', γ', διήκων τὸ μῆκος. Ἀπὸ Ταμυριάκης τοίνυν παραπλεύσαντι τὸν προειρημένον δρόμον, ἐπὶ τὸ ἕτερον ἀκρωτήριον τοῦ Ἀχιλλέως δρόμου, ὃ καλεῖται ἱερὸν ἄλσος τῆς Ἑκάτης εἰς Βορυσθένην ποταμὸν ναυσίπορον τῶν νῦν

Ἐπ' εὐθείας πλέοντι τὸν ἰσθμὸν] Πλέειν etiam Græcis dicuntur, qui terra iter faciunt. Unde πλοῦς pro itinere terrestri. Hesychius: πλοῦς τὸ νέως τὸ περίγραφον, μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει· ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν, πλοῦν ἔλεγον. Sed non ita hic capiendum. Loquitur quippe de ore sinus Carcinitidis, quod distenditur stadiis ccc. Ἰσθμοὺς Græci vocant non tantum terras inter duo maria coarctatas; sed etiam maris angustias, quod πορθμὸν dicunt. De hoc nos alibi loquemur. *Vossius.*

Ὁ Ἀχίλλειος δρόμος] Tamyracem hic vocat orientale hujus insulæ pro-

mun-

νῦν Δανάπριν λεγόμενον, στάδια σ', μίλια κς', ∠'. ς'. Οὗτος ὁ Βορυσθένης ποταμὸς πάντων ἐστὶν χρειωδέστατος, κήτη μεγάλα καὶ πολλά, καὶ καρποὺς φέρων τοὺς φυομένους, νομάς τε τοῖς βοσκήμασιν. Ῥεῖν δ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσιν πλοῦν ὡς τεσσαράκοντα πλωτόν. Εἰς δὲ τοὺς ἄνω τόπους ἄπλωτός ἐστιν, καὶ οὐ περάσιμος ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται. Ἐπὶ δὲ τοῖς καθ' Ὕπανιν καὶ Βορυσθένην τοῖς

Danapris appellatur, ſtadia cc, milia x x v i $\frac{2}{3}$. Hic Boryſthenes fluvius omnium utiliſſimus eſt, & cete habet magna, & multa, fructuſque ferens & pabula gregi. Dicunt vero ipſum navigabilem, circiter quadraginta dierum navigatione currere. Superiori autem parte navigari nequit, neque tranſmitti, quod nives & gelu impediant. Ubi vero Hypanis, & Boryſthenes, fluvii junguntur, urbs

muntorium. Alterum vero, ἱερὸν ἄλσος τῆς Ἑκάτης, quod omnino idem eſt, ac illud, quod alii quoque nominant, ἱερὸν ἄλσος Ἀχιλλέως. Atqui in continente ſunt hæc promuntoria, non in inſula. Tanta autem eſt longitudo Achilleæ, quantum inter ſeſe diſtant hæc promuntoria. Nam prætenditur iis. Sed de hoc, ut ſpero ad Ptolomæum dicemus. *Voſſius.*

Οὗτος ὁ Βορυσθένης ποταμὸς] Hactenus ex Arriano, & aliis. Quæ ſequuntur, ex Scymno Chio ſimiliter exſcripſit. Habes ejus ſenarios:

- - - - - - - Βορυσθένης
Ὁ ποταμὸς πάντων ἐστὶν χρειωδέστατος,
Κήτη μεγάλα καὶ πολλά, καὶ καρποὺς φέρων
Τοὺς φυομένους, νομάς τε τοῖς βοσκήμασιν.
Ῥεῖν δ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσι πλοῦν
Ὡς τεσσαράκοντα πλωτόν. Εἰς δὲ τοὺς ἄνω
Τόπους ἄπλωτός ἐστι καὶ οὐ περάσιμος.
Ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται.
Ἐπὶ δὲ ταῖς καθ' Ὕπανιν τε καὶ Βορυσθένην
Ταῖς τῶν δυοῖν ποταμῶν * συμβολαῖς
Ἐστὶν κληθεῖσα πόλις πρότερον μὲν Ὀλβία
Σαυία καλουμένη *
Μετὰ ταῦτ' ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης
Κληθεῖσα.
Ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν
Μιλήσιοι κτίζουσι.

Olbiam

urbs condita est, quæ prius Olbia Sauia dicebatur: deinceps autem ab Græcis Borysthenes appellata est. Hanc Milesii, sub Medorum imperio, condiderunt, ducentisque & quadraginta stadiis à mari sursum navigando abest. Hinc ad fluvium Borysthenem, qui nunc Danapris appellatur, stadia CCXL milia XXXII. A Borysthene fluvio, ad insulam admodum parvam, desertam, & absque nomine, stadia LX, milia VIII. Ab exigua hac insula, deserta, & sine nomine, ad Odessum

ταῖς τ̃ δυσὶ ποταμῶν συμβολαῖς ἐςὶν κλισθεῖσα πόλις, πρότερον μὲν Ολβία Σαυία καλουμένη, μετὰ ἢ ταῦτα ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης κληθεῖσα. Ταύτην ἢ κτ̃ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν Μιλήσιοι κτίζουσι· διακοσίων ἢ καὶ τεσσαράκοντα σταδίων τ̃ ἀνάπλουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει. Τῷ ποταμῷ Βορυσθένει τῷ νῦν καλουμένῳ Δαναπρεῖ, μίλια λβ'. Ἀπὸ ἢ Βορυσθένους ποταμοῦ, ἐπὶ νῆσον μικροτάτην, ἔρημον, καὶ ἀνώνυμον, στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ ἢ νησίου μικροτάτου ἐρήμου καὶ

Olbiam Miletopolin etiam appellari, inquit Plinius. Eadem & Borysthenes, ut ex omnibus constat. Martianus Capella: *Ab Histro ad Oceanum bis decies centum millium passuum est: in latitudine millibus quadringentis usque ad Sarmatiæ solitudines. Nec procul fluvius, lacus, oppidum, sub uno cuncta nomine Borysthenes, propter Achillis insulam ejus sepulchro celebratam.* Ita legendum. Male Borysthenem urbem ab Olbia diversam esse, tradit Pomponius Mela. Inepte quidam Borysthenem antea Hellespontum vocatum fuisse putant. Ideo forte, quod apud Hesychium legerint, Βορυσθένης, ὁ Ἑλλήσποντος. Sed Hellespontus, antequam Helle in eo demersa esset, Borysthenis nomen obtinebat, non autem Borysthenes Hellesponti. Docet hoc Stephani epitomator: Βορυσθένης πόλις καὶ ποταμὸς τ̃ Πόντου, παρὰ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, καὶ Τάναϊν τ̃ ποταμόν. Οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἀπὸ τ̃ Ἕλλης ἐκαλεῖτο. Non recte vero Stephanus Borysthenem, παρὰ τὴν Μαιῶτιν, καὶ Τάναϊν, collocat. *Vossius.*

Ἀνάπλουν ἀπὸ τ̃ θαλάσσης ἔχει. Τῷ ποταμῷ.] Quum sic hæc discerpat Vossius, non mirum est post vocem Δαναπρεῖ ab eodem apponi asteriscum, & postremum quem posui dativum ab eodem verti *Hinc ad fluvium.* Quis talia fando? Debent omnia conjungi, & procedit sententia, *ducentisque & quadraginta stadiis a mari sursum navigando abest per fluvium Borysthenem, qui nunc Danapris appellatur, milia XXXII.* Certe non dissimili ratione intellexit Holstenius. *Gronovius.*

Εἰς

καὶ ἀνωνύμου, εἰς Ὀδησσὸν στάδια π΄, μίλια ι.β΄. Ἀπὸ δὲ Ὀδησσοῦ εἰς Σκοπέλους χωρίον, στάδια ρξ΄, μίλια κα΄.γ΄ Ἀπὸ δὲ Σκοπέλων εἰς Ἰστριανῶν λιμένα, στάδια ϙ΄. μίλια ιβ΄. Ἀπὸ δὲ Ἰστριανῶν λιμένος εἰς Ἰακὼ λιμένα στάδια ϙ, μίλια ιβ΄. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰακὼ λιμένος ἐπὶ τὸ Νικώνιον χωρίον στάδια τ΄, μίλια μ΄. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νικωνίου χωρίου εἰς Τύραν ποταμὸν ναυσίπορον, στάδια λ΄, μίλια δ΄. Οὗτος ὁ Τύρας ποταμὸς βαθύς τε ὢν, καὶ εὐβότανος τῆς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἐστὶν, διάθεσιν τοῖς ἐμπόροις ἔχων, ταῖς ὁλκάσι τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ. Ὁμώνυμος δὲ τῷ πο-

dessum stadia LXXX; milia X $\frac{2}{3}$. Ab Odesso ad Scopulorum oppidum stadia CLX, milia XXI $\frac{1}{3}$. A Scopulis ad Istrianorum portum stadia XC, milia XII. Ab Istrianorum portu, usque ad Iaco portum, stadia XC, milia XII. Ac Iaco portu, ad oppidum Niconium, stadia CCC, milia XL. A Niconio oppido ad Tyram fluvium navigabilem, stadia XXX, milia IV. Hic fluvius profundus est, pisciumque pabulo satis exhibens herbarum, mutatione mercium mercatoribus commodus, navibusque onerariis adverso amne navigationem præbens tutam. Ejusdem autem

Εἰς Ὀδησσὸν στάδια π΄.] Infra meminit urbis Odessi. Ad Tyram vero nemo Odesson esse dixit. Omnino igitur rescribendum est, Ὀρδησσὸν, ex Herodoto, Plinio, & Ptolomæo. Quamvis etiam Ὀδησσὸν habeat Arrianus, unde hic noster. Vossius.

Εἰς Ἰακὼ λιμένα] Arrianus habet, Ἰστριακῶν λιμένα. Vossius.

Οὗτος ὁ Τύρας ποταμὸς] Quinque iterum senarii.

- - - - - - - Τύρας
Ποταμὸς, βαθύς τε ὢν εὔβοτος τῆς νομαῖς
Τῶν ἰχθύων, διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων,
Ταῖς ὁλκάσιν τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ.
Ὁμώνυμος δὲ τῷ ποταμῷ κεῖται πόλις,
Ἡ λεγομένη Τύρας ἄποικος Μιλησίων.

Καὶ εὔβοτος τῆς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἐστὶν, διάθεσιν τοῖς ἐμπόροις ἔχων] Vides idem contingere Vossio, quod Holstenio, quasi fluvius notabiliter laudandus sit, quod piscium pabulo satis exhibeat herbarum, quum hic laudetur ut εὔβοτος τῆς νομαῖς pecudum, & commodam insuper mercaturæ piscium copiam præbeat, ut docui ad Harpocrationem pag. 52. *Gronovius*.

Ἔως

tem nominis urbs flumini adsita est, Milesiorum colonia. A Borysthene fluvio ad Tyram flumen, stadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cxx, milia Iↄ VIII ÷. Artemidorus vero Geographus ab urbe Chersone, usque Tyram flumen, una cum circumvectione Carcinitis sinus, numerat stadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ ccccxx, milia Iↄ LXXXIX, ÷. A Tyra flumine ad Neoptolemi stadia cxx. milia XVI. A Neoptolemi ad Cremniscos stadia cxx, milia XVI. Artemidorus vero Geographus à Tyra flumine usque Cremniscos inquit esse stadia ccccLXXX, milia LXIV. A Cremniscis ad Antiphili stadia cccxxx, milia XLIV. Ab Antiphili ad Istri fluminis ostium, quod Psilon dicitur, stadia ccc, milia XL. Hi sunt Thraces, & Bastarnæ advenæ. Huic autem Istri ostio, recta versus ventum Borealem naviganti in mari

ποταμῷ κεῖται πόλις Τύρας λεγομένη, ἄποικος Μιλησίων. Ὁ μὲν ἀπὸ Βορυσθένους ποταμοῦ ἕως Τύρα ποταμοῦ στάδια δρκ', μίλια φη. η. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ γεωγράφος ἀπὸ πόλεως Χερσῶνος μέχρι Τύρα ποταμοῦ σὺν τῷ περίπλῳ τοῦ Καρκινίτου κόλπου γράφει σταδίους δυκ', μίλια φπθ'. γ'. Ἀπὸ δὲ Τύρα ποταμοῦ ἐπὶ τοῦ Νεοπτολέμου στάδια ρκ', μίλια ιϛ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νεοπτολέμου ἐπὶ Κρημνίσκους στάδια ρκ', μίλια ιϛ'. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ γεωγράφος ἀπὸ Τύρα ποταμοῦ ἕως τῶν Κρημνίσκων εἶναι λέγει στάδια υπ'. μίλια ξδ'. Ἀπὸ δὲ τῶν Κρημνίσκων ἐπὶ τὰ Ἀντιφίλου στάδια τλ', μίλια μδ'. Ἀπὸ δὲ Ἀντιφίλου εἰς Ψιλὸν καλούμενον στόμα τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ στάδια τ', μίλια μ'. Οὗτοι Θρᾷκες καὶ Βαστάρναι ἐπήλυδες. Κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ Ψιλὸν στόμα τοῦ Ἴστρου ἐπ' εὐθὺ πλέοντι ἀνέ-

Ἕως Τύρα ποταμοῦ στάδια δρκ'.] Locus corruptissimus. A Borysthene enim ad Tyram non plus numeravit, quam stadia Iↄ ccc x. *Vossius.*

Ἀπὸ τοῦ Νεοπτολέμου] Strabo VII: Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι τοῦ Τύρα πύργος ἐστι, Νεοπτολέμου καλούμενος, καὶ κώμη Ἑρμώνακτος λεγομένη. Quomodo abest igitur stadiis cxx ab Tyra fluvio ea turris? *Vossius.*

Ἕως τῶν Κρημνίσκων] Plinius lib. IV. cap. XII: *Verum ab Istro oppida, Cremniscoe, Polium, montes Macrocremni, &c.* Sic MSS. *Vossius.*

Ἐπ' εὐθὺ πλέοντι ἀνέμῳ ἀπαρκτίᾳ ἀνιοῦσι] Forte scribendum; ἀνέμῳ ἀπαρκτίᾳ

ἀνέμων ἀπαρκτίαν ἀνιόντι πέλαγος νῆσος πρόκειται· ἥντινα οἱ μὲν Ἀχιλλέως νῆσον, οἱ δὲ δρόμον Ἀχιλλέως, οἱ δὲ Λευκὴν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ὀνομάζουσιν. Ἔχει δὲ πλῆθος χειροήθεις ὀρνέων, θέαν τι ἱεροπρεπῆ τοῖς ἀφικνουμένοις. Οὐ δυνατὸν δὲ ἐστιν ἀπὸ ταύτης χώραν ἰδεῖν, καίπερ ἀπεχούσης αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἠπείρου σταδίους υ΄, μίλια νγ΄. γ΄. Ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος, ταύτην τὴν νῆσον λέγεται Θέτις ἀνεῖναι τῷ παιδὶ, καὶ ταύτην οἰκεῖν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ναός ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ξόανον, τῆς πάλαι ἐργασίας. Ἡ δὲ νῆσος ἀνθρώπων μὲν ἐρήμη ἐστίν· νέμεται δὲ αἶξιν οὐ πολλαῖς, καὶ ταύτας μὲν ἀναθεῖναι λέγονται τῷ Ἀχιλλεῖ, ὅσοι ἀεὶ προσίσχουσιν. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀναθή-

mari insula præjacet; quam hi quidem Achillis insulam, illi cursum Achillis, alii Leucen à colore appellant. Habet multitudinem avium mansuefactarum, & venerandum eo venientibus adspectum præbet. Ex eâ terra videri nequit; quamvis hæc à continenti absit stadiis cccc, milibus L III ½. Ut vero inquit Demetrius, hanc insulam dicitur Thetis filio suo concessisse, eamque inhabitare Achillem, cujus in ea est templum, & simulachrum, jam olim effictum. Rari autem in hac insula sunt homines, eamque capræ non admodum multæ depascuntur, quas, qui illuc appellunt, Achilli offerre dicuntur. Multa præterea alia dona

ὡς τὸ πέλαγος. Sed apud Arrianum est, ἰδίως τὸ πέλαγος. *Vossius.*

Οἱ δὲ Λευκὴν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ὀνομάζουσι] Recte. Arrianus habet, ἐπὶ τῆς χροιᾶς. *Vossius.*

Ἔχει δὲ πλῆθος] Duo senarii:

Ἔχει δὲ πλῆθος χειροήθεις ὀρνέων,
Θέαν τι ἱεροπρεπῆ τοῖς ἀφικνουμένοις. *Vossius.*

Ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος] Quin Demetrium Callantianum intelligat, nullum dubium. Ex hoc enim hausit multa Scymnus. Sed ex Callantiano etiam hausisse videtur Arrianus. Quamvis in epitome ejus, quæ hodieque exstat, nomen id nusquam appareat. *Vossius.*

Καὶ ξόανον τῆς πάλαι ἐργασίας] Arrianus, τῆς παλαιᾶς. Confer cum eo hunc locum. *Vossius.*

Ἀνώ-

dona in hoc templo repoſita ſunt; ut phialæ, annuli, gemmæ pretioſiſſimæ. Omnia hæc donaria Achilli dedicata ſunt. Inſcriptiones vero eorundem, partim Romano, partim Græco ſermone conceptæ ſunt, alio alioque verſuum genere, in laudem Achillis. Ab oſtio Iſtri, quod Pſilon appellatur, ad ſecundum ejus oſtium, ſtadia LX, milia VIII. A ſecundo oſtio ad Pulchrum oſtium, ſtadia XL, milia V ½. A Pulchro oſtio ad Naracium (ita appellant quartum Iſtri oſtium) ſtadia LX, milia VIII. Ab Naracio ad quintum Iſtri oſtium, quod Sacrum dicitur, ſtadia CXX, milia XXVI. Deinde excipiunt partes Thraciæ in Pontum vergentes, & Thracum limites. Præcedentes vero nationes ſunt Barbaræ. Hic Iſter fluvius, qui & Danubius

θήματα ἀνάκειται ἐν τῷ ναῷ Φιάλαι καὶ δακτύλοι δακτύλιοι καὶ λίθοι τῶν πολυτελῶν καὶ πολυτελεστέρων. Ταῦτα ξύμπαντα χαριστήρια τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ ἀνάκειται, καὶ ἐπιγεγραμμένα τὰ μὲν Ῥωμαϊκῶς, τὰ δὲ Ἑλληνικῶς, πεποιημένα ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ μέτρῳ, ἔπαινοι τοῦ Ἀχιλλέως. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ψιλοῦ καλουμένου στόματος τοῦ Ἴστρου εἰς δεύτερον στόμιον στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου στομίου ἐπὶ τὸ Καλὸν στόμιον, στάδια μ'. μίλια ε', γ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Καλοῦ στομίου ἐπὶ τὸν Ἄρακον, ὧδε ὀνομάζουσι στόμιον τέταρτον τοῦ Ἴστρου, στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ Ἀράκου ἐπὶ Ἱερὸν λεγόμενον στόμιον πέμπτον τοῦ Ἴστρου, στάδια ρκ', μίλια ις'. Ἐντεῦθεν τὰ μέρη Θρᾴκης τῆς εἰς τὸν Πόντον καθηκούσης ἐκδέχεται, καὶ ὅροι τῶν Θρᾳκῶν. Τὰ δὲ πρότερα πάντα βάρβαρα ἐστιν ἔθνη. Οὗτος Ἴστρος ποταμὸς, ὁ καὶ Δανοῦβις

Ἀνάκειται ἐν τῷ ναῷ Φιάλαι &c.] Locus conſpurcatiſſimus. Corrige ex Arriano: Ἀνάκειται ἐν τῷ ναῷ Φιάλαι, καὶ δακτύλιοι, καὶ λίθοι τῶν πολυτελεστέρων. Margini adſcripta fuerant hæc vocabula, pro variante lectione; unde duplex lectio in textum irrepſit. *Voſſius.*

Ἐπὶ τὸν Ἄρακον] Lego, ἐπὶ τὸν Νάρακον. Et ſtatim poſt, ἀπὸ δὲ Ναράκου. *Voſſius.*

Οὗτος Ἴστρος ποταμὸς] Scymni Chii ſenarii:

βις καλούμενος, κατέρχεται ἀπὸ τῶν Ἑσπερίων τόπων· τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος· δυσὶ δὲ περισχιζόμενος, καὶ εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ. Ἀμέλει δὲ ἄχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται, καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον· χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος τοῖς γινομένοις ὄμβροις, καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος, ὡς φασὶν, ταῖς ἐπιρρύσεσι, τῶν τε τηκομένων λαμβάνων ἀεὶ πάγων. Ἐν δὲ τῷ θέρει τὸ ῥεῖθρον ἔξεισιν ὡσαύτως ἴσον. Ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας πολλάς τε καὶ μεγάλας τοῖς μεγέθεσιν ὡς λόγος· ὧν ἡ μεταξὺ.

bius vocatur, ab occiduis venit plagis, & per quinque ostia exoneratur: ubi diffunditur, binis in Adriam ostiis effluit. Usque ad Celticam denique cognoscitur, & æstate omni tempore sibi similis permanet; hyeme quidem augetur, impleturque ex imbribus; è nive, ut inquiunt, & glacie liquefacta, incrementa accipiens. Æstate vero undas evolvit æquales semper. Habet insulas in se sitas multas & magnas, ut fama est, quarum quæ inter mare

Ἴστρος ποταμὸς, ὅτι Δάνουβις καλούμενος,
Κατέρχεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἑσπερίων τόπων,
Τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,
Δυσὶν δὲ περισχιζόμενος εἰς τὸν Ἀδρίαν.
Ἀμέλει δὲ ἄχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται,
Καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον
Χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος,
Τοῖς γινομένοις ὄμβροις,
Καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος ὡς φασὶ ταῖς ἐπιρρύσεσι
Τῶν τηκομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων.
Ἐν τῷ δὲ θέρει τὸ ῥεῖθρον ὡσαύτως ἴσον.
Ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας,
Πολλάς τε καὶ μεγάλας τοῖς μεγέθεσιν, ὡς λόγος.
Ὧν ἡ μεταξὺ τῆς θαλάσσης κειμένη,
Καὶ τῶν στομάτων οὐκ ἐστὶν ἐλάττων τῆς Ῥόδου.
Πεύκη λέγεται αὕτη διὰ πλῆθος ὧν ἔχει
Πευκῶν. Εἶθ' εὐθὺ μετ' αὐτὴν πελαγία κειμένη
Ἀχιλλέως νῆσος.

Bi-

re & ostia ejus sita est, non minor est Rhodo insula: appellatur vero Peuce, ob multitudinem quam fert picearum. Vicina huic in pelago est Achillis insula jam supra memorata. A Sacro ostio Istri ad flumen & oppidum Istrum stadia D, milia LXVI⅔. Hæc urbs Ister à fluvio nomen accepit; & eam urbem condidere Milesii, cum Scytharum barbarorum exercitus in Asiam transiit, Cimmerios Bosporanos persequens. Ab Istro urbe ad Tomitanorum urbem

μεταξὺ τῆς θαλάσσης κειμένη, καὶ τῶν στομάτων, ἐστὶν οὐκ ἐλάττων τῆς Ῥόδου νήσου. Πεύκη δὲ λέγεται αὕτη, διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἔχει πευκῶν. Εἶθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία κειμένη ἡ προειρημένη τοῦ Ἀχιλλέως νῆσος. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἱεροῦ στομίου τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ εἰς πόλιν καὶ ποταμὸν, καὶ Ἴστρον στάδια Φ', μίλια ξς'. ∠'.ς'. Αὕτη ἡ πόλις Ἴστρος, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔλαβεν τὸ ὄνομα· καὶ ταύτην τὴν πόλιν Μιλήσιοι κτίζουσιν, ἡνίκα Σκυθῶν εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων τοὺς Κιμμερίους διώκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου. Ἀπὸ δὲ Ἴστρου πόλεως εἰς Τομέων πόλιν ἔχου-

Εἰς πόλιν καὶ ποταμὸν Ἴστρον] Diversa est hæc urbs a portu Istrianorum, quem supra recensuit. Alii *Histriopolin*, vel *Histropolin*, vocant. Antonini itinerarium sive Æthici potius:

Historio	M. P. XXV.
Tomos	M. P. XXXVI.
Calatin	M. P. XXX.

Ita MSS. Salmasii. Sed omnino legendum, *Histriopolin*, non *Historio*. Sic est in tabulis Peutingeri. Arrianus vocat, Ἰστρίαν πόλιν. Nihil tamen mutandum. Nam ita scripsisse palam est ex Stephano, in voce Ἴστρος. Sequuntur jam versus Scymni de hac urbe;

Μιλήσιοι κτίζουσιν, ἡνίκα Σκυθῶν
Εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη Βαρβάρων·
Τοὺς Κιμμερίους διώκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου.

Et statim de Tomis; Τομέοι ἄποικος γενόμενοι Μιλησίων·
Ὑπὸ Σκυθῶν μὲν τῶν κύκλῳ οἰκούμενοι.

DeCallati; - - - - - Κάλλατις
Ἡρακλεωτῶν ἄποικον κατὰ χρησμὸν πόλιν:

ἔχουσαν ὑφόρμους στάδια τ', μίλια μ'. Τομέοι ἄποικοι γενόμενοι Μιλησίων ὑπὸ Σκυθῶν τὴν κύκλῳ οἰκουμένη. Ἀπὸ δὲ Τομέων εἰς Κάλατιν πόλιν, ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ, στάδια τ', μίλια μ'. Κάλατις Ἡρακλεωτῶν ἀποικία κατὰ χρησμὸν γενομένη. Ἔκτισαν δὲ ταύτην, ἡνίκα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν. Ἀπὸ δὲ Καλάτιδος εἰς Καρῶν λιμένα στάδια ρκ'*, μίλια κδ'. Καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος καταχλύζεται. Νῦν δὲ Αἴκαραι λέγονται Καρέαι. Ἀπὸ δὲ Καρῶν λιμένος

bem ſtationibus inſtructam ſtadia CCC, milia XL. Tomitani cum ſint coloni Mileſiorum, à Scythis tamen undique cinguntur. A Tomis ad Calatin urbem, in qua ſtatio navium, ſtadia CCC, milia XL. Calatis vero eſt Heracleotarum colonia monitu oraculi deducta. Condiderunt autem hanc cum Macedonum regnum Amyntas ordiretur. A Calatide ad Carôn portum ſtadia CLXXX, milia XXIV. Tellus vero, quæ circum eſt portum, undis obruitur. Nunc vero Caræ appellantur Careæ. A Carôn portu ad

Γενομένη· Ἔκτισαν δὲ ταύτην ἡνίκα
Τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν.

Arrianus vocat hanc urbem Κάλλαντραν. Sed ſcribe Καλλαντίαν. Nam dicitur Κάλλατις, & Κάλλαντις. Unde Demetrius, Callatianus, & Callantianus dicitur. Solet enim ν litera ſæpe interſeri in ejuſmodi vocabulis, ut Amiſus Aminſus, Arybas Arymbas, Ateas Anteas. *Voſſius.*

Εἰς Καρῶν λιμένα στάδια ρκ'. μίλια κδ'.] Reſcribendum, στάδια ρπ'. μίλια κδ'. *Voſſius.*

Καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος καταχλύζεται] Nullo hæc ſenſu. Vera lectio eſt: καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος Καρία καλεῖται. Vide Arrianum. Statim poſt lege; Νῦν δὲ οἱ Κάρεαι λέγονται] Καρέαι. Portus Caria eſt Pomponio. Verba ejus: *In littoribus Iſtro proxima eſt Iſtropolis, Deinde à Mileſiis deducta Calatis, & Tritonice, & portus Caria, & Tiriſtris promuntorium.* Atqui Calatin omnes dicunt Heracleotarum coloniam, non Mileſiorum. Hoc jam viderunt viri ſummi; qui tamen expedire ſe hoc loco nequiverunt. Præterea quid hic Tritonice? quæ ſane nuſquam terrarum eſt, nedum in Thracia. Scribo; *In litoribus Iſtro proxima eſt Iſtropolis. Tomos deinde a Mileſiis deducta, Calatis, & Stratonice, & portus Caria, & Tiriſtris promuntorium.* Hic & verus ordo Geographicus, & vera lectio. Tomos, ſive Tomi, Mileſiorum colonia. Docent hoc, cum alii, tum etiam hic noſter. Stratonices, ſive Stratonis urbis meminit tabula Peutingeri. *Salſovia*

ad Tetrisiadam sive Tirizam dictum promuntorium, ornatum statione ventis ab occidente, flantibus contraria, nunc Acram vocatum, stadia cxx, milia xvi. A Tetrisiade sive Acra ad Bizonen oppidulum, in quo statio, stadia lx, milia iix. Id oppidulum nonnulli barbarorum, quidam vero Mesembriæ esse coloniam ajunt. A Bizone ad Dionysopolin stadia lxxx, milia x ½. Hæc urbs antea Cruni appellabatur, ob vicinas aquarum scaturigines. Deinceps vero dicta est Matiopolis.

νος εἰς Τετρισιάδαν ἤτοι Τίριζαν ἄκραν λεγομένην, ἔχουσαν καὶ ὕφορμον τοῖς ἀφ' ἑσπέρας ἀνέμοις· νῦν λεγομένην Ἄκραν, στάδια ρκ', μίλια ις'. Ἀπὸ δὲ Τετρισιάδος ἤτοι Ἄκρας εἰς Βιζώνην πολίχνιον ἐν ᾧ στόλος, στάδια ξ', μίλια η'. Τοῦτο τὸ πολίχνιον τίνες μὲν φασὶν βαρβάρων, τίνες δὲ ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας. Ἀπὸ δὲ Βυζῶνος εἰς Διονυσόπολιν στάδια π', μίλια ι'. ∠'. ς'. Αὕτη ἡ Διονυσόπολις πρῶτον ὠνομάζετο Κρουνοὶ διὰ τὰς τῶν ἐγγὺς ὑδάτων ἐκρύσεις. Ἔπειτα δὲ μετωνομάσθη Ματιόπολις. Ὕστερον

Salsovia			
Ad Stoma	M. P. LX.	*Callatis*	M. P. XXII.
Histropolis	M. P. LX.	*Tiristria*	M. P. XXIV.
Tomos	M. P. LX.	*Byzone*	M. P. XII.
Stratonis	M.P.LXII.	*Dionysopoli*	M. P. XII.

Sic legendus totus is locus. *Ad Stoma*, hoc est, ad os Danubii. Hæc apud Æthicum corruptissima sunt. Ita vero restituenda.

Salsovia			
Salmyridem	M. P. IX.	*Tomos*	M. P. XXXVI.
Vallem Domitianam.	M. P. XVII.	*Callatin*	M. P. XXX.
Ad Stoma	M. P. XXVI.	*Tiristriam*	M.P. XVIII.
Istriopolin	M. P. XXV.	*Dionysopolin*	M.P. XXIV.

Εἰς Τετρισιάδαν ἤτοι Τίριζαν] Scribe, Τετρισιάδα, ut Arrianus, & ipse infra. Aliis hoc promuntorium est, Tiristria, sive, Tiristris. *Vossius.*

Εἰς Βιζώνην πολίχνιον] Male apud Arrianum Βίζον, & Βίζου legitur, pro Βιζώνην & Βιζώνης. Hic vero statim, pro Βυζῶνος, lege Βιζώνης. De hac sequuntur versus Scymni Chii:

Τοῦτο τὸ πολίχνιον τίνες φασὶ βαρβάρων,
Τινὲς δ' ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας. *Vossius.*

Ἔπειτα δὲ μετωνομάσθη Ματιόπολις] Versus Scymni ita constitue:

Ἡ Διονυ-

Ὕστερον δὲ, Διονυσιακοῦ ἀγάλματος προσπεσόντος ἐκ τῆς θαλάσσης τοῖς τόποις, Διονυσόπολιν κληθῆναι πάλιν. Ἐν μεθορίοις δὲ τοῖς Κροβύζων καὶ Σκυθῶν χώρας κειμένη, μιγάδας Ἕλληνας οἰκητὰς ἔχει. Ἀπὸ δὲ Διονυσοπόλεως εἰς Ὀδησσὸν πόλιν, ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ, στάδια σμʹ, μίλια κϛʹ, L. ϛʹ. Ὀδησσὸν κτίζουσι Μιλήσιοι, ὅτε Ἀστυάγης ἦρχε τῆς Μηδίας. Ἐν κύκλῳ δὲ αὐτῆς ἔχει Κροβύζης Θρᾷκας. Ἀπὸ δὲ Ὀδησσοῦ εἰς τοῦ Αἵμου τὰς ὑπωρείας, αἳ δὴ εἰς τὸν Πόντον καθήκουσιν

polis. Tandem vero cum è mari appulsa esset Bacchi statua, Dionysopolis vocata est. In confiniis vero Crobyzorum & Scytharum regionis cum sita sit, incolas habet Græcos aliis mixtos. A Dionysopoli ad Odessum urbem, in qua statio navium stadia cc, milia xxxi ½. Odessum condidere Milesii, quo tempore Astyages regnabat in Media. Cingunt vero hanc Crobyzi Thraces. Ab Odesso ad Hæmi montis radices, quæ usque in Pontum

Ἡ Διονυσόπολις πρῶτον ὠνομάζετο
Κρουνοὶ, διὰ τὰς τῶν ὑδάτων ἰσχὺς ἐκρύσεις·
Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον
Ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος,
Διονυσόπολιν κληθῆναι πάλιν. Ἐν μεθορίοις
Κροβύζων δὲ Σκυθῶν τε χώρας κειμένη
Μιγάδας Ἕλληνας οἰκητὰς ἔχει - - -

Pro Ματιόπολις, scribe, Μαρκιανόπολις, vel potius Μαρκιανόπολις. Ne autem credas esse Scymni Chii hunc versum; Ἔπειτα μετωνομάσθη Μαρκιανόπολις. Marcianopolis enim dicta est a Marciana, Trajani uxore. Scymnus vero jam diu ante, nimirum sub Nicomede, floruit. Falsum præterea Dionysopolin, Marcianopolin dictam. Diversæ sunt eæ urbes, & multum inter sese distant. Docet hoc Ammianus. Docet & Æthicus, qui Pseudantoninus, Dionysopolin sive Crunos esse inter Callatin, & Odissum: Marcianopolin vero inter Odissum, & Anchialon. Sed luculentissimum est testimonium Stephani, qui ubi hunc locum Scymni exscribit, nullam Marcianopolis facit mentionem: Διονύσου πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, ἡ πρότερον Κρουνοὶ ἀπὸ τῶν τῶν ὑδάτων καταῤῥοῆς, Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος, οὕτως ἐκλήθη. Hoc nemo, nisi stolidus, negaverit. *Vossius.*

Ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ στάδια σμʹ. μίλια,] Repone, στάδια σ. μίλια, κϛʹ, L, ϛʹ. *Vossius.*

Ἔχει

tum pertingunt, in quibus statio navium stadia CCLX, milia XXXIV½. Hæmus maximus est mons ea in regione, Tauro, qui in Cilicia, non absimilis magnitudine, & extensione secundum eorum longitudinem. A Crobyzis enim, & montibus Ponticis, usque ad Adriaticos excurrit tractus. Ab Hæmo ad Mesembriam stadia XC, milia XII. Hæc Mesembria urbs ad radices montis dicti Hæmi sita est, Thraciæ Geticæque telluri contermina. Chalcedonii, & Megarenses hanc condidere, Dario in Scythas movente. A Me-

κουζιν, ἐν αἷς ὅρμος ναυσὶ στάδια σξ΄, μίλια, λδ΄. ∟΄. ς΄. Αἷμος μέγιστον ἐστὶν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερὴς, τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει. Ἀπὸ γὰρ Κροβύζων, τῶν τε Ποντικῶν ὀρῶν, ἄχρι τῶν Ἀδριατικῶν διεκβάλλει τόπων. Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἵμου εἰς Μεσημβρίαν πόλιν στάδια ϙ΄ μίλια ιβ΄. Αὕτη ἡ Μεσημβρία πόλις παρὰ τὴν ὑπώρειαν τοῦ καλουμένου Αἵμου κειμένη τῇ Θρᾳκίᾳ τε καὶ τῇ Γετικῇ συνορίζει γῇ. Καλχηδόνιοι δὲ ταύτην καὶ Μεγαρεῖς ᾤκησαν, ὅτε ἐπὶ Σκύθας Δαρεῖος

Ἔχει Κροβύζης] Lege, Κροβύζους. Versus vero sic disponendi:

- - - - - - - Ὀδησσὸν κτίζουσι πρὶν
Μιλήσιοι, Ἀστυάγης ὅτ' ἦρχε Μηδίας·
Κύκλῳ δ' αὐτῆς ἔχει Κροβύζους Θρήικας. *Vossius.*

Στάδια σξ΄. λδ΄. ∟΄. ς΄.] Omnino sic legendum. Arrianus habet stadios τριακοσίους καὶ ἑξήκοντα, ab Odesso ad Hæmi montis promuntorium. Sed sine dubio altera lectio verior est. Nam & Nubes Geographus ab أمس, id est Hæmo, usque ad بونس quæ est Crunus, sive Dionysopolis, non plura quam L millia passuum recenset. De Hæmo monte sequuntur versus Scymni.

Αἷμος μέγιστον ἐστὶν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος
Τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερὴς,
Τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει·
Ἀπὸ γὰρ Κροβύζων, τῶν τε Ποντικῶν ὀρῶν,
Ἄχρι τῶν Ἀδριατικῶν διεκβάλλει τόπων. *Vossius.*

Αὕτη ἡ Μεσημβρεία πόλις παρὰ τὴν ὑπώρειαν] Hic finit fragmentum illud Scymni, quod editum est sub falso nomine Marciani Heracleotæ. Quæ-

cun-

ρεῖος ἐπεστρατεύετο. Ἀπὸ δὲ Μεσημβρίας εἰς Ἀγχίαλον πόλιν, ἔχουσαν καὶ λιμένα τοῖς ἀφ' Ἑσπέρας ἀνέμοις, στάδια ο΄, μίλια θ΄. γ΄. Ἀπὸ δὲ Ἀγχιάλου εἰς Ἀπολλωνίαν πόλιν τὴν νῦν Σωζόπολιν λεγομένην, ἔχουσαν καὶ λιμένας μεγάλους, δύο στάδια ρπ΄, μίλια κδ΄. Ταύτην τὴν Ἀπολλωνίαν πόλιν κτίζουσιν εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν τῆς Κύρου βασιλείας. Πλείστας γὰρ ἀποικίας ἐξ Ἰωνίας ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον τὸν πρὶν Ἄξενον λεγόμενον διὰ τὰς ἐπι-

Mesembria ad Anchialum, urbem ornatam portu, ventis ab occidente spirantibus objectum, stadia LXX, IX $\frac{1}{3}$. Ab Anchialo ad Apolloniam urbem, nunc Sozopolin dictam, binis magnis portubus instructam, stadia CLXXX, milia XXIV. Hanc urbem condidere Milesii, cum in hæc loca devenissent, annis ante Cyri regnum quinquaginta. Plurimas enim colonias ex Ionia deduxerunt in Pontum: cui prius Axeno,

cunque igitur præcesserunt, hactenus sunt inedita. Versus ejus de Mesembria sic corrige:

Περὶ τὴν ὑπώρειαν δὲ τοῦ καλουμένου
Αἵμου πόλις ἐπὶ λεγομένη Μεσημβρία,
Τῇ Θρᾳκίᾳ Γετικῇ τε συνορίζουσα γῇ.
Χαλκηδόνιοι δὲ ταύτην Μεγαρεῖς τ' ᾤκισαν,
Ὅτ' ἐπὶ Σκύθας Δαρεῖος ἐστρατεύσατο. *Vossius.*

Τὴν νῦν Σωζόπολιν λεγομένην] Nubæo Geographo Apollonia est Sexopolis. Et sic etiamnunc appellatur. Versus Scymni de Apollonia ita lege:

Μεθ' ἣν δὲ πρότεροι ἔτεσι πεντήκοντά που
Κτίζουσι τῆς Κύρου βασιλείας τὴν πόλιν
Εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι.
Πλείστας ἀποικίας γὰρ ἐξ Ἰωνίας
Ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον, ὃν πρὶν ἄξενον
Διὰ τὰς ἐπιθέσεις λεγόμενον τῶν βαρβάρων,
Προσηγορίας ἐποίησαν Εὐξείνου τυχεῖν. *Vossius.*

Ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον τὸν πρὶν Ἄξενον λεγόμενον] Ita edidit Vossius non ex auctoritate autographi Salmasiani, sed sua incuria aut si quid tunc aliud ei adfuit. Nam ipse in chirographo suo scripsit ὃν πρὶν Ἄξενον. Quæ scriptura quum prorsus desideretur, non cunctatus fui eam restituere. Quid quæris? quum poëtizat Vossius, verum retinet. *Gronovius.*

Αὐλαίου

no, propter Barbarorum irruptiones, dicto, cognomentum Euxini imposuerunt. Omnes hæ civitates sunt Græcæ, conditæ in Scythia Pontum intrantibus ad sinistram sitæ. Ab Apollonia, quæ & Sozopolis, ad Chersonesum, in qua statio navibus, stadia LX, milia IIX. A Chersoneso ad Castellum Aulæi, quod Venationis appellatur oppidum, in quo etiam statio, stadia CCL, milia XXXIII ½. Deinde tractus Byzantini excipiunt: superiora vero sunt Thraciæ Ponticæ, quæ in Europæ est parte Pontum circumnaviganti. A venationis oppido, sive Castello Aulæi, ad Thyniam promuntorium & peninsulam, in qua statio navium, stadia CXX, milia XVI. Thynias promuntorium, quod commodum habet appulsum, est in Thracia Astica. A Thynia ad Hal-

ἐπιθέσεις τῶν Βαρβάρων, προσηγορίας ἐποίησαν Εὐξείνου τυχεῖν. Αὗται πᾶσαι αἱ πόλεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ᾠκισμέναι ἐν τῇ Σκυθίᾳ ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέουσι εἰς τὸν Πόντον. Ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας, τῆς καὶ Σωζοπόλεως, εἰς Χερρόνησον, ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ, στάδια ξʹ, μίλια ηʹ. Ἀπὸ δὲ Χερρονήσου, εἰς Αὐλαίου τεῖχος τὸ λεγόμενον Θήρας χωρίον, ἐν ᾧ καὶ ὕφορμος, στάδια σνʹ, μίλια λγʹ. γʹ. Ἐντεῦθεν τὰ μέρη τῶν Βυζαντίων ἐκδέχεται· τὰ δὲ πρότερα Θρᾴκης τῆς εἰς τὸν Πόντον καθηκούσης τοῦ ἐν τῷ Εὐρωπαίῳ μέρος τοῦ Πόντου περίπλου. Ἀπὸ δὲ Θηρῶν χωρίου εἰς τὸ λεγόμενον Αὐλαίου τεῖχος εἰς Θυνιάδα ἀκρωτήριον καὶ ἀκτὴν, ἐν ᾗ καὶ ὅρμος ναυσὶ στάδια ρκʹ, μίλια ιϛʹ. Θυνιὰς εὐλίμενος ἄκρα τῆς Ἀστικῆς Θρᾴκης ὑπάρχουσα. Ἀπὸ δὲ Θυνιάδος

Αὐλαίου τεῖχος τὸ λεγόμενον Θήρας χωρίον] Vide Arrianum. Θήρας autem χωρίου, meminerunt tabulæ Peutingerianæ. *Vossius.*

Τὰ δὲ πρότερα Θρᾴκης τῆς εἰς τὸν Πόντον] Locus corruptus *Vossius.*

Ἀπὸ δὲ Θηρῶν χωρίου] Lego: ἀπὸ δὲ Θηρῶν χωρίου, τὸ λεγόμενον Αὐλαίου τεῖχος, εἰς Θυνιάδα &c. Statim post lege:

Εἶθ' εὐλίμενος ἄκρα συνάπτει Θυνιὰς,
Τῆς Ἀστικῆς Θρᾴκης ὑπάρχουσ' ἐσχάτη. *Vossius.*

δος εἰς Ἁλμυδησσὸν στάδια σ', μίλια κϛ'. L'. ϛ'. Τούτου δὲ χωρίου μνήμην ποιεῖ Ξενοφῶν ὁ πρεσβύτερος, καὶ μέχρι τούτου λέγει τὴν στρατείαν ἐλθεῖν τῶν Ἑλλήνων, ἧς αὐτὸς ἡγήσατο, ὅτι τὰ πλεῖστα σὺν Σεύθῃ τῷ Θρᾳκὶ ἐστράτευσεν· καὶ περὶ τῆς ἀλιμενότητος δὲ χωρίου πολλὰ ἀνέγραψεν, ὅτι ἐνταῦθα ἐκπίπτει τὰ πλοῖα χειμῶνι βιαζόμενα, καὶ οἱ Θρᾷκες οἱ πρόσχωροι ὅτι ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσιν διαμάχονται. Οὗτος δὲ ὁ Ἁλμυδησσὸς αἰγιαλὸς, ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν, καὶ δυσπρόσορμος, ἀλίμενός τε παντελῶς παρατέταται τοῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος. Ἀπὸ δὲ Ἁλμυδησσοῦ εἰς Φρυγίαν τὴν καὶ λεγομένην Φιλίαν, καὶ Βυζαντίων χωρίον, καὶ ἀκρωτήριον, στάδια τί, μίλια μά, γ'. Ἀπὸ δὲ Φρυγίας τῆς Φιλέας, ἐς

Halmydessum stadia c c, milia x x v i $\frac{2}{3}$. Hujus loci meminit Xenophon major, & inquit, Græcorum exercitum, cui ipse præerat, postremo cum Seuthe Thrace militantem, huc usque processisse. Deque importunitate ejus tractus multa prodidit, quod navigia tempestate adacta eo ejiciantur, ac contermini Thraces de naufragii tabulis inter sese decertent. Littus id Halmydessium ad septingenta extenditur stadia, estque admodum cœnosum, aditu difficile, penitusque importuosum, nautis locus inimicissimus. Ab Halmydesso ad Phrygiam, quæ etiam Philia dicitur, Byzantiorum oppidum, & promuntorium, stadia c c c x, milia x l i $\frac{1}{3}$. A Phrygia, quæ & Philea, ad Cyaneas sive Cylas

Οὗτος δὲ ὁ Ἁλμυδησσὸς] Scymnus Chius:

Εἶτ' αἰγιαλός τις Ἁλμυδησσὸς λεγόμενος
Ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
Καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
Παρατέταται τοῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος. Ita corrige.

Εἰς Φρυγίαν τὴν καὶ λεγομένην Φιλίαν] Scymni Chii versum lege sic:

Βυζαντίων χώρα Φιλίας καλουμένη.

Male

las stadia cccxx, milia xlii $\frac{2}{3}$. Hæ sunt Cyaneæ, quas Poëtæ quondam erraticas fuisse inquiunt, per quas etiam primam navem Argo, quæ Jasonem ad Colchos perduxit, transiisse ajunt. A Cyaneis ad fanum Jovis Urii, ubi est os Ponti, stadia xl, milia v $\frac{1}{3}$. A fano hoc ad portum Daphnes insanientis, qui nunc Sosthenes dicitur, stadia lxxx, milia x $\frac{2}{3}$. Hæc vero sunt inter Bosporum, dictum Cimmerium, & Bosporum Thracium, ac Byzantium. Navigatio à Sacro Istri ostio, usque ad fanum Jovis Urii, sive os Ponti, stadia cIↄ cIↄ cIↄ Iↄc, milia cccclxxxv $\frac{1}{3}$. A Borysthene

ἐς Κυανέας ἤτοι Κύλας στάδια τκ΄, μίλια μβ΄, ∠΄. ϛ΄. Αὗται δὲ αἱ Κυανέαι, ἃς λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πλαγκτὰς πάλαι εἶναι, καὶ διὰ τούτων πρώτην ναῦν περάσαι τὴν Ἀργώ, ἥτις εἰς Κόλχους τὸν Ἰάσονα ἤγαγεν. Ἀπὸ δὲ Κυανέων εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς Οὐρίου, ἐν ᾧ τὸ στόμα τοῦ Πόντου, στάδια μ΄, μίλια ε΄, γ΄. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ εἰς λιμένα Δάφνης τῆς μαινομένης τὸν νῦν λεγόμενον Σωσθένην, στάδια π΄, μίλια ι΄. ∠΄. ϛ΄. Τὰ δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου καλουμένου ἐπὶ Βόσπορον τὸν Θράκιον καὶ Βυζάντιον. Ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, ἤτοι στόματος τοῦ Πόντου, στάδια ͵γχ΄, μίλια υπε΄. γ΄. Ἀπὸ δὲ Βορυσθένους ποταμοῦ, τοῦ καὶ

Male pro eo Phrygiam reponit Ferdinandus Vallisoletensis apud Pomponium, Arriani auctoritate. Idem enim est utrumque, ut ex hoc loco apparet. *Vossius.*

Ἐν ᾧ τὸ στόμα τοῦ Πόντου] Scribo, ἵναπερ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. Ut Arrianus. *Vossius.*

Τὸν νῦν λεγόμενον Σωσθένην στάδια π΄.] Aliis quoque Σωσθένιον dicitur hic locus. Vide Arrianum, qui in numero stadiorum discrepat. *Vossius.*

Τὸν νῦν λεγόμενον Σωσθένην] Hic locus unicus & memorabilis, si inspexeris hæsitationem Harduini ad Plinium in Addendis ad tomum primum pag. 811, ubi ad confirmationem hujus nominis citat Nicephorum ex Ortelii indicio, dissimulato doctore, quum egregius sit hic Peripli auctor. *Gronovius.*

Ἤτοι στόματος τοῦ Πόντου] Emenda, ἤτοι στόματος τοῦ Πόντου γχμ΄. μίλια υπί. γ΄.

καὶ Δανάπρεως καλουμένου, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια ͵εχ΄, μίλια ψμς΄, ∟. Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια ην΄, μίλια απϛ΄. ∟. ϛ. Ἀπὸ δὲ τῆς Πορθμίας κώμης, τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς Εὐρώπης, τοῦ Πόντου μερῶν τῆς ἐν τῷ στομίῳ Μαιώτιδος λίμνης κειμένης, ἤτοι Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου καλουμένου, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια αρ΄, μίλια αυπ΄. Λέγεται δὲ τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους ἴσος εἶναι τῷ παράπλῳ τῆς Ποντικῆς τῶν τῆς Ἀσίας μερῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, ἕως Ἀμισοῦ στάδια δχξ΄, μίλια χκά. γ΄. Ἀπὸ δὲ Ἀμισοῦ ἕως τοῦ Φάσιος ποταμοῦ ἕως τοῦ στομίου τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἤτοι Ἀχιλλείου κώμης, στάδια δκέ, μίλια φλϛ΄. ∟. ϛ΄. Ὡς γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, ἕως τοῦ στομίου τῆς Μαιώτιδος, στάδια

rysthene fluvio, qui & Danapris dicitur, usque ad fanum Iovis Urii, ſtadia cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ Iɔc, milia Iɔ cc xlvi ½. A Cherſone uſque ad fanum Iovis Urii, ſtadia cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ cl, milia cIɔ lxxxvi ½. A Porthmiu oppido, quod in termino Europæ ad Pontum in oſtio Mæotidis paludis, ſive Boſpori dicti Cimmerii, ſitum eſt, uſque ad fanum Iovis Urii, ſtadia cIɔc *, milia cIɔ cccclxxx. Europæ vero prætervectio dicitur æqualis eſſe prætervectioni Ponticæ, quæ in Aſiæ partibus. A fano Iovis Urii uſque ad Amiſum ſtadia cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ Iɔclx, milia Iɔc xxi ½. Ab Amiſo uſque ad Phaſin flumen * * * * * * uſque ad oſtium Mæotidis paludis, ſive vicum Achilleum, ſtadia cIɔ cIɔ cIɔ cIɔ xxv, milia Iɔ xxxvi ½. Adeo ut à Fano Iovis Vrii uſque ad oſtium Mæotidis

Statim lege, Ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου στάδια εχ΄. μίλια, ψμς΄. ∟. ϛ΄. Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου στάδια, ηρ΄. μίλια, απϛ΄. ∟. ϛ΄. *Voſſius.*

Λέγεται δὲ τῆς Εὐρώπης] Forte; λέγεται δὲ τῆς Εὐρώπης τῆς Ποντικῆς ὁ παράπλους, &c. *Voſſius.*

FINIS.

otidis ſtadia fiant, xii cIↄ cccc lxx xvii, milia cIↄ Iↄc lxv. Omnis autem circumvectio Ponti Euxini, quique ad dexteram ſecundum Aſiæ Ponticæ partes, & qui ad ſiniſtram ſecundum Europam, à fano Iovis Urii, uſque ad id ipſum fanum Iovis Urii ſtadia, xxiii cIↄ Iↄ lxxxvii, milia cIↄ cIↄ cIↄ c xlvi. Eſt vero & circumvectio paludis Mæotidis ſtadiorum ix cIↄ, milium cIↄ cc.

δια ͵αβυπζʹ, μίλια ͵αχξέ. Ὁμοῦ γίνονται ὁ πᾶς περίπλους τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τῶν τε δεξιῶν τῶν τε περὶ τὴν Ἀσίαν μερῶν τοῦ Πόντου, καὶ ἀριστερῶν δὲ τῶν περὶ τὴν Εὐρώπην μερῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου ἕως πάλιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια ͵βγ͵φπζʹ, μίλια ͵γρμέ. Ἔστι δὲ καὶ ὁ περίπλους τῆς Μαιώτιδος λίμνης στάδια θʹ, μίλια ͵ασʹ.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ

ΤΟΥ ΟΡΘΩΝΟΣ

Τῆς Γεωγραφίας ὑποτυπώσεων ἐν ἐπιτομῇ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ

ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΩ.

AGATHEMERI

ORTHONIS FILII

Compendiariarum Geographiæ expositionum

AD PHILONEM

LIBRI DUO.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ

ΤΟΥ ΟΡΘΩΝΟΣ

Τῆς Γεωγραφίας ὑποτυπώσεων ἐν ἐπιτομῇ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

AGATHEMERI

ORTHONIS FILII

Compendiariarum Geographiæ expositionum

AD PHILONEM

LIBER PRIMUS.

MAnsit omnis intra Balticum sinum & fluvium Nigrum rudis navigationum antiquitas, reliquam pervasti Mundi plagam rata nec fruges sustinere, nec homines ferre. Atlanticum tantum quod aspectum procul littora legentibus; Æthiopicum ut immensum, ita humanæ experientiæ intentatum, inagitanda remis vastitas; Pacificum ne nomen auditum: Sacræ istæ aquæ, nec velis violandæ, propriæ numinibus, secretæ sanctioribus animabus ac siderum cubilia. Mare Rubrum ultimus terrarum finis, & in ejus littore signa figentibus, quod vincerent, deesse credebatur, naturâ se in plurima secula noscendam servante, & operiente Belgicarum divitiarum caussam, Magnetis efficaciam, quæ esset rectura pelagi cursus. Quibus honoratior visa militia terrestris, gravabantur undas, in quibus fortuna, quanquam sit hodieque campi Domina, magis dominaretur quam virtus, victor bonusque ab ignavo vinceretur, anima eriperetur & exstingueretur, remigum lacerti & magistri clavum regentis ars victoriam magis præstaret, quam frequentibus militiis induratus & discriminibus exercitatus miles. Hic timor ignorantiam, ignorantia fabulas, fabulæ latratus Scyllæ, monstra Charybdis & cœtum Symplegadum pepererunt. Hinc Ophir & ultimam Thulen, omnium ingeniis licet decantatas insulas, toties quæsivimus in orbe, ut non in re sed in verbo esse videantur. Hinc projecto in Colchos & Phasidis ripam Jasoni trajectus vel Pontus Euxinus dedit fidem immortalitatis; hodieque ipsa Argo inter sideralem cursum relata ostentat Palladium opus in flammiferis campis. Improbitas Eudoxi, omnem Africam à se ambitam mentiti,

ludibrium debuit omnibus feculis, & triftem notam fuftinuit; Hannonis memoratus, quanquam apud celeberrimos viros fidelioris diligentiæ titulum meruerit, à veteribus tamen & recentioribus fuit falfi poftulatus: Nec feliciore fato Agathemerin lectum iri haud falfò fperaveris, utpote qui à librariis, male fubfequentibus fcriptum, exceptus, parum fibi fæpe conftet in numeris.

Verum intererat mortalitatis, ne quid periret ex antiquitate, quæ femper proxime accedit ad Deos; ne dicam, quod verbum fui avunculi fuiffe Plinius Junior fcribit, *nullum effe librum tam malum, ut non aliqua parte prodeffet.* Quis fit, quæ docuerit Agathemer, ut fciatis, operæ erit audire fummum virum *Godefridum Vendelinum*, qui autorem edere conftituerat, nifi fato fuiffet occupatus; is ita fcribit. *Libelli duo funt, Geographiæ veteris compendia, fi non alia commendatione gratiofi, at fane de antiquitatis veneratione commendabiles; præterquam quod multa funt in illis, quorum primi nobis Doctores adveniunt; Quale eft illud Afiæ, quale Libyæ, quale Europæ ipfius* ἴσμον; *quale eft, quod hinc patientius aliquanto Artemidori jacturam toleramus; cujus velut compendium prior libellus complectitur. Forte caput quartum totidem prope verbis conceptum eft apud Plinium, & relatum in Artemidorum. Caput quintum jam citra ambages eundem autorem præfert. Dierum magnitudines & parallelorum enarratio quin Artemidori fint, dubitari non debet, fi animum intendimus. Etenim Theopompus Gnidius Artemidori pater fuit Strabone tefte; isque & apud Cæfarem Dictatorem plurimum autoritate valuit, & ad Strabonis ævum vixit, multis annis puta fub Augufto,* Καθ' ἡμᾶς *(inquit)* Θεόπομπος ὁ Καίσαρος τοῦ θεοῦ φίλος τῶν μεγάλα δυναμένων, καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος *ut neceffe fit Artemidori claritatem incidere in Augufti ferme extrema, & omnino circa natalem Chrifti: quo tempore, fecundum ea quæ in Loxia meo demonftravi, maxima Solis obliquitas gradus 23 minuta 49 non exceffit; & vero tantam omnes ifti Paralleli & dierum magnitudines largiuntur. Tota ergo illorum ftructura & ratio ad illud tempus pertinet, quo floruit Artemidorus, & ab eodem illo fe conditam tantum non elata voce clamat.*

Ad auctoris nomen quod attinet; marmoris fub Vefpafiano exarati exemplar, apud Gruterum pag. 240. *& pag.* 241. *duos exhibet ifthoc ferme nomine: legitur enim* L. ÆLIUS AGATHEMER. *itemque* C. PAPIRIUS AGATHEMER. *Alterum exaratum Man. Acilio Glabrione M. Valerio Homulo Coff. anno noftro* 152 *apud eundem Gruterum pag.* 1077. *fic habet:* C. JULIUS AGATHEMERUS. *moxque* C. VATRONIUS AGATHEMER. *Hæc fuadent ut* Ἀγαθήμερος *ex vero vocitetur; quomodo* EUHEMERUS *eft* ΕΥΗΜΕΡΟΣ, *unde item illic* A. CURTIUS EUHEMER. *Inflexio tamen* Ἀγαθημέρου *jubet ut fit* Ἀγαθημέρης. *Ufus alterutrius vocabuli penes arbitrium efto eligentis. In Arundellianis pag.* 34. *legimus* Γ. ΑΙΛ. ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΝ ΕΦΕΣΙΟΝ *Commodianis temporibus*, & pag. 40. *marmore* XI. *legitur* ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΑΘΗΜ. . . . . . *& pag.* 49. *marmore* XXVIII. *epitaphium eft* CL. *Agathemeri.*

Ævum

Ævum utrumque videor deprehendisse. Primum enim in Parallelis suis, quanquam de Artemidoro mutuatis, obliquitatemque solis grad. 23. minut. 49. identidem profitentibus, eandem tamen exserte statuit 23--45, quantam facit Tropici distantiam ab Æquatore; ut proin debeat vixisse per annum nostrum 210 circa, 220 post mortem Severi, prout Loxias meus hoc manifestat facillimo calculo. Deinde autem Libri 11. *cap.* 4. *facta mentione Albionis illustri eam notâ insignitam protrudit*, ἐν ᾗ τὸ στρατόπεδα ἵδρυ), *Vallum Severi tunc recens anno nostro* 210 *exstructum indicat magnificatque, ad antiquiora isto majoraque miracula semper alibi mutus, quod profecto notandum. Et nescio quid vir doctus viderit, qui nuper admodum Plethonis ac Gazæ seculo vixisse arbitratus est, quibus utrisque exemplar nostrum se probat vel de conspectu ipso vetustius. Nam alioquin Constantinopoleos nullam fieri mentionem toto hoc scripto antiquitatis ultimæ satis idoneus character est. Atque adeo* Ἀγαθημέρου τοῦ Ὀρθωνος *an non sit illius* C. VATRONII AGATHEMERI *filius? ut* Ὀρθωνος *nomen Vatronium repræsentet in tanta vulgi loquentis incuria & vocabulorum corruptione?*

Antiquitatem aliunde suffultam odoror ex eo, quod in Bibliothecis aliis lego exstare Agathemir Hypotyposes Geographicas, *easdem dubio procul, quas hoc opus continet. In nomine enim isto nescio quid Arabicum audire videor; quasi jam olim etiam hunc verterint ex Græco Arabes. Et habui ego schedion quoddam vetustum in quo inter alia legebatur lemma*, Geographiæ Agathenoris libri duo, *singulorumque capita subnotabantur; de quo illa prioris libri mea dispunxi, quæ in Chiffletiano codice nulla sunt; secundi enim totidem ipsa comparent.*

Scriptio tota est ad morem geniumque illius ævi, quo Florus, Justinus, Solinus, Africanus, aliique suas χρηστομαθείας in compendia congerebant, & autores, optimos licet, certo tamen alias perituros, in parte servabant.

Addidi titulo Πρὸς Φίλωνα (quem lib. 1. cap. 6. vocat ἑταῖρον) *quod videam nomen hoc agnoscere illum tanquam olim discipuli, & grandævum jam se quodammodo insinuare; quo verisimilius mihi fit de patre* VATRONIO *illo, quem divinabam.*

Hæc sunt, in quibus vir summus nobis facem præluxit; optandum erat, ut vel ille maculas omnes & perpetuas mendas emaculasset, vel nos pluribus exemplaribus fuissemus ornati, quo tutius industriam periclitaremur. Sed quid tentasse nocebit? *Tennulius.*

Ἀγαθημέρου τοῦ Ὀρθωνος] Ita edidi, non Ἀγαθημέρους, quod vulgabatur, quia sive primus casus fuit Ἀγαθήμερος sive Ἀγαθημέρης, illa certe terminatio requiritur; tum quia sic intelligo in codice Viennensi Cæsareo exstare, ubi etiam inscriptio ipsa sic concipitur, Ἀγαθημέρου τοῦ Ὀρθωνος γεωγραφίας ὑποτύπωσις. Facessat igitur Ἀγαθημέρους. *Gronovius.*

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν Γεωγραφίας.

ΚΕΦ. α΄.

ΑΝαξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστὴς Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. Μεθ᾽ ὃν Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ἀνὴρ πολυπλανὴς, διηκρίβωσεν, ὥστε θαυμασθῆναι τὸ πρᾶγμα. Ἑλλάνικος γὰρ Λέσβιος ἀνὴρ πολυΐστωρ ἀπλάστως παρέδωκε τὴν ἱστορίαν.

Εἶτα

De veterum Geographia.

CAPUT I.

ANaximander Milesius, Thaletis auditor, sustinuit omnium primus situm orbis terrarum in tabula pingere. Post quem Hecatæus Milesius, vir multæ peregrinationis, idem argumentum tam accurate tractavit, ut in admirationem venerit. Nam Hellanicus Lesbius, quanquam doctissimus, absque colore & tabula ista tradidit.

Dein-

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν.] Et hoc lemma est Vendelini, de schedii fide repræsentatum. Nam ut modo dixit, prior libellus in MS. est ἀκέφαλος. *Tennulius.*

Anaximander.] Invenit Gnomonem & Sphæram Plin. lib. 7. cap. 56 in Astrologia, & statuit teste Theone Smyrnæo *terram in sublimi pendentem moveri*, Laërtio, *Manere medio loco, centri instar constitutam circa mundi medium.* Prædixit & Lacedæmoniis terræ motum. *Tennulius.*

Primus.] Eadem testatur in vita ejus Laërtius. Γῆς καὶ θαλάσσης περίμετρον πρῶτος ἔγραψε *primus terræ marisque circuitus descripsit.* Atqui Homerus, ut nullam Philosophiæ partem intactam reliquerat, teste Strabone de Geographia disputavit ante Anaximandrum; sed aliud agens; præterea nullas mappas Geographicas pinxit, ut Anaximander. *Tennulius.*

Ἀπλάστως παρέδωκε] Ita ut vides, putavi interpretandum illud adverbium, quod ab alio *minus concinne*, ab alio, *citra fucum ullum aut figmentum* reddi videbam. Agit enim de orbe per tabulas exhibendo, quod duo priores fecisse ait, hunc postremum non lineis per tabulas ductis, sed sine illis situm orbis scribendo monstravit. *Gronovius.*

Δαμά-

Deinde Damastes Citticnsis, qui plurima ex Hecatæo descripsit, circumnavigationem composuit. Mox Democritus & Eudoxus aliique nonnulli terræ circuitiones ac circumnavigationes composuerunt.

Εἶτα Δαμάστης ὁ Κιτιεὺς τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν Ἑκαταίου μεταγράψας περίπλουν ἔγραψεν. Ἑξῆς Δημόκριτος καὶ Εὔδοξος καὶ ἄλλοι τινὲς τῆς γῆς περιόδους καὶ περίπλους ἐπραγματεύσαντο.

Veteres ergo orbem habitabilem effigiarunt rotundum, mediam vero sitam esse Græciam, & ejus Delphos; obtinere

Οἱ μὲν οὖν παλαιοὶ τὴν οἰκουμένην ἔγραφον στρογγύλην, μέσην διηγεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα, καὶ ταύτης Δελφοὺς, τὸν ὀμφαλον

Δαμάστης ὁ Κιτιεύς.] In MS. erat Κηκιεύς. Κιτιεὺς conjecit & Vendelinus. Κίτιον ut scribit Ptolemæus, est civitas Cypri; vicina Amathunti, maximorum virorum patria. Strabo lib. XIV. locutus de hoc Citio. Ἔχει δὲ λιμένα κλειστὸν, ἐντεῦθέν ἐστι Ζήνων τε ὁ τῆς Στωικῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός. *Urbs ea portum habet, qui claudi potest. Hæc patria fuit Zenonis, Stoicorum Principis & Apollonii Medici.* Est & Citium oppidum Macedoniæ, ut observavit ὁ πολυλεκτώτατος Menagius in amœnit. Jur. cap. 13. Verum ab utroque vocabulo venit non Κιτιεὺς, sed Κικιεύς. Stephanus hic mutilus nihil nos juvat: Suidæ autem legitur Σιγιεὺς, & Hellanici antiqui (quem ab Hellanico Grammatico Ptolemæi Aristarchei præceptore distinxit ignoratus suis temporibus Joannes Jonsius) auditor asseritur Herodoto σύγχρονος. Dionysius Halicarn. lib. de Thucyd. Charact. vocat quoque Σιγιέα, & tradit ante tempora Peloponnesiaca vixisse cum Xenomede Chio, & Xantho Lydo. Ergo natus est in Troadis promontorio, ut Vossius divinus in Hist. Græc. notavit ex Rufo Avieno.

Quin & Damastes nobili natus Sige. *Tennulius.*

Τὰ πλεῖστα] Sic supplevi ex MS. quum male posterius esset omissum. *Gronovius.*

Περίπλουν.] Suidas tradit eum scripsisse gentium & urbium catalogum (quod opus citatur à Valer. Max. lib. 8. cap. 13.) de rebus etiam in Græcia gestis, de parentibus & majoribus eorum, qui ad Trojam militarunt, libros duos; de Poëtis ac Sophistis & alia multa. Mirum est à Strabone lib. 1. carpi Eratosthenem, quod Damastæ autoritate nitatur, cum ipse Strabo lib. 13. Plutarchus in Camillo, Plinius lib. 7. cap. 56. Dionysius Halicarnasseus lib. 1. Damasten hunc in testimonium adducant. *Tennulius.*

Μέσην διηγεῖσθαι] Legendum opinor μέσην δὲ κεῖσθαι, quum in vulgato nulla sit sententia. *Gronovius.*

λὸν γὰρ ἔχειν τῆς γῆς. Πρῶτος δὲ Δημόκριτος πολύπειρος ἀνὴρ συνεῖδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μῆκος τοῦ πλάτους ἔχουσα. Συνῄνεσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός. Εὔδοξος δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους· ὁ δὲ Ἐρατοσθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ. Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον· Ἵππα-

nere enim umbilicum terrarum. Sed Democritus, cujus multa scientiæ experimenta extant, primus affirmavit terram esse oblongam; ita ut longitudo ad latitudinem habeat rationem sesquialteram. Cui sententiæ etiam Dicæarchus Peripateticus accessit. Eudoxus autem dixit longitudinem ad latitudinem esse in ratione dupla; sed Eratosthenes in majore quam dupla. Crates semicirculo

Umbilicum.] Plutarcho & Claudiano testibus, veteres finxerunt, Jovem, cum esset medium & umbilicum terræ deprensurus, duas aquilas paris velocitatis emisisse, alteram ab oriente, alteram ab occidente, jussisseque, ut illæ rectà & è diametro convolarent. Illæ igitur cum in Delphos sibi occurrissent, docuerunt Jovem, Delphos esse umbilicum terræ. Euripid. Orest. v. 331.

Ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.
Ubi dicitur esse umbilicus terræ.

In Ione v. 5.

Ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γᾶν, ἵν' ὀμφαλὸν
Μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς.
Venio autem in hanc Delphorum terram, ubi umbilicum
Supra medium sedens Phœbus canit hominibus.

Ibidem v. 462.

Φοιβήιος ἔνθα γᾶ,
Μεσόμφαλος ἑστία,
Ubi Phœbeia tellus,
Domus in terræ medio sita.

Sophocles in Oedipo tyranno v. 488.

Τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
Μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
Ζῶντα περιποτᾶται.
Ex medio orbe prodita fugiens.
Oracula ut illa viva circumvolitant.

Συνῄνεσε.] In MS. legebatur συνεῖδεν. Quod tolerari non potest. *Tennulius.*

Retinui vocem in MSS. exstantem, cui vicina sunt συνῄδει vel συνῄνει, sed nulla mutandi necessitas. *Gronovius.*

Σαρδω-

culo assimulavit: Hipparchus similem mensæ, alii caudæ belluinæ, Posidonius Stoïcus fundæ tradidit, cujus media latitudo ab Austro in Boream pateat, angustior pars circa orientem & occidentem procedat, sic tamen ut latior sit, qua India pertinet ad Eurum.

παρχος δὲ τραπεζοειδῆ. Ἄλλοι οὐροειδῆ. Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσοπλατῆ ἀπὸ Νότου εἰς Βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἕω καὶ δύσιν· τὰ πρὸς Εὖρον δ' ὁμοίως πλατύτερα πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Termini continentium sunt: Europæ quidem atque Africæ columnæ Herculis: Africæ & Asiæ Nilus, vel, ut alii volunt, Isthmus ille a palude Sarbonide & sinu Arabico: Asiæ vero & Europæ terminum antiqui dixerunt Phasin fluvium, & Isthmum, qui à Sarbo ad mare Caspium extenditur; postea autem recentiores Mæotidem paludem & fluvium Tanaïn.

Ὅροι ἠπείρων· Εὐρώπης μὲν καὶ Λιβύης αἱ Ἡρακλέους στῆλαι· Λιβύης δὲ καὶ Ἀσίας ὁ Νεῖλος, οἱ δὲ Ἰσθμὸν τὸν ἀπὸ Σαρβωνίδος λίμνης καὶ Ἀραβίου κόλπου. Ἀσίας δὲ καὶ Εὐρώπης οἱ μὲν ἀρχαῖοι (λέγουσι) Φᾶσιν ποταμὸν καὶ τὸν ἕως Κασπίας Ἰσθμόν, τὸν ἀπὸ Σάρβω. οἱ δὲ ὕστερον νεώτεροι Μαιῶτιν λίμνην καὶ Τάναϊν ποταμόν.

Con- Ἐκλή-

Σαρβωνίδος.] Ptolemæus & Plinius vocant *Sirbonem*. Si autem iste isthmus est terminus Africæ & Asiæ, certe sinus Arabicus non omnis debebitur Asiæ, sed ex parte Africæ cedet. *Tennulius.*

Phasin.] Quare veteres, & in his Herodotus & Æschylus, Asiæ & Europæ terminum statuerint Phasin, rationem reddit Procopius lib. I v. Histor. Goth. *Quia Phasis ex adverso Gaditani freti se attollens terras velut æquus secat. A freto quippe fusum mare terras utrinque submovet: at Phasis, ubi maxime desinit Pontus, in medium ejus sinum lunæ in morem curvatum semet dejiciens, continuat acceptam à mari terrarum divisionem.* Quæ ratio sane elegans videri posset, nisi Phasis in septentrionem assurgeret ultra gradum quadragesimum quintum; Fretum autem Gaditanum in meridiem deprimeretur ad gradum trigesimum sextum. *Tennulius.*

Λέγουσι Φᾶσιν.] Inepti librarii omiserant τὸ λέγουσι, quod necessario supplendum est. Nisi ob similitudinem perierit φησίν. *Tennulius.*

Τὸν ἀπὸ Σάρβω] Mirifica Isthmi descriptio, quasi unus ille foret. Ego has

Ἐκλήθησαν δὲ Ἤπειροι ἀπειρόι τινες ὥσπερ δι᾽ ἄγνοιαν. Ἀσία δὲ ἀπὸ τοῦ ἆσσον εἶναι τοῖς ἀπ᾽ Εὐρώπης ἀπιοῦσι καὶ πεζῇ, καὶ νήσοις στιχηδὸν κειμέναις, ὧν Εὔβοια, Ἄνδρος, Τῆνος, Μύκονος, Ἰκαρία, Σάμος, Μυκάλη. Ἡ δὲ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ Εὔρου ὠνομάσθη. Λιβύη ὑφ᾽ Ἑλλήνων ἦν ἄγνωστος πάνυ· ἀπὸ δὲ ἔθνους ἐπισήμου φοινικῶς ὠνομάσθησαν λέοντες. Ὠκεανὸς δὲ

Continentes autem appellantur Græca voce quasi infinitæ, ob ignorationem. Asia dicta est ab ἆσσον, quod propinqua sit ex Europa in illam euntibus, sive terrestri itinere, sive navali secundum insulas ordine sitas, quales sunt Euboea, Andros, Tenos, Myconos, Icaria, Samos, Mycale. Europa dicta est ab Euro. Lybia Græcis plane latebat, sed à populo nobili inter Phoenices, & significat leones. Oceanus dictus ab æstuum

has tres voces non reperi in MSSo, & videntur prorsus alienæ. *Gronovius.*

Ἆσσον εἶναι.] In MS. erat ἴσναι. Herodotus lib. 4. cap. 45. tres continentes ait induisse nomine mulieres. Ἤδη γὰρ Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τὸ οὔνομα γυναικὸς αὐτόχθονος. Ἡ δὲ Ἀσίη, ἀπὸ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. *Jam enim Libya quidem à plerisque Græcorum fertur sortita nomen à Libya quadam muliere indigena: Asia vero ab uxore Promethei.* Europam cunctatur deducere á Tyria, Agenoris filia Europa, cum illa ex Phœnice in Cretam, ex Creta transierit in Africam: quæ tamen denominatio pluribus placuit. *Tennulius.*

Mycale.] Hic non est mons, sed insula, ut & apud Plin. lib. 5. c. 31. ponitur inter insulas ante Asiam in ora Ioniæ. *Mycalen*, *Trogilias*, *Trepsilon. Tennulius.*

Φοινικῶς.] In MS. Φοίνικος, restitui poterat Φοίνικος integro sensu. *Tennul.*

Λέοντες.] In MS. quod Vendelino notatum jam erat, exstabat πλέοντες spurium. Nam Libyam totidem istis literis לבאים exprimi videmus, quæ leones nobis repræsentant, non navigantes. *Tennulius.*

Φοινικῶς ὠνομάσθησαν λέοντες] Id videtur quidem nimis doctum, quam ut ab Agathemere potuerit sciri. Unde quum in MSto invenissem Φοίνικες ἐπωνομάσθησαν πλέοντες, quorum ultimum habuit quoque codex Chiffletianus, non potui aliter censere, quin hæc esset vera lectio, hoc sensu: Libya autem plane ab Græcis ignorabatur: sed ab populo nobili Phœnices vel Pœni cognominabantur navigantes, vel navigationibus deditι, vel propter navigationes, quas eodem modo studiose exercebant, ut Phœnices in Syria; ab

ſtuum terras undique pulſantium concitatione.

Tandem Dicæarchus definit orbem terrarum non aquis, ſed ductu lineæ cujuſdam ſimpliciter rectæ, à columnis Herculis per Sardiniam, Siciliam, Peloponneſum, Ioniam, Cariam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam, & Taurum, & inde uſque ad Imaum actæ: Secundum quam alias orbis partes Boreales, alias Auſtrales nominat.

δὲ διὰ τὸ ὠκέως ἀνύειν κύκλῳ τὴν γῆν.

Δικαίαρχος δὲ ὁρίζει τὴν γῆν οὐχ ὕδασιν, ἀλλὰ τομῇ εὐθείᾳ ἀκράτῳ, ἀπὸ στηλῶν διὰ Σαρδοῦς, Σικελίας, Πελοποννήσου, Ἰωνίας, Καρίας, Λυκίας, Παμφυλίας, Κιλικίας καὶ Ταύρου, ἑξῆς ἕως Ἰμάου ὄρους. Τῶν τοίνυν τόπων τὸ μὲν Βόρειον, τὸ δὲ Νότιον ὀνομάζει.

De Περὶ

ab qua vitæ ſimilitudine ait ab Græcis vocatos primo fuiſſe Africæ incolas etiam Phœnices vel Pœnos. In voce Λιβύη ſedere ſignificationem leonis, idque in ſermone Phœnicio nequivit ſcire Agathemerus. *Gronovius.*

Ὠκέως.] Rara origo Oceani, cum deducatur omnibus ab Ὠγὴν vel Ὠγήνος. Clemens Alexandrinus lib. 6. Stromat. Ζὰς ποιεῖ φᾶρος μέγα τε καὶ καλὸν, καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει γῆν καὶ Ὠγηνὸν καὶ Ὠγηνοῦ δώματα. *Jupiter facit magnum pulchrumque pallium, & varie in eo deſcribit terram & Ogenum & domos Ogeni*, hoc eſt, Oceanum & ejus ſinus. Heſychius. Ὠγὴν, Ὠκεανός. Celeberrimus Bochartus hujus originem refert ad Phœnicum עוג *Og*. Interpretatur *mare ambitus.* Vel Græcam ἀμφιτρίτην. *Tennulius.*

Κύκλῳ.] Plerique *circulum* addunt Oceano. Orpheus in hymno Jovis & Junonis.

Τὸν κύκλον ἀκαμάτου καλλιῤῥόου Ὠκεανοῖο,
Ὃς γαῖαν δίνῃσι πέριξ ἴχει ἀμφιελίξας.
Circulum Oceani indefeſſi & pulchrifluі,
Qui terram continuo æſtu circumvolvitur.

Strabo lib. 2. Ἡ οἰκουμένη κύκλῳ περιῤῥεῖται τῷ ὠκεανῷ. *Tennulius.*

Ἰωνίας] Hæc quidem vox perquam dubia eſt. Nec enim illa ſic jacet, ut ab Peloponneſo recta poſſit linea eam tranſire ita ut tendat verſus Cariam, utique ipſam mari Græco & Peloponneſo obverſam. Nec eſt in MS. Regio. *Gronovius.*

Περὶ Ἀνέμων.

ΚΕΦ. β΄.

Ἄνεμοι δὲ πνέουσιν ἀπὸ μὲν Ἰσημερινῆς ἀνατολῆς Ἀπηλιώτης, ἀπὸ δὲ Ἰσημερινῆς δύσεως Ζέφυρος, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Νότος, ἀπὸ δὲ ἄρκτου Ἀπαρκτίας. Ἀπὸ δὲ τροπῆς θερινῆς Καικίας. Ἑξῆς δὲ ἀπ᾽ Ἰσημερινῆς ἀνατολῆς Ἀπηλιώτης, καὶ ἀπὸ χειμερινῆς Εὖρος.

Δυσμικοὶ δὲ ἀπὸ μὲν δύσεως χειμερινῆς Λίψ, καὶ ἑξῆς πάλιν ἀπὸ δυσεως Ἰσημερινῆς Ζέφυρος, ἀπὸ δὲ δύσεως θερινῆς Ἀργέστης ἤτοι Ὀλυμπίας. εἶτα Νότος καὶ Ἀπαρκτίας ἀντιπνέοντες· γίνονται οὖν ὀκτώ.

Τιμοσθένης δὲ, ὁ γράψας τοὺς περίπλους, δώδεκά φησι, προστιθεὶς μέσον Ἀπαρκτίου καὶ Καικίου Βορέαν, Εὔρου δὲ καὶ Νότου Φοίνικα τὸν καὶ Εὐρόνοτον, μέσον δὲ Νότου καὶ Λιβὸς τὸν Λευκόνοτον

De Ventis.

CAPUT II.

Venti autem flant ab Æquinoctiali ortu Apeliotes, ab occaſu Æquinoctiali Zephyrus; à meridie Notus, à Septentrione Aparctias: ab æſtivi Tropici ortu Cæcias; dein ab ortu Æquinoctiali Apeliotes, ab hyberno denique Eurus.

Rurſum ab occaſu hiberno Libs, deinde ab occaſu Æquinoctiali Zephyrus, ab occaſu verò æſtivo Argeſtes, alias Olympias dictus. Tandem Notus & Aparctias adverſi flant; ita ut ſint octo.

Timoſthenes autem, qui conſcripſit circumnavigationes, tradit duodecim ventos, inter Aparctiam & Cæciam medium ponens Boream, inter Eurum & Notum Phœnicem, qui & Euronotus, inter Notum & Libem

Olympias.] Hunc ventum & Ariſtoteles tradit ab occaſu ſolſtitiali flare; Heſychius vero fingit ab Olympo monte ſpirantem. Ὀλυμπίου πνοαί, ὀλύμπιος ἄνεμός ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου πνέων Ζέφυρος. *Tennulius.*

Cir-

bem Leuconotum, qui alias Libonotus, inter Aparctiam & Argesten Thrascian, quem accolæ etiam Circium appellant. Gentes autem habitare limites, Bactrianos quidem sub Apeliote, Indos sub Euro, sub Phœnice mare Rubrum & Æthiopiam; sub Noto Æthiopiam ultra Ægyptum. Ad Leuconotum Garamantas, qui supra Syrtes colunt, ad Libem Æthiopas & occidentales supra Mauros; ad Zephyrum vero columnas Herculis & initia Africæ & Europæ, ad Argestem Iberiam, quæ nunc Hispania; Ad

κόνοτον ἤτοι Λιβόνοτον, μέσον δὲ Ἀπαρκτίου καὶ Ἀργέστου Θρασκίαν, ἤτοι Κίρκιον ὑπὸ τῶν περιοίκων. Ἔθνη δὲ οἰκεῖν τὰ πέρατα κατ' Ἀπηλιώτην Βακτριανούς, κατ' Εὖρον Ἰνδούς, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Αἰθιοπίαν, κατὰ Νότον τὴν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίαν. Κατὰ Λευκόνοτον τοὺς ὑπὲρ Σύρτεις Γαράμαντας, κατὰ Λίβα Αἰθίοπας καὶ δυσμικοὺς ὑπὲρ Μαύρους· κατὰ Ζέφυρον Στήλας καὶ ἀρχὰς Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατ' Ἀργέστην Ἰβηρίαν τὴν νῦν Ἱσπανίαν· κατὰ δὲ

Circium.] Huic vento Augustus cum in Galliis moraretur, templum vovit & fecit, tanquam salubris aëris causæ. Senec. lib. 5. Nat. cap. 17. *Tennulius.*

Quæ gentes.] Timosthenis hæc ventorum metatio convenit tantum horizonti Alexandrino; quod in transitu monuisse non est inutile. Fuit autem Timosthenes præfectus classibus Alexandrinis Philadelphi. Strabo lib. IX. Τιμοσθένης ναύαρχος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου, ὁ καὶ τοὺς λιμένας συντάξας ἐν δέκα βίβλοις. *Timosthenes secundi Ptolemæi classi præfectus, qui opus de portubus decem libris constans conscripsit.* Hunc ante Eratosthenem vixisse & ab eodem compilatum tradit autor epitomes Artemidori Ephesii. Ἐρατοσθένης Κυρηναῖος, οὐκ οἶδα τί παθών, τὸ Τιμοσθένους μετέγραψε βιβλίον, βραχέα τινὰ προσθείς· μηδὲ τοῦ προοιμίου τοῦ μνημονευθέντος ἀπέσχετο, ἀλλ' αὐταῖς λέξεσι κἀκεῖνο τοῦ οἰκείου προσθεῖναι συγγράμματος. *Eratosthenes Cyrenæus, nescio quo affectu ductus, Timosthenis librum in suum transtulit, pauca quæpiam de suo addens: adeo ut nec proœmio ejus, de quo dicebam, abstineat; sed ad verbum illud suo operi apponat. Tennulius.*

Iberia quæ nunc Hispania.] Sunt enim & Iberi ad Pontum, coloni Iberorum in Hispania. Socrates lib. 1. Histor. Eccles. cap. 20. *Tennulius.*

ἢ Θρασκίαν τοὺς ὑπὲρ Θρᾳκῶν Σκύθας· κατὰ ἢ Βορρᾶν Πόντον, Μαιῶτιν, Σαυρομάτας· κατὰ Καικίαν Κασπίαν θάλασσαν καὶ Σάκας.

ad Thrafcian Scythas fupra Thraciam; ad Borean Pontum, Mæotin ac Sauromatas; ad Cæciam denique Mare Cafpium & Sacas.

Περίπλους θαλασσῶν.

Circumnavigatio marium.

ΚΕΦ. γ΄.

CAPUT III.

Ἔστι ἢ ἡ μεγάλη Σύρτις σταδίων ε, ἡ ἢ μικρὰ σταδίων αχ΄, τὸ ἢ στόμα τοῦ Ἀδρίου, ὃ καλοῦσι τινὲς Ἰώνιον πέλαγος, ἔχει διάπλουν σταδίων αψ΄. ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας ἐπὶ Κεραύνια ὄρη τῆς Ἠπείρου.

SYrtis autem major quinque millibus ftadiorum ambitur, minor mille & fexcenta continet. Fauces vero maris Adriatici, quod nonnulli vocant Ionium pelagus, patent in latitudinem 1700 ftadia, à promontorio Japygiæ ad montes Ceraunios Epiri.

Διαδέχεται τὸ Αἰγαῖον Ἑλλήσποντος, λήγων εἰς Ἄβυδον καὶ Σηστὸν, εἶτα ἡ Προποντὶς λήγει εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ἔνθα τὰ στενὰ, ἀφ' ὧν ὁ Πόντος ἄρχεται· Εἶτα ἡ Μαιῶτις λίμνη.

Ægæum mare fequitur Hellefpontus ad Abydum & Seftum defínens: mox Propontis ufque ad Chalcedonem & Byzantium patens, ubi anguftiæ, à quibus Pontus incipit, poft quem jacet Palus Mæotis.

Πά- Rur-

Ad Thrafciam Scythas.] Thrafcias eft Circius, qui ad Horizontem Romanum venit ex Galliis. *Tennulius.*

Ad Borean Pontum.] Pontus in horizonte Alexandrino premitur non Borea, fed Aparctia; qui ventus quoniam hic omittitur, puto fubeffe mendum. *Tennulius.*

Περίπλους θαλασσῶν.] Hoc caput tertium (quod hinc exordiebatur Vendelinus)

Rurſum ſi incipias à confiniis Africæ & Europæ, erit Ibericum mare, quod à Columnis pertinet ad montem Pyrenæum, inde Liguſticum ad fines uſque Hetruriæ. Huic adjacet Sardoum ſupra Sardiniam verſus Africam inferne vergens. Tyrrhenum ab extrema Liguria porrigitur uſque ad Siciliam. Deinde ſequitur Libycum, Creticum & Siculum, tum & Ionium cum Adriatico; quod ipſum à Siculo mari refunditur. Poſtea ſe offert Corinthiacus ſinus, qui & Alcyonium mare vocatur.

Πάλιν δὲ ἀπ' ἀρχῆς Εὐρώπης καὶ Λιβύης, Ἰβηρικὸν τὸ ἀπὸ Στηλῶν εἰς Πυρήνην τὸ ὄρος, Λιγυστικὸν δὲ τὸ ἕως τῶν Τυῤῥηνίας περάτων. Σαρδῷον δὲ τὸ ὑπὲρ Σαρδὼ, νεῦον πρὸς Λιβύην κάτω. Τυῤῥηνικὸν δὲ τὸ μέχρι Σικελίας ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν Λιγυστικῆς ἄκρων. εἶτα Λιβυκὸν, εἶτα Κρητικὸν καὶ Σικελικὸν, καὶ Ἰώνιον καὶ Ἀδριατικὸν ἀνακεχυμένον ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους, ὃν καλοῦσι Κορινθιακὸν κόλπον, ἤτοι Ἀλκυονίδα θάλασσαν.

Inter Sunium & Scyllæum pro-

Τὸ Σουνίου καὶ Σκυλλαίου πε-

ſinus) totum videtur deſumptum ex Timoſthene, vel qui Timoſthenem expreſſit Artemidoro: ita in Ægyptum & Canopum identidem collineat. Patet ſane capite V, (quod citra controverſiam eſt Artemidori) Timoſthenem illic, ubi Siciliam metitur Artemidorus, auctorem laudari. Ita Timoſthenem Artemidorus, Artemidorum Agathemeres noſter exſcribit. *Tennulius.*

Ἀδριατικόν.] Vitioſe legebatur Ἀδρίαν τιν. Tanta fuit librarii vel ignorantia vel ſupinitas. *Tennulius.*

Καὶ Ἀδρίαν τὸ ἀνακεχυμένον] Ita retinui, quum exſtaret in MS. Chifletii, quum proculdubio ſcripſiſſet ita Agathemerus, ut patet vel ex initio hujus capitis τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἀδρίου, ὃ καλοῦσι τινες Ἰόνιον πέλαγος vel ex capite V. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ νῆσοι. *Gronovius.*

Σκυλλαίου.] Apud Ptolomæum legitur Σκύλλιον ἄκρον. Verum, ut ex Strabone aliiſque conſtat, vocari debet hoc Hermionæ vicinum Promontorium Σκύλλαιον, à Scylla Niſi filia, quam à Minoë, quod ei, deperdita ipſius amore, Niſæam prodidiſſet, in mare demerſam, fluctibus eo ejectam ibique ſepultam ferunt. *Tennulius.*

 Περιπ-

περιερχόμενον πέλαγος Σαρωνικόν, εἶτα Μυρτῷον καὶ Ἰκάριον, ἐν ᾧ αἱ Κυκλάδες, εἶτα Καρπάθιον καὶ Παμφύλιον καὶ Αἰγύπτιον· ὑπὲρ δὲ τὸ Ἰκάριον ἑξῆς ἀνάκειται τὸ Αἰγαῖον.

Ἔστι δὲ ὁ τῆς Εὐρώπης παράπλους, ἀπὸ Τανάϊδος ποταμοῦ ἐκβολῶν ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, σταδίων μυριάδων ἐξ καὶ θ,ψθ΄. τῆς δὲ Λιβύης ἀπὸ Τίγγιος ἕως στόματος Κανωβικοῦ σταδίων μυριάδων δύο καὶ θ,σνβ΄. τῆς δὲ Ἀσίας, ἀπὸ Κανώβου ἕως Τανάϊδος ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλπων, ὁ παράπλους σταδίων μυριάδων δ΄ καὶ ρια΄. ὁμοῦ παράλιος σὺν κόλποις τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης σταδίων μυριάδων ιγ΄ καὶ θ,οβ΄, συμμετρουμένης τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἧς περίμετρος σταδίων θ΄. τὸ δὲ στόμα ὁ Κιμμέριος Βόσπορος σταδίων οη΄.

promontoria jacet Saronicum pelagus, hinc sequitur Myrtoum & Icarium, quod continet insulas Cycladas: inde transitur in Carpathium, Pamphylium atque Ægyptium, super autem Icarium statim est Ægæum.

Europæ autem ab ostiis Tanais fluvii ad columnas Herculis præternavigatio stadiorum est 69709; Africæ vero ab oppido Tingi usque ad ostium Nili Canobicum stadiorum 29252. Asiæ omnis à Canobo ad Tanain fluvium præternavigatio stadiorum 40111, sinubus una comprehensis: Ita ut littoralis omnis ora universi nostri orbis conficiat summam stadiorum 139072: si tamen Mæotis palus, cujus ambitus est stadiorum 9000, connumeretur: Ejus ostium vocatur Bosporus Cimmerius, longus stadia 78.

Ὁ Eu-

Περιερχόμενον] Melius in MS. altero περιεχόμενον *Gronovius*.

Ἀνακεῖται τὸ Αἰγύπτιον] Nisi scripsit ἀναχεῖται. *Gronovius*.

Μυριάδων ἐξ καὶ ,θψθ΄.] In his numeris latere mendum non dubium est: puto legendum μυριάδων ἐξ καὶ ψθ΄. *Tennulius*.

Συμμετρουμένης.] Lege οὐ συμμετρουμένης. Sic invenies 60709. 29252. 40111. conficere dictam summam 139072. *Tennulius*.

Σπ-

Euxinus vero Pontus ambitur stadiis 23083. Thracius Bosporus, angustiæ, quas Darius ponte junxit subitario aggrediens Scythas, stadiorum sex.

Mare Persicum, quod est rotundum, ostium suum contrahens promontorio Carmaniæ & Arabiæ, habet circuitum stadiorum 20000. Ostium vero

Ὁ δὲ Πόντος σταδίων δυσμυρίων ͵γπγ΄, ὁ δὲ Θρᾴκιος Βόσπορος τὰ στενὰ, ὅπη Δαρεῖος ἐζεύξεν ἐπὶ Σκύθας τῇ σχεδίᾳ, σταδίων ς΄.

Ἡ δὲ Περσικὴ Θάλασσα κυκλοτερὴς οὖσα, συνάγουσα τὸ στόμα ἄκρῳ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας, περίμετρον ἔχει μυριάδων δύο σταδίων. Ἔστι δὲ τὸ μέγα-

Σταδίων ͵γπγ΄.] Sic est in MS. non hic describit trajectum, qui est à Mæotidis exitu ad ostia Ponti; sed Ponti ambitum: Ergo exprimendum fuisset. δυσμ΄. ͵επγ΄. Stadia, inquam, 25083. vero proxima, ut in fine libri secundi Agathemeres docet. *Tennulius.*

Σχεδίαν.] Subintellige γέφυραν. Sic loquitur Herodotus de ponte Bosporum hunc committente. Lib. 4. c. 88. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἡσθεὶς τῇ σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο. *Post hæc Darius ponte sublicio delectatus, autorem ejus Mandroclem Samium donavit.* Ibidem cap. 89. Διέβη τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην. *Transmisit ponte subitario Bosporum.* Justinus meminit tantum Istri à Dario ponte juncti lib. 2. 5. *Darius metuens, ne interrupto ponte Istri reditus sibi intercluderetur, amissis octoginta millibus hominum, trepidus refugit.* Idque omnes de Dario testantur. Quid dicemus de Cyro, quem nostri homines negant trajecisse Bosporum, affirmantem Ammianum Marcellinum falsi accusant. Lib. XXIII. *Cyrum Bospori fretum cum multitudine fabulosa transgressum, ad internecionem delevit Tomyris regina Scytharum, ultrix acerrima filiorum* Clamant hæc à nullo alio esse memoriæ mandata. Atqui Philostratus in Heroicis fol. 677. Ἐλάσας γὰρ Κῦρος ὑπὲρ ποταμὸν Ἴστρον, ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας, τὰ δὲ ἔθνη ταῦτα Σκύθαι, ἀπέθανέ τε ὑπὸ γυναικὸς, ἣ τούτων ἦρχε τῶν βαρβάρων. *Profectus enim Cyrus ultra Istrum fluvium adversus Massagetas atque Issedones, gentes Scythicas, à muliere, quæ his Barbaris imperabat, interfectus est.* Ut Amazonum Patria dubia est apud auctores, sic de regno Tomyris certatur; nisi velimus Cyrum Bosporo Thracio Istroque trajectis circuisse Pontum per Bosporum Cimmerium, & ita in Scythiam Asiaticam regyrasse, *Tennulius.*

Stadiorum sex] Longitudo Bospori est CXX. stadiorum: Latitudo (ut Herodotus reliquit lib. 4. cap. 85.) quatuor stadiorum; vel teste Plinio lib. 4. cap. 12. CCCCC. passuum. Imo ipse autor intra lib. II. cap. 4

Εἰς

μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Καρμανίας στόμα σταδίων υ΄.

Ἡ δὲ Ὑρκανία, ἤτοι Κασπία θάλασσα, μηνοειδής ἐστι, κατὰ δέ τινας καὶ περιμήκης, ἐστὶ σταδίων δισμυρίων δισχιλίων· τοῦ δὲ στόματος ἔχει τὸ διάρμα σταδίους δ΄.

Ὁ δὲ Ἀράβιος κόλπος, στενὸς ὢν καὶ περιμήκης, ἄρχεται ἀφ᾽ Ἡρώων πόλεως παρὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἕως τῆς Πτολεμαΐδος, τῆς ἐπὶ θήρας, σταδίων ͵θ΄, τὸ μῆκος.

Τὰ δὲ κατὰ Δείρην στενὰ σταδίων ξ΄, ἔνθεν ἑξῆς πλοῦς σταδίων ͵ϛφ΄,

vero ipsum inter Arabiam & Carmaniam patet stadia 400.

Hyrcanum vero, quod & Caspium mare, lunato flexu sinuatum, & ut aliis placet, oblongum, extenditur in stadia 22000, ostium vero trajicitur stadiis quatuor.

Arabicus sinus, qui est angustus & oblongus, initium capit ab Heroum oppido, præterit oram Troglodyticam, usque ad oppidum Ptolemaïdem ad venationes; habet stadiorum 9000 longitudinem.

Hujus sinus fauces ad oppidum Diren latæ stadia 60: inde

Εἰς τετραστάδιον αὖθις στενοῦται καὶ στόμα τοῦ Πόντου. Itaque numerus δ vertit in ϛ. *Tennulius.*

Μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Καρμανίας στόμα.] Sic malim legere, quam hyperbaton illud, quod erat τὸ μεταξὺ στόμα Ἀραβίας καὶ Καρμανίας retinere. *Tennulius.*

Ἡρώων πόλεως.] Sic reposui, non quomodo legebatur, ποταμοῦ. Quis enim unquam fluvium illic legit aut vidit hujus nominis? Scimus oppidum esse in extremo recessu sinus Arabici, Plin. lib. v. cap. 11, & lib. VI. cap. 29. Mela lib. III. cap. 9. Strabo lib. XVI. & *Sues* hodie vocatur. Itaque facessat illud ποταμοῦ vitiosissimum, quales etiam sunt qui sequuntur numeri stadiorum multi, quibus corrigendis majus & otium & operæ pretium debeatur. *Tennulius.*

Ἐπὶ Θήρας.] Plin. lib. VI. cap. 29. Uno vocabulo enunciat. *Ultra sylvæ, ubi Ptolemais a Philadelpho condita ad venatus elephantorum, ob id Epitheras cognominata, juxta Lacum Monoleum.* Strabo etiam addit Elephantos. Lib. XVI. f. 768. Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων Θήρας. *Tennulius.*

9000.] Idem numerus est apud Strabonem dicto loco. *Tennulius.*

Δείρην.] Ita & Strabo vocat, verum accentum in ultima ponit. Ptolemæus. Δείρη πόλις ἐν ἄκρᾳ. *Tennulius.*

60.] Arrianus & Strabo conveniunt cum auctore, sed Plinius lib. VI. cap. 29.

de deinceps navigatur ſtadiis 6500. Reliquum vero non navigatur præter rubrum mare uſque ad oceanum per octo millia ſtadiorum. Id vero latus, quod Arabiæ prætenditur à receſſu Elanitico, eſt ſtadiorum 14000. Porro ipſa Arabia ad rubrum mare exporrigitur, & extenditur per longitudinem 12000 ſtadiorum.

͵ϛφ΄, τὸ δὲ λοιπὸν οὐ πλεῖται παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἕως Ὠκεανοῦ σταδίων η. τὸ δὲ παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὰν ἀπ᾽ Ἐλανίτου μυχοῦ σταδίων μυριάδων ͵Δ. αὐτὴ δὲ ἡ Ἀραβία εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καθήκει καὶ μεμήκυνται ἐπὶ σταδίων μυρίων δισχιλίων.

De Longitudine & Latitudine orbis habitati.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς οἰκουμένης.

CAPUT IV.

Longitudo vero orbis terrarum concipitur à fluvio Gange ad Gades eſſe ſtadiorum 68549 hoc modo. A Gange ad Myriandrum in ſinu Iſſico poſitam, ſunt ſtadia 41725; quæ ſumma ſic colligitur.

A

ΚΕΦ. δ΄.

Μῆκος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ Γάγγου εἰς τὰ Γάδειρα σταδίων μυριάδων ϛ΄ καὶ ηφμθ΄ οὕτως. Ἀπὸ μὲν Γάγγου ποταμοῦ ἕως Μυριάνδρου τοῦ ἐν Ἰσσικῷ κόλπῳ σταδίων μυριάδων δʹ, καὶ ͵αψκε΄. οὕτως.

Ἀπὸ

29 ponit 4500 paſſus, cum deberent ad auctoris calculum eſſe 7500, ut ex Chifletiano codice ad marginem ibi notatum. *Tennulius.*

Ἐλανίτου.] Ptolemæo eſt Ἐλανίτης κόλπος. *Tennulius.*

Περὶ μήκους καὶ πλάτους.] Titulum hunc non injuria capiti huic quarto præfixum Plinius docet, qui eundem libri ſui penultimo inſcripſit, & de Artemidoro ſe expreſſiſſe prodidit, quæ ibi totidem pœne verbis retulit, niſi quia ille milliaribus Romanis ſtadia Græcanica permutavit. *Tennulius.*

68549.] Stadia hæc ſunt millia paſſuum 8568$\frac{1}{8}$. Hinc tu mihi Plinium corrige, apud quem *octuagies quinquies centena ſeptuaginta octo M. ut Artemidoro autori placet.* Reſcribe *ſexaginta & octo M. Tennulius.*

Μυριάδων ͵δʹ καὶ ͵αψκε.] Ita lege. Immanis error erat in MS. μυριάδων ϛ΄

Aa

καὶ

Ἀπὸ Γάγγου ἐπ' ἐκβολὰς Ἰνδοῦ ποταμοῦ σταδίων μυρίων ,ς'. Ἀπ' Ἰνδοῦ ἕως Κασπίων πυλῶν μυρίων ,ετ', ἐπὶ τὴν Εὐφράτην σταδίων μυρίων ν', εἰς Μυρίανδρον σταδίων τος'.

A Gange ad Indi fluminis oſtia ſunt 16000 ſtadia: ab Indo ad portas Caſpias 15300, hinc ad Euphratem 10050; inde ad Myriandrum ſtadia 375.

Ἀπὸ δὲ Μυριάνδρου ἐπὶ Γάδειρα σταδίων δισμυρίων ,ςωκ', οὕτως. Ἀπὸ Μυριάνδρου ἐπὶ Κλεῖδας Κύπρου στάδια αυ', ἐπὶ Ἀκάμαντα τὸ ἀκρωτήριον στάδια ,γτ', ἐπὶ δὲ Χελιδωνίας διὰ Παμφυλίου πελάγους στάδια ατ'. εἰς Πάταρα στάδια ω'. ὡς εἰς Ῥόδον στάδια ψ'. εἰς Ἀστυπάλαιαν διὰ Καρπάθου στάδια ρμ'. ἐπὶ Ταίναρον στάδια αυν'. ἐπὶ Πάχυνον Σικελίας στάδια Δ'. ἐπὶ Λιλύβαιον διὰ Λιβυκοῦ πελάγους στάδια αφκ'. ἐπὶ δὲ Κάραλιν Σαρδοῦς διὰ Τυρσηνικοῦ πελάγους στάδια β,ω'. ἐπὶ Γάδειρα ὑπερπλεύσαντι Γυμνησίας νήσους στάδια μύρια. Ἀπὸ Γαδείρων δὲ, διὰ ἱεροῦ ἀκρωτηρίου καὶ Ἀρτα-

Jam vero à Myriandro uſque Gades ſtadia 26820, hoc modo: à Myriandro ad Cypri Cleidas ſtadiis 1400: Inde ad promontorium Acamanta ſtadiis 3300. Hinc in Chelidonias per mare Pamphylium ſtadia 1300. Tum ad Patara 800. dein in Rhodum 700. ad Aſtypalæam per Carpathium ſtadiis 140, ad Tænarum ſtadiis 1450, ad Pachynum Siciliæ 4000, ad Lilybæum per mare Libycum ſtadia 1520. ad Caralin Sardiniæ per mare Tyrrhenicum ſtadia 2800; ad Gades præternaviganti inſulas Gymneſias 10000 ſtadiorum curſu. Ab Gadibus præter Sacrum pro-

καὶ &c. Nam 61725. ſtadia jam abirent in millia paſſuum Romana 7716. minimo minus; præ quibus Plinius non plura exhibet quam 5215, ita ut legerit non ς' ſed α'. ſtadia inquam 41725: quod cum Geographia hodierna non male congruit. Sic igitur vertas licet, quando & ſequentes numeri huc invitant utcunque. *Tennulius.*

Σταδίων

promontorium & Artabrorum portum ſtadia 3932. Ita fiunt in univerſum 72477 ſtadia.

Ἀρτάβρων λιμένος, στάδιοι ,γϡλβ'. ὁμοῦ γίγνονται μυριάδες ζ' καὶ β,υοζ'.

Alia via. A Gange ad Euphratem amnem ſtadia 41350. Ab Euphrate ad Cappadocum Mazaca ſtadia 2550. A Mazacis vero per Phrygiam ſubmontanam & magnam Cariam uſque Epheſum 3320. Ita colliguntur à Gange Epheſum uſque ſtadia 47220. Ab Epheſo per Ægæum uſque Delum ſunt ſtadia 1600. Hinc ad Iſthmum ſunt 1700 omnino. Ab Iſthmo per ſinum Corinthiacum Patras ſtadia 720. Abinde Leucadem 700. hinc in Corcyram tantundem. uſque ad Acroceraunios montes ſtadia 1060. Inde Brunduſium 700. Unde terreſtri itinere Romam proficiſcenti reſtant 2880.

Καὶ ἄλλως. Ἀπὸ Γάγγου ἕως Εὐφράτου ποταμοῦ μυριάδων δ' καὶ ατν'. Ἀπ' Εὐφράτου εἰς Μάζακα Καππαδόκων στάδια ,βφν'. Ἀπὸ δὲ Μαζάκων διὰ Φρυγίας τῆς παρορείας καὶ μεγάλης Καρίας ἕως Ἐφέσου στάδιοι ,γτκ'. Ὁμοῦ ἀπὸ Γάγγου εἰς Ἔφεσον σταδίων μυριάδων δ' καὶ ,ζσκ'. Ἀπὸ δὲ Ἐφέσου εἰς Δῆλον διὰ τοῦ Αἰγαίου στάδια ,αχ'. ἐπ' Ἰσθμὸν στάδια ,αψ'. ἀπ' Ἰσθμοῦ διὰ Κορινθίου κόλπου εἰς Πάτρας στάδια ψκ'. ἐπὶ Λευκάδα στάδια ψ'. ἐπὶ Κορκύραν στάδια ψ'. ἐπ' Ἀκροκεραύνια ὄρη στάδια ,αξ'. ἐπὶ Βρεντήσιον στάδια ψ'. Ἀπὸ Βρεντησίου πεζῇ ὁδεύοντι ἕως Ῥώμης στάδια ,βωπ'.

Roma uſque ad Alpes & vicum Scingomagum, de ſub ipſis

Ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τὰς Ἄλπεις ἕως Σκιγγομάγου κώμης ὑπὸ

Στάδιοι ,γϡλβ'.] Lege ut eſt in MS. ,ζτλβ'. 7332. *Tennulius.*

Ἐπὶ Ἀκροκεραύνια ὄρη στάδια ,αξ'.] Ita omnino lege, quanquam in MS. ſit χξ'. Nam χ' erat nota χιλιάδος. Nec jam ſtadia ſint 660. ſed planiſſime 1060. Sane Plinius intervallum hoc concipit in millia paſſuum centum triginta duo & quingentos, qui conficiunt ipſiſſima 1060. ſtadia. *Tennulius.*

Ἕως Σκιγγομάγου κώμης.] Ita lege, cum ſit prodigioſum mendum in MS. Ἕως τ' μάρου. Româ ducit nos Scingomagum vicum ad initium nempe conſcendendarum Alpium. Hodie *Suſa* vocatur. Strabo. f. 179. Καὶ ἡ ἀπὶ Σκιγ-

 γομάγου

ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσιν οὔσης στάδια δρνβ΄. Εἶτα διὰ Κελτικῆς ἕως πόλεως Ἰλυγύρεως xxxxx.

Διὰ τῶν πανδοκείων ἕως Γαδείρων στάδια βχνα, καὶ διάπλους ἐπὶ Γάδειρα στάδια ξ΄. ὁμοῦ ἀπὸ Γάγγου εἰς Γάδειρα σταδίων μυριάδων ζ καὶ αφξ.

Πλάτος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τῆς Αἰθιοπικῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν Μερόην σταδίων η. Ἀπὸ Μερόης εἰς Ἀλεξάνδρειαν σταδίων μυρίων ά. Ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Τανάϊν μυρίων ηνς΄. Τὰ γὰρ ἄνω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τανάιδος ἀγνοεῖται εἰς Βορρᾶν. Οὕτως. Ἀπ᾽ Ἀλεξανδρείας εἰς Λίνδον Ῥόδου στάδια δφ. Ἐπὶ τὸ Θοάντιον δεξιὸν παραπλέοντι Ῥόδον στάδια υ. Ἐπὶ Τῆλον στάδια φξ΄. Ἐπὶ Λακτῆρα τῆς Κῴας στά-

ipsis Alpibus positum, stadia sunt 4152. Unde per Galliam ad oppidum Illiberim numerantur x x x x x x x.

Hinc usque Gades secundum mansiones 2651. in quam insulam trajectus est stadiorum 60. Omnis ergo numerus ab Gange ad Gades consurgit in 71560 stadia.

Latitudo terræ qua habitatur, ab Æthiopico oceano ad Meroën est stadiorum octo millium: inde Alexandriam undecim millium stadiorum: ab Alexandria vero in Tanain stadiorum octodecim millium quinquaginta sex. Nam ulteriora ostiis Tanais versus septentriones incomperta sunt. Hoc processu. Ab. Alexandria ad Lindum Rhodi stadia 4500: Thoan-

γομάγου δὲ ἤδη Ἰταλία λέγεται). *Nam à Scingomago jam Italia dicitur.* Unde constat male apud Plinium legi ab alio *Cincomagum*, ab alio *Calcincomagum. Tennulius.*

Ἐπὶ τὴν Μερόην] Sic edidi, quum nihil aliud animadverterem in MS. exemplari, ut adeo ignorarem, unde tredecim asteriscos his interponi placuerit. Video quidem in versione Latina suppleri *ad Æquatorem primum in stadia* 8000 *ac rursum in Meroen.* Sed ea dixisse Agathemerum vix credo, & hinc tum ipsa illa Latina, tum asteriscos ejeci. *Gronovius.*

Μυρίων ηνς΄] Hanc summam universam quum mox exsequatur particulatim, certe illam ipsam parvis illis collectionibus non adæquat, quum illæ accedant ad novendecim millia trecenta triginta, hoc est μυρίων θτλ΄. Et certe vidi quoque in minutis illis varietatem aliquam. *Gronovius.*

Δεί-

Thoantium dexteram prætervaviganti Rhodum stadia 400. Inde in Telum stadia 560. Hinc ad Lacterem Côæ 320 stadia. Ad ejusdem insulæ Drepanum stadia 100. Deinde ad Acritin insulam stadia 230, moxque ad Corsias 100, & ad Samiorum Ampelon stadia 30. Abinde ad Ægæum Argenon per Ægæum mare stadia 800. Ad Erythræum Corycæum stadia 270, inde Phlium promontorium Chii stadia 50; ad Melanea promontorium Lesbi stadia 450. ad Sigrium Lesbi 500 stadia. Inde ad insulam Tenedum stadia 450, à qua 100 sunt ad Sigeum: Hinc 2500 ad os Ponti, tum Carambin 2800; mox ad os Mæotidis 2500, ac deinceps in Tanaim 2670.

Aliter etiam à Rhodo cursus hic intelligitur, in Gnidum numeratis stadiis 700. in Cô 200. Samum deinde 800. Abest hinc Chios stadia 750. Ultra hanc Mitylene 520. Sequitur Tenedos

στάδια τκ΄. Ἐπὶ Δρέπανον Κώας στάδια ρ΄. Ἐπ᾽ Ἀκρίτην νῆσον στάδια σλ΄. Ἐπὶ Κορσίας ρ΄. Ἐπὶ Σαμίων Ἄμπελον στάδια λ΄. Ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον Ἄργενον διὰ τοῦ Αἰγαίου στάδια ω΄. Ἐπὶ τὸ Ἐρυθραῖον Κωρυκαῖον στάδια σο΄. Ἐπὶ Φλίον, ἄκρον Χίου, στάδια ν΄. Ἐπὶ Μελανέα, ἄκρον Λέσβου, στάδια υν΄. Ἐπὶ Σίγριον Λέσβου στάδια φ΄. Εἰς Τένεδον νῆσον στάδια υν΄. Εἰς Σίγειον στάδια ρ΄. Ἐπὶ στόμα Πόντου στάδια β,φ΄. Ἐπὶ Κάραμβιν στάδια β,ω΄. Ἐπὶ στόμα Μαιώτιδος στάδια β,φ΄. Ἐπὶ Τάναϊν στάδια β,χο΄.

Καὶ ἄλλως ἀπὸ Ῥόδου εἰς Κνίδον στάδια ψ΄. Εἰς Κῶ στάδια σ΄. Εἰς Σάμον στάδια ω΄. Εἰς Χίον στάδια ψν΄. Εἰς Μιτυλήνην στάδια φκ΄. Εἰς Τένεδον στά-

Δρέπανον.] Lege Δρέκανον. Ita vocatur teste Strabone f. 657 promontorium Coæ, Δρέπανον autem est Siciliæ oppidum. *Tennulius.*

Ἀκρίτην νῆσον] Hoc nomine an fuerit, videant alii. In MS. vidi Ἀγρίλην. *Gronovius.*

στάδια τν'. Εἰς Σίγειον ρ'. Ἐπὶ τὸ στόμα Πόντου β.φ'. Ἐπὶ Κάραμβιν στάδια β.ω. Εἰς στόμα Μαιώτιδος β.φ'. Ἐπὶ Τάναϊν ποταμὸν β.σ'. Ὁ μὲν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἕως Τανάϊδος σταδίων μυρίων ηχή.

dos poſt ſtadia 350, mox Sigeum 100. Os Ponti abeſt inde ſtadiis 2500. & Carambis hinc poſt 2800 ſtadia. Jam ad os Mæotidis ſunt 2500, ac deinceps ad Tanaim fluvium 2200. Summa ſtadiorum ab Alexandria in Tanaim 18608.

Τῶν Νήσων ἀναμέτρησις.

Inſularum dimenſio.

ΚΕΦ. έ.

CAPUT V.

Λοιπὸν δὲ ἐροῦμεν τὰς καθ' ἡμᾶς νήσων τὰς περιμέτρους, λαβόντες παρ' Ἀρτεμιδώρου καὶ Μενίππου καὶ ἑτέρων ἀξιοπίστων.

Γάδειρα μῆκος σταδίων ρή. πλάτος σταδίων ις'. ὁ δὲ καθ' Ἡρακλέους στήλας πορθμὸς στενότατός ἐστι σταδίων π'.

Ἐν δὲ τῷ Ἰβηρικῷ πελάγει νῆσοι, Πιτύουσα ἡ μείζων καὶ οἰκουμένη σταδίων τ' τὸ μῆκος, ἡ δὲ ἐλάττων σταδίων ρ'. Τῶν δὲ Γυμνησίων, ἃς Καρχηδόνιοι Βαλιαρίας καλοῦσιν (οἱ γὰρ σφεν-

REſtat, ut dicamus inſularum nobis affinium ambitus, prout accepimus ab Artemidoro, Menippo & aliis claſſicis autoribus.

Gadium longitudo ſtadiorum 108, latitudo 16. Fretum ad columnas Herculis qua anguſtiſſimum eſt, patet 80 ſtadia.

Præterea in mari Hiſpanico inſulæ; Pityuſa major & habitata longa ſtadia 300; Minor 100. Gymneſiarum vero, quæ à Carthaginienſibus vocantur Baliariæ, quaſi dicerent funditorias

Βαλιάρεις.] Ptolomæo dicuntur βαλιαρίδες. *Tennulius.*

Βαλιαρίας] Ita repoſui ex MS. quum editum eſſet Βαλιάρεις, quod ſane eſt nugatorium, neque enim ut nomen inſulæ ab incolis aliter pronuncietur

torias (Nam funditores sic Baliares appellantur) major longa est stadia 1200, lata 400. minor stadia 300.

Stœchades quia in directum jacent suo nomine indicantes ordinem, urbibus Massiliensium sunt oppositæ: Harum tres sunt majores; minores duæ proximæ ipsi Massiliæ.

Sardinia refert plantam pulli equini, in medio sui cava, longa 2200 stadia.

Cyrnus, Latinis Corsica, adjacet Sardiniæ, vilior multo illa, brevior dimidio; in longitudinem patet stadia. . . . . . .

Ex Populonio Hetruriæ in Sardiniam & Corsicam vela dimittuntur trajectu stadiorum 2200.

Siciliæ ambitus secundum Timosthenem est 4740 stadiorum, figura triangulari, cujus latera sunt inæqualia; à Peloro pro-

σφενδονῆται) οὕτω καλοῦνται) οἱ Βαλιαρεῖς) ἡ μείζων μῆκος ἔχει σταδίων ασ, πλάτος σταδίων υ. ἡ ἐλάττων σταδίων τ.

Αἱ δὲ Στοιχάδες, αἱ φερώνυμοι, ἑξῆς ἐπ' εὐθείας κεῖνται πρὸ τῶν Μασσαλιακῶν πόλεων, αἱ μὲν μείζους τρεῖς, δύο δὲ μικραὶ αὐτῆς ἐγγὺς Μασσαλίας.

Ἡ δὲ Σαρδὼ ἔχει σχῆμα ὡς πώλου ἴχνος, μεσόκοιλος, τὸ μῆκος Βσ'.

Κύρνος ἐγγὺς Σαρδοῦς, πολλῷ δὲ ἀγεννεστέρα, ἐλάττων ἢ ἥμισυ τῆς Σαρδοῦς, μῆκος ἔχει . . . . .

Ἀφετήριον δὲ εἰς Σαρδῶ καὶ Κύρνον Ποπλώνιον τῆς Τυρρηνίας, τὸ δὲ δίαρμα σταδίων Βσ'.

Τῆς Σικελίας κατὰ Τιμοσθένην περίμετρος σταδίων δψμ', σχῆμα τρίγωνον σκαληνοειδές· δίαρμα δὲ ἔχει ἀπὸ Πελώρου ἄκρου

tur apud Carthaginienses, potest efficere accentus, sed ipsæ postremæ syllabæ. *Gronovius.*

Ὡς πώλου ἴχνος] Unde id hauserit Agathemerus? Certe quum ita edant, sciendum tamen est in MS. legi ὡς πόλος ἴχνος; unde fieri debet ποδὸς, pedis vestigium; & ille quidem intelligendus hominis. Sic enim dixerunt. Plinius lib. III. *Sardiniam insulam Timæus Sandaliotin appellavit ab effigie soleæ, Myrsilus Ichnusam a similitudine vestigii. Gronovius.*

Unde

Περὶ Ἀνέμων.

ΚΕΦ. β΄.

Ἄνεμοι δὲ πνέουσιν ἀπὸ μὲν ἰσημερινῆς ἀνατολῆς Ἀπηλιώτης, ἀπὸ δὲ ἰσημερινῆς δύσεως Ζέφυρος, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Νότος, ἀπὸ δὲ ἄρκτου Ἀπαρκτίας. Ἀπὸ δὲ τροπῆς θερινῆς Καικίας. Ἑξῆς δὲ ἀπ' ἰσημερινῆς ἀνατολῆς Ἀπηλιώτης, καὶ ἀπὸ χειμερινῆς Εὖρος.

Δυσμικοὶ δὲ ἀπὸ μὲν δύσεως χειμερινῆς Λίψ, καὶ ἑξῆς πάλιν ἀπὸ δύσεως ἰσημερινῆς Ζέφυρος, ἀπὸ δὲ δύσεως θερινῆς Ἀργέστης ἤτοι Ὀλυμπίας. εἶτα Νότος καὶ Ἀπαρκτίας ἀντιπνέοντες· γίνονται οὖν ὀκτώ.

Τιμοσθένης δὲ, ὁ γράψας τοὺς περίπλους, δώδεκά φησι, προστιθεὶς μέσον Ἀπαρκτίου καὶ Καικίου Βορέαν, Εὔρου δὲ καὶ Νότου Φοίνικα τὸν καὶ Εὐρόνοτον, μέσον δὲ Νότου καὶ Λιβὸς τὸν Λευκόνοτον

De Ventis.

CAPUT II.

Venti autem flant ab Æquinoctiali ortu Apeliotes, ab occasu Æquinoctiali Zephyrus; à meridie Notus, à Septentrione Aparctias: ab æstivi Tropici ortu Cæcias; dein ab ortu Æquinoctiali Apeliotes, ab hyberno denique Eurus.

Rursum ab occasu hiberno Libs, deinde ab occasu Æquinoctiali Zephyrus, ab occasu verò æstivo Argestes, alias Olympias dictus. Tandem Notus & Aparctias adversi flant; ita ut sint octo.

Timosthenes autem, qui conscripsit circumnavigationes, tradit duodecim ventos, inter Aparctiam & Cæciam medium ponens Boream, inter Eurum & Notum Phœnicem, qui & Euronotus, inter Notum & Libem

Olympias.] Hunc ventum & Aristoteles tradit ab occasu solstitiali flare; Hesychius vero fingit ab Olympo monte spirantem. Ὀλυμπίου πνοαί, ὀλύμπιος ἄνεμός ἐστι ὁ ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου πνέων Ζέφυρος. *Tennulius.*

Cir-

bem Leuconotum, qui alias Libonotus, inter Aparctiam & Argesten Thrascian, quem accolæ etiam Circium appellant. Gentes autem habitare limites, Bactrianos quidem sub Apeliote, Indos sub Euro, sub Phœnice mare Rubrum & Æthiopiam; sub Noto Æthiopiam ultra Ægyptum. Ad Leuconotum Garamantas, qui supra Syrtes colunt, ad Libem Æthiopas & occidentales supra Mauros; ad Zephyrum vero columnas Herculis & initia Africæ & Europæ, ad Argestem Iberiam, quæ nunc Hispania; Ad

κόνοτον ἤτοι Λιβόνοτον, μέσον δὲ Ἀπαρκτίου καὶ Ἀργέστου Θρασκίαν, ἤτοι Κίρκιον ὑπὸ τῶν περιοίκων. Ἔθνη δὲ οἰκεῖν τὰ πέρατα κατ' Ἀπηλιώτην Βακτριανοὺς, κατ' Εὖρον Ἰνδοὺς, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Αἰθιοπίαν, κατὰ Νότον τὴν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίαν. Κατὰ Λευκόνοτον τοὺς ὑπὲρ Σύρτεις Γαράμαντας, κατὰ Λίβα Αἰθίοπας καὶ δυσμικοὺς ὑπὲρ Μαύρους· κατὰ Ζέφυρον Στήλας καὶ ἀρχὰς Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατ' Ἀργέστην Ἰβηρίαν τὴν νῦν Ἱσπανίαν· κατὰ δὲ

Circium.] Huic vento Augustus cum in Galliis moraretur, templum vovit & fecit, tanquam salubris aëris causæ. Senec. lib. 5. Nat. cap. 17. *Tennulius.*

Quæ gentes.] Timosthenis hæc ventorum metatio convenit tantum horizonti Alexandrino; quod in transitu monuisse non est inutile. Fuit autem Timosthenes præfectus classibus Alexandrinis Philadelphi. Strabo lib. IX. Τιμοσθένης ναύαρχος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου, ὁ καὶ τοὺς λιμένας συντάξας ἐν δέκα βίβλοις. *Timosthenes secundi Ptolemæi classi præfectus, qui opus de portubus decem libris constans conscripsit.* Hunc ante Eratosthenem vixisse & ab eodem compilatum tradit autor epitomes Artemidori Ephesii. Ἐρατοσθένης Κυρηναῖος, οὐκ οἶδα τί παθὼν, τὸ Τιμοσθένους μετέγραφε βιβλίον, βραχέα τινὰ προσθεὶς· μηδὲ τοῦ προοιμίου τοῦ μνημονευθέντος ἀποσχόμενος, ἀλλ' αὐταῖς λέξεσι κἀκεῖνο τοῦ οἰκείου προτέθεικε συγγράμματος. *Eratosthenes Cyrenæus, nescio quo affectu ductus, Timosthenis librum in suum transtulit, pauca quæpiam de suo addens: adeo ut nec procemio ejus, de quo dicebam, abstineat; sed ad verbum illud suo operi apponat. Tennulius.*

Iberia quæ nunc Hispania.] Sunt enim & Iberi ad Pontum, coloni Iberorum in Hispania. Socrates lib. 1. Histor. Ecclesf. cap. 20. *Tennulius.*

ὁ δὲ Θρασκίαν τοὺς ὑπὲρ Θρᾴκην Σκύθας· κατὰ δὲ Βορρᾶν Πόντον, Μαιῶτιν, Σαυρομάτας· κατὰ Καικίαν Κασπίαν θάλασσαν καὶ Σάκας.

Περίπλους θαλασσῶν.

ΚΕΦ. γ'.

Ἔστι δὲ ἡ μεγάλη Σύρτις σταδίων ε', ἡ δὲ μικρὰ σταδίων αχ', τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἀδρίου, ὃ καλοῦσί τινες Ἰώνιον πέλαγος, ἔχει διάπλουν σταδίων αψ'. ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας ἐπὶ Κεραύνια ὄρη τῆς Ἠπείρου.

Διαδέχεται τὸ Αἰγαῖον Ἑλλήσποντος, λήγων εἰς Ἄβυδον καὶ Σηστὸν, εἶτα ἡ Προποντὶς λήγει εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ἔνθα τὰ στενὰ, ἀφ' ὧν ὁ Πόντος ἄρχεται· Εἶτα ἡ Μαιῶτις λίμνη.

Πά-

ad Thrascian Scythas supra Thraciam; ad Borean Pontum, Mæotin ac Sauromatas; ad Cæciam denique Mare Caspium & Sacas.

Circumnavigatio marium.

CAPUT III.

SYrtis autem major quinque millibus stadiorum ambitur, minor mille & sexcenta continet. Fauces vero maris Adriatici, quod nonnulli vocant Ionium pelagus, patent in latitudinem 1700 stadia, à promontorio Japygiæ ad montes Ceraunios Epiri.

Ægæum mare sequitur Hellespontus ad Abydum & Sestum desinens: mox Propontis usque ad Chalcedonem & Byzantium patens, ubi angustiæ, à quibus Pontus incipit, post quem jacet Palus Mæotis.

Rur-

Ad Thrasciam Scythas.] Thrascias est Circius, qui ad Horizontem Romanum venit ex Galliis. *Tennulius.*

Ad Borean Pontum.] Pontus in horizonte Alexandrino premitur non Borea, sed Aparctia; qui ventus quoniam hic omittitur, puto subesse mendum. *Tennulius.*

Περίπλους θαλασσῶν.] Hoc caput tertium (quod hinc exordiebatur Vendelinus)

Rursum si incipias à confiniis Africæ & Europæ, erit Ibericum mare, quod à Columnis pertinet ad montem Pyrenæum, inde Ligusticum ad fines usque Hetruriæ. Huic adjacet Sardoum supra Sardiniam versus Africam inferne vergens. Tyrrhenum ab extrema Liguria porrigitur usque ad Siciliam. Deinde sequitur Libycum, Creticum & Siculum, tum & Ionium cum Adriatico; quod ipsum à Siculo mari refunditur. Postea se offert Corinthiacus sinus, qui & Alcyonium mare vocatur.

Πάλιν δὲ ἀπ' ἀρχῆς Εὐρώπης καὶ Λιβύης, Ἰβηρικὸν τὸ ἀπὸ Στηλῶν εἰς Πυρήνην τὸ ὄρος, Λιγυστικὸν δὲ τὸ ἕως τῶν τῆς Τυῤῥηνίας περάτων. Σαρδῷον δὲ τὸ ὑπὲρ Σαρδὼ, νεῦον πρὸς Λιβύην κάτω. Τυῤῥηνικὸν δὲ τὸ μέχρι Σικελίας ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν Λιγυστικῆς ἄκρων. εἶτα Λιβυκὸν, εἶτα Κρητικὸν καὶ Σικελικὸν, καὶ Ἰώνιον καὶ Ἀδριατικὸν ἀνακεχυμένον ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους, ὃν καλοῦσι Κορινθιακὸν κόλπον, ἤτοι Ἀλκυονίδα θάλασσαν.

Inter Sunium & Scyllæum pro-

Τὸ Σουνίου καὶ Σκυλλαίου πε-

finus) totum videtur desumptum ex Timosthene, vel qui Timosthenem expressit Artemidoro: ita in Ægyptum & Canopum identidem collineat. Patet sane capite V, (quod citra controversiam est Artemidori) Timosthenem illic, ubi Siciliam metitur Artemidorus, auctorem laudari. Ita Timosthenem Artemidorus, Artemidorum Agathemeres noster exscribit. *Tennulius.*

Ἀδριατικόν.] Vitiose legebatur Ἀδρίαν πιν. Tanta fuit librarii vel ignorantia vel supinitas. *Tennulius.*

Καὶ Ἀδρίαν τὸ ἀνακεχυμένον] Ita retinui, quum exstaret in MS. Chifletii, quum proculdubio scripsisset ita Agathemerus, ut patet vel ex initio hujus capitis τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἀδρίου, ὃ καλοῦσί τινες Ἰόνιον πέλαγος vel ex capite V. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ νῆσοι. *Gronovius.*

Σκυλλαίου.] Apud Ptolomæum legitur Σκύλλαιον ἄκρον. Verum, ut ex Strabone aliisque constat, vocari debet hoc Hermionæ vicinum Promontorium Σκύλλαιον, à Scylla Nisi filia, quam à Minoë, quod ei, deperdita ipsius amore, Nisæam prodidisset, in mare demersam, fluctibus eo ejectam ibique sepultam ferunt. *Tennulius.*

περιερχόμενον πέλαγος Σαρωνικόν, εἶτα Μυρτῷον καὶ Ἰκάριον, ἐν ᾧ αἱ Κυκλάδες, εἶτα Καρπάθιον καὶ Παμφύλιον καὶ Αἰγύπτιον· ὑπὲρ δὲ τὸ Ἰκάριον ἑξῆς ἀνακεῖται τὸ Αἰγαῖον.

Ἔστι δὲ ὁ τῆς Εὐρώπης παράπλους, ἀπὸ Τανάϊδος ποταμοῦ ἐκβολῶν ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, σταδίων μυριάδων ἓξ καὶ θ͵ψθ΄· τῆς δὲ Λιβύης ἀπὸ Τίγγιος ἕως στόματος Κανωβικοῦ σταδίων μυριάδων δύο καὶ θ͵σνβ΄. τῆς δὲ Ἀσίας, ἀπὸ Κανώβου ἕως Τανάϊδος ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλπων, ὁ παράπλους σταδίων μυριάδων δ΄ καὶ ρια΄. ὁμοῦ παράλιος σὺν κόλποις τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης σταδίων μυριάδων ιγ΄ καὶ θ͵οβ΄, συμμετρουμένης τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἧς περίμετρος σταδίων θ΄. τὸ δὲ στόμα ὁ Κιμμέριος Βόσπορος σταδίων οη΄.

promontoria jacet Saronicum pelagus, hinc sequitur Myrtoum & Icarium, quod continet insulas Cycladas: inde transitur in Carpathium, Pamphylium atque Ægyptium, super autem Icarium statim est Ægæum.

Europæ autem ab ostiis Tanais fluvii ad columnas Herculis præternavigatio stadiorum est 69709; Africæ vero ab oppido Tingi usque ad ostium Nili Canobicum stadiorum 29252. Asiæ omnis à Canobo ad Tanain fluvium præternavigatio stadiorum 40111, sinubus una comprehensis: Ita ut littoralis omnis ora universi nostri orbis conficiat summam stadiorum 139072: si tamen Mæotis palus, cujus ambitus est stadiorum 9000, connumeretur: Ejus ostium vocatur Bosporus Cimmerius, longus stadia 78.

Ὁ Eu-

Περιερχόμενον] Melius in MS. altero περιεχόμενον *Gronovius*.

Ἀνακεῖται τὸ Αἰγαῖον] Nisi scripsit ἀναχεῖται. *Gronovius*.

Μυριάδων ἓξ καὶ ͵θψθ΄.] In his numeris latere mendum non dubium est: puto legendum μυριάδων ἓξ καὶ ψθ΄. *Tennulius*.

Συμμετρουμένης.] Lege οὐ συμμετρουμένης. Sic invenies 60709. 29252. 40111. conficere dictam summam 139072. *Tennulius*.

Στα-

Euxinus vero Pontus ambitur stadiis 23083. Thracius Bosporus, angustiæ, quas Darius ponte junxit subitario aggrediens Scythas, stadiorum sex.

Mare Persicum, quod est rotundum, ostium suum contrahens promontorio Carmaniæ & Arabiæ, habet circuitum stadiorum 20000. Ostium vero

Ὁ δὲ Πόντος σταδίων δισμυρίων ͵γπγ΄, ὁ δὲ Θεράκιος Βόσπορος τὰ στενὰ, ὅπη Δαρεῖος ἐζεύξεν ἐπὶ Σκύθας τῇ σχεδίᾳ, σταδίων ϛ΄.

Ἡ δὲ Περσικὴ Θάλασσα κυκλοτερὴς οὖσα, συνάγουσα τὸ στόμα ἄκρῳ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας, περίμετρον ἔχει μυριάδων δύο σταδίων. Ἔστι δὲ τὸ μετα-

Σταδίων ͵γπγ΄.] Sic est in MS. non hic describit trajectum, qui est à Mœotidis exitu ad ostia Ponti; sed Ponti ambitum: Ergo exprimendum fuisset. δισμ΄. ͵επγ΄. Stadia, inquam, 25083. vero proxima, ut in fine libri secundi Agathemeres docet. *Tennulius.*

Σχεδίᾳ.] Subintellige γεφύρῃ. Sic loquitur Herodotus de ponte Bosporum hunc committente. Lib. 4. c. 88. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἡσθεὶς τῇ σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο. *Post hæc Darius ponte sublicio delectatus, auctorem ejus Mandroclem Samium donavit.* Ibidem cap. 89. Διέβη τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην. *Transmisit ponte subitario Bosporum.* Justinus meminit tantum Istri à Dario ponte juncti lib. 2. 5. *Darius metuens, ne interrupto ponte Istri reditus sibi intercluderetur, amissis octoginta millibus hominum, trepidus refugit.* Idque omnes de Dario testantur. Quid dicemus de Cyro, quem nostri homines negant trajecisse Bosporum, affirmantem Ammianum Marcellinum falli accusant. Lib. XXIII. *Cyrum Bospori fretum cum multitudine fabulosa transgressum, ad internecionem delevit Tomyris regina Scytharum, ultrix acerrima filiorum* Clamant hæc à nullo alio esse memoriæ mandata. Atqui Philostratus in Heroicis fol. 677. Ἐλάσας γὰρ Κῦρος ὑπὲρ ποταμὸν Ἴστρον, ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας, τὰ δὲ ἔθνη ταῦτα Σκύθαι, ἀπέθανέ τε ὑπὸ γυναικὸς, ἣ τούτων ἦρχε τῶν βαρβάρων. *Profectus enim Cyrus ultra Istrum fluvium adversus Massagetas atque Issedones, gentes Scythicas, à muliere, quæ his Barbaris imperabat, interfectus est.* Ut Amazonum Patria dubia est apud auctores, sic de regno Tomyris certatur; nisi velimus Cyrum Bosporo Thracio Istroque trajectis circuisse Pontum per Bosporum Cimmerium, & ita in Scythiam Asiaticam regyrasse, *Tennulius.*

Stadiorum sex] Longitudo Bospori est CXX. stadiorum: Latitudo (ut Herodotus reliquit lib. 4. cap. 85.) quatuor stadiorum; vel teste Plinio lib. 4. cap. 12. CCCCC. passuum. Imo ipse autor intra lib. II. cap. 4.

Εἰς

μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Καρμανίας στόμα σταδίων υ΄.

Ἡ δὲ Ὑρκανία, ἤτοι Κασπία θάλασσα, μηνοειδὴς οὖσα, κατὰ δέ τινας καὶ περιμήκης, ἐστὶ σταδίων δισμυρίων δισχιλίων· τὸ δὲ στόμα αὐτῆς ἔχει τὸ διάρμα σταδίους δ΄.

Ὁ δὲ Ἀράβιος κόλπος, στενὸς ὢν καὶ περιμήκης, ἄρχεται ἀφ᾽ Ἡρώων πόλεως παρὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἕως τῆς Πτολεμαΐδος, τῆς ἐπὶ θήρας, σταδίων θ΄, τὸ μῆκος.

Τὰ δὲ κατὰ Δείρην στενὰ σταδίων ξ΄, ἔνθεν ἑξῆς πλοῦς σταδίων ς͵φ΄,

vero ipsum inter Arabiam & Carmaniam patet stadia 400.

Hyrcanum vero, quod & Caspium mare, lunato flexu sinuatum, & ut aliis placet, oblongum, extenditur in stadia 22000, ostium vero trajicitur stadiis quatuor.

Arabicus sinus, qui est angustus & oblongus, initium capit ab Heroum oppido, præterit oram Troglodyticam, usque ad oppidum Ptolemaïdem ad venationes; habet stadiorum 9000 longitudinem.

Hujus sinus fauces ad oppidum Diren latæ stadia 60: inde

Εἰς τετραστάδιον αὖθις στενοῦται καὶ στόμα τοῦ Πόντου. Itaque numerus δ vertit in ς. *Tennulius.*

Μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Καρμανίας στόμα.] Sic malim legere, quam hyperbaton illud, quod erat τὸ μεταξὺ στόμα Ἀραβίας καὶ Καρμανίας retinere. *Tennulius.*

Ἡρώων πόλεως.] Sic reposui, non quomodo legebatur, ποταμοῦ. Quis enim unquam fluvium illic legit aut vidit hujus nominis? Scimus oppidum esse in extremo recessu sinus Arabici, Plin. lib. v. cap. 11, & lib. VI. cap. 29. Mela lib. III. cap. 9. Strabo lib. XVI. & *Sues* hodie vocatur. Itaque facessat illud ποταμοῦ vitiosissimum, quales etiam sunt qui sequuntur numeri stadiorum multi, quibus corrigendis majus & otium & operæ pretium debeatur. *Tennulius.*

Ἐπὶ Θήρας.] Plin. lib. VI. cap. 29. Uno vocabulo enunciat. *Ultra sylvæ, ubi Ptolemais a Philadelpho condita ad venatus elephantorum, ob id Epitheras cognominata, juxta Lacum Monoleum.* Strabo etiam addit Elephantos. Lib. XVI. f. 768. Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων Θήρας. *Tennulius.*

9000.] Idem numerus est apud Strabonem dicto loco. *Tennulius.*

Δείρην.] Ita & Strabo vocat, verum accentum in ultima ponit. Ptolemæus. Δίρη πόλις ἐν ἄκρᾳ. *Tennulius.*

60.] Arrianus & Strabo conveniunt cum auctore, sed Plinius lib. VI. cap. 29.

de deinceps navigatur ſtadiis 6500. Reliquum vero non navigatur præter rubrum mare uſque ad oceanum per octo millia ſtadiorum. Id vero latus, quod Arabiæ prætenditur à receſſu Elanitico, eſt ſtadiorum 14000. Porro ipſa Arabia ad rubrum mare exporrigitur, & extenditur per longitudinem 12000 ſtadiorum.

,ϛφ΄, τὸ δὲ λοιπὸν οὐ πλεῖται παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἕως Ὠκεανοῦ σταδίων ή. τὸ δὲ παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὰν ἀπ᾽ Ἐλανίτου μυχοῦ σταδίων μυριάδων ,Δ΄. αὕτη δὲ ἡ Ἀραβία εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καθήκει καὶ μεμήκυνται ἐπὶ σταδίων μυρίων δισχιλίων.

De Longitudine & Latitudine orbis habitati.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς οἰκουμένης.

CAPUT IV.

Longitudo vero orbis terrarum concipitur à fluvio Gange ad Gades eſſe ſtadiorum 68549 hoc modo. A Gange ad Myriandrum in ſinu Iſſico poſitam, ſunt ſtadia 41725; quæ ſumma ſic colligitur.

ΚΕΦ. δ΄.

Μῆκος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ Γάγγου εἰς τὰ Γάδειρα σταδίων μυριάδων ϛ΄ καὶ ηφμθ΄ οὕτως. Ἀπὸ μὲν Γάγγου ποταμοῦ ἕως Μυριάνδρου τοῦ ἐν Ἰσσικῷ κόλπῳ σταδίων μυριάδων ,δ΄, καὶ ,αψκε΄. οὕτως.

A Ἀπὸ

29 ponit 4500 paſſus, cum deberent ad auctoris calculum eſſe 7500, ut ex Chifletiano codice ad marginem ibi notatum. *Tennulius.*

Ἐλανίτου.] Ptolemæo eſt Ἐλανίτης κόλπος. *Tennulius.*

Περὶ μήκους καὶ πλάτους.] Titulum hunc non injuria capiti huic quarto præfixum Plinius docet, qui eundem libri ſui penultimo inſcripſit, & de Artemidoro ſe expreſſiſſe prodidit, quæ ibi totidem pœne verbis retulit, niſi quia ille milliaribus Romanis ſtadia Græcanica permutavit. *Tennulius.*

68549.] Stadia hæc ſunt millia paſſuum $8568\frac{5}{8}$. Hinc tu mihi Plinium corrige, apud quem *octuagies quinquies centena ſeptuaginta octo M. ut Artemidoro autori placet.* Reſcribe *ſexaginta & octo M. Tennulius.*

Μυριάδων ,δ΄ καὶ ,αψκε΄.] Ita lege. Immanis error erat in MS. μυριάδων ϛ΄

Ἀπὸ Γάγγου ἐπ' ἐκβολὰς Ἰνδοῦ ποταμοῦ σταδίων μυρίων ϛ'. Ἀπ' Ἰνδοῦ ἕως Κασπίων πυλῶν μυρίων ,ετ', ἐπὶ τὸν Εὐφράτην σταδίων μυρίων ν'. εἰς Μυρίανδρον σταδίων τοε'.

Ἀπὸ δὲ Μυριάνδρου ἐπὶ Γάδειρα σταδίων δισμυρίων ,ϛωκ', οὕτως. Ἀπὸ Μυριάνδρου ἐπὶ Κλεῖδας Κύπρου στάδια αυ', ἐπὶ Ἀκάμαντα τὸ ἀκρωτήριον στάδια ,γτ', ἐπὶ δὲ Χελιδωνίας διὰ Παμφυλίου πελάγους στάδια ατ'. εἰς Πάταρα στάδια ω'. ὡς εἰς Ῥόδον στάδια ψ'. εἰς Ἀστυπάλαιαν διὰ Καρπαθίου στάδια ρμ'. ἐπὶ Ταίναρον στάδια αυν'. ἐπὶ Πάχυνον Σικελίας στάδια Δ'. ἐπὶ Λιλύβαιον διὰ Λιβυκοῦ πελάγους στάδια αφκ'. ἐπὶ δὲ Κάραλιν Σαρδοῦς διὰ Τυρσηνικοῦ πελάγους στάδια ,βω'. ἐπὶ Γάδειρα ὑπερπλέουσιν Γυμνησίας νήσους στάδια μύρια. Ἀπὸ Γαδείρων δὲ, διὰ ἱεροῦ ἀκρωτηρίου καὶ Ἀρτα-

A Gange ad Indi fluminis ostia sunt 16000 stadia: ab Indo ad portas Caspias 15300, hinc ad Euphratem 10050; inde ad Myriandrum stadia 375.

Jam vero à Myriandro usque Gades stadia 26820, hoc modo: à Myriandro ad Cypri Cleidas stadiis 1400: Inde ad promontorium Acamanta stadiis 3300. Hinc in Chelidonias per mare Pamphylium stadia 1300. Tum ad Patara 800. dein in Rhodum 700. ad Astypalæam per Carpathium stadiis 140, ad Tænarum stadiis 1450, ad Pachynum Siciliæ 4000, ad Lilybæum per mare Libycum stadia 1520. ad Caralin Sardiniæ per mare Tyrrhenicum stadia 2800; ad Gades prætérnaviganti insulas Gymnesias 10000 stadiorum cursu. Ab Gadibus præter Sacrum pro-

καὶ & c. Nam 61725. stadia jam abirent in millia passuum Romana 7716. minimo minus; præ quibus Plinius non plura exhibet quam 5215, ita ut legerit non ϛ' sed δ'. stadia inquam 41725: quod cum Geographia hodierna non male congruit. Sic igitur vertas licet, quando & sequentes numeri huc invitant utcunque. *Tennulius.*

Σταδίοις

promontorium & Artabrorum portum ſtadia 3932. Ita fiunt in univerſum 72477 ſtadia.

Alia via. A Gange ad Euphratem amnem ſtadia 41350. Ab Euphrate ad Cappadocum Mazaca ſtadia 2550. A Mazacis vero per Phrygiam ſubmontanam & magnam Cariam uſque Epheſum 3320. Ita colliguntur à Gange Epheſum uſque ſtadia 47220. Ab Epheſo per Ægæum uſque Delum ſunt ſtadia 1600. Hinc ad Iſthmum ſunt 1700 omnino. Ab Iſthmo per ſinum Corinthiacum Patras ſtadia 720. Abinde Leucadem 700. hinc in Corcyram tantundem. uſque ad Acroceraunios montes ſtadia 1060. Inde Brunduſium 700. Unde terreſtri itinere Romam proficiſcenti reſtant 2880.

Roma uſque ad Alpes & vicum Scingomagum, de ſub ipſis

Ἀρτάβρων λιμένος, στάδιοι ,γϡλβʹ. ὁμοῦ γίγνονται μυριάδες ζʹ καὶ ,βυοζʹ.

Καὶ ἄλλως. Ἀπὸ Γάγγου ἕως Εὐφράτου ποταμοῦ μυριάδων δʹ καὶ ατνʹ. Ἀπ' Εὐφράτου εἰς Μάζακα Καππαδόκων στάδια ,βφνʹ. Ἀπὸ δὲ Μαζάκων διὰ Φρυγίας τῆς παρορείας καὶ μεγάλης Καρίας ἕως Ἐφέσου στάδιοι ,γτκʹ. Ὁμοῦ ἀπὸ Γάγγου εἰς Ἔφεσον σταδίων μυριάδων δʹ καὶ ,ζσκʹ. Ἀπὸ δὲ Ἐφέσου εἰς Δῆλον διὰ τοῦ Αἰγαίου στάδια αχʹ. ἐπ' Ἰσθμὸν στάδια αψʹ. ἀπ' Ἰσθμοῦ διὰ Κορινθίου κόλπου εἰς Πάτρας στάδια ψκʹ. ἐπὶ Λευκάδα στάδια ψʹ. ἐπὶ Κορκύραν στάδια ψʹ. ἐπ' Ἀκροκεραύνια ὄρη στάδια α,ξ. ἐπὶ Βρεντήσιον στάδια ψʹ. Ἀπὸ Βρεντησίου πεζῇ ὁδεύοντι ἕως Ῥώμης στάδια ,βωπ.

Ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τὰς Ἄλπεις ἕως Σκιγγομάγου κώμης ὑπὸ

Στάδιοι ,γϡλβʹ.] Lege ut eſt in MS. ,ζτλβʹ. 7332. *Tennulius.*

Ἐπὶ Ἀκροκεραύνια ὄρη στάδια ,αξʹ.] Ita omnino lege, quanquam in MS. ſit χξʹ. Nam χʹ erat nota χιλιάδος. Nec jam ſtadia ſint 660. ſed planiſſime 1060. Sane Plinius intervallum hoc concipit in millia paſſuum centum triginta duo & quingentos, qui conficiunt ipſiſſima 1060. ſtadia. *Tennulius.*

Ἕως Σκιγγομάγου κώμης.] Ita lege, cum ſit prodigioſum mendum in MS. Ἕως τ' μάρου. Româ ducit nos Scingomagum vicum ad initium nempe conſcendendarum Alpium. Hodie *Suſa* vocatur. Strabo. f. 179. Καὶ ἡ ἀπὸ Σκιγγομάγου

ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσιν οὔσης στάδια δρνβ΄. Εἶτα διὰ Κελτικῆς ἕως πόλεως Ἰλλυγύρεως xxxxx.

Διὰ τῶν πανδοκείων ἕως Γαδείρων στάδια βχνα, καὶ διάπλους ἐπὶ Γάδειρα στάδια ξ΄. ὁμοῦ ἀπὸ Γάγγου εἰς Γάδειρα σταδίων μυριάδων ζ καὶ αφξ.

Πλάτος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τῆς Αἰθιοπικῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν Μερόην σταδίων η. Ἀπὸ Μερόης εἰς Ἀλεξάνδρειαν σταδίων μυρίων ά. Ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Τανάϊν μυρίων ηνς΄. Τὰ γὰρ ἄνω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ταναΐδος ἀγνοεῖται εἰς Βοῤῥᾶν. Οὕτως. Ἀπ' Ἀλεξανδρείας εἰς Λίνδον Ῥόδου στάδια δφ. Ἐπὶ τὸ Θοάντιον δεξιὸν παραπλέοντι Ῥόδον στάδια υ. Ἐπὶ Τῆλον στάδια φξ΄. Ἐπὶ Λακτῆρα τῆς Κώας στά-

ipsis Alpibus positum, stadia sunt 4152. Unde per Galliam ad oppidum Illiberim numerantur x x x x x x x.

Hinc usque Gades secundum mansiones 2651. in quam insulam trajectus est stadiorum 60. Omnis ergo numerus ab Gange ad Gades consurgit in 71560 stadia.

Latitudo terræ qua habitatur, ab Æthiopico oceano ad Meroën est stadiorum octo millium: inde Alexandriam undecim millium stadiorum: ab Alexandria vero in Tanain stadiorum octodecim millium quinquaginta sex. Nam ulteriora ostiis Tanais versus septentriones incomperta sunt. Hoc processu. Ab. Alexandria ad Lindum Rhodi stadia 4500: Thoan-

γομάγου δὲ ἤδη Ἰταλία λέγεται). *Nam à Scingomago jam Italia dicitur.* Unde constat male apud Plinium legi ab alio *Cincomagum*, ab alio *Calcincomagum*. *Tennulius.*

Ἐπὶ τὴν Μερόην] Sic edidi, quum nihil aliud animadverterem in MS. exemplari, ut adeo ignorarem, unde tredecim asteriscos his interponi placuerit. Video quidem in versione Latina suppleri *ad Æquatorem primum in stadia* 8000 *ac rursum in Meroen.* Sed ea dixisse Agathemerum vix credo, & hinc tum ipsa illa Latina, tum asteriscos ejeci. *Gronovius.*

Μυρίων ηνς΄] Hanc summam universam quum mox exsequatur particulatim, certe illam ipsam parvis illis collectionibus non adæquat, quum illæ accedant ad novendecim millia trecenta triginta, hoc est μυρίων θτλ΄. Et certe vidi quoque in minutis illis varietatem aliquam. *Gronovius.*

Δεί-

Thoantium dexteram prætemaviganti Rhodum ſtadia 400. Inde in Telum ſtadia 560. Hinc ad Lacterem Côæ 320 ſtadia. Ad ejuſdem inſulæ Drepanum ſtadia 100. Deinde ad Acritin inſulam ſtadia 230, moxque ad Corſias 100, & ad Samiorum Ampelon ſtadia 30. Abinde ad Ægæum Argenon per Ægæum mare ſtadia 800. Ad Erythræum Corycæum ſtadia 270, inde Phlium promontorium Chii ſtadia 50; ad Melanea promontorium Lesbi ſtadia 450. ad Sigrium Lesbi 500 ſtadia. Inde ad inſulam Tenedum ſtadia 450, à qua 100 ſunt ad Sigeum: Hinc 2500 ad os Ponti, tum Carambin 2800; mox ad os Mæotidis 2500, ac deinceps in Tanaim 2670.

ςάδια τκ΄. Ἐπὶ Δρέπανον Κώας ςάδια ρ΄. Ἐπ᾽ Ἀκρίτην νῆσον ςάδια σλ΄. Ἐπὶ Κορσίας ρ΄. Ἐπὶ Σαμίων Ἄμπελον ςάδια λ΄. Ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον Ἄργενον διὰ τοῦ Αἰγαίου ςάδια ω΄. Ἐπὶ τὸ Ἐρυθραῖον Κωρυκαῖον ςάδια σο΄. Ἐπὶ Φλίον, ἄκρον Χίου, ςάδια ν΄. Ἐπὶ Μελανέα, ἄκρον Λέσβου, ςάδια υν΄. Ἐπὶ Σίγριον Λέσβου ςάδια φ΄. Εἰς Τένεδον νῆσον ςάδια υν΄. Εἰς Σίγειον ςάδια ρ΄. Ἐπὶ ςόμα Πόντου ςάδια β͵φ΄. Ἐπὶ Κάραμβιν ςάδια β͵ω΄. Ἐπὶ ςόμα Μαιώτιδος ςάδια β͵φ΄. Ἐπὶ Τάναϊν ςάδια β͵χο΄.

Aliter etiam à Rhodo curſus hic intelligitur, in Gnidum numeratis ſtadiis 700. in Cô 200. Samum deinde 800. Abeſt hinc Chios ſtadia 750. Ultra hanc Mitylene 520. Sequitur Tenedos

Καὶ ἄλλως ἀπὸ Ῥόδου εἰς Κνίδον ςάδια ψ΄. Εἰς Κῶ ςάδια σ΄. Εἰς Σάμον ςάδια ω΄. Εἰς Χίον ςάδια ψν΄. Εἰς Μιτυλήνην ςάδια φκ΄. Εἰς Τένεδον ςά-

Δρέπανον.] Lege Δρέκανον. Ita vocatur teſte Strabone f. 657 promontorium Coæ, Δρέπανον autem eſt Siciliæ oppidum. *Tennulius.*

Ἀκρίτην νῆσον] Hoc nomine an fuerit, videant alii.. In MS. vidi Ἀγνίδην. *Gronovius.*

torias (Nam funditores sic Baliares appellantur) major longa est stadia 1200, lata 400. minor stadia 300.

Stœchades quia in directum jacent suo nomine indicantes ordinem, urbibus Massiliensium sunt oppositæ: Harum tres sunt majores; minores duæ proximæ ipsi Massiliæ.

Sardinia refert plantam pulli equini, in medio sui cava, longa 2200 stadia.

Cyrnus, Latinis Corsica, adjacet Sardiniæ, vilior multo illa, brevior dimidio; in longitudinem patet stadia. . . . . .

Ex Populonio Hetruriæ in Sardiniam & Corsicam vela dimittuntur trajectu stadiorum 2200.

Siciliæ ambitus secundum Timosthenem est 4740 stadiorum, figura triangulari, cujus latera sunt inæqualia; à Peloro pro-

σφενδονῖται) οὕτω καλοῦνται) οἱ Βαλιαρεῖς) ἡ μείζων μῆκος ἔχει σταδίων ασ, πλάτος σταδίων υ. ἡ ἐλάττων σταδίων τ.

Αἱ δὲ Στοιχάδες, αἱ φερώνυμοι, ἑξῆς ἐπ' εὐθείας κεῖνται πρὸ τῶν Μασσαλιακῶν πόλεων, αἱ μὲν μείζους τρεῖς, δύο δὲ μικραὶ αὐτῆς ἐγγὺς Μασσαλίας.

Ἡ δὲ Σαρδὼ ἔχει σχῆμα ὡς πώλου ἴχνος, μεσόκοιλος, τὸ μῆκος Βσ.

Κύρνος ἐγγὺς Σαρδοῦς, πολλῷ δὲ ἀγεννεστέρα, ἐλάττων ἢ ἥμισυ τῆς Σαρδοῦς, μῆκος ἔχει . . . . .

Ἀφετήριον δὲ εἰς Σαρδὼ καὶ Κύρνον Ποπλώνιον τῆς Τυρσηνίας, τὸ δὲ δίαρμα σταδίων Βσ.

Τῆς Σικελίας κατὰ Τιμοσθένην περίμετρος σταδίων δψμ', σχῆμα τρίγωνον σκαληνοειδές· δίαρμα δὲ ἔχει ἀπὸ Πελώρου ἄχρου

tur apud Carthaginienses, potest efficere accentus, sed ipsæ postremæ syllabæ. *Gronovius.*

Ὡς πώλου ἴχνος] Unde id hauserit Agathemerus? Certe quum ita edant, sciendum tamen est in MS. legi ὡς πῶλος ἴχνος; unde fieri debet ποδὸς, pedis vestigium; & ille quidem intelligendus hominis. Sic enim dixerunt. Plinius lib. III. *Sardiniam insulam Timæus Sandaliotin appellavit ab effigie soleæ, Myrsilus Ichnusam a similitudine vestigii. Gronovius.*

Unde

ἄκρου εἰς Ἰταλίαν σταδίων ια΄ πορθμὸν, πλευρὰ νήσου ἀπὸ Πελώρου εἰς Πάχυνον στάδια αλζ΄. ἀπὸ Παχύνου εἰς Λιλύβαιον στάδια αχ΄. κατὰ Τιμοσθένην ἀπὸ Λιλυβαίου εἰς Πελωριάδα στάδια αψ΄. ἀπὸ Λιλυβαίου διάπλους εἰς Ἀσπίδα τῆς Λιβύης ἐγγὺς στάδια αχ΄.

Κέρκινα νῆσος μῆκος ἔχει στάδια ο΄. πλάτος δὲ ὅπου στενοτάτη στάδια μ΄. ὑπέρκειται δὲ πόλεως ἠπειρωτικῆς Θήνης, ἣ κεῖται τῆς μικρᾶς Σύρτιδος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τῇ δὲ Κερκίνῃ παράκειται νῆσος Κερκινῖτις γεφύρᾳ ζευχθεῖσα, μῆκος στάδια μ΄. πλάτος δὲ στάδια κε΄.

Ἀπὸ Κερκίνης ἐπὶ νῆσον Μήνιγγα τὴν Λωτοφαγιτίδος ὁ διάπλους στάδια χ΄, ὅσον τῆς μικρᾶς Σύρτιδος λέγεται τὸ στόμα. Ἡ δὲ Μήνιγξ μῆκος σταδίων χ΄, πλάτος σταδίων ρπ΄. Με-

promontorio in Italiam trajectus habet undecim ſtadiorum fretum: latus inſulæ à Peloro ad Pachynum ſtadiorum 1037. à Pachyno ad Lilybæum 1600. juxta Timoſthenem à Lilybæo in Peloriada ſtadia 1700. A Lilybæo in Clypeam trajectus patet ſtadia 1600.

Cercina inſula habet longitudinem ſtadiorum 70. & ubi anguſtiſſima eſt, latitudinem 40. Jacet è regione urbis in continente Thenæ, juxta initium Syrtis minoris: Adjacet vero Cercinæ Cercinitis inſula ponte conjuncta; longa ſtadia 40, & lata 25.

A Cercina in inſulam Meningem, Lotophagitidis regionis, trajectus ſtadiorum 600, quantum etiam Syrtis minoris oſtium dicitur. Meninx vero longa eſt ſtadia 600, lata 180: Circa hanc

Undecim ſtadiorum.] Plinius fretum inter Italiam & Siciliam duodecim ſtadiorum tradit. *Tennulius.*

A Pachyno ad Lilybæum 1600.] Hic cum Autore ſentit Plinius lib. III. cap. 8. Nam ſtatuit CC. millia paſſuum. *Tennulius.*

Θήνης.] Autoritate Plinii lib. V cap. 4 plurali numero *Thenarum* vertit. Θῆναι autem Samariæ inter urbes à Ptolemæo recenſetur: Strabo hanc Cercinæ urbem per ι ſcribit Θίναν. *Tennulius.*

Ἡ δὲ Μήνιγξ] Ut paſſim alibi, ſic in Agathemero etiam edi placuit, quum tamen in MS. legerim Μῆνιξ. *Gronovius.* Ωτ

hanc magnæ reciprocationes contingunt.

Μεγάλαι δ᾽ εἰσὶν περὶ αὐτὴν παλίρροιαι.

Cephallenia insula habet quatuor urbes, longitudinem stadiorum 400.

Κεφαλληνία νῆσος τετράπολις μῆκος σταδίων υ΄.

Sunt quoque in Adriatico mari insulæ propter oram Illyrici, quarum insigniores sunt Issa, & Corcyra Nigra, Pharus dein & Melita, quarum dimensiones non habeo compertas.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ νῆσοι παρὰ τὴν Ἰλλυρίδα, ὧν ἐπισημότεραι Ἴσση, καὶ ἡ Μέλαινα Κόρκυρα, καὶ Φάρος, καὶ Μελίτη, ὧν ἀγνοῶ τὰς περιμέτρους.

Peloponnesus, si connumeres etiam ejus sinus, circumnavigatur stadiis 8627: quod si sinus prætereas, ambitur stadiis 400. Longitudo ejus à Malea ad Ægium est stadiorum 1400, figura Platani folio similis, magnis sinibus concisa; coarctatur tandem in Corinthium Isthmum, latitudo 40 stadiorum. A sinu Corinthio & Saronico in Scyllæum promontorium, ubi sinistrorsum objacet Calauria insula Neptuno sacra. Hinc

Πελοπόννησος δὲ ὁ περίπλους καὶ τῶν κόλπων συμμετρουμένων στάδια ηχκζ΄. χωρὶς δὲ τοῦ καταχολπίσαι ὁ περίπλους στάδια δ. Μῆκος δὲ ἀπὸ Μαλέας ἕως Αἰγίου στάδια αυ΄. Ἔχει δὲ ὅμοιον σχῆμα φύλλῳ πλατάνου, κόλποις μεγάλοις τεμνομένη. Συνάγεται μὲν εἰς τὸν Κορίνθιον Ἰσθμόν, πλάτος σταδίων μ΄. Ἀπὸ τοῦ Κορινθίου κόλπου καὶ Σαρωνικοῦ ἐπὶ τὸ Σκύλλαιον ἄκρον ἐξ εὐωνύμων, ἔνθα πρόκειται νῆσος Καλαυρία Ποσειδῶνος.

Ὧν ἐπισημότεραι] Quum sic viderem exstare in MS. libenter id adhibui, quia nesciebam tolerare vulgatum ἐπισημέστεραι. *Gronovius.*

Pharus.] Et Plinius lib. III. cap. 21. Insulam Illyrii hoc nomine agnoscit. *Tennulius.*

Ἀπὸ Μαλέας ἕως Αἰγαίου] Id vero Ægæum nihil est, nec in Peloponneso hic dimensionis terminus considerari potest. Egregie MS. liber habebat Αἰγίου. Intelligitur enim Ægium Achaiæ urbs notissima, quam restitui. *Gronov.*

δῶνος ἱερά. Εἶτα ὁ Ἑρμιονικὸς κόλπος. Ἑξῆς δὲ ὁ Ἀργολικὸς κόλπος μέχρι Μαλέας ἄκρου, ὃ πολὺ περιπέπλωκεν εἰς πέλαγος. Ἑξῆς δὲ μετὰ Μαλέαν Λακωνικὸς κόλπος ἕως Ταινάρου ἐκ δεξιῶν, ὃς περιορίζει ἐξ εὐωνύμων τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον, οὗ ἐκ δεξιῶν Ἀκρίτας ἄκρα.

Εἶτα περιπέπλωκεν ἄκρον Ἰχθὺς, καθ' ὃν κεῖται Ζάκυνθος, καὶ ἕτερον ὁ Χελωνάτας. τελευταῖον δὲ ἄκρον Ἄραξος ἀντιπρόσωπον Ἀκαρνανίᾳ. μεθ' ὃν ὁ Κορινθιακὸς ἀναχεῖται κόλπος, ζ σταδίων συγκλειόμενος στόματι κατὰ τὸ Ῥιανὸν ἄκρον, ὅ ἐστι τῆς Πελοποννήσου, τὸ δὲ Ἀντίρριον Λοκρίδος.

Ἀπὸ Ταινάρου ἐπὶ Φυκοῦντα Λιβύης τὸ διάρμα στάδια Γ,.

Αἴγινα νῆσος παραμήκης στάδια ρξ' ἐξ ἐναντίας κεῖται τῆς Ἀττικῆς. Σαλαμὶς μῆκος στάδια ο'. Ἡ Κέως ρκ'. Τῶν δὲ Κυκλάδων κρατίστη ἐστὶν ἡ Νάξος, διὸ μικρὰ λέγεται Σικελία.

Hinc sequitur sinus Hermionicus. Inde sinus Argolicus usque ad promontorium Maleam, quod longe in mare procurrit. Dein post Maleam jacet dextrorsum sinus Laconicus usque ad Tænarum, qui à sinistra terminat sinum Messeniacum, cujus à dextra Acritas promontorium.

Postea prominet promontorium Ichthys (juxta quod Zacynthus objacet) & alterum Chelonatas: postremum vero promuntorium est Araxus, situm ex adverso Acarnaniæ. Inde sinus Corinthiacus diffunditur conclusus ostio septem stadiorum, inter Rhium Peloponnesi & Antirrhium Locridis promontoria.

A Tænaro in Phycuntem Africæ trajicitur 3000 stadiis.

Insula Ægina exadversum Atticam sita, oblonga est stadia 160. Salamis longa 70 stadia. Ceus 120. Inter Cycladas insulas optima est Naxus, quare vocatur minor Sicilia: ad

Ἑρμιονικός.] Sic legi jubent & natura loci & autoritas Melæ ac Strabonis: in MS. pro Ἑρμιονικὸς erat Ἀργολικὸς, & vice versa. *Tennulius.*

Τοριανόν.] Nomen ignoratum omnibus reliquis Geographis. *Tennulius.*

Τοριανόν] Id quidem sane nihili est; sed & in facili est inde corrigere τὸ Ῥιανὸν ἄκρον. Sed quum observarem in scripto libro τὸ Ῥίον, merito id præfero, etsi in ipsum contextum non invexerim. *Gronovius.*

Μῆκος

ad dextram Sporades ſunt.

Eubœa ponte Bœotiæ jungitur; prætexitur Bœotiæ, Phocidi, Locris, & altera ſui parte aliquantum ipſi etiam Atticæ. Eſt enim longa, ideoque Macris appellata fuit, longitudine 1700 ſtadiorum.

At vero Creta circa Maleam Peloponneſo adiacet; ſuo ambitu ſtadia implet 4100, longitudine 2300. Nam plurimum in longitudinem patet. Cythera inter Cretam & oram Laconicam media.

Cyprus habet figuram ſimilem tergori bovis, & circumnavigatur ſtadiis 3420, longa eſt 1300. Ab Papho flante Borea trajicitur Alexandriam ſpatio ſtadiorum 3800.

Inſula Rhodus circuitur ſtadiis 1300. Cos 550 cingitur. Samos ſuum ambitum 630 definit. Icaria longa eſt & confragoſa, longitudine 300. Chius in circuitu continet 660, Lesbus 1100 ipſa ſtadia.

Sum-

λία. Ἐκ δεξιῶν δὲ αἱ Σποράδες.

Ἡ δὲ Εὔβοια γεφύρᾳ πρὸς τὴν Βοιωτίαν ἔζευκται, παρατέτεινε δὲ Βοιωτίδα, Φωκίδα, Λοκροὺς, ἐκ δὲ θατέρου ἐπὶ πόσον καὶ τῇ Ἀττικῇ. Ἔστι γὰρ μακρὰ, διὸ Μάκρις ὠνομάσθη, μῆκος σταδίων ͵αψ΄.

Ἡ δὲ Κρήτη κατὰ Μαλέαν πλησιάζει Πελοποννήσῳ· περίμετρος δὲ αὐτῆς σταδίων ͵δρ΄. μῆκος ͵βτ΄. κατὰ πολὺ γὰρ μεμήκυνται. Κύθηρα μέσον Κρήτης καὶ Λακωνικῆς.

Κύπρος βύρσῃ τὸ σχῆμα ὁμοία, περίπλους στάδια ͵γυκ΄, μῆκος δὲ ͵ατ΄. Ἀπὸ Πάφου εἰς Ἀλεξάνδρειαν δίαρμα Βορέου σταδίων ͵γω΄.

Ῥόδου περίμετρος στάδια ͵ατ΄. Κῶ περίμετρος στάδια φν΄· Σάμου στάδια χλ΄. Ἰκαρία δὲ ἐστὶ μακρὰ τραχεῖα μῆκος σταδίων τ΄. Χίου περίμετρος στάδια χξ΄. Λέσβου περίμετρος ͵αρ΄.

Διά-

Μῆκος.] Hic ſignificat περίμετρον, non longitudinem. Nam cum Icaria ſit minor Samo, cujus circuitus dicitur 630. ſtadiis, abſurdum foret Icariam ſtatui longam 330.ſtadiis. *Tennulius.*

Διάγνωσις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἐν τῇ σφαίρᾳ Γεωγραφίας.

Summaria ratio Geographiæ in ſphæra intelligendæ.

ΚΕΦ. ϛʹ.

CAPUT VI.

Τοῦ τεχνικοῦ Πτολεμαίου διεξιόντος, ὅσα τῇ γεωγραφίᾳ σαφεστάτως διῆκτο, οὐχ ἁπλῶς, οὐδ᾽ (ὡς ἄν τις εἴποι) ἐξ οἰκείας γνώμης ἢ δόξης, ἀλλὰ ταῖς τῶν παλαιοτέρων καὶ αὐτὸς ἐπακολουθῶν παραδόσεσι, καὶ τῶν μὲν τὰ δόξαντα ἀληθῆ εἶναι (ὡς καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑποβάλλουσιν) ἐπιβεβαιῶν. Τῶν δὲ τὰ τῇ αἰσθήσει ὡς ψευδῆ ἀπολελεγμένα, ἐπιστημονικῶς διορθούμενοι, δεῖν προσεπενοήσαμεν καὶ αὐτοί, τὴν τοῦ παντὸς ὡς ἐγχειριδίῳ συνελεῖν πραγματείαν, ὡς ἂν ἐπὶ μνήμης ἔχῃς, ὦ Φίλων ἄριστε, ὅσα καὶ διὰ ζώσης φωνῆς παρ᾽ ἡμῶν ἀκήκοας.

Δέον τοίνυν εἰδέναι σε, ὡς ἡ οἰκουμένη πᾶσα πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ὅλης γῆς ἀναλογιζομένη τὸ τέταρτον ταύτης διέρχεται·

POſtquam Ptolomæus geographiæ artifex eam dilucide admodum expoſuit, neque verò perfunctorie, aut (quod quiſpiam forte opinetur) ex privata ſua notitia aut opinione: enimvero & ipſe priſcorum traditiones ſecutus, & quicquid illorum veroſimile, quod res ipſæ demonſtrant, comprobans: Nos vero quæ ſenſus experimento tanquam falſa damnantur, ex artis præſcripto corrigentes, cogitavimus univerſi negotii diſquiſitionem velut in pugillum eſſe contrahendam, ut, OPTIME PHILO, in memoriam revoceris eorum quæ viva voce à nobis accepiſti.

Scire igitur debes, habitabilem orbis portionem menſuratam ad magnitudinem totius terræ reperiri quadrantem ejus. Quo-

Τεχνικοῦ.] Ita Ptolemæum infra cap. 8. vocat. *Tennulius.*

Μισημ-

Quoniam enim accepimus Terram esse globosam, ejusque ambitum esse graduum 360; eorum quidem 180 gradus attribuimus adspectabili ejus parti, reliquos 180 damus parti non apparenti. Hoc vero intelligemus per quatuor habitabilis plagas, nimirum Borealem, & Australem, & Occidentalem, & Orientalem.

Deinde ductâ lineâ ab occidente in orientem, qua dividamus totam habitabilem, separetur septentrio ab austro. Illa linea appellator Æquinoctialis, quod sub illa noctes semper æquentur diebus; quodque quoties in ea sol oritur, æquinoctium faciat per orbem universum.

Rursum in circulum, separatim & ad rectos angulos Æquinoctiali, dividentes orbem, dignoscemus, quidnam sit in eo occidentale, quidnam poli orientale. Vocetur autem hæc linea Meridiana, quandoquidem sol quotidie, ubi in eo constituitur, facit meridiem. Sed operæ pretium videtur, utrumque figuris deformare, quo ista facilius mente consequaris.

Esto

ται. Ἐπειδὴ γὰρ σφαιροειδῆ ταύτην παρελάβομεν εἶναι, καὶ περίμετρον ἔχειν μοιρῶν τξ', τὰς μὲν ρπ' κατὰ τὸ φαινόμενον μέρος τῆς γῆς ὑποθώμεθα, τὰς δὲ ἑτέρας ρπ' τῷ μὴ φαινομένῳ δῶμεν. Τοῦτο δὲ ποιήσωμεν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι τῆς οἰκουμένης μέρεσι, Βορείῳ λέγω καὶ Νοτίῳ καὶ Ἑσπερίῳ καὶ Ἑῴῳ.

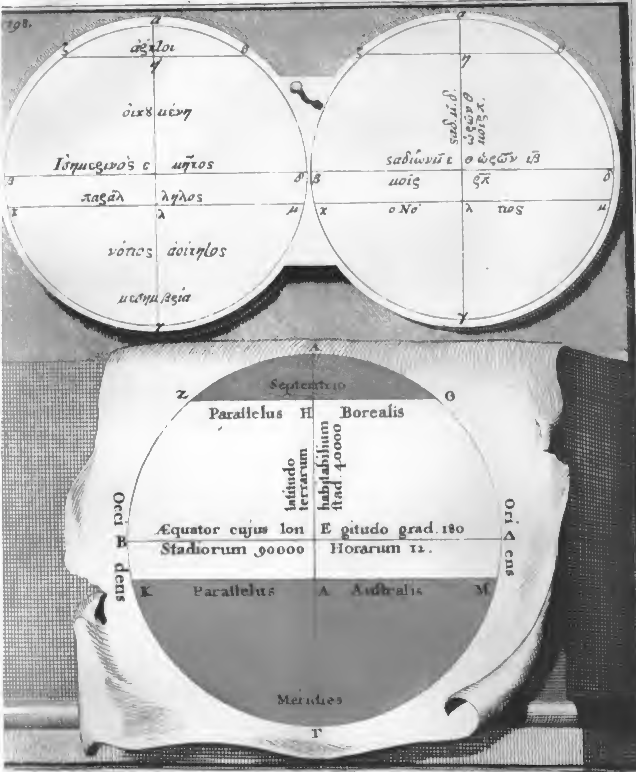
Εἶτα γραμμῇ διελόντες τὴν ὅλην οἰκουμένην ἀπὸ δύσεως μέχρι ἀνατολῶν, ἀφορίσωμεν τὸ Βορρᾶν ἀπὸ τοῦ Νότου. Καλεῖτο δὲ ἂν ἡ γραμμὴ Ἰσημερινός, ὡς ἐπὶ ταύτῃ ἀεὶ ἰσημερίας γινομένης, καὶ ὡς ἐπειδὰν ἐν ταύτῃ τὴν ἀνατολὴν ποιεῖται ὁ ἥλιος, ἰσημερίας κατὰ πᾶσαν γινομένης τὴν γῆν.

Ἔπειτα κύκλῳ, δίχα τε καὶ πρὸς ὀρθὰς τῷ Ἰσημερινῷ, διελόντες τὴν οἰκουμένην, ἐκ τούτου τὸ δυσμικώτερον καὶ ἀνατολικώτερον τοῦ πόλου νοήσωμεν. Λέγοιτο δὲ ἂν ἡ γραμμὴ αὕτη Μεσημβρινός, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ γινόμενος καθ' ἑκάστην ὁ ἥλιος τὴν μεσημβρίαν ἀποτελεῖ. Ἀμφότερα δέ μοι δοκεῖ καλόν, ἂν ὑποτυπῶ σχήμασιν, ὡς ἂν εὐληπτότερα σοι γένοιτο.

Ἔστω

Μεσημβρινός.] Subintelligitur κύκλος, non γραμμή: *Tennulius.*

μ. 9.

μ. θ'.] Est μυριάδες θ'. Cum ex hac figura 180. gradus conficiant stadia 90000, respondebit unus quingentis stadiis. Quid facies Agathemere lib. 11. cap. 1. Plinio, & eum sequentibus, qui semicirculo asscribunt 126000. stadia & uni gradui 700? Oedipus exspectandus, qui hanc quæstionem expediat, vel Alexander qui nodum Gordii solvat *Tennulius.*

Esto igitur apparens telluris Hemisphærium, in quo describatur quicquid habitatur, A B Γ Δ. Sit autem circulus Æquinoctialis B E Δ & huic parallelus Borealis Z. H. Θ. terminans cognitam terræ latitudinem: Australis autem parallelus K. Λ. M. etiam ipse, quæcunque ejus cognita est latitudo, definiens.

Est igitur latitudinis dimensio per meridianam stadiorum 40000, à Septentrione in Austrum scil. quantum seu cognoscitur seu incolitur. Item longitudinis dimensio sive quantum ab occidente in orientem cognoscitur aut habitatur, definitur in Æquinoctiali B E Δ stadiorum esse 90000, horarum 12.

Namque distantia secundum solis cursum, ut didicisti, id est, spatium ab B ad Δ; Sic etiam incognitum prorsus & inhabitabile in segmento Boreali, quicquid est ab H ad A, deinde in australi quicquid est à Λ in Γ. ita ut solum sit cognitum, quicquid est reliqui ab H ad segmentum Λ. Vocatur autem Latitudo, sicut dictum est,

Ἔστω τὸ φαινόμενον τῆς γῆς ἡμισφαίριον, ἐν ᾧ ἡ οἰκουμένη καταγράφεται, τὸ α.β.γ.δ. Ἰσημερινὸς δὲ κύκλος ὁ β. ε. δ. Βόρειος δὲ παράλληλος, ἀφορίζων τὸ ἐγνωσμένον τῆς γῆς πλάτος, ὁ ζ. Η. Θ. Νότιος δὲ παράλληλος, ὁ ἀφορίζων καὶ αὐτὸς τὸ ἐγνωσμένον αὐτῆς πλάτος ὁ Κ. Λ. Μ.

Ἔστιν οὖν ὁ τοῦ πλάτους σταδιασμὸς διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ μυριάδων δ΄. τὸ ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ Νότον δηλονότι, ὅσον ἐγνωσμένον τι καὶ οἰκούμενον. Ὁ δὲ τοῦ μήκους σταδιασμός, ἤτοι τὸ ἀπὸ δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν ἐγνωσμένον, ὃ καὶ οἰκούμενον, θ΄ μυριάδων σταδίων εἶναι λέγεται ἐπὶ Ἰσημερινοῦ, ὡρῶν δὲ ιβ΄.

Διάστημα γὰρ κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον, ὡς ἔμαθες, τουτέστι τὸ ἀπὸ τοῦ β΄ ἐπὶ τὸ δ΄. Τὸ μέντοι ἀπὸ τοῦ η ἐπὶ τὸ α ἐν τῷ Βορείῳ τμήματι, καὶ ἀπὸ τοῦ λ΄ ἐπὶ τὸ γ΄ ἐν τῷ νοτίῳ ἄγνωστον πάντη καὶ ἀοίκητον. Ἐγνωσμένον δὲ μόνον τὸ ἀπὸ τοῦ Η΄ ἐπὶ τὸ Λ΄ τμῆμα. Λέγεται δὲ πλάτος, ὡς

ὡς εἴρηται, ἡ η. λ. ἤδε β. δ. μῆκος.

Ἔστιν οὖν τὸ μὲν μῆκος (ὡς ἔφημεν) μοιρῶν μὲν ρπ΄, σταδίων δὲ μυριάδων θ΄, ὡρῶν δὲ ιβ΄. Τὸ δὲ πλάτος μοιρῶν μὲν οθ΄ γ΄ ιβ΄, ἢ ὅλων π΄. σταδίων δὲ μυριάδων δ΄, ὡρῶν δὲ θ, μὴ κατὰ πλάγια δὲ, καθάπερ ἐπὶ μὲν τοῦ μήκους ρπ΄ μοιρῶν ὄντος ιβ΄ ὡρῶν ἀκόλουθον εἶναι διάστημα. ἐπὶ δὲ τοῦ πλάτους π΄ μόνον ὄντος μοιρῶν, θ΄ ὡρῶν ἔχειν ἀνάβασιν, Ὀκτὼ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς Βορρᾶν· μιᾶς δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς Νότον. οὐ γὰρ αὐτὸς λόγος ἐπ᾽ ἀμφοτέρους ἐστίν· ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἰσημερινοῦ ὁ δρόμος ἐστὶν (ὡς ἔφημεν) τοῦ ἡλίου, καὶ ἐπειδὴ τὸ νυχθήμερον κδ ὧραί εἰσι, διέρχεται δὲ ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον, καὶ φαίνεται πρωῒ μὲν εἰς τὴν ἀνατολὴν κατὰ τὸν ὁρίζοντα, ἑσπέρας δὲ εἰς δυσμὰς κατὰ τὸν ὁρίζοντα, καὶ νυχθήμερον ἀποτελεῖ, τὸ ἥμισυ ἀρχ

καὶ

eſt, ſpatium inter H & Λ, Longitudo B Δ.

Eſt ergo Longitudo, ut diximus, graduum 180, ſtadiorum vero 90000, horarum autem 12. At Latitudo graduum 79 & 25 minutorum, aut ſummum graduum 80, ſtadiorum vero 40000, & horarum 9; ſed non per obliqua hæc latera, ſicut in Longitudine duodecim horarum intervallum per gradus 180 diviſum proportionaliter procedit. Latitudo autem cum ſit tantum 80 graduum, noctium dierumque incrementa in 9 horas alternantia ſentit, quarum octo verſus Borealem partem ab Æquinoctiali conſurgunt, una reliqua ab Æquinoctiali verſus Auſtrum. Non enim eadem in utriſque eſt ratio, ſi quidem (ut dicebamus) ſol currit ſecundum Æquinoctialem, abſolvitque diem 24 horis: tranſit autem ſigniferum circulum, & apparet mane quidem in ortu juxta horizontem, veſperi ad occaſum juxta eundem horizontem, diemque ac noctem conſummat. Semis igitur &

maxi-

maxime medium terræ 12 horarum intervallum obtinet.

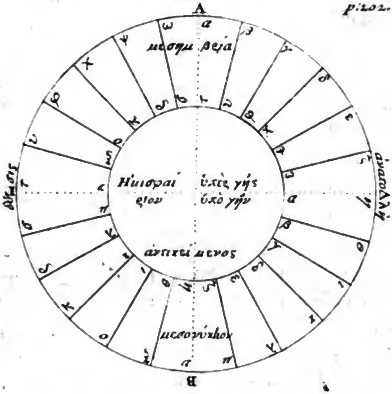
καὶ μεσαίτατον τῆς γῆς ιβ ὡρῶν ἔχει διάστημα.

At vero in Boreali adſcenſu ſciendum tibi eſt, ſolem ſub terra exiſtentem, ſiquidem Æquinoctialem circulum occupaverit, ubique terrarum uno & eodem horizonte videri oriri atque pari modo occidere, & inde æquinoctium eſt una ſola die; ſimul autem vel in Septentrionem vel in Auſtrum receſſerit, advehere quoque incipit dierum incrementa in illam mundi partem, in cujus latere circumvagatur.

Ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς Βορρᾶν ἀναβάσεως τοῦτό σε εἰδέναι χρή, ὡς ὁ ἥλιος ὑπὸ γῆν ὤν, ὅτε μὲν κατὰ τὴν ἰσημερίαν ἐστὶ, πανταχόθεν ἐνὶ ὁρίζοντι φαίνεται ἀνατέλλων καὶ δύνων ὁμοίως, κἀντεῦθεν ἰσημερία ἐστὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μόνῃ· ὅτε δὲ τῆς πρὸς Βορρᾶν ἢ πρὸς Νότον ἀπάρξεται, τότε δὴ καὶ ἡμέρα αὔξειν ἀπάρχεται τῷ μέρει, δηλονότι ᾧ ὁ ἥλιος περιέρχεται.

Conſilium mihi eſt, tibi id quoque appoſita figura exhibere, ut ita habeas accuratam iſtorum notitiam. Quoniam enim fieri nequit, ut ſphæricam figuram aliter quam ſi globum habeas comprehendas, methodum aliquam diſpoſuimus, qua etiam in plano globoſi ratio percipiatur.

Ἔδοξε δέ μοι καὶ τοῦτο διὰ σχήματος ὑποδεῖξαί σοι, ὡς ἂν ἔχῃς ἀκριβῆ τὴν περὶ τούτων εἴδησιν. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστι δυνατὸν, τὸ σφαιροειδὲς εἰ μὴ σφαῖραν ἔχειν κατανοῆσαι, μέθοδόν τινα διεθέμεθα, πῶς δεῖ ἐν ἐπιπέδῳ τὴν τοῦ σφαιροειδοῦς καταλαβεῖν πραγματείαν.

Ἔστω τοίνυν κύκλος ὁ ἐκτὸς νοούμενος οὐράνιος, ὁ δ' ἐντὸς τὸ τῆς γῆς σχῆμα. Ἔστω σοι δ' ἕως ἐν ὑποδείγματι ὁ διὰ κοκκίνου εἰς τέσσαρα μερισμός, Δύσις μὲν Γ'.τ'. καὶ Ἀνατολὴ η.Δ'. Μεσημβρία Α'. ά. καὶ Μεσονύκτιον Β'. ν', τοῦ Ἰσημερινοῦ τὰ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν μέρη.

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

Χρὴ

Sit igitur circulus extimus, quem cœlestem intelligimus, intra quem qui ductus est, referat imaginem terræ. Ponatur etiam, ut in exemplo, divisio in quatuor partes per coccineum ductum occidens quidem Γ τ, & ortus η Δ, meridies Α α. media nox Β ν, Æquinoctialis circuli plagæ super terram vel infra.

Dividatur vero etiam uterque circulus, lineis ex communi centro æqualia segmenta definientibus, in 24 partes æquales inter se, totidem literis Alphabeti utrinque adnotatis.

tis.

tis. Hisque ita dispositis intelligatur Solem noctidui revolutione moveri ex α in β & γ & δ, ac sic deinceps.

Dico, siquidem supra terras incedat Sol per A α, quod est medium Cæli, tunc futurum ut immineat vertici habitantium in τ, atque illic meridiem faciat, quam secundum eam vocare liceat lineam horæ sextæ, designatam literis A α τ. Habitantibus vero sub æquali linea Δ H α. conspici continget mane orientem attollentemque se ex horizonte Solem, ubi hora jam inchoatur diei prima, quam ex æquo repræsentat illic linea H α.

Eodem momento temporis existentibus sub æquali linea Γ τ υ, constitutis inquam in υ, jam incipit vespera, cum meridies est quam maxime habitantibus in τ, sicut dictum est.

Consequenter vero & illud liquet ex elementis Geometricis, Sol simul ac pervenit in β ex α adhuc quidem constitutus in superiore hemisphærio, tunc sub terra in hemisphærio altero habitantibus ad B sub linea θ β, sci-

Χρὴ τοίνυν εἰδέναι, ὡς ὅταν ὑπὲρ γῆν μέν ἐστιν ὁ ἥλιος, εἰ μὲν κατὰ τὸ μέσον πως τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ Αα x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x Τῇ μὲν Η Δ ἴσῃ γραμμῇ x x x x x x x x x x x x x x x x x Κατὰ τὴν γὰρ πρώτη ἀπάρχεται εἶναι ὥρα, ὡς ἡ α δηλοῖ.

Τῇ δὲ Γ τ ἴσῃ γραμμῇ ἑσπέρα ἀπάρχεται, ὧν ἡ υ.

Καὶ τὸ ἑξῆς δὲ δῆλόν ἐστιν ἐντεῦθεν ἐκ τῶν στοιχείων· ὡς ὅταν μὲν εἰς τὸ β γένηται ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, εἰς μὲν τὴν θ ϛ ἴσην γραμμὴν ὑπὸ γῆν πρώτη ἀπάρχεται ὥρα. τῇ δὲ Η Δ α γίνεται δευτέρα ὥρα.

scilicet horam inchoari primam, quo tempore jam secunda hora sub linea Δ Η α.

Ὅταν δὲ εἰς τὸ Γ γίνηται ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, τῇ μὲν ι Γ ἴσῃ γραμμῇ ὑπὸ γῆν ἴσῃ ἀπάρχεται ὥρα. τῇ δὲ Δ Η α ὑπὲρ γῆν τρίτη ὥρα ἀπάρχεται.

At ubi jam Sol tertium attigerit punctum, nempe γ, quod est adhuc suprà hemisphærium nostrum; tunc quidem habitantibus in γ sub linea æquali, scilicet ι γ sub hemisphærium nostrum depressâ prima hora incipit, cum habitantibus sub Δ Η α, nostri adhuc hemisphærii parte, tertia quam maxime hora labitur.

Τοῦτο δεῖ νοεῖν, ἐπὶ πάντα τὸν κύκλον τοῦ τε ὑπεργείου καὶ ὑπογείου μέρους, καὶ μήτινα ἔχειν ἀμφιβολίαν.

Atque hæc ad hunc modum deinceps intelligenda sunt per universum orbis ambitum, tam in partibus quæ supra nostrum sunt hemisphærium, quam infra illud jacent, neque ullatenus super his hæsitandum.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν ἰσημερίαν ἡλιακοῦ δρόμου συντετάχαμεν· ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ καὶ σφόδρα ἁρμοδίως. Οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ τοῖς πᾶσι τοῦτο δοκεῖ.

Et hæc quidem sic descripsimus, Sole circulum Æquinoctialem obtinente, quantum mihi quidem videtur satis commode; an autem perinde ad aliorum quoque omnium captum apposite, id vero illorum esto judicium.

Πλὴν ἴστω πᾶς τῶν ἀνατρέπειν ἐπιχειρούντων, ὡς οὐχ ὑπειληφότες ταῦτα γεγράφα-

Cæterum hoc unum habeto, quisquis evertere conaris, me ista conscripsisse, nulla opina-

natione privata inductum, sed persuaderi mihi me passum, ut præstantissimorum autorum doctrinis pridem laboriosissime elucubratis variisque commentationibus accederem.

φαμεν, ἀλλὰ ταῖς τ͂ σοφῶν πειθόμενοι παραδόσεσιν, οἱ καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ πολλῶν ἑτέρων φιλοπονώτερον ἐξηγήσαντο.

De diei differentiis.

CAPUT. VII.

UT vero etiam disputemus de diei differentiis, quatenus hic scilicet sub plaga Æquinoctialis circuli est horarum 12; sub circulo autem qui per Thulen ducitur, dies est horarum 20: quomodo etiam hoc fiat, tibi pro virili nostra expediemus.

Περὶ τ͂ τ͂ ἡμέρας διαφορῶν.

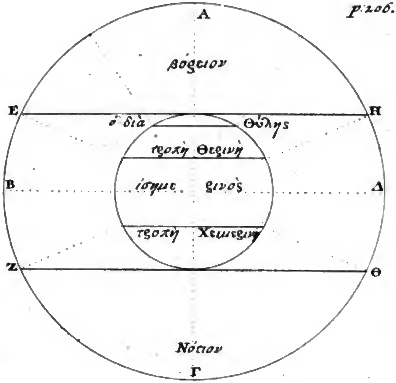
ΚΕΦ. ζ.

ΠΕρὶ δὲ τ͂ τ͂ ἡμέρας διαφορῶν, καθότι ἐπὶ μὲν τ͂ κατ͂ τ͂ ἰσημερινὸν τμήματός ἐστιν ὡρῶν ιβ· ἐπὶ δὲ τ͂ κατ͂ τ͂ διὰ Θούλης ὡρῶν κ, καὶ τοῦτό σοι, καθόσον ἐστὶν ἡμῖν δυνατὸν, ἐροῦμεν.

Hoc autem modo exponemus: Exhibebimus iterum hîc schema, quod mundi figuram qualem qualem referat, nimirum circulum extimum cœlestem, & intra hunc alterum terrestrem inclusum, ut supra fecimus. Aliter enim, ut monuimus, difficillimum est in plano sphæricam figuram comprehendere, ut revera se habet: Sed tamen ingenio præditis facile erit rem vel sic percipere mente, si illam figuris & elementis accurate adhibuerint.

Ἔστιν οὖν ἰδεῖν οὕτως. Τ' ποτυπώσομεν ἐνταῦθα πάλιν ..... Δύσληπτον μὲν γάρ ἐστιν (ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν) ἐν ἐπιπέδῳ τὴν τ͂ σφαιροειδοῦς καταλαβεῖν ὡς ἔνι θεωρίαν. πλὴν τοῖς νοῦν ἔχουσιν εὐκόλως ἂν καὶ διὰ τούτου καταληπτὴ γενήσεται, μόνον εἰ τοῖς σχήμασι καὶ στοιχείοις μετ' ἀκριβείας προσέχωσι.

p.206.

Πάλιν οὖν ἔσω κύκλος οὐράνιος ὁ ΑΒΓΔ. γῆς δὲ ὁ ἐντός, πλάτος δὲ τοῦ ζωδιακοῦ τοῦ ΕΖ. καὶ ΗΘ. πάλιν τετμήσθω ἡ ΑΓ βόρειον καὶ νότιον, ἡ δὲ ΒΔ δυτικὸν καὶ ἀνατολικόν, ὡσαύτως καὶ ἡ μὲν ΕΗ θερινὸς τροπικός, ἡ δὲ ΖΘ χειμερινός.

Ὑπα-

Denuo igitur ponatur circulus cæleſtis ΑΒΓΔ, & ſit terreſtris globi effigies ejus internus circulus. Sit vero latitudo Zodiaci ſeu Zonæ, quam vocant Torridam, ſpatium inter duos tropicos æſtivum & hibernum determinatum literis ΕΖ & ΗΘ. Præterea vero ſumantur ad partes Α & Γ plagæ ſuppolares, Borealis ad Α, Auſtralis ad Γ: Item ad ΒΔ intelligantur partes mundi occiduæ & orientales; quemadmodum etiam ab Ε ad Η ducta circuli de-

delineatio habeatur pro æstivo Tropico, à Z autem ad Θ sit Tropicus hibernus.

Ponamus ergo Solem vel assurgere versus æstivum tropicum, vel deprimi in hibernum; necessario tunc sequitur, illud hemisphærium plane illuminari, cui Sol quam maxime incumbit. Nunc cogita ex E & Z item ex H & Θ cælestibus tropicorum punctis velut demissas in centrum mundi lineas, quibus & in terreno globo cælestium circulorum analogia exprimatur & dignoscatur, quibus terris Sol æstivus ac hibernus impendeat; & sic considera quantum incrementi Boreali vel Australi plagæ supra diurnum 12 horarum modum accedat. Hoc enim si feceris, facile poteris cognoscere harum utrinque secus partium discrimen; imo etiam intelligere, quid sub toto polo fiat, etiam ultra illum circulum, qui per Thulen describitur.

Ὑποθώμεθα τοίνυν ἀνιόντα τὸν ἥλιον ἐπὶ τὰς θερινὰς τροπὰς, ἢ ἀπιόντα τὰς χειμερινάς· ἀνάγκη τὸ ἡμισφαίριον φωτίζειν, ὅπου δ᾽ ἂν καὶ ἐστι. Καὶ ὅρα μοι τὰς ἀπὸ τοῦ E Z καὶ H Θ ἐκβαλλομένας γραμμάς. Καὶ ὅσον τὸ περιττεῦον τῷ Βορείῳ ἢ τῷ νοτίῳ ἐννόησον. Οὕτω γὰρ ποιῶν ῥαδίως δυνήσῃ γνῶναι τὴν ἑκάστου διαφοράν. Ταυτὸ οὖν δεῖ νοεῖν ἐφ᾽ ὅλῳ τῷ πόλῳ.

Vide etiam hujus, quod promiseram, solutionem; quomodo nimirum fieret, ut in plano quoque istius cognitio con-

Ἰδοὺ σοι καὶ τούτου τὴν λύσιν, ὡς ἦν δυνατόν. ἐν ἐπιπέδῳ νοῆσαι παραδεδώκαμεν, εὐκολωτέρως δ᾽ ἂν εἶχες νοῆσαι, εἰ

εἰ τὴν οἰκουμένην κατασκευάσαμεν.

constaret tradidimus; quam tamen facilius potuisses comprehendere, si terrarum orbem in globum contulissemus.

Ἔκθεσις τῶν παραλλήλων.

Parallelorum circulorum descriptio.

ΚΕΦ. η.

CAPUT VIII.

Εἰδέναι δέ σε θέλω καὶ τοῦτο, ὡς οἰκουμένη πᾶσα εἴκοσι καὶ τρισὶ παραλλήλοις μερίζεται, ὡς παρὰ τοῦ τεχνικοῦ Πτολεμαίου μανθάνομεν, οἳ τὴν τῶν κλιμάτων ἡμῖν δηλοῦσι θέσιν, δι' ὧν αἱ τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις γίνονται. Θαυμαστῶς γὰρ δηλοῦσιν ἀπ' ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν οἱ τοιοῦτοι παράλληλοι τάς τε ἐπαρχίας, ὅσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλόν εἰσι, τάς τε πόλεις καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τῇ γεωγραφίᾳ πρέπονται.

Εἴκοσι τριῶν τοίνυν ὄντων τῶν παραλλήλων .... τοῖς λοιποῖς ἔχει τὴν θέσιν. ἀλλ' ἰδίως Ἰσημερινὸς καλεῖται κατὰ μέσα τέμνων τὴν ὅλην γῆν. Ἀπ' αὐτοῦ γὰρ γίνεται ἡ ἀρχὴ τῶν πρὸς

Scire etiam hoc debes, orbem universum, quatenus habitatur, dividi tribus ac viginti parallelis, ut à Ptolemæo hujus artis prudentissimo discimus, qui climatum situs nobis indicant, secundum quæ dierum noctiumque incrementa & decrementa incedunt. Isti sane paralleli miranda facilitate nobis manifestant ab ortu in occasum usque, quænam provinciæ eidem parallelo sint subjectæ, quæ urbes, quæque id genus alia, quæ Geographiam comitantur.

Cum ergo sint tres ac viginti paralleli, est præterea alius principem locum obtinens, qui reliquis non accensetur, sed proprie Æquinoctialis vocatur, loco medio omnem ter-

terram partitus. Ab illo enim sumitur initium graduum vel in Boream ascendentium, vel in Austrum descendentium. Hujus longitudinem posuimus antea esse stadiorum 90000.

πρὸς Βορρᾶν ἢ πρὸς Νότον ἀνιουσῶν καὶ κατιουσῶν μοιρῶν. Οὗ τὸ μῆκος προλαβόντες εἴπομεν εἶναι μυριάδων θ σταδίων.

Inde versus Boream parallelus scribitur, qui vocatur primus. Hic forte aliquis interroget, cur non potius iste secundus indigetetur, cum jam Æquinoctialis ante illum sit constitutus? In promptu causa est. Quia Æquinoctialis nullum paralleli nomen sortitur, sed proprie Æquinoctialis vocatur; illi igitur proximus appellatur reliquorum primus, sive in septentriones sive in Austrum tendamus. Abest vero hic ab Æquatore gradibus 4 & minutis 15 versus Borean, differtque ab illo per quadrantem unius horæ, quando Sol ascendit versus Borean. Intelligendum enim id est, quum venit ad ipsum solstitium æstivum.

Ἑξῆς δὲ πρὸς Βορρᾶν γράφεται παράλληλος, ὃς καλεῖται πρῶτος. Ἐρεῖ δέ τις ἴσως· πῶς οὐχὶ δεύτερος καλοῖτο οὗτος, ἀπὸ προστιθεμένου τοῦ Ἰσημερινοῦ; ἀλλ' εἴρηται καὶ αἰτία. ὅτι Ἰσημερινὸς οὐχὶ παράλληλος, ἀλλ' ἰδίως Ἰσημερινὸς καλεῖται, πρῶτος δὴ λοιπῶν παραλλήλων ὁ μετ' αὐτὸν λέγεται ἐπί τε τὰ Βόρεια ἰόντων ἡμῶν καὶ τὰ νότια. Ἀπέχει δὲ οὗτος τοῦ Ἰσημερινοῦ μοίρας δ´ ´´δ πρὸς Βορρᾶν, καὶ διαφέρει τούτου μιᾶς ὥρας τετάρτῳ, διὰ τὸ πρὸς Βορρᾶν ἀνιέναι τὸν ἥλιον. Ἐπ' αὐτὰς δὲ τὰς θερινὰς τροπὰς γινομένου τοῦτο εἰδέναι δέον.

Qui hunc sequitur est secundus parallelus, etiam distans gradibus 8 minutis 25, quo loco differentia est in semissem unius horæ, sive maximam diem ha-

Καὶ αὖθις ὁ δεύτερος παράλληλος, ἀπέχων καὶ οὗτος μοίρας μὲν Η´ ´´γ. ιβ´, διαφέρων δὲ ἡμισείᾳ μιᾶς ὥρας, ἤτοι ἔχων τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν

ὡρῶν ιβ΄ καὶ ἡμισείας.

habens horarum 12. minuta 30.

Εἶτα ὁ τρίτος παράλληλος ἀπέχων μοίρας μὲν ιβ΄ ἡμισεία, διαφέρων δὲ ἡμίσει καὶ τετάρτῳ μιᾶς ὥρας.

Deinde tertius parallelus ab Æquatore distans gradibus 12 & dimidiato, & faciens diei differentiam in tres quartas unius horæ.

Καὶ ἑξῆς ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ κλιμάτων τίθεται (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ διὰ Μερόης πρῶτον κλίμα) ἀπέχει τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς Βορρᾶν μοίρας ιϛ΄. γ. ιβ΄. καὶ διαφέρει ὥρᾳ μιᾷ, ὡς ἔχειν τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν ι Γ΄. Ἔχει τὸ μῆκος σταδίων μυριάδων ὀκτὼ καὶ ϛ τ λ Γ΄ ἔγγιστα. ᾧ ἀντίκειται ὁ νοτιώτατος παράλληλος ὁ δεύτερος ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς „ Νότον ἀπέχων μοίρας ιϛ΄. γ. ιβ΄, πρὸς Νότον, ὅσα καὶ ὁ διὰ Μερόης πρὸς Βορρᾶν, διαφέρων τε μιᾷ ὥρᾳ ὁμοίως τῷ διὰ Μερόης, ὡσαύτως δὴ καὶ τῷ μήκει ἴσος ἐστὶ τούτῳ. οὐ Νοτιώτερον οὐδὲν ἐγνωρίσθη παρ' ἀνθρώπων.

Hunc sequitur quartus, in quo positum est climatum initium, (id enim est per Meroën primum clima) abest vero ab Æquinoctiali versus Borean gradibus 16 minutis 25. & excedit spatio horæ unius, ita ut habeat diem maximum tredecim horarum. Ejus longitudo est stadiorum 86333 quam proxime. Huic objacet maxime Australis parallelus alter, ab Æquatore in Austrum distans iisdem gradibus 16 & minutis 25, sed in Austrum, quot etiam hic per Meroën consurgit in Septentriones; & idem horæ unius discrimen habet, ut hic per Meroën, ut proinde eandem illi longitudinem possideat; Neque illo quicquam Australius in mortalium notitiam pervenit.

Μεταξὺ δὲ τούτου τε καὶ Ἰσημερινοῦ x x x x x x x x x x x μοιρῶν Η΄. ″γ. ιβ΄, διαφο-

Inter illum & Æquinoctialem est medius alter parallelus ab Æquatore distans gradibus octo

octo minutis 25, & dimidium horæ largiens. Ergo unius differentiam horæ ex altera parte invenimus esse 16 graduum & 25 minutorum. Nunc vero istorum parallelorum Australium nempe per Meroen propter parallelum mentione facta inceptum cursum persequamur.

φορὰν δὲ ἔχων ἡμιωρίου. Τῆς μιᾶς τοίνυν ὥρας τὴν διαφορὰν ἐπὶ θάτερα μέρη μοιρῶν ις΄. γ΄. ιβ΄. εὑρίσκομεν οὖσαν. Τούτων δὲ τῶν νοτίων παραλλήλων δηλονότι διὰ Μερόης ἕνεκα παραλλήλου μνημονεύσαντες τοῦ προηγουμένου δρόμου ἤδη ἐχώμεθα.

Quintus ergo post parallelum per Meroën describitur in distantia graduum 20 minutorum 15. longiorem hora 1 & minutis 15 diem exhibens.

Πέμπτος τοιγαροῦν μετὰ τὸν διὰ Μερόης παράλληλος γράφεται, μοίρας μὲν ἀπέχων κ΄. ΄δ. ὥραν δὲ μίαν καὶ ″δ.

Huic proximus sextus, per Syenen describitur & sub ipso tropico æstivo, distans & ipse gradibus 23 minutis 45, Æquinoctialem superans hora una cum semisse; quo in loco statuitur secundum clima. Habet autem hic parallelus longitudinem stadiorum 82336.

Ὁ ἕκτος μετ' αὐτὸν, ὁ καὶ διὰ Συήνης γραφόμενος καὶ ὑπὸ τὸν θερινὸν Τροπικὸν, ἀπέχων καὶ οὗτος μοίρας μὲν κγ΄. ″⌐ ″δ. διαφέρων δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ ὥρᾳ μιᾷ καὶ ἡμίσει, ἐν ᾧ ἐστι δεύτερον κλίμα. ἔχει δὲ μῆκος σταδίων μυριάδων ὀκτὼ καὶ βτλϛ΄.

Septimus in ordine distat gradibus 27 minutis 30, & differt excessu unius horæ & minutorum 45.

Εἶτα ὁ ἕβδομος, ἀπέχων μοίρας κζ΄. ″⌐, ὥραν δὲ α΄. ″⌐. ΄δ.

Octavus autem, qui & per Alexan-

Ὁ ὄγδοος, ὁ καὶ δι' Ἀλεξαν-

82336.] Hinc corrigendus numerus apud autorem lib. 11. cap. 13. Ubi longitudo terræ iisdem 23. gradibus & 45. minutis subjecta describitur in MS. literis poenè exolescentibus. *Tennulius.*

Lon-

ξανδρείας, ἀπέχων μὲν λ΄. ″γ. ὥρας δὲ β΄. ἐν ᾧ τὸ τρίτον κλίμα. Ὅρα μοι τὴν τῆς ὥρας ἐντεῦθεν διαφορὰν μοιρῶν οὖσαν ΙΓ΄. ″⌐ ″Γ. ιβ΄.

xandriam, abeſt gradibus 30 minutis 20. & duabus horis; ubi jam tertium clima. Hic animadverte alterius horæ incrementum naſci intra gradus 13 & minuta 55, cum prioris fuerint gradus 16 & minuta 25.

Ὁ ἔννατος ἀπέχων μοίρας μὲν λγ΄. ″Γ, ὥρας δὲ β΄ καὶ δ΄.

Nonus abeſt gradibus 33, minutis 20, horis 2 & 15 minutis.

Ὁ δέκατος, ὁ καὶ διὰ Ῥόδου, ἀπέχων μοίρας μὲν λϛ΄, ὥρας δὲ β΄, ″⌐. ἐν ᾧ τὸ τέταρτον κλίμα, οὗ τὸ μῆκος σταδίων μυριάδων ζ΄ καὶ βωιβ΄ ἔγγιστα.

Decimus, etiam per Rhodum, diſtans gradibus quidem 36, horis 2 & ſemiſſe: in quo quartum clima. Hujus longitudo eſt ſtadiorum 72812 admodum.

Ὁ ἑνδέκατος ἀπέχων μοίρας μὲν λη΄. ″⌐. ιβ΄, ὥρας δὲ β΄. ″⌐. δ΄.

Undecimus abeſt gradibus quidem 38 minutis 35, horis autem 2 & minutis 45.

Ὁ δωδέκατος, ὁ καὶ δι' Ἑλλησπόντου, ἀπέχων μοίρας μὲν μ΄. ″⌐. Γ΄. ιβ΄. ὥρας δὲ Γ΄. ἐν ᾧ τὸ πέμπτον κλίμα. Ἴδε καὶ ταύτης τῆς πρὸς Βορρᾶν τρίτης ὥρας διαφορὰν μοιρῶν ι΄. ″⌐. ιβ΄.

Duodecimus, qui etiam per Helleſpontum, abeſt gradibus quidem 40, minutis 55, horis autem tribus, ubi quintum clima. Vide etiam illius tertiæ horæ ad Borean diſcrimen 10 gradibus, minutis 35.

Ὁ τρισ- Ter-

Longitudo eſt ſtadiorum 72812.] Diſtantia Meridianorum, quo magis ab Æquatore recedas, decreſcit Parallelo hoc decimo, qui ducitur per Rhodum, menſuravit autor longitudinem terræ lib. 1. cap. 4. ubi jam 68549. jam 72477. jam 71560. ſtadia & lib. 11. cap. 1. 70000 poſuit. *Tennulius.*

Ἐγγυ-

Tertius decimus per Byzantium descriptus, abest gradibus quidem 43 minutis 5, horis autem 3, minutis 15.

Quartus decimus, qui etiam per medium Pontum, abest gradibus 45, & horis 3 ac 30 minutis, in quo clima sextum.

Decimus quintus, qui etiam per Borysthenem, distat gradibus 48, minutis 30, quatuor horis, in quo septimum clima. Etiam hujus horæ differentia intra gradus 7 & minuta 35.

Decimus sextus abest gradibus 51, horis autem 4, minutis 30.

Decimus septimus distat gradibus 54, 5 horis. Hic colliges horæ accessionem factam spatio 5 graduum & 30 minutorum.

Decimus octavus abest gradibus 56, horis autem 5, minutis 30.

Decimus nonus distat gradibus 58, horis 6. Ubi rursum considera unius horæ discrimen factum post solos quatuor gradus.

Vigesimus abest gradibus 61, horis autem 7. Et hîc discrimen

ὁ τρισκαιδέκατος ὁ διὰ Βυζαντίου γραφόμενος, ἀπέχων μοίρας μὲν μγ'. ιβ'. ὥρας ἰσημ. γ' καὶ δ'.

ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, ὁ καὶ διὰ μέσου Πόντου, ἀπέχων μοίρας με', ὥρας ἰσημ. γ' ∠'', ἐν ᾧ τὸ ἕκτον κλίμα.

ὁ πεντεκαιδέκατος, ὁ καὶ διὰ Βορυσθένους, ἀπέχων μοίρας μὲν μη', ∠'', ὥρας ἰσημ. δ', ἐν ᾧ ἕβδομον κλίμα, καὶ ταύτης τῆς ὥρας ἡ διαφορὰ μοιρῶν ζ' ∠''. ιβ'.

ὁ ἑκκαιδέκατος ἀπέχων μοίρας να'. ὥρας ἰσημ. δ'. ∠''.

ὁ ἑπτακαιδέκατος ἀπέχων μοίρας νδ', ὥρας ἰσημ. ε'. ὧδε τὴν τῆς ὥρας διαφορὰν νόει μοιρῶν οὖσαν ε'. ∠''.

ὁ ὀκτωκαιδέκατος ἀπέχων μοίρας νς', ὥρας ἰσημ. ε'. ∠''.

ὁ ἐννεακαιδέκατος ἀπέχων μοίρας νη', ὥρας ἰσημ. ς'. Κἀνταῦθα πάλιν τῆς ὥρας τὴν διαφορὰν ἴδε μοιρῶν οὖσαν τεσσάρων.

ὁ εἰκοστὸς ἀπέχων μοίρας ξα', ὥρας ἰσημ. ζ' καὶ ὧδε ἡ τῆς

ὥρας διαφορὰ μοιρῶν Γ΄.

Ἔσται ὁ εἰκοστὸς πρῶτος ὁ βορειότερος, ὁ καὶ διὰ Θούλης γραφόμενος, οὗ βορειότερον οὐδὲν ἐγνωρίσθη παρ' ἀνθρώπων, ἀπέχων τοῦ ἰσημερινοῦ μοίρας ξγ΄. ὥρας δὲ Η. οὗ τὸ μῆκος σταδίων μυριάδων τεσσάρων καὶ ωνδ΄. ἐνταῦθα κατήντησεν ἡ τῆς ὥρας διαφορὰ μοίραις δυσίν.

Εἰ οὖν τις ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἕως τῆς ὀγδόης ὥρας προσέχῃς τῶν μοιρῶν ἐλαττώσεις, ἐκ τούτου δυνήσῃ καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν αὔξησίν τε καὶ μείωσιν διαγνῶναι.

Ταυτὸν γὰρ δεῖ νοεῖν ἐν ταῖς νυξὶ τοῦ νοτίου πόλου, ὅτε ὁ ἥλιος πρὸς Βορρᾶν ἄνεισι. Πάλιν τε κατὰ τὸ ἀντικείμενον, ὅτε πρὸς Νό-

men horarium intra gradus 3.

Tandem vigesimus primus, omnium maxime septentrionalis, per Thulen scriptus, ultra quem nihil magis boreale hominibus compertum: distans ab Æquatore gradibus 63, horis autem octo, cujus longitudo stadiorum 40854. Ibi occurrit horæ discrimen duobus gradibus.

Si itaque à prima & ad hanc octavam horam attente consideraveris graduum imminutiones, ex eo poteris dignoscere dierum incrementa & decrementa.

Etenim idem considerandum est in noctibus Austrini poli, cum Sol ad Boream ascendit. Vice versa (ut est contra-

Ἐγνωρίσθη παρ' ἀνθρώπων.] Dicit nihil ulterius in hominis notitiam pervenisse; ut & pag. 210 (ubi iisdem verbis utitur) non præsupponit illum parallelum per Thulen, & ἀντὶ διὰ Μερόης ab hominibus incoli. Nam post decimum septimum parallelum, qui premitur gradibus 54, definit terra coli; quod probo, quia infra p. 217 dicitur omnis terra inhabitabilis à polo ad gradum 36. Parallelus autem *per Thulen* distat ab Æquatore non 54, sed 63. gradibus. Hinc facile colligitur cogniti orbis latitudo, quæ pag. 200 fuit promissa, & donata gradibus 79. minutis 25. Nimirum ex 63. gradibus, quibus subjicitur *parallelus per Thulen*, & 16. 25. *Paralleli* ἀντὶ Διὰ Μερόης.

Convenit autem autori cum reliquis Geographis, nisi quod quintum clima illi subjiciant *Romæ* ad gradum 41. 20. sextum *Borysthem*, ad 45. 24. septimum *Ryphæis montibus* ad 48. 40. *Tanaulim.*

trariorum eadem ratio) cum Sol in Auſtrum deſcendit, dies verſus Borealia diminui, & noctes creſcere.

πρὸς Νότον καταρχεται, ταῖς ἡμέραις μὲν τὴν μείωσιν εἰς τὰ βόρεια, ταῖς νυξὶ δὲ τὴν αὔξησιν γίνεσθαι.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

AGATHEMERI

LIBER SECUNDUS.

Dimenſio univerſæ Terræ.

Ἀναμέτρησις τῆς ὅλης γῆς.

CAPUT I.

UNiverſæ terræ ambitus traditus eſt ſtadiorum 252000: Magnitudo autem ejus partis, quæ habitatur, habet ab ortu in occaſum dimen-

ΚΕΦ. α.

Ἡ τῆς ὅλης γῆς περίμετρος σταδίων κε μυριάδων καὶ Β, παραδέδοται. Μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης τὸ μὲν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν στα-

252000.] Sequitur nunc autor Eratoſthenem, Macrobium, Vitruvium, Strabonem, Plinium, Capellam, quos & Joannes de Sacro Boſco autores habet. Ut ex diviſore 360. & dividendo 252000 numeris reſultaret quotiens rotundus

σταδίων ἀναμεμέτρηται ἑπτάκις μυρίων.

Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῆς τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἑωτινωτέτου ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν ἱερὸν, τῆς Λυσιτανίας δέ ἐστιν ἄκρον, τὸ δ' ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν δυτικώτερον σταδίους που τρισχιλίους. Τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος τῆς ὅλης οἰκουμένης.

Τὸ δὲ πλάτος ἡ πλατυτάτη τυγχάνει οὖσα τρισμυρίων ἀναμετρεῖται σταδίων χιλίων ἔλαττον, ἀπὸ μεσημβρίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους. Καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου μέχρι τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τριάκοντα καὶ ἓξ τμήματα πάντα ἐστὶν ἀοίκητα,

διὰ

mensionem 70000 ſtadiorum.

Quæ numerantur ab oſtio Gangis fluminis, apud Indos maxime orientalis, ad maxime occiduum totius habitabilis promontorium, quod vocatur Sacrum, & Luſitaniæ eſt promontorium, occidentalius ipſis adeo columnis Herculis circiter in 3000 ſtadiorum: Hæc quidem eſt totius habitabilis orbis longitudo.

At vero latitudo, quâ latiſſimus eſt, cenſetur ſtadiorum triginta millibus, minus uno millenario, à meridie in Septentriones. Et quidem ab ipſo polo Arctico ad circulum Arcticum ſunt ſectiones 36, omni ex parte inhabitabiles propter frigus, per ſtadia 25200.

Etiam

dus 700. ſtadia reſpondentia uni gradui. Sed Philander ex Cleomede notat Eratoſthenem poſuiſſe 250000. ſtadia, & dediſſe uni gradui $694\frac{4}{7}$.

Ut reliquorum ſententias (nam citius inter Philoſophos conveniet, quam horologia) mittam, Ptolomæus ambitui terreſtri 22500. miliaria, hoc eſt, 180000. ſtadia, & uni gradui 500. attribuit. Communior eſt menſura accuratiſſimi Geometræ Lansbergii, attribuentis toti æquatori tantum 172800. ſingulis partibus 480, ſtadia, vel 15. milliaria Germanica, milliaribus ſingulis 32. ſtadia, vel 4. millia paſſuum. Alfraganus, quem in dimenſione terræ ſæpe & Joannes de Sacro Boſco ſequitur, deſcripſit gradum in $56\frac{2}{3}$. millia, ſive $453\frac{1}{3}$ ſtadia. *Tennulius.*

70000.] Plinius lib. 2. 108. facit 69480. ſtadia, ſive 8985. millia paſſuum. *Tenulius.*

Gradus-

Etiam inhabitabilia sunt spatia ab Æquinoctiali ad 8000 stadia, ubi demum initium a nobis habitati orbis supponimus, sicut & versus septentriones post arcticum illico circulum.

Ita ut ferme hujus superficiei inhabitata stadia 35000 colligantur. Quare superest, ut sub temperata habitari credantur stadia 29000, quæ sunt milia passuum 3625, schœni vero stadiorum tricenûm singuli, paulo plures quam 900: quæ

διὰ χρύσου. στάδιοι δ' εἰσὶν οὗτοι δισμύριοι καὶ ε καὶ σ'. Ἀοίκητα δέ ἐστι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐπὶ σταδίους η. ἢ ἀρχὴν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ὑποτιθέμεθα, καθάπερ καὶ ἄρκτους τὰ μετὰ τὸν ἀρκτικὸν εὐθέως κύκλον.

Ὥστε τοὺς πάντας τῆς δὲ ἐπιφανείας ἀοίκους συνάγεσθαι σταδίους τρισμυρίους καὶ ε. Λοιπὸν οὖν καταλείπονται οἰκήσιμοι ὑπὸ τὴν εὔκρατον πεπτωκότες στάδιοι δισμύριοι καὶ θ, ἅπερ ἐστὶ μίλια μὲν Γ Χ κ ε, σχοῖνοι δὲ ἐκ σταδίων λ' μικρῷ πλέον ἐννε-

Gradus 36.] Nil ultra 54. gradum prioribus seculis cultum facile conceditur. Sed quis unquam fando accepit inter circulum arcticum & polum arcticum esse distantiam 36. partium, cum circulus arcticus à mundi polo distet, quantum ecliptica ab Æquatore? Verum si 36. gradus conficiunt 25200, ergo uni cedent 700. stadia, & sic putanda erit ratio.

Gradus	faciunt stadia	
36 - - -	25200.	inculta
$12\frac{4}{7}$ - - -	8800.	
$41\frac{1}{7}$. - - -	29000.	habitabilia.
90	63000.	*Tennulius.*

Σταδίους η.] Puto legendum σταδίους η καὶ Ω'. *Tennulius.*

Τρισμυρίους καὶ ε.] L. τρισμυρίους καὶ δ. Faciunt enim 8800. & 25200. simul 34000. *Tennulius.*

Σχοῖνοι.] Schœnus est Herodoto lib. 2. cap. 6. sexagenorum stadiorum, duarum Parasangarum, ut & Hermogeni in libello περὶ μεθόδου δεινότητος, ostendenti esse verbum Ægyptium, quemadmodum Parasangas Persicum est. Strabo lib. XI. Schœnum facit 40. stadiorum pag. 530. sed lib. 17. pag. 804. & lib. XI. pag. 518. profitetur esse diversam Schœnorum mensuram se expertum, cum Artemidoro, qui stadiorum 120, & 60. & 30. Schœnum invenit. Plinius lib. 12. cap. 15. *Schœnus patet Eratosthenis ratione stadia* XL. *hoc est, pass. quinque M. aliqui* XXXII. *stadia singulis Schœ-*

 nis

ἐννεακόσιοι, ὃ δὴ καὶ πλάτος ἐστὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης.

quæ & ipsa est latitudo habitati nostri orbis.

Περὶ διαιρέσεως τῆς οἰκουμένης.

ΚΕΦ. β'.

Διαιρεῖται δὲ ἡ ὅλη οἰκουμένη εἰς ἠπείρους τρεῖς, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην καὶ Εὐρώπην. ἡ δὲ διαίρεσις ἰσθμοῖς ἢ πορθμοῖς. Καί εἰσιν ὅροι τῶν ἠπείρων, τῆς μὲν Εὐρώπης πρὸς τὴν Λιβύην στῆλαί τε καὶ πορθμὸς Ἡράκλειος, δι' οὗ ἡ καθ' ἡμᾶς εἰσχεῖται θάλασσα. Τῆς δὲ Ἀσίας πρὸς τὴν Εὐρώπην ἰσθμὸς, ὃς ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐπὶ τὴν πρὸς Ἄρκτους θάλασσαν διήκει. Διαῤῥεῖ δὲ τὸν ἰσθμὸν τοῦτον ποταμὸς Τάναϊς. Χωρίζεται δὲ καὶ ἡ Ἀσία τῆς Λιβύης ἰσθμῷ πάλιν στενῷ. Τοῦτον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ Πηλούσιον θαλάσ-

De divisione orbis habitabilis.

CAPUT II.

Dividitur vero universus orbis in tres continentes, Asiam, Africam & Europam; quæ divisio isthmis vel fretis peragitur. Et termini continentium sunt, Europæ ad Africam columnæ & fretum Herculeum, per quod infunditur mare nostrum: Asiæ ad Europam isthmus, qui à Mæotidis paludis recessu in mare Boreale porrigitur: quem isthmum fluvius Tanais rigat. Etiam Asia ab Africa dividitur angusto iterum isthmo, quem ducta à mari prope Pelusium ad

nis dedere. Sed idem statuit cum Agathemere Schœnum esse triginta stadiorum lib. v. cap. 10. Hoc ipsum statuunt & recentioris ævi scriptores. Hero in suis γεωμετρουμένοις (quod opus propediem dabo) ὁ χοῖνος μίλια δ' καὶ ὁ παρασάγγης τέσσαρα. Verum si Schœnus, inquit, constat quatuor millibus, continebit quatuor triginta duo stadia. Respondeo, plerique recentiorum singulis millibus non octo stadia, sed septem & semissem dederunt, ut noster auctor lib. 11. cap. 14. Sic Vossius adducit ex Herone. Χοῖνος ἔχει μίλια τέσσαρα, σταδίους τριάκοντα. Item. Ὁ παρασάγγης ἔχει μίλια τέσσαρα, σταδίους τριάκοντα. *Tennulius.*

Lug-

ad intimam sinus Arabici partem linea *designat*. Veteres tamen Africam & Europam, velut quæ una esset, utramque simul uno & solo Europæ vocabulo appellabant.

θαλάσσης ἐπὶ τὸν μυχὸν ἀνιοῦσα τοῦ Ἀραβίου κόλπου γραμμή. Οἱ μέντοι παλαιοὶ τήν τε Λιβύην καὶ τὴν Εὐρώπην, ὥσπερ μίαν οὖσαν, συναμφοτέρας ἐκάλουν ἑνὶ καὶ μόνῳ τῷ τῆς Εὐρώπης ὀνόματι.

Quam habitudinem sint sortitæ tres continentes ad horizontem circulum orbis habitabilis.

Πῶς ἔχουσι σχέσεως αἱ τρεῖς ἤπειροι πρὸς τὸν ὁρίζοντα κύκλον τῆς οἰκουμένης.

CAPUT. III.

ΚΕΦ. γʹ.

ITerum verò istarum trium continentium Europa quidem tota vergit in septentriones & occasus; Africa in meridiem, & occidentem; Asia verò in orientem porrecta, prætexitur duabus ex æquo. Namque à borealissimis partibus ad australissimas cognitæ terræ extenditur.

ΠΑλιν δὲ τῶν τριῶν ἠπείρων ἡ μὲν Εὐρώπη πρὸς ἄρκτους καὶ δύσεις ἐστὶ πᾶσα· ἡ δὲ Λιβύη πρὸς μεσημβρίαν καὶ δύσιν. Ἡ δὲ Ἀσία πρὸς τὰς ἀνατολὰς κειμένη ἀντιπαρήκει ταῖς δύο παρίσῃ. Ἀπὸ γὰρ τῶν βορειοτάτων ἐπὶ τὰ νοτιώτατα τῆς ἐγνωσμένης ἐκτείνεται.

De gentibus Europæis.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην ἐθνῶν.

CAPUT IV.

ΚΕΦ δʹ.

EXplicitis his describemus, quam possimus simplicissime

ΤΟύτων ἐκκειμένων ὑπογραψόμεθα ὁλοσχερῶς κατὰ

κατὰ τὸ τυπωδέστατον τὰ καθ' ἑκάστην ἤπειρον ἔθνη, καὶ τὰς ἐμπεριεχομένας θαλάσσας, ὡς δύνασθαι ῥᾷστά τινα, διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλας σχέσεως αὐτῶν, τὴν ὅλην οἰκουμένην μηδὲν εἰκόνος δεηθέντα τῷ νῷ περιαρθρῆσαι. Ἔστι τοίνυν κατὰ τὸ κεφαλαιῶδες ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ ἔθνη τάδε· Ἱσπανίαι τρεῖς, ἃς Ἰβηρίας πρότερον ἐκάλουν. Αὗται δὲ χερρονήσου δίκην περιῤῥέονται ὑπὸ θαλάσσης κατὰ σφόδρα στενὸν ἰσθμὸν, ἐφ' οὗ τὰ Πυρηναῖά ἐστιν ὄρη, ἀφαιροῦμενα τὰς Γαλλίας ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἔστιν ἡ μὲν Λυσιτανία πρὸς τῷ δυσμικῷ Ὠκεανῷ. ἡ δὲ Βαιτικὴ κατὰ τὴν ἐντὸς θάλασσαν, ὀλίγον τι καὶ τῆς ἔξω μετὰ τὸν πορθμὸν ἐπιλαμβάνουσα. Ἡ δὲ Ταῤῥακωνησία διήκει ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης ἐπὶ τὴν ἐντὸς θάλασσαν.

mè & expreſſè, gentes cujuſque continentis, & maria illas terras pulſantia; ita ut aliquis facillime poſſit per habitudinem aliarum ad alias totum orbem mente circumaſpicere imagine non indigens. Summatim itaque gentes in Europa ſunt hæ; Hiſpaniæ tres, quas prius appellabant Iberias. Hæ autem circumluuntur mari ad modum peninſulæ prope peranguſtum iſthmum, in quo ſunt montes Pyrenæi, qui Gallias ab illis ſeparant. Et Luſitania quidem occidentali Oceano adjacet; Bætica verò mari interno, aliquantulum tamen etiam maris externi poſt fretum particeps. Denique Tarraconenſis pertinet ab Oceano & externo mari ad mare internum.

Τῶν δὲ Γαλλιῶν, ἃς πρότερον Γαλατίας ἔλεγον, ἑξῆς κειμένων, ἡ μὲν Ἀκουιτανία, καὶ Λουγδουνησία, καὶ ἡ Βελγικὴ, ἐν ᾗ εἰσιν αἱ δύο Γερμανίαι

πρὸς

Galliarum verò, quas Galatias prius vocabant, deinceps poſitarum Aquitania, & Lugdunenſis, & Belgica, quæ complectitur duas Germanias

in

* *Galatias.*] Natus eſt ex Hercule, cum in Gallis Aleſiam conderet, & nobiliſſima ac pulcherrima virgine *Galates*, à quo omnis terra eſt appellata Galatia. Diod. Sic. lib. 5. cap. 24. Προβαίνοντος δὲ γινόμενος ἐπ' ἀνδρείᾳ,

τοὺς

in mare externum tendentes. Interim plurimum mediterraneæ regionis occupant, præsertim Lugdunensis. Narbonensis vero tribus illis prætenta adjacet mari interno.

πρὸς τὴν ἐκτὸς νενευκυῖαι θάλασσαν. Ἐπιλαμβάνουσι μέντοι ὅσον πλεῖστον τῆς μεσογαίου, καὶ μάλιστα ἡ Λουγδουνησία. Πρὸς δὲ τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἀντιπαρατείνουσα ταύταις ἡ Ναρβωνησία κεῖται.

Post Belgicam iterum sequitur ad orientem procedens plurimum quantum Germania, & ipsa in mare externum tendens. Post Narbonensem Italia, quam duo maria cingunt.

Πάλιν δὲ μετὰ τὴν Βελγικὴν πρόσεισιν ἐπ' ἀνατολὰς συχνὸν ὅσον ἡ Γερμανία, νενευκυῖα καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐκτὸς θάλασσαν. Μετὰ δὲ τὴν Ναρβωνησίαν ἡ Ἰταλία περιεχομένη δυο θαλάσσαις.

Terminatur autem Germania flumine Rheno, qui ex montibus Transalpinis exoriens in externum mare se exonerat: Italia verò versus Narbonensem, Alpibus maritimis. Hi montes recta in Septentriones porrecti, deinde in Orientem conversi separant reliquam Italiam à conterminis populis.

Ὁρίζεται δὲ ἡ μὲν Γερμανία τῷ Ῥήνῳ ποταμῷ. ὃς ὁρμηθεὶς ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ὀρῶν εἰς τὴν ἐκτὸς ἐκδίδωσι θάλασσαν· ἡ δὲ Ἰταλία πρὸς τὴν Ναρβωνησίαν τοῖς παραλίοις Ἄλπεσιν. αὗται δὲ ἀνίουσαι πρὸς ἄρκτους, εἶτα πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστραφεῖσαι καὶ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν χωρίζουσιν.

Non multum verò ante fontes

Οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ τῶν τοῦ Ῥήνου πηγῶν

τοὺς ὑπ' αὐτῶν πεπαγμένους ὀνόμασιν ἀφ' ἑαυτοῦ Γαλάτας, ἀφ' ὧν ἡ σύμπασα Γαλατία προσηγορεύθη. Verum D. Eucherius Episc. Lugdunens. cap. 4. de Gentibus. *Galli à candore corporis primum Galatæ sunt appellati, è quibus populi quondam in Orientis longinqua migrantes primum Gallo-Græci; nunc antiquo Gallorum nomine Galatæ vocantur. Tennulius.*

Lugdunensis.] Cæsar vocat Celticam. Alias Lugdunensis, teste Ammiano lib. xv. cum Viennensi continebatur intra Narbonensem. *Tennulius.*

κατὰ τὸ τυπωδέστατον τὰ καθ' ἑκάστην ἤπειρον ἔθνη, καὶ τὰς ἐμπεριεχομένας θαλάσσας, ὡς δύνασθαι ῥᾷστά τινα, διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλας σχέσεως αὐτῶν, τὴν ὅλην οἰκουμένην μηδὲν εἰκόνος δεηθέντα τῷ νῷ περιαρθρῆσαι. Ἔστι τοίνυν κατὰ τὸ κεφαλαιῶδες ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ ἔθνη τάδε· Ἰσπανίαι τρεῖς, ἃς Ἰβηρίας πρότερον ἐκάλουν. Αὗται δὲ χερρονήσου δίκην περιῤῥέονται ὑπὸ θαλάσσης κατὰ σφόδρα στενὸν ἰσθμὸν, ἐφ' οὗ τὰ Πυρηναῖά ἐστιν ὄρη, ἀφωρισμένα τὰς Γαλλίας ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἔστιν ἡ μὲν Λυσιτανία πρὸς τῷ δυσμικῷ Ὠκεανῷ. ἡ δὲ Βαιτικὴ κατὰ τὴν ἐντὸς θάλασσαν, ὀλίγον τι καὶ τῆς ἔξω μετὰ τὸν πορθμὸν ἐπιλαμβάνουσα. Ἡ δὲ Ταῤῥακωνησία διήκει ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης ἐπὶ τὴν ἐντὸς θάλασσαν.

mè & expressè, gentes cujusque continentis, & maria illas terras pulsantia; ita ut aliquis facillime possit per habitudinem aliarum ad alias totum orbem mente circumaspicere imagine non indigens. Summatim itaque gentes in Europa sunt hæ; Hispaniæ tres, quas prius appellabant Iberias. Hæ autem circumluuntur mari ad modum peninsulæ prope perangustum isthmum, in quo sunt montes Pyrenæi, qui Gallias ab illis separant. Et Lusitania quidem occidentali Oceano adjacet; Bætica verò mari interno, aliquantulum tamen etiam maris externi post fretum particeps. Denique Tarraconensis pertinet ab Oceano & externo mari ad mare internum.

Τῶν δὲ Γαλλιῶν, ἃς πρότερον Γαλατίας ἔλεγον, ἑξῆς κειμένων, ἡ μὲν Ἀκουιτανία, καὶ Λουγδουνησία, καὶ ἡ Βελγική, ἐν ᾗ εἰσιν αἱ δύο Γερμανίαι πρὸς

Galliarum verò, quas Galatias prius vocabant, deinceps positarum Aquitania, & Lugdunensis, & Belgica, quæ complectitur duas Germanias in

* *Galatias.*] Natus est ex Hercule, cum in Gallis Alesiam conderet, & nobilissima ac pulcherrima virgine *Galates*, à quo omnis terra est appellata Galatia. Diod. Sic. lib. 5. cap. 24. Προβαίνοντος δὲ γινόμενος ἐπ' ἀνδρείᾳ, τοὺς

in mare externum tendentes. Interim plurimum mediterraneæ regionis occupant, præsertim Lugdunensis. Narbonensis vero tribus illis prætenta adjacet mari interno.

πρὸς τὴν ἐκτὸς νενευκυῖαι θάλασσαν. Ἐπιλαμβάνουσι μέντοι ὅσον πλεῖστον τῆς μεσογαίου, καὶ μάλιστα ἡ Λουγδουνησία. Πρὸς δὲ τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἀντιπαρατείνουσα ταύταις ἡ Ναρβωνησία κεῖται.

Post Belgicam iterum sequitur ad orientem procedens plurimum quantum Germania, & ipsa in mare externum tendens. Post Narbonensem Italia, quam duo maria cingunt.

Πάλιν δὲ μετὰ τὴν Βελγικὴν πρόσεισιν ἐπ᾽ ἀνατολὰς συχνὸν ὅσον ἡ Γερμανία, νενευκυῖα καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐκτὸς θάλασσαν. Μετὰ δὲ τὴν Ναρβωνησίαν ἡ Ἰταλία περιεχομένη δύο θαλάσσαις.

Terminatur autem Germania flumine Rheno, qui ex montibus Transalpinis exoriens in externum mare se exonerat: Italia verò versus Narbonensem, Alpibus maritimis. Hi montes recta in Septentriones porrecti, deinde in Orientem conversi separant reliquam Italiam à conterminis populis.

Ὁρίζεται δὲ ἡ μὲν Γερμανία τῷ Ῥήνῳ ποταμῷ. ὃς ὁρμηθεὶς ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ὀρῶν εἰς τὴν ἐκτὸς ἐκδίδωσι θάλασσαν· ἡ δὲ Ἰταλία πρὸς τὴν Ναρβωνησίαν τοῖς παραλίοις Ἄλπεσιν. αὗται δὲ ἀνιοῦσαι πρὸς ἄρκτους, εἶτα πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστραφεῖσαι καὶ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν χωρίζουσιν.

Non multum verò ante fontes

Οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ τῶν τοῦ Ῥήνου πηγῶν

τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν τεταγμένους ὀνόμασιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Γαλάτας, ἀφ᾽ ὧν ἡ σύμπασα Γαλατία προσηγορεύθη. Verum D. Eucherius Episc. Lugdunens. cap. 4. de Gentibus. *Galli à candore corporis primum Galatæ sunt appellati, è quibus populi quondam in Orientis longinqua migrantes primum Gallo-Græci; nunc antiquo Gallorum nomine Galatæ vocantur. Tennulius.*

Lugdunensis.] Cæsar vocat Celticam. Alias Lugdunensis, teste Ammiano lib. xv. cum Viennensi continebatur intra Narbonensem. *Tennulius.*

πηγῶν τὰς ἀρχὰς ἔχων ὁ Ἴστρος, ὃν μέχρις Οὐινδοβόνης πόλεως Δανούβιον καλοῦσιν, ὁρίζει τὴν Γερμανίαν πρὸς τὰ ὑποκείμενα ἔθνη, Ῥαιτίαν, καὶ Οὐινδελικίαν, καὶ Νωρικὸν, ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις καὶ τὴν Ἰταλίαν κείμενα· Ἐκτὸς δὲ τῶν Ἀλπέων τὰς δύο Παννονίας, ἐφ᾽ ἃς ἐστι μετὰ τὰ ἀνατολικὰ, ἡ Δαλματία καλεῖται. Τῆς Γερμανίας μετὰ τὸν Οὐίστουλαν ποταμὸν ἔχεται ἡ Σαρματία ἀναλαμβάνουσα πολλὴν γῆν καὶ πολλὰ ἔθνη, καὶ τῆς ἑτέρας ἠπείρου, μένουσα δέ πως ἀποπερματίζει τὴν παρὰ Εὐρώπην λίμνην τὴν Μαιώτιδα. Εἶτα μετὰ τὸν ἰσθμὸν τῆς Ταυρικῆς χερρονήσου αὕτη δὲ ἔκκειται, πορθμὸν πρὸς τὴν Ἀσίαν ποιοῦσα τὸν καλούμενον Κιμμέριον Βόσπορον. Ἀπολαμβάνει δὲ τοῦ Πόντου τὰ μέχρι Βορυσθένους ποταμοῦ.

Καὶ ἔστιν ὑπὸ μὲν τὰ δυτικώτατα τῆς Σαρματίας ἐπὶ Νότον κατιοῦσα μετὰ τοὺς Ἰάζυγας τοὺς Μετανάστας ἡ Δακία, ὁριζομένη καὶ αὕτη τῷ Ἴστρῳ. ὑπὸ δὲ τὰ λοιπὰ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὑποβέβληται ἡ κάτω Μυσία, ἐπιλαμβάνει δὲ καὶ αὕτη

tes Rheni originem ducens Ister, quem usque ad urbem Vindobonam Danubium appellant, terminat Germaniam à vicinis gentibus, Rhætia, Vindelicia, & Norico supra Alpes & Italiam positis: extra Alpes vero duas Pannonias, quibus contermina ad ortum est, quæ appellatur Dalmatia. Germaniam excipit trans Vistulam fluvium Sarmatia plurimas terras & gentes complexa, etiam alterius continentis; tamen quodammodo manens terminat Mæotin paludem versus Europam. Deinde post Tauricæ Chersonesi isthmum, quæ exporrigitur, fretum cum Asia faciens, Bosporum Cimmerium appellatum; adsumit partem Ponti usque ad Borysthenem fluvium.

Sub occidentali maxime plaga Sarmatiæ in austrum vergens post Jazyges Metanastas adjacet Dacia, & ipsa Istro fluvio terminata: Sub reliquis vero & in Orientem subjacet inferior Mysia, quæ occupat multum etiam re-

regionis trans Istrum sitæ, & maritimam tenet universam, quantum ejus patet à Borysthene ad oppidum Mesembriam.

POst Daciam vero etiam secundum Istrum jacet Mysia superior, contigua ad orientem Mysiæ inferiori, ad occidentem autem Dalmatiæ & inferiori Pannoniæ. Porro infra Dalmatiam & partem Mysiæ superioris sita est Macedonia; tum infra reliquum ejus & inferiorem Thracia. Ad hanc verò est quoque illa proprie vocata Chersonesus. Macedoniæ in Austrum versus occidentem adsita est Epirus; versus orientem Thessalia: quibus subjacet Græcia, prope isthmum in Crissæo sinu Peloponnesum faciens.

Insulæ vero continentis hujus memoratu dignæ in extimo mari duæ Britannicæ; Hiberniæ & Albionis.

Et quidem Hibernia plurimum

αὕτη συχνόν τι καὶ τῆς ὑπὲρ τὸν Ἴστρον χώρας. τήν τε παράλιον κατέχει πᾶσαν ὅση ἐστὶν ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ Μεσημβρίαν πόλιν.

Ὑπόκειται δὲ καὶ τῇ Δακίᾳ μετὰ τὸν Ἴστρον ἡ ἄνω Μυσία, συνάπτουσα πρὸς μὲν ἀνατολὰς τῇ κάτω Μυσίᾳ, πρὸς δὲ δύσεις Δαλματίᾳ τε καὶ τῇ κάτω Παννονίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ ὑπὸ τὴν Δαλματίαν καὶ μέρος τῆς ἄνω Μυσίας ἡ Μακεδονία, ὑπὸ δὲ τὸ λοιπὸν ἐκείνης τε καὶ τῆς κάτω ἡ Θρᾴκη. Πρὸς ταύτῃ δέ ἐστι καὶ ἡ ἰδίως καλουμένη χερρόνησος. Τῆς δὲ Μακεδονίας πρὸς Νότον ἐπὶ τὰς δύσεις ἡ Ἤπειρος κεῖται, ἐπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἡ Θεσσαλία, αἷς ὑπόκειται ἡ Ἑλλὰς, κατὰ τὸν ἐν τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ ἰσθμὸν ποιοῦσα τὴν Πελοπόννησον.

Νῆσοι δὲ ταύτης τῆς ἠπείρου ἀξιόλογοι ἐν μὲν τῇ ἐκτὸς θαλάσσῃ αἱ Βρεταννικαὶ δύο Ἰουερνίας τε καὶ Ἀλουίωνος.

Ἀλλ' ἡ μὲν Ἰουερνία δυτικωτάτη

Ὑπόκειται.] Regio altera alteri dicitur subjacere, quæ magis in Meridiem vergit. Ut hic Mysia superior, quia in Austrum tendit, dicitur ὑποκεῖσθαι τῇ Δακίᾳ, quæ est Septentrioni propior. Sic. lib. 11. cap. 6. ὑπόκειται δὲ τῇ Σαρματίᾳ πρὸς μὲν τῷ Πόντῳ ἡ Κολχική. Ibid. Συρίᾳ δὲ ὑπόκειται ἡ Ἰουδαία. ὑπέρκειται dicitur terra in Septentrionem vergens, in fine operis hujus. Πόντῳ δὲ πρὸς Ἄρκτον ἡ Μαιῶτις ὑπέρκειται λίμνη. *Tennulius.*

Στε-

τάτη κειμένη, ἀντιπαρεκτείνεται μέχρι τινὸς τῇ Ἱσπανίᾳ. Ἡ δὲ Ἀλουίων, ἐν ᾗ καὶ τὰ στρατόπεδα ἵδρυται, μεγίστη τέ ἐστι καὶ ἐπιμηκεστάτη. Ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῶν Ἄρκτων μέσον τῆς Ταῤῥακωνησίας πρόσεισιν, ἐπ᾽ ἀνατολὰς μέχρι τῶν μέσων σχεδὸν τῆς Γερμανίας.

Εἴη δ᾽ ἂν ἀξιόλογος καὶ ἡ Θούλη, καὶ ἡ μεγάλη Σκανδία, ἣ κεῖται ὑπὸ τὴν Κιμβρικὴν χεῤῥόνησον. Ἔκκειται γὰρ τῆς Γερμανίας πρὸς Ἄρκτους καὶ τὸν ἐκείνης Ὠκεανὸν ἐπὶ πλεῖστον.

Ἐν δὲ τῇ ἐντὸς θαλάσσῃ ὑπὸ μὲν τὰ δυτικώτερα Ἰταλίας ἡ Κύρνος, ἡ καὶ Κορσική, ὑποκειμένην ἔχουσα τὴν Σαρδανίαν. ὑπὸ δὲ τὰ ἀνατολικώτερα καὶ πρὸς τὸν πορθμὸν ἡ Σικελία. καὶ παρὰ μὲν τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Πε-

mum in occidentem exporrecta, aliquantum objacet Hispaniæ. Albion vero, in qua castra etiam sunt exstructa, maxima & longissima est. Siquidem incipiens à Septentrionibus accedit medium Tarraconensis, ad orientem usque ad media ferme Germaniæ.

Etiam memorabilis est Thule, ut & magna Scandia, quæ sub Cimbrica Chersoneso jacet. Extenditur enim Germaniæ in septentriones & ejus Oceanum quam plurimum.

In mari verò mediterraneo ad occiduas Italiæ partes Cyrnus, quæ & Corsica; subjacentem habens Sardiniam: sub orientalioribus & versus fretum Sicilia. Etiam juxta Atticam & Peloponnesum Creta pro

Στρατόπεδα.] Vallum Severi intelligit. Spartianus in ejus vita cap. 18. *Britanniam (quod maximum ejus imperii decus est) muro per transversam insulam ducto, utrimque ad finem Oceani munivit: unde & Britannici nomen accepit.* Paulus Orosius istum murum non ex lapidibus, sed cespitibus constructum docet his verbis. Severus *magnam fossam firmissimumque vallum, crebris desuper turribus communitum, per centum & triginta millia passuum à mari ad mare deduxit.* Eutropius numerum mutat. *Utque receptas provincias omni securitate muniret, vallum per* XXXII. *millia passuum à mari ad mare deduxit.* Buchananus hoc vallum inter Bodotriæ & Glottæ æstuaria; vallum autem Adriani inter Thinam & Escam flumina statuit. *Tennulius.*

Albion.] Ptolemæo dicitur Νῆσος Βρεττανική. Plin. IV. cap. 16. *Albion illi nomen fuit, cum Britanniæ vocarentur omnes. Tennulius.*

Sali-

protenta in Orientem: denique secundum Achaiam Euboea.

Πελοπόννησον ἐκτεινομένη πρὸς ἀνατολὰς ἡ Κρήτη. Παρὰ δὲ τὴν Ἀχαίαν ἡ Εὔβοια.

De gentibus Africanis,

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἐθνῶν.

CAPUT V.

ΚΕΦ. ς'.

IN Africa, quæ exordium sumit à freto Herculeo, sunt duæ Mauritaniæ, in occidentem vergens Tingitana, illi continua est Cæsariensis. Hanc sequitur Africa, quam excipit Cyrenaica, Pentapolis, Marmarica, deinde Ægyptus. Sub Mauritaniis sita est Gætulia; sub Africa vero & Pentapoli regio siticulosa atque arenosa, Hæc solitudo etiam ad Ægypti usque confinia pertinet.

Τῆς δὲ Λιβύης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους πορθμοῦ εἰσιν αἱ δύο Μαυριτανίαι, δυτικωτέρα μὲν ἡ Τιγγιτανή, ἐχομένη δὲ ταύτης Καισαρησία. μεθ' ἣν ἡ Ἀφρική, εἶτα ἡ Κυρηναϊκή, Πεντάπολις, ἡ Μαρμαρική, εἶτα ἡ Αἴγυπτος. Ὑπόκειται δὲ ταῖς Μαυριτανίαις ἡ Γαιτουλία, τῇ δὲ Ἀφρικῇ καὶ τῇ Πενταπόλει ἡ ἄβροχός τε καὶ ψάμμος γῆ. Ἐκτείνεται δὲ ἡ ἐρῆμος αὕτη καὶ μέχρι τῆς Αἰγύπτου κειμένη ἀρχομένης.

Occidentem versus sitæ sunt hæ gentes: Daradæ, Perorgi, Odrangidæ, Nimaces, Numæ, Garamantes, Darmicæ, Melanogætuli, Gingi, Nigritæ, Africirones, Leucæthiopes.

Ἀπὸ δυσμῶν τάδε. Δαράδαι, Πέροργοι, Ὀδραγγίδαι, Νίμακες, Νοῦμαι, Γαράμαντες, Δαρμίκαι, Μελανογαίτουλοι, Γίγγοι, Νιγρῖται, Ἀφρικίρωνες, Λευκαιθίοπες.

Omnis vero tractus Æthiopiæ (quæ est sub Ægypto, & mari adjacet) qui ab urbe Be-

Ἐν δὲ τῇ ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον Αἰθιοπίᾳ ἡ μὲν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, πᾶσα ὅση ἐστὶν ἀπὸ Βερ-

ρενίκης μέχρι τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου καλεῖται Τρωγλοδυτική. Ταύτης δὲ ἐνδοτέρα κεῖται ἡ Ἀζανία, ἐν ᾗ παντοῖοί εἰσιν ἐλέφαντες, καὶ ἡ ἀρωματοφόρος χώρα.

Καὶ μετὰ τὸν μέγαν καταῤῥάκτην ἀπὸ μὲν δυσμῶν τοῦ Νείλου Εὐωνυμῖται, Σεβρίδαι, Κάτοιποι, καὶ πρὸς τῇ Μερόῃ νήσῳ Μέμνονες, μεθ' οὓς Ἐλεφαντοφάγοι Αἰθίοπες, εἶτα Πεσενδόραι καὶ Κιναμωφόρος χώρα, τούτων δὲ δυτικωτέρα ἐστὶν ἡ Φαζανία, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Κολοβοὶ, Ἄπτεροι, Νοῦβοι, ἕτεροι Βλέμμυες, Στρουτοφάγοι καὶ ἡ σμυρνοφόρος χώρα.

Τὴν δὲ λοιπὴν καὶ μεσημβρινωτάτην, μεθ' ἣν ἡ ἄγνωστός ἐστι, κατέχουσι, πρὸς μὲν τῷ Αἰθιοπικῷ καλουμένῳ ἱπποδρόμῳ Ἱπποφάγοι Αἰθίοπες, ὧν μεσημβρινώτεροι οἱ κοινῶς καλούμενοι Ἑσπέριοι.

Τούτων δὲ ἀνατολικώτεροι Ἀθάκαι. τὰ δὲ περὶ τὸν κόλπον καὶ Βραχίας θαλάσσης Ἀνθρωποφάγοι Αἰθίοπες. Τούτων δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἅμα καὶ μεσημβρίαν πλησιάζουσα τῇ ἀγνώ-

renice ad Arabici ſinus anguſtias patet, Troglodytica vocatur. Ab hac ora introrſum magis ſita eſt Azania, in qua ſunt omne genus elephanti, & ferax aromatum regio.

Et poſt magnum cataracten ab occidente Nili latere Euonymitæ, Sebridæ, Catœpi, & juxta inſulam Meroën Memnones: poſt hos Elephantophagi Æthiopes, deinde Peſendoræ & Cinnamomifera regio. Occidentalior his eſt Phazania. Sed ad orientem Colobi, Apteri, Nubi, alii Blemmyes; Strutophagi, & regio myrrhæ ferax.

Reliquam vero & magis meridianam, quam incognita terra ſequitur, habent Æthiopes Hippophagi, ad appellatum Æthiopicum Hippodromum, quibus meridialiores, qui communiter vocantur Heſperii.

His orientaliores ſunt Athacæ. Sinum vero & oram Brevis maris Æthiopes Anthropophagi. Ab his verſus orientem ſimul & meridiem regio eſt Agi-

Agisymba, incognitæ regioni propinqua multum xxxxxxxx.

ἀγνώςῳ ἐςὶ χώρᾳ πολὺ x x x x x x x x x καλουμένῃ Ἀγισύμβα.

De gentibus Asiaticis.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐθνῶν.

CAPUT VI.

ΚΕΦ. ϛ'.

Gentes vero in Asia sic habent. Nam post Isthmum ac Tanaim, exporrecta ad modum quem dixi Sarmatia terminatur quidem in meridiano illo, qui longitudinem maris Caspii mediam secat: hinc circumstringens Mœotidem & Ponti partes usque ad sinum, per mediterranea in Caspium pervenit. Hanc vero versus orientem sequitur Scythia, quæ circa sui initium non lata est, sed circa orientem vel maxime: parum enim abest, quin Indiam contingat.

Τὰ δὲ ἐν Ἀσίᾳ ἔθνη ἔχει οὕτως. Μετὰ γὰρ τὸν Ἰσθμὸν καὶ τὸν Τάναϊν ἐπεκταθεῖσα τὸν εἰρημένον τρόπον ἡ Σαρματία, περατοῦται μὲν ὑπὸ μεσημβρινοῦ τοῦ δίχα τέμνοντος τὸ μῆκος τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἐκπεριελθοῦσα δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Πόντου τὰ μέχρι τοῦ μυχοῦ, διὰ τῆς μεσογαίας ἐπὶ τὴν Κασπίαν ἀφικνεῖται. Ταύτης δὲ ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία, αὕτη δὲ περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς οὐ σφόδρα πλατύνεται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάνυ. ὀλίγου γὰρ δεῖν συνάπτει τῇ Ἰνδικῇ.

Post omnem Scythiam sequitur Serica, maxime orientalem partem terminans terræ incognitæ.

Μετὰ σύμπασαν Σκυθίαν ἐστὶν ἡ Σηρική, τὸ ἀνατολικώτατον ἀποπερατίζουσα τῆς ἀγνωσμένης.

Subjacet autem Sarmatiæ proxime Pontum Colchis, & proxime Caspium Albania, inter

Ὑπόκειται δὲ τῇ Σαρματίᾳ πρὸς μὲν τῷ Πόντῳ ἡ Κολχική, πρὸς δὲ τῇ Κασπίᾳ ἡ Ἀλβανία,

νία, ἧς μεταξὺ κεῖται ἡ Ἰβηρία. εἶτα τῆς μετὰ τὴν Προποντίδα καὶ τοὺς πορθμοὺς ἠπείρου πρόκειται Ποντοβιθυνία, καὶ ὁ ἐνδοτέρω Πόντος, μεθ' ἧς ἐστιν ἡ Παφλαγονία. Ὑπόκειται δὲ τῇ Ποντοβιθυνίᾳ προϊοῦσα μέχρι τοῦ Διδύμου ὄρους ἡ Ἀσία, μεθ' ἣν ἐστιν ἡ Λυκία. Καὶ Παμφυλίας δὲ καὶ Πόντου μεταξὺ κεῖται Γαλατία. Τούτου δὲ τοῦ τμήματος ἀνιοῦσα παρὰ τὴν Κολχίδα πρὸς ἄρκτους παρήπλωται ἡ Καππαδοκία, ᾗ ὑπόκειται παρὰ τῷ Ταύρῳ κειμένη ἡ Κιλικία.

Ἡ δὲ τὰ εἰρημένα ἔθνη περιέχουσα ἤπειρος ἔοικε καὶ αὐτὴ χερρονήσῳ πλατὺν ἐχούσῃ τὸν αὐχένα. εἴη δ' ἂν οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου ἐπὶ Τραπεζοῦντα πόλιν ἐν τῷ Πόντῳ κειμένην διήκων.

Πάλιν δὲ τῇ μὲν Ἰβηρίᾳ καὶ μέρει τῆς Ἀλβανίας ὑπόκειται ἡ Ἀρμενία, χωριζομένη τῆς Καππαδοκίας τῷ Εὐφράτῃ. Ταύτῃ δὲ ὑπόκειται ἡ Μεσοποταμία, δυτικωτέραν ἔχουσα τὴν Συρίαν. Συρίᾳ δὲ ὑπόκειται ἡ Ἰουδαία. Ταύτης δὲ κατὰ Νότον κειμένης ἀντιπαρεκτεί-

νε-

ter quas media eſt ſita Iberia. Deinde continenti poſt Propontidem & freta prætexta eſt Ponto-Bithynia, & interior Pontus, poſt hanc eſt Paphlagonia. Sub Pontobithynia vero jacet Aſia, porrecta ad montem uſque Didymum, poſt quem ſequitur Lycia. Cæterum inter Pamphyliam & Pontum media jacet Galatia. Huic vero ſectioni adſcendens præter Colchida ad Septentriones obtenditur Cappadocia, cui ſubjacet Cilicia monti Tauro contigua.

Hæc porro continens commemoratas gentes complexa, ſimilis eſt & ipſa peninſulæ; latis faucibus Aſiæ adhærens, quas intellige pertinere inter ſinum Iſſicum & Trapezuntem, oppidum in Ponto ſitum.

Rurſus Iberiæ & Albaniæ parti ſubjacet Armenia, quam à Cappadocia ſeparat Euphrates: ſub illam eſt ſita Meſopotamia, ad occaſum habens Syriam; Syriæ autem ſubjacet Judæa: cui ad auſtrum poſitæ

præ-

prætenditur Arabia ad Petram, & pertinet ad receſſum ſinus Arabici. Sed regio inter hos quos dixi populos & occidentalem ſinus Perſici oram media vocatur deſerta; gentibus autem & ipſa Arabicis inſeſſa eſt.

νεται μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀῤῥαβίου κόλπου, ἡ κατὰ τὴν Πέτραν Ἀῤῥαβία. Ἡ δὲ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν καὶ τῆς δυτικῆς τοῦ Περσικοῦ κόλπου πλευρᾶς καλεῖται Ἔρημος, ἔχει δὲ καὶ αὕτη ἔθνη Ἀραβικά.

Continens verò ab maxime auſtralibus deſertæ limitibus & Arabia Petræa ſinuque Arabico Rubri maris, & parte ſinus Perſici circumſcripta, vocatur Arabia Felix, & magnitudine maxima eſt.

Ἡ δὲ περιγραφομένη ἤπειρος ὑπό τε τῶν νοτιωτάτων τῆς ἐρήμου καὶ τῆς Πετραίας Ἀῤῥαβίας, καὶ τοῦ Ἀῤῥαβίου κόλπου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ μέρους τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καλεῖται Ἀῤῥαβία Εὐδαίμων, καὶ ἔστι τῷ μεγέθει μεγίστη.

Caſpio verò mari poſt confinia Armeniæ Media ſubjacet, Mediæ mox verſus exortum Tigridis Aſſyria, ad quam Cteſiphon. Poſt confluentes deinde Euphratis & Tigridis deſcendit Babylonia in mare uſque, ad occidentem habens deſertam. Sub Aſſyria autem uſque ad mare Suſiana, ſub Media ſimiliter Perſis.

Κεῖται δὲ ὑπὸ μὲν τὴν Κασπίαν θάλασσαν μετὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀρμενίας ἡ Μηδία, ὑπὸ δὲ ταύτην ὡς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Τίγρητος ἡ Ἀσσυρία, εἰς ἣν ἡ Κτησιφῶν. Μετὰ δὲ τὰς συμβολὰς Εὐφράτου τε καὶ Τίγρητος κάτεισιν ἡ Βαβυλωνία μέχρι θαλάσσης, δυτικωτέραν ἔχουσα τὴν ἔρημον. Ὑπόκειται δὲ τῇ Ἀσσυρίᾳ μέχρι θαλάσσης ἡ Σουσιανή, τῇ δὲ Μηδίᾳ ὁμοίως ἡ Περσίς.

Poſt Mediam orientem verſus ſequitur Hyrcania, ſecundum oram maris cognominis: Huic ſubjacet Parthia, Parthiæque Car-

Ἔστι δὲ τῆς Μηδίας πρὸς ἀνατολὰς καὶ παρὰ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν ἡ Ὑρκανία, ὑπὸ δὲ ταύτην ἡ Παρθία. Ταύτῃ δὲ ὑπο-

ὑποβέβληται ἔρημος Καρμανία. μεθ' ἣν ἡ ἀληθὴς κεῖται Καρμανία μέχρι θαλάσσης.

Πάλιν δὲ τῇ μέχρις Ἰμάου ὄρους Σκυθίᾳ ὑπόκεινται ἀπὸ δύσεως ἀρχόμεναι Μαργιανή, εἶτα Σογδιανή, εἶτα Σακία. Καὶ ἔστιν ὑπὸ τὴν Μαργιανὴν ὡς ἀπ' ἀνατολῶν τῆς Παρθίας ἡ Ἀρεία. Τῇ δὲ Σογδιανῇ ὑποβέβληται ἡ Βακτριανή, εἶτα τῇ μὲν Ἀρείᾳ παραμήκει οὔσῃ ὑπόκειται ἡ Δραγγιανή, τῇ δὲ Βακτριανῇ οἱ Παροπαμισάδαι, ὑφ' οἷς ἐστιν ἡ Ἀραχωσία ὑποκείμενα ἔχουσα τὰ δυτικώτερα τῆς Γεδρωσίας, δυτικὴν ἐχούσης τὴν Καρμανίαν, ᾗ ὑπόκειται ἡ Δραγγιανή.

Τὴν δὲ λοιπὴν τὴν μέχρι τῆς Θινῶν ἤπειρον ἅπασαν, πλείστην οὖσαν καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν κατοικουμένην, Ἰνδοὶ κατανέμονται καὶ xxxxx ἀφοριζομένην πρὸς μὲν ἀνατολαῖς Σίναις, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Γεδρωσίᾳ, πρὸς δὲ ταῖς ἄρκτοις Παροπαμισάδαις καὶ Ἀραχωσίᾳ, Σογδιανοῖς τε καὶ Σάκαις, Σκυθίᾳ τε καὶ τῇ Σηρικῇ.

Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἠπείρου ταύτης κατὰ μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος με-

Carmania deſerta: poſt hanc ſita eſt vera Carmania ad mare uſque.

Præterea Scythiæ ad Imaum uſque montem ſubjacent inchoantes ab occidente Margiana, dein Sogdiana, denique Sacia. Sub Margiana vero fere ad orientem Parthiæ jacet Aria; ſub Sogdiana eſt ſita Bactriana. Deinde Ariæ regioni oblongæ ſubjacet Drangiana; ſub Bactriana Paropamiſadæ; ſub his Arachoſia, ſubjacentes ſpectans occidentales partes Gedroſiæ, quæ & ipſa occiduam habet Carmaniam, cui ſubjacet Drangiana.

Reliquam omnem continentem ad Thinas uſque, vaſtiſſimam & à multis populis habitatam, Indi obtinent, & x x x x x ab ortu quidem terminatam Sinis, ab occaſu Gedroſia, à Septentrionibus autem Paropamiſadis & Arachoſia, Sogdianis quoque & Sacis, Scythia denique & Serica.

Ad hanc quoque continentem in Indico mari pertinet inſula,

sula, maxima, olim quidem dicta Simonda, nunc vero Salice, in qua omnia ad usum vitæ necessaria provenire dicunt, & metalla omnis generis contineri: & viros, qui eam incolunt, mulierum more comas alere & capitibus circumplectere. Cæterum nostro in mari sita est Cyprus. Summa gentium 153.

μεγίστη νῆσος, ἡ πάλαι μὲν Σιμοῦνδα καλουμένη, νῦν δὲ Σαλικὴ, ἐν ᾗ φασι πάντα γίνεσθαι τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν τὴν βιωτικὴν, ἔχειν τε παντοῖα μέταλλα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν ἄνδρας μαλλοῖς γυναικίαν ἀναδεῖσθαι τὰς κεφαλάς. Κατὰ δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἡ Κύπρος. ὁμοῦ ἔθνη ρνγʹ.

Trium continentium comparatio.

Σύγκρισις τῶν τριῶν ἠπείρων.

CAPUT VII.

ΚΕΦ. ζ.

SI vero tres continentes inter se contuleris; invenies Asiam esse maximam, proxime Africam, postremam Europam.

Contra si felicitatem, & exuberantiam proventuum cum aëris temperie aquarumque assidua copia, quæque inde nascuntur variam frugum ubertatem, prout in historiis traditur, quis

Συγκρινομένων δὲ τῶν τριῶν ἠπείρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν ἀναφανείη ἡ Ἀσία, εἶτα ἡ Λιβύη, τελευταία δὲ ἡ Εὐρώπη.

Ἀνάπαλιν δὲ πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ εὐετηρίαν πρός τε τὰ τῶν ἀέρων καταστήματα καὶ ὑδάτων διὰ παντὸς εὐμοιρίαν, καὶ τῶν φυομένων ποικίλην δαψιλείαν κατὰ τὰ ἱστορούμενα εὕροι τις

Salice.] Geographis est *Taprobana* veterum, *Seilan* recentiorum, ut luce meridiana clarius ostendit ὁ πάνυ Bochartus, cui & Nobilissimus Vossius consentit. *Tennulius.*

Comas alere.] Hinc Paulo Veneto & Vartomano incolæ hujus insulæ dicuntur imbelles. *Tennulius.*

Salice.

τις ἂν μακρῷ πασῶν διαφορωτέραν τῶν ἄλλων τὴν Εὐρώπην, εἶτα τῆς ὅλης Ἀσίας σχεδόν τι τὰ ὑπὸ Ῥωμαίοις μόνα. Τῆς δὲ Λιβύης τὰ περὶ τὴν θάλασσαν.

Τῶν δὲ ἐν αὐταῖς ἐθνῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης μεγίστη ἐστὶν Ἱσπανία τε καὶ Ἰταλία, Γερμανία τε καὶ ἡ Σαρματία. Τῶν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἥτε Ἀφρικὴ καὶ ἡ Αἴγυπτος. Καὶ τῶν Ἀσιανῶν παρὰ πάντα μὲν ἰδίως ἡ Ἰνδική, μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία, Σηρική τε καὶ ἡ Εὐδαίμων.

quis consideraverit; inveniet Europam multis partibus præstare reliquas: dein totius Asiæ ferme sola illa sub Romanis; Africæ, nonnisi maritimam oram.

Gentium vero in illis maxima est in Europâ Hispania, & Italia, dein Germania, tum Sarmatia. In Africâ autem, Africa sic proprie dicta & Ægyptus. Inter Asiaticas maxima est India proprie ita appellata, sed & Scythia maxima est & Serica & Arabia felix.

Περὶ νήσων μεγίστων.

ΚΕΦ. η'.

Τῶν δὲ νήσων τῶν πάνυ μεγίστων πρωτεύει μὲν παρὰ πάσας ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἡ Σαλική, δευτερεύει δὲ Ἀλουΐων, τὰ δὲ τρίτα φέροιτ' ἂν Ἰουερνία. Τῶν δὲ ἄλλων μὲν μεγάλων, ἐλαττόνων δὲ ἢ κατὰ

τὰς

De maximis insulis.

CAPUT VIII.

Inter insulas plane maximas primum supra omnes locum obtinet Salice, secundum Albion, tertium Hibernia. Aliæ magnæ quidem, sed proxime dictis minores, deinceps descri-

ben-

Salice.] Hinc facile constabit cuilibet, veteribus ignotam fuisse insulam Madagascar. Cum enim magnitudine superet Madagascar Salicen multis partibus, Salice jure nequit dici maxima insularum. *Tennulius.*

Quarta

bentur prima Sicilia, secunda Sardinia, tertia Cyprus, quarta Creta, quinta Eubœa. Reliquarum & tertiæ quasi magnitudinis insularum prima erit Corsica, quæ & Cyrnus, secunda Lesbus, tertia Rhodus.

τὰς εἰρημένας, πάλιν τετάξεται πρώτη μὲν ἡ Σικελία, δευτέρα δὲ Σαρδωνία, τρίτη δὲ Κύπρος, τετάρτη δὲ Κρήτη, πέμπτη ἡ Εὔβοια. Τῶν δὲ λοιπῶν καὶ τρίτην ὥσπερ μεγέθει τάξιν ἐχουσῶν πρώτη μὲν ἂν εἴη ἡ Κορσικὴ ἡ καὶ Κύρνος, δευτέρα ἡ Λέσβος, τρίτη δὲ ἡ Ῥόδος.

De maximis montibus.

Περὶ ὀρέων μεγίστων.

CAPUT IX.

ΚΕΦ. Θʹ.

MAximi quoque montium sunt in Asia quidem Imaus, quique Imao adjacent, etiam Caucasii. Hos enim juxta cum Ripæis altissimos omnium esse prædicant.

Summæ quoque magnitudinis mons est Paropanisus, ut & Taurus; inque Indicis regionibus plurimi.

Africanorum montium altissimus est magnus Atlas & Deorum currus: etiam magni longissimeque procedentes Æthiopici. Quippe incipientes ab Ægypti confinio descendunt

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ὀρέων μέγιστα, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὅτ' Ἴμαος, καὶ τὰ ἐπ' Ἴμαον, καὶ τὰ Καυκάσια. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ Ῥιπαιά φασι παρὰ πάντα ὑψηλότατα εἶναι.

Μέγιστον δ' ὄρος καὶ ὁ Παροπάνισος, καὶ ὁ Ταῦρος, τά τε κατὰ τὴν Ἰνδικὴν τὰ πλεῖστα.

Τῶν δὲ Λιβυκῶν ὑψηλότατα μὲν ὅτι μέγας Ἄτλας, καὶ τὸ Θεῶν ὄχημα, μεγάλα δὲ καὶ ἐπιμηκέστατα τὰ Αἰθιοπικά. ἀρξάμενα γὰρ ἀπὸ τῆς μεθορίας τῆς κατ' Αἴγυπτον κάτεισιν ἐπὶ με-

μεσημβρίαν συνεκτεινόμενα τῇ τοῦ Νείλου ῥεῖθρα.

Ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ μέγιστά φασιν εἶναι τὰ Σαρματικὰ καὶ τὰ Ἄλπεια, εἴ τις αὐτὰ κατὰ συνάφειαν λαμβάνοι. Ὑψηλὰ δέ φασιν εἶναι καὶ τὰ Πυρήναια, καὶ τὰ Ἰνδούβαλδα τῆς Ἱσπανίας, καὶ τὸν Μακεδονικὸν δὴ Ὄλυμπον καὶ τὸν Ἄθω, καὶ τῆς Ἠπείρου τὰ Ἀκροκεραύνια· Ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ Κανυσίου φασὶν ὁρᾶσθαι.

dunt in meridiem Nili alveum comitantes.

In Europa maximi traduntur esse Sarmatici, & Alpini, si quis hos ex continentia consideret. Præterea etiam Pyrenæos montes dicunt altos, ut & Indubalda Hispaniæ; neque his cedere Olympum Macedoniæ aut Athon, aut Epiri Acroceraunia. Hæc vero etiam à Canusio conspici ferunt.

Περὶ ποταμῶν μεγίστων.

De maximis fluminibus.

ΚΕΦ. ι.

CAPUT X.

Τῶν δὲ ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν μέγιστοι μέν εἰσιν, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ πολλῶν ὄντων παρὰ πάντας ὅτι Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδός. οὗτοι γὰρ δεξάμενοι ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ προσλαμβάνοντες σχεδὸν πάντας τοὺς ἀξιολόγους, ὅσοι διαρρέουσι τὴν ὅλην Ἰνδικὴν (εἰσὶ δὲ καὶ ὅσοι πλεῖστοι) ἐκδιδόασιν ἐπὶ τὴν πρὸς νότον θάλασσαν. Τῶν δὲ λοιπῶν κατὰ τὴν

IN orbe Terrarum sunt maximi fluvii, illique plurimi in Asia; Sed in his præ reliquis eminent Ganges & Indus. Hi enim ex partibus terrarum maxime septentrionalibus orti, ubi in se receperunt, quotquot fere per universam Indiam fluunt digni memoratu amnes (sunt autem hi plurimi) exonerant se in mare australe. Reliquorum vero per Asiam flumi-

fluminum & in diversa maria se emittentium Iaxartes & Oxus, & Rhymnus & Rhos, & Cyrus & Araxes Caspio mari miscentur. Phasis autem & Thermodon & Sangaris Pontum petunt: sed hi non ita longe à suis quisque ostiis scaturiunt.

τὴν Ἀσίαν ποταμῶν ἐμβαλόντων τε εἰς διαφόρους θαλάσσας Ἰαξάρτης μὲν καὶ Ὦξος καὶ Ῥύμνος καὶ Ῥῶς, καὶ Κῦρος καὶ Ἀράξης εἰς τὴν Κασπίαν ἵενται θάλασσαν. Φᾶσις δὲ καὶ Θερμώδων καὶ Σάγγαρις εἰς τὸν Πόντον. Οὗτοι δὲ σχεδόν τι περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους τὰς ἐκβολὰς ἔχουσι ταῖς πηγαῖς.

Inter Europæos palmam tenet citra controversiam Ister, qui proveniens ex locis occidentalibus tot gentes regionesque transiens se in Pontum condit. Proximi magnitudine Borysthenes, Vistula, Tanais & Rhenus. Sunt & alii fluvii magni [illegible] ostia, præsertim Eridanus, Iberus, Betis, Sequana, Durias atque etiam Rhodanus.

Τῶν δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ πρωτεῖοι μὲν ἂν εἰκότως ὁ Ἴστρος, ὃς φερόμενος ἀπὸ τῶν πρὸς δύσιν τόπων τοσαῦτά τε διερχόμενος ἔθνη καὶ τόπους ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Πόντον. ἑξῆς δὲ μέγιστοι Βορυσθένης, Οὐίστουλας, Τάναϊς, Ῥῆνος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεγάλοι ποταμοὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς γινόμενοι, μάλιστα Ἠρίδανος, Ἴβηρ, Βέτις, Σηκουάνας, Δορίας καὶ οἱ ἀμφὶ Ῥοδανόν.

In Africa maximus est Nilus; siquidem ex locis ultra Æquatorem in penitissima meridie defertur, & in mare nostrum decurrit flexuoso meatu, quod par est, quando id fluminum omnium proprium. x x x x x x x x x. Ut credibile sit potius à pluviis illic obtinentibus,

Ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ μέγιστός ἐστιν ὁ Νεῖλος. Ὁρμώμενος γὰρ ἐκ τῶν ὑπὲρ τὸν Ἰσημερινὸν ἐν βάθει τῆς μεσημβρίας τόπων, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν, ἑλικογραφῶν ὡς εἰκὸς ὅπερ ἐστὶν ἴδιον ποταμῶν. x x x x x x x x x. Ὡς πιθανὸς εἶναι μᾶλλον ἀπὸ τῶν ἐκεῖ

ἐκεῖ γιγνομένων κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν θέρος ὄμβρων, ὑπὲρ ἀπὸ χιόνος σύστασιν τὴν πορείαν ἐνιαυσίῳ χρόνῳ ποιεῖσθαι. Φαίνεται δὲ καὶ ὁ Βαγράδας ὁ περὶ Καρχηδόνα ῥέων, καὶ ὁ Κίνυψ ἀπὸ τῶν νοτιωτάτων. Τῶν δὲ διαῤῥεόντων τὴν ἐντὸς Αἰθιοπίαν καὶ τάς τε ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη ἐν ἠπείρῳ ἐχόντων, μέγιστός ἐστιν ὅτε Γὶρ καὶ Νίγιρ.

bus, quo tempore apud nos est æstas, quam à nive alveum ejus annuo tempore facere agmen. Præterea conspicuus est Bagrada, prope Carthaginem fluens, item Cinips ab maxime austrinis. Illorum vero qui per interiorem Æthiopiam fluunt, quique fontes & ostia in continente habent, maximi sunt Gir & Nigir.

Περὶ τῆς μεγάλης θαλάσσης.

ΚΕΦ. ιά.

Τῆς δὲ μεγίστης τε καὶ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς θαλάσσης τὰ μὲν νοτιώτατα καὶ πρὸς τῇ ἀγνώστῳ καλεῖται Πρασώδης θάλασσα. λέγεται γὰρ τῷ χρώματι τοιαύτη τις εἶναι, καὶ βρύον ἔχειν πλεῖστον καὶ μέγιστον ἐμφερὲς πράσῳ, ὅθεν εἰκὸς αὐτῇ καὶ τὴν πρασώδη φαντασίαν προσγίγνεσθαι.

Μετὰ δὲ ταύτην ὡς πρὸς ἄρκτους ἡ Βραχεῖα κεῖται θάλασσα, ἡ οὐ διὰ βραχύτητα τοῦ μεγέθους (ἐστὶ γὰρ μεγίστη) τούτου τετύχηκε τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν αὐτῇ βράχη. Τὰς

De magno mari.

CAPUT XI.

Quantum maris maximi in orientem porrectum simul Austrum respicit & incognitas terras alluit, id omne Prasodes vocatur. Dicitur enim colore tale esse, plurimumque in eo nasci & maximum muscum, viroris æmulum, unde viridem illi speciem conciliari probabile est.

Ab illo Borean versus jacet mare, quod Breve dicitur, non quidem propter brevitatem spacii (latissime enim patet) sed ob frequentiam in eo brevium. Ajunt enim æstuum reci-

reciprocationes illic contingere maximas, sed aquas non intra eundem diem mutare, verum longissimo tempore destituere suas plagas; ita ut scopuli post recessum exsiccentur; & si forte navigantes in hujusmodi casum incidunt, suffulcientes navem exscendere velut in continentem.

Supra hoc mare adjacet reliquum, & juxta continentem. Hujus maximum est pelagus Indicum, in quo peninsulæ sunt, & sinus admodum magni, qualis est Theriodes, itemque Magnus, ac Gangeticus.

Indicum pelagus excipit Carmanium, in occidentem pergens: sequiturque Rubrum mare, quod eo loci illi conjungitur, ubi ostium sinus Persici se aperit. Ipse vero sinus à latere orientali ac meridiano cingitur Carmania; ab Aquilone in occasum tendentibus Perside, Susiana & Babylonia: ab occidente Arabiâ desertâ, rursus denique ad meridiem Felice.

τὰς γὰρ ἀμπώτεις γίνεσθαι κακεῖ μεγίστας, μὴ αὐθήμερον μεταβάλλειν, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖστον ἀναχωρεῖν χρόνον τὸ ὕδωρ, καὶ τὰς ῥαχίας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἀναξηραίνεσθαι, ὥστε τοὺς πλέοντας εἰ περιπέσοιεν ποτε τούτῳ τῷ πάθει, ὑποστηρίξαντας τὸ πλοῖον ἀναβαίνειν καθάπερ εἰς ἤπειρον.

Ταύτης δὲ τῆς θαλάσσης ὑπέρκειται ἡ λοιπὴ καὶ παρὰ τὴν ἤπειρον. Καὶ ἔστι μὲν αὐτῆς μέγιστον μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐν ᾧ χερρόνησοι καὶ κόλποι πάνυ μεγάλοι, ὅτι Θηριώδης, καὶ ὁ Μέγας, καὶ ὁ Γαγγετικός.

Τοῦ δὲ Ἰνδικοῦ πελάγους ἔχεται τὸ Καρμάνιον, προϊὸν ὡς ἐπὶ δύσεις. Τούτου δὲ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα ὡς περὶ τὰς συμβολὰς κατὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου στόμα κεῖται. Αὐτὸς δὲ ὁ κόλπος περιέχεται μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας Καρμανίᾳ, ἀπὸ δὲ ἄρκτων μεταβαίνουσιν ἐπὶ δύσεις Περσίδι καὶ Σουσιανῇ καὶ Βαβυλωνίᾳ, ἀπὸ δὲ δύσεως Ἀρραβίᾳ ἐρήμῳ, εἶτα πάλιν ἀπὸ μεσημβρίας τῇ Εὐδαίμονι.

Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως Αἰγύπτου ὁ Ἀρράβιος κόλπος, ἔνθα μάλιστά ἐστι τὸ στενότατον τῆς ἠπείρου καὶ διεῖργον τὸ μὴ συνάψαι τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. ὃν τὸ χρῶμά φασιν ἐρυθρὸν ἔχειν. οὐδ' ὡς σχεδιάζοντες ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρῶν ἐρυθρῶν ὄντων λέγουσι, προσπίπτειν τινὰ πρόσπτωσιν γαληναίῳ ὄντι τῷ ὕδατι, καὶ τὴν τοῦ ἐρυθροῦ φαντασίαν ἀπεργάζεσθαι. Ἀλλὰ τὰ πολλὰ τοῦ πελάγους τούτου ἠρεμαίου ὄντος, ἀπὸ πνευμάτων, ὡς λόγος, ἐκεῖ μήτε μεγάλων μήτε συνεχῶν γινομένων, διὰ τὸ πλησίον ἐνιαυτοῦ κατὰ κορυφὴν τὸν ἥλιον συστάσεις διερῶν νεφῶν συνίστασθαι, εἰς ἃ ἐμπίπτουσαι αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ χρωννύουσιν αὐτὰ, καθάπερ ἡμῖν συνεχῶς τὰ περὶ τὸν ὁρίζοντα πάσχειν ἕωθεν ἀνίσχοντος ἢ καταδεδυκότος ἤδη τοῦ ἡλίου, εἶθ' οὕτω τὰς χρόας δέχεσθαι τὴν θάλασσαν, ὅταν λείαν ἔχῃ τὴν ἐπιφάνειαν.

A Rubro autem mari ad Ægyptum ſinus Arabicus, ubi anguſtiſſimum continentis jugum prohibet, quo minus cum mari noſtro committatur. Illi rubrum eſſe colorem tradunt: non, ut quidam imprudentes dicunt, ab propinquis montibus rubris, accidere quandam ſpeciem aquæ tranquillæ, & colorem rubrum conciliari. Verum cum pelagus iſtud plurimo tempore quieſcat, utpote flatibus illic, ut dicitur, neque magnis neque continuis, quia prope totò anno, ſol ſupra verticem nebularum humentium cœtus colligit, in quas cum impegerunt radii ſolis, inficiunt eas, eo planè modo, quo circa noſtrum horizontem oriente vel occidente jam ſole idem ſemper accidere conſuevit; deinde hac ratione colorem derivari in mare, quoties placido æquore ſternitur.

Μετὰ τὸν Ἀρράβιον κόλπον καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν Βαρβαρίαν Αἰθιοπικὴ θάλασσα.

Poſt ſinum Arabicum & reliquam partem maris Rubri jacet mare Æthiopicum ſecundum Barbariam.

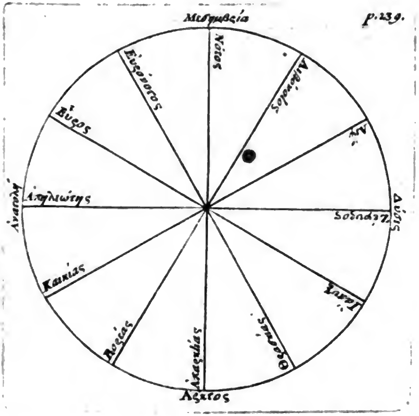
Περὶ / De

De ventis per orbem terrarum. Περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων.

CAPUT XII. ΚΕΦ. ιβ΄.

IN ventorum autem & flatuum per orbem terrarum stationibus, tum locis, ex quibus quisque ruat, ac per quæ feratur, sic se habet ordo.

Αἱ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων τε καὶ πνευμάτων θέσεις, καὶ ἀφ' ὧν ἕκαστος ὁρμᾶται πίπτων, καὶ δι' ὧν ἔρχεται, ἔχουσιν οὕτως.

Concipiamus circulum maximum, quidquid cognitum est, ambientem, eumque sex diametris in duodecim æqualia

Νοηθέντος γὰρ μεγίστου κύκλου περιέχοντος τὸ ἐγνωσμένον, καὶ ἐξ διαμέτροις εἰς ἴσα δώδεκα διαιρεθέντος, ὥς τε δύο

δύο τ̃ πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις τὴν μὲν Ἰσημερινὴν ποιεῖσθαι, τὴν δὲ μεσημβρινὴν x x x x x x.

lia dividamus; Nimirum duæ primum ducantur lineæ ad angulos rectos ſeſe ſecantes in centro, quarum altera tendatur ſecundum Æquatorem circulum ab oriente in occidentem; altera ſecundum meridianum à ſeptentrione in auſtrum agatur. Inter has dimenſis ſpatiis aliæ lineæ quatuor per centrum item ductæ duodenaria intervalla deſcribant.

Τάσσουσιν ἐπὶ μὲν τῆς Ἰσημερινῆς πρὸς μὲν ταῖς ἀνατολαῖς Ἀπηλιώτην, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Ζέφυρον. Καὶ πάλιν ἐπὶ μὲν τῆς μεσημβρινῆς πρὸς ἄρκτους Ἀπαρκτίαν, πρὸς δὲ τὴν μεσημβρίαν Νότον. Εἶτα Ἀπηλιώτου μὲν ἑκατέρωθεν ὡς πρὸς μεσημβρίαν Εὖρον, πρὸς δὲ ἄρκτους Καικίαν. Πάλιν δὲ Ἀπαρκτίου ὡς πρὸς μὲν ἀνατολὰς Βορέαν, ὡς δὲ πρὸς δύσεις Θρασκείαν ἢ Μέσην. Καὶ Ζεφύρου μὲν πρὸς μεσημβρίαν Λίβα, πρὸς δὲ ἄρκτους Ἰάπυγα ἢ Ἀργέστην. Νότου δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς Εὐρόνοτον, ὡς δὲ πρὸς δύσεις Λιβόνοτον.

In Æquatoris quidem illa linea collocant à parte orientali Apelioten, ab occidentali autem Zephyrum. Ac rurſum in linea Meridiani ponunt ad Septentriones Aparctiam, ad meridiem Notum. Tum ab utroque latere Apeliotæ verſus meridiem Eurum, verſus Septentriones Cæciam: porro Aparctiæ ad orientem Borean, ad occaſum Thraſciam vel Meſen: item Zephyri in meridiem Liba, ad Septentriones Iapyga, vel Argeſten: denique Noti Euronotum in orientem: & Libonotum in Occidentem.

Καὶ εἰσι διάμετροι καὶ ἀντιπνέοντες ἀλλήλοις, Ἀπηλιώ-

Et quidem ſic ſibi oppoſiti & ex adverſo ſpirantes ſunt, Ape-

Apeliotes Zephyro, Cæcias Libi, Boreas Libonoto, Aparctias Noto, Thraſcias Euronoto, & Iapyx Euro.

De longitudine ac latitudine univerſi orbis.

CAPUT XIII.

NEceſſario autem etiam verba ſunt facienda de longitudine deque latitudine univerſæ habitabilis. Longitudinem ergo ejus capiemus non quidem convenientem formæ Rhomboidis, ſed potius circuli ſegmento, quod aliis omnibus, quæ per totam magnitudinem ejus tranſeunt, eſt majus. Nam ſimile Æquinoctialis circuli eductum ab occaſu . . . monſtratum eſt eo quod noſcitur, & multo anterius ad ea quæ illo magis auſtrina ſunt. Intelligamus quoque hanc lineam abeſſe ab Æquinoctiali ſeptentrionem verſus gradibus viginti ac tribus ſcrupuliſque 45. ac diſcrepare à maximi circuli menſura in tantum, ut longitu-

λιώτης μὲν Ζεφύρῳ, Καικίας δὲ Λιβὶ, Βορέας δὲ Λιβονότῳ, καὶ Ἀπαρκτίας μὲν Νότῳ, Θρασκίας δὲ Εὐρονότῳ, καὶ Ἰάπυξ Εὔρῳ.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς ὅλης οἰκουμένης.

ΚΕΦ. ιγ΄.

ΑΝαγκαῖον δὲ καὶ περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς ὅλης οἰκουμένης εἰπεῖν. Τὸ μῆκος τοίνυν αὐτῆς ληψόμεθα, οὐ τὸ συνακολουθοῦν τῷ ῥομβοειδεῖ σχήματι, ἀλλά τινι κύκλου τμήματι, ὃ τῶν ἄλλων δι᾽ ὅλου τοῦ μήκους αὐτῆς ἐρχομένων ἁπάντων ἐστὶ μεῖζον, ὅμοιόν τε γὰρ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἔκπιπτον ἀπὸ δυσμῶν x x x x ἐδείχθη τοῦ ἐγνωσμένου καὶ πολὺ προτερώτατον ἐπὶ τὰ μὲν νοτιωτέρων τούτου. Εἴη δ᾽ ἂν τὸ τοῦ ἀπέχοντος ἐπὶ τὰ βόρεια τοῦ Ἰσημερινοῦ μοίρας εἴκοσι τρεῖς καὶ ∟ δ. Διαφορεῖ δὲ καὶ τοῦτο μεγίστου x x x x μύρια ὀκτὼ, β, τ π β΄. ὥστε ἔγγιστα θ΄ μυριάδων εἶναι σταδίων τὸ μῆκος x x x x x x x διὰ τὸ ὑπὸ μεγί-

γίστου κύκλου περιέχεσθαι τὸ ἐγνωσμένον.

tudo ejus stadia 82382 non excedat, cum maximi semicirculi longitudo in 90000 admodum extendatur, quod ideo dictum velim, quoniam inter maximi circuli modum habitabilis terra includitur, atque ad ejus normam expenditur.

Τὸ δὲ πλάτος ἐπὶ μεσημβρινοῦ, γραφομένου δὲ διὰ τῶν Ἱππικῶν τῆς Σαρματίας ὀρῶν, x x x στάδια τρισμύρια * δισχίλια φ΄. ἤτοι μιλίων χιλιάδες δ τλγ΄.

At latitudo in meridiano, illo autem qui per Hippicos montes Sarmatiæ delineatur, stadia patet in universum 32500. seu millia passuum 4333.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην θαλασσῶν.

De marium per orbem terrarum longitudine ac latitudine.

ΚΕΦ. ιδ΄.

CAPUT XIV.

Τῶν δὲ τῆς οἰκουμένης θαλασσῶν τὰ μήκη καὶ πλάτη τόνδε τὸν τρόπον ἔχει. Τῆς μὲν καθ' ἡμᾶς θαλάσσης τὰ ἀπὸ Κῶ τοῦ τῆς Μαυριτανίας Τιγγιτάνης ἄκρου, μέχρι τοῦ Ἴσσου στάδιοί εισι δισμύριοι ε υ΄, ἤτοι

Longitudines & latitudines marium in orbe terrarum sic se habent. Mare mediterraneum à Co Mauritaniæ Tingitanæ promontorio ad Issum usque stadia continet 25400, quæ

Κῶ.] Hujus nominis promontorium in Mauritania Tingitana non occurrit, sed Κώτης ἄκρον. Longitudo hic Mediterranei maris ponitur 25400. stadiorum, & infra 29000. quia addidit 3000 stadia à freto Herculeo ad promontorium Sacrum, & 120. longitudinem freti ipsius. Verum ne sic quidem numeri constant. Namque essent ab Issico sinu ad fretum 25880 *Tennulius.*

Sta-

quæ sunt millia passuum 3386. Latitudo vero ejus patet à Massilia (ubi quam maxime in septentriones mare Gallicum sinuatur) Gilgilim usque Mauritaniæ coloniam stadia 5500, quæ sunt millia passuum 733.

Ponti vero longitudo à Tomis ad ostia Phasidis stadiorum 6000, seu millium passuum 823. Latitudo à Phanagoria Bospori ad Halyos ostia, qua est Pontus latissimus, numerat stadia 2400, quæ faciunt millia passuum 320.

Caspii autem maris longitudo ab ostiis Cyri, qui ex Armenia fluit, ad ostia Iaxartis stadiorum est 8200. seu millia passuum 1094. Maxima latitudo stadia 2500 non excedit, quæ sunt millia passuum 334.

Pelagi Indici mare Breve, quod præ aliis latissime in orientem & occidentem porrigitur, extenditur ab Esino emporio Barbariæ, sive metropoli Rhaptorum, ad Sinarum amnem Cottiarim per stadia 52500 seu mil-

ἤτοι μίλια Γ τ π ς'. Πλάτος δὲ ἀπὸ Μασσαλίας (ἐπεὶ τὸ πλεῖστον ἡ Γαλλικὴ θάλασσα ἐνταῦθα πρὸς Ἄρκτους ἀνακολποῦται) ἐπὶ Γίλγιλιν Κολωνίαν τῆς Μαυριτανίας στάδια ε φ', μίλια δὲ ψ λ γ'.

Τοῦ δὲ Πόντου ἀπὸ Τόμων ἐπὶ τὰς τοῦ Φάσιδος ἐκβολὰς μῆκος μὲν στάδια ς, μίλια ω κ γ'. Πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ Φαναγορείας τῆς ἐν Βοσπόρῳ ἐπὶ τὰς τοῦ Ἅλυος ἐκβολὰς, ἧπερ καὶ πλατύτατός ἐστιν ὁ Πόντος, στάδια β, υ, μίλια τ κ'.

Ἔστι δὲ τῆς Κασπίας θαλάσσης μῆκος μὲν τὸ ἀπὸ τῶν τοῦ Κύρου ἐκβολῶν, ὃς κάτεισιν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ἐπὶ τὰς τοῦ Ἰαξάρτου ἐκβολὰς σταδίων η σ'. ἤτοι μιλίων α ς δ', πλάτος δὲ πλεῖστον σταδίων β, φ', μιλίων δὲ τ λ δ'.

Τῆς δὲ μετὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος Βραχείας θαλάσσης, ἐπείπερ αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἐκτείνεται, τὸ ἀπὸ Ἐσίνου ἐμπορίου τῆς Βαρβαρίας ἢ τῶν Ῥάπτων τῆς μητροπόλεως ἐπὶ Κοττίαριν ποταμὸν τῶν Σινῶν σταδίων μυριάδες ε καὶ β,

φ, μίλια δὲ ζ, πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ μυχοῦ τοῦ μεγάλου κόλπου ἐπὶ τὴν ἄγνωστον στάδια τρισμύρια, ἤτοι μίλια δ x

Τοῦ δὲ Ἀῤῥαβίου κόλπου ἐκκλίνοντος πρὸς ἀνατολὰς τὰ μέχρι τῶν στενῶν οὐκ ἔλαττον ἐστὶ μυρίων σταδίων, ἅ ἐστι μίλια ατλγ΄. Γ΄.

Ἡ δὲ μεγάλη θάλασσα, καὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην περιρρέουσα κοινῷ μὲν ὀνόματι Ὠκεανὸς καλεῖται, κατὰ κλίματα δὲ διαφόρους ἔχει ἐπωνυμίας. Ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς Ἄρκτοις πῆς μὲν Ἀρκτικὸς καὶ Βόρειος λέγεται. ἤδη δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ἀνατολικώτερον Σκυθικὸς Ὠκεανὸς, τὸ δὲ δυτικώτερον Γερμανικός τε καὶ Βρεττανικὸς καλεῖται, ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος σύμπας καὶ Κρόνιον πέλαγος καὶ Πεπηγὼς καὶ Νεκρὸς ἐπωνομάζεται. Ὁ δὲ ὑπὸ τῇ Μεσημβρίᾳ σύμπας μὲν καλεῖται Μεσημβρινός τε καὶ Νότιος Ὠκεανός. Πάλιν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ἀνατολικώτερον Ἐρυθρὰ θάλασσα, τὸ δὲ δυτικώτερον Αἰθιοπικὸς Ὠκεανὸς προσαγορεύεται. Τῶν δὲ λοιπῶν β΄ κλιμάτων τὸ μὲν κατ' ἀνα-

millia paſſuum 7000. Latitudo autem ab intimo receſſu magni ſinus ad incognitam habet ſtadiorum 30000, ſive millia paſſuum 4000.

Sinus Arabicus in orientem inclinans ad anguſtias uſque ſtadia 10000 non minus obtinet, millia paſſuum $1333\frac{1}{3}$.

At vero hoc mare magnum & terras omnes circumluens, communi vocabulo quidem nominatur Oceanus, ſed pro climatum varietate etiam diverſas appellationes ſortitur. Nam qua polo arctico ſubjacet, appellatur Arcticus ſive Borealis, cujus tamen pars orientem propior dicitur Oceanus Scythicus, occidentalis vero Germanicus & Britannicus: ſed hic ipſe univerſus nuncupatur etiam pelagus Cronium & Glaciale & Mortuum. Qua autem ſub meridiem, totus quidem Meridianus & Notius Oceanus dicitur. Rurſus autem & hujus pars orienti vicinior Mare Rubrum, qua petit occidentem, Æthiopicus Oceanus audit. In reliquis duobus climatibus, quicquid

quid ejus est ad ortum solis, vocamus Eoum mare seu Oceanum Indicum, quicquid ad occasum, unde nostrum hoc mare repletur, Hesperius nominatur Oceanus, aut etiam per excellentiam Atlanticum pelagus.

Itaque terra, quæ sic ab illis circumluitur, trifariam describitur ab iis, qui rectissime illam sunt partiti, in Europam, & Asiam, & Africam. Termini autem Europæ quidem ad Africam fretum ad columnas Herculis, & pelagus, quod per illud repletum versus orientem interest medium ad Canobicum Nili ostium: Asiæ vero ad Africam idem istud Nili ostium & fluvii illius in rectum alveus versus meridiem: ad Europam vero Tanais fluvius in Mæotin paludem se exonerans; quæ ipsa deinde in Euxinum Pontum defluit; hic in Propontidem, Propontis in Hellespontum: unde Ægæum pelagus in meridiem similiter expanditur. Alii prædictas continentes illas, quas po-

ἀνατολὰς Ἑῷον πέλαγος καὶ Ἰνδικὸς Ὠκεανὸς, τὸ δὲ κατὰ τὴν δύσιν, ἀφ' οὗπερ ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα πληροῦται, Ἑσπέριος Ὠκεανὸς, καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀτλαντικὸν προσαγορεύεται πέλαγος.

Ἡ δ' ὑπὸ τούτων περιῤῥεομένη γῆ τριχῆ νενέμηται ὑπὸ τῶν ἄριστα τὴν οἰκουμένην διελόντων, εἴς τε τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν Λιβύην. Ὅροι δὲ τῆς μὲν Εὐρώπης πρὸς Λιβύην ὁ καθ' Ἡρακλέους στήλας πορθμὸς, καὶ τὸ δι' αὐτοῦ πληρούμενον ἐπ' ἀνατολὴν μέσον πέλαγος ἄχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος τοῦ Νείλου. Τῆς δ' Ἀσίας πρὸς μὲν τὴν Λιβύην τὸ αὐτὸ τοῦτο στόμα τοῦ Νείλου, καὶ ὁ ἐπ' ὀρθὴν τοῦ ποταμοῦ πόρος ἐπὶ μεσημβρίαν. Πρὸς δὲ τὴν Εὐρώπην ὁ Τάναϊς ποταμὸς εἰς τὴν Μαιῶτιν ἐμβάλλων λίμνην, ἡ δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον ἐκφέρεται Πόντον, οὗτος δὲ εἰς τὴν Προποντίδα, ἡ δὲ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, μεθ' ὃν τὸ Αἰγαῖον ἐπὶ μεσημβρίαν ὁμοίως ἀναπέπταται πέλαγος. Ἔνιοι δὲ τὰς προκειμένας ἠπεί-

ρους ἰσθμοῖς διείργουσιν· ἀπὸ μὲν τῆς Ἀσίας τὴν Εὐρώπην τῷ μεταξὺ Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Πόντου, τὴν δὲ Λιβύην τῷ μεταξὺ τοῦ Ἀρραβίου κόλπου καὶ τῆς κατὰ τὸ Πηλούσιον θαλάσσης.

Αἱ μὲν ὁλοσχερεῖς τομαὶ τῆς οἰκουμένης εἰσὶ τοιαῦται. Τῶν δὲ ἐμφερομένων ἐν αὐτῇ πελαγῶν τὸ μὲν ἀπὸ δύσεως τῶν Ἰβηρικῶν ἄκρων ἐπ' ἀνατολὴν ἄχρι τοῦ κατὰ τὴν Κιλικίαν Ἰσσικοῦ κόλπου διῆκον, στάδιά ἐστι δισμύρια ἐννεακισχίλια, ἤτοι μίλια x x x x x x x. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς Ῥοδίας ε ἀριθμοῦνται μίλια χξζ. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸ ἑῷον ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, ὃ Σαμώνιον καλεῖται, χίλιοι στάδιοι, μίλια δὲ ρλγ. ἀπὸ τοῦ Σαμωνίου ἐπὶ Κριοῦ μέτωπον, ἕτερον τῆς Κρήτης ἀκρωτήριον τὸ ἑσπέριον, αφ', ὅπερ ἐστὶ καὶ μῆκος τῆς νήσου. Δίαρμα δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ Πάχυνον ἄκρον τῆς Σικελίας δ φ', ὃ δὴ καὶ μῆκός ἐστι τοῦ Σικελικοῦ πελάγους. Ἀπὸ Παχύνου δὲ ἐπὶ πορθμὸν πλείονες ἢ χίλιοι, δίαρμα δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ στήλας μύριοι καὶ Γ. ἀπὸ δὲ στη-

λῶν

positi, dispescunt isthmis : ab Asia Europam quidem illo, qui medius inter Caspium mare & Pontum ; Africam autem illo inter sinum Arabicum & mare ad Pelusium.

Atque hæ quidem sunt generales terrarum sectiones : Marium vero intra eas decurentium, hoc ab occasu promontoriorum Hispanicorum in orientem usque ad Issicum Ciliciæ sinum penetrans, est longum stadia 29000, seu millia passuum x x x x x x x. Namque ab Issico sinu usque Rhodum numerantur stadia 5000 millia passuum 667. Hinc ad orientale Cretæ promontorium, quod Samonium appellant, stadia mille, quæ sunt millia passuum 133. à Samonio ad Criu Metopon alterum Cretæ promontorium occidentale, stadia 1500. quæ est etiam insulæ longitudo. Ab hoc trajectus in Pachynum Siciliæ promontorium stadiorum 4500. quæ est ipsa etiam longitudo maris Siculi. A Pachyno ad fretum plura sunt quam mille stadia : inde ad columnas trajectus 13000, denique à

co-

columnis ad sacrum promontorium 3000. Hæc quidem igitur longitudo.

Latitudo vero pelagi maxima est stadiorum 5000 à Gallico sinu, qui medius inter Narbonem ac Massiliam, usque in oppositam Africam. Cæterum hoc omne pro locorum varietate appellationes variat. Nam ostium pelagi ipsum dicitur fretum ad columnas Herculis, cujus longitudo est stadiorum 120 seu millium passuum 16: latitudo, ubi angustissimum 70 stadia. Hoc fretum ingressis statim sese aperit nostrum mare, cujus latus omne, quod Africæ littus stringit ad Ægyptum usque, vocatur pelagus Libycum, in quo etiam constituuntur sinus, quos Syrtes indigetant. Harum minor, occidentalior alterâ, ambitur stadiis 1600, millibus passuum XXXXXX, major vero stadiis 5000, cujus profunditas ad stadia 1500, quanta etiam ostii latitudo.

Pelagus autem, quod Europæ adjacet, compluribus nominibus describitur. Primum

λῶν ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀκρωτήριον Γ, τοῦτο μὲν δὴ μῆκος.

Τοῦ δὲ πελάγους πλάτος τὸ ἐστὶ τὸ μέγιστον σταδίων ε τὸ ἀπὸ τοῦ Γαλατικοῦ κόλπου, τοῦ μεταξὺ Ναρβῶνος καὶ Μασσαλίας, ἐπὶ τὴν κατ' ἀντικρὺς Λιβύην. ὀνομασίας δὲ ἔχει τὸ σύμπαν κατὰ τόπους διαφόρους. Τὸ μὲν γὰρ στόμα τοῦ πελάγους αὐτὸ πορθμὸς καθ' Ἡρακλέους στήλας καλεῖται. Ἔστι δὲ οὗτος τὸ μῆκος σταδίων ρκ', μιλίων ις'. πλάτος δὲ ᾗ στενώτατον ο. εἰσπλεύσασι δὲ τὸν πορθμὸν τοῦτον εὐθέως ἡ καθ' ἡμᾶς ἀναφαίνεται θάλασσα. ἧς τὸ μὲν πρὸς τῇ Λιβύῃ μέχρι τοῦ Αἰγύπτου Λιβυκὸν καλεῖται πέλαγος. ἐν ᾧ κόλποι συνίστανται οἱ προσαγορευόμενοι Σύρτεις. Τούτων δὲ ἡ μὲν ἐλάττων δυτικωτέρα οὖσα τῆς ἑτέρας περίμετρον ἔχει σταδίων α χ'. μίλια δὲ XXXXXX ἡ δὲ μείζων ε, ταύτης δὲ βάθος α ἐστὶ καὶ φ', ὅσον καὶ τὸ πλάτος τοῦ στόματος.

Τὸ δὲ πρὸς τῇ Εὐρώπῃ πέλαγος πλείονας ἔχει τὰς ἐπωνυμίας. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀπὸ

ἀπὸ τῆς δύσεως Ἰβηρικὸν λέγεται, μετ' ἐκεῖνο δέ ἐστιν ὁ μετὰ Μασσαλίαν καὶ Ναρβῶνα Γαλατικὸς κόλπος. Εἶτα κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν τῆς νῦν Ἰταλίας Λιγυστικὸν ἐκδέχεται πέλαγος, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ Σαρδῷον, ἑξῆς δὲ τούτῳ τὸ Τυρρηνικὸν, εἶτα τὸ Σικελικόν. φθάνει δὲ τοῦτο ἄχρι Παχύνου ἐπὶ μεσημβρίαν, καὶ τῶν ἄκρων τῆς Κρήτης ἐπὶ τὴν ἕω, καὶ τῆς Ἰαπυγίας ὡς ἐπὶ Βορρᾶν. μεθ' ἣν ὁ Ἀδρίας πλατὺς ἀναχεῖται κόλπος ἐπὶ τὰς Ἄρκτους, εἶτ' εἰς δύσιν ἀποκλίνει, μῆκος μὲν ἔχων Γ, σταδίων, μιλίων x x x x x Πλάτος δὲ ἢ πλατύτατος α καὶ σ'. τούτου δὲ x x x x Ἰλλυρίς ἐστι, τὰ δὲ εὐώνυμα ἡ Ἰταλία μέχρι τοῦ κατ' Ἀκυληΐαν μυχοῦ καὶ Πώλας.

Μετὰ δὲ τὸ Σικελικὸν πέλαγος ἐκδέχεται τὸ Κρητικὸν, ᾧ συνάπτει τὸ Αἰγύπτιον, μεθ' ὃ τὸ Φοινίκιον, εἶτ' ἤδη ἐπὶ τὰς Ἄρκτους παρεγκλίνει τὴν ἄνω Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν παραξύον, μεθ' ἃς ἐπὶ δύσιν ἀπονεύει, καὶ Παμφύ-

φύ-

mum enim ab occidente vocatur Ibericum; quod ſequitur poſt Maſſiliam & Narbonem Gallicus ſinus; deinde, circa principium nunc Italiæ Liguſticum pelagus excipit, poſt illud eſt Sardoum, ac continuo Tyrrhenicum, poſtea Siculum, quod magnum tractum occupat verſus meridiem uſque Pachynum, & promontoria Cretæ verſus orientem, verſus Borean uſque Japygiam: poſt quam Adriaticus ſinus ſane magnus refunditur obverſus Septentrionibus, ſed mox ad occaſum obliquatur, longus quidem ſtadiorum 3000, quæ ſunt millia paſſuum xxxxx. Latus autem, ubi plurimum, ſtadia 1200. Hujus *oram dextram prætendit* Illyricum, lævam Italia uſque ad intimum receſſum circa Aquilejam & Polas.

Poſt Siculum pelagus eſt Creticum, cui contiguum eſt Ægyptium, à quo Phœnicium, mox jam deflectitur in Septentriones ſimul ſuperiorem Syriam Ciliciamque ſtringens; poſt quas in occidentem abſcedit,

dit,

dit, pelagusque Pamphylium appellatur usque ad Chelidonias insulas & extremam Lyciam. A Chelidoniis autem committitur Ægæum versus Septentriones, cujus longitudo in Borean 4000 stadiorum est, millia passuum 533. Latitudo maxima 2000 stadiorum. Post hoc cogitur in angustum Hellespontus, septem stadiorum spatium habens inter Sestum & Abydum.

φύλιον προσαγορεύεται πέλαγος ἄχρι Χελιδονίων νήσων καὶ ἄκρας Λυκίας. ἀπὸ δὲ τῶν Χελιδονίων ἀνάπτεται ὡς πρὸς Ἄρκτους τὸ Αἴγαιον, μῆκος ἔχον ἐπὶ Βορρᾶν δ, σταδ. μιλ. δὲ φλγ΄. πλάτος δὲ ἡ πλατύτατον β, μεθ' ὃν συνάγεται εἰς στενὸν Ἑλλήσποντος, ἑπτὰ σταδίων ἔχων διάστημα κατὰ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον.

Ab hoc deinde laxatur Propontis, cujus longitudo à Troade usque ad Byzantium stadiorum 1500, quæ sunt millia passuum xxxx. Latitudo prope æqualis. Post Propontidem rursus arctatur quoque Ponti ostium in quadristadium, quod appellatur Bosporus Thracius. Hinc jam ipse Pontus aperitur, in duo velut maria se diffindens. Quippe circa ejus medium duo eminent promontoria, 2500 circiter stadiis invicem dirempta; quorum alterum ab Asia procurrens in Septentriones dicitur Carambis, alterum ab Europa in austrum Criu Metopon appellatur.

Εἶτα ἀπ' αὐτοῦ πλατύνεται ἡ Προποντὶς, μῆκος μὲν ἔχουσα τὸ ἀπὸ τῆς Τρωάδος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον σταδ. α. καὶ φ΄, μιλ. δὲ xxxx πάρισον δέ πως καὶ πλάτος. Μετὰ δὲ τὴν Προποντίδα εἰς τετραστάδιον αὖθις στενοῦται καὶ στόμα τοῦ Πόντου, ὃ καλεῖται Βόσπορος Θρᾴκιος. Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη ὁ Πόντος αὖτις ἀνοίγεται διθάλασσος ὢν τρόπῳ τινί. Κατὰ μέσον γὰρ αὐτοῦ δύο ἀνέχουσιν ἄκραι, ἀλλήλων ἀπέχουσαι δισχιλίους πως καὶ φ΄ σταδίους, ὧν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐπ' Ἄρκτους ἀνατείνουσα καλεῖται Κάραμβις, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης πρὸς νότον Κριοῦ μέτωπον προσαγορεύεται.

Καὶ τὰ μὲν ἀριστερὰ τοῦ Πόντου, ἅπερ ἐστὶ πρὸς ἑσπέραν, μῆκος μὲν ἔχει ἀπὸ Βυζαντίου μέχρι τῶν ἐκβολῶν Βορυσθένους σταδ. Γ, ω'. μιλ. δὲ χxx. Πλάτος δὲ β, τὸ δὲ ἑῷον μέρος, ὅπερ ἐστὶ καὶ δεξιὸν τοῖς εἰσπλέουσι, μῆκος ἔχει ε ἢ μικρῷ πλέον, ἀπὸ τοῦ στόματος ἐπὶ τὸν κατὰ Διοσκουριάδα μυχὸν, πλάτος δὲ Γ.

Ἡ δὲ περίμετρος τοῦ σύμπαντος Πόντου δισμύριά ἐστι καὶ ε, ἐοικυῖα Σκυθικῷ τόξῳ. Τὰ μὲν γὰρ δεξιὰ τῇ νευρᾷ παρομοιοῦσι. Πάντοθεν γάρ ἐστιν ἰθυτενὴ πλὴν τῆς ἀνεχούσης Καράμβεως· Τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν τῷ κέρατι τοῦ τόξου διπλῆν ἔχοντι τὴν ἐπιστροφὴν, ὥστε δύο κόλπους συνίστασθαι, ὧν ὁ Ἑσπέριος κατὰ πολὺ προφερέστερος ὑπάρχει τοῦ ἑωθινωτέρου.

Τούτου δὲ πρὸς Ἄρκτον ἡ Μαιῶτις ὑπέρκειται λίμνη, τὴν περίμετρον θ, ὅσα σταδίων, ἧς τὸ στόμα Κιμμέριος καλεῖται Βόσπορος. ἡ μὲν δὴ καθ' ἡμᾶς θάλασσα τοιαύτη.

Et læva quidem Ponti, quæ ad occidentem ſunt, longitudine ſua à Byzantio ad oſtia Boryſthenis obtinent ſtadia 3800. quæ ſunt paſſuum millia xxx, latitudine vero 2000. Eoa autem pars, quæ innavigantibus eſt etiam dextera, longitudinem habet ſtadiorum 5000, aut aliquanto plus, ab oſtio ad receſſum juxta Dioſcuriadem: Latitudo eſt 3000 ſtadiorum.

Univerſi autem Ponti ambitus eſt ſtadiorum 25000, ſimilis Scythico arcui; quippe dextra chordam imitantur: ubique enim ita in rectum tenduntur, niſi qua Carambis eminet; ſed reliquum omne cornui arcus par eſt duplicem habenti curvaturam, ſic ut conſtituantur duo ſinus, quorum occiduus eſt multo præſtantior orientaliori.

Ab hoc Ponto Euxino in Septentriones ſurſum ſita eſt Mæotis palus, ambitu ſtadiorum 9000, cujus oſtio nomen eſt Cimmerio Boſporo. Atque ita ſe habet mare noſtrum.

Stadiorum 25000. Amm. Marcellinus Lib. 22. *Omnis autem ejus velut inſularis circuitus littorea navigatio viginti tribus dimenſa milibus ſtadiorum, ut Eratoſthenes affirmat, & Hecatæus & Ptolemæus aliique hujuſmodi cognitionum ſcientiſſimi ſcitatores, in ſpeciem Scythici arcus nervo coagmentati geographiæ totius aſſenſione formatur.* Ut hunc numerum invenias, connumerandi ſunt ſinuum ambitus. *Tennulius.*

F I N I S.

EXPOSITIO TOTIUS

MUNDI

ET

GENTIUM.

CL. SALMASIUS.

Vetus ſcriptor Græcus qui περιήγησιν τῆς οἰκουμένης compoſuerat. xxx Græci auctoris illius textum ipſum non habemus, ſed verſionem tantum antiquam, ab homine inepto & barbaro ac Latinæ juxta Græcæque linguæ imperito curatam, cujus nobis copiam fecit Juretus noſter. ad Hiſtor. Aug. 456.

CASP. BARTHIUS.

Geographus Ruſticus: Beritus civitas &c. ad Zachariam Mitylen. p. 244. *Et pag.* 250. *Chorographus incertus ſub Conſtantio & Conſtante, nuper ruſtico veteri ſermone Latino promulgatus.*

PHIL. BRIETIUS.

Vetus orbis deſcriptio conceditur Alipio cuidam Antiocheno. Scripta eſt ſub Conſtantio & Conſtante Latine tantum: quæ enim nuper prodiit Græce, hæretici malam fidem & inſcitiam loquitur. Parall. Geogr. vet. & nov. vol. 1. *p.* 10.

EXPOSITIO TOTIUS MUNDI ET GENTIUM.

SUNT autem & fine imperio SERE gentes videlicet. Efcam verò non utuntur omnibus communem. Scilicet quod neque malitiam corporis noftri habent, neque enim pulex, neque pedulus, nec cimes, aut lindes apud eos invenitur, aut in corpore aliquid infirmum. Neque enim veftimenta utuntur omnibus communia: fed ita inlibata eft veftis eorum, que neque infordidari poteft: & fi hoc contingat, per ignis gladium loturam expetant, ardens enim melior fit. Neque feminant, neque metunt. Sunt enim fpecies exceltes variæ & pretiofe, veluti lapides pretiofi, hoc eft fmaragdi, margaritas, jacinti, & carbunculus & faphirus in montibus: & inde omnes exeunt fic, fecundum hunc modum. Fluvius exiens exit in montibus, per fingulos dies ac noctes manans, magis verò adfidet cacumina montium in multitudine aquæ cingitur: Proxime gentis aftutia invenit artem per aquas que exinde exeunt invenire poffit, facientes retias in conguſta loca fluvii fufcipiunt ventura: Cum tanta verò felicitate neque laborant, neque egrotant: folum autem moriuntur, fcientes & diem mortis fuæ: moriuntur enim omnium centum decem & octo, & centum viginti annorum: & major minoris mortem non volet, nec parentes filiorum: Scientes finguli diem mortis fuæ, fibi faciunt farcofagum, de aromatibus varium (quoniam ad eos omnia aromata abundant) & ponens fe ibi expectat expetentem animam: ventura autem hora omnes falutans, & omnibus valedicens, fic debitum reddit, & eft multa fecuritas. Et

hoc quidem hujus gentis bona ex parte diximus: multa enim habentes dicere prætermisimus. Habitatio autem terræ eorum est mansionum septuaginta.

Post ipsam gentem quid aliud est venientibus ad Occidentes BRAXMANI degunt: & ipsi sine imperio transigunt benè, & detinent vicinorum bonitatem. Et est abitatio eorum mansionum quinque.

Post hos ad altera regio EVILTARUM, & ipsi sine imperio, & penè Deorum vitam viventes. Et horum terra mansionum triginta duo.

Post hos altera gens quæ vocatur EMER, & ipsa vivens sine imperio, transigit legaliter; & habitant terram mansionum quadraginta septem.

Post hos regio quæ appellatur NEBUSA, qua invenitur Tyrannorum initium. Et regitur à Majoribus; & est mansionum sexaginta. Hinc seminatio & messio.

Prædictæ autem gentes sine camarinas vivunt pomis, & piper & mella camarina: panem enim celestem cotidianum accipiunt. Inter eos omnis nec irascitur, nec judicium appetunt, neque rixa, neque cupiditas, neque dolum vel aliquit mali est.

Post ergo Nebus gentem adiacet regio DISAPH: quam qui habitant, reguntur benè quomodo vicini. Et habitant terram tenentem mansiones ducentas quadraginta.

Post hanc gens sic appellanda JONEUM: cujus homines eodem modo vicinantibus viventes vitam transigere putant: indifferens enim ad eos vita. Et habitant terram centum viginti mansionum.

Deinde DIVA gens eodem modo reguntur à Majoribus, habentes terram mansionum ducentas decem.

Deinde est INDIA MAJOR, à quâ triticum & omnia necessaria exire dicuntur: similiter proximis viventes

tes

tès benè transigunt; & habitant terram magnam & bonam, mansionum ducentarum décem.

Deinde adjacet eximia Regio, quæ dicitur viros habere fortes & valde industrios in bellis, & utiles in omnibus, INDIA MINOR. Cùm ei motus fuerit belli, à Persis petit auxilium, quo in omnibus habundant. Et habitant terram mansionum centum quinquaginta.

Post hos INDIA MINOR, cujus gens regitur à Majoribus & ad eos elefantorum innumerabilis multitudo, & Perse ab ipsis accipiunt propter multitudinem. Habitant terram mansionum quindecim.

Post hos sunt PERSÆ, Romanis propinquantes, qui istoriantur valdè in malis omnibus, & bellis esse fortes. Et impietates ab eis magnas agi dicunt, non cognoscentes naturæ dignitatem, sicuti muta animalia matribus & sororibus condormiunt, & impiè faciunt in illum, qui fecit eos, Deum. Aliàs autem abundare dicuntur in omnibus: data enim potestate ad eos adpropinquantibus gentibus, negotii suæ regionis omnia habundare videntur.

Horum autem prope SARRACENORUM gens degit, rapinâ sperantium suam vitam transigere: & mulieres ajunt in eos regnare.

Et hæc quidem de prædictis gentibus Historicus ait. Quoniam verò necessarium est, & Nostram Terram, hoc est Romanorum, conscribere, experiar exponere, ut possit legentibus prodesse: incipiamus ergo. Diximus enim, Persarum terras quot mansionum esse dixerunt qui conscripserunt, & quia impii, ac perjuri, & sponsiones non custodientes nec belli neque alterius negotii.

Post hos nostra terra est. Sequitur enim Mesopotamia & Osdroëna.

ME-

MESOPOTAMIA quidem habet civitates multas & varias: quarum excellentes sunt, quas volo dicere. Sunt ergo Nisibis & Edessa; quæ in omnibus viros habent optimos, & in negotio valde acutos, & benè nantes præcipuè & divites, & omnibus bonis ornati sunt: Accipientes enim à Persis ipsi in omnem terram Romanorum vendentes & ementes iterum tradunt, extra eramen & ferrum, quia non licet hostibus dare eramen aut ferrum. Istæ autem civitates semper stantes, *dum & Imperatoris* sapientia, habentes menia inclita bello, semper virtutem Persarum dissolvunt: ferventes negotiis, & transigentes cum omni provincia benè.

Deinde OSDROENÆ Edessa, & ipsa civitas splendida.

Deinde jam regio SIRIÆ omnis partitur in tres Sirias, Pynicam, & Palestinam & Cœlam. Et habent civitates varias & excellentes & maximas, quorum ex parte memoratus delectabor audientes.

Est ergo *Antiochia* prima civitas Regalis, & bona in omnibus, ubi *Dominus Orbis terrarum* sedet, civitatem splendidam & operibus publicis eminens, & multitudinem populorum accipiens, omnis sustinet, habundans omnibus bonis.

Jam alteræ civitates veluti *Tyrus*, quæ, omnium negotium ferventer agens, magnificè felix est: nulla enim fortè civitas Orientis est ejus spisior in negotio; & divites viros habens, & potentes in omnibus portis.

Tam *Beritus* civitas valde delitiosa, & auditoria legum habens, per quam omnia Judicia Romanorum: Inde enim viri docti in omnem orbem terrarum adsedent Judicibus, & scientes leges custodiunt provincias, quibus mittuntur legum ordinationes.

Jam

Jam etiam & *Cæsarea* civitas est similiter delitiosior, & habundans omnibus, & dispositione civitatis in multa eminens: Tetraphylon enim ejus nominatur ubique, quod unum est novum aliquid spectaculum.

Jam altere omnes, quorum & ipsorum nomina ex parte necessarium est dicere, quia singula eorum habent.

Præcipua est ergo & bona civitas & *Ladicia*, quæ suscipiens omnem negotium & emittens Antiochiæ magnificè adiuvit & exercet.

His similiter & *Seleucia* civitas obtima, quæ & ipsa omnia quæ veniunt prædictæ Antiochiæ offert & fiscales species & privatas. *Dominus orbis terrarum Imperator* CONSTANTINUS videns, quod sic utilis est ei & exercitui, montem maximum secavit, & introduxit mare, & portum fecit magnum & bonum, ubi venientes naves salvarentur, & fiscale onus non periret.

Deinde aliæ jam civitates omnes *Ascalon*, & *Gaza*, civitates eminentes, & in negotio bullientes, & habundantes omnibus, mittunt omni negotio Syriæ & Ægypto vinum optimum.

Neapolis & ipsa civitas gloriosa & valde nobilis.

Tripolis, & *Scytopolis*, & *Bibilus* & ipsa civitas in industria posita.

Heliopolis, quæ propinquat Libano monti, mulieres speciosas pascit, que aput omnes nominantur Libanotidas; ubi *Venerem* magnificè colunt: dicunt enim eam ibi habitare, & mulieribus gratiam formositatis dare.

Sunt autem iterum civitates, & ipsa *Sidon*, *Sarepta*, *Ptolemes*, *Eleutheropolis*, obtima similiter & *Damascus*.

Quoniam ergo ex parte prædictas civitates describsimus & diximus in linteamina sunt Ac Scitopolis, Ladicia, Biblus, Tipus, Beritus, quæ linteamen omni orbi terrarum emittunt, & sunt habundantia. Similiter autem &

Sarafa, & Cæsarea, & Neapolis, quomodo & Lydda purpuram altinam. Omnes autem prædictæ civitates gloriosæ & fructiferæ in frumento, vino & oleo. Hi & omnibus bonis Nicholaum itaque palmulam in Palestinis regio, loco, qui sic vocatur Jericho, similiter & Damascena, & altera palmula minore & psittatium, & omne genus pomorum habitantem.

Quoniam autem oportet & singula eorum describere, quid à singulas civitates delectabiles esse potest, & hoc dicere necessariu est.

Habes ergo Antiochiam quidem in omnibus delectabilibus habundantem, maximæ autem Circensibus. Omnia autem quare? Quoniam ibi *Imperator* sedet, necesse est omnia propter eum. Ecce similiter Ladicia, Circenses, & Tyrus & Beritus & Cæsarea: sed Laodicia mittet aliis civitatibus agitatores obtimos: Tyrus & Beritus, mimarios: Cæsarea, pantomimos: Eliopolis, choraulas: maximè quod à Libano Musæ illis inspirent divinitatem dicendi. Aliquando autem & Gaza habet bonos auditores: dicitur autem habere eam & pammacharios: Ascalon, athletas luctatores: Castabetia, calopettas.

Omnes autem per negotia stant, & viros habent divites in omnibus & oratione & opere & virtute: & aëres temperatos habent.

Et hæc quidem Syriæ ex parte: Prætermisimus enim multa, ut non extendere extra oportunum orationem videamur, & cæteras regiones quoque & provincias scribere possimus.

Habes ergo de levâ parte Syriæ, & ÆGYPTI & Alexandriæ & totius Thebaidis partes, que describere necessarium est.

Habes ergo omnem *Ægypti* regionem coronatam fluvius qui

qui ſic vocatur Nilus, qui veniens rigat omnem faciem terræ, & fructum feret omnia, ſine oleo: triticum autem, hordeum, legumen & vinum habundantem: viros ſimiliter nobiles, Deos colentes eminenter: nuſquam enim Deorum miſteria ſic perficitur, quomodo ibi ab antiquo, & uſque modò: & penè ipſa omni orbi terrarum tradidit Deos colere. Dicunt autem Chaldæos melius colere: tamen quos videmus, miramur, & in omnibus primos eſſe dicimus. Etenim ibi Deos habitaſſe, aut & habitare ſcimus. Aliqui autem & literas ab eis inventas eſſe dicunt: alii autem à Chaldæis, alii autem à Punicis. Quidam autem Mercurium inventorem eſſe literarum volunt: & multis dicentibus, nemo verum ſcit, nec credi poteſt. Tamen viros ſapientes præ omnem mundum Ægyptus habundat. Metro enim ejus Alexandria in omnem gentem invenies Philiforum omnem doctrinam. Itaque aliquando certamine facto Ægyptiorum & Græcorum, quis eorum muſium accipiat, argutiores & perfectiores inventi Ægyptii, & vicerunt, & muſium ad eos judicatus eſt: & impoſſibile eſt in quacunque re invenire volueris ſapientem, quomodo Ægyptium? Et ideò omnes Philoſophi, & qui ſapientiam litterarum ſcientes, ibi ſemper morati ſunt, meliores fuerunt: Non enim eſt ad eos ulla impoſtura, ſed ſinguli eorum quod pollicentur certè ſciunt: Propter quod non omnes omnium, ſed quiſque ſua per ſuam diſciplinam ornans perficit negotia.

Alexandria autem civitas eſt valdè maxima, & eminens in diſpoſitione, & habundans omnibus bonis, & eſcis dives: Piſcium enim tria genera manducat, quod altera provincia non habet, fluminale & ſtagneſe & marinum. Omnes autem ſpecies aut aromatibus, aut aliquibus negotiis barbaricis in ea habundant: ſupra caput enim

 ha-

habens Thebaidis Indorum genus, & accipiens omnia præſtat omnibus. Et Dii coluntur eminenter, & templum Serapis ibi eſt, unum eſt ſolum ſpectaculum novum in omni mundo. Nuſquam enim terræ aut ædificium, aut diſpoſitio templi, aut religionis invenitur, undique autem muſium ei reddire videatur. Poſſedit cum omnibus quibus habet bonis & unam rem, quod nuſquam niſi in Alexandria & regione ejus fit, cujus neque judicia neque privata negotia regi poſſunt, ſed penè per ipſam rem omnis hominum natura ſtare videtur. Et quid eſt, quod ſic à nobis laudatur? Carta, quod ipſa faciens, & omni mundo emittens, utilem ſpeciem omnibus oſtendere: ſola hoc ſupra omnes civitates quæ & provinciæ poſſidens, ſed ſine invidia præſtans ſuorum bonorum. Et Nilus autem bonitatem ſupra omnem provinciam poſſidens: qui Nilus fluvius eſtatis hora deſcendens rigat omnem terram, & ad ſeminationem parat, quem ſeminati habundantes magnâ benedictione implentur: ad eos enim una menſura, centum & centum viginti menſuras facit: & ſic per ſingulum annum terra reddens, & aliis provinciis utilis eſt: Conſtantinopolis enim Traciæ ab eâ quamplurimè paſcitur: ſimiliter & Orientales partes, maximæ, propter exercitium *Imperatoris*, & bellum Perſarum: propterea non poſſe aliam provinciam ſufficere, niſi divinam Ægyptum. Quem & nominans à Diis plus eſſe puto: ubi Deos, uti prædiximus, colentes benè, hiſtoria maximæ offerunt. Et ſunt ſacra omnia & templa omnibus hornatæ: ditimi enim & Sacerdotes & Miniſtri, & Aruſpices, & adoratores, & Divini obtimi habundant: Et fit omnia ordine: Aras itaque invenies ſemper igne ſplendentes, & ſacrificiorum & ture plenos: vittas ſimul & turabula plena aromatibus divinum ordinem ſpiraven. Jam & civitatem Judicibus bene regen-

regentem invenies: in contemptu femen folus populus Alexandriæ: Judices enim in illa civitate cum timore & tremore intrant; populi justitiam timentes: ad eos enim ignis & lapidum emissio ad peccantes Judices non tardat: & est in omnibus & civitas & regio incomprehensibilis: & totius orbis terræ pene de veritate Philosophiæ ipsa sola habundat, in quâ inveniuntur plurima genera Philosophorum: itaque & Ascolapius dare ei voluit medicinæ peritiam, ut habeat in toto mundo medicos obtimos præstare dignatus est, & quamplurima inicium salutis omnibus hominibus illa civitas constat.

Et hæc quidem de prædictas regiones quoque & civitates ex parte: non enim omnia scribere possibile est, & aëres verò habet valde temperatos.

Deinde jam de dextris iterum Syriæ supra invenies ARABIAM: cujus civitas maxima est Nonstra; quæ negotia maxima habere dicitur: propinqua Persis & Saracenis: in quâ publicum opus Tetrapoli mirantur.

Deinde iterum regio CILICIÆ, quæ faciens multum vinum lætificat & alias provincias: & habet civitatem magnam & bonam, quæ sic vocatur, Tharsum.

Post hæc in superiori parte CAPPADOCIA est, quæ habet viros nobiles, & civitatem maximam Cæsariam. Frigora autem maxima habere dicitur, ut non posse hominem imperitum locorum, sine aliquo artificio habitare. Negotia autem hæc obtima ubique mittere eam ajunt; leporinam vestem & Babillonicum pellium, & illorum *divinorum* animalium formunsitatem.

Inde obviat GALACIA provincia obtima, sibi sufficiens. Negotiatur *vestem* plurimam: Aliquotiens verò & *milites* bonos Dominis præstat. Et habet *civitatem*

maximam, quæ dicitur Ancyra. Divinum *panem*, & eminentissimum manducare dicitur.

Iterum FRIGIA, & ipsa regio bona, & ipsa fortes viros possidens, secundum scribturas antiquorum, Homeri quoque & Vergilii, & aliorum, qui bellum ipsorum, quæ Prigium & Gregorum conscribentium: Quæ & *civitatem* maximam habere dicitur Laodiciam, quæ vestem solam & nominatam emittat, quæ sic vocatur, Laodiciam.

Deinde hujus supra ARMENIA MINOR, quæ *Equites* & sagittarios præstare ajunt utiles ad bellum.

Deinde PAPLAGONIA & PONTUS, virorum divitum habitatio, & valde eminentium. Similiter Cappadocus & Galatis, in doctrinâ quoque & in omnibus bonis, & mulieres speciosas. Historia verò de eas dicit speciosas esse, & candidas nimis, ut visæ Deæ esse putentur. Viros itaque prædictæ provinciæ, quæ & civitatum, hoc est Pontus & Pappaglonia & Galatia & Cappadocia. Habent & prudentes viros. Si autem vis & prudentiam virorum audire, aspice in duo Comitata, Orientis quoque & Occidentis, & multos ibi invenies, quàm in aliis civitatibus aut provinciis, quomodo Ponticus aut Paplagones & Cappadoces & Galatas: propterea & temptari per eos jussione Imperatorum negotia putant: Sunt enim valde fideles devitia naturæ bonum in se habentes: sic majoribus & melioribus proficere urgentur. Hic autem de his desinens rationem, jam incipiam sequentia dicere.

Sunt enim hæc media terrena. Quoniam autem necessarium est significare partes propinquantes mari, iterum autem de Cilicia est & ISAURIA, quæ viros fortes habere dicitur, & latrocinia aliquando facere conati sunt:

ma-

magis verò & adversarii Romanorum esse voluerunt, sed non potuerunt invictum nomen vincere.

Post quam est PAMPHILIA regio obtima & sibi sufficiens: oleum autem multum faciens, & alias regiones implens. Habet autem duas civitates splendidas, Pergen & Siden.

Post hanc LICIA Regio sibi sufficiens: & habet montem maximum qui Caucasus dicitur, qui major sub cœlo non esse ajunt.

Post Liciam CARIA.

Et sic est Maxima ASIA, quæ eminet in omnem provinciam, & habet civitates innumerabiles, maximas verò, & ad mare multas quidem habet: ex quibus nominare duo necessarium est: Ephesum quoque, quæ portum præcipuum habere dicitur: similiter autem Smyrna, & ipsa civitas splendida. Regio autem tota lata & frugifera in omnia bona, vina varia, oleum, horidiam, purpuram bonam alicem. Et est valde admirabilis, cujus laudem per multas ponere difficile est.

Post hanc est ELLESPONTUM, regio frugifera, frumento, vino, & oleo ornata. Civitates, a. habet antiquas illas Troiam & Olium: horum autem majorem Cyzicum: quæ & positioni, & magnitudini, & ornamento, & formonsitati omnem laudem superare potest. Et ibi enim Venus mulierum pulchritudinem, sagitta Cupidis ornata, constituere voluit.

Post Ellespontum est invenire admirabilem BITTINIAM: quæ maxima & obtima: quæ sic omnem fructum facit. Civitates habet multas quidem, & admirabiles, Niciam & Nichomediam. Et Niciæ quidem civitati dispositioni difficile est alibi invenire: regulam autem putat aliquis impositam esse omni civitati, propter æqui-

æquitatem & formonſitatem: & eſt in omnibus ornata & conſtans. Nicomedia verò & ipſa eminens & admirabilis, & in omnibus habundans, & habens opus publicum optimum, Baſilicam Antiquam: quæ divinum ignem de cœlo deſcendiſſe & combuſſiſſe eam dicunt: & condita eſt poſtea à *Conſtantino*. Habet autem & Circenſes, ſtructuram valde bonam, in qua eminet: Circenſium, ſpectaculum diligentius ſpectatur.

Poſt Bittiniam iterum TRACHIA provincia: & ipſa duces in fructibus & maximos habens viros & fortes in bello. Propter quod & frequenter inde milites tollentur. Habet autem civitates ſplendidas, Conſtantinopolim & Aeracleam: quæ Conſtantinopolis cùm eſſet aliquando Byzantium, *Conſtantins* conditam ſuum cognomen civitati impoſuit. Heraclea verò excellentem opus habet, & Teatrum; & regale Palatium: Conſtantinopolis autem omnia præcipua habere poteſt; propter Conſtantinum. Nec non verò etiam Circenſium ſpectaculum ſeviſſime ſectatur.

A Trachiâ ergò obviantem invenies MACEDONIAM: quæ habundans omnia, negotium vero eicit ferrum & plumam. Aliquotiens enim & lardum & caſeum Dardanicum (adjacet enim ei DARDANIA) & habet civitatem ſplendidam Theſſalonicam: quæ eſt & ipſa una eminentium.

Poſt Macedoniam THESSALIA, multa ferens, & aliis ſufficere dicitur. Et habet montem Olimpum, quem Deorum habitaculum Homerus ait.

Poſt Theſſaliam ACHAIÆ GRÆCIE, & LACONICÆ terra, quæ in ſe habens, non ſic aliis, ſufficere ſibi poteſt. Nam & ipſa provincia brevis eſt & montuoſa, & non tantum frugifera poteſt eſſe: oleum verò

ex pauco generat, & mel Atticum: & magis fama doctrinam & orationum glorificari poteſt: in aliis enim quamplurimæ non ſic. Civitates autem habet has, Corintum & Athenas: Corintum enim civitatem multum in negotio, & habens opus præcipuum Amphitheatri. Atenas verò & hiſtorias antiquas, & aliquid dignum nominatum Arcum, ubi multis ſtatuis ſtantibus mirabile eſt videre dicendum antiquorum bellum. Licomca verò ſolo cronico lapide, quem dicunt Lacedæmonium, ornari putat.

Poſt Achajam eſt inveniri EPIRI partes, & civitas quæ ſic vocatur Etpirus. Provincia verò à quibuſdam *Epirus*, à quibuſdam Ætolia. Civitas Nicopolis, quæ piſcem multum marinum habundat, ut odire ſpeciem videntem aliquantam.

Poſt hanc ſuperius DALMATIA eſt: quæ in negotiis eminens eſſe dicitur. Caſeum itaque Dalmatenum & tigna tectis utilia, ſimiliter & ferrum, tres ſpecies cum ſunt utilia, habundans emittit. Et habet civitatem ſplendidam Salonam: Dirracium enim propter habitantium malitiam, adō (magis vero ut dicunt) deſcendit, & non apparuit.

Deinde jam ordine provinciæ, CALABRIA, quæ frumentifera cum ſit, habundat in omnibus bonis.

Poſt hanc BRITTZANTIUM: & ipſa obtima cum ſit, negocium emittit veſtem byrrum, & vinum multum & obtimum.

Poſt Brittziam LUCANIA regio obtima, & ipſa omnibus habundans, & lardum multum forâs emittit: propter quod eſt in montibus, cujus æſcam animalium variam.

Poſt enim CAMPANIA provincia, non valde

quidem magna, divites autem viros possidens, & ipsa sibi sufficiens est, & cellarium Regnante Romo.

Et postea in ITALIAM; quæ & nominata verbo solum, aut in nomine, gloriam suam ostendit, multas & varias civitates habens, & omnibus bonis plena, regitur à providentia. Invenies enim in ipsa Italia vinum multa genera, Picenum, Sabinum, Devortinum, Tuscium (etenim Tuscia adjacet prædictæ provinciæ: cujus formonsitate non post multum narremus.) Italia ergo omnibus habundans, insuper & hoc maximum bonum possidet, civitatem maximam & eminentissimam & Regalem, quæ de nomine virtutem ostendat. & vocatur ROMA: quam ajunt condidisse Romulus puer. Est itaque quam maxima, & edificiis divinis ornata. Quisque enim antèfactis *Imperatorum*, aut nunc qui sunt, in eam condere aliquid voluerunt: & singuli eorum opus qualémque in nomine suo facit. Si enim volueris *Antoninum*, opera invenies innumerata: sicut & quæ dicitur *forum Trajanum*, quæ habet Basilicam præcipuam & nominatam. Habet autem & Circenses bene positum, & æramento multo ornatum. Sunt autem in ipsâ Roma & Virgines septem ingenuæ & clarissimæ, quæ sacra Deorum pro salute civitatis, secundum antiquorum morem, perficiunt, & vocantur *Virgines Vestæ*. Similiter & fluvium habet multis notum Tyberim: qui utilis est prædictæ civitati, qui incídens eam pervenit in mare, & per ipsum omnia quæ veniunt de peregre, ascendent, à decem & octo milia: & sic civitas omnibus bonis habundat. Habet autem & Senatum maximum virorum divitum: Quod si per singulas probare volueris, invenies omnes Judices aut factos aut futuros esse: aut potentes quidem, nolentes autem, propter suorum frui cum securitate velle. Colent autem & Deos ex parte, Jovem & So-

Solem: nec non & Sacramantis Deum perficere dicunt: & Aruſpices ad eos certum eſt. Hanc habes.

Vicina TUSCIA: quæ Tuſcia quamplurimæ hoc à Diis nomen maximum accepit. Unde enim ajunt ab origine inventam eſſe haruſpicia: & quod bonum Deos eſſe dicebant. Nam & ipſa habundans omnibus bonis, & hoc poſſidet maximæ, circa Deos haruſpicia multa: etenim hujus rei certum ad eos eſſe dicitur. Et hæc quidem Romæ & Tuſciæ.

Italiæ verò & aliæ civitates ſunt ſplendidæ, quæ ſic vocantur, Aquileia, & Mediolanum.

Poſt ergò Italiam, quas prætermiſimus civitates dicamus: MYSIAM & DACIAM provincias, ſibi quidem ſufficientes, frigora autem magna habentes; quorum civitas magna *Neſſus* dicitur.

Deinde PANNONIA regio, terra dives in omnibus, fructibus quoque & jumentis & negotiis, ex parte & mancipiis. Et ſemper habitatio *Imperatorum* eſt. Habet autem & civitates maximas, Syrmi quoque & Noricum: unde & veſtis Noricus exire dicitur. Hæc Pannonia regio.

Quæ adjacet trans flumen Dannuvium, gens barbarorum SARMATUM eſt.

Poſt Pannoniam, GALLIAM provinciam: quæ cùm maxima ſit, & *Imperatorem* ſemper eget: hunc ex ſe habet. Sed propter majoris præſentiam, omnia in multitudine habundat, ſed plurima pretii. Civitatem autem maximam dicunt habere, quæ vocatur Triveris: ubi & habitare *Dominus* dicitur: & eſt mediterranea. Similiter autem habet alteram civitatem in omnibus ei adjuvantem, quæ eſt ſuper mare, quam dicunt Arelatum, quæ ab omni mundo negotia accipiens, prædictæ civitati emittit. Omnis autem regio viros habet fortes & nobiles: in bello itaque

plurimum exercitum & fortia Gallorum esse dicuntur: & est in omnibus provincia admirabilis Et habet adjacentem gentem Barbaram GOTHORUM.

Deinde ad Gallia SPANIA, terra lata & maxima, & dives viris doctis, in omnibus negotiis: quorum ex parte dicimus. Oleum enim, & liquamen, & vestem variam, & lardum, & jumenta mittens, omni mundo sufficiens, omnia bona possidens, & præcipua in omnibus bonis. Insuper autem & sparti virtutem omni terræ præstans, videtur quidem necessaria aput multos, quoniam omne navium genus salvat, & per ipsum quamplurimæ omnem negotium videtur: aput multos autem debilis esse videtur. Inde Oceanum esse dicitur, & hujus partem, quæ nemo hominum narrare potest. Sed quid ibi esse potest? Est enim desertum, &, sicut ajunt, est ibi finis mundi.

Deinde girantem ad Austri terram invenies terram MAURITANIAM, homines barbarorum vitam & mores, tamen Romanis subditi: quæ provincia vestem & mancipia negotiatur, & frumentum habundat: & habet civitatem *Cæsaream.*

Deinde post Mauritaniam NUMIDIA provincia, fructibus habundans, & sibi sufficiens, & negotia habet, vestem variam, & animalia obtima.

Ab hanc provinciam AFRICÆ regio dives in omnibus invenitur; omnibus bonis ornata est, fructibus quoque & jumentis: & pœne ipsa omnibus gentibus usum olei præstat. Quæ multas & differentes civitates possidens, unam præcipuam & admirabilem nimiùm habet, quæ sic vocatur *Kartago*: quam condidit mulier Tyria, nomine Dido: quæ cùm Libiam venisset, locum emit, quantum corium bubulum circumtenere potuit, ut Virgilius ait, cognomine

ne Byrsa : quæ dispositione valde gloriosissima constat: formonsitatem verò, locum pro locu possidens, habet oleum: etenim ordinem arborum habet. In vicos æqualis: & portum super omne novum visum habens, Neptunum, sine timore navium, serenum præstare videtur, securitatis enim plenus est. Et iterum præcipuum invenies opus publicum in eam, Vicum argentariorum: In delectabilibus verò unum solum spectaculum valde contentiose expectant habitantes, Munerum: ipsa autem regio Africæ est valde maxima & bona & dives. Homines autem habens non dignos patriæ: regio enim multa & bona, homines verò non sic: dolosi enim quamplurimi omnis esse dicuntur: alia quidem dicentes, alia autem facientes. Difficile autem inter eos invenitur bonus: tamen in multis pauci boni esse possunt.

Deinde post Africæ omnem regionem adjacet & deserta Terra maxima in Austri partibus: ubi ajunt in minima parte ipsius deserti habitare Barbarorum paucam gentem, quæ sic vocatur MAZICUM, & ÆTHIOPUM.

Post hoc invenitur regio PONTIPOLITANA, pauca, sed fructibus & jumentis dives: quam civitates habet antiquas duo Ptolemaide & Quirenim, quas dicunt in tempore regnasse.

Post quam altera provincia LIBIÆ nomine: propinquans & ipsa ab occasu, Alexandriæ: quæ non accipit aquam de cælo: viros quidem habet paucos, tamen bonos, & pios & prudentes: puto autem quod bonum eis inest, nisi à Dei eruditione, non pluente eis per singulos annos.

Deinde jam iterum Alexandriam.

Et hæc quidem, orbis terræ, Romanorum quoque & Barbarorum terram, quod ex parte dicere potuimus. Non

enim omnia certissimè conscribere possibile erat. Tamen etsi fortè latuit nos aliqua pars, tamen, ut opinor, non valde.

Ut non autem solam totam istoriam prætermittere videar: nam & Insulas, quæ medio mari positæ sunt, & ipsarum memoratus, sic orationem desinam.

Habes ergò ab Oriente Insulas sic: primam & maximam CYPRUM, quæ solet navem conficere: dicitur non indigens alterius provinciæ quicquam, pro fabrica navium: necessaria ipsa insula habet omnia inferius declarata, ligna, æramentum, ferrum, picem: nec non verò linteamen pro velaria, & funium usum. Dicunt autem & aliis bonis hominibus habundare.

Deinde ETBOEAM (& ipsa insula) nobilem esse dicunt.

Inde quæ sic vocatur CYCLADAS insulas plurimas, numero quinquaginta tres: quæ omnes suum Judicem habent: quarum aliquas ex nomine dicere necessarium est. Nam quæ RODUM insulam & civitatem maximam: quæ, sicut profetavit Sibilla, abera Dei esse peritura. Est autem in ipsam civitatem statua, quam omnes COLOSSEUM nominant. Novum virum magnitudinis: dolus enim in ipsa fuit, secundum profetiam prædictæ Sybillæ.

Jam & alteram & APOLLINES TENEDOS.

Ab ipsos invenies YMBRUM: quæ Imbrus leporinam vestem multam ejicit. Propter habundantiam ipsius rei ibi animalium multitudo. In cæteris verò rebus moderata ipsa sibi sufficiens: vinum autem multum faciens, Macedoniæ & Trachiæ regioni similans.

Postea CRETAM insulam invenies, quæ centum numero civitatibus ornata est. Et est in omnibus di-

ves

ves & mirabilis. Quæ habet maximam civitatem nomine Gordinam : in qua & Circenses esse dicunt : & habet viros divites ex parte, & eruditos.

Deinde CITHERA alia insula : inde ZAZINTHUS & CEPHALONIA insulas habentes & habundantes omnia bona.

Post quas insulas omnis, optima & maxima SICILIA insula, quæ solidam terræ differens : multa enim bona Sicilia generat, & emittit ubique negotia utiles in habundantiam, lanam infinitam, similiter & jumenta. habet autem & viros divites & eruditos omni doctrinâ quoque, Græca & Latina. Civitates autem habet splendidas Syracusam & Cathenam: in quibus spectaculum Circensium benè completur : Animalia enim bona & fortia habens, contendunt delectantes animalium virtute. In qua insula & montem qui sic vocatur *Hetna* : si dignum est, Divinitas est in illo monte ; quoniam diebus noctibúsque ardet in capite montis, unde & fumus ascendere apparet : qui mons in girum vineta multa habens, generat vina præcipua.

Deinde COSSORA.

Post hanc aliam insulam, quæ sic vocatur SARDINIAM, & ipsa ditissima fructibus, & jumentibus, & est valde splendidissima.

Deinde alia, quæ sic vocatur BRITANNIA insula, sicut qui fuerunt narrant, valde maxima & præcipua in omnibus.

F I N I S.

Inserenda notis ad contextum.

27. 18. Ἀπὸ τοῦ στόματος] Vossius *ab alveo*. quod non intelligo, quum Græca sint commodissima.

29. 2. Λιμὴν ἀκτῇ] Nec si Acta accipiatur de urbe, ut monet Vossius ideo potest dici λιμὴν, (nam si est urbs, cur portus dicitur?) nec Græ,

c-

cis dicitur λιμὴν ἀκτή. Sed diſtingui debet: Ἀνακτόριον καὶ λιμήν. Ἀκτὴ καὶ πόλις Λευκὰς καὶ λιμήν. Poſt Anactorium & portum ejus dicit ſequi actam & urbem Leucadem ac portum. Poſt hæc ſcribit Nob. Gentemeſnilius in Græcia Antiqua pag. 406. Ἀκτὴ ἀνέχει ἐπὶ τὴν Λευκάταν, *acte erigitur in Leucatan.*

34. 10. Ταύτα κολπώδη] Quemadmodum hîc ſinuoſos ſtadios concipiat Voſſius, aut quales illi ſint, ſane non aſſequor. Nec ea mens Scylacis.

47 5 Καὶ τεῖχος (καὶ νῆσος Σαλαμίς.) Κατὰ] Voſſius deleri vult ea, quæ incluſit parentheſi, hoc eſt, quorum cauſam ignorat. At tu ſcribe καὶ τεῖχος. καὶ, ΝΗΣΟΣ ΣΑΛΑΜΙΣ, κατὰ τοῦτο ἐστὶ Σαλαμίς, prout jam ſimilem locum ante notavi de interpoſitione Scylacis. Adde pag. 73.

58. 8. Ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου] Mirifica Geographia. Malienſes ſunt ad ſinum Maliacum. Ultra hos in mediterraneis ſunt Ænianes, per quos fluit Sperchius extra ſinum Maliacum. At quis non videt, quamdiu in Ænianibus eſt Sperchius, eum non eſſe in ſinu Maliaco? neque enim venit tunc ad mare, ſed in mediterraneis eſt. Sed exit certe Sperchius in ſinum Maliacum. Ipſe Voſſius ſcribit in notis ad Melam pag. 151 de Salmaſio [Errat quoque cum dicit Sperchium infundi in ſinum Pagaſiacum, cum in Maliacum effundatur] Hoc qui ſciebat, quo modo potuit ſic ordinare Scylacem? Sed tu diſtingue: καὶ δι' αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ποταμός. Ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου ΑΧΑΙΟΙ. Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ &c.

78. 8. Εἰς πόλιν Μάλην μεγάλην] Credo ignotam Voſſio fuiſſe tali nomine urbem in Colchis: ſed pro ea ſuſpicari Κυταίαν omnino inſanum eſt. Plane patet illud ΜΑΛΗΝ inoleviſſe pro ΑΙΑΙΗΝ. Æxa enim vel Æa urbs interior Colchorum, & quidem trecentis ſtadiis à mari apud Stephanum, circumflua fluviis, unde Αἰαίης νήσου dicit Apollonius Rhod. III, 1073, ubi Scholiaſtes: Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρμα ἔκειτο. αὕτη δὲ ἐστι Κόλχων μητρόπολις, ut cognoſcas, unde μεγάλην Scylax dixerit.

Addenda in notas.

Pag. 2. Verſ. ult. non mutari; aut ſi nec lacunam ſupponere placet, quod certe etiam neceſſe non eſt, videtur oratio recte procedere juncta cum præcedentibus. *Harum una urbem habet, quæ diei itinere ab Herculeis columnis abeſt: deinde* habet *emporium, urbem Græcam, cui nomen Emporium.* Nihil clarius. Nec vero de Gadibus hæc dicit Scylax, ſed de inſulis ex adverſo fluvii Iberi poſitis, quæ ſunt Baleares, quas veteri appellatione edidiſſe videtur ΒΑΛΕΙΡΑ, quod degeneravit in ΓΑΔΕΙΡΑ. Vide Bochartum.

13. 10. In mare Tyrrhenum. Hinc ab Populonio erat proximus trajectus in Sardiniam & Corſicam, & idcirco vocatur ἀφετήριον εἰς Σαρδὼ καὶ Κύρνον Ποπυλώνιον τῆς Τυρσηνίας ab Agathemero lib. 1. cap. 5. Utique.

31. 9. Alienior; etſi potuerit placere viris doctis. Grentemeſnilius in Græcia pag. 486 Λυκίρτας ex Strabone retinet.

INDEX

INDEX

Geographicus aliarumque rerum notabilium.

A.

Apſi-

B.

C.

I.

L.

Me-

N.

Pon-

Sa-

The-

FINIS.

INDEX
Eorum quæ tractantur in
NOTIS
JACOBI GRONOVII.

I N D E X.

F I N I S.

NOBILISSIMO & AMPLISSIMO
VIRO,

JOHANNI GEORGIO HERVUORTO,

AB HOHENBURG, SERENISS. BOJORUM DUCIS CONSILIARIO INTIMO, ET CANCELLARIO, DOMINO SUMME OBSERVANDO, DAVID HOESCHELIUS AUGUST. S. P. D.

QUàm insignis sit tabularum Geographicarum usus, cùm aliunde constat, vi magnifice, tum vel hinc maximè, quòd Athenis olim in certo urbis loco πινάκια id genus publicè suspensa extiterunt. Longè autem uberior ad omnem posteritatem ex illorum monumentis fructus redit, qui regionum, & locorum quorumcunque, non picturas nudas, sed descriptiones historicas reliquerunt: neque id solùm; verùm etiam, quibus populis qui mores, quæ ingenia, fuerint accuratè adnotarunt. Cujusmodi eruditæ antiquitatis ἀναγραφαὶ posteaquam in nobiliss. M. Velseri, Septemviri nostri, manus inciderunt; primo eas quoque tempore imprimendas esse censuit, non nescius, historiarum, & inprimis Geographiæ Scriptoribus plurimum inde lucis adferri posse. His quum tuus etiam Codex, vir amplissime, non nusquam corrigendis, lacunisque explendis, subsecutus servierit; cumque horum non minus, quàm aliorum studiorum, perquàm sis ut amans, ita peritus: tuo Nomini hæc cimelia nuncupare, visum est. Prorsus enim mihi persuadeo, te, qui hactenus benevolentia tua complecti me dignatus fueris, horum libellorum, quibus vetustas atque eruditio auctoritatem conciliat, à me nunc primum editorum patrocinium haud gravatè suscepturum esse. Bene vale literarum Mæcenas, & nostris conatibus favere perge. XIV. Kal. Septembr. A. S. N. M. DC. Augustæ Vind.

ISA.

ISA. CASAUBONUS
DAVIDI HOESCHELIO
S. D.

O Lætum nuncium, quem tuæ mihi literæ nunciarunt! Itáne? Geographica illa πολυτάλαντα, *certè* πολλῶν *si quid judico* ταλάντων ἄξια, *proximo mercatu habebimus? Quantum alii eorum editione se tibi debituros existimaturi sint, non scio. Ego profiteor magnum eum accessurum cumulum tuis in nos meritis. Macte, mi Hœscheli, hoc animo & diligentia ista. Opus nostrum cum superioribus diebus in ipso penè portu naufragium facturum esse videretur, tandem eò redactum est, ut faciente Deo, post octo dies nihil futurum sit nobis cum illo, quod quidem ad hanc editionem attinet. Quæ eo minus grata nobis futura est, quod Prolegomena nostra, quia paullò erant uberiora, edi nunc non potuerunt. Sed hæc proximis literis. Vale amicissime vir. Lugduni Nonis Aug.* CIↃIↃC.

DE

DE SCYLACE, ET AUCTORE PERIPLI PONTI EUXINI,

PRÆFATIO. ISA. VOSSII.

Duos tibi do ſcriptores, benevole Lector, Scylacem Caryandenum, Geographum antiquiſſimum; & Anonymi fragmentum de Ponto Euxino. Quorum ille jam multos ante annos editus eſt à Davide Hœſchelio, una cum Geographicis Marciani Heracleotæ, & aliorum: alter vero nunc demum prodit. Ille quidem vetuſtiſſimus, hic ſatis recens. Uterque tamen laude dignus; ille, quod è primis apud Græcos Geographiam ediderit; iſte, quia quæ apud alios diſperſa erant, in unum redegerit. Ætas autem Scylacis incerta eſſe non poteſt. Multis ea apparet argumentis. Ne decipiat Herodotus Melpomene; qui docet, Scylacem quendam Caryandenſem fuiſſe miſſum a Dario, Hyſtaſpis filio, ad explorandam Aſiam. Quippe is alter Scylax ab hoc, & multo antiquior. Meminit enim noſter σκελῶν μακρῶν τοῦ Πειραιέως, quod tamen Themiſtoclis opus. Meminit & Amphipoleos, quam condidit Braſidas, cum ante ἐννέα ὁδοὶ diceretur. Quorum ætatem nemo neſcit. Cleoſtrati quoque Aſtrologi Tenedii, & Calliſtrati, Rhetoris Athenienſis, mentionem facit; quos diu poſt illum Hyſtaſpidem floruiſſe, certiſſimum. Atqui Ælius Dionyſius, ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρείας πρώτῳ, inquit, ὅτι Δαρείῳ προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα. Omnino is eſt Darius Nothus. Quo regnante, Calliſtratus exul in Thracia Datum urbem condidit. Et certe ex hac ejus epitome colligi poteſt, ut jam vidit vetus auctor vitæ ejus, τὸ μήτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασιλέα, μήτε τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ χρόνου. Turbat tamen hic Suidas, qui

qui Polybio coætaneum facit hunc noſtrum Scylacem. Inquit enim, Scylacem Caryandenſem περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, res præterea geſtas ab Heraclide, Mylaſſorum rege, & librum contra Hiſtoriam Polybii, ſcripſiſſe. Sed confundit duos Scylaces. Tres enim fuere Scylaces Caryandenſes. Antiquiſſimus eſt, qui ſub Dario, Hyſtaſpis filio, floruit; alter, Darii Nothi; tertius vero, ætate Polybii. Poſt Hannonem tamen Carthaginenſem vixiſſe, cum urbium, quas ille extra columnas Herculeas condidit, meminerit, ſatis liquet. Sed Hannonem hunc eſſe antiquiſſimum, imo vetuſtiorem Herodoto, alibi videbimus. Hunc autem Periplum Scylacis, eſſe ἐπιτομὴν & compendium majoris operis, nullus dubito. Multa enim hic leguntur, quæ plane ſunt contra ſententiam Scylacis, in quibus epitomator erraverit. Hoc inde patet, quod cum Scylax, teſte Strabone, initium Troadis fecerit Lampſacum, hic a Dardano eam ordiatur. Sine dubio & multa ejuſmodi errata commiſit. Diu tamen videtur periiſſe opus illud Scylacis, cum Apollonii Scholiaſtes epitome tantum uſus fuerit. Unde vix crediderim, ejus ætate ipſummet exſtitiſſe Scylacem. Inter mendaciſſimos Geographorum apud veteres etiam audit Scylax, quod fabuloſa multa, de monſtroſis hominum formis, retulerit. Sed hoc omnibus fuit Geographis, & Hiſtoricis, uſitatum & ſolemne, ut ubi ad communes orbis habitati, & ſuæ cognitionis deveniſſent terminos; quo ignorantiam ſuam hac in parte excuſarent, aut plus aliis viderentur ſapere; maria alga & cœno, aut frigore concreta; terras horridis invias montibus, aut æſtu exuſtas, mentirentur.

Sufficiant hæc pauca de Scylace Caryandeno, & veniamus ad alterum autorem Ponti Euxini. Primus illum e Bibliotheca Palatina exſcripſit, jam ante annos plurimos,

vir in omni doctrina summus, CLAUDIUS SALMASIUS. Quis vero sit auctor ejus Peripli, nullis potui conjecturis assequi. Quin tamen sit fragmentum περίπλου τῆς ὅλης οἰκουμένης, neutiquam ambigendum. Non esse admodum antiquum, hoc evincit, quod urbium, portuum, fluviorumque antiquis nominibus recentiores plerunque subdiderit appellationes: ut cum Apolloniam, Sozopolin; portum Daphnes, Sosthenem; Borysthenem, Danaprim vocat; quæ vocabula veteribus ignota fuere. Recentiorum quoque morem in eo sequitur, quod stadia VII½ componat cum miliari Romano. Quæ diversitas inde evenit, quod Græcorum recentiorum pedes Geometrici illos veterum decimasexta sui parte longitudine anteirent. Toto hoc fragmento nihil non ex Scymno Chio, & Arriani epitome Ponti Euxini, desumptum est. Scripsit Scymnus Chius περιήγησιν Europæ, Asiæ, Libyæ, libris tribus, versibus comicis. Ex eo fragmentum edidit doctissimus Hœschelius. Falsum vero titulum præfert Marciani Heracleotæ. Constat hoc ex Stephano, & aliis; qui loca aliquot ex Scymno citant. Marciani vero Heracleotæ esse non potest. Vixit enim ille multis post Ptolomæum ætatibus; cujus compendium composuit; quod hodieque magna ex parte exstat. Chius vero ille Scymnus sub Nicomede floruit; cui opus suum inscripsit. Quam multa autem desint in Scymno, argumento est Europa, quæ nec ipsa absoluta est. Quare præter reliquum Europæ, tota Asia, & Africa, desiderantur. Defectus tamen ille in Europa ex hoc Ponti Periplo, quem edo, suppleri potest. Cætera vero hic noster auctor ex Arriani hausit compendio. Compendium voco, quia revera sit. Multo enim locupletior fuit ille periplus, quam est hodie. Citat ex eo loca quædam Eustathius in commentariis ad Diony-

Dionysium; quæ hodie tamen apud eum non reperiuntur. Unde non dubito, quin multum imminutum sit scriptum illud. Quod ipsum videre est apud Marcianum Heracleotam, Ptolomæi epitomatorem. Multa enim ex eo habet Stephanus, quæ in eo non inveniuntur. Sed de eo nos alias pluribus, ut spero, ad Ptolomæum nostrum; quem propediem, Deo volente, habebis, Lector.

Sam. Tennulii Præfatio.

Bruxellæ vidi nuper rem raram, senem liberalem, quæque jam in illo tractu rarior, virum doctissimum Joannem Jacobum Chifletium, ingens & in omnem æternitatem mansurum Patriæ suæ ornamentum. Unus Lipsii discipulus octuagesimum tertium annum excessit, & Musis etiamnum impallescit; Huic cum aliquid mearum curarum offerrem, ad exemplum Diomedis cesserunt mihi χρύσεα χαλκείων. Ipse etenim vel ætatis vel pignorum (istos flores tantasque spes decerpserat dudum, nescio qua, invidia) respectu parcendum rebus suis negans, inter ξένια, quæ in hospitalis tesseræ locum cedentia abeunti dabat, concessit hunc Agathemerin, sed lege proferendi. Dedi fidem, Lector Candide, quam nunc libero; te verum erit favere conatibus bonorum, & humanorum in errores esse exorabilem. Ornatissimam senis Bibliothecam vidi, & testatur Godefridi Vendelini ista manus, aliis dum invisa, mihi inter cubiculi lares colenda: Bibliotheca Joannis Jacobi Chifletii Archiatri Regii, & hactenus Belgarum dum vixit Serenissimæ Principis Isabellæ Claræ Eugeniæ Medici: Bibliotheca, inquam, illa fons est librorum optimorum manuscriptorum. Taceo

Plinium, cujus editionem Dalechampius inde petito exemplari nitidissimam tersissimamque adornavit. Nihil de Cæsaris commentariis fastidiose commemoro; nihil de Prudentio, nihil de compluribus aliis. *Græcorum MSS. codicum thesaurum non recognovit, ego ejus vicem excipiam & boni nomenclatoris partes agam. Sunt enim super Agathemerin*, Ἀπολλοδώρου Ἀθηναίου γραμματικοῦ βιβλιοθήκη. Ἥρωνος Ἀλεξανδρέως πνευματικῶν πρῶτον. Ἀθηναίου περὶ μηχανημάτων. Julii Africani cestus. Τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ Φωτίου συνόδου, καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ βίος, ἤτοι ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. συγγραφεὶς παρὰ Νικήτου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ καὶ Δαβὶδ τοῦ Παφλαγόνος. Clementis itinerarium divi Petri ad Jacobum, Epistolæ Basilii Magni usque LXIIII, sed desiderantur nonnullæ. *Si nosti captandi artes & orbitatis pretia, vide sodes tanto thesauro senem emungas, dum sarcinas colligit, antequam è vita proficiscatur: Facilis est tanti viri humanitas; laudabitur ista in te exhaurientis avaritia, aderitque nepotibus laboriosa ambitio. In antecessum his quisquiliis fruere, & ducere spe meliorum.*

F I N I S.

Bad

ip